ARS VERSIFICATORIA IOANNIS

Deſpauterij Niniuitæ diligenter recognita: adiectis cõpluſculis: & quicquid parum ſpecioſum uidebatur eliminato, Velles quædam latius probari aut plura excipi: expectato paululum in Annotationibus Deſpauterius ſatiſfaciet.

ADNOTAMENTIS quæ arti uerſificatoriæ Ioannis Deſpauterij nuperrime adiecta ſunt hãc notã ✳ præpoſitam inuenies.

Pręmiſſa Iſagogæ Aſcenſiana: aucta & recognita. Addita eſt Deſpauterij recriminatio in aduerſarium.

ADDITVS INSVPER eſt Index Alphabeticus demonſtrans per numeros foliorum in quoto folio unaquæq; dictio ſit.

¶ In laudem Artis Verſificatorie doctiſſimi viri Joannis Deſpauterij Niniuite carmen Jacobi Pape

¶ Ad lectorem.

Quiſquis es auſonios cupiens contexere verſus.
Hoc eme metrifice nobile legis opus.
Syllaba quanta docet: vel qualis rite locanda
Et qua iam verſus arte regendus erit.
Confiteor: fuerant doctorum ſcripta virorum
Manca: ſed hec ſtudio ſunt ſtabilita bono.
Quicquid habent ſacre congeſta volumina frugis
Hanc nouus ingenti fenore reddit ager.
Contrectare diu decet, omni euoluere noctu:
Verſibus vtilior: non liber eſſe poteſt.
Hunc lege ne vanis excedant tempora rebus
Et data ſub memori dona reconde ſinu.

¶ Hexaſticon Liuini Crucij Enomij in artem Verſificatoriam Joannis Deſpauterij Niniuite.

Si iuuet auſonia muſas celebrare camoena:
Si iuuet orpheis plectra ſonare modis.
Linque ſacros hauſtus Heliconis: linque liquores:
Deſine ſopniferis ſepe cubare iugis.
Hic Heliconis erit fons hic parnaſia rupes.
Ora riges. vigil hoc ſit tibi monte labos.

In Verſificatoriam artem Iſagoge Aſcenſiana

¶ Iodoci Badij Aſcenſ[ii] in artem Verſificato[ri]am Iſagoge ſeu introductio facillima

Verſus ſeu carmen eſt certũ ſyllabarũ tẽporũ: pedumq́ metruz id eſt menſura. In vulgatis autem verſibus ſyllabe ſunt due aut tres interdum quatuor breues. Tempora tria aut quatuor Nam breuis ſyllaba habet vnũ tp̃s: longa duo: diphthongus et cõmunis ſyllaba vnũ ⁊ ſemis: ſed in carmine ſemper vnum aut duo. Pedes autem quinq; aut ſex Qui ſic colliguntur: aut due ſunt ſyllabe aut tres in pede aut interduz quatuor breues vt in proceleumatico. Si due aut ambe ſunt breues: et ſic non perficit pedem in certis verſibus. quia non eſſent niſi duo tp̃a: ſed in antiquis fit pyrrichius vt deꝰ aut ambe longe: ⁊ eſt ſpondeus: vt currũt: aut prior tm̃ longa: et eſt trocheꝰ. vt arma. aut poſterior tantũ lõga ⁊ eſt iãbus: vt amãt Si tres ſyllabe: aut igitur tres longe: faciunt ⁊ plus q̃ pedem q; ſex tp̃a cum pede trito non ſint plura quatuor: aut tres breues. ⁊ dicitur tribrachus: vt legere aut due longe ⁊ vna breuis: et ſic faciunt plusq̃ pedem quia quinq; tempora aut vna tantũ longa: vel ergo prima: ⁊ eſt dactylus, vt currere aut vltima: ⁊ eſt anapeſtus: vt repetunt. aut media: ⁊ ſic eſt amphibrachus: vt amare: ſed eo raro metimur vulgata carmina: eo q; ex breui ⁊ longa dicimus iambum confici.

* Syllabe breues. Et longe quot tp̃a habeant.

¶ De pedum vſu.

¶ Ex his in hexametris ⁊ aſclepiadeis vtimur proprie. dumtaxat duobus dactylo ⁊ ſpondeo: ⁊ licenter proceleumatico. In pentametris elegiacis totidem: ⁊ ſi aliter metiri etiã voluerimus anapeſto: vt ſuis locis dicam. In pentametris ſaphicis tribus. Trocheo/ſpondeo/ ⁊ dactylo. vide paulo inferius pedum ſedes

¶ De ſyllabarum quantitate: regule generales ad dimẽſionem carminum conducentes.

Prima r[egu]la

Quãtitas ſineſt ſoli vocali: cognoſciturq́ per regulã de ipſa vocali ſi ſola ſit aut vltima: aut per literas cũ ea: aut poſtea in eodẽ verſu poſitas

Secunda.

¶ Vocales ſoleꝰ ⁊ monoſyllabe ꝓducũtur: vt a/e/i/o/u/da/mna/de/ꝓ/di/ſi/ni/ſto/ſlo/ꝓ/ꝓter/q; ꝓ ⁊. ve/pol. ne ꝓ an. ⁊e autem nõ ponit[ur] in fine

Tertia

¶ Vocalis cũ vocali. i. diphthongus producitur: vt aut/heu/veh/foenum vbiq; niſi in latinis ſequat[ur] vocalis: vt preco: preuſtus: vehemens ⁊c.

Quarta

¶ Vocalis ante vocalẽ corripitur fere latinis: vt deꝰ meꝰ: preter e inter duo i quinte: ⁊ fio dum nõ ſequit[ur] r. ⁊ gtm̃ in iis qui cõis eſt preter alius ſemper longum ⁊ alterius correptum. In grecis fere producitur: vt aer: dius troes.

Quinta.

¶ Vocalis ante duas conſonantes ſaltem dum altera ponitur in eadẽ ſyllaba: aut vnam duplicem in eadem dictione poſitam: eſt longa poſitione: vt currunt aiunt.

¶ Duplices ſunt x ⁊ z. ⁊ i inter duas vocales poſita ante cõpoſitionẽ. ita vt cuz vtraq; ſonet et cũ ſequenti ſyllabam faciat: vt aio. Dico ante cõpoſitionẽ quia in biiugus eſt ſimplex conſonans. addo ita ⁊c. quia i tenuis vocalis eſt.

¶ Si tamen ſyllaba ſit naturaliter breuis (vt accẽtu noſcitur) ⁊ ſequant[ur] muta et liquida fit cõis: vt cathedra pr̃is: nõ m̃ris: q; mater noſcit[ur] longa dicendo commater.

¶ A vocalis finalis in omni caſu corripitur p̃terq̃ in monoſyllabis: ⁊ in abltõ aut vctõ a ntõ. in as longũ finito: vt enea palla a pallas antis. non pallas palladis. q; ducitur in omnibus non caſualibus exceptis ita: puta non verbo. ⁊ quia ⁊ poſtea et ante ea: ſed tunc diuiſa putem: ⁊ ea accuſatiui caſus.

¶ E finalis producitur in omni caſu preterq̃ in vocatiuo ſecunde: et caſibus tertie Corripitur in omni verbo niſi ſit ſcḋe perſone: nũeri ſingularis: impatiui modi: ⁊ cõiugationis ſecũde: in omni aduerbio: preterq̃ in fere ⁊ ferme ⁊ ſuperlatiuis ⁊ a comparatiuis ſecunde deductis: ſimiliter in prepoſitionibus ⁊ coniunctionibus.

¶ I finalis in oĩ caſu producit[ur] preterq̃ in caſibus grecanicis tertie: ⁊ in mihi: tibi/ſibi: in quibus cõmunis eſt. In aliis fere producitur: preterq̃ in niſi/vbi. ibi/vti. quaſi/ ⁊ ſimilibus in quibus communis eſt.

¶ O finalis in omni caſu producitur preterq̃ in nominatiuis latinis ⁊ in gerũdiis in quibus cõmunis eſt. In monoſyllabis eſt lõga: in aliis niſi ſit o mega cõmunis

¶ U finalis vbiq; producitur: vt hoc ⁊ ab hoc cornu/noctu/diu. de conſonantibus erunt in vltimis regule.

In verſificatoriam artem Joannis Deſpauterii

¶ De vocalibus ante conſonantes regule generales:

A Solum trahit l quodq̄ ⁊ diſſyllaba manas
E diſſyllaba d.ſimul l tardant:ſed ⁊ ns.
Tq̄ vel u conſo.cetera corripiunt
I tardant d.vel l.n ⁊ s ceu conſonitans u
M vel r.in diſſyll.cetera corripiunt.
O Bogomoſo diſſyllaba d modo tardant:
U rapiunt b.l.p.polyſſyllaba t.neq̄ ſolum u.

¶ A in primis corripitur ante omnes conſonātes ſimplicis in primis preterq̄ ante l.⁊ preter diſſyllaba ante m.n.s. ¶ E corripit̄ ante omnes conſoantes ſimplices in primis:p̄ter diſſyllaba d.⁊ l.⁊ preterq̄ añ n.s.t.⁊ u.cōſonātes. ¶ I quoq̄ corripitur.preterq̄ ante d.l.n.s.⁊ u.conſonantem ⁊ preter diſſyllaba in.m.⁊.r. ¶ O corripitur niſi ante b.g.m.s.⁊ diſſyllaba ante d. ¶ U vero producitur niſi ante.b.l.p.⁊ polyſyllaba in t.⁊ ante u.cum alia litera:vt pluuia.nam ſi ſola ſit producitur vtvns

¶ De medijs.

Tardant g.vel u:medij:ſed cetera curtant.
A E.c.d.tardant.l.m.n.t.vel u.mihi ſola.
I niſi ſit ſuper u.vel q.poſſit breuiari.
O medio tardant.s.t.ſed cetera curtant
U curtant b.vel.f.l.p.ceu conſonitans u.
Dum ſubſunt medijs cetera longa dabis.
Excipienda ſue ponentur in ordine norme.
Nunc ſatis eſt primam ſignificaſſe viam.

¶ A in medijs producitur ante g.⁊.u.cōſonantem:ante ceteras corripitur.
¶ E producitur in medijs ante c.d.l.m.n.t.u.conſonantē:ante ceteras corripitur.
¶ I corripitur in medijs ante omnes preterq̄ ante q.⁊ u
¶ O producitur in medijs ante s.⁊ t.ante ceteras corripitur.
¶ U corripitur ante b.f.l.p.⁊.u.conſonantem:ante ceteras producitur. De hac autem re plenior cognitio dabitur in ſequenti opere cum exceptionibus quas hic non ponimus:quia prepoſuimus ſolū dare communes regulas quibus cognitis poſſet nouitius diſcipul⁹ verſificatorie artis ſcādere,⁊ dimetiri per pedes:diuulgatiora carminum genera ad quem rem prodeſt quoq̄ noſſe ea que iam dicemus.

¶ De ellipſi ⁊ Synalephe.

Ellipſis necat m perimit Synalepha vocalem.
Neutra figura frequens niſi pro grauitate placebit.

¶ Quod dixi tm̄ duas aut tres ſyllabas eſſe in pede vulgati carminis: intelligo de ſyllabis manētib⁹ ⁊ nō abſumēdis dum pedes diſtinguunt̄. Nā quādocūq̄ poſt m.in fine dictiōis ſequit̄.in eodē verſu vocalis in principio alterius dictionis:tunc m.cum ſua vocali abſumit̄ p ellipſim.vt magnanimū caeidā ⁊c.ſcādit̄ ſic Magnani dactylus:meaei dactylus ⁊c.Non tamen ſic pronunciabo carmen:ſed quaſi pro vno pede dicā continue magnanimū ⁊c.Item quoties poſt vocalem in fine dictiōis ſequit̄ in eodem verſu vocalis in principio alterius dictionis:tunc precedens vocalis quantum ad metrū abſumit̄.Ut in Buc.Phillida amo ante alias nā me diſcedere fleuit.

* M in fine dictionis abſumit̄ ſequēte vocali.

ſcanditur ſic. Phillida: dactylus: mentali: dactylus: as nam: ſpondeus ⁊c. Cauſam abſumptionis volunt quidem ꝙ omnis vocalis profert̃ cum aliquanta apertione oris: m verum cuȝ occluſiõe. ne ergo ſubito claudere et aperire cogeremur: vetituȝ ne poſt m ponatur vocalis: niſi que aſſumeret m cũ vocali. Et quia omnis vocalis os operit nimius eſſet hiatus ſi plures vocales ponerentur continue. Interdum tamen poete non abſumunt: ſed licenter: de quo ſuo loco videbitur.

*Cã cur m vocali ſequente abſumitur

Pedum ſedes in hexametro

In hexametro: vt nomẽ indicat: ſex ſunt mẽſure: eo ꝙ ſunt ſex pedũ ſedes: ſinguli aũt pedes heroici carminis metrũ faciũt: ſicut iambici car. bini. vt alibi videbit̃. Sunt aũt tm̃ duo pedes proprij dactylus ⁊ ſpõdeus. Nam in vltima ſede: q᷑ ſyllaba cõis vltima ſemꝑ erit: trocheus dicet̃ ſpõdeus: ⁊ in tertia ſede ſi ꝓpter ceſurã reperiat̃ iamb⁹ dicet̃ ſpondeus: vt Oia vincit amor: ⁊ nos cedamus amori. Si tribracus: cenſebit̃ dactylus. His aũt pedibus duo loci ſunt proprij: quintus dactylo: niſi fiat ſpõdaicus q̃ dactilũ in quarto hȝ: ſpõdeũ in quinto: ⁊ ſextus ſpõdeo niſi fiat dactylic⁹ hypermeter. i. in quo ſupra iuſtã menſurã ſupeſt ſyllaba: q̃ ſepe ꝑ vocaleȝ ſequentẽ abſumit̃ apud Maronẽ. Aliter aũt vocales in diuerſis verſibus nõ agũt in ſe mutuo: cauſa eſt mora: q̃ ſit inter duos ꝟſus. Unde ⁊ verſus dictus ꝙ ꝟſus ſit lector a fine vni⁹ ad principiũ alteri⁹. Reliqui quatuor loci ſunt cõẽs: ita vt poſſint eſſe quatuor cõtinui dactyli: aut quatuor ſpõdei: aut tres dactyli ⁊ vn⁹ ſpõde⁹: aut tres ſpõdei ⁊ vn⁹ dactylus: iſq; in primo aut ſecũdo aut tertio: aut quarto loco poſitus: aut contra: aut duo dactyli ⁊ totidẽ ſpõdei: qualicũq; poſiti. Sed frequẽter et concinne eſt primus dactylus: et quartus ſpõdeus. Canori etiã ſunt due aut tres continui dactyli: ſed ſic poſiti: vt ſecũdus aut tertius pes nõ terminet partem orationis: duriſſimus aũt eſſet verſus in quo ſcd̃s ſit ſpõdeus partẽ orõnis terminans vt ſi ſic dicas. Fallere q̃rit femina duplex nõ bene cautos. Accipiet igitur puer q̃nq; vltimas ſyllabas ⁊ dicet ꝙ earũ tres faciũt dactylũ: et relinque due ſpõdeũ: deinde diuidet reliquũ in quatuor pedes iuxta regulas poſitas: vt Arma viruq; cano troie q̃ prim⁹ ab oris. Primo accipiet prim⁹ ab / dactylũ ⁊ oris ſpõdeũ. deinde diuidet ſic Arma vi. dactylus. rũq; ca. dacty l⁹: no tro. ſpõde⁹. ie q̃ ſpõde⁹. Si q̃ras quõ ſciet ꝙ arma nõ ſit ſpõdeus: q2 per regulã de a caſuali ſcit ꝙ ma corripit̃. ⁊ ita eẽt troche⁹ q̃ pes nõ eſt in heroico hexametro. Sil'r ſciet rũq; nõ eſſe ſpõdeũ: q2 dictũ eſt ꝙ q; ꝑ et corripit̃. Et ſil'r de reliquis dicet. Põt etiã ꝑ dictas r'las incipere a capite ꝟſus Et ſi vult cõponere carmẽ: faciet fere vt ꝑma tertij pedis ſit vltima dictionis. Sed de decore carminũ alibi prolixius dicendum eſt: ⁊ proxime nonnihil dicemus.

*Qui pedes heroicõ vſui conueniant

* Uerſus vnde dic⁹

In pentametro elegiaco

In pentametro elegiaco ſunt quinq;: ⁊ ſi volumus ijdem pedes. Nam primi duo pedes ſunt oĩno ijdem cũ hexametri duobus pedib⁹: ⁊ deinde ſeruabit̃ vna ſyllaba longa per ſe: poſt quẽ ponent̃ duo dactyli ⁊ ſyllaba q̃ cum priore ſyllaba faciet ſpõdeum. Aut poſt duos priores pedes ſequet̃ ſemꝑ ſpõde⁹ cum duob⁹ anapeſtis ſic Oia dat dñs nec tenet ipſe min⁹. ſcandit̃ priori modo ſic. Omnia: dactylus. dat domi: dactylus: nus eſt ſyllaba abũdans. nec tenet. dactylus: ipſe mi: dactylus nus et nus eſt ſpõde⁹. poſteriori ſic. Oia dactylus. dat domi: dactylus: nus nec: ſpõdeus tenet. i. anapeſtus. pſe minus: annapeſtus: eo ꝙ vltima eſt communis.

* Pentametrũ elegiacũ duob⁹ modis metiri poſſumus

In pentametro ſaphico.

In pentametro ſaphico eſt trocheus ſpondeus dactylus trocheus: aut ſpõde⁹ duo trochei: q2 vltima eſt communis: vt in hymno. vt que trocheus: antla. ſpõdeus xis reſo. dactylus: nare: trocheus fibris ſpondeus

In aſclepiadeo.

In aſclepiadeo ſunt quatuor pedes cum ſyllaba: in medio ſunt eñ ſpõde⁹ ⁊ dactylus cum ſyllaba, ⁊ duo dactyli quib⁹ ſi addat̃ ſyllaba erit elegiacus: vt Mecenas atauis edite regibus. ſcanditur ſic. Mecoe. ſpõdeus. nas ata. dactylus. uis ſyllaba abundans edite dactylus. regibus dactylus ⁊c.

De practica.

Pro practice auteȝ ratione pauca admonuero. Prima vt facturus poema argumentum ſeu materiam iuxta vires ſuas deligat: non enim natus ad elegiacuȝ carmen tractabit heroicã ferraginẽ. Nã qualitas carminis debet quadrare cuȝ argu=

* Que debeat aduertere q̄ carmē vult conficere.

mento. Secundo vt delecta poſtq̄ ter re eam totam animo concipiat priuſq̄ ſcribe re incipiat. Tertio vt excogitatum debite diſponat: nam nō omnia quo geſta ſunt ordine poete dictanda veniunt. Quarto vt quibus carmen ſuum ditet at q̄ exornet preparata habeat multo ante verba ⁊ res: ita vt quecunq̄ legerit apta carmini ſignauerit ⁊ quaſi ad manum habuerit: indicio aut repertorio aliquo. Quinto vt loca ad ſcribendum querat: apta ⁊ ſunt ſecreta ⁊ occluſa. Sexto vt tempora mollia: vt ſunt poſt ſoporem matutina fere. quocirca ceratos habebant olim parietes et ſtylū quo ſcribebant que nocturno occurrebant priuſq̄ elaberentur memoria. Septimo vt animum habeat ſerenum ⁊ curis alienis vacuum: ⁊ ex lectione alicuius poete cultoris ad conſimilem cantum prouocatum. Octauo ne ſit preceps in componendo. Nono vt ſit diligens in caſtigando adhibito etiam iudicio bonorum. Et decimo vt ſit tardus in edendo. iuxta illud Horatij. Nonumq̄ prematur in annum

¶ De decem vitijs in carmine faciendo vitandis.

Barbara nulla inerit vox aut incogrua metro.
Nulla redundabit: nulla integritate carebit.
Nil tranſponetur: nil confundet male ſenſum.
Nec rapies longam: nec produces breuiandam.
Nec poſt vocalem. nec poſt m verſu in eodem
Partibus at varijs vocalis rite ſequetur
Syllaba ni pereat precedens: vt modo dixi
Nec ſuccuſſantes: nec panes molle crepantes
Nec paucis numeris tibi multa licere putabis
Nec tibi propones niſi ſummos quoſq̄ imitandos.

* Aſpiratio litere officio interdū fungitur.

¶ Ultimo loco monendi ſunt pueri: vt in conficiendis verſiculis: vitent decem vulgata vitia. Primo ne barbarum aut incongruum quicq̄ admiſceant: vt ſunt blasdum: guerra: miserere nobis: decem milia viri: q̄ contra receptum eſt viri decem milia ⁊c. Secundo ne quid redundans aut deficiens ſit: vt qui quoq̄ aut alias particulas propter metrum duntaxat ingerunt. Qui pedum nimis aut non ſatis ponunt: qui ſenſum non explent aut fruſtra repetunt. Tertio ne quid male tranſponatur. Quarto ne ſenſum confundat: vt has res o luci ad te ſcriptas miſimus acli. dico male: quia qui de ſitu non vulgato in oratione precipiūtur ſeruanda poſſunt in carmine quoq̄ ſeruari: in quo etiam hypallage interdum locus eſt. Uerum vbi ſenſum facit obſcurum mala eſt compoſitio: vt dico te Aeacida Romanos vincere poſſe. qui verſus fingitur falſo pyrrho ab oraculo: dictus aſt tamen actus exemplo Quinto. ſyllabarum quantitas non violabitur. Sexto. nec poſt m nec poſt vocalem ponetur in eodem verſu dictio incepta a vocali niſi fiat ellipſis aut ſynalepha. Quamuis Maro ſepe corripuiſſe precedentem vocalem contentus reperiatur vt et longū formoſe vale: vale inquit iola. Imponere pelio offam. Littus hyla hyla omne ſonare: vbi in priore h litere officio fungitur. Septimo nō ponet ſuccuſſantes literas ſyllabas aut pedes. Non enim erit frequens eadem litera vt in illo verſu. O tite tute tati tibi tanta tyranne tuliſti. nec ſyllabe nec pedes duriter poſiti: vt in ſecundo loco partem orationis terminantes. Octauo. ne quid ſit affectate nimis turgide aut molliter ſonans: vt Totua mimaloneis implerunt cornua bombis. et Sentis periura gentis. Et O fortunatam natam me conſule romam. talis enim cōſonoritas vitioſa eſt. Nono vitabitur in paruo poemate magna licentia. Et decimo cauebit puer non probati auctoris verſiculos imitetur. Sicut enim nihil vtilius eſt ad conficienda carmina q̄ habere ad manum multa probatorum auctorum

exempla: ita nihil pernitioſius quam incertos aut non probatos ſequi: vt verſiculū quia nis arte natos tamen apparent tibi natos. Et eos qui ſecundam corripiunt in ecclesia, eremus Brauium: varius: ſathanas &c. aut qui Jeſus pro pyrrichio ponūt cum ſit bacchius aut ſaltem ſi evo in us mutes amphibrachus. aut qui maria et Lucia ſecunda producta enunciant. Sed finem facio. Si preceptores hec diligēter declarabunt: multum iuuerint tyrones

¶ Et hec pro Iſagoge ſatis ſint.

¶ Verſificatorie Deſpauteriane in quinque libros diuiſe Farrago.

¶ In prefatione plurima de lingua latina: vt pote de eius infantia: virili etate ſenecta morte: et inſtauratione tractantur: et de Seruij ac aliorum errato qui ꝓpria nomina ad placitum cenſent ponenda.

¶ Libro primo contenta.

Carminis. Metri. Verſus definitio
pedes metrici: et tempora.
Hexametrum et eius pedes legitimi et nothi
Ceſure carminum.
Pentametrum et eius decorum
Aſclepiadeum Saphicum Phaleutium
Ellipſis Synalepha vitia carminis
Vocalis ante vocalem. O et heu. Syncreſis. Diereſis.
In principio propriorum.

¶ Secundo libro continentur.

Regule quantitatum generales.
De poſitione. Liqueſcentia. Diphthongis. Vocalis ante vocalem.
De deriuatiuis. de compoſitione. de prepoſitionibus monoſyllabis
I et o in priore parte componente.
De preteritis diſſyllabis et geminatis
De ſupino diſſyllabo: et a vi deducto.
De incrementis verborum et nominum.

¶ Tertij libri farrago

¶ De primis ſyllabis regule ſpeciales ſerie literaria hoc eſt vocales a/e/i/o/u/ quante ſint ante conſonantes in primis ſyllabis.
Vocalium ante conſonates in medijs ſyllabis quantitas ſerie literaria.
Vocalium tam ſolarum quam conſonantibus coniunctarū in vltima ſyllaba quātitas

¶ Quarto libro contenta

Accentum regule. Clauſularum item et punctorum indicia

¶ Quinto libro contenta.

Centimetrum Seruij.
Metrorum varia genera: varieque connexiones
Recriminatio in aduerſarium.

¶ Hec generatim. Speciatim autem te ſeries diriget literaria.

In artem verſificatoriam Joannis Deſpauterij

¶Index alphabeticus in artem verſificatoriam Joannis Deſpauterij incipit

¶De litera A.

A Certo pede xcix.
A carminis gñis eodem
A frequentiori pede eodem
A in nõ greco lxxxix
A maria xcix
A pedum numero eodem
A perfectione vel defectu folio xcix
A ſyllabarũ numero eodem
A verſuum numero xcix
A vitio pedum eodem
Abax xxix
Ab xci
Ab authoribus xcix
Ab redeundi numero eodez
Abadir lxvi
Abdenago lxvij
Abeſalon eodem
Abides lxxviij
Abyla lxxix
abimelech lxxi
abrotanum lxxxvij folio
abſtemius lxij
academia xxx.z.lxxij
acanthis xxx
accuſatiuus n n xciij
acenethus lxxv
acer xxx
aterſecomes xx
achaia xiiij
achar xxxi
achelous xxij.z.lxxi
achemenes lxxij
achemenides lxxiij
acheron eodem
achilus lxxxix
achoreus lxxxvi
acidalus lxxiij
Acidia xxx.z.lxviij
acilius xxix
acinacis lxxxi
acipenſer xxx
aconitum xxxiij.z.lxxxv
acoris xxxi
acragas lxvij.
acrota lxxxvij
acteon xvij
adam xxxi
additio vel remotio metrica folio xxxiij
Adicio xxiij
adijcio eodem
Adon xxxi
adonicum ci
adremon lxxij
aduerbia in e xx
Adoleſcens lxxxvij
adulor eodem
ae z oe proferuntur xij
ae interdum diuiditur interpoſita aſpiratione xiij
ae xv.
aeas eodem
aeacus eodem
aedes cum ſuis xxxix
aedon lxiij
aecta xvi
aeetes xciij
aegea xl
aegeon xvij
aege xl
aeger eodem
aegeus eodem
aegeon eodem
aegi eodem
aegiala xix
aegiale z cetera ex aegeos folio xl
aegialeus eodem
aegina xl
aegion eodem
aegiroeſſa eodẽ
aenigde eodez
aegiſus xl
aegyptus eodem
aegle eodez
aegloga eodem
aelia xli
aelianus eodem
aelius eodem
aello xiiij
aelurus xlj.
aemilia xlij
aemilius eodez
aemon eodez
aemonia eodem
aemulus eodem
aenaria lxviij
aenea xliij
aeneade xv
aeneas xv.z.xliij.
aeneis xvi
aeneus xliij
aeni eodem
aenigma eodem
aenos eodem.
Aenus xliij
aeolus xvij
aeon eodẽ
aepia xliij
aepy eodem
aepitus xliij
aepolis eodem
aequana eodez
aeque xx
aequicolus xliij
aequus cum ſuis eodez
aer xiiij.z.xciij
aereus z cetera ab eo xlv
aerugo eodem
aerumna eodem
aeſacus xlvj
aeſagius eodez
aeſculapius zc. xlvj
aeſculus eodem
aeſepus lxxij.
aeſymnus xlvj
aeſyrmus eodem
aeſquilie eodem
aetas xlvij
aetthalia eodem
aether eodem
aethis eodem
aethiopa xlvij
aethon eodez
aetho cum ſuis lvij
aetna eodem
aetolia eodem
aetolus lxxij
aeua eodem
aeuum xlviij
agalma xxxij
agapitus lxxxiij
agaſo lxvij
agea xv.z.xxxij
ageladas lxvj.z.lxxj
agenus xxj
aginor lxxxj
agis xxij
aglaodos lxiij
agoge lxvij.
agora eodem
agria eodem
aheneus xiij
ahenus eodem
ais xcv
alabis xix
alibi nouanus lxxxj
alounea xv
alcaicum cvj
alcaicum coriambicum folio cj.

Tabula Alphabetica

alcaicum dactylicum ci
alcamenes lxxiij
alcidea lxxviij
alcimede lxx
alcimedon ⁊ alia in medon. folio lxx
alcimeon xvij
alcinous lxxxi
alcyone lxxxv
alcmanium cij.⁊.xiiij
alcmanium dactylicum cij
alea xxxij
alebes lxx
alecto xxxij
aledius eodem
alemania lxxiij
alemonius lxxxi
ales lxxxij
alexander defenſus cvi
alexandri errata in ſynalepha et ellipſi viij
alexandria xix
alibides lxxviij
alleluia lxxi
alta xxxij
allium eodem
allophylus lxxx
alimenus eodem
alimon eodem
alioqui lxxxvi
aliphe xxxij.⁊.lxxxij
alithyi lxxxiij
aloeus xxi
alpheſibea xvi.
alpheus xvij
alterius xiij
alnearia ix
alneus eodeꝫ
amabo lxvi
amaracioꝛus lxxi
amaracus lxvij
amarus lxxv
amaſis lxix
ambenus lxxiij
ambitus xxij
ambioſius lxxxvij
ambroſia lxxxvi
ambroſius eodeꝫ
ambubaie lxxxviij
ambulacrum xxij
amentum xxxiij
amethyſtus lxxv.
amethyſus lxxxij
amianus xxxiij
amicus lxxvij
amicus viri propꝛium eodem.
amimone lxx
amithone lxxxiij
amoebus lxx
amo xxxiij
ampelius lxxi
ampelus eodeꝫ
amphigenia xxix.⁊.lxxij.
amphiſa lxxxij
amphitrion xxij
amphitrite lxxxiij
amphriſus lxxxij
amulius lxxxvij
ana xxxiij
anachoꝛite eodem
anacreontion cij
anacreontiũ dimetri cv
anacreontiũ dimetruꝫ. lxxxiij
anas xxviij.⁊.xxxiij
anapes xv
anapeſtica c
anapeſticum cij
anapeſticum partheniacũ ſfo-lio eodem
anapus lxviij
anathema lxxij
anaxarete lxxv
anchaces lxvi
anchemolus lxxij
anchiſes lxxxiij
andreas xv
androgeos xcv
andromede lxx
angaria xx
angelicum ſteſichoꝛium ciij
angelus xxi
anemos lxxij
anneus xviij
animoꝛia xix
annius xviij
annulus xxxiij
anipe xxxiiij
anitia lxxxiij.
authoꝛes lxxxvi
anticus lxxvij
antidotum lxxxvij
antiochia xix
antipeſtica c.
antiphaſtes lxix
antiphona lxxxv
antrophos lxxxvi
anubis lxxxvij
anus xxxiij
aonia xiij
anpage lxvij
apennius lxiiij.
apher xxxiij
aphrodite lxxxij
apronitum lxxxv
apicius lxxv
apidanus xxxiij
apyrinum lxxxiij
apine lxxx
apluſtre xxxiiij
apoeninus lxxiij.⁊.xxxiiij
apollodoꝛus lxxxvi
apollinus lxxxv
aponus eodem
apulia xxxiij
apulus eodem
apricari lxxvij
apricus eodem
aptoton ⁊c. lxxxvij
apulia xxxiiij.⁊.lxxxvij
aquitania lxxxij
ara xxxv
arabia xxxiiij
araneus lxviij
aratrum xxij.⁊.lxx
aratrum ariga correptum et a Sidonio et Petrarcha xxij
aratron xxij.⁊.lxix
aratus lxx
arbutus lxxxix
archas xciij
arceſius lxxxiij
archelaus xiij
archemoꝛas lxxij
archetypus lxxv
archetius lxxvi
archilochium ciij
archilochium dactylicum folio ci.⁊.ciij.
archilochiũ dactylicum tetrametrum ci
archilochium acatalecticũ folio ciij
archimagirus lxxxiij
archimedes lxxx
archipotes ⁊c. lxxxvij
architas vel a. lxxxiij
architectus eodem
architriclinus lxxxi
ardea xv. ardelio lxij
arelas lxxi
arene xxxv
areo ares eodeꝫ
aretalogus lxvij.⁊.lxxv
arete xxxv.⁊.lxxv
arethuſa lxxiij
argia xix
ariaſmenus xxxvij
arimnum lxxx

Ariſtocratia xix
Ariſtoteles lxxi
arius xxi
armenia lxxiij
arrabia xxxiij
arretium xxi.
arrius eodem
arſinoe lxxxi.ꝛ.lxxxv
artemis lxxij
arteria lxxiiij
artocrea xv
arunci xxxv
aruncus eodem
aruus eodem
arupinus lxxxviij
as in vltimis xciij
as in actō tertie eodem
as adis xciiij
as pro atis xcvi
aſcalon lxvij
aſcheros lxxv
aſclepiadeum ci.ꝛ.ciij
aſchetos lxxv
aſecech l xxiij
aſia xxxvi
aſiaticus eodem
aſilas lxxix
aſili eodem
aſilum eodem
aſilus eodem
aſis xxxvi
aſinus eodem
aſina lxxx
aſopus xxxi
aſſeuero lxxiiij
aſt xi.ꝛ.cvij
aſtercons xix
aſtidamis xv
aſtipalea xij.
aſtraea xv
aſtabulus lxvi
atax xxix
ater xxxvij
atella eodem
atos xcv
atilius xxix.
atina xxxvij
atinax xxxvi
atis xxxvij
atrax xxix
atracheas xv
atrium xxxvij
atronius lxxxvij
attegen xxxvi
attagie eodem
au diphthongus xij
auarus lxviij
aucius lxxi
auſilena lxxix
auſilenus eodem
auidienus xxxvij
aulea xv
auraricus xviij
auriga lxxix
aurium iudicium viij
aurora lxxxvi
auſonius i
autonoe lxxxv
autumo lxxxviij
auxurus eodez.
axenus xlij
axiona lxxxv
axones xxvij

¶ De litera. B.

Bacchius xxi
Bagogus lxxxiiij
Baiulo xi
Balanus lxvij
Balatara xxxvij
Baleares xv
Balena xxxij
Baliſta eodez
Ballenoti lxxxvij
Barbarorū accētus xcviij
Bamura xxxiij
Barabbas lxvi
Bareſa xv
Baris xxxv.
Barine eodem
Barium eodem
Baſis eodem
Bates lxix.
Baſium xxxvi
Bathauia lxx.
Belua lxi
Benacus xliij.ꝛ.lxvi
Berecyntus lxx
Berenice lxxiiij.ꝛ.lxxvij
Berenicis lxxvij
Beryllus xliiij
Berytus eodem
Beculium xlvij
Bybliopola lxxxviij
Bybliopilium xxi
Biſon lv
Bytynia lvi
Bithynus eodem
Bituriges lxxxviij
bitus lvi
bixer xxvij
blanduſia lxxxviij.
Blanduſium lxxxviij
blatero xxxvi
blatio eodem
blatra eodez
blene xlv
bleſus xlij
boebe xxxviij
boebis eodez
boebius eodem
boeozix xvij
bocotia eodem
boetius emaculatus cvij
bola lviij
bolanus eodez
boletus lix
bonifacius lvi
boreas xv
boreus xviij
boriſthenes lxxiij
botrodum lxxxiiij
bractea xv
brachioniſter xxvij
brauium xxi
brephotrophium eodem
breuis xlviij
britānia lvi
britones xxvi
britomartis eodem
bromia lix
bromius eodem
bromus eodem
broteas xv.ꝛ.lxij.
brutij lxv
buccina lxx
bullatius lxix
bulle lxviij
bulle in compoſitis lxxxviij
bulimeon xiij
buſiris lxxij
buteo lxv
butyrum lxxxvij

¶ De litera. C.

In vltimis xci
Cabeſus lxiiij
Cababo xxxi
Cacabus xxvi
Cacoetes xciiij
Cacus xxxi
Caduceator. eodem
Caduceum eodem
Caducifer eodez
Caduciij lxxviij
Caeps xliiij
Caepi eodem
Cainus lxxvij
Caiphas lxviij.ꝛ.lxxx

Tabula Alphabetica

Celius xiij.
Calaris xxiij
Calceamen lxvij.
Calex xxxij
Calidon lxxviij.
Calido xxxij.⁊.lxxix.
Caliſto xxxij
Calo eodem
Calpe xc
Calipetianus lxxvj
Camb'ſes lxxxij
Camecylos lxx
Camers xxxiij
Caminus lxxxj
Camurus lxxxviij
Canalis lxvij
Candax xxix
Candelabrum lxxj
Canicula lxxvij
Canidia xxxiiij
Canis xxxiij
Canius xxxiiij
Cannabis codem
Cano xxxiij
Canobus xxxiiij
Canon xxxiij
Canopeum lxxxvj
Canopus eodē.
Cameles xv
Canuſium lxxxviij
Capetus lxxvj
Caphareus lxix
Capharnaum xiiij
Capitolium lxxxiiij
Capo xxxiiij
Cappadox xxix
Capraſius lxix.
Caprificus lxxvij
Caramalus lxvij
Carcheſium lxxiiij
Cares xxxv
Careſus lxiiij
Carex xxxv
Caria eodem
Carica eodem
Carinas eodem
Cariſianus lxxxij
Cariſianus eodē
Carmen dicitur verſus liij
Carmenium xxj.⁊lxxiiij
Carmenon lxxiiij
Carminis definitio iiij
Carminum nomina xcix
Carneades xv.⁊.lxvj
Carolus xxxv.
Carthea xv.
Cartilago lxvij
carus xxxv
caſa eodem
caſeus xxxvj
caſius eodem
caſſidorus xxxvj
caſtigo lxxix
caſtor xxviij
caſtritius lxxxiij
catachreſis lxxiiij
catamithus lxxxiij
cathedra lxx
cathena xxxvj
catilius xxxvij
catine lxxx
catinum lxxxj
catus xxxvj
cattus eodez
caue xc
cauteria lxxiiij
cea xv
cebes xxxviij
cecias eodez
cecilia eodem
cecilius xxxviij
cecinos eodem
cecinum eodem
cecubi eodez
ceculus xxxviij
cecus eodem
cedes xxxiij
cedicus eodem
ceditius eodem
cedo eodem
cedrus eodem
ceix xvj
celidon lxx
celeneus lxxiij
celer xl
celinus lxxxj
celius xlj
celo eodem
celox xl
Celſus xlj
celtiber xxvj
celum xlj
cene xliij
ceneus eodem
cenomani lxxxv
cenos xliij
cenos cum ſuis eodem
centuria lxxxviij
centurupe eodem
cenum jxliij
cepe ⁊ cepa xliij
cephalenia lxvij
cephenus xliij
cepheus eodez
cephiſus xliij.⁊.lxxxij
ceps xliiij
cepus xliij
cera cum ſuis xl
ceraphus xliiij.⁊.lxix
cercyon xx
cercyra lxxxij
cercops xxix
cere xlv
ceremonie eodem
ceres xciiij
ceretheis xlv
cerethes eodem
ceretum xliiij
cerinthe xlv
Cernere ⁊ Decernere fo
lio vij
cerritus lxxxiij
ceruical xxxvij
ceruleus xlv
ceruſa xliiij
ceaus lxvj
ceſitum eodez
Ceſtrum eodez
ceſura quid ſit xv
cete xc
ceteri xl vij
cethegus xlvij.⁊.lxxj
cetra xlvij
cetus eodem
chaletus lxxvj
chamelea lxxviij
camemelum lxxij
character xxviij
charis xxxv
charus eodem
chaos xiiij
chelidon lxxviij
chelidonia eodem
chelis xl
chenix xliij
cherca xlv
cherebulus eodem
chere eodē.
cherinthus xliiij
chero cum ſuis xlv
cheropolum eodem
cheruſci eodem
chimera lj
chimerinos eodem
chioneachion.i.nix. lxxxv
chios xxj
chiragra lv.⁊.lxvij
chirographon lv

Chironomon liiij.
Chirurgus lv
Chius xxj
Chlamys xxxiij
Chlena xliiij
Choerades xlvj.
Choerillus eodē
Choerilis eodem
Choliambus xlvj
Chores xv.
Choreus lx
Choriambica c.
Choriambica plura cij
Coriambicum ariſtophanum monometrum ciij
Cryſendetum lxxvj
Chryſoloras lxxxvj
Chromis lix
Chromion xx.⁊.xxvij
Chromius lix
Chromus eodem
Cyane xix
Cyanee eodem
Cyanen eodem
Cybelle lxxj
Cibelle eodem
Cybellus eodem
Cyborium lxxxvj
Cicada lxvj
Cicatrix lxix
Cice xlviij
Ciclops xxix
Cidon xix
Cidonius eodez
Cignus xij
Cylleneus xviij
Cyllenius eodez
Cilicia l
Cylidos eodem
Cylindrus eodem
Cilium eodem
Cil xxix.⁊.l.
Ciminum lxxxj
Ciminus eodem
Cymopech lij
Cymodorus eodez
Cymolus lxxxiiij
Cyniothoe lij
Cynaegyrus lxxj
Cynamomum lij
Cynapes lxviij
Cyneres lxxvj
Cinamum liij
Cinnips lij
Cynoſura lxxxij
Cyperus liij.⁊.lxxxiij
Cypirus lxxij.
Cypſelus lxxxj
Cyriacus lv
Cyrene eodem
Cyrinius eodem
Ciris liiij
Cyros lv
Ciſium eodem
Cythea xvj
Cytheres lxxiiij
Cythere eodez
Cythorus lxxxvj
Citum xxxv
Clades xxxj
Clan deſtinus lxxxj
Claranus xxxv
Claris eodem
Clarus eodem
Clathrum xxxvij
Claudianus j
Clauicula lxxvij
Clauis xxxviij
Clazomene lxxiij
cleades xv
cleantes eodem
clearchus eodem
clemens xlij.⁊.lxxij
cleobolus lxxxiiij
cleobulus lxxxvij
cleophas lxxxvj
cleros xliiij
cletabeni xlvij
cliciades xlviij
climater xxviij
climene lxxiij
climeneus eodem
clio xx
cliſter xxviij
clitella lvj
clitis lv
cliton lvj
clitorius eodez
clitumnus eodez
cloaca lxv
Colax xxix
clodoueus lviij.
clodius eodem
Clomus lij.
Cleche xcj
cnippus xlix
Cohilum lxxix
cocalus lvij
coceas eodez
cochalea lxvij
Cocytus lvij.⁊.lxxxiij
Coctonium lxxxv.
coebus xxxix.
Coelia xlj
coeli ſyria eodem
coeliſtons eodem
coelitus eodem
coelum eodem
coemeterium xlij.
coenum xliij
coete xlviij
coetus xlvij
coeus xvij
Cogiſantra lviij.⁊.lxxxij
coleno lviij
coliphium lix.⁊.lxxxj
collirium lxxxj
colis lix
colocaſia lxix
colocolas lix
colon xciij
colos lix
colum eodez
columela lxxxviij
columen eodē
coma lix
comagenus lxvij
comes lix
comeſſor eodem
cometes eodem
cominus lxxxj
comitium xciij
comma xcviij
como lix
compoſitorum accentus folio xcvij
concilio cvj
conchilium lxxix
compilo eodem
confuto lxxxviij
connubium lvij
conon lx
conopeum xxix
conops eodem
contagium lxvij
contamino eodem
contra lxxxix
contumax xxviij
contumelis eodem
contudo xxv
conuitium lxxvij
cophinus lx
cor xciij
coralium lix
coram eodem
corbite lxxxiij
corcyra lxxxij.
corcus lx.⁊.lxxvij

Tabula Alphabetica

Corite	fo.lx	Cui	x.⁊.cx	Deidamia	xix.
Corytus	lx.⁊.lxxxiij	Culeus	l.	Dein cum ſuis	x.
Corœbus	lxx	Culus	lxiiij.	Deiopeia	xix.
Coronis	xix	Cum	xcvij	Deiotarus	lxxxvij
Coronides	lxxvij	Cume	lxiiij	Delecto	xlij
Corus	lj.	Cuneus	eodem.	Delibutus	xl
Coſe	lxj	Cunicula	lxxvij	Deliro	liiij
Coſira	l xj.⁊lxxxij	Cuniculus	lxiiij.⁊.lxxvij	Delirus	liiij.⁊.lxxxij
Cote	lxij	Cupa	lxviij	Delubrum	xlij
Cotilus	eodem	Cupennius	eodem.	Demo	xlij
Cous	xxij	Cur	xciij.	Democedes	lxx
Coxendix	xcix	Curatius	lxix.	Demon	xlij
Crabro	xxx.	Cures	lxiiij	Demo cum ſuis	eodē.
Cragus	xxxij	Curetes	eodem	Demoſthenes	eodem
Crapula	xxxiiij	Curetis	eodem	Demum	eodem
Crateri	xxvij.⁊.xciij.	Curuis	lxiiij	Denarius	lxviij
Cratera	lxxiiij	Curulis	eodem	Deois	xvj.⁊.xxij
Crates	xl	Cuſtodio	lxxxiiij.	Depilo	lxxix
Craterus	eodem	Cuticula	lxxvij	Deriuatiua in anus anius ⁊=	
Craticula	lxxvij	Cutis	lxxv.	neus ⁊ anis	lxviij
Crathis	xxxvij	¶ De litera D.		Deſtinatus	lxxxj
Cratinus	eodē	Et T. in vltimis	xcij	Deſtino	eodem
Cratis	eodem	Daca	xxxj.	Detor	eodez
Creymon	xxvij	Dactylica	fo.c.	Dia	xix
Crema	xlij	Dactylicum	cj.	Diadumenus	lxxij
Cremaſter	xxviij.	Dactylycum dimetrum hyper		Diana	xix
Crementum	xlij	catalecticum	ciij	Diaones	xvj
Crenis	xxviij	Dacus	xxxj.	Diapiganon	lxxix
Crepida	xliij.⁊.lxxviij.	Dada	eodem	Diaſtema	lxxij
Creſſes	xv	Dalida	xxxij	Dicea	xvj
Creta	xlvij	Damaſithon	lxxxiij.	Dicearcha	eodem
Creuſa	xvij	Dametas	eodem	Dicearhcus	eodē
Criniſus	xxxij	Danae.	xiiij	Dico	xlviij
Criſis	lvj.	Danaus	eodem	Dicolon	lxxxiiij
Cryſtallinus	lxxxj.	Danubius	xxxiiij	Dictanum	lxvij
Criton	lvj	Danus	xxxiij	Dicterion	lxxiiij
Criticus	eodem	Darceus	lxxvj.	Didimson	fo.l
Crocinus	lxxxj	Darius	xxj	Didyme	xlix
Crocodilus	lxxix.	Datiuus tertie	xc	Didymeus	eodem
Croeſius	xlvj	Dauid	xxxvij	Didymi	eodem
Crotalum	lxij	Dauides	lxxviij	Didimus	eodez
Crotiorus	eodez.	Dauus	xxxvij	Die	xc
Croton	eodem	Debe	xxxviij	Digentia	fo.l
Crotopus	lxij.⁊.lxxxvj.	Debeo	eodem	Dij ⁊ diis	x
Crocus	lxij.	Debellis	eodem	Dimas	lj
Cruſtum	cvij	Decimus ⁊c.	lxxxviij	Dindymus	fo.l
Cruſtumeri	lxxxvij.	Dedaleus	xvij.	Diodorus	lxxxvj
Cruſtumerum	eodem	Dedalion	xxxix	Dioceſis	lxx.⁊.lxxiiij
Cruſtuminum	eodem	Dedalyon	xx	Diogenes	xx.⁊.lxxiij
Cteſiphon	xlvj	Dedalius	xvij	Dionyſeus	lxxxij
Cuculus	lxxxvij	Dedalus	xxxj.	Diores	lxxxvj
Cucullus	eodem	Dederunt	xxvj.	Dios	xx
Cucuma	lxxxviij	Deeſt deerat	x	Diphilus	liij
Cucumis	eodē.	Defructum	lxxxix	Diphthongus	xij
Cucurio	lxiij	De hinc	x	Dis ditis	xxviij
Cudo	eodem	Deianira	lxxxij.	Diſphylus	liij.

Distinctio vel differẽtia. xcvi
Dityrambus lvj
Dito codez.
Diua a.um. xix
Diuisionẽ dictionis cũ versus nõ admitti ij
Dius a.um. xxj
Diutinus lxxxj
Diuturnus lxxxix
Doce ⁊ similia xx
Docheium xxj
Dochimus lvij
Documentum lxxxviij
Dodona lviij
Dedoneus xviij
Dodonius eodem
Dolon lviij.
Dominus lix.
Domitianus eodem
Domitius eodem
Domnus lx
Domo lix
Domus eodem
Donace lx
Donysa lx.⁊.lxxxij
Donus lx
Dores lxj
Dorion eodem
Doris eodem
Doriscus eodem
Dormis xcv
Doron lxj.⁊.lxxxvi
Dorotheus xvij
Dorus lxj
Dosius eodem
Dropax xxix.⁊.lx
Dromus lx
Duco lxiij
Ducenti codez.
Dulis lxiij.⁊.xix
Dulichium eodm
Dulius lxxiij
Dulos lxxxvij.
Ducarius lxiij
Duraton lxv
Durius eodem

De litera. E.

E In vctis ⁊ ablatiuis tertie folio lxxxix
E plurale xc
E in vltimis. lxxxix
Eadem ix
Earinus lxxxj.
Ebosita xxxviij.⁊.lxxiij
Ebrius xxxviij
Ebur eodem
Ebusus lxxxviij
Ecclesia lxxiiij
Ecloga xl
Echeneis lxxij
Echinus lxxxj
Echef xxxviij
Edon xxvij
Edonis eodem
Edonius eodem
Edonus xxvij.⁊.xxxix
Educo lxiij
Ection xvj
Esula xxxix
Egates eodem
Egnatius lxxix
Ego xcj
E diphthongus in fine scribitur xiij
E datiuus ab is codez
Elea xvj
Electra xliiij
Electrum codẽ
Elemosyna lxxij
Elegans xlj
Elegia xix
Elegiacũ carmen vj.⁊.cxj
Elegidiuz lxxviij
Eleleus lxxj
Elementum lxxij
Eleuchia xix
Elicius xlj
Elisa lxxxij
Eliseus eodem
Elysium xlj
Elix xxix
Emation xx
Embracus lxxvij.
Emerunt xxvj
Emi xxv
Emoda lxxxiiij
Emodus lxxxviij
Emolumentum lxxxiiij
Empedocles lxx
Emnis xcij
En ⁊ an acti longi codez
Endymion xx
Energia xix
Enesimus xliij
Enim codez
Enyo xx.⁊.xlij
Enipes xlij
Enispe eodem
Entelechia xix
Entheus xvij
Eodem ix
Eosdem eodem
Eos eous xvj
Ephebeia xliij
Ephebus eodem
Ephemeris vel ephimeris folio lxxx
Ephesis xliij
Ephitus xliiij
Epi xiiij
Epicureus xviij
Epicurius codez
Epimone lxxxv
Epiphania xix
Epichedium xxxix
Epirus est regio lxxj
Episynalepha ix
Epithydes xliiij
Epithyma lxxx
Epytus viri nomen eodem
Epodos lxxxiiij
Epops xliij
Equicolus xliiij
Equiria lxxxij
Eremus lxxij
Eretum xliiij
Ergo xcj.
Eribes xvj.
Erichthonius lxxxv.
Eridanus xliiij
Erier eris xxvij
Erigdupus lxxxviij
Erigone xliij
Erimanthus lxxix
Eriphyle lxxx
Eritus lxxxiij
Erix xxix.⁊.xliij
Erodio lxxxiiij
Erodius codez
Erotion ⁊ erotium xcij.
Eruca xlv
Es verbum xciiij
Es neutri generis eodem
Es breue tertie eodem
Es pluralis eodem
Esau xiiij
Essestum lxx
Etelis lxxj
Eteretis lxxvj
Ethalion xxx
Ethedus xlvij
Ethemon eodem
Etheocles eodem
Ethesie lxxiiij
Ethos xlvij

Tabula Alphabetica

Ethneon xlvi
Etiam xlvii
Eudiphthongus in principio ſcribitur xii
Euboea xvi
Euchelaus lxxi
Euchelie codez
Euganeus xvii
Eugenia xix
Eugenius xxx.et lxxxiii
Eumenia xix
Eumenis lxxiii
Eumenius codez
Euoluo x
Euphemia lxxii
Euphonia xix
Euphroſyne lxxx.et lxxxvii
Eurymene lxxiiii
Eurymone lxxxv
Euripides lxxviii
Euripus lxxxii
Euriton xx
Europa lxxxvi
Europs lxxix
Euſebia xix
Eutelie lxxi
Eutrapelus codez.
Euneus viii
Eulinus xlii
Ex obliquis correptis deriuatiua lxxxv
Exedra lxx
Exodium lxxxiiii
Exos xcv
Expergefacio lxxi
Expilior lxxix
Exquilie xlvi
Extraneum lxviii
Exundantia metri gratia viii
Ezechias lxx

De litera F.

Fabella xxx
Fabellum codē.
Fabrateria lxix
Fabriteria xxx
Fabula codem
Fac xcii
Facundis xxxi
Facundus codē
Fadus codem
Fagineus xvii
Faginus codem
Fale xxxii
Fame xc
Fames xxxiii
Far xciii
Farreus xxvii
Faſtidio lxxviii
Faſtigium lxxix
Faſtigio codem
Fatum xxxvii
Far xxix
Febris xxxviii
Febritio lxxvii
Febriculoſus eodem
Fecare xxxviii
Fecinie eodem
Feculentus eodem
Fecundus codez
Fecutinus codez
Felſina xxx
Femina eodem
Femur xlii
Feneſtra eodem
Feniculum xliii
Fenum cum ſuis eodem
Feralis xlv
Ferectrius lxxvi
Feretrum eodem
Ferie xlv
Ferine xc
Fetion xx
Fex xxxviii
Fibula xlviii
Ficedula xlix.et lxxi
Ficelie codē
Ficus codez
Fides fo.l.
Fidelis codem
Fidius codem
Filimacia codem
Filimacius l.et lxvi
Felix fo.l.
Fimus li
Fiſcina lxxx
Flabrum xxx
Flauius xxxvii
Fligo fo.l
Florianus lx
Focale lvii.et lxvii
Foedericus lxvii
Foedus xxxix
Femina codem
Foenilia lxxx
Foenum xliii
Focreo xlviii
Foetus xlix
Folia lix
Formido lxxviii
Fornix xxix
Fortuitus lxxxiii
Fredericus lxxvii
Fregi xl
Frenum xliii
Freſis xlvi
Fretum xlvii
Fretus eodem
Frico xlviii
Frigidulus lxxviii
Frigus fo.l
Friſu lv
Frituling lvi
Fruges lxiii
Frugi eodem
Fruſino xlv.et lxxxi
Fruſtra lxxxix
Frutex lxv
Frucinus lxxxi
Fulgini eodem
Fulix lxiii
Fur xciii
Furo lxv
Fuſcinus lxxxi
Futilis lxv
Futio eodem

De litera G.

Gabaon. xiiii
Gades xxxi
Gadilon eodem
Gadir eodem
Galerita lxxxiii
Galerus lxxiiii
Galeſus codē
Galilea xvi.et l.xxx.
Galliambicum xcii
Gallicinus lxxxi
Gallita lxxxiii
Gallus fo.i.
Ganea xxxiiii
Ganeo codez
Ganeum eodem
Gauſus xxxvii
Gauſapina lxxx
Gea xvi
Gedeon xvii.et xxxix
Gedippa xxxix
Gela xl
Gelaſianus lxix
Gelaſinus eodem
Gelu xl.
Genos lxxiii
Genoſus lxxxvii.
Geographus xvii
Geolophus lxxxiiii
Geomantia xvii.
Geometria eodem
Geometra eodem
Geon eodem.

Georgi. xvii.
Georgica eodem
Georgia eodem
Georgius eodem
Gepida xliiii
Geriones xlv
Gerundia xci
Geſa xlvi
Geſominus lxxxi
Geta xlvii
Getulia eodem
Gibbus xlviii
Gyceps fo.l
Gilipus lv
Gilium eodem
Gymnaſium lxix
Gynecia lxx
Ginecium xxi.⁊.lxx
Gints lxxxix
Ginus lii
Glacila xxxi
Glacito eodeꝫ
Gladis eodem
Glarea xxxv
Gleba xxxviii
Gliconici tres cv
Gliconici quatuor eodem
Glyconicum aſclepiadeo pre= ponitur ciii
Glyconium vel glyconycū ci
Glis xciiii
Globus lix
Glubo lxii
Glutio lxv
Gnarus xxxv
Gnatia xxxvii
Gnauus eodem
Godofridus lxxxviii
Goni in compoſitis lxxxv
Gonos ix
Gothus lxii
Grabatus lxix
Graculus xxxi
Gradiuus eodem
Grammaticorum authoritas folio ii
Graphnim xxi
Grecizantes nimium ii
Grecorum accentus xcvii
Grecum in o xci
Grecus xxxviii
Gregorius xxxix
Gryps xxviii
Grypus liiii
Guido fo.l
Gurius lxv.

¶De litera. H.

Aſpiratio tm̄ ix.
Habraham xiiii
Hadria xxxi
Halcyone lxxxv
Haleſinus lxxv
Haleſus eodem
Halys xxxii
Halo eodeꝫ
Halter xxviii.⁊.xxii
Hamus xxxiii
Hannibalis xxvii
Hermonia xvii
Haſbyte lxxxiii
Hebe xxxviii
Hebenus lxxiii
Hebraicorum accentus fo= lio xcviii
Hebrinus lxxxi
Hebudes xxxviii
Hedymeles xxxix.⁊.lxxi
Hedus xxxix
Hegaleos eodem
Helena lxxiii
Helenus eodeꝫ
Helias xviii.⁊.xli
Helidorus lxxxvi
Helios xli
Heliſos xli.⁊.x
Helix xl
Helops eodem
Helos eodem
Heluetii lxxvi
Hema cum ſuis xlii
Hemorrhois eodem
Henius eodem
Heos heous xvi
Hepar xliiii
Hera cum ſuis xlv
Heracleus xviii
Heraclitus lxxxiii
Herba xlvi
Herbeſos lxxv
Herculeus xix
Hereu cum ſuis xlvi
Heres eodem
Hereſis eodem
Herios xx
Heripile xlvi
Hermaphroditus lxxxiiii
Hermenia xix
Herminius lxxi
Hermiona xx
Hermione lxxxv
Herodes lxxxiiii
Herodotus lxxxvii
Heroici decorum breuiter perſtrictum fo.v
Heroicum ci
Herpeta lxxvi.
Heſione lxxxv
Hetruria xlvii
Hexaclinos lxxi.
Hyacynthus xxi.
Hiarbita lxxxiii
Hybernus xlviii
Hic aduerbium xci
Hicetaon lxxvi
Hydaſpes fo.l
Hydor eodem
Hydrops xix
Hiera lxxiiii.
Hierodoli ⁊ ſimilia lxxxvii
Hilactor fo.li
Hylarion xx
Hylaris li
Hylarius lxvii
Hylarodus lxxxiii
Hylas fo.li
Hyle eodem
Hylea xvi
Hylonome lxxxv
Hylum xxii
Hymen li.⁊.xciii.
Hymera lii
Hynulus eodem
Hypata lxix
Hypatens liii
Hypepa lxxiii
Hyperdulia xix
Hyperia eodeꝫ
Hipermetri qui dicuntur vii
Hipetaon lxxvi
Hypocauſta liii
Hypocrita eodeꝫ
Hyppaco lxvi
Hippocrates ⁊ a cratros alia folio lxix
Hyppodamia xix
Hippomenes lxxiii
Hipponas xxi.⁊.lxx
Hipponax lxxxv
Hiroeades xvi
Hyſopus lv.⁊.lxxxvi
Hiſtrix xxix
Hoc pronomen xci
Hodoeporicum lxviii
Hoetichius xlviii
Hoethyni eodem
Homerus lix.
Homilia eodem

Homo ix
Homoeomeria xxxiij
Homolaides lix
Homole eodem
Homones xvj
Homo cum ſuis lix
Hora. lxj
Horatius lxix
Hormius xxj
Horops ix
Horoſcopus eodez
Horus eodem.
Huber cum ſuis lxij
Huic ix
Humus lxiiij

De litera. I
Et u vbi vocales et vbi conſonātes ſunt. x
Iacobus eodē
Iader lxvj
Iadra eodē
Ialyſij lxvij
Iam x
Iambica xcix
Iambicū anacreontiū cij
Iambicū dimetrum eodem
Iambicum ſeptemnariū eodē
Iambicū trimetrum eodem
Iambicum trimetrum archilochium ciij
Iambus xj.
Ianocius lxxxiiij
Iapetides xix z lxxvj
Iapetus lxxv.
Iapis cum i latino in tertia ſyllaba ventus lxviij
Iapix cū y greco in tertia ſyllaba filius dedalij eodem
Iaſius x z.xix
Iaſon eodez
Iaſpis x.z.lxviij
Iazix. x.
Iber xxvj.z.xciiij
Ibicus lxviij
Ibidem xxv
Ibis xlviij.
Icaria xlix
Icarus eodem
Icelos lxxij
Ichmenon xij
Ico xlix.
Icon eodem
Ichthyopolium. xx
Ichthiotrophium eodem
Idaſmenus lxxij
Idea xv. Idē l.
Ideo l
Idolatria xix
Idolon lxxxiij
Idolothytus lxxxiij
Idomenea xv
Idomeneus lxxij
Idoneus i
Idume eodem
Idus eodem
Ieſus lxxv
Ignoſco xij
Ii iis ii iiſdem x
Ilaira lxxxij
Ilaris l
Ile lxxix
Ilerda lj
Ilertes eodez
Ili in vocatiuis lxxix
Ilone lxxxv
Iloneus eodem
Ilis lxxix
Iliſſus lj
Ilithyia xix.z.lxxxiij
Illicitilus xxviij
Imber xciij
Impedito tas xxv.
Inicus lxxvj
in ido lxxxviij
In el nomina xiiij
in igo lxxix
In imen et in mentum folio lxxx
in ina vel in ine lxxxix
In inus in deriuatiuis folio lxxxj
in itim lxxxiij
in itus eodem
in ulis lxxxviij
Inarime cvij
inciſo lxxx
Induperator xiiij
initium xxij
inopus lxxxvj
Inquies xcvj
Inſuber lxxxvij
Interiectionum accentus folio xcviij
Interrogatio xcvj
Inuidia x
Inuitare lxxviij
Inuitus eodem
In ila lij
Inuolucrum xij
Inuus iij
Io xx
Ioannes xxj
Iob xx
Iocundus vij.
Ion lxx
Ionia eodem
Ionica a maiore eodem.
Ionica a minore eodez
Ionicum a maiore cij
iones xx
Ionum xix.z.lxxxv
Ionos xx
iopas lxxxvj
Iota lxij
ioſeph x
Ioſephus lxxiij
iphianiſſa liij
iophias eodem
Iphiclus eodem
Iphigenia iij.z.lxxiij
iphilus liij
Iphinous eodem
iphione eodem
Iphis. liij
Iphitus eodem
iracundus lxvj
Ironia lv
irrito lxxxiij
Irrumo lxxxviij
is in vltimis xciij
Is ſingulare locum eodem
is ſecunde perſone xcv
Iſalces lv.
iſara eodez
iſauri eodez
iſaurus eodez.
iſaurum eodem
Iſetus eodem
Iſidius lv.z.lxxxviij
iſidorus lxxxvij
Iſocrate lx
iſrael lxiiij. Italia lvj
italus eodem
Itiner lxxx
ithyphalicum dactylicum folio cij
Ithome lxxxv
ithomus eodez
Iturei lxxxviij
iubar lxij
Iubilo eodem
iubilum eodem
iudea c.z.xvj
Iugis lxiij
Iulianus eodem
Iulius. x.z.lxiiij

Iulus	xi.⁊ lxxxvij.	Latous	xxi	Lycium	xi.⁊.xlix
Iunicus	lxxvij	Latria	xix	Lycius	xxj
Iuturna	lxv	Latrocinor	lxxij	Lycoras	lxxxvj
Iuuenis	lxxxiiij	Latus	xxxvij	Lycoreus	eodem
Iuuerna	lv	Lauacrum	xxij	Licorias	eodem
Iuui	xxv	Laudace	lxvj	Lycorus	eodem
¶ De litera L.		Lauinia	xxxvij	Lygia	xx
In vltimis	xcj	Lauinium	eodem	Liguria	lxxxviij
Labes	xxx	Laurentius	ij	Ligurinus	eodem
Labicus	codē	Lea	xv	Ligurio	eodem
Labicum	lxxvij	Leander	eodē	Lilea	ij
Labo bas	xxxv	Learchus	eodem	Lileus	eodem
Labor	eodem	Lebadia	xx	Lilybeum	eodem
Lacedemone	lxxj	Lebedus	lxxi	Limone	eodem
Ladon	xxxj	Lacania	xxxviij	Lingue latine infantia	j
Laertes	xiiij	Lecythus	xxxviij.⁊ lxxxij	Lingue latine ſenectus	j
Laganum	xxxij	Lectica	xxvij	Lingue latine mors	j
Lagois	xxij	Ledo	xxxix	Lingue latine inſtauratio per	
Lagoon	xxxij	Leena	xvj	neotericos	eodem
Lagopus	xxxij	Legitimus	xl	Linio	liij
Lagunculus	codē	Lego	codē	Lino	codez
Lagus	eodem	Lelaps	xlj	Lynter	xciij
Laides	lxxviij	Lelex	xl	Lippus	ij
Lairus	lxxxij	Lella	xlj	Liquefacio	lxxij
Lais	lxiiij	Lelius	codez	Linquens	liiij
Laladeo	eodem	Lemargia	xx.⁊ xlij	Liqueſco	eodem
Lalage	lxvij	Lemures	lxxxviij	Liquetius	eodem
Laletania	xxxiij	Lemuria	codē	Liqui	xxv
Laliſio	eodem	Leneus	xliij	Liquidus	liiij
Lamentum	codē	Lenocinium	lxxxiij	Liquor	eodem
Lamina	xxxiij.⁊.lxxx	Leſtrigone	xlvj.⁊.lxxix	Lira	liiij
Lampetie	lxxvj	Lethea	xvj	Lyra	codez
Lamphia	xxix.⁊.xxj	Letus	xlvij.	Lyri	eodem
Lemus	xxxiij	Leucate	lxix	Liris	eodem
Langia	xix	Leuconia	lxxxv	Lyneſus	ij.⁊.xv
Lanuuium	xxxiiij	Leuco petra	lxxxvj	Lyriſtes.	xc.⁊.xciij
Laodamia	xix	Leuis	xlviij	Lyriope	lv
Laodocus	xiiij.⁊.lxxxiiij	Leuus	eodez	Lyſias	eodem
Lepatas	xxxiiij	Libanus	eodē	Litania	xx
Lapathes	lxiiij	Libella	eodem	Lithorus	lvj
Lar	xciij.	Liber	eodem	Lithoſtratos	lxxxiij
Larides	lxxxv.⁊.lxxxij	Libethra	eodē	Litigo	vj
Larina	xxxv	Libethrus	eodē	Littus	eodem
Larinates	eodem	Lybia	xlviij	Liuinus	lvij
Lariſa	xxxv	Libo	eodē	Liuius	eodem
Lariſſa	eodem	Libra	eodem	Locuſta	lvij
Larius	eodem	Libri falſo inſcripti	ij	Loedora	xxi
Larix	xxix	Liburnum	xlviij	Loemius	xliij
Laronia	xxxv	Libum	eodem	Loetum	xlviij
Laronius	eodem	Licabeſos	lxxv	Logos	lviij
Larualis	eodem	Licentia poetica	viij	Longarem	lxix.
Larunda	eodem	Lychax	xlix	Lorica	lxxvij
Larus	eodem	Lichen	eodem	Lotium	lxij
Lacerpicium	xxxvj	Licheus	eodez	Loto	codē
Latona.	xxxvij	Licianus	eodem	Lubricus	codem
		Lycinus	lxxxi	Luceres	lxiij

Tabula alphabetica

Lucernia lxiii
Lucetius lxxvj
Lucia xiii
Lucilius lxxix
Lucoſia lxxxvii
Lucretia lxiii
Lucretilis eodem
Lucretius eodez.
Lucrinus eodem
Lucrum eodem
Lucumo lxiii.& lxxxviii
Ludouicus lxiii
Lumbricus lxxviii
Lupatum lxx
Luſcinia lxxx.
Luſitania lxxxiii
Lutarius xx
Luter xxviii
Lutum lxv
Lythum eodem.

¶De litera. M.

M Non Interempta lio fo vii
Maccabeus xviii
Macedon lxxj
Macer poeta fo.ii
Macero xxix
Macetes lxxvj
Macezer xxxj
Machina eodem
Macri errata lxxix
Macrobius lxxxiiii
Madeo xxxj
Magalia xxxj.& lxvii
Magete lxxvj
Magia xx
Magneſia lxxv
Mago xxxii
Malea xv
Male xc.
Maleſus lxxv
Malobatrum xxxiii
Malus .xxxii.
Mamercus xxxiii
Mamertinus eodem
Memerianus eodem
Memurius eodez
Mamurra lxxxviii
Mamurus eodem
Mandonius lxxxv
Mãdragora lxvii
Manes xxxiii.
Manetus xxxv
Manlius xxxiiii.& lxxxiii.
Manlius eodez
Manipulus lxxxii
Manius xxxiiii
mantele lxxii
Mantia xx
manus xx.
Mapalia lxvii
marcelianum lxxj
marea xvj
margarita lxix
margea xvj
maria xiii
marica lxxvii
maris xxxv
Maroneus xviii
maronianus eodem
marpeſus lxxv.
marſupium lxxxviii
maſſagete lxvii
maſſagetes lxxvj
maſſaniſſa xxxv.
maſilianus lxxx
maſilius xxxvj
maſilia lxxx
maſtix xxix
maſſurius lxxxviii
matella xxxvj
mathematicus xxxvii
Matheſis lxxxv
mathon xxxvj
matieni xxxvii
matineſſa lxxxj
matinus xxxvii
matricida xxv.& lxxvj
matrimus lxxx
matrona lxxxv
matheum cibus quidã. xvii
matheus xviii.& xxxvj
matula xxxvii
maricus lxxvii.
Mauſoleum lxxxiiii
mauſolus eodem
Meander xiiii
meandrum eodem
mecocnas xxxviii
medea xxxix
media eodez
medica eodem
Mediaſtinus lxxxj
mediolanum lxxxiiii
medoaci xxxix
medon eodem
Megaleſia lxxv
megara lxxxiiii
megarus lxix
mola xc.
melanchion xx
melanthia eodem
melas xl.
melihiſedech lxxj
meleager xv
melea xc. meteo xv
melibea xvj
melitea eodez
melius xi
melodes lxxxiiii
melos xi
melpomene lxxiiii
memus viri proprium xliii
memphis xciiii
menãder xlii
menalina eodez
medico lxxvii
medicus eodem
mendoſi libri ii
menecrates & ſimilia xlii
meneceus eodem
menelaus lxxii
meneleus eodẽ
meneces xlii
meneſis lxxv
meneſtheus eodem
men.a xliii
menoeceus lxx
menoecius xlii
meõ xvii.
meonia eodem
meonides eodem
meotis eodem
mephiti lxxxiii
mera xliiii
meracus lxvj
mereo xlvj
meretrix lxxv
meridies xxv.& lxxviii
meriones xlv.& lxxxvj
meſapus lxviii
meſembriaci xlvj
meſolus eodem
meſſala lxvii
meſthus xl ii
meta eodez
matabus eodem
metallum eodem
matonoa eodem
metaurus eodem
metellus eodem
meteorus lxxvj
meterei xlvii
methone eodem
metyllus eodez
Meto eodez
meton eodem
metopon xliiii.& xxxvj

Metro cum ſuis	xlvij	moetus	xlviij.	Neapolis	lxviij
Metrum quid ſit	iij	moyſes	lxxxij.	Nebrides	lxxxiiij
Metuo	lxvij	moles	lix	Nebrophonos	lxxxv.
Mica	xxix	moly	lix.z.xcj.	Neceſſitas poetica	iij.
Micaleſos	lxxv	monas cum ſuis	lx	Necromancia	xx
Michael	xiiij	moneſes	lxxv	Nedymnus	xxxix
michilus	xlix	moneſus	eodez	Neera	xv
micone velos	lxxxv	monichus	lx	Nefarius	lxvij
midas	l	monodia	lxvj	Neipe	xvj
migro	eodez.	monocchus	cvij	Neme	xlj
mileſius.	lxxvj	monoechus	lxx	Nemea	xv.
Miletus	lj	monoſyllaba	xc,	Nemcia	lxxvj
milium	eodem	monumentum	lxxxj	Neobole	lxxxiiij
milia	eodem	mornus	xxxj	Neoptolemus	lxxj
milus	lxiij.	morio	lx	Nephele	lxxij
mimalion	iij	morus	eodem	Nereis	xvj
mimas	lj	moſa	lxj	Nereus	xlv
mina	liij.	moſas	eodem	Neris	eodem
mindenos	lxxv	moſini	eodẽ.	Nerio	eodem
mineus	liij.	mulciber	xcvj	Neritos	eodem
minoidi	xc	mulier	xxviij	Neroneus	xlviij
minos	xliij	muneſis	lxxv	Neronianus	eodem
minotaurus	eodez.	muris	lxv	Neſcis	xcv
minutius	lxxxix	muridus	eodem	Neāde	lxxviij
mirca	lxxvij	mutina	lxxx	Neuus	xlviij
mirinus	lxxxj.	murinus	lxv	Nice cum ſuis.	xlv
miritenes	lxxiij.	muſtace	lxvj	Niciterium	xliij.z.lxxiij
miriones	lv	muto	lxv	Nicerotes	lxxiiij
mirobalanum	lxviij	mutius	eodem	Niciterium	lxxxiij.
miron	liij	mutuo	eodẽ	Nicolaus	xiiij
miror,	eodem	¶ De litera. N		Niconedia	xx
miros	lxxxiiij	N ultimis	xcij	Nyctimenes	lxxiij
miſcuerunt	xxvj	Naaſon	lxix	Nihilum	xxij
miſer	lv	Nabatheus	eodem	Nimis	lj
miſitius	lxxxiij	Navis	xxx.	Niniue	lxxxiij
miſſumenos	lxxiij	Naias	x.	Ninos	liij
myſterium	lxxxiij	Nais	xiiij	Nutus	eodem
mytos	lxxxiij	Nanee	xvj	Niphates	liij
mithridates	lvj	Nar	xciij	Niphe	eodem
mitylene	lvj.z.xc.	Narea	xxxv	Nireus	liiij
mitylo	lv	Naritia	eodẽ	Niſantes	lv
mitio	eodem	Naritius	eodez	Niſea	xvj
mitra	codẽ.	Naris	xxix	Niſee	eodem
mnaſillus	xxxv	Naſica	xxxvj.z.lxx.	Niſi	lv z.xc.
mnemoſyne	xlj	Naſicus	xxxvj	Niſyrus	lxxxij.
mnemoſyon	xliij	Naſidianus	eodez	Nitella	lvj
mneſtes	xj	Naſidienus	eodem	Nitor	eodem
mneſteus	xliij	Naſidius	eodem.	Noe	xxj
modo	lvij	Naterna	xxxvij	Noegetum	xi.
modus	eodem	Nates	xxxvj	Nois	lix
moechia	xx	Natrix	xxix	Nolo	eodem
moechus	xxxix	natura	xxxvij	Nomas	lix
merendos	xlvi	Naufragium	lxvj	Nomina hebrea, in as.	
moeris	eodẽ	Nauſicas	xiij.	folio	xviij
moerichus	eodẽ	Ne	xvij	Nois aiga poete mutant	iij
moeſtis	eodem	Nealces	xv	Nomina in ion	xx

Tabula alphabetica.

Nomina in e prime ⁊ quinte fo- lio xc.
Nonacria lx.
Nor eodem
Nor s eodem
Nonus eodem
Noricum lxi.
Noris eodem
Neteſco lxii.
Notifico eodem
Nonalis cxi.
Nonicius lxxvii.
Nouitius lxxxviii.
Nuceria lxiii.
Numatius lxiiii.⁊.lvi.
Numella lxiiii.
Numen eodem
Numeri lii.⁊.lxxi.
Numicius lxxvii.
Numiſma lxiiii.
Nundine lxxx.
Nurus lxv.
Nutrio eodem
Nutrix xcv.
Nutrius lxxxiii.

¶ De litera. O.

O In vltimis xc.
Oarion xxi.
Obeliſcus lvii.
Obelus lvii.⁊.lxx.
Obex lvii.
Obicio xxvi.
Obiicio eodem
Obliuio lxxx.
Obliqui ab eus xv.
Obolus lvii.
Obſonium lxxxvi.
Obſonor eodem
Obſtetrix lxxvi.
Obſtupus lxxx.
Oceanus xv.
Ocha pro aucha lviii.
Ochemius eodem
Ocheus eodem
Ochus eodem
Ocyalus eodem
Ocinium eodem
Ocionor lxxxiiii.
Ocior lvii.
Ocyore eodem
Ocyton lviii.
Ocyum lvii.
Ocilia lxxxii.
Octoginta lxxxiiii.
Oocus in propriis lxxxviii.
Odites lxxxiii.
Odor lxii.
Oe diphthongus in fine non ſcribitur fo.xii.
Oebades lxviii.
Oebalus eodem
Oebaris eodem
Oebaſius eodem
Oechalia xxxi.
Oeci eodem
Oeclio lxxvi.
Oecinyres xxxix.
Oeconomus eodem
Oecos xxxix.
Oecumenicus eodem
Oedipus xxxix.
Oeneus xliii.
Oenochonum eodem
Oenomas xliii.⁊.xliii.
Oenone xliii.
Oenopium eodem
Oenopes eodem
Oenops eodem
Oenotria eodem
Oeſipum xlvi.
Oeſtros eodem
Oeſtrus eodem
Oeta xlvii.
Octoſyros eodem
Oetus eodem
Ohe interiectio xiii.
Oiclus xxi.
Oileus lxxx.
Olea lix.
Olearos eodem
Olenos lxxx.
Olenus vel os lix.
Olenus viri proprium lxxii.
Omaſum lx.
Omitto eodem
Omne proprium fuit appella- tiuum fo.ii.
Omphale xlvii.
On ſecunde xcii.
On tertie xciii.
On genitiui pluralis eodē
Oneſimus lxxv.
Onites lxxxi.
Onix xxix.
Onocrotalus lxxxvii.
Onomatopeia xvi.
Opacus xlvi.
Opeſos lxxv.
Ophias xx.
Ophites lxxxii.
Opilio lx.
Opimius lxxx
Opimus eodem
Opis lx.
Opoclope eodem
Oporinos lxxxvi.
Opilare lxxix.
Ora lxxxix.⁊.cxi.
Orata lxi.
Orbaſius lxix.
Orchomenus lxxiii.
Oreas xv.
Orcte lxxvi.
Orbaſus eodem
Oricos lxi.
Origanum lxi.⁊.lxxix.
Origenes lxxiii.
Orion lxi.
Orite eodem
Orithya xx.⁊.lxxxiii.
Orithius xxi.⁊.lxi.
Orithos lxi.
Ormenis lxxiii.
Oro ...i. Orodes lxxxiii.
Oremedon lxi.
Orius viri proprium xi.
Orphanotrophium eodem
Orpheus xvii.
Os in vltimis xcv.
Os in genitiuo eodem
Os oſſis eodem
Os ſecunde eodem
Oſinius lxi.
Oſiris lxi.⁊.lxxxii.
Oſius lxi.
Otacilius lxvi.
Otium lxii.
Ozimum lvi.

¶ De litera. P.

P Achinus xxxi.
et lxxx.
Pacoris xxxi.
Pactolus lxxxiiii.
Pactumeius fo- lio lxxxviii.
Paeſtum xlvi. Pagaſa xxx.
Pagina lxxx.
Palladi xc.
Palam xxii.
Palatium xxxiii.
Palatus lxx.
Paleologus lvii.
Pales xxxii
Palicus lxxvii.

palilia	xxxii.	patrimus	lxxix	periſcelis	lxvj
Palinodia	lxxxiiii.	patrocinium	lxxxiiii	pernix	xxix
pallium	xxxii.	paua	lxxxj	peroliris	lxxxvij
pa.petus	lxxvj	pauo	xxxvij	perrhebe	lxx
palphurius	lxxxviij	pean	xvj	perrhebus	eodem
pamphilia	lxxx	peculium	lxxxviij	perſeuero	lxxxiij
pampitius	lxxxiij	pedagogus	xxx.ꝛ.lvj	peruſinus	lxx.viij
pancretus	lxxv	pedagium	xxxix	pes	xciiij
panax	xxxiij.ꝛ.xxxix	pederaſtes	eodem	petacius	lxvj
panchaia	xiij	pedia	xx.ꝛ.xxxix	petalus	xliij
pandochium	xxj	pediacia vel pediatia	fo	petit	xc
pandoroſus	lxxxvij	lio	lxvj.ꝛ.lxx	petiturus	xxv
pannonia	lxxxv	pedico	xxxix	petrea	xvj
panos	xxxiij	pediculi	eodeꝫ	petus	xlvij
pantagia	lxvij	pediculus	lxxvij	peucedanum	lxxj
panther	xxviij	pedo	xxxix	penceitus	lxxvj
panthera	lxxiiij	pedoꝛ	eodem	phaleucium	xc
papa	xxxiiij	pedotriues	eodẽ	phacocomes	xliij
papas	eodem	pedum	xxxix	phaeſtum	xlvj
pape	eodem	pegaſeus	xviij	phaeſtus	eodẽ
paphagones	xxxliij.ꝛ.lxvij	pegaſeius	eodẽ	phaeton	xiij.ꝛ.lxxxj
papianilla	xxxiiij	pegaſus	xl	phaetonteus	xviij
papilio	eodem	pegi	eodem	phaetontius	eodem
papilius	eodẽ	pegma	eodẽ	phaetuſa	lxvj
papinius	eodẽ	pelamis	xl	phaon	xiij
papyrianus	lxxxij	pelates	lxix	pharaon	eodeꝫ
papirus	eodẽ	pelecronium	lxxxv	pharis	xxxv
papius	xxxiiij	pelias	xl	pharmacopole	lxxxiiij
par cum ſuis compoſitis	xiij	pelignum	eodem	pharnax	xxix
paracletus	xxv	pelion	eodem	pharſolos	lxvij
paraclitus	lxx.ꝛ.xxvij	peloris	lxxxvj	pharus	xxxv
paradiſus	lxxxij	pelorus	eodem	phaſides	lxxviij
paraliticus	lxxxij	peluſium	xlj	phaſilis	lxxx
pareas	xv	pena	xliij	pheacia	lxvj
parentheſis	xcviij	penates	xliij	pheax	xvj
pareo	xxxv	pene	xliij	phecaſius	xxxviij
paonium	lxxxiiij.ꝛ.lxxxv	penes	xlij.ꝛ.xciiij	phedon	xxxix
parmeno	lxxiij	penelope	lxxij	phedromus	eodeꝫ
parnaſſeus	xviij	penetro	xlij.ꝛlxxvj	phedros	eodeꝫ
parnaſſius	eodẽ	penitus	xlij	phemius	xlij
parnaſus	lxix	pentameter	vj	pheneum	eodem
paroctis	lxx	pentametri decorum	eodẽ	phenici	xliij
paroccus	eodeꝫ	pentemimeris	lxxx	phenicopterus	eodeꝫ
parricida	xxv	penu	xlij	phenix	eodem
parthenos	lxxij	penula	lxiij	phere	eodem
participium in fine verſus	fo	penuria	eodem	pherecydes	lxxxiij
lio	viij	penus	eodem	pherecles	lxx
paſcaſius	lxxix	peon	xvij	pherecrates	lxix
paſiphae	xiiij.ꝛ.xxxvj	peonia	eodem	pherecracium	ciij.ꝛ.ciiij
paſiphilus	xxxvj	pepon	lxxxv	pheres	xliiij
paſithea	eodem	perdelirus	liiij	phericux	lxxvij
paſtinacha	lxvj	perges	xvij	phidias	xlix
parauium	lxx	perialis	xxj	philamon	lxvij
patefacio	lxxj	periclimenus	lxxij	phylace	liiij
ματηρ ματερ ꝛc.	xxviij	periculum	lxxvij	philax	eodem
patina	lxxx	perihermenias	xix	phyle	ij

philetas	fo.lj	pirata	lv	polydamas	lviii
phyletus	eodē	pyramus	eodē	polygitos	lxxxiij
philogis	lviij	pireicus pictor	lvj	polymulus	eodem
philogius	eodem	pirene cum i latino	lv	polymnela	xij
philia	xc	pyrene cum y greco	eodez	polymnia	xx
phyliris	fo.lj	pyreneus	liiij	polynices	lxxvij
philyte	eodez	pyretrum	lxxxvj	polipus	lviij
philocteres	eodez	pyreus	lv	polites	lxxv iij
philos cum ſuis	eodē	pyrites	eodem	polium	xxj
philoſophia	lj.z.xxix.	pirithous	eodez	pomeriū	xxv
philoſophus	eodem	pirois	xxij.	pompeius	xiij
philcter	xxviij	piroma	lv	popanum	lxj
philis.	lv	piropus	lxxxvj	poppea	lx
phlegeton	lxxvj	pyrous	xxij	popeanum	eodem
phlegeus	lx	piſaurus	lx	poples	lx
philas	xx	piſidae	eodem	populus	eodez
phobetor	lvij	piſtacium	lxxj	proſena	lxxiij
phoca	lviij	pythagoras	lvij.z.lxvij.	portulaca	lxvj
phoceus	eodē	pythelcon	lxvj	porcis	xcv.
phocion	eodem	pithenor	eodem	poſidei populi	lxxviij
phocis z ſimilis	eodem	pitheus	eodem	poſſides ſpadonis nomen	fo
phecus	eodez	pythias	eodem	j	lxxviij
phebus	xxxviij	pitylisma	eodem	poſſeſſiua in eius et in ius	fo.
phedorus	xxxix	pythius	eodez	lio	xvij
phemone	xliij	python	eodez	poſſeſſiua in eius	xvj
phenicopterus	lxx	pituita	lvj.z.lxxxij	poſſeſſiua in ous	xiij
phonaſcus	lxxxv	plaga	xxxj	poſtea	lxxxix
phonos in compoſitis	eodem	plagiarius	eodez	poſtridie	lxxiij
photis	lxij	plagium	eodez	poſthumus	lxxxviij
phreneſis	xliij, z. lxxv	planus	xxxxiiij	potitus	lxxxiij
phrygium	fo.l	platea	xv.z xxvij	poto	xxij
phrygius	eodē	platee	xv.z.xvj	praſon	xxxv.
phrones	xvj	plato	xxxvj	prauus	xxxviij
phthia	xx	plebes	xxxviij	praxiteles	lxxj
phthiriaſis	xlv	pleias	xx	preſyllaba	xiij
phthiſia	eodē	plynius	lij	precor	xiiij.z xxix
pica	xlix	pliſthenes	lxxiij	predico	lxxviij
picetum	eodē	ploxemum	lxxij	prefoco	xlvij
picus	eodez	plias	eodē	prepoſitionū z coniunctionum.	
pierus	xviij	plutarchus	lxv	accentus	xcvj
piga	fo.l	plurimos latinorū libros got		preputium	lxxxiij
pigargus	eodem	thi exulſerunt	fo.j	preſter	xxviij
pila	fo.j	poculum	lviij	preſtolor	xxxiiij
pilades	eodem	podagra	lxvij	priamides	xx
pilatus	lj.z.lxv	podalirius	lxxxij	priapus	lxxviij
pyrene	eodem	poderis	lxxiiij	pridie	lxxviij
pylos	eodem	poeas	xvj.	priene	xx
pilus	eodem	poecile	xxxix	prymneſion	xxj.
pynarus	liij	poemenis	lxxiij.	procella	xxiiij
pindarus	lxxv	poeſis	lxxv	procello	eodem
pipillo	liiij	poete antiquiſſimi	folio .j	protio	eodez
pipo	eodez	poete rudiori ſeculo	nati.fo	procyon	viij
pyra	liiij	lio	eodez	procneſios	xij
pyralis	fo.lv	polemius	lxxij	proco	xxiiij
pyramis	eodez	polemon	eodez	procopus	lviij
		polemos	lxxij	procuro	xxiiij

Proctus xlviij.
Prefano as. xxiiij.
Profanus eodem
Profari eodem
Profecto xxiiij.
Profeſſio eodem
Profeſtum lxxiiij.
Proficiſcor eodem.
Profiteor xxiiij.
Profuo eodem
Profugio eodem
Profugium eodem
Profugus eodem
Profundo xxiiij.
Profundus. xxiiij.
Progne. xij.
Proin z proinde x.
Proles xlvj.
Proletari eodem.
Prolixus eodem
Prometeus lix.z.xxiiij.
Promulus lix.
Pronepos xiiij.
Propago nomen eodem
Propago verbum. eodem
Propello xiiij.
Propino eodem
Propontis xxiiij.
Propria fere producuntur. folio. lxxiiij.z.lxxx.
Propria non poni ad placitum. folio ij.
Propria producuntur. lxviij.
Prora lxj.
Proſerida eodem
Proſerpina lxj.z.lxxx.
Proſeucha lxj.
Proſymna eodem
Proſopon eodem
Proſopos lxxxvj.
Proteruus xxiiij.z.lxij.
Proteus lvij.
Protoſilaus xiiij.
Protogenes lxij.
Protoromi eodem
Proxeneta liij.
Pſalterium lxviij.
Pſilorum fo.l.
Pſophis xxviij.
Pterelas lxij.
Ptiſanna lvj.
Ptolomeus lxxij.
Pubes xliij.
Pudet lxiij.
Pudicus lxxij.
Pugillaris lxiij.
Pugio eodem.
Pulex lxiiij.
Polydamas lviij.
Pulipus viij.z.lxiiij.
Pulus lxxiiij.
Pumilo vel io.z.pumilus. folio lxiiij.
Pupa eodem
Pupila eodem
Pupillus eodem
Pupula lxxiiij.
Pupus eodem
Purpura lxxxviij.
Puſilus lxv.
Puteo eodem
Puteus lxv.
Puto eodem
Putrix eodem
Putror. eodem

¶ De litera Q.

Q Uadi populi xxxj.
Quadraginta folio lvj.
Quadrige lxxix.
Quadrimus lxxx.
Quadro xxxj.
Quales xxxiiij.
Quaſi xxxv.z.xc.
Quatenus xxxvij.
Quatinus eodem
Quatuor ciij.
Que xc.
Quercus l.
Quero eodem
Queſo eodem
Queſiui eodem
Quiris liiij.
Quotidie xxv.z.cvij.
Quomodo xcj.

¶ De litera R.

R In ultimis. folio xcvij.
Rabirius lxxx.
Racipalia folio xxxj.z.lxx.
Rapum xxxiij.
Rareſacio lxxx.
Rarus xxxv.
Rauidus xxxvij.
Raula eodem
Rauus eodem.
Recido xxiiij.
Reduco eodem.
Redimiculum lxxviij.
Reditus xxij.
Referunt eodem
Reficit eodem
Refuto lxxxviij.
Regula xj.
Regulus eodem
Rei xiij.
Reiicio xxij.
Rellatus eodem
Remex xlij.
Remi eodem.
Remigius eodem
Remus eodem
Repens xiiij.
Reperit xxij.
Reperij eodem
Reperiens eodem
Repo xliij.
Reppuli xxiij.
Repuli eodem
Rete lvij.
Retro eodem
Rettuli xxiij.
Retuli eodem
Rhanis nympha. xxxiiij
Rhea xv.
Rhebas xxxvij.
Rhebus eodem
Rheda xxxix.
Rhegium xlj.
Rhemus xlij.
Rhetorica xx.
Rhidium l.
Rhipei liij.
Ripheus vij.
Rhedus lviij.
Rhoeius xlviij.
Rhoetus eodem
Rhomphea xv.
Ricimer xxvij.
Rimus z ritis in i coniunctiuo folio. xxvj.
Ripa liij.
Riſamori lxxxvj.
Robertus xlij.
Rogo lvij.
Rogus eodem
Romechion lxx.
Romulus a.um xiij.
Roſa lxj.
Rubeo lxij.
Rubi eodem
Rubigo eodem
Rubrica xxij.z.lxxviij.
Rudens lxiij.
Rudis eodem

Tabula alphabetica

Rudinus eodem Saxones xxvij Sephors xliij
Rudius eodem ſcabidus xxx ſepia eodem
Rudo eodem ſcaee xvj ſepias eodez
Ruſe eodem ſcalens xxxiiij ſepio xliij
Rugio eodez ſcanſio quid ſit vij ſepum eodez
Rumex lxxiiij ſcaphion xxj ſequans eodem
Rupinus eodez ſcatina lxxxj ſer. xxvij
Ruſpina lxxx ſcatinus xxxviij ſera xlv
Rutilus lxv.z.lxxx. ſcaturio lxxxviij ſeranus eodē.
ſcazon vel iambicum hippona ſerapis lxviij
ctium cij ſerapion eodem

¶ De litera. S.

S Interempta vij ſcelus xl ſeria xlv.
Sabbatum xxx. ſcena cum ſuis xliij ſeriphos lxxxij
Sabbatius eodem ſcenus xlviij ſerius a.um. xlv
Sabinus xxx ſchedra xxxix ſerius nomen fluuij. xlv
Sabura xxx.z.lxxxviij ſchenos cum ſuis xvij ſertorius lxxxvj
Sabus xxx ſchenus eodem ſeuilius lxxx
ſacrificium xxiiij ſcilicet l. ſeruij laus ij.
ſaga xxxij ſcyllaceum lj ſeruij erratum eodem
Sagina lxxx ſyphus lij ſerum xlv
ſais xiiij ſcio liij ſerus eodem
ſalamis lxviij ſcythia lvj ſeſtoris xlv
ſalentium xxxviij ſcython lvij ſeucrus xliij.z.lxxiiij
ſalix xxix ſcythonia eodem ſeuius xlviij
ſalpiga lxxix ſcithor eodem ſextilius viri nomen fo
ſaluber lxxxvij ſcopas lx lio lxxx
Salum xxxij ſcopulus eodem ſibilus xlix
ſalluſtius xxxiij ſcopus eodē. ſibina lxxx
ſamaria xxxiij ſcoria lx ſica xlix
ſame eodem ſcribilita viij.z.xxxiij ſicania eodem
ſamos eodez ſcribo lxviij ſicelis xlix.z.lxxij
ſampiscum lxvij ſcribonius eodem ſicha xlix
ſandalum eodem ſcrupulum lxiiij ſicheus ij.z.xlix
ſaperda xxxiiij ſcrupulus eodē ſicilia xlix
ſapis eodem ſcrupus eodem ſiciliquus eodem
ſapo eodem ſcbetus xxxviij ſicyon xx
ſaphirus lxxxij ſecius eodem ſicomorus lxxxvj
ſaphicum cj ſeculum eodez ſiconius xlij
ſaphicum hendecaſyllabum fo ſedentani xxxix ſecubi eodez
lio ciij ſeditio eodem ſiculus eodē
ſaphicum coriambicum. fo ſedo eodem ſicut eodem
lio cij. ſedulus xxxix ſidicini l.
ſappho xcj. ſelibra xl. ſidon xxvij
ſarcina lxxx. ſemele lxxij ſidonis eodē
ſardanapalus lxvij ſemen xlij ſonius eodem
ſardinia lxxxj ſemi eodem ſidonius in multis erat pfo
ſardonix xxx ſemianimus:z ſimilis x lio l
ſarracum lxj ſemiramis lxxxij. ſigerius l
ſarcina lxxx ſemiſopitus lx ſigeum eodez
ſaticiſtus lxxviij ſene xlij ſignum xij
ſatura lxxxviij ſeneca lxx ſyla l
ſaturea codē ſenecio eodem ſilenus eodem
ſaturius xxxij ſenia xlij ſiligo lxxix
ſaturnus eodem ſenio eodem ſiliqua lxxxij
ſaturo lxxxviij ſenus eodem ſylogyſinus lxxiij
ſauo xxxvij ſepelio lxxij. ſylo. l.

Siloa	lxxvj.	Sophia	xviij.	Stlopus	lxj.
Symbricum	lxxxij	Sophiſte veſanie	iij	ſtoicus	xxxij
Simethcus	liij	Sophopichion	lxxxviij	ſtola	lviij
ſimia	eodem	Sophiculoſus	lxxviij	ſtomachus	lix
ſmilax	xxix	Sophronius	lix	ſtorax	xxix
ſimilis	liij.	ſophroſyna	lxxx	ſtrabo	xxx
ſimilus	eodez	ſophroſyne	lxxvij.	ſtrena	xlij
ſimo	l.	ſopio	lx	ſtrenuus	eodem
ſimon	xxviij.⁊.lij	ſora	lxj	ſtiges	xciiij
ſimphonia	xix	ſoracte	eodez	ſtruma	lxiiij
ſympoſium	lxxxij	ſorite	eodem	ſtruthius	lxv
ſympoſtes	lxxxvij	ſoſis	lxj	ſtudeo	xiij
ſimul	lj	ſocius	eodem	ſtupa	lxiiij
ſimulachrum	xxij	ſotades	lxj	ſuaſi	x
ſynalepha	lxxiiij	ſoter	xxviij.⁊.xlij	ſuaue	eodem
ſinapi	lxxviij	ſoteria	lxj.⁊.lxxiiij	ſuauis	xxxvij
ſinas	lij	ſotes	xlij	ſuber	lxij
ſyneresis	v.	ſpado	xxxj	ſubucula	lxij
ſyneresis in poſſeſſionis in eus		ſpeleum	xlj	ſubula	eodem
folio	ix	Spelunca	eodem	ſulo	lxiij
ſynhedra	lxx	ſpercheſiades	lxxv	ſuccerda	eodez
ſynoeceſis	lxxv	ſperchius	xxj	ſudes	eodem
ſinope	lxxxvj	Spica	xlix.	ſuetus	ix
ſinopeus	eodem	ſpicum	eodem	ſueuus	eodem
ſinopis	eodem	ſpiculum	eodem	ſuffectus	lxx
ſyntheresis	lxxv	ſpicus	eodem	ſuffoco	lvij
ſinum	lij	ſpio	xj	ſuffragium	lxvij
ſiope	xxxvj	ſplenium	xlij	ſuffragor	eodez
ſipharium	liij	ſpoleum	lix	ſuſanna	lxv
ſipho	eodem	ſpurius	lxv	ſuſurrus	eodē.
ſiphunculus	eodem	ſqualeo	xxxiiij		
ſyplegas	lxxj	ſtantyra	lxxxij		
ſipus	liij	ſtater	xxviij		
ſiquidem	eodem	ſtatera	lxxiiij		
ſyrufe	lxvj	ſtatim	xxxvij		
ſyracuſius	lxxxvij	ſtatina	lxxx.		
ſirius	lv	ſtatienus	lxxxj		
ſyrus	liiij	ſtatius	xxxvij		
ſiſer	lxj	ſtaturus	xxv		
ſiſymbrium	eodem	ſtechas	xxxviij		
ſithon	lvij	ſtelis	xl		
ſiticula	lxxviij	ſtenobea	xvj		
ſiticuloſus	eodez.	ſtenos	lxxij		
ſelege	xl	ſtertineus	lxxxj		
ſmaragdus	xxxv	ſteterunt	xxv		
ſmaradinus	lxxxj	ſtenelus	lxxij		
ſobatus	lvij	ſtimele	lxxxviij		
ſoboles	eodem	ſtymphalus	l,vij		
ſocraticum	xx	ſtyps	liij		
ſolemus	lxxij	ſtipelus	lxxij		
ſolemnis	lix	ſtipendium	liij		
ſy lers.	eodem	ſtipes	eodem		
ſoloeciſmus	lxx	ſtypo	eodez		
ſolor	lix	ſtyrax	liiij		
ſoluit	x	ſtyras	xxix		
ſolus	lix	ſtyrus	lv		
ſolox	xl.	ſtlata	xxxvij		

De litera. T.

Tabe	lxxxix
Tabes	xxx
Tabraca	eodez
Tabum	eodem
Taygete	xiiij
Taygetus	liij.⁊.lxv
Talea	xxxiiij
Talos	xxxij
Tamen	xxxiij
Tarquinius	lxxj
Tauromitanus	lxxxj
Tecmeſſa	lxxij
Teda	xxxix
Tedia	eodez.
Tegea	xvj
Tegeticula	lxxviij
Tegula	xl
Teleboas	xij
Telebox	eodem
Tebous	eodez
Telecoon	xlj.⁊.lxx.
Telegonus	fo.xlj
Telemachus	xlj.⁊.lxxvij

Tabula Alphabetica.

				tmolus mons Cicilie	fo
Tele	xli.z.lxxii	thile	lxxii	lio	lix
Telephus	xii	thimele	xxiiii	toga	lviii
Telon	l	thimiama — lx vij	lvi	toloſtobogi	lxxxiiii
Tementum	xlii	thimum	lxxxii	tomaculum	lix
Tempe	xc	thyrſagetes	lxii	tomentum	eodem
Tens	xiii	thita	lix	tomi	lix
Tenarum	eodem	thome cum ſuis	lxi	tomyris	eodem
Tenarus	eodez	thorax	xxxi	tomos	eodem
Tenedus	lxxi	thrace	eodem	tomus	eodem
Tenie	xliiii	thracim	xiiii	tophus	lx
Tenuior apud Papinium fo- lio	cvii	thraicius	lxxxvii	toranius	lxi
Tenuis	x.z.xcvii	thraſibulus	xxxvi	torcular	lxxxviii
Tentyra	lxxxii	thraſimachus	eodē	tormi	lxxxi
Tepefacio	lxxi	thraſius	xxxvi	totus	lxvi
Terapneus	xii	thraſus	lxxviii	trabes	xv
Tereus	xlv	thucidides	lxv	trabigilus	xxx
Terruerunt	xxvi	thuris	lxix	tragula	xxxii
Teter	xlvii	thiara	xlviii	tranſpoſitio	xcvi
Tethy	xc	tybarni	xlviii.z.lxxiii	trebatius	lxx
Tethyi	eodem	tyberius	xlviii	trebia	xxxviii
Tethis	xlvii	tibia	xxv	trebula	eodem
Tetra cum ſuis	eodem	tibicen	xlviii	tribulum	xlviii
Tetragonus	lxxxv	tybur	eodem	trita	xlix
Tetricus	xlvii	tyburnus	xlix.z.lxxxi	tricora	lxxxvi
Tetritio	eodem	ticinus	xlix	tricies	xlix
Thais	xiiii	ticinum	l	triceni	eodez
Thalia	xx	tilia	lii	triclinium	lxxxi
Thales	xxxii	timagenes	eodem	trieteris	lxxiiii.z.lxxvi
Thamos	xxxiii	timeus	xi	trigonus	lxxxv
Thaſos	xxxv	tmolus	xvii.z.iii	triginta	l
Theano	xv	timotheus	lii	triochala	lxxxiiii
Theanum	eodem	tinarus	eodem	triphylis	lxxx
Theca	xxxviii	tinea	eodez	triptolemus	lxxii
Thelaira	lxxxii	tines	eodem	triquetra	lxxvi
Theletuſa	lxxvi	tineas	liii	trigeſta	lxxi
Theodamas	xxi	tiphata	eodem	triuicus	lvii.z.lxxviii
Theodoricus	lxxvii	tiphis	xviii	troas	xxi
Theodorus	xvii.z.lxxxviii	typhoeus	fo	trochaica	ci
Theodoſius	lxxxvii	tiphoeus z tiphoius lio	liii	trochaicum archlochium	fo
Thephilus	lxxxvi	typhon	eodem	lio	cii
Theophorus	eodē	tyre	liiii	troezen	xlviii
Theorelis	lxxv	tyras	eodem	trois	xxii
Thera	xlv	tyres	eodem	troiades	lxvi
Theridamas	eodem	tyriades	lv	troilus	xxii
thermodon	lxxxiiii	tyrocinium	lxxxiiii	trophum	xxi
thero	xlv	tyros	liiii	tropis	lx
theron	eodem	tiſiphone	L.xxv	trucido	lxxii
therſites	lxxxiii	titan	lvii	trudes	eodem
theſis	xlv	titareſius	lxxv	trudites	eodē
teſſalonica	lxxvii	tithonus	lvii	trutina	lxxx
thetis	xlvii	titillo z tit^m^us	lvii	tuber	lxiii
thetys	eodem	titinnius	lxxxi	tudex	eodem
theton	lxxv	titius	lxxxiiii	tugurium	lxxvi
thumeſus	eodem	tlepolemus	xliiii	tule	lxiii
thais	xx	tmolus	xi	tulerunt	xxvi

Tumet	xci	veneſicus	lxxi	vltra	lxxix
Tunica	lxiiii	veneo	xlii	vmbiculus	lxxviii
Tutius	lxv	venetus	lxxvi	vnedo	lxxi
Tutemet	xci	venilia	lxix	vocatiuus tertie	xc.
Tuſcia	lxv	venor	xliii	vogeſus	lviii
Tuſcanus	eodē	venſica	lxxviii	volucris	lxxxvii
Tutius	eodem	venecula	xliii	volup	xci
		venſinus	xxxviii	voluſius	lxxviii
¶ De litera. V.		vepicus	lxviii	voluſus	eodem
Liquidum	x	vepres	xliii	volux	lxxix
V & b in vltimis fo-		verecundus	lxx	vomanus	lix
lio	xci	veredus	xliiii	vomica	eodem
Vaccinium	xxxi	vergili in vocatiuo	xcvi	vomo	eodem
Vacia	eodē	verona	xliiii	voraptus	lxi
Vacienus	eodem	veſagus	xlvi	voriens	lxii
Vaciſio	eodem	veſeris	eodem	vpilio	xix. & lxiiii
vagedruſa	lxxi	veſeuus	eodem	vpupa	lxiiii
vageſus	lxxv	veſtigus	lxxix	vrania	xix
vagina	xxii	veſulus	xlvi	vranie	eodem
vagio	eodem	veſuuius	eodem	vrio	lxxxviii
Vaicus	lxxviii	viber	xxxix & xlviii	vſtica	lxxviii
valaci	lxvi	vibidius	xlviii	vter	lxv
vale	xc	vibius	eodē	vtor	eodem
valerius	lxxxiiii	viburnum	eodez	vulturius	lxxxii
Valerus	eodem	vicinus	xlix	¶ De litera. X.	
valetudo	lxxxiiii	vicus	eodez	Anto	xii
valitudo	eodem	videns & ſimilis	xcii	Xenium	liii
varicus	xix	video	l	Xenodochium	xxi
varix xxix.	c xxxv	viduus	eodem	Xenos	xliii
vaſidius	vi	vietus	lxxvi	Xerampeline	lxxii
Vaſillum	xxii	viginti	l	Xeros cum ſuis	xlv
vates	xxxvii	vindelici	lxxii	¶ De litera y	
vaticanus	lxxviii	vindemia	eodem	y i diphthongus in paucis in	
Vatinella	xxxvii	vindemiator	eodem	uenitur	xiii
vbicunq;	xxv	viridaſius	xlix	¶ De litera. z.	
vbiq;	eodē	vis	xciiii	zacharias	xxii
Ve	xcvii	viſellius	lvi	zaltes	xlix
vechires	lxxxvii	viſurgis	eodem	zama	iii
vecores	xxviii	vitelliani	eodem	zebedeꝰ folio	
vectidius	lxxix	vitellus	eodem		xxxviii
Vectigal	eodem	vitellius	eodem	zenon	lxiii
vegetius	lxxvi	vitia carminum	viii	zetus	lviii
vehemens	lxxxii	viticula	lxxviii	zodiach	eodez
velabrum	xli	vitium	lvi	zodiaris	lxix
velim	xl	vitrum	eodem	zoilus	xxii
veliternus	lxxx	vitulus	eodem		
velut	xl	vligo	lxiii	¶ Finis tabule Artis verſifi-	
vena	xliii	vlius	eodem	catorie Joannis Deſpauterij.	

¶ Ioan. Deſpauterij Niniuite in artē verſificatoriā Prefatio

¶ Ioannes Deſpauterius Niniuita Georgio Holoino nobiliſſimo heroi ⁊ vñcun=
q̄ doctiſſimo dño Haloini ⁊ Comminij ſuo mecoenati humaniſſimo. S. P. D.

Artē verſificatoriā (quā ſtichologiā greci vocant) literature p
tem: vt difficilimam ita longe precellentiſſimā ⁊ potiſſimam in pri
mis neceſſariā: tuo nomini cōſecrare nobiliſſime dñe auſus ſū
vtinā eiuſmodi vt vel tuis in nos meritis vel meo erga te ſtu=
dio reſpōdeat. Noui ego delicatiſſimū tuū palatū: noui a=
cerrimā cēſurā cui nihil nō exactiſſimū placeat: vellē equidē
celſitudini tue meliora deuouere: quod quū nō poſſim feren=
da puto mecoenati meo qualiacūq; munuſcula. Nā (vt Pli=
nius ait) ⁊ dijs lacte ruſtici: multeq; gētes ſupplicāt: ⁊ mola tā Plinius.
tū ſalſa litāt q̄ nō habent thura. Dabis igit (vt ſpero) audacie noſtre veniā nēpe ſo
les meas eſſe aliqd putare nugas. nō adeo ſum mihi Suffen⁹: vt neſciā artē meā
eſſe imperfectā: tamē audēdū eſt q̄ n̄ra precepta (vt Columelle verbis vtar) non cō
ſummare ſcientiā: ſed adiuuare promittunt. Nā (vt idem ait ⁊ me plurimū conſo
latur) in omni genere ſcientie: ⁊ ſummis admiratio veneratioq;: ⁊ inferioribus me
rita laus contingit erūt fortaſſis nōnulli ſophiſte vel poetaſtri: pſeudographi phi
lologi. legulei ſacrificuli. a ſophi plani ⁊ tenebriones: qui cauillabuntur hanc artem
tenuiorem eſſe q̄ que tanto viro dedicari debuerit. Uerum hi tuo iudicio vehemē=
ter errant vt qui ſcias ipſos orbis dominatores hanc artem vt excellentiſſimā ſum
mopere excoluiſſe. Auguſtū dico ⁊ germanicū ⁊ alios multos. Itaq; ex oībus ferme
veterum libris conatus ſum aliquid in mediū afferre: vt iuuarem pro meis viribus
linguam latinam inſtaurare. in qua re quicquid profeci tuū eſt: ex quo plus didi=
ci q̄ ex alio quouis preceptore. abeſt dicto aſſentatio. id nouit deus. Tu mihi ari=
ſtarchus: tu Boetius: tu Quintilius: quod quum e multis literis tuis lacteo le
pore pfluentibus tum ex his quas hoc anno pridie iduū ianuarium ad nos dedi
ſti liquet clariſſime: ſic eñi ſcribis. Adſit nobis delitiarum lingue latine zelus ⁊ aui
ditas. ſit inter nos elegantie maioris honeſta diſceptatio: maneatq; in ſcrinijs no=
ſtris nō patiar etēm ſcripta mea in vulgus pdire priuſq̄ priſcos authores ad vn
guē plegeris: nec forte in errorē incidā. Si hoc fecerimus miraberis quātū fructū
inde concipiemus hunc in modū et in alijs epiſtolis me frequēter monuiſti: ne edi=
tionē meā precipitarē ⁊ hoc auriculis meis ſubinde inſtillaſti. neſcit vox miſſa re=
uerti. q̄nōnūq; territaſti Uergiliano exemplo: q̄ eneida teſtamento cremari iuſſit q̄
eam non caſtigauerat. Quo factum eſt: vt preter eos quos antea perlegeram poe=
tas (qui fuerant admodum pauci ⁊ neoterici plures q̄ veteres) dederit mihi perle
gendos nobilitas tua Lucretium ⁊ (quem antea cum Horatio. Ouidio. Martiale.
Iuuenale. Perſio perlegerā) Uergilium: preterea Manilium Germanicum. Ruf=
ſum. Ciceronem in Arato. Catullum. Tibullum. Propertium. Senecam in trage=
dijs. Ualerium flaccum. Statium. Papinium. Auſonium. Claudianum. Sidoniū.
Appolinarem. Collumellam. Palladium. Tum etiā grammaticos ⁊ alios ſcripto
res plurimos. E quibus vehementer emendaui ⁊ auxi artem meam coactus mul=
tos taxare p communi vtilitate: qui maximo in precio habentur. q̄ licet doctiſſimi
fuerint tamen nō potuere inter tot barbaricj milites nihil vitij cōtrahere. Ideo ne
quem iniuſte culpaſſe puter: libet altius repetere quāta ſit inter poetas antiquos ⁊
neotericos differētia. vt more boni agricole: ferere ingenuum volentis agrum li=
berem arua prius fruticibus: falſe rubos filicemq; reſecem: vt ſciam⁹ inter poetas
quos imitari ⁊ quos vitare deceat. Neq; eñ oībus paſſim credere debemus: ſed il=
lis duntaxat qui floruerunt inter ducentos circiter quinquaginta annos ab ortu
Ciceronis ad Antonium pium: hoc eſt ante chriſtianum natalem annis centum ac
centeſimū quinquageſimū: ex quo ſalutē chriſtianā numeramus. Nam ⁊ latin⁹ ſer Lingue la
mo queādmodū ⁊ cetera mortalia aliquādo incepit: habuitq; ſuā infantiā: in qua tine infan
vix quicq; efferi potuit. ſic locuti ſunt Aborigenes primū cū faunis vatibuſq;: ſic tia
deinceps latini et albani. ſic carmīa ſaliaria ꝯpoſita ſuis ſacerdotijs tādē parū in= Poete an
tellecta. vt Quintilian⁹ teſtaṫ. Nō adeo longe poſt hoc ſcʒ poete fuere. Liui⁹ An= tiquiſſimi.
dronicus / Enni⁹ / Plautus / Neuius / Pacuuius / Cecilius / Acti⁹ / Terentius / Luci
lius / Turpilius / Mari⁹ / Afrani⁹ / Proſenni⁹ / Attilius / Trabeas / Aquilius in bre

Nonius et plures:quorū exceptis paucis opera interciderūt:ideo authoritate ho
rum raro vtimur poſt,hos qui ſequunt̄ linguā latinā mirū inmodū locupletarunt
quos oīno imitandos dicimus.vt ſunt illi quos a me diligēter perlectos ſupra me
moraui:pter Auſoniū Gallū et Sidoniū Appollinarē qui longo tēpore poſt rei
quos memoratos a ſupioribus defecerūt:vt hoc opus plegenti patebit. Claudia
nū.⁊ ſi codē ſeculo fuiſſe ɔſtet multo tamen min⁹ a veterū inſtitutis aberraſſe cōpe
rimus.Itaq₃ poſt Adrianū imperatorē cepit indies latinus ſermo maiorem in mo

Auſonius Gallus claudian⁹

dum languere ⁊ quodā quaſi ſenio contabeſcere:irrūpētibus in Italiam barbaris
quod nimis factū eſt:ſub aduētu gothorū in Italiā regūq₃ Lōgobardorū.ad fata
lem illā totius generis hūani peſtē Mahumeteā:que cū ciuibus ingenuis ⁊ bonis

Lingue latine ſenectus.

artibus ſermonē quoq₃ latinū intercepit qua etate pauci ad modū fuere poete et il
li quidā ſupioribus lōge indoctiores:Rufus/Feſtus/Alphius/auitus/Calphur
nius ſiculus/Terētian⁹/Claudian⁹/Auſoni⁹/Iuuēc⁹/prudēti⁹ Fortūat⁹/ Serenus
Boetius/Proſp/Sidoni⁹/Priſcian⁹/Lactātius:et multi alij ſcriptores qbus(qtū
ad latinitatē attinet)eaten⁹/fides hñda eſt qten⁹ ea q̄ nobis afferūt:veterū autho
ritate pbari queūt .Nā vt de reliquis interim paululū taceā.de Sidonio Hermo
lai barbari iudiciū in li.vj. Plinij.c xxvj.neutiq₃ ſilebo:ſic autē inquit. Sidonius
Appollinaris:legēd⁹ tot⁹:pbād⁹ nō tot⁹.Nā cteſiphō ɔtra artē corripuit Joānes

Poete rudiori ſeculo nati

quoq₃:⁊ heraclit⁹ ⁊ diaſtematū alia cōpluſcula ɔtra artē:vl' corripuit:vl' pduxit:vt
paraclytus ⁊ ſyllogiſm⁹ ⁊c.q̄ cūcta ſuis locis declarabo.Eo aūt res tādē deuenit vt
reiectis doctiſſimorū monumētis ⁊ omni elegātia pſcripta.Gothi cū reliqs barba
ris oēs Romanorū ordinē puerterint:⁊ barbaries toti⁹ orbis fetidiſſima regina lati

Sidonius in multis errat

nitatē penit⁹ peſſundederit Nō idcirco eueniſſe hariolari lz:qz gothi⁹ plurimos lati
norum libros expuliſſe dñr ⁊ Romani pncipes:tū oēs gothi:vvādali vel alij barba
ri fuerūt.Itaq₃ in nullo honore fuerūt poete apud pncipes ⁊ reges vt q̄ ab illis non
intelligebant̄ adeo delectare minime potuerunt. Chriſtiani aūt pōtifices:abbates:
cardinales:⁊ cetera eccl'ie columina:poeticē vt diaboli pabulū tm̄ ſpernere ceperūt
immerito tñ vt pulcherrime in Apologetico ſuo oñdit diuin⁹ poeta Baptiſta Man
tuan⁹.Ita quū nulla poetis laus honoſq₃ fieret:poete nulli fuerūt:ſiqdē veriſſimū
illud verbū honos alit artes.Et qd Martia.ait:Sint mecoenates nō deerūt flacce

* Plurimos latinorū libros gothi expulerūt

marones.Ergo reiectis ethnicorū libris ſine qbus latinitas cōſiſtere neqt:cōſequēs
fuit latinitatē neceſſario interire.Quapropter barbari ipi Uergilianā poeſim faſti
diētes nouā vſificandi artē excogitauerūt:veterū obſeruationes in quātitatib⁹ neſ
ciētes nec ſcire cupiētes.Hmōi itaq₃ verſus optimos iudicabāt.Ethiopū terras adiā
feruida torruit eſtas.Quietiā Rithmos (vt ipi dicūt excogitarūt) veluti Pāge lin
gua glīoſi corpis myſteriū ſanguiſq₃ pcioſi quē in mūdi,preciū.pncipiū tm̄ vlus ē nō

Lingue latine mors

qſqs cōpoſuit cū delectatū eſſe ɔſtat hermoniā hymni pulcherrimi de xpo.non niſi
a doctiſſimo poeta ɔpoſiti:in quo vbiq₃ magna cū elegātia carmis rō cuſtodit̄ pul
cherrime. Pāge lingua glīoſi plinij certamis.i.docti hoīes neſciētes eē carmē:puta
rūt ex qtuordecim ſyllabis:quarū ſeptima ppetuo eſſet longa : ⁊ duodecima breuis
eiuſmodi harmoniā reſultare nullis pedib⁹ obſeruatis.Tāta eſt poeſcos ſuauitas
vt etiā ſui ignaros mirū in modū oblectet. Multa poſſem in hūc modū illi⁹ ſcli anis

* Poeſcos ſuauitas

lia afferre:quo nat⁹ eſt Alexāder gall⁹:cuius opus doctrinale inſcribit̄:circiter an
nū dñi milleſimū ducēteſimū:quo tpe barbaries toto mūdo dñabat̄:vſq₃ ad tpa Frā
ciſci petrarche.Qui nō ſine diuino numine circiter annū dñi.M.cccxl.barbarici bellū
indixit fugiētesq₃ muſas reuocans.eloquētie ſtudia vehemēter excitauit:poſt hūc
cepit lingua latina mirū in modū inſtaurari ab Leonardo Aretino Guarino veronē ſi
Franciſco Philelpho:maxime aūt Laurētio Ualla, Joāne tortellio Aenea Syl
uio Domitio calderino.Galeoto.Georgio merula.Georgio Ualla. Hermolao bar
baro Pico mirādulano.Angelo Politiano.Philippo beroaldo.Petro crinito.Joā

Lingue latine inſtauratio p neotericos

ne baptiſta pio ⁊ q̄ ante fuerūt Nicolao perotto.Sulpitio.Neſtore aliiſq₃ innūeris:
nec itali ſolū hanc rē curarūt/Nam Heli⁹ Antoni⁹ Hiſpanus.Eraſmus hollandus
Rodulphus agricola Friſi⁹.Jacobus Faber Gallus:⁊ Jodocus Badius Flāder
⁊ alij plurimi diligētiſſime laborarūt in inſtaurandis veteribus lingue latine theſ
ſauris.Ceterū hi oēs(qd bona oīm pace dixerim)inter barbarici militis ɔuerſati ne
quierūt barbariē penit⁹ extinguere:qn ɔtagioſo illi⁹ veneno afflati,tam in pſa q̄ in
carmīe peccarūt alijs alij aut magis aut min⁹ put diligēti⁹,aut indiligēti⁹ veterū mo
numēta pſcrutati ſūt:Neotericos itaq₃ doctiſſimos:quorū ne calceamēta qdē ſolue

re dignus ſuz animaduerti ſepicule a veterũ inſtitutis nõ rõne aliqua:nõ ex indu
ſtria:ſed ex ignorãtia defeciſſe:q̃ ſi quis dictũ hoc vel rideat vel miretur:ille perle=
ctis his libellis nr̃is cogetur mecũ ſentire:⁊ tandẽ agnoſcet:q̃d ſibi velit Horatia=
nũ illud. Tu nihil in magno doctus deprehendis Homero? Decepti ſunt aũt Neo
terici librorũ mẽdis librorũ falſis titulis:nimia grecitate Grammaticorũ pu̇erſis re
gulis que oĩa olim ita fuerũt pura:ita integra:vt veterib⁹ nulla fuerit errãdi occa=
ſio. Decepti ſunt inq̃ mendoſis libris.nã librariorũ incuria:aut ex nimia vetuſtate
corroſis lr̃is innũeri irrepſerũt errores:aliĳs alia in locũ lr̃arũ vel dictionũ perdita=
rũ aut male ſcriptarũ ſufficiẽtib⁹:aliĳs parũ doctis mẽdas aiaduertẽtib⁹. Hic emer
ſere tot in Pliniũ:in Plautũ:in alios authores,annotatiões. Calderini/ Beroaldi/
Politiani/ Sebelici:aliorũq̇:hinc altercationes grãmaticorũ infinite:adeo vt ne=
ſcias quo teneas nodo mutãtẽ ꝓteꝰ vult⁹. Multa (ergo ſunt in poetis mẽdoſa ꝑ q̃
parũ docti errores ſuos defendere conant̄:quorum nõnulla ſuis locis manifeſtabo
Scdo plurimũ decepti imprudẽtcis ⁊ interim nõ.aſpernãde doctrine viros falſa li
brorum inſcriptio ſeu falſi libro tituli q̃s ſubdititios libros vocamus.verbi gratia.
Ouidiana authoritas iure ꝓ regula habet̄:ideo ſemidocti neſciẽtes e tritico ſepa
rare loliũ fidẽ habuerũt opuſculis de pulice:de tribus puellis.de amore pãphili:de
philomela:de vetula:de ſopno:de cuculo:de limace:de ludo latrunculoꝝ:de nũcio
ſagaci:q̇ hec Ouidĳ opuſcula vulgo ferebant̄:q̃bus ab Ouidiana vena nihil ma
gis alienũ excogitare queas:neq̃ cm̃ ſunt (vt Aldus inquit) Ouidio vel puero di=
gna Miror ꝑfecto quonã modo inept⁹ ille vetul⁹: de lepta vetula ſcribẽs ſepiſſime
voluit credi op⁹ ſuũ eſſe ouidĳ:q̃ vt fidẽ faceret dicebat ſe pri⁹ ceciniſſe:i noua corpa
mutatas formas. Conabat̄ nimirũ ſerpẽtes auib⁹ geminare ⁊ tygribus hagnos.i.
ſuã barbariẽ cõnectere Ouidiane fluẽti ſuauiter elegãtie.ſiquidem nemo fuit vnq̃
poetaſter vetulo illo maleſano indoctior:qm̃ innũera ſunt eius nebulonis impudẽ
tiſſimi errata:vt liquet illũ lectitãti. Euidẽs ſignũ eſt hoies illius ſeculi fuiſſe indo
ctiſſimos q̃ nõ perceperint eiuſmodi anileis nugas nõ eſſe Ouidĳ. Dionyſiũ quo
q̃ nõ Priſcian⁹ trãſtulit:ſed Fanni⁹ vt ait Hermola⁹ in.vj.Plinĳ ca.xxvĳ. Vergi=
lio quoq̃ iã nõnulla opuſcula putãtur falſo aſcribi.vt etna:roſe:ciris:priapea: quã
Ouidĳ eſſe docet Politian⁹ ca.lix.miſcel. Qui macrũ quẽdã poetã ſui ſeculi multa
laude ꝓſequit̄ cuius nulli libri extant.quare errãt qui in arte verſificatoria vtunt̄
teſtimonio. Macri de viribus herba canẽtis:nõ poete quidẽ: ſed nec verſificatores
ſatis idonei:quẽ rudiori ſeculo fuiſſe ex eo conſtat:q̇ Pliniũ teſtimonio perſepe vti=
tur. ¶ Tertio nimia grecitate plurimi in errorem ducti ſunt:qđ vitium nõ iam pri
mũ notatũ eſt:quũ ipſe etiã Horatius derideat eos qui nimis greca latinis immi=
ſcẽt:nã pleriq̃ amore grece lingue latinã negligũt ſũtq̃ admodũ iactabundi et vl=
tra modũ laudatores ſui nihil putant ſibi nõ licere grecitate freti. Neq̃ meminerũt
Martialis dicẽtis. Nobis nõ licet eſſe tã diſertis.videndum eſt quid latinis placuit
nõ quid grecis. Nõ eo id dico q̇ grece lingue ſtudere:malũ putem:dũ id ita fiat ne
latine lingue idiomata violem⁹. Ceterũ ne iniuria dicar greculis infenſus legant̄
Oppiani poete veteris libri per Laurentiũ lippiũ tralati ⁊ nõ ſolũ lippũ ſed plane
cecum in multis putabis:cuius exempla cũ nõ ſint imitanda expunxi. Quarto de=
cepti ſunt Neoterici grammaticorũ peruerſis regulis. Grãmatici namq̃ authori=
tas per ſe nulla eſt quũ ex ſola doctiſſimorũ oratorũ:hiſtoricorũ: poetarũ ⁊ aliorũ
idoneorũ ſcriptorũ obſeruatione cõſtet ortam eſſe veram grãmaticã. Multa dicen=
da forent ſi grãmatiſtarũ ineptias refellere vellẽ:ſed nulla eſt gloria preterire aſel=
los:ideo (nũc animus eſt vnicũ grãmaticorũ pncipis erratum cũ primis inſigne per
ſequi.is autem eſt ſeruius quẽ merito plurimi facio. Sed (vt Quintilian⁹ author
eſt) null⁹ eſt tam cõſummate ſciẽtie vt nihil aliq̃n errauerit. (Is igit̄ in illud Enei
dos. Huic cõiunx. Sicheus erat Sicheus (inquit) primam natura corripit:ſed hic
ectaſim facit:licẽtia que in proprĳs noibus eſt vbi licet in quauis parte ſyllabe mu
tare naturã idẽ euenit in appellatiuis ſi a proprĳs ſunt: vt: Sicanio pretenta ſinu.
hec ille quibus in errorẽ traxit fere quotquot poſt eum fuerunt. Franciſcũ Nigrũ
Robertũ guaginũ. Georgiũ Vallã. Nicolaũ Ferettũ ⁊ fere ceteros. Et eo res de=
uenit vt etiã diphthongos paſſim corripuerint in proprĳs vt Lelius Clementia.
Propria certe,non magis ad placitũ ponẽda eſſe q̃ appellatiua cõtra Seruianam
doctrinã ſatis docẽt Ouidius ⁊ Martialis. Ouidius quidẽ in li.iiĳ.de põto vbi cõ=
querit̄ hoc nomẽ Tuticanus nõ poſſe elegiã ingredi q̃ habet breuẽ inter duas lon

Mendoſi libri

Libri falſo iſcripti

falſo aſcripta ouidio opuſcula

Macer

Greciſſantes nimiũ.

Laurẽti⁹ Lippius

Grãmaticorum authoritas

Seruĳ laus

Seruĳ erratum.

Sicheus

Propria nõ poni ad placitum

Diuiſionẽ dictionis cauſa verſus nõ admitti.

gas qđ nō pōt heroicum aut Elegiacum ingredi niſi breuē pducēdo aūt longā corripiēdo aut dictionē diuidēdo: ita vt tuti ſit finis verſus: can⁹ alterius principium quorum nihil licere Ouidius docet: licet id fecerint bis aut ter in ſaphicis. Catull⁹ et Horatius. tu Ouidio auſcultes: ita lib. iiij. de ponto canenti.

Quo minus in noſtris ponaris amice libellis
  Nominis efficitur conditione tui.
Aſt ego non alium prius hoc dignarer honore:
  Eſt aliquis noſtrum ſi modo carmen honor
Lex pedis officio fortunaq; nominis obſtat:
  Quaq; meos adeas eſt via nulla modos
Nam pudet in geminos ita nomen ſcindere verſus
  Deſinat vt prior hoc incipiatq; minor.
Et pudeat ſi te qua ſyllaba parte moretur
  Arctius appellem: Tuticanumq; vocem.
Et potes in verſum tuticani more venire
  Fiat vt e longa ſyllaba prima breuis.
Aut vt ducatur que nunc correptius exit
  Et ſit porrecta longa ſecunda mora
His ego ſi vitijs auſim corrumpere nomen
  Ridear: et merito pectus habere neger.

✱ Noīa ppria nō eē āticipitia aſſeuerat

¶ Secūdo ppria nō poni ad placitū liquet ex Martia. lib. ix. vbi mirū in moduz cōquerit dulciſſimū nomē Earin⁹ nō poſſe adire carmē Phaleuciū qr oēs ſyllabe illius noīs ſunt breues: ergo nec ſpōdeū nec dactylū nec trocheū ꝯſtituere pōt. Sz cur ſe excuſat⁹ Martialis: quū id nomē Earin⁹ optime ingredi poſſet ſcazonta? Ego pfecto Martialē ob id ſolū hec ſcripſiſſe ſuſpicor: vt retūderet quorūdā poetaſtrorū impudētiā q more grecorū ppriorū ꝙtitates cōfundebāt: τ id qdē ineptiſſime qr multo licēti⁹ greci ſcribunt ꝙ latini: qđ oſtēdit Martialis dicēs. Nobis nō licet eē tā diſertis. itaq; Seruiū nimio grece lingue amore deceptū puto. nā iniquū fuit pp̄ter pauca exēpla (id qđ grāmaticorū puerſitas ſepe facit) regulā ꝯſtituere. ſiqdē licet Siche⁹ et pauca alia tā appellatiua ꝙ ppria: quaſdā ſyllabas ācipites hn̄t vt cognoſcet hoc opus nr̄m diligēter plegēs: nūqd pp̄ter hoc variabim⁹ primā in his dictiōib⁹ Juli⁹/ Scipio/ Naſo/ Horati⁹/ Athene/ Ariſtoteles/ Marius τc. Abſit obſecro per deū immortalē hec ipudētia: τ (vt vere dixerim ſt)oliditas. Nūc audiam⁹ Martialē.

Nomen cum violis roſiſq; natum. Quo pars optima nuncupatur anni,
Hyblam quod ſapit atticoſq; flores: Quod nidos olet alitis ſuperbe.
Nomen nectare dulcius beato: Quo mallet cybeles puer vocari.
Et qui pocula temperat tonanti: Et quod parrhaſia ſones in aula.
Reſpondent veneres cupidineſq;: Nomen nobile: molle: delicatum.
Verſu dicere non rudi volebam: Sed tu ſyllaba contumax repugnas.
Dicunt earinon tamen poete. Sed greci: quibus eſt nihil negatum.
Et quos ares ares decet ſonare. Nobis non licet eſſe tam diſertis
Qui muſas colimus ſeueriores.

Oē ppriū fuit appellatiuū aut ex appellatiuo

¶ Earinus interpretat᷑ vern⁹ ab ear. i. ver corripit nomē hoc oēs ſyllabas q̄ ſi poſſent ad placitū poni inaniter diceret Martialis ſyllabā eſſe cōtumacē. Greci tn̄ audēt primā pducere. vt in artes ꝑorē variare. Nā Homer⁹ ita verſuz ichoauit teſte Calderino Ares ares τc. vbi prim⁹ pes eſt dactylus. Ares. i. mars id nobis nō licet latinis qr muſas colim⁹ ſeueriores. i. min⁹ in licētiā ruim⁹ ꝙ greci qb⁹ nihil ē negatū miror an ſint vlli tā obſtinate in Seruij opinionē iurātes: vt adhuc Seruio adherere malit ꝙ Ouidio τ Martiali. Valeāt igitur quorum hi ſunt verſiculi. Cōdidit athenas adimit noīe pallas. Licaon arcas diuinas puocat iras. Tu tn̄ horati doctor pal⁹ abbreuiaſti. Ouidi⁹ vates peligni ruris alūn⁹. Ouid. Motus feritate Lycaō propri⁹. Magnū iter ad doctas pficiſci cogor athenas. Horat. lib. iiij. car. Ode. vi. Vatis Horati. Adonicū carmē ē. Oui. Detinuit nr̄as nūeroſ⁹ Horati⁹ aures. Verg. in Culice. H Fabij deciq; hē Horatia ꝑt⁹. ne omittas ꝯiunctionē. τ Perottus credit Horati⁹ a verbo oro deriuari: ſz quū hoc nomē τ aſpiret τ corripiat᷑: nō aſſētior Peroto. Mart. li. i. In nomētanis Ouid. qđ naſcit᷑ agris p Ouidij. Sz quur ppria pl⁹ p̄ priuilegij herēt appellatiuis: quū oē ppriū nomē fuerit aliqn̄ appellatiuū vel ex appellatiuis deriuatū: vt felix: ruſtic⁹ ſtephan⁹/ Hercules/ Hector/ Hermes/ Adā/ Abel.

Coln: Habrahami. lege ſylũã btl Hieronymi. primũ librũ Quintiliani de inſtitutio
ne oratoria: elibros faſtorũ Ouidij. ⁊ primũ librũ eplaꝝ Leonardi aretini. ſic a dñs
dñicus. ab Hadria hadrianus. a domit⁹ domiti⁹ ⁊ hic domitian⁹. a iuli⁹ iulianus
a q̃ntus q̃ntinus. valeri⁹ valerian⁹. Mar. lib. ỹ. Ne viuã niſi te domiti ꝑmitte liben
ter. idem lib. j. a Ualeriano pollio petes q̃nto. ſcazon eſt. Obijciet fortaſſe aliq̃s poe
ticã neceſſitatẽ veluti Italia ꝑmã naturalr corripit teſtimoniũ oim grammaticoꝝ.
Verg. tñ ꝑmã ꝓducit: q2 aliter heroicũ carmẽ adire neq̃bat. Quid igit faciã (inq̃s)
ſi diui Nicolai aut iuliani hiſtoriã ꝯtexere tulerit anim⁹ q̃ noie appellabo: ſic nec Neceſſitas
nicolaũ nec iulianũ dicere lz: ⁊ quur in magno ope nõ licebit mihi quod Vergilio? poetica.
Scim⁹ ꝑfecto Vergiliũ ⁊ alios neceſſitate q̃dã ꝓduxiſſe q̃dã aut corripuiſſe. veruz
ea pauca ſũt nec citra veteꝝ authoritatẽ. nã italys ꝑmã ꝓducit etiam apud Enniũ
⁊ Lucre. pluresq3 ante Ver. Itaq3 inuẽtis recte vtemur: noua nõ ſine maxia neceſſi
tate fingem⁹ neq3 vnq̃ niſi in opere maximo: eaq3 erũt pauciſſima: immo nulla: do
nec tã extra inuidie aleã fuerimus. Quocirca intolerabiles puto eos: q̃ in modico
ope abutunt oĩ licẽtia: quũ in hac re nullo mõ laxãde ſint habene. Igit ſi occurrat
nomẽ ꝟſui ꝯtrariũ vt Nicola⁹ Julian⁹ tuticani ⁊c. imitabor Martialẽ q̃ circuitione
vſus eſt dicens in eodem lib. Illa puer tãto dño gratiſſim⁹ aula. Noie q̃ ſignet tpa
ꝑna ſuo. i. Earin⁹. qđ interpretat ꝟnus. Sic Ouid. quoq3 ꝑm ſcribẽs ad Tuticanũ
Poſſum⁹ preterea etiã a latinis (ſi is caſus emergat) patronymica formare a pñe:
a mr̃e: a pria: vt docemur quum ex Vergilio tũ ex Ouidio in metra. Licet etiã pauc
verſiculis innuere ſyllabã eſſe ꝯtumacẽ vt Horati⁹ fecit. lib. j. ſa. v. Quatuor hic ra
pimur viginti ⁊ milia thedis Mãſuri oppidulo qđ ꝟſu dicere nõ eſt. Signis ꝑfaci
le eſt nomẽ oppiduli: alij dicũt eſſe equotutiũ: alij equũtutiũ: alij Entractiũ. q ſi ꝓ
pria vrbiũ ponerent ad placitũ inutilis ⁊ vana eſſet Horatij excuſati. Preterea poſ * In mo
ſumus vti cõſilio Seruij dicentis in illud. j. Enei. Huic coniunx Sicheus erat quo dico opere
ties poeta aſpera inuenit noia vel metro nõ ꝯſtãtia: aut mutat ea del his aliquid fugiẽda li
mutilat. Nã Sicheus ſicharbas dictus eſt Belus Didus pater dictus eſt metres tia.
carthago a cartha lectũ in hiſtoria Penoꝝ. ſic Philelphus nicoleos ꝓ nicolaus di
xit. Ceteꝝ caute id faciẽdũ: ne hec mutilatio carmina noſtra mutilet. De barbaris
cũ Diomede Priſcianus ait: in peregrinis ⁊ barbaris nullos certos eſſe accentus * Noia a
ideo (vt ait Priſcian⁹) vt neceſſariũ videbit: i metro locabunt. Ego puto regulas la ſpera poe
tinas q̃tum poſſumus eſſe ſeruãdas: ſi tñ alia ſint vt quãtitas minime ꝯſtiterit q2 te mutant.
barbara aut e barbarꝭ deducta nec ab aliquo egregio poeta in carmẽ deducta fue
rint licebit (vt opinor) ꝓ volũtate nr̃a carminib⁹ ea optare ſz optimũ fuerit teſtibus
Joſepho in primo hebraicarũ antiquitatũ. ⁊ Priſciano lib. v. de octo partibus ora
tionis extẽſione vnius ſyllabe facere latina aut greca: vt Elromus adam⁹: ⁊c. Hec
ſunt illuſtriſſime dñe que ꝓnotanda iudicaui: q in his etiam maximos viros hal
lucinatos eſſe cognoui: que ſi nobilitati tue probabũtur / ſat habeo. Uale dulciſſime
domine / o ⁊ preſidium ⁊ dulce decus meum. Bergis apud diuum Suinnocuz feſto
diui nicaſij. Anno domini. M.ccccc.x.

¶ Joannes Deſpauterius Niniuita Joãni Laurẽtio Haſebroucano muſeo nobili atq3 ingenuarũ artiũ profeſſori perdocto ⁊ ſuo amico primario. S. P. D.

PRimũ artis verſificatorie nr̃e librũ tibi mi Joãnes Laurenti
meorũ amicorũ prime ob maxima tua mihi collata beneficia
nũcupo: eo quidẽ animo vt tam totis virib⁹ cõtra emulos bla
terones defendas vnacũ amico cõmuni Euſtachio ſcoto ho
mine illo facile doctiſſimo: cui vel nocte intẽpeſta patent mu
ſarũ ianue. Clamãt indocti hoies. rem me indignã feciſſe q re
pudiato Alexãdri Galli doctrinali voluerim ſenẽ illũ (vt pon
tem aiũt) deijcere. Uociferantur me eſſe nouitatis fatue exco
gitatorem: vt qui contra eccleſie vſum plurima peruerſiſſime
doceam. Decani: canonici: officiales: epiſcopi: ita canũt ⁊ legunt (inquiunt iſti) vt
Alexander precepit ⁊ audes ꝓfiteri te his doctiorẽ. Qui hec in me obducto ſuperci
lio clamitãt indoctiſſimi ſunt. Nempe in quẽcũq3 authorem veterẽ inciderint non
magis intelligũt q̃ rudimẽtarius puer. Verg. volunt iuriſconſulti dici ⁊ necdũ ſci

rent digeſtorũ ꝓemiũ grãmatice declarare. Poetas vituperãt: ⁊ ignorãt Homerũ ab Juſtiniano oĩs virtutis ⁊ ſciẽtie parentẽ appellari. Peripateticos ſe vocãt ⁊ qđ nomẽ id ſibi velit penit⁹ neſciũt: Ariſto. putãt ſe ſophiſte iſti veſani doctiores q̃ longius abſunt ab Ariſto. q̃ a philomel. paſſeres. hi ſolis nugis incũbũt: ille et rhetoricã ⁊ poeticẽ nõ mõ cognouit. ſed etiã de vtraq̃ libros elegãtiſſime cõpoſuit. Phi. Roc. acutiores videri volũt: ⁊ ſexagenarũ ꝓmiũ illi⁹ carmẽ ſine ꝯmentariis declarare nequeũt reliq̃ niſi vt carmia ſcripta forẽt: carmia eſſe neſcirent. His ſi placeret vl' lẽ: gloſſã notabilẽ in Alexã. aut grecĩſmũ aut facetũ legerẽ: ſic haberent ſiles labia lactucas. notũ eſt aſinos ſtramina malle q̃ aurũ. Uerum. nõ tanti eſt nebulonibus placere vt a muſis ad barbariẽ velĩ vnq̃ deficere. Valeãt itaq̃ cũ ſua iſcitia vitiligatores: repꝛehẽdãt ſcripta mea: vt libet: nõ pili facio dũ intelligã me doctis placere. Oratũ te velĩ dulciſſime Joannes Laurẽti vt librũ hũc hilari vultu ſuſcipias in quo ⁊ aliis a doctis iuſte quicq̃ repꝛehendi videris: id ne me celes: et illis pro me grãs agito ſiq̃dẽ id cãdide fecerint: et rogato erratis meis ignoſcãt: neq̃ eñ me pigebit (vt Priſci. ṽbis vtar) dũ viuo ⁊ hec q̃cunq̃ ſcripſero vel mea diligẽtia: vl' amicorũ monitu: vel inuidorũ vituperatione (ſi iuſta fuerit) emendare. Vale amiciſſime Laurenti. Ex Bergis. xvij. Calendas Januarias. Anno. M. cccccx.

Sophiſte.

Carminis. ⁊ metri ſeu verſus definitio.

Carmen

*Unic⁹ verſus interdũ carmẽ dicit̃

Carmẽ eſt, orõ ſtrictiori pedũ lege coercita ⁊ ornatiſſimũ dicẽdi genus. Hec eſt definitio quã dat Mãtua. i apologetico ſuo. Carmẽ ꝓpe dr̃ totũ poema: vt tota elegia: totũ epigrãma: i q̃ ſẽſus eſt pfect⁹: ⁊ aliq̃n vnic⁹ ṽſus. Uer. iii. eñ. Rẽ carmine ſigno ſubiũgit. Aeneas hec de Danais victorib⁹ arma. ſubaudiẽdũ eſt ṽbum poſuit. Jnuenies carmẽ ꝓ ṽſu vbi ſẽſus eſt ipfect⁹ apd̃ grãmaticos: dr̃ aũt carmẽ a canẽdo q̃ſi canimẽ: q2 cãtib⁹ eſt aptũ: hic ⁊ cãticũ ⁊ oda carmẽ dr̃. Authore tñ Ceſare q̃ bñ legit carmia: bñ cãtat: q̃ ṽo bñ cãtat male legit: neq̃ eñ lenocinio vocis: ſ3 grauitate q̃d ã ꝓnũciãda ſũt: pſertĩ carmia heroica: carmẽ cremonẽ. male dixit a carmẽte nomẽ accepiſſe q2 lõgo tpe añ carmẽtẽ carmia fuerũt vt guagui. ait: ſ3 hec rõ eſt ad mõdũ frigida. etenĩ l3 carmis vſ⁹ lõge añ fatidicã mulierẽ pceſſerit: tñ añ potuit ṽſus ⁊ poema vocari ⁊ nouũ a muliere nomẽ ſumere: vt de oppidis ⁊ mõtib⁹ ſepiſſime factũ legim⁹. Oui. j. fa. Nicoſtratẽ euãdri maſem a carmie carmẽtẽ dictã ſcribit his ṽbis. Jpa mone q̃ hẽs carmie dictũ. Carmiatores ꝓ ṽſificatorib⁹, Joã. bap. pi⁹ idẽtidẽ vſurpat. Carmẽ alio noĩe vſ⁹ dr̃: q2 vno ṽſu finito ad pncipiũ alteri⁹ ṽſus reuertimur. aut q2 tãdiu ṽti d3 q̃ ad recte ꝯſituat̃. hinc exijt Ho. illđ Sepe ſtylũ ṽtas iterũ q̃ digna legi ſũt ſcriptur⁹: neq̃ te vt miret̃. turba labores vñ ait i arte Carmen repꝛehẽdite qđ nõ mł'ta dies ⁊ mł'ta litura coercuit atq̃ pfectũ decies non caſtigauit ad vnguẽ. iõ dixit ſe Uer. ṽſus facere vti ferũ effingit vrſus. Verſ⁹ ꝓ ṽſib⁹ ſumit̃ figurate vt miles ꝓ militib⁹. Catul. ad Flauiũ. Volo te ac tuos amores ad celũ lepido vocare ṽſu. Greco noĩe ṽſus appellat̃ metrũ: q2 certis mẽſuris dimẽſu3 eſt. metrum. i. mẽſura. Diome. Metrũ eſt pedũ iũctura nũero modoq̃ finita. id nomẽ apđ grãmaticos oẽs in frequẽtiſſimo vſu eſt apđ alios ſcriptores prato iuẽtũ. iõ Hubertin⁹ clerici⁹ in epi. Cice. ad Lẽtu. lib. j. dicit hoc nomen ſicubi legat̃ cũ declarationis locari. verũ ego tã ſepe hoc nomen offendi: vt nõ penit⁹ refugiẽdũ putẽ. Quin. lib. j. de inſtitu. ora. poetas metri neceſſitas excuſat. Macro. de ſopno Scipi. lib. j. Metra canoris verſib⁹ adhibeant̃. Pli. iunior ad põtiũ ſuũ Probauerũt inde plura metra. Gel. lib. iiij. c. xvij. Et metrũ ee integrũ põt. Mar. lib. iiij. epig. Cuũ ſis iprobior maſſilitanc. q̃ q̃ ꝯpoſitos metro Tibul. i. Stelle recitat domo libellos. i. mẽſura ⁊ ꝯpoſitione Tibul. amatorios. ſ. quales fecit Tibul. colu. li. iiij. c. x. Exceptis q̃ retulim⁹ metris ver. ſic Ter. Ruffin⁹ ⁊ ceteri grãmatici mag̃ tñ poeticũ eſt carmẽ ṽſ⁹ cãt⁹ ⁊c. Jtẽ modi ⁊ nũeri. ſ3 fere plr̃ ꝓ ṽſib⁹: q2 metrũ ẽ pedũ iũctura nũero mõq̃ finita. Uer. Nũeros memini ſi verba tenerẽ. Oui. Quaq̃ meos ad eas ẽ via nulla modos. Nũeri preterea (q̃s rhithmos greci dicũt) ſũt ceterorũ pedũ obſuatio apđ oratores ac alios elegãtes ſcriptores pſertim in finibus clauſularũ. Cetere orões ſolute dicũt̃ ꝓ ſe: q̃ metri lege prorſus ſolute libere ⁊ ſpacioſe proruunt: vt eſt quotidianus ſermo.

Verſus.

Metrum

De pedibus

*Pedes vnde dicti

Pes eſt metrica ſyllabarũ ꝯſtitutio. vt de⁹ vnica ſyllaba pes eſſe neq̃t nec plꝰs q̃ ſex. Dicti ſũt pedes q2 queadmodũ pedib⁹ ambulam⁹ ita ⁊ ṽſus q̃buſdam quaſi pedib⁹ incedere videntur. ad quod videt̃ reſpexiſſe Uerg. j. geor. dicens. Forte

ſimul faunisq; pedē. Dryadeſq; puelle. vl' dñr pedes q: illis eo modo v̄ſus metimur quo nos pedib⁹ ſpatia. Pedes ſimplices ſunt duodeciz. Diſſyllabi qdē q̄tuor. Triſſyllabi octo: reliq̄ cōpoſiti ſunt: ſz nō oēs nobis in hoc libro neceſſarij ſunt iō multos omittemus ad alia ꝑperātes ab aliis non ſine magna neotericoꝝ iactura omiſſa. Qui pl'es pedes videre cupit: legat grāmaticā Frāciſci nigri. aut nicolai Feretti.

¶ Diſſyllabi pedes.

¶ Spōde⁹ ex duab⁹ lōgis: vt dotes a ſpōde. i. libamentū ⁊ ſacrificiū q: ſacrificātes eo frequenter vtebant̄. Iō etiā pōtifici⁹ dr: ⁊ pes ſtabilis q: cū magna grauitate ꝑnūciat̄. ¶ Pyrrichi⁹ ex duab⁹ breuib⁹: vt de⁹ a pyrricha ſaltatione quā pyrrh⁹ p̄m⁹ in creta inſtituit. vt li. vij. ſcribit Strabo leuiter ꝓnunciat̄: iō ſaltationi aptiſſimus aliiſq; cōcitatiōe quadā ignea qua mouet̄ hūc pedē dictū volūt Dicit̄ etiā periāb⁹

¶ Troche⁹ ex lōga ⁊ breui: vt panis. a trechin. i. a currendo vel trocho. i. rota q: in verſu rotatim ac volubiliter fluit. dicitur etiam rutilus ⁊ choreus.

¶ Iābus ex breui ⁊ longa: vt doces. ab iābizin. i. a maledicēdo. Eſt eñi pes verſibus maledictis aptiſſimus. Alij ab iambe puella deducunt. appellatur quoq; daunius et gradarius.

¶ Pedes triſſyllabi.

¶ Moloſſus ex trib⁹ lōgis: vt mecenas: cui⁹ modulatiōe ad bellū ꝓcedētes moloſſi epirote dñr vſi. hinc moloſſuz appellari. grāmatici aſſerūt Hippi⁹ dr q: cōſtri pugne ꝯueniebat Hippos eñi equ⁹ eſt. Vocat̄ quoq; vt niger ait Vertūn⁹ ⁊ extēſi pes ⁊ canius. ¶ Tribrach⁹ ex tribus breuibus: vt dñs: a tris. i. tres ⁊ brachys. i. breuis. * Pedes triſſyllabi octo.

¶ Dactylus ex longa ⁊ duab⁹ breuib⁹: vt ſcribite. a dactylis. i. digitis: vel a dactylis crete populis q̄ hoc pede plurimū vſi dñr. Dicitur etiā politicus ⁊ heroicus.

¶ Anapeſt⁹ ex duab⁹ breuibus ⁊ lōga: vt pietas ab anapi. i. repercutiēdo: q: ſono reciproco recurrendo dactylum repercutit: ob eā rem antydactylus appellatus.

¶ Bacchius ex breui ⁊ duabus longis: vt honeſtas: ſic dictus q: in bacchi laudib⁹ eo vtebātur: producit autē hoc nomen penultimā Rufinus. At finis bacchius erit breuis vltima claudet. Idem principium bacchius erit: concludet iambus: appellatur quoq; Oenotrius / Tripudius ⁊ ſaltans.

¶ Antibachius ſiue pallimbacchius eſt pes bacchio contrarius ex duabus lōgis et tertia breui: vt audite: ab anti. i. contra ⁊ palin. i. rurſus vel contra. dicitur quoq; latinus: ſaturnius. pro ponticus: ⁊ theſeleus.

¶ Amphimacer vel amphimacrus: vtrūq; recte dr teſte Neſtore pes eſt conſtans breui inter duas longas: vt trinitas / charitas. lr̄e ab amphi. i. circū: ⁊ macros. i. longus quia breuē circa lōgas habet: dr etiā Creticus: q: cretes ſaltando eius rhythmica cōpoſitione vtebantur. Amphibrachus fit ex longa inter duas breues: et venit ab amphi. i. circum et brachis. i. breuis: quia circum breues eſt longa. dicitur etiam Scolus: quia ſcolie que erat cythare ſpecies conueniebat.

¶ Reliqui pedes.

¶ Reliq̄ pedes cōpoſiti ſunt ex ſimplicib⁹. Diſpōde⁹ ex ſpōdeis duob⁹: vt mecenates. ¶ Proceleumaticus ex duobus pyrrichijs: vt ariete. a ꝓceleum dr. i. exortari et ſuadere: q: ij q̄ ſe ad aliqđ opus faciendū: ad molē impellēdā vel attollēdā hortantur: frequēter ob nimiā celeritatē hoc pede vtuntur hinc celeuma eſt nauticus clamor quo ꝓreta. i. cuſtos ⁊ gubernator in nauis ꝓra remiges hortat̄. Mart. Lētos tingitis ad celeuma remos. Hiero. ad heliodorū Qm̄ e ſcopulis enauigauit oro iaz epilogi celeuma cantandū eſt in Hieremia. Celeuma quaſi calcantiū concinetur aduerſus oēs habitatores terre. ¶ Dichoreus ex duobus choreis. i. trocheis: vt cātilena. Trocheus autem vocatur choreus: quia choris aptiſſimus eſt.

¶ Choriāb⁹ ex choreo ⁊ iābo: vt nobilitas. Huic ꝯrarius eſt antipaſtus: vt legebam⁹

¶ Peon ſyllabis quatuor ꝯſtat: quaꝝ vnica ſemꝑ lōga eſt vel prima: ⁊ peon primus dr: vt multiuolus vel ſcđa. ⁊ peon ſcđs appellat̄: vt colonia: vel tertia ⁊ peon terti⁹ vocat̄: vt vematis: vel quarta ⁊ peon quartus dr: vt celeritas. Dicitur peon a peōe inuentore: aut q: laudes Apollinis hoc pede cantabantur qui pean dicitur.

¶ Epitrit⁹ ſilr q̄drupl'r ē: hic ſꝑ vnicā hz breuē: vl' p̄mā ⁊ epitrit⁹ prim⁹ dr: vt amauerūt. vel ſcđa ⁊ epitrit⁹ ſcđs eſt: vt cātilene: vel tertiā ⁊ epitrit⁹ terti⁹ eſt: vt diſcordie: vl' q̄rtā ⁊ epitrit⁹ q̄rt⁹ dr: veluti audiuiſtis. dicit̄ (vt Sulpiti⁹ ait) ab epi. i. ſupra et tris ſemꝑ eñi in his pedib⁹ vna trib⁹ aliis diſcrepat. dr etiā hippius primus ⁊c. Ionici quare dicti

¶ Ionicus a maiori ex ſpōdeo ⁊ pyrrichio: vt preconiū ionicus a minori ex pirrhichio ⁊ ſpōdeo. vt Diomedes ꝯuerſe habet̄ in multis libris ꝯtrario modo. Dicti ſunt

Ionici qꝛ Iones populi in carminib⁹ eo pede vtebant̄. Pedes pētaſyllabos ⁊ hexſyllabos quiſquis ſcire auet: aliunde petat: attuli plures q̄ͥs in libꝛis egeam

¶ Tempus.

* Sola vocali ꝓprie q̄ta dicit̄.

Tempus eſt debita ꝓlatiōis menſura. Syllaba breuis vnicū habet tp̄s lōga vero duo tpa cōtinet: qꝛ tm̄ tpis ↄſumit̄ in vni⁹ longe q̄tū in duaꝝ breuium ꝓlatione. Sunt qui dicant natura longā habere tria tēpoꝛa vt de⁹. Sola vocalis ꝓprie quātaꝰ: ſyllaba ꝓo gratia vocalis. Pedes eoꝛūdē tēporū ꝓ ſeinuicē interim locant̄ preſertim in comedijs: quales ſunt ſponde⁹/dactylus/anapeſtus/amphibꝛachus/proceleumaticus: ⁊ dr̄ reſolutio: qꝛ pes in pedē per tpa reſoluit̄. De proportione ⁊ alijs nō inutilibus ſed nec mltum neceſſarijs videte ſi vultis vel nigrum vel alium: nobis hec ſufficiunt.

¶ Hexametrum carmen: eiuſq̄ compoſitio.

* Hexametrū heroicum dr̄.

Hexametrum ſenis carmen pedibus ſit: ⁊ vſq̄
Dactylus eſt quintus: ſextam ſibi vult regionem
Spondeus: reliquiſq̄ locis ſit vterlibet horum.

¶ Carmen hexametrum ſex pedibus conſtat: nūero quidē ſex: genere vero duobus tm̄ ſpōdeo ⁊ dactylo. quintus locus dactylū ſibi perpetuuꝫ vendicat: ſextus vero ſpondeum: reliqui hunc vel illū vt volum⁹. Exempla ſunt ex Vergilio. Panditur interea dom⁹ oīpotentis olympi. Luctantes ventos tempeſtateſq̄ ſonoꝛas. Muſa mihi cauſas memoꝛa: quo numine leſo. Silueſtrē tenui muſaꝫ meditaris auena. Scādē. i. pedes diſtingue ſic. Pāditur: intere: a domus: omnipoten: tis o: lympi ⁊c. Hexa. i. ſex metron. i. menſura qꝛ ſex pedū ictibus ipſum metimur. Hoc gn̄e ſcribim⁹ heroū: regū: ⁊ principū geſta cū laude: ſed longe ſublimioꝛi ſtylo q̄ res ruſticoꝛū: paſtoꝛū: aut ſatyrice hoīm vitia ⁊c. Unde heroicū dicitur quum Heroū geſta eo genere deſcribūtur. Quū alie res hexametris exarātur: licet ijdem maneāt pedes: heroicū ꝓprie nō dicetur. Pythiū appellatur: quia Pythij Appollinis oꝛacula hexametris dabantur. Homericū ab homero nuncupatur: qꝛ res geſte regumq̄ ducumq̄ ⁊ triſtia bella. Quo ſcribi debent nūeroq̄ mōſtrauit Homerus Hexameter verſus latine ſernarius nominatur, epos etiam hoc genus vocatur. ſed videamus qui nam pedes licenter admitti inueniantur

¶ Pedes nothi ſiue illegitimi in hexametro.

Hec te legitime docui: nam ſepe poete
Ipſa minus ſeruant: tu quanta licentia cautus
Eſt permiſſa vide: nequando turpiter erres.
Nanq̄ rei grauitas quinta in regione locauit
Spondeum veluti magnum Iouis incrementum.
Datq̄ pedes alios Maro. Tu puer elige legem.

* Dactyl⁹ interdum in ſexto loco ponitur.

¶ Heroici verſus pedes legitimi. i. ex carminis lege debiti ſunt dactyl⁹ et ſponde⁹ admittunt̄ tm̄ nothi. i. illegitimi per poeticā licentiā: quā cauebis qꝛ rara occurrit: nec niſi in magnis operibus eoꝛū poetaꝝ qui extra oēm inuidie aleam poſiti ſunt poete itaq̄ in q̄nta regione ſepe ſpōdeū locāt vbi rei grauitas: ⁊ maieſtas ſignificatur: aut meroꝛ et languoꝛ tamen id raro eſt faciēdum. Verg. Chara deum ſoboles magnū iouis incrementū Idem cornua velatarū obuertim⁹ antemnarū. Idem. Tu ne ille Eneas quem dardanio Anchiſe. Et libꝛo. ij. en. Armatūq̄ auro circumſpicit oꝛiona. Et iterum. ij. en. de Simone maximā triſtitiam languoꝛēq̄ ſimulante. Conſtitit abſq̄ oculis Phrigia agmina circumſpexit: vbi etiam bis vſus eſt ſynalepha vt viuacius: vt langoꝛ ille repreſentaretur. Similia in Lucretio/ Ouidio: ceteriſq̄ reperies: ſed ferme dactylus tunc quartum locum ſibi vendicat. Addam vnum ex

Propertij lib. ij. Sunt apud inferos tot milia formoſarum. Pulchra ſit in ſuperis ſeq
vna locis rariſſime ſunt ſex ſpõdei. Ennius (vt eſt apud Crinitiuz li.xxij.cap.vij.)
Ciues romani tũc facti ſunt cãpani hi verſus ſpõdaici dicuntur. Quãq ſexto loco
eſt dactylus ſed vix niſi hexameter locũ habeat. Verg. At tuba terribilẽ ſonitum
procul excitat horrida: ob eã rem tales verſus dactylici appellant. ¶ Reperiũtur
alij pedes in diuerſis locis hexametri: qui ſunt iãbus anapeſtus, proceleumatic⁹ niſi
ceſure licẽtiã eſſe velis. Tu licentiã cauebis niſi iã totus ſis: quanti hi apud quos
ea licẽtia reperitur: ⁊ tũ ita caute ⁊ ita parce licẽtia vteris vt vteres. Afferã e diuer-
ſis authoribus nonnullos verſus in quibus nothi pedes ſunt id autem preceptor
mediocriter doctus facile declarabit. ex Vergilio. hos verſus annotaui.

¶ Liminaq laurusq dei: totuſq moueri.
Dona dehinc auro grauia: ſectoq3 elephanto.
Muneribus tibi pampineo grauidus autumno
Floret ager. ¶ Verſus etiam ſpondaicus eſt.
Mortem contemnunt laudato vulnere gete.
Fluuiorũ rex Eridanus camposq per omnes
Addidit ⁊ nate turnisq canit hymeneos.
Tenuia nec lane per celum vellera ferri.
Tityre paſcentes a flumine reice capellas.
Genua labant: vaſtos quatit eger anhelitus artus

¶ Inuenio ſimilia apud alios. Sil. lib. vj.
Cetera ſinuatis glomerant ſub pectore gyris. Et lib. vij.
Ducit ſinuato captiuum ad littora lino. Lucre. lib. iiij.
Aciebus binis quoniam res conſit vtraq. Sil. lib. j.
Genua libat: feſſiq humeri geſtamina laxant. Et lib. iiij.
Tenuia vix ſummo veſtigia puluere laxant. Colu. lib. xj.
Talis humus vel parietibus vel ſepibus hirtis
Claudatur. ¶ Notabis autẽ documentum Seruianũ in illud Ver. j. geor. Tenuia
nec lane per celuz vellera ferri vbi ait Seruius proceleumaticus p dactylo: quã rez
quotieſcunq facit Verg. Seruat locum Synereſi vt in. ij. ene. Sectaq intexerunt
abiete coſtas. In eodem. Labat ariete crebro. Et iterũ in eodẽ. Herent parietib⁹ ſca
le. Synereſis eſt duaruz ſyllabarũ in vnam propter verſum cõtractio ſic tenuia fit
dactylus ſic ariete: quaſi u vel i vocalis fiat cõſonans. ſic in Sillio excuſari poſſunt
ſinuato ⁊ ſinuatis ⁊ id manifeſtum eſt apud Propertium libro. iij. Induit abiegne ſynereſis
cornua falſa boui.

¶ Vltima verſus anceps.

Vltima cuiuſq eſt communis ſyllaba verſus:
Ne credas eſſe in ſexta regione trocheum
¶ Vltima ſyllaba cuiuſcũq verſus eſt anceps. i. cõis ſiue ad placitũ: vñ ait Ruſin⁹
At finis Bachius erit: breuis vitia claudet. Lõga ſit an ne breuis nullũ diſcrimen
habetur. Idẽ docẽt Quint. ⁊ Cice. ⁊ nos ſepe oſtẽdimus. ideo l3 vitia hexametri vi-
deatur breuis nõ eſt trocheus. Verg. Si quis habet nũmos veniẽs: exibit inanis.

Pentemimerim cum alijs ceſuris.

Per pentemimerim breuis eſt producta licenter
¶ Pẽtemimeris eſt vbi poſt duos pedes manet ſyllaba partẽ orõnis finiẽs veluti
Oia vincit amor hic poſt duos pedes oia vincit a: manet ſyllaba mor finiẽs hanc
orõnis ptẽ amor. Cuiuſmodi ſyllaba inueniť licẽter pduci ſi naturaliter ſit breuis
ne dicať tertio loco eſſe iãb⁹ quẽ nõ recipit heroicum teſte Quint. in li. j. de inſti. ora.
Ver. in buc. Oia vincit amor: ⁊ nos cedamus amori. Et alibi. At tibi ty mbre caput
Euãdri⁹ abſtulit enſis. Hac licẽtia parce vtendum eſt. nã Serui. in illo. v. en. Cede
deo dixitq ⁊ prelia voce diremit. Quẽ inquit vacat metri cauſa ⁊ maluit periſſolo-
giam facere q̃ vti cõmuni ſyllaba: q̃ frequẽs vitioſa eſt: hinc Terẽtianus. nec tanta
in metris venia cõcediť vti: hec Seru⁹. Errauit igiť Alexãder cũ multis alijs nimis
ſepe hac licẽtia abuſus. Min⁹ aũt vituperãda eſt: vbi ſyllaba i cõſonãtẽ deſinit q̃
vbi in vocalẽ. Verg. ij. enei. Noſtrorũ obruimur: oriturq miſerrima cedes non eſt
(ut male putat Alexander) tribrachus ſed dactylus. Iuue. ſaty. j. Et latum medi

* Heroicũ carmẽ non recipit iã bum

fulcū deducit arena ponit exēplū hoc Frācifc⁹ niger: cui in Juuenalē cū Calderi no aſtipulat̄ Badius. Mācinell⁹ vero dicit ablt lra in antiquiſſimo libro ꝑ gloſſu la q̄ appoſitū eſſe Apud Uerg. iij. ene. eiuſmodi ſyllaba ꝓpter heptemimerim pro-
Ceſura. ducit̄ in vocalē deſinēs poſt treis pedes. Dona dehinc auro grauia ſectoq̄ elephā to imperat ad naues ferri. Serui⁹ ait grauis finalitatis grā ꝓducit̄ ſed ſatis aſpe re nā in nullā deſinit cōſonantē vt oīa vincit amor ⁊c. Nūc vt oīa recte cognoſcant̄
* Ceſura videam⁹ q̄d ſit ceſura: ⁊ q̄ illius ſpēs. ¶ Ceſura eſt ſectio partē ōronis finiēs: ꝑcuſ
rum ſpēs. ſioniſq̄ decorū reddēs ictū: vt oīa vincit amor: vbi ſyllaba breuis (q2 ꝓpter ceſuram neceſſario qeſcim⁹) vnū tpꝰ lucrifacit ⁊ ꝓlōga habet̄ vt iā dictū eſt Ceſure etiam ar ticuli dicunt̄ ⁊ grece comata. Ceſurarū ſpēs he ſunt. Pētemimeris. Hemipentemi meris. Trochaica tertia. Trochaica quarta. Heptemimeris. ſpondaica. buccolica. de prima ſat dictū eſt. Pētemimeris ōr latine ſemiqnaria a pēte. i. quinq̄ ⁊ hemi. i. ſemi. extrita aſpiratiōe vt in philipp⁹ ⁊ argyrip⁹ ⁊ metri diuiſio q̄ſi diuiſio ſemiqna ria. Nā duo pedes ⁊ ſemipes q̄ vna ſyllaba cōſtat faciūt dimidiū q̄nq̄ pedū. Si q̄s tñ velit ꝑ aſpirationē: eo nō ꝑ is in fine pētemimeres non pētemimeris ſcribere cū Aldo: minime reclamauero videro ipſe aliqñ Aldum. ¶ Hemipentemimeris quaſi dimidiū pētemimeris: eſt quū poſt pedē primū manet ſyllaba partē ōronis finiens ratione cuius breuis nōnunq̄ ꝓducit̄. Luc. li. ii. Dum ſanguis inerat dum vir ma terna peregit. Juuena. Quis neſcit aut quis non vidit vulnera pali ſic plura licet aliter poſſum⁹ q̄dā excuſare, vt alibi videbim⁹. Trochaica tertia ceſura (ſi parcemi ſceat̄) oppido q̄ȝ iucūda ē vbi poſt duos pedes manet troche⁹ partē ōronis finiens Uer. Non oēs arbuſta iuuāt humileſq̄ mirice. ¶ Trochaica quarta eſt vbi idem ſit poſt tres pedes exēplū facile inuenies. ¶ Heptemimeris eſt vbi poſt tres pedes manet ſyllaba partē orationis finiēs. Uer. Quo vitā dedit eternaȝ cur mortis adē pta eſt Conditio? Latine ſemiſeptenaria diuiſio dicit̄. ab hepta. i. ſeptē: hemi. i. ſe mi ⁊ meri. i. diuiſio. Jn dicto exēplo eſt trochaica ſecunda: vbi poſt primum pedem manet trocheus partem orationis finiens q̄d vbi cōtingit nō inuenuſte oīno abeſt trochaica tertia cū pētemimeri vt in hoc ipſo exēplo. Alioqui ſi trochaica tertia ab ſit aut pentemimeris carmē claudicare: ⁊ quaſi podagra affici videbit inuenies ta men carmina apud doctiſſimos: vbi pētemimeris atq̄ omnis trochaica abeſt: ali quando etiaȝ vbi nulla ceſura eſt. ſed hec que rara ſunt eſtimātur in pulcherrimo corpore nō dedecentes neuuli: quos tamē vt poſſumus maxime vitabimus: quia de hac re Terentianus teſte Seruio dixit. Rarum cōcedam: fieri nō poſſe negabo. Ho ratius in libro ſecundo ſermo. Ut te Naſidieni iuuit cena beati. Sine vlla ceſura verſus eſt. Duri ſunt hi verſus eiuſdem: q2 heptemimeriȝ tantū obtinēt. Nec facun dia deſeret hūc nec lucidus ordo. Si defendere delictū q̄ȝ vertere malles. Uerg. Sic amor oēs vn⁹ habet: decernere ferro. Jdē. Eſto nūc ſol teſtis ⁊ hec tibi terra precan ti Jdem. Addaȝ cerea pruna ⁊ honos erit huc quoq̄ pomo. Scđa pes rariſſime eſt niſi dure admodū integra dicti. Elegās eſt vbi nullus pes eſt integra dictio: vt iu ſtitiaq̄ dedit gentes frenare ſuperbas. Jtaq̄ ex eiſdē verbis alius ruſticum carmen efficiet: alius elegās aut nō inuenuſtū: vt Hos preceptor nobis verſus diſcere iuſſit Hos nobis verſus preceptor dicere iuſſit. ¶ Spondaica eſt vbi quartus pes ſpon deus finiens orationis partem. Ut Albaniq̄ patres atq̄ alte menia rome. ¶ Buc
* Elegās colica: vbi quartus pes dactylus eſt partē orationis finiēs. vt Nos patrie fines: ⁊
eſt carmen dulcia linquim⁹ arua: ⁊ tñ de ceſuris Caueas autē licētia de qua locuti ſum⁹. Uer
ſi nullus gilius. xii. eñ. Cōgredior fer ſacra pater ⁊ cōcipe fedus. Jdē lib. xi. eiuſdē. Oratis eq̄
pes ſit inte dem ⁊ vnus cōcedere vellē. Quod Uer. dixit. Addam cerea pruna ⁊ honos erit huic
gra dictio quoq̄ pomo volūt durū eſſe nō ob id ſolum q̄ abeſt trochaica vel pētemimeris: ve
Heroici rum etiā q2 quintus pes in diſſyllabū durius erit. Ceterū nullo modo rectius dul
decorū bre ce ab amaro dignoſces ⁊ ſeparabiſq̄ poetas optimos quotidie relegendo. Nec ti
uiter per mimer tñ hūc laborē refugiſſe: vt breuiſſime potero: heroici decorū perſtringaȝ. Jn
ſtincte. ſubitanea re inſurgūt canore quinqȝ dactyli cōtinui veluti. Panditur interea domus oīpotentis olympi. De ſpōdaicis dictū eſt ⁊ de ceſuris. ¶ Heroica maieſtas in pri mis diligit pluriū in ſe verſuū implicationē quā cathenam appellant. Jta vt ante tres aut quatuor verſus raro ſenſus perficiatur. Tale eſt principiū tertij eneidos Poſtquam res Aſie Priamiq̄ȝ euertere gentem. Immeritam viſum ſuperis cecī ditq̄ȝ ſuperbum ilium ⁊ omnis humo fumat neptunia troia. Diuerſa exilia ⁊ de ſertas querere terras Auguriis agimur diuum. ¶ Nonnunq̄ tñ pulcherrimū fue

rit egregiã aliquã ſentẽtiaʒ vnico verſu ↄcludere:veluti Tãte mollis erat. Roma=
nã condere gentẽ. tãtũ eui mutare valet longeua vetuſtas. ¶ Venuſtũ ⁊ momen
toſum eſt repetere.aliqñ dictionẽ in hunc modũ(verũ ſemꝑ meminerimꝰ nihil eſſe
odioſiꝰ affectatione) Sequitur pulcherrimus aſtur.Aſtur equoꝛ fidẽs Ardẽtia lu=
mina fruſtra.Lumina nam teneras arcebãt vincula palmas.Sic Perſius. Tum
ꝑtule auriculis alieni colligis eſcas? Auriculis quibꝰ ⁊ dicas cute pedibꝰ olhe
¶ Neqꝫ indecoꝝ eſt illud ſi parce fiat.Multa ſuꝑ priamo rogitãs:ſuꝑ hectoꝛe mul
ta.¶ Quid illud nõne vehementiſſimũ.Tu ſpes nũc vna ſenecte.Tu requies miſe
re:decus imperiũqꝫ latini Te penes.ſic.Tu mihi quodcũqꝫ hoc regni:tu ſceptra io
uemqꝫ.Cõcilias tu das epulis accũbere diuum.Magnã ꝓfecto vehementiã habet
cũ gratia vbi opus fuerit huiuſmodi repetitio.Polytiſſimũ cenſet heroicum qd in
principio habet ſpondeũ non finientẽ orationis partẽ ſequẽtibus duobus dactilis
in hunc modũ.Defeciſſe videt ſua nũc promiſſa repoſci.¶ Deſinit pulchre in triſſyl
labam nec male in diſſyllabam:durius aũt in tetraſyllabam pentaſyllabamqꝫ di
ctionẽ duriſſime vero in monoſſyllabam niſi encletica ſit:aut animalis nomen aut
niſi monoſſyllaba precedat vt procumbit humi bos ⁊c. Obſeruationes non ſemꝑ
reperies:nempe ex induſtria grauiſſimi poete negligentioꝛes interim videri volunt
neqꝫ eñ vnus aut alter neuus dedecet coꝛpus egregiũ.Longe plura reliqui gram=
matici afferunt nobis hec paucula ſufficiunt.reliqua ex ipſis poetis multo copio=
ſiuſqꝫ ex grammaticis percipienda:miſſa facimus.

*Heroi=cũ carmen perraro in monoſyl=labã deſinit dictio=nem

¶ Pentametrum carmen.

Pentametrum vult quinqꝫ pedes:pes tertius eſto:
Semper ſpondeus:quartus quintuſqꝫ anapeſtus.
In reliquis ſpondeus erit vel dactylus:vt vis.

¶ Pentameter verſus conſtat quinqꝫ pedibus:quoꝝ tertius ſemper ſpondeꝰ eſt:
quartus et quintus anapeſti:reliqui ſpõdei aut dactyli.vel hi mixti vt vis.ſemper
aũt aſſit pentemimeris.Mart.Oibus inuideas liuide nemo tibi.Scande Omni=
bus:dactylus.inuide.dacty.as li.ſpõdeus.uide ne.anap.mo tibi.anap.Nunqꝫ ter=
tio loco eſt iãbus qꝛ per ceſurã fit ſpõdeus licet id cauẽduʒ ſ.t:vt dixi.Ouid.Arte le
uis currus:arte regendus amoꝛ.Nec vltimo loco aliqñ eſt tribrachus:quia vltima
cuiuſqꝫ eſt cõmunis ſyllaba verſus hũc ſcandẽdi modũ: video veteribus placuiſſe
Quintilianus lib.ix.de ↄpoſitione.Optime eſt fini iunctus anapeſtus.vt qui ſi pen
tametri finis.Ouid.in lib.iij.de põto ad Cupedinẽ ait. Tu mihi dictaſti iuuenilia
carmina primum.Appoſui ſenis te duce quinqꝫ pedes.Sido.in pꝛefatione de lau=
dibus Narbonis.Miſiſti mihi multiplex poema. Doctum:nobile:foꝛte:delicatũ.
Ibant hexametri ſuperbiẽtes.Et veſtigia iũcta ſed minoꝛa Per quinos elegi pedi
des ferebant.Aliter ſcandunt Suaginꝰ/Verulanus/Nebuſſenſis:nec damno:quia
idem genus ſepe diuerſo modo metiri poſſumus:neqꝫ authoꝛe carent:quia in cen=
timetro Seruius ait. Elegiacum conſtat pẽtemimeri:prima heroica:ſecunda da
ctylica vt eſt hoc.Meret diffuſis flens elegia comis.Elegiacuʒ.i.verſus pentame
ter:cõſtat pentemimeri:heroica.i.duobus dactylis vel duobus ſpondeis vel ſpon=
deo ⁊ dactylo.aut cõtra ⁊ ſyllaba partẽ orationis terminãte que longa eſt:vel poſi
tione vel ſua natura vel ceſure licentia.hinc ſequitur pentemimeris dactylica id eſt
duo dactyli ⁊ ſyllaba.Et ſi dicas pẽtameter dicit a pente.i.quinqꝫ ⁊ metron.i.men
ſura.ergo habet quinqꝫ menſuras ſeu pedes dicũt duas illas ſyllabas ceſuraꝝ qua
ſi vnus pes ſit:facere menſuraʒ quintã.Inuenies tñ pentametrũ ſine ceſura heroi
ca:ſed admodũ dure:quare nõ imitari vellẽ modo Catullus ad Januaʒ. Sperare
nec linguam eſſe nec auriculã.Idem ad Melliũ.Muneraqꝫ ⁊ muſarũ hinc petis ⁊
veneris.Ibidẽ.Qua veniens vna atqꝫ altera rurſus hyems Ibidem.Troia viruʒ
et virtutum omnium acerba cinis.Idem ad amicũ.Illã affligit odoꝛe ipſe perit po
dagra.Idem ad ingratã:quã modo qui me vnum atqꝫ vnicũ amicum habuit ⁊ ad
Leſbiã.Nec deſiſtere amare oia ſi facias.Ex his liquet Catullũ in hoc gñe fuiſſe
interim duriuſculũ.¶ Deſinit pentametrũ venuſtiſſime in dictionẽ diſſyllabam.nec
male in tetraſſyllabã pẽtaſyllabãqꝫ interiʒ etiã in hexaſyllabã.Duriꝰ aũt i triſſyl

*Penta=metrũ ſine ceſura interdũ inue=nitur.

Pentame=tri decoꝛũ

labam: duriſſime in monoſyllabã: niſi encletica ſit q̃ ad ſupiozis dictiõis ſubſtãtiã ptinere videt̃: aut niſi monoſyllaba p̃cedat. Nec tñ q̃ grãmaticis dura videntur: poemate vſq̃quaq̃ refugerũt: de oĩbus afferã pauca teſtimonia. Oui. in. j. triſtiũ. Interdicta mihi cernit̃ Italia. Martia. Dant̃ opes nullis nũc niſi diuitib⁹. Propertius. Cõtactũ nullis ante cupidinibus: Helena ad paridẽ. Nec ſedes duris torua ſupcilijs. Mar. Protin⁹ ingentes ſunt inimicitie. Propti⁹ in p̃ncipio libri p̃mi. Et caput im poſitis preſſit amoz pedib⁹. Idẽ. Et veniãt edere ſpõte ſua meli⁹. ſic idẽ alibi ſepi⁹. Tibullus. Fecit ꝛ antiquis impoſuit larib⁹. Idẽ. cãtat ꝛ applauſo tela ſonat latere. ſic idẽ ſepius frequẽtiſſime vero Catullus. vt ad Aufilenã. Qd nec das nec fers ſepe facis facin⁹. Idẽ ad Corneliũ. Cuius ſit penit⁹ nota fides animi ꝛc. Marti. lib. ij. Delicie p̃p̃li que fuerãt dñi. Et alibi. Nec volo quod cruciat nec volo qd ſatiat ſic idem ſepius. Ouid. li. j. de ponto: quolibet vt ſaltem rure frui libeat. Et libro. iij. Vix excuſari poſſe mihi videoz. Et libz. iiij. Spectarem qualis purpura te tegeret. et ſic alibi nonnunq̃: ſed longe rarius q̃ Catullus/ Tibullus/ Propertius. Vergilius in Coppa. Lilia vimeneis attulit in calathis. Ibidẽ. Eſt hic mũda ceres eſt amoz. eſt Bromius. in eodem. Et pẽdet iũco ceruleus cucumis. Idẽ fecit Plinius. vij. epiſto. Nunc venerem effingat nũc veteris puerum. Martia. Sunt hec trita quidem zoile ſed mea ſunt. ſic alibi ſepius. Et Catul. Aut facere hec a te dictaq3 factaq3 ſũt. Tolerabilioza ſunt in fine duo monoſyllaba. Propter li. j. Vni ſiqua placet culta puella ſat eſt. Oui. in. v. triſt. Premia ſi ſtudio ꝯſequar iſta ſat eſt. Monoſyllaba p̃cedẽte ſynalepha frequẽs eſt. Oui. Et ſolũ cõſtãs in leuitate ſua eſt.

Elegiacũ carmen.

¶ Pẽtameter verſus appoſitus hexametro, facit carmẽ elegiacũ. Auſoni⁹. Foztunã reuerenter habe: q̃cũq̃ repente. Diues ab exili pgrediere loco. Totũ poema elegia d̃r: ab eleos. i. miſeratio: q̃ hoim doloꝛes: q̃rimonie: ſeu lamẽtatiões ꝛ adoleſcentulozũ amores hoc genere primũ ſcribi ceperunt: poſtea etiã quecũq3 alie res. Inuentoz latet docente in arte poetica Horatio. Verſib⁹ impariter iunctis querimonia primũ. Poſt etiã incluſa eſt voti ſententia cõpos. Quis tamen exiguos elegos emiſerit authoz. Grãmatici certant adhuc ſub iudice lis eſt. ¶ Debet hexameter cũ pentametro ſenſum cõcludere aut ſuſpendere. ita vt in ſequẽtibus duobus penitus abſoluatur: nec põt dictio regens poni in pentametro et recta in ſequente hexametro aut cõtra: id tamen non ſemper obſeruatum video. Oui. v. triſti. Pone metũ valeo: corpuſq̃ quod ante laboꝛum Impatiens nobis inualidũq3 fuit. Sufficit: atq3 ipſo vexatum induruit vſu. Catul. Alloquar audiero nunq̃ tua verba loquentem. Nunq̃ ego te vita frater amabilioz Aſpiciam poſt hac: at certe ſemper amabo. idem de coma Berenices. Scilicet in vario ne ſolum limite celi. Ex ariadneis aurea tempoꝛib⁹. Fixa corona foret ꝛc. Verum qd rarum eſt ne in vſũ traxeris: vt ſepe admonui. ¶ Carmen elegiacum gaudet binis epithetis. i. adiectiuis non turgidis vel inflatis vel affectatis. qd fere ita fit vt duo adiectiua duobus ſubſtantiuis p̃ponantur vbi prius p̃ori reſpondet frequẽter tamẽ aliter inuenies neq3 eñi legem ſed elegantiam trado. Propertius. li. ij. Sic me nec ſole poterunt auertere ſylue. Nec vaga muſcoſis flumina fuſa iugis. Neq3 dedecet iſtud alijs generibus carminum: vt Syluestram tenui muſam meditaris auena. Caue ne ſint eiuſdem caſus, numeriq3: q2 ambiguitatẽ pareret. Id nõ eſt quũ Vergilius dicit. Mollia luteola pingit vaccinia caltha. Ne ſint autẽ epitheta duo q2 vitioſũ eſt teſte Seruio quale eſt. Dulcis frigida aqua: ideo decoꝛũ adiectiuũ, inſigne vero ſubſtãtiuũ apd Ver. ij. ene. Androgeo galeam clipeiq3 inſigne decoꝛ. Induitur. Nunc videamus de tribus alijs generibus carminum quibus frequenter in teſtimonijs vtimur.

¶ Aſclepiadeum carmen.

Vult aſclepiadis verſus ſpondeon habere.
Principio: binos hinc rite capit choꝛi ambos.
Pyrrichius ſequitur: quo non velocioꝛ alter.

¶ Aſclepiadeus verſus cõſtat ſpõdeo: duob⁹ choꝛiãbis: ꝛ pyrrichio. vt Sctõꝝ meritis inclita gaudia. Fres vnanimes federe nexili. Scande. Sancto ſpondeus. rum meritis. cho. inclita gau. cho. dia. pyrrichi⁹. Adde ſyllabã: habebis pẽtametrũ carmẽ. Sanctoꝝ meritis inclita gaudiola. Põt etiã ſcãdi vt ſit pentemimeris ex ſpõ

deo dactylo: ⁊ ſyllaba longa: que ratione ceſure interim naturaliter breuis ꝓducit
Caue imiteris) Hinc ſequunt dactyli duo ſic. Feſtū/nunc/cele /bre/magnaq;/gau
dia. ⁊ ꝑfecto ſine pētemimeri claudicat hoc carminis gen⁹. Nomen capit ab aſcle
piade inuētore vel aſclepiadeis frequēter vſo. Scribit ad precipuos viros. Hor. ad
Mecenatē. Mecenas attauis edite regib⁹. Ouidē. Terrarū dn̄os euehit ad deos:
hic vltimus pes Pyrrichius eſt aut dactylus: licet vltima ſyllaba natura ꝓducat
Cice. in orat. Poſtrema ſyllaba breuis an longa ſit: ne in verſu quidē refert. Dicitur
hoc carmen choriambicum a pedis dn̄io: quibus iungatur poſt videbimus

Saphicum carmen.

Quinq; pedes Saphus carmen capit eſſe trocheus
Vult primus: quartuſq; et quintus: tertius autem
Dactylus: ipſe locum ſumes ſpondee ſecundum.
Hoc carmen poſt treis verſus ſibi iungit adonis
Metrum quod ſic fit: ſpondeum dactylus anteit.

Verſus ſaphicus conſtat trocheo/ ſpondeo/ dactylo/ duobus trocheis/ veluti.
Ut queant laxis reſonare fibris. ſcande. Ut queant la/xis/reſo/nare/fibris. hic fi
bris: trocheus eſt per regulā: Ultima cuiuſq; eſt cōmunis ſyllaba verſus. Nomen
habet a Sappho puella primū hoc genere apud grecos vſa. Hoc carmen citra pen
temimerim duriuſculū eſt et pene claudum: id tamen elegantiſſimi authores non
ſemper refugerunt. Horatius. Mercuri facunde nepos atlantis. Idē. Quē virum
aut heroa lyra; vel lacri ⁊c. Tu cauebis quantū potes: verum memineris pulchrū
corpus nō dedecere vnum aut alterum neuulū. Huic carmini poſt treis verſus
addes vnicum verſum Adoniū ſiue adonicū: ſic dictum ab adone puero: vel ab ado
ne inuentore qui conſtat dactylo ⁊ ſpondeo: hinc fit regreſſio ad Saphicos ſcribi
mus hoc genere deorum laudes: amores quoq; et alia multa. Horatius ad fuſcū
Integer vite ſceleriſq; purus.
Non eget mauri iaculis nec arcu
Nec venenatis grauida ſagittis
Fuſce pharetra

* Adonicū vnū hoc carminis genus diſcatus

In adonico fere ſemper ſenſus concluditur. id tamen Horatius aliiq; non ſem
per obſeruant. Horatius lib. ij. carmi. ad Groſphum. Te greges centum ſiculeq; cir
cum. Mugiunt vacce: tibi tollit hinnitum. Apta quadrigis equa: te biſaphro Mu
rice tincte veſtiunt lane: mihi parua rura ⁊c.

Phaleucium carmen.

Quum facies carmen quod compoſuiſſe phaleucus
Dicitur in prima ſpondeus erit erigione:
Dactylus inde datur: triplicem cui iunge trocheum

Phaleutius verſus conſtat ſpōdeo: dactylo: ⁊ tribus trocheis: qui ſine pētemi
meri mancus eſt licet aliter interim licenter reperies veluti apud Catullum. Nec
ſeſe a gremio illius mouebat. ſic alibi ſepius id tu cauebis: qr Auſonius ait. iſtos
compoſuit phaleucus olim. Qui pentemimerim tenent priorē. Scande. Iſtos ſpon
deus. cōpoſu/dactylus: it pha/leuc⁹/olim. tres ſunt trochei. Catul. Paſſer delitie
mee puelle. hic vltima corripitur: quia vltima verſus eſt cōmunis plura videbis.
in. v. lib. Nomen accepit a phaleuco inuentore: qui etiam phaleucus dicitur a Te
rentiano dicēte. Hoc ceteri metro cantaſſe phaleucius hymnos. Dicit: hinc metrū
dixere phaleucion iſtud. Dicuntur phaleucij verſus hendecaſyllabi: qr ſine ſyna
lepha et ellipſi vndecim ſyllabarum ſunt: ſcribimus hoc genere epigrammata ⁊c.
nunc qr de ſynalepha ⁊ ellipſi ſepe meminimus: nec ſine eis verſus plerunq; nitti
ri poſſumus tempus eſt de his q̄ta poſſumus maxima diligentia differendi.

* Phaleucij hendecaſyllaba ibi dicunt.

Elipſis ⁊ ſynalepha

M. necat ellipſis: ceu vocalem Synalepha:

Dictio dum ſequitur que a vocali incipiatur.

¶ Ellipſis eſt M litere cũ ſua vocali detractio abſumptio: vel interẽptio: quoties dictio aliq̃ in lr̃am m deſinit: et dictio ſequẽs a vocali ſumit exordiũ vt i hoc epitaphio Uirgini Rufi diſticho apd̓ Pliniũ lib. viij. epi. ad Rufonẽ. Hic ſitus eſt Rufus pulſo, q̃ vindice quondã, Imperiũ aſſeruit: nõ ſibi ſed patric. ſcãde. imperiũ: aſſeru ⁊c. Perſi. in. ij. ſaty. Imbello expungã: nãq; eſt ſcãbioſus ⁊ acri Bile tumet. Sic lege nõ nã vt fecit Geor. Ual. Placẽr li. iij. c. xxxvj. ⁊ apd̓ Juue. ſat. ix. Uiuẽdũ recte quũ ꝓpt plurima: tũ de his p̃cipue cauſis. ita hñt emẽdatiores libri nõ: tũ his vt in hũc poetaȝ notauit doctiſſim⁹ vir Badi⁹: Etenĩ vetuſtiſſimi tñ ⁊ nimiũ illoruȝ amatores m nõ interimebãt. Enni⁹. Inſignita fere: tũ milia militũ octo ducit delectos: bellũ tolerare potẽtes. ſic Priſc. ſic hȝ geor. Ual. li. xxiij. alij tñ forẽt ꝑ fore: alij duo milia hñt ſed hec lectio videẽ aptior: difficile eſt certe in poetis q̃ interciderũt veraȝ lectionẽ hariolari. Lucre. lib. j. quãtũ corporũ in plũbo eſt tãtũdẽ põdere par eſt: ſic idẽ ſepius

M. non interempta. qd̓ mirãdũ nõ eſt: q: iã exoletũ: nã qd̓ Auſoni⁹ ait. Poſt M inciſum eſt puto ſic non tota videẽ. excuſaẽ: q: M hic nuda lr̃a, eſt nulli vocali annexa. Geor. Ual. li. xxviij ca. xxxvj. putat Catullũ nõ īteremiſſe m in ſoſpitẽ quũ dixit ad argonauti. Soſpitẽ ereptũ ſe oſtẽdit viſere portũ. Ceteꝝ emẽdatiores libri hñt ꝯiunctionẽ ſenſui ſatis neceſſariã Soſpitẽ ⁊ ereptũ ⁊c. Ut aũt in hac re veteres nõ ſecuti ſunt Uerg. ⁊ Oui. cũ ceteris iunioribus. ita nec in eo ꝙ veteres s lr̃am interemerũt: niſi forte rariſſime nos vero s. nũq; abſumemus. Lucil. lib. j. ſat. Quã neq; Lucanis ortũdi montibus apri. Sueui⁹ apud Macrobi. iij. ſat. Diſſeruere nouos fruct⁹ mortalib⁹ dantes. Catull⁹ in vltimo operis ſui verſu. Affixus nr̃is tu dabis ſuppliciũ. Lucre. li. j. Nã fierẽt iuuenes ſubito ex infantib⁹ paruis: ſic alibi ſepiſſime vt apd̓ vetuſtiores oẽs: qd̓ vt durũ poſteritas repudiauit niſi in paucis. Hora. Regis opus ſterilisq; diu pal⁹ aptaq; remis. Mанili⁹. li. ij. Taurũ cytherea tueẽ. Formoſos pheb⁹ geminos: cillenı⁹ cãcrũ. Cice. in arat. Puluerulẽt⁹ vti de terra lapſus repẽte. Scãde mõtibu: mortalib u. ⁊c. Aliqñ inueniẽ cũ ſua vocali interimi. Uer. hinc hãmone ſat⁹ ⁊ rapta garamãtide nympha: niſi mẽdoſe legaẽ ꝑ rapta ⁊ garamãtide nympha. Martialis. Sardonychas: ſmaragdos: adamãtas: iaſpidas vno. Sunt tñ q̃ velint ſecũdã corripi in ſmaragdos: q: interdũ diliqueſcit vt aiunt. Juue. Diſpoſitis p̃dives hamis ⁊c.

S interẽpta. Uerg. Aut ouiũ fet⁹ aut vrẽtes culta capellas. Scande. Aut ouiũ fetaut. Uidi tñ libros in qb⁹ erat aut fet⁹ ouiũ. Idẽ lib. xij. Inter ſe coiſſe viros ⁊ decernere ferro ſcãde. viret ita multi legerũt q̃s ſequiẽ cũ Priſci. Sulpiti⁹, ſȝ in nũc ait Ser. Uera ⁊ antiq̃ lectio eſt cernere nã Uer. imitat⁹ eſt Enniũ apd̓ quẽ cernere ꝑ decernere capitur quũ dicit Olli cernebant magnis de reb⁹ agẽtes. Idẽ. Ferro nõ auro vitã cernam⁹ vterq; hec Serui⁹. In eadẽ eſt opinione Sene. in epi. lviij. legẽs cernere nõ decernere: vtriq; ſuffragaẽ Politian⁹. quib⁹ libẽter aſſẽ pulor q: cernere pro decernere etiaȝ

Cernere decernere. apud Catullũ eſt. Certe ego te in medio verſantẽ turbine leti. Eripui et potius germanũ amittere creaui: q̃ tibi fallaci ſupmo in tpe deeſſem. Plau. in argumento amphitrionis. Pro patria amphitrio dũ cernit ꝑ hoſtibus habitu Mercuri⁹ ei ſubiecit ioſie hic cernit ꝑ decernit ⁊ certa ſumitur. Cato Succeſſus indignos noli tu ferre moleſte. Scãde. ſucceſſin dignos. Idẽ. Quod noſti factũ nõ recte noli ſilere. Scande. noli ilere vbi s. in principio dictionis abſũcitur. qd̓ apud veteres nuſq; notaui: ideo. Mancinellus vtrũq; mendoſum putat ſic reſtituens. Succeſſuȝ indignuȝ noli ſufferre moleſte. Quod noſti factũ nõ recte nõ ſileatur. Ellipſis cũ i: in ſcđa ſyllaba vel cũ e ellipſis interpretaẽ detractio ex ec. ⁊ lipo vel lepo. i. deſero deficio: linquo dicitur etiam ecthlipſis vel ecthlepſis cum e. ex ili et th aſpirato. i. expreſſio vel eliſio: ecthlibo i exprimo elido excudo.

Scanſio. Scanſio (q: de ea ſepe loquimur) eſt legitima⁹ metri in ſingulos pedes diſtinctio ſic dicta q: per pedes veluti ſcalarum gradus ſcandentes incedimus. ita dicunt Diomedes/ Priſcianus ⁊ oẽs deniq; grãmatici ne dicas cum indoctis ſcandalizare: ſed tempus eſt vt de ſynalepha dicamus.

¶ Synalepha

¶ Synalepha eſt vocalis detractio quoties in eam dictio deſinit et ſequẽs ab ea

Synalepha. inchoatur: vt; Sera nimis vita eſt craſtina viue hodie. Scande. ſera ni/mis/vi/teſt craſtina vi. vodie. dicitur a ſyn. i. con. ⁊ lephe. i. p̃ſſio: hoc eſt vocaliũ cõpreſſio ꝙ ſi verſus finiaẽ in m vel in vocalẽ: ſi ſequẽs a vocali incipiatur: nulla erit ellipſis aut ſynalepha preterq; in paucis verſibus qui hypermetri dicunẽ: vbi verſu finit. manet ſyllaba in m vel in vocalem deſinẽs: que a principio alterius verſus abſumitur

Sternitur infelix alieno vulnere celūq; Aſpicit: ⁊ dulces moriens remi
Verg.ene.x. pes ſextus eſt celum hinc manet ſyllabaq; in vocalē de
niſcit argos.primi verſus: principiū ſequētis verſus abſumit:nam ſcandit quaſpicit ⁊c.ita dicesde
ſinēs:quā principiū ſequētis verſus abſumit:nam ſcandit quaſpicit ⁊c.ita dicesde ✱Hyper-
ſimilibus.⁊ hi verſus liciti ſunt cuilibet dūmodo parciſſime adhibeant:quales hic meter ver-
paucos ſubiecimus.Verg.in.ix. Omnia longeuo ſimilis vultūq; colorēq; Et crines ſus vñ di-
albos.Iune.ſaty.vj.Nupta ſenatori comitata eſt.Hippia Ludiū ad Pharōita le- ctus
go cum Radio non cum Mancinello ludū pludiū.Verg.ij.geor.Inſerit vero ex fe-
tu nucis arbutus horrida ⁊ ſteriles platani.Et geor.j.Aut dulcis muſti Vulcano
decoquit humorem.⁊ folijs vndā.Hypermeter igit verſus: eſt q̃ poſt debitosſibi
pedes habet ſyllabā a principio ſequētis v̾ſus abſumēdā:diciturq; ab hyper.i.ſu-
per:⁊ metron.i.menſura q̄ vltra ſuā menſurā ſyllabā continet:quā (vt dixi) neceſ
ſe eſt in m vel vocalē deſinere ſequēti verſu a vocali incepto:niſi fiat ſyncreſis. hoc
dixit Seruius in illud.Verg.eñ.j.Quibus orbis in or̃ iactemur doces ignari ho- Exundan
minūq; locorūq; erramus.Diomedes quoq; ſic ait. Obſeruat aūt.in Heroico ver- tia metri
ſu nō vltimus pes ſit triſſyllabus:exceptis pauculis verſibus q̃ hypermetri dicunt gratia
quorū abūdātiam excipiunt hij v̾ſus q̃ ſequunt a ſynalepha rōne rithmica facta
eo q; factū vitiū quod erat in fine verſus cōtinuatio ſequētis emendat.neq; ſolū
contingit id hexametris:ſed etiā ſophicis ⁊ pluribus.nunq; tñ id vidi in pentame
tris.Hor.iiij.car.in.ij.Ode.Plorat ⁊ vires animūq; moreſq; Aureos educit in aſtra
nigroq; Inuidet orco.Hic duo ſunt hypermetri.Caue ne coniunctioneſq; ſuperflue
vtaris.¶Sed queret hic quiſpiā:nonne hoc excuſat poetica licentia? Nam poete
plerumq; aliqd̃ p ſuplemēto v̾ſus addidiſſe cōperiunt.Verg.j.eñ.Multum ille ⁊ ter
ris iactatus ⁊ alto.Ille teſte Seruio vacat poſitu vt ſtet v̾ſus.In eodē li.Multa q̄
⁊ bello paſſus.Hic ait Seruius.Duas coniunctiones ſeparatas naturaliter nō cō
iungimus niſi metri neceſſitate:ergo vna vacat.ſimilia ſepe notat Seruius. Sed
ſi caute reſpexerimus vix reperiemus quicq; in Vergilio penitus ſuperuacaneū ✱Verba
Vitabimus itaq; ſuperfluas cōiunctiones: ⁊ queuis inania v̾ba pariq; ad rem per- actiua iter
tinentia Polyſyntheto ⁊ aſyntheto ſi res expoſtulat recte vtemur: ſ; polyſyntheto dū p paſ
rarius.Ver.Panaq; ſyluanūq; ſenē nymphaſq; ſorores.Obſeruādū quoq; eſt Ser ſiuis po-
uij documētū in illud eñ.j.Vt ſuper; ſeue memorē Iunonis ob irā.hic ait Seru⁹ nuntur
Iuuenica ſepe p actiuis paſſiua poſita vt pictis bellant amazones armis:aut con
tra vt populatq; ingentē farris aceruū.Hec variatio vel potius cōtrarietas repit et
in alijs ptibus orōnis vt ſit nomē p aduerbio:vt hoc tūc oipotens celo deſcēdit ab
alto p huc.ſic in pticipio:vt et qua vectus abas.i.qua vehebat ⁊ in noie vt hic me-
morem non que meminerit ſed que in memoria erat.hec nos imitamur ſ; noua ad
illorū exēpla nō formam⁹ Hec Seru⁹:q̃ ſunt valde cōtra eos qui maiori licētia ab-
utunt in libello q̄ Ver.in tota ene.Non ſum adeo obtuſus vt neſciā poetas multa
licenter dixiſſe veluti Vulcanū p igne/ Venerē p amore/abietē p tabellis pocu Licentia
la Acheloia p quibuſuis aqs:raucū clamat p rauce ps.ſecāt p ſecat:vos o Cal- poetica
liope aſpirate p tu Calliope teſte Seruio.de hoc tñ in Syntaxi diximus ⁊ ipſa ſpōne
ſte:q̄ intelligit illius appellatiuū cybelle p cybele:⁊ id genus alia q̄ p̄ rima quo
rū q̄dā nunc veneri dñr.Nō tñ ſ; vſq; adeo licentiā protendi:quaſi liberum ſit cui
q; ſcriptori:relictis grāmatice p̄ceptis oia p voto confundere. Etenī (vt ex pulchro
Seruij p̄cepto dicimus) in licētia magis inuētis q̄ inueniendis vtimur.Ex dictis
liquet multo liberiorē eſſe in loquendo poetā q̄ oratorē aut hiſtoricum.qḋ oſtēdit
Quintilianus in lib.j.inſtitu.oratoris.Authoritas ab oratorib⁹ vel hiſtoricis peti
ſolet Nam poetas metri neceſſitas excuſat.Hec Fabius Quidam grammaticorū
contēptores volunt oia ſibi licere:oia iudicio aurium penſiculātes ex authoritate
Gellij.Verū hi vehementer errāt:nam ſolis doctis auribus mos gerundus eſt. Do
cte aures ſine notitia grāmatice nulle ſunt.Scribēdi recte ſapere eſt ⁊ p̄ncipiū ⁊ fōs
An nō credis Cherilū aures ſuas cōfuluiſſe? cōſuluit certe: ſ; indocte erāt.Quicq̄d Auriū iu
doctis auribus placet bonum eſt.ſed id querēdum eſt an oim aures docte ſunt vete dicium.
rum auribus mlta placuerunt q̃ Vergilij auribus diſpliceret:niſi admodum pce in
paucis ſunt(inq̄t Martial)qui attoniti legunt terrai frugiferai Acti⁹ ⁊ q̄cq̄d Pacu
uiuſq; vomunt. Si p cuiuſq; auriū iudicio cōſciētia ſit oratio infinitus erit ſcri
bēdi mod⁹.Errāt itaq; hoies.neq; eñ voluit Gellius:at p̄bus apō Gelliū oia ⁊
auriū iudicio moderāda(vt iſti moderari volunt:q̄ ignauiā ſuā excuſent) ſed di-
xit: ſi diuerſe ſint vocule ſynonyme interrogabimus autē.quo quid loco magis lo

carí deceat. veluti an rectius treis partes an tres partes dicemus ⁊c. Multa pfecto vitanda ſunt in carmine que in pſa: vt ſermonis ambiguitas: ⁊ incepta adiectiua ſubſtãtiuo: nois a cognomine. recti a verbo: dictiõis regentis a recta declaratiua declarãte traiecto. Earundẽ literarũ: vel ſyllabarum preſertim longarũ dura concurſio veluti has res o luci ad te ſcriptas miſimꝰ aeli. Carmina mãca canis. O fortũatã natã me cõſule Romã Caſus caſſãdra canebat: Exirẽt mẽtes fraterna ſgrata malis. O tite tute tati tibi tanta tyrãne tuliſti. Ubi in crebra eſt metaciſmꝰ ꝛc. vbi labdaciſmꝰ: vbi i. Jotaciſmꝰ. vbi vero s. polyſigma. Exẽpla Mihi male maximã miſeriã m'tiplicaſti. Sol Lunaqꝫ luce lucẽt alba leui lactea: Junio iuno iouis iure irraſcitur. Soſias in ſolatio ſoleas ſarciebat ſuas. Eſt tamẽ vbi ſibilo opus eſt veluti ſale ſaxa ſonabant. Idẽ poeta artificioſe r literã frequẽtẽ poſuit: vt ſtridorẽ exprimeret: vt de Orontis naui tẽpeſtate obrupta. Torquet agens circũ ⁊ rapidꝰ vorat equore vortex. Idẽ. At tuba terribili ſonitu ꝓcul ere canoro. Increpuit. vbi impetu ⁊ vehemẽtia maiorẽ ſignificãs vſus eſt creberrime dactylo. vt alibi. Quadrupedem te putrẽ ſonitu quatit vngula campũ. in. ij. enei. Cõuellimꝰ altis Sedimus ipulimusqꝫ ea lapſa recẽte ruinã. Cũ ſonitu trahit: ⁊ Danaũ ſup agmina late Incidit. Uitabis itaqꝫ Pleonaſmũ/periſſologiã/macrologiã/amphibologiã/tãtologiã/ cacophaton ⁊c. licet poete nõ ſemper vitauerint in magnis operibus. Itẽ verſus leoninos: vt Ethiopũ terras iã feruida torruit eſtas frequẽter vitabimꝰ: interim tñ nõ inuenuſte interſerant. Uer. I nũc ⁊ verbis virtutẽ illude ſupbis. ſic apud oẽs alios parce inſperſos cernes. Hec igit iam dicta vitia fugiẽda ſunt: nõ tñ adeo quin interdum afferãt elegantiã ⁊ iũcunditatẽ carmini. Nam (vt Diomedes ait) plerũqꝫ etiã nimie artis oxinio ſugiendã eſt: ⁊ interponẽda ſimplicitas rudis: atqꝫ imperite dictionis: non ꝓpter hoc ſolũ ꝙ in oĩbus rebus nimiũ lenocinĩũ odio dignũ eſt: ſꝫ ꝙ plerunqꝫ acribus ſenſibus maior iucũditas ſi naturaliter ꝓferat. Semp euphonie inuigilandũ eſt qr (vt idẽ author inquit) euphonia in dictionibus plꝰ interdũ valet ꝙ̃ analogia vel regula pceptorũ. Seruiꝰ in illo Enei. ij. Progredior ptu claſſes ⁊ littora liquẽs ait: finitus eſt verſus pticipio: qꝺ raro fit apud latinos: apꝺ grecos eſt vitioſiſſimuꝫ hoc pceptũ Seruij nullo modo verũ eſt. Uerg. Herbas contundit olentes. ⁊ ſumma papauera carpens: ſyluaqꝫ ſequẽtes Suaue rubenti: iamqꝫ videnti: vidi cũ matre legentẽ. Sub nocte canentẽ: rupe iacẽtẽ Et grandia lilia quaſſans. Cui prima fremẽtẽ. Jã brachia cõtrahit ardẽs: glebaſqꝫ iacẽtes. Syluãqꝫ ſonãtẽ: lapidẽqꝫ reuertens: retinacula tendẽs. ſic idẽ alibi perſepe. ſic Catullus. Ouid. Prop. Hora. Ceteriqꝫ plus millies. ideo Seruiũ hec dixiſſe vehementer miror. Ridiculus nimis eſt in multis Alexãder: vt in. xij. lib. ſiue (vt Alexandrinis placet) capitulo vbi fatue ſic pcepit de ſynalepha ⁊ ellipſi. Uiles ſunt iſte pre cũctis ⁊ remouẽde. Etenĩ licet he figure videri poſſunt duriores: tamen vbi aut lãguorem indicamus: aut rem tardiorẽ vel magnam: plurimũ venuſtatis afferũt. Uerg. Monſtrum horrẽdũ informe ingens lumẽ ademptũ. non potuit meliꝰ Polyphemi mõſtruoſitas pictura indicari ꝙ̃ hoc verſu idẽ. Necdũ etiã irarũ cauſe ſeuiqꝫ dolores exciderãt. Magnã igitur grãm hꝫ hec colliſio vbi hiatu ⁊ magnifica ꝓlatione opus eſt. Siquidẽ (vt Cicero ait) dꝫ ille tanqꝫ hiatus ⁊ cõcurſus vocaliũ molle quiddã ⁊ qꝺ indicet gratiã negligentiã de re hominis magis ꝙ̃ de verbis laborãtis. ¶ Ellipſis ⁊ ſynalepha duriores ſunt in principio verſus a monoſyllaba incepti: ſed poete non ſemper refugerũt. Tu ſtudebis vitare quantum potes. Catul. Qui ipſe ſui nati minxerit in gremium. Hora. Nã ferula cedas meritũ maiora ſubire verbera non vereor. Martianꝰ. Capella. Que iſtorũ laudes, protulit harmonia. Idem apud alios quoqꝫ: ſed parce inuentes. ideo rariſſime imitare: monoſyllabe namqꝫ, intercemptio nunqꝫ bene ſonat. Itẽ duriuſcula putatur colliſio in quinto pede hexametri: ⁊ in anapeſtis pentametri preſertim ſi ſit ellipſis: poete tamen non ſemper obſeruant. Iuuen. Loripedem rectus derideat. Aethiopem albus. Sic alij quoqꝫ. Tu caueto niſi forſitan rariſſime qr (vt ſepe dixi) neuulus eleganti corpori non turpis eſt.

Uitia carminum

Metacismus vitandus.

Labdacismus

Jotacismꝰ

Polysigma.

Leonini versus vitãdi iterdũ tñ his poete vtũt Uer. Laomedõteꝫ sẽtis periurica gẽtis.

Participiũ in fine versus.

Alexandri erratũ in synalepha et ellipsi.

¶ Uocalis non aſſumpta: ſed correpta tantum.

Non perimens longam: raro breuiare poeta
Conſueuit: veluti ſunt inſule ore canende.

¶ Vocalis ante vocalem non ſemp abſumit:ſz aliq̄n ſolū corripit.q̄d notandū magis q̄ imitādū cenſeo. Verg.in buc. Et longū formoſe vale vale inquit iola Idem. Credimus an qui amant ipſi ſibi ſopnia fingunt. Et alibi. Victor apud rapidum ſimoēta ſub ilio alto. Priſcia.in perihegeſi. Nunc magno nobis ſunt inſule ore canēde. Verg. Inſule ionio in magno quas dira celeno. Idem Clamarent vt litus hyla hyla omne ſonaret.ſic plura inuenies tam parce in tanto opere imitanda.

¶ Vocalis ante vocalem immutata.

Ad mirare magis vocalem nil variatam:
Interdum cernes:velut ionio immenſo.

¶ Aliq̄n vocalis manet inuariata.ſed id quoq̧ notandū magis eſt q̄ imitandum Ouid.lib.iiij. Iactaris quos cernis in Ionio immēſo:v̄ſus eſt ſpōdaicus. Vergi.in buc. Et ſuccus pecori ⁊ lac ſubducit̄ hagnis.aliq̄ tamē legunt. Et pecori ſuccus ⁊c. Mart.lib.xj. Clamāt ecce mei io ſaturnalia verſus. Ver.iiij.ene. Lamētis gemituq̧ et femineo hululatu tecta fremunt. Sedul Credite iam miſeri adueniet dn̄s Verg. Amphiō dirceus in actęo Aracyntho.ſilia apud Ouid.in me.multa leges. Verg.j.ene. Poſt habita coluiſſe ſamo hic illi⁹ arma. Mar.li.ij. Pōtifice cū lycino hic q̄z magnus homo eſt. Iu.ſa.ij. Si fur diſpliceat verri homicida miloni. Ver. Clamarēt vt litus hyla hyla oē ſonaret.notū eſt hec ſīlr poſſe defēdi vt ſupiora in q̄bus tn̄ grāmatici voluerunt h,aſpirationē ɔſonātis vim obtinere:vt apd̄ Ver.ix.en̄. Terga fatigamus haſta nec tarda ſenect⁹ ⁊ li.vij. Feruida pinū ſuſtinet:ac nate turniq̧ canit hymeneos.⁊ li.x. Grauis homo infectos linquēs ꝓfug⁹ hymeneos. Verū hoc facile ſoluunt̄.q: in omnibus ceſura eſt:cui⁹ licentia in ſil'ibus locis breuis ponit̄ apd̄ Verg. Grauia ſectoq̧ elephāto:grauidus autūno. Oīa vincit amor h igit̄ tn̄ aſpiratio eſt. Hor. Quo me cūq̧ repit tēpeſtas deferor hoſpes.vtut eſt,notāda ſūt nō imitanda exēpla:vbi vocalis añ vocalē aut aſpirationē nō abſumit̄:niſi tam pce in tā to ope:vt ea q̄ nūc ſubijciā vbi vocalis correpta naturaliter nō adimit̄. Vergil'.j.en̄. Et vera inceſſu patuit dea:illi vbi matrē. Catu. Saltum laudemus dūmodo ipſe egeat. Emendatiores libri hn̄t dū tn̄ ipſe egeat. Verg.en̄.ix. Rūpe moras oēs turbataq̧ arripe caſtra. Hec tria teſtimonia adducit, Mancinell⁹ cui in vltimo aſtipulatur Nicolaus Ferettus reprehēdēs eos q̄ legūt Rūpe moras oēs:⁊ turbata arripe caſtra:q: ignorāt (inquit) illud a Seruio dictū in.ij.eneid.vitioſuz eſſe ceſuraz cadere in ſynalephā. Etiā ignorantq̧ cōiūctionē cōem eſſe tam ſequēte cōſonāte q̄ vocali vt ait Seruius in.iij.ene. Liminaq̧ laurusq̧ dei. Ouid. Et ꝓis io arhetuſa io arethuſa vocauit Claudianus. Tum vaga humorum grauitas ⁊c.

*Hic aſpiratio vīz cōſonātis interdum obtinet h aſpiratio.

*Coniūctio encleticaq̧ indifferēs eſt

¶ O et heu.

Heu:O non perimes:at o interdum breuiabis.

¶ Vbicūq̧ vocales integre ſunt dictiōes:nunq̄ mutant̄ añ⁹ vocalē:teſte Sulpitio vti e.⁊c. Ego tn̄ teſtimoniū inueni de o aduerbio ⁊ interiectione q ferme ꝓducit̄ vbi eſt vocandi aduerbium:interdū corripit̄. Heu quoq̧ non interimit̄ ſed ſemp ꝓducitur. Tibul.lib.ij. O ego ne poſſem tales ſentire dolores. Ouid.in epi. Penelopes. O vtinā tūc cuz Lacedemonia claſſe periſſet Obrutus inſanis eſſet adulter aq̄s. Ver. in buc. Te Coridon o Alexi trahit ſua quēq̧ voluptas. Propti⁹.lib.ij. Tu quoq̧ o eurition vino centaure periſti. Ouid.faſt.iij. Heu vbi pacta fides:vbi q̄ iurare ſolebas. Papi.v.theb. Heu vbi nunc furie. Idē̄ licere puto in hei ⁊ ah.ſi opus fuerit.

¶ Vocalis ante vocalem in eadem dictione aſſumpta.

Vocalem perimunt plerūq̧ in nomine eodem.
Sic Maro docte refers: Aluearia, vimine texta.

Epiſynalepha.

¶ Synalepha fit nōnūq̄ in eadē dictiōe. Oui. Not⁹ amor Phedre nota eſt iniuria Theſei,ſed tunc ſynereſis poti⁹ dr̄ ſiue epiſynalepha.que eſt ɔglutinatio duarum ſyllabarū in vnā facta vt pāthus ꝓ pāthous.epiſynapto.i.cōiūgo. Sinereſis.i.cōplexio vel contractio a ſyn.i.con.q̄d cōiūctionē indicat.⁊ hereſis diuiſio quaſi diuiſionis ɔiūctio:vt alcinus pro alcinous:bini pro biuni:ſyzeno.i.contraho vel coniunctio hereſis aſpirat̄.q̄d indicat aphereſis ideo quidā ſynthereſis diheresis ⁊c.aſpi-

rant. Ego puto ſine aſpiratione recte ſcribi ſyncreſis: vt phillipus. ¶ Syncreſis
(ſyncreſis.) eſt duarum vocalium in vnam contractio naturaliter diuiſarũ: vt theſei phaeton
(* Typhoeus in eus diphthongõ deſinit.) tereo aureus triſſyllaba ſunt aliq̃n tamẽ metri cauſa: vt diſſyllaba proferunt. Pro-
per. lib. iij. O centum equoree Nereo genitore puelle. Uergi. in buco. Nec tm̃ rhodo
pe miratur & Iſmarus orphea. Quãtũ omnis mundus gaudet cantare, ſileno. Sido
in epithal. Pole. Hic rotat excuſſum: vibrans in ſydera pindũ Encheladus, rapi
do ſit miſſilis oſſa thipoeo Porphiriõ &c. Oui. in. vj. met. Degñas ſcelus eſt pietas
in cõiuge tereo. Nec mora traxit ityn. In his oībus fit ſyncreſis vt reliqs obliquis
nominũ in eus per eu diphthongõ: vt autẽ hec ſyncreſis nõ eſt paſſim admittẽda
ita nec penitus refugienda: ſed verſibus parce inferenda: quãdoquidẽ nemo poe-
(ſyncreſis in poſſeſſiuis in eus) tarũ eam contẽpſerit. ¶ Quod autẽ ſyncreſis fuerit in dtõ typoco ſatis liquet: quia
tiphoeus in eus deſinit per eu diphthongõ: vt orpheus non in aeus typhaeus per
ae diphthõgõ: vt Matheus quẽadmodũ recte docet cõtra tortel. Neſtor nouariẽ
ſis: qr ſolũ nomẽ in eus p vnicã ſyllabã: habet in actõ ſing. ſcõe decli. vt theſea: or-
phea: perſea: &c. eſt itaq; typhoeus triſſyllabũ: ſcõa ſyllaba eſt pho. tertia eus: qḋ li
quet qr actũs eius in a eſt tetraſſyllab⁹. Oui. v. met. Aethereas auſum ſperare ty-
phoea ſedes. Ibidẽ. Emiſſumq; ima. de ſede typhoea terre. Celitib⁹ feciſſe metum: &
paulopoſt. Huc quoq; terrigenam veniſſe typhoea narrat. Ergo apud Uer. j. geor.
Ceumq; iapetũq; creat ſenũ typhoea. & coniuratos. hypermeter eſt: qr vocalis ſeq-
tur apud Ouidiũ ꝓo lib. iij. Nec quo centimanum deiecerat igne typhoea. Nunc ar-
matur eo: nimium feritatis in illo eſt. ſyncreſis eſt. qr ſequẽs verſus a cõſonante in
choatur vt apud Uerg. in noie oia. in. vj. eñ. Bis patrie cecidere manus: quin proti
nus oia perlegerẽt oculis. Hec vera & antiqua lectio eſt teſte in hunc locũ Badio
Petrus crinitus. li. xxij. c. vij. dicit eſſe verũ dactylycũ. qr (vt ait ſext⁹) pes eſt dacty.
¶ Scõo fit ſyncreſis in poſſeſſiuis in eus. Oui. xij. met. Barba erat incipiẽs: barbe
color aureus: aureaq; Ex humeris medios coma dependebat in armos. vbi etiam
hypermeter eſt. & ſcandit aureus aura. Quex hũeris &c. Uer. Ferreiq; eumenidũ
thalami & diſcordia demens. Petrarcha lib. vj. aphrice. Dum ſubterraneo tremuit
pia Roma tumultu. Uerg. j. ene. Atria dependent lychni laquearib⁹ aureis: ſic plũ
beus & ſimilia inuenies. Fit idem in nõnullis alijs. Uerg. iiij. geor. Seu lento fuerit
Aluearia vimine texta. Tibullus lib. ij. Rure leuis verno flores apis ingerit aluco
(Aluearia.) Compleat vt dulci ſedula melle fauos. hic eſt apis pro apes Claudia. theodoſius
(Alueus theodoſi⁹.) priuatus adhuc. Lactãtius. Duodecies vndis irrigat omne nemus. Uerg. Fixerit
aeripidẽ cernã. non poteſt eſſe pceleumaticus contra multos quia aer prima ꝫ pro
ducit. Aeripes. i. leuis quaſi aeris pedibus. Dicitur quoq; ab es aeripes. i. ereos pe
des habens: ſic volunt ſumi ab Ouidio in epi. Narrat & aeripedes Martis arare
boues. Marcus Manilius libro. ij. Duodecatemiorũ conſtat biſenaq; cuncta. hec
parciſſime imitabimur: & tum carmen etiã exornabunt. vti qḋ nũc ſubijcio. Proper.
(Eoſdem.) in lib. iiij. Eoſdẽ habuit, ſecũ quibus eſt elata capillos. Eoſdez oculos lateri veſtis
aduſta fuit. mendoſi codices hñt hoſdẽ. hoc nõ cõſiderãtes. Tortellius Sulpitius:
(Eodem) & multi alij ſcõam in ablis eodem & eadẽ dixerunt aliqñ corripi. Mecum eſt Geor.
(Eadem) Ual. lib. xxviij. c. xi. ſed dictos verſus Propertij (e quibus opinio noſtra oino proba
tur) Geor. nõ ponit meum eſt hoc vt alia plurima Uerg. in buc. Uno eodẽq; igni ſic
noſtro daphnis amore. Idem ene. xij. Uno eodemq; tulit partu: paribuſq; reuinxit
Serpentem ſpiris. & alibi. Una eadẽq; via: ſanguiſq; animuſq; ſequunt. Propius
lib. j. Hoc eodem ferro ſtillet vterq; cruor. Idẽ lib. iij. Hac eadẽ rurſus lygdame cur
re via. Calphurnius egloga. iiij. Rupe ſub hac eadẽ quã prima pinus obumbrat.
Cato. Non eodem curſu reſpondẽt vltima primis. Hos authores poterimus parce
imitari: quia parce vſi ſunt: vt quod diximus alibi de tenuis. Lucre. Mittunt effigi
(Tenuis.) es quoq; debent mittere tenuis. Idem tenuis enĩ natus eſt & miſſe mobilis ipſa.

¶ Syncreſis nulli vitanda.

Omnibus iſta licent: huic cui di dijs quoq; de hinc dein.
Proin deeſt ſemianimis prout deorſum prehendere ſeorſum.
(Huic.) Sic ij ſic iiſdem. Quidam diuiſa leguntur.

¶ Uergilius. Huic coniunx ſicheus. erat in huic & in cui i eſt cõſonãs teſtibus Sul
pitio, & Nebriſſenſi ex Priſcia. huic interdum diſſyllabũ eſt. Sido. in. iij. panegyrica

Aſurrexit huic :coxit quot torridus auſter. Pius baptiſta in hunc locū ait diſpeci
ūq; bipertileq; vocem fieri huic. Priſci. author eſt Papiniano teſtimonio. Seruus
huic voto videat dare thura nepotes ⁊c. Ruſus feſt⁹. Finis huic gades ſeptenaq; Cui.
gurgite vaſto. Verg. Cui pendere ſua patereris in arbore poma. ſic cōpoſita. Oui
de. iiij. triſti. Cur quoties alieni charte ſua vincula de npſi. Horat. Non cuius hoi
cōtingit adire. Corinthū. diuiditur interdū. Albinus. Ille cui ternis capitolia celſa
triumphis. Manilius. lib. iiij. Sic erit ⁊ ſedes fugiēda: petēda cuiq;. Oui. ix. meth. Dij diis
Dij melius: dij nēpe ſuas habuere ſorores. Vergi. Dijs aliter viſum. in proſa ſunt * Synere
diſſyllaba ex ſingulari dius vnde eſt mediuſfidius. nam ſyneresis ꝓpter carmen ſo ſis ꝓpt ſo
lum inuenta eſt: nec extra carmē due vocales in vnam ſyllabā contrahunt: niſi per lū carmen
diphthongō: que in dij ⁊ dijs nulla eſt aliud eſt de bini: bige. q hic vocales quedā eſt inuēta.
penitus extricte ſunt: q̄ vti nō ꝓferūtur: ita nec ſcribūtur. Neq; ſimile eſt de huic et Dehinc
cui: in quibus proprie ſyneresis non eſt ſed naturaliter monoſyllaba ſunt: vt dati- Dein cum
uus ei: in quibus i cōſonans eſt: vt in huius cuius eius. Et tn̄ ad differētiā interie ſuis
ctionis (vt Priſcianus ait) ſepē eſt diſſyllabū. Catullus de Aemelio. Nō (ita me dij Proin pro
ament) quicq; differre putaui. hic di recti⁹ eſt diſſyllabū. Secūdo i: interēpto: dei et inde.
deis ſm̄ rectā declinationē ſepe leguntur: vt in declinationibus declaram⁹. Iuue. Deeſt de
ſatyra. xv. De hinc clamore pari cō curritur ⁊ vice teli Seuit nuda man⁹: ſepiſſime erat ⁊c
diſſyllabū eſt ⁊c. Sil. lib. vj. Dira dehinc in bella ruit. ⁊ lib. x. Fama dehinc gliſcen Semiani-
te ſono iam ſydera adibat: ſic leges in Papi. Ver. Horat. Auieno ceteriſq;. ❡ Dein mis ⁊ ſil'ia
cum ſuis deinde deinceps. Verg. Experiar tu deinde iubeto certet amyntas. Hora * Cōmo-
tius. Redde age que deinceps reſiſti. ❡ Proin vnde proinde. Vergilius. Proinde to da nature
na eloquio. Deeſt: ſic deerā dees deero deeſſem deeſſe. Sil. libro. vj. Nec cernere dee- nullo tibi
rat fruſtra femine cum querētia lumina celum. Mart. libr. viij. Sint mecenates nō tempe des
deerunt flacce marones. Luc. lib. iiij. Nō deeſt plato ieiunus venditor auro. Idez erunt.
Quiq; fluat multo nō deerit corpe ſanguis. Sic Verg. Oui. Ceteriq; Semianimis Prout.
ſemihō ſemiūcia ſemiermis ⁊c. in quibuſdā in e ſcribit quidē: nā ſemiuncia ſepius Quoad
legoq; ſemiuncia. Ver. Semihois caci facies quā dira tegebat. Oui. Frigidior gla
cie ſemianimiſq; fui. Idez. Semiuſtāq; facē vigilata nocte viator. Sil. xij. Semier-
mēq; manū ſternēda obiecerat hoſti ſic ſil'ia inuenies plurima. Prout apd̄ Hora.
legi quoad: vt ſcādat prut quad. ſic meipſum teipm anteit preit. Deorſum, ſeorſum Ij ijdem
in Lucre. ſunt frequētia: in alijs nō inueni: apud eundē deerro deerras: verbuz pri iiſdem.
me ſimiliter per ſinereſim ꝓfertur. Huic interiectio monoſyl. teſte Nicolao Feret-
to. ❡ Prehēdo tam notum eſt vt extrita diphthongo prendo ſcribatur. Ij/ijs/ ijdē
ijſdē pēr declinata. Verg. Idē venturos tollemus in aſtra nepotes. fecit id in femi-
neo gñe. Philel. an quarta quarte. Neſcis quibus e ac flagrantis ardent beſtiole Eae.
flāmis. Oia iam dicta preter huic: cui in proſa vocalibus diuiſis ꝓferūtur et in car
mine ſi opus fuerit: q̄cquid Alexandrini ⁊ alij quidā garriunt. hec eſt mea opinio.
ratio mea iam ſatis liquet vbi de dij ⁊ dijs loquimur.

❡ Diereſis.

Scandere ſi bene vis: tu noſce diereſim apte.

Ex vna per quam duplex ſit ſillaba ſemper.

Sic ſylue vates lyricus triſſyllabū effert.

❡ Diereſis eſt vnius ſyllabe in duas diuiſio: vt ſylue diſſyllabū eſt: ſed vates Lyri I ⁊ u voc
cus Horati⁹ p tres ſyllabas ſylue dixit: iō notitiā huius figure ad ſcāſionē neceſſa vocales
ria eſt. Diereſis .i. diuiſio: diero .i. diuido. Nūc videam⁹ in quib⁹ dictiōibus ſepi⁹ eſt vbi conſo-
diereſis. Ergo i ⁊ u prepoſite in eadē ſyllaba reliquis vocalibus vel etiā ſibi: ɔſonā nātes ſunt
tes efficiunt: nec vocaliū vix retinēt: iō diphthongō nō efficiūt vt ianua: iciun⁹ traij
cio: iocus: iuppiter: vanus: venus: vinū: vouco: vult: interdū tn̄ per diereſiz vocales
efficiūtur oino licēter nuſq; niſi parciſſime in tanto opere ad imitandū eſt. Plautus
in ꝓlogo aſinarie. Hoc agite ſultis ſpectatores nūc iam. verſus eſt iābic⁹ trimeter
in quo iam diſſyllabū eſt. quod apud alios nuſq; inueni. Ver. iā noua ꝓgenies ⁊c. Iam.
Terētius in andria: Sine inuidia laudē inuenias ⁊ amicos pares. Hic inuidia pē Inuidia.
taſſyllabū eſt: vt libro primo dicit priſcianus. Hora. in epodo. Niueſq; deducunt io
uem: nunc mare nunc ſylue: hic teſte eodem ſylue triſſyllabuz eſt namq; dimetrum

iambicũ ⁊ cõſuetũ pẽtemineri heroice q̃ð aliter ſtatere nõ põt niſi ſylue triſſyllabũ accipiatᷣ. Solui (vt idẽ author notauit) triſſyllabuʒ eſt in hoc phaleucio catulli ad paſſerẽ. Q̃ zona ſoluit diu ligatam. ſubiungã ipſe plura. huius rei teſtimonia vbi u cõſonãs ſit vocalis. Oui. Nũc quoq̃ te ſaluo perſoluẽda mihi. Catullus de coma berenices. Cõdita quin veri pectoris euoluã. Oui. in epi. Debuerãt fuſos euoluiſſe ſuos. ¶ Hec de ſoluo ⁊ voluo ſunt admodũ frequẽtia Catullo/Tibullo/Propertio Ouidio: ideo nõ ꝓhibuero ſi pce admiſeris. Scðo u. poſt g ⁊ s: qñq̃ ⁊ poſt q. ſemper liq̃ſcit .i. nec vocalis nec cõſonãs haberi põt nec penitus nulla lr̃a: neq̃ em̃ ꝓfertur vt vocalis nec penitus ſupprimitᷣ: ſed quaſi lãguidiori quodã ſono raptim ꝓnũciatur: vt lãguor/lingua aqua/ſuadeo/ſuauis. U in aqua vocalis proprie nõ eſt quia diſſyllabũ nomẽ eſt: ergo u: ⁊ a: in eadẽ ſyllaba locantᷣ nõ per ſyneresim: non per diphthõgon: nõ eſt igitᷣ vocalis: neq̃ cõſonãs eſt: q̃ꝛ prior in aqua ꝓduceretᷣ. In quibuſdã locũ habet dieresis. Uerg. de liuore. Nõ lux nõ cibꝰ eſt ſuauis illi. ꝓhal. eſt. Stat. j. theb. Immo agite ⁊ poſitis quas nox inopina ſuaſit. Uerg. in hortulo. Holus ſuaue multiplex herbe genus. Iãb. tri. Hora. viij. ſaty. lib. j. Quũ mihi nõ tantũ fureſq̃ fereq̃ ſuete. Luc. ij. Fundat ab extremo flauos aquilone ſueuos.

Sylue per tres ſyllabas frequẽtiſſime a poetis effertur. *Soluit.* *Euoluo.* *U liquidũ.* *Suaue.* *Suetus.*

¶ I vocalis vbi male putatur eſſe conſonans

Nominibus grecis non conſonat i vel hebreis
Quapropter dices iacobus: iambus: iaſpis.
Profer iulus: iaſpis: Joannes: et Jeſſe:
Suaneq̃ ab indoctis laniatum nomen Jeſus.

Jeſus.

¶ I litera neq̃ in grecis neq̃ in hebreis: vnq̃ eſt cõſonãs: vt docet Geor. Ual. placẽtinꝰ lib. xxxviij. ca. xxx. idẽ docet Aeliꝰ Antoniꝰ Nebriſſenſis in quo per indoctos decepti ſunt Sulpi. ⁊ Niger in noie Jeſus: de quo Niger ait. E ante p. vt Ieſus: preter Jeſus: vbi niger dupliciter peccat. q̃ꝛ Ieſꝰ leptũ eſt exẽplũ: ſiq̃dẽ p ae diphthongon ſcribitᷣ: vt Jeſus indoctiſſime demitᷣ: nec excepit niger plura igitᷣ lʒ niger multa nõ inepte docuit de accẽtibus: de gñibꝰ carminũ: de poematis: tñ in quãtitatum regulis ne pili q̃dẽ faciẽdus eſt: ſʒ ꝑgamꝰ. Ex hac doctrina patet erraſſe Petrũ Rigã in geneſi. De quo ꝯcepit virgo btã Jeſum. ⁊ Alexãdrũ. Dat ieſus iuʒ quarto. Jãbo. vel nulla vel ſalũ tertia dcᷣ. Et cuſpis iaſpis ⁊c. Filius alphe Jacobiq̃ Maria q̃eſcũt ⁊c. in q̃bꝰ rigã authorẽ hʒ pardo maculoſiorẽ Arator ieſus ꝑ ore ꝓducta ſp diſſyllabũ facit. Prudẽtius fere extrita e litera ieſus videtᷣ dixiſſe: at neutriꝰ licẽtiã imitari velim. Sedu. lib. iiij. preceptor miſerere potes namq̃ oĩa ieſu. neſcimus an diſſyllabũ ſit an triſſyllabũ. Silr̃ peccãt q̃ p vnicã ſyllabã iob dicũt: aut p du as Jaſon: Jeſſe: Joſeph: iacob: ionas ⁊c. Afferã de pluribꝰ teſtimonia. Qui. vij. met. Pelle moras tibi ſe ſemp debebit Jaſon. Hora. in arte. Syllaba lõga breui ſubiecto vocatᷣ iambꝰ. Baptiſta. Mãt. Multa ſinus ⁊ colla vires ornabit iaſpis. Hora. in epo. Ode. iiij. Perũxit hoc Jaſonẽ iãbicꝰ dimeter. Sido. epi. ix. Ferox. iambus ⁊ trocheus hactenꝰ iãbicus trimeter. In eodẽ lib. Rarus iãbo. verſus e ſt adonicus. Marti. lib. ix. Et ꝓciũ magnis fecit iaſpidibus. Claudianꝰ ad Jacobũ magiſtrũ equitũ. Per cineres Pauli: ꝑ cani limina Petri. Ne laceres verſus dux iacobe meos valeat igitᷣ riga plurimoꝝ erroꝝ fons in Luca. dicẽs Alpphei iacobꝰ Thadeꝰ bartholomeꝰ iuuẽcꝰ Egyptũ cũ matre ſimul trãſportat ioſeph. Uer. j. en. Julius a magno demiſſum nomẽ iulo. vbi notabis i: vocalẽ primitiui iulius eſſe verſaʒ in deriuatiuo iulius in cõſonãtẽʒ. q̃n etiã ipe Hora. iulus diſſyllabũ ꝓtulit ꝑ ſynereſim in lib. iiij. car. Ode. ij. Pindarũ quiſq̃ ſtudet emulari iure ceratis ope dedalea. Nititᷣ pennis vitreo daturus nõia põto. Tres ſaphici ſunt cũ adonico. idẽ. cõtingit in iudea ⁊ iudeus: q̃ꝛ iudas vñ hec formantᷣ: hebreũ eſt: ergo triſſyllabũ vt Aeliꝰ Nebriſſenſis docuit. Luc. incerti iudea dei. Hora. Uin tu iudeis oppedere. Idẽ fecit Oui. i noie iazix noie populi: in. ij. lib. triſti. iazyges ⁊ Colchi metereaq̃ turba geteq̃. Danubij medijs vix ꝓhibentur aq̃s. vbi indocti per l. laiges legerũt. Ualeriꝰ flaccꝰ lib. vj. Increpat ſtricto ſic vrget iazigas enſe. hic i: vocalis eſt. notauit hanc rem in. iiij. Pliniũ Hermolaus barbarus. Idem fit interdum in noie naias. Nõ damnarẽ itaq̃ prudẽtiuʒ vel

Ouidiꝰ Jaſon dixit. Multaq̃ perpeſſi claro ſub iaſone tandem cõtingerẽ trapidas ſi phaſidos vndas. Jaſõ. iambus. iaſpis. iacobus. ioſeph. iulus. iulius.

iudea.

iazyx. *Naias.*

Juuēcū:niſi ſemꝑ licenter ꝓtuliſſent Jeſus. Nā inuētis parce vtendū eſt ſi?ia fingere vix in maximo opere:niſi parciſſime lz:id cognoſces ſi veterū monumēta diligēter excuſſeris:iapix:iapis iapet⁹ ⁊ alia q̄dā in medijs ſyllabis viſunt̄:aut in voca ?oū vocalē. Juuēc⁹. Dixit. Joānescui talia reddit Jeſus. ¶ Hec ſunt mi Joānes Laurētij q̄ tibi dicata volum⁹ ob veterē nr̄am amicitiā:neq̄ eñ opinor Pyladē vehemētius amaſſe Oreſtē aut ꝯ q̄:ego te ⁊ tu me amas. Fungere nūc igit̄ amici offi cio hoc eſt totis viribus libellos nr̄os defendito ab illiteratis canib⁹. Ego ſcd̄m librū aggredior aſpiret ceptis: Naxata cui felix (vt Juuēc⁹ ait) pr̄ia eſt ⁊ nomē Jeſ⁹

¶ Finis libri primi

Joannis Deſpauterij Artis verſificatorie Liber Secundus: generaleis quātitatum regulas cōtinens.

¶ Joannes Deſpauterius Niniuita Joanni Neuio Hondiſcotano Theologo eloquētiſſimo: ⁊ apud Louanios Lilianorū moderatori prudentiſſimo: et ſuo preceptori oppido q̄ venerando S. P. D.

Secundū artis verſificatorie noſtre libellū celſitudini tue nō veritus ſum dedicare preceptor mi diſertiſſime q̄ te (quē parētis loco ſemꝑ habuerim nec vnq̄ minoris fecerim q̄ appollinarē ſuū ...elli⁹) oratorio ⁊ poetico ſtudio ſucceſſiuis tēporibus vehemēter oblectari certo ſciā. Neq̄ eñ more aliorū theologoꝝ paucis tui ſi?ibus exceptis grāmaticā vt tenuem cauillaris: ex cuius ignoratione in quauis doctrina multa erroꝝ milia irrepſerūt. Plurimi ſane ſophiſte et grāmatici gloſſulas pulchre callēt. Qui diui Hieronymi ⁊ Auguſtini et Sidonij ſcripta: aut alioꝝ veteꝝ theologoꝝ rite noſcāt paucos reperiri tuo facile teſtimonio ꝓuincā. Felix ꝑfecto es p̄ceptor optime: q̄ lr̄atuⁿā politiorē ſemꝑ amaueris: q̄ facit vt veteꝝ ⁊ neotericoꝝ monumēta iuxta intelligas. Talis nāq̄ ph̄s es qualē vult architectū ſuū eſſe Uictruui⁹: hoc eſt theologus ſummus: nullius artis expers. Talis quoq̄ eſt theologus ⁊ vere ph̄s p̄ceptor me⁹ venerabilis Joannes Raetſhouē: talis ac tātus quātū fuiſſe Taurū ph̄m predicat Gellius: imo maior: q̄r theologus excellētiſſimus cuius meminero dū ſpūs hos reget artus. Ad te redeo d?ciſſime Neui orās te (quē artis noſtre doctiſſimū eſſe ſcio) vt que videbis recte a nobis reprehenſa defendas contra imperiti vulgi abuſum. Plurima nāq̄ aliter imperita multitudo: atq̄ ego cū doctis profert: quare nō ignorans me vehementer ab imꝑitis vituperatū iri: huiuſce libelli defenſorem cōſtitui Obſecro ne eſſe recuſes. Jd ſi impetro omneis thconū ⁊ dentes ⁊ naſos facile contēnā. Uale cum doctiſſimis viris ⁊ amicis noſtris Jodoco Leto et Martino Dorpio Ex Bergis. x. Calendas Januarias. Anno domini. M.ccccc.x.

¶ Quantitatis ſyllabarie regularum generalium

¶ Prima de poſitione.

Cum poſtponuntur vocali conſona bina:
Aut duplex: longa eſt poſitu q̄ ſi duo ſubſint
Finali raro poſitu producitur illa.

¶ Uocalis naturaliter breuis quā due cōſonantes continuo ſequunt̄: ita vt vna cōſonantiū in eadē dictione cū vocali ponat̄ aut quā in eadē dictione ſequit̄ duplex ſ/x/ꝫ/z/vel i ꝯſonās ꝓducit̄ ea vocalis poſitione ſiue poſitu ꝯſonantiū vel duplicis q̄ ſi vocalis ſit vltima dictionis lr̄a: ⁊ in p̄ncipio ſequētis dictionis ſequant̄ due cōſonātes rariſſime ꝓducit̄ poſitione. Cōſonans bis poſita ꝓ duabus habet̄ vt ꝑma in annus ꝓducit̄ poſitione ſi?r bis vbi conſonās ſequit̄: vt bis venit ad multrā: ſic rex: gaza: aio: ſed iam latius ſingula declarabo. Dixi igit̄ vocalis. quia omnis ſyllaba gratia vocalis q̄ta dicit̄. Dixi naturaliter breuis q̄r ſi naturaliter producatur nō opus fuerit ad poſitionē confugere: vt vocalis in eſt ⁊ aſt naturaliter corripitur vt liquet ex es ⁊ at. Aſt certe poeticū eſt: vt vix recipit̄ niſi ſequente vocali. Uer. Aſt ego que diuū incedo regina. Perſi. tñ dixit. Aſt vocat officiū. Dixi ita vt vna cōſonā

z et x poſitu faciũt ſequentẽ vocalẽ ꝑduci

tium ⁊c. qꝛ nõ oportet vtraq; in eadẽ ſyllaba locari. Vbi gr̃a. a in at corripit̃ eadẽ ſi
conſonãs in principio ſequentis dictionis ponat̃ ꝓducet̃. Uer. At regina grauí.
Dixit aut quã in eadẽ dictione ſequit̃ duplex: hoc eſt x z i cõſonãs. Tũc eñ vocalis
poſitione ꝓducit̃. Uer. Arma virũ tabuleq; ⁊ Troia gaza ꝑ vndas. Produc igit̃ na
zara eleazar azim⁹: lz id ꝯpoſitũ eſt: teſtis eſt Mãcinel. ¶ I duplex eſt inter duas vo
cales vt aio baiulo baiulus. Sedul. Uenter puelle baiulat ſecreta que nõ nouerat.
duo ſunt iambici dimetri: vt illud Clauſtrũ marie baiulat. ſit recte Riga inde virũ
ſectis. Baiulat ille crucẽ. Inept⁹ igit̃ eſt v̾ſiculus Clotũ colo baiulat: lacheſis netra
tropos occat. De hoc v̾ſu aliq̃d videbis in lr̃a o in vlti. ſyllaba iulo onuſfero. Ubi

✱ Nebriſ. hoc eſt Iuue. carmen citat occulta ſpolia e cũ depoſitione agit.

ꝑcedẽs vocalis ꝑ cõpoſitionẽ aduenit corripit̃ vt biiugus triiug⁹ q̃driiugus. reiicio
tñ variat̃ vt patebit. Dixi poſtremũ ꝙ ſi vocalis ſit vltima dictiõis lr̃a: ⁊ i ꝑncipio
ſeq̃ntis dictionis ſequant̃ due ꝯſonãtes rariſſime ꝓducet̃ poſitione: adeo vt vix ea
poſitio ſit admittẽda niſi parciſſime in maximo ope. Expertus loquor pl̾egi eñ oẽs
fere poetas vix ſepties octies eiuſmodi poſitionẽ reperire potui: ⁊ id q̃dẽ in eis fer=
me locis vbi aut dubia fuit lectio aut ceſure licẽtia eſſe potuit. Sil. ix. Immane ſtri=
dẽs agit̃ crebroq; coacta Uulnere bellatrix ꝑperos fert belua greſſus. Iuue. ſa. viii
Occulta ſpolia ⁊ plures de pace triũphos. *poſitus eſt: teſte Mãci. interp̃te. Idez
ſal. vl̃. Curabitis vt ſit vindicta grauior ꝙ̃ iniuria: dignũ erit ergo. Idẽ. ſat. vi. Me
dũſq; in naribus ingẽs Gibb⁹ ⁊ acre malũ ſepe ſtillãtis ocelli. ſz aliĩ libri hñt ſp qđ
vr̃ ſenſui auidiſſime carpẽtis recti⁹ cõuenire. Sũt q̃ credãt vltimã in hiſtoria natu=
raliter breuẽ poſitu ꝓduci apđ Iuue. dicẽtẽ hiſtoria ſpeculũ ⁊c. At fallunt̃ hoies qꝛ
hiſtoria in eo loco ablt̃ũs eſt: qđ ꝑz ꝑ adiectiuũ eius recẽti. ait aũt Iuue. ſat. ii. Res
memorãda nouis annalibus atq; recẽti hiſtoria ſpeculũ ciuilis ſarcina belli. Aliĩ
fallunt̃ in illo eiuſdẽ poete ſat. iii. Miſere cognoſce ꝑmia rixe. vbi ſepe legũt ꝑ̃mia
quũ legendũ ſit ꝑmia nõ ꝑ̃mia. vt Mãci. docet. Uenerabilis beda affert ex Sedu.
(vt Suaginus ait) Adueniat regnũ iaz iãq;. ſ. illđ. at impſſio quã vidi hz adueniat

Tmolus / Tymolus

regnũ celeſte videlicet illud Adducit Neſtor ex. vi. met. Ouidiĩ. Deſerũere ſui nym
phe vineta tmoli v̾ſus eſt ſpõdaicus vt Neſtor ait ⁊ ꝓducitur vltima in vineta po=
ſitione qꝛ ſequunt̃ tm. Nã tmolus diſſyllabũ eſt: nec vſq; legit̃ tymolus triſſyllabũ
contra Tortellũ q̃ dixerat in Ouidio tymoli legendũ vt v̾ſus ſtaret in quo videtur
Tortellius errorẽ Alexandrinũ ſequi. Ouiđ. x. met. Iudice tmolo certamẽ venit ad
impar. Uer. Hunc montẽ tmolũ appellat dicẽs in geor. Tmolus aſſurgit q̃bus arces
ipſe phane⁹. Sũt tñ poſt Neſtorẽ viri doctiſſimi q̃s potius ſequar: q̃ aſſerãt vtrum
q; dici tmolus ⁊ tymolus: ⁊ i Ouidio tymoli legi: vt Rapha. regi⁹: ⁊ Geor. Ual. pla
centi. li. xxxviii. ca. x. Is per Pliniũ ꝓbat q̃ dicit veteres dixiſſe tymolũ. Idẽ aſſerit
Hermolaus barba. in lib. Pli. xxxiii. c. viii. Qꝛ vtrũq; teſtat̃ dici teſte Stephano et
tymoli nõ tmoli haberi in Ouiđ. ꝯtra Neſto. ¶ Aelius Antonius Nebriſſenſis vir
doctiſſimus adducit teſtimonium Catuli dicẽtis. Dulce mnemoſinon mei ſodalis
Phal v̾ſus eſt in quo putat e in dulce ꝓduci poſitione: verũ infirma eſt hec Aeliĩ ꝓ
batio. qꝛ Catullus nõ nõ iãbicũ huic carmini in primo loco dedit ſed etiã trocheũ
Catul. de acine. Iſta turpiculo puella naſo. Et negat mihi veſtra redditurã. Perſe
quamur eam ⁊ reflagitem⁹ Mecha putida redde codicillos. Redde putida mecha
codicillos. Quinq; ſunt hendecaſyllabi in eodẽ epigrãmate, idẽ ad Licinũ. Semi
mortua lectulo iacebãt. phal. eſt. vbi prim⁹ pes eſt troche⁹. nã ſemi vltimã corripit
Oui. li. ii. met. Se miſer interea diuine ſtirpis alũno Letus erat. ¶ Macrobi⁹ dicit
vltimã in ablt̃õ fratre ꝓduci in hoc ſpõdaico. Uerg. li. ix. Nec lycio, genitore minor

Mneſthe⁹ / mneſthea.

nec fratre mneſtheo. vbi etiã ſynereſis eſt. M. eñ apud grecos vim mute obtinet.
Uerg. ene. iiii. Mneſthea ſergeſtũq; vocat forteq; cloantũ. Seruĩ⁹. Macrobio haud
indoctior legit mneſtheo gr̃a v̾ſus. ſic aliĩ quoq;. Stat. vi. the. Diſcus nec dubia iu=
ctave mneſthea victũ Tranſabiit meta. ſic ibidẽ Mneſthe⁹ ſepe. E quibus facile in=
telligere poſſumus rariſſimã eſſe poſitionẽ ⁊ vix admittẽdã ſi dictio in vocalez deſi=
nat ⁊ ſeq̃ns duab⁹ ꝯſonãtib⁹ inchoet̃. nã ſi a duplici: perpetuũ corripiet̃. Luc. Ta=
lẽ fama canit tumidũ ſuꝑ equora Xerxẽ. Uer. Iaz medio apparet fluctu nemoroſa
zacynthos. Etenĩ vbi poſitio videbit̃ eſſe aut ꝯiũctio forſan erit perperaz ſubtracta
aut ceſura locũ habebit. nã qđ Nebriſſenſis cũ Sulpitio affert ex Uer. Tribulaq;
traheeq; ⁊ iniquo põdere raſtri: nulloq; modo ꝓbat hãc poſitionẽ qꝛ q; ſili loco apđ
Uer. ꝓducit̃ vbi poſitio nullo mõ locũ habet: vt. iii. ene. Liminaq; laurusq; dei. vbi
Seruius ait, breuis ꝓ lõga poſita eſt. defendit̃ aũt vel qꝛ monoſyllaba ad artẽ non

pertinent:vel ꝑticula q̃ ſui ſubſtãtiã non hꝫ mẽbrũ putaṫ ſupioris orõnis:hec Ser
uius quibus quidvelit: nõ ſatis intelligo :qꝛ monoſyllaba nõ minus ad artẽ perti
nere videnṫ ꝙ poliſyllaba vt a ab de e ꝛc. Et membrũ) eſſe ſuperiori orõnis nihil con
fert ad ꝓductionẽ. Ideoq̃ puto ꝓduci ſolũ ceſure cauſa (vt ante dixi) Vergil'.alibi
Drymoq̃ xantoq̃ Ligeaq̃ phylodoceq̃. Idẽ. Euriq̃ zepiriq̃ tumẽt. Oui. Sidera=
q̃ ventiq̃ nocent. Idẽ Sarculaq̃ raſtriq̃ graues. Recti⁹ igiṫ corripiemus finalẽ vo
calẽ. Sido. Dulcia mnemoſine demirãs carmina Sapph⁹. Ouid. Piſcoſamq̃ gni
dõ grauidãq̃ amathũta metallis. Hora. Linq̃m⁹ inſani ridentis ꝑmia ſcribe. Ideꝫ.
Ignoſcẽt ſi q̃d peccauero ſtultus amici. Luca. terga ſedẽt crebro maculis diſtincta
ſmaragdo. Huius rei exẽpla facile multa inuenies in quib⁹ tñ vel s abſumi:vel liq̃=
daꝫ locũ habere teſtanṫ Diomedes ꝛ Priſcian⁹ ſm quos male eſſent ꝟſus Hecto= ✱ Opinio
ra deuicit certamine Phthi⁹ Achilles. Feda pthiſis putri torq̃t mea viſcera .ab e. Capelle de
Nõ pretermittãt doctiſſimi capelle opinionẽ de poſitu.in.iij.libro ſic dicẽtis .. Proxi poſitu.
mi ſermonis cõſonãtes nihil precedentem adiuuent:licet vergilius refragetur di=
cens. Arma virumq̃ cano troie. Et item . Fonteſq̃ fluuioſq̃ voco.

¶ Regula ſecunda de liqueſcentia.

Cum muta liquidam ſcribens in ſyllaba eadem:

Ancipitem ponas vocalem que breuis eſſet.

Hanc tamen in proſa ſemper breuiare iubemus.

Sunt l ꝛ r liquide:que is raro iungimus n m.

¶ Qñ vocalẽ natura breuẽ ſequunṫ muta ꝛ liq̃da eadẽ cũ ſequẽte vocali ꝯſtituẽtes
ſyllabã:ita tñ vt ꝑcedẽs vocalis in eadẽ dictiõe ponaṫ:ipſa eſt anceps in ꝟſu:in ꝓ Cocles
ſa ſp ſemꝑ correpta. mute ſũt b c d f g k p q t. liq̃de l ꝛ r: aliq̃n n m. Oui. xiij. met. Et pri
mo ſiſ'is volucri mox vera volucris. Verg. Albaniq̃ pr̃es. Oui. iiij. Tp̃s atla veniet
tua quo ſpoliabiṫ arbor. idẽ. Id metuẽs ſolidis pomaria clauſerat atlas Mõtibus
Claudi. in. vj. ꝯſulatu Honorij. Texerat vrbẽ tarquinio mirãte cocles. Verg. ij. geor.
Ingredior ſcrõs auſus recludere fontes. Sil. libro. j. Fas aperire mihi: ſuperũq̃ re
cludere mẽtes. De n ꝛ m rariora ſunt exẽpla: vt arythmos .i. nũerus: ꝛ tegnõ .i. fili⁹ Cygnus
apd Euripidẽ corripianṫ teſte Priſc. lib. j. Mart. in vltio epigrãmate lib. ix. Que no
uata ſiſes genuit tibi Leda miniſtros. Que capta ẽ alio nupta lacena cygno. Sunt
tñ q̃ habeãt Que capta eſt cygno nupta lacena alio. vt apd. Horat. manifeſte corri
pitur in quarto car. ode. iij. Donatura cygni ſi libeat ſonũ. Aſcle. eſt. Auſonius ad
paulinũ. Lõgeue tñ ſuoꝛ eram⁹ honore ſenecte. Quid refert: cornix nõ iõ aũ cygnũ
Vale. Flac. li. iij. Vrloq̃ procneſſum. eſt finis metri. Procneſſos iſule nomẽ eſt. Sũt Procneſ=
q̃ dicãt ſignũ ꝑmã ſil'r corripere apd Lucre. Nil. tñ eſſe ſigni mixtas potuiſſe creari ſos.
Oui. vj. meta. Ad mãdata ꝓgnes ꝛ agit ſua vota ſub illa. ſic habẽt nõnulli libri. alij Signum
ho mãdata ad ꝓgnes ꝛc. Mart. li. vij. Delectat mariũ ſi ꝑniciosus Ichneumon. ſi Progne
gnificat ichneumõ beluã quãdã Egypti. Sil. lib. viij. Ecce iter primos terapneo a Ichneu=
ſanguine clauſi. Idẽ lib. xiij. Nõnunq̃ affirmat terapneis ilion armis Ceſſurũ: Pa mon.
ris ad Helenaꝫ. Rurere terapneo nota puella phrygẽ. Terapne⁹ a. ũ. a Terapne es terapne⁹
ꝑria Helene ſcribiṫ ſine aſpiratiõe cũ p ante n: non therane nec teramne teſte Ber
gomate. Hora. li. ij. car. Ode. iiij. Monuit aiacẽ telamone natũ Forma captiue dñm
tecmeſſe duo ſunt ſaphici. Ouid. iij. de arte. Odimus ꝛ meſtas: tecmeſſam diligat a= Tecmeſſa.
iax. Tecmeſſa mulieris ꝓpriũ eſt: in quo m liquida eſt Notauit ideꝫ Georg. Valla
Placẽti. lib. xxviij. ca. x. Errauit igitur Tardiuus credẽs cõtra Priſcianum m nun
q̃ liqueſcere. Idem lib. j. car. ode. j. Si neq̃ tibias Euterpe cohibet nec polymnia
Leſboum refugit tendere barbyton hypoſt., Si neq̃ tibias ſequuntur duo aſclepi Polym=
Ouid faſt. j. Diſſenſere dee quartũ polymnia cepit prima. Verg. in ciri. Nam verũ nia.
fateamur: amat polymnia verum hic n liqueſcit m mute vi ꝫ obtinet: vt macrobio Ignoſco.
diximus. Ouidi. viij. met. Debui illius miſereri ꝛ ignoſcere nobis. ſic habent om̃es
libri quos vidi. Certe veteres ignoſco ꝙ noſco dicebãt vt gnatus ꝓ natus ꝛc. Nunc Aſto.
igitur: vt hanc rem paucis finiã l ꝛ r ſine dubio liquide ſunt m vero ꝛ n liqueſcũt in
paucis q̃ authoritate cõſtat: nã nõ inuentis vti minime audeã. Queadmodum s
litera apud Enniũ liq̃ſcit in ꝟbo aſto in hoc verſu apud Varronẽ libr. iij. de lingua

latina. Subulo finitimas pp̄ter aſtabat aquas. id in alijs imitari non auderem in aſcendo reſto: ſed nec ipſam aſto ſatis auſim corripere. S queādmodum aſumitur ſatis dictū eſt. Priſcianus vult etiam perimi apud Ver. in. xj. Ponite ſpes ſibi quiſq ſcd̄ hec q̄ angusta videtis: de hoc in precedente lectione ample diximus. ¶ Dixi notanter in regula vocalem natura breuē: nā que ſine poſitione producit: nulla liqueſcentia pōt corripi: vt prima in matrimoniū ſi q̄ ſcd̄a in aratrū lauacruz: ⁊ tertia in ſimularū inuolucrum contra Tibergam. Dixi eadē cum ſequente vocali conſtituentes ſyllabā ⁊c. alioqui liqueſcentia locū nō haberet: vt abnuo obruo ⁊c. Sunt qui dicant d liqueſcere. in ſmaragdus: propter illud Martialis li. v. Sardonichas ſmaragdos adamātas iaſpidas vno Portat in articulo Stella ſeuere meus. Calderinus tamen ait hic S: perimi veterum more.

*Sidoni⁹ tñ q̄dā ī loco aratruz ſcd̄a corre pta dixiſſe videt̄ de q̄ dictiōe ita cultiſſim⁹ Sulpiti⁹ i Neſtorem vis aratrū Neſtor: nō vis (quod ignus) aratrū eē arator q̄ vis verus arator eris.

¶ Regula tertia, de diphthongis.

Diphthongon produc in grecis atq̄ latinis.
In grecis ſemper: verum ſubeunte latina
Vocali breuio: veluti preit atq̄ preuſtus.

¶ Oīs diphthongus naturaliter p̄ducit̄ tā in grecis q̄ in latinis vt muſe cena audio: euge. In grecis quidē etiam ſubeūte vocali. vt eacus Euander Oeagrus. In latinis āō tñ corripit̄ ſepius: vt p̄eſſe: preuro: prehēdo ⁊ oīa a pre cōpoſita ſequēte vocali. prehēdo exēplū datur a Geor. Valla lib. xxxviij. ca. xj. Oui. li. vij. met. Cōcipit interea validos eetias ignes. Verg. Surgite iā medio portās oeagri⁹ hebre⁹. Idez eneid. vij. Stipitib⁹ duris agit̄ ſudibuſve preuſtis. Ouid. xij. meta. Raptaturq̄ comis, per vim noua nupta p̄henſis. Cice. in ara. Nā quoq̄ ſtirpis tellus amplexa prehēdit. De illis inſule ionio in magno ⁊c. dictū eſt. ¶ Diphthongus eſt duarū vocaliū viz ſuā retinētiū ī eadē ſyllaba ꝯplexio. Dico vocaliū pp̄ter i ⁊ u cōſonantes: vt iuuo voco. ¶ Subdo vi ſuā retinētiū: pp̄ter u liq̄dū vt lingua aqua ſuadeo. ¶ Addo: in eadē ſyllaba: pp̄ter Phaetō: qđ tetraſſyllabū eſſe teſtatur Quinti. li. i. inſtitu. orat. dicēs apđ Varronē in hoc v̄ſu. Quū te flagrāti deiectū fulmine Phaetō ritiuz eſſe: qđ greci ſyneresim vocāt: nā ſi eſſet p̄ſa orō eaſdē lr̄as enūciare veris ſyllabis liceret. Male igit̄ dixit Tortellius, Phoetō ſcribi p oe diphthōgō. Mart. li v. Audaci queſt⁹ de phaetōte pater. Hora. iiij. carmi. ode. xj. Teret ambuſt⁹ Phaetō auaras ſaphi. eſt venit a pheno. i. luceo. Diphthōgus. dr̄ duarum vocaliū ſonus: a dis bis ⁊ phthōgos ſonus latini g ante g. in n vertūt ⁊ dicūt phthongos: vt angelus p aggelos. ¶ Sūt aūt diphthōgi q̄bus latini vtunt̄ ae: oe: au: ⁊ eu: ⁊ in paucis ei atq̄ in pauciſſimis yi: de ceteris grecorū diphthōgi q̄bus nō vtimur nihil dicā. ¶ Au et eu vt ſcribunt̄ ita p̄feruntur: ſic ae ⁊ oe. in quibus tñ e magis auditur: a ⁊ o obſcurius. Ei ⁊ yi p̄ferunt̄ pene per i longū: ſed ignauia ⁊ ignorātia hoim̄ fecit vt vix q̄ſq̄ recte ſciat diphthōgos p̄nūciare: ita ſoni illarū iam oblita rati ſunt: neq̄ eñ eodē modo p̄nūciādū eſt cedo cuius ptīm ceſſi: ⁊ cedo cuius ptīm cecidi. neq̄ itē eodē modo es nomē vt es verbū: neq̄ rurſuz felix ⁊ felis: aut femina vel femur. nā quid vtilitatis haberent ſi nō p̄ferētur: nec eñ ideo diphthōgi inuēte ſunt: ⁊ per eas lōge ſyllabe a breuibus noſcantur: q̄ ſedes ſedo ceſſi: pedo ⁊ alia innūera p̄ducunt̄ ſine diphthōgis. debēt igit̄ ⁊ ſcribi ⁊ p̄ferri: vt Nebriſſenſis multis docet: ⁊ Georg. Valla lib. xxxj. dicit ambas vocales in diphthongis habere vocē retuſam: ⁊ ſenſit id Sus rinus dicens. ae ⁊ oe: fortius vegetiuſq̄ p̄ferri debere. Marti. lib. xj. in Lupum iocatur: qui Martiali prediū dederat ſed adeo exiguū vt prandiuz maluiſſet. vnde poſt multa dicit Erraſti Lupe litera: ſed vna. Nam quo tempore predium dediſti: malem tu mihi prandiū dediſſes. Prediū vna litera mutata fit prandiū ponēdo ſ in pe ergo in praedium teſte Martiale eſt a litera. ¶ Aut licenter dieresim in nonnullis patitur. Catul. Verboſa gaudet Venus loquela. p̄hal. eſt. vt hoc eiuſdē. Si linguaz clauſo tenes in ore. In fine hec diphthōgus nuſq̄ eſt niſi in laus ⁊ fraus: nā Emaus caſtelli nomen triſſyllabuz eſt: vt recte docet Hermannus Torrentinus. ¶ Eu in principio ſcribitur. vt euander euangelus: proprium viri: euangelium: ab eu id eſt bonum: ⁊ angelus. i. nūcius. qđ inepti ſcribunt euuangeliū euentus eueno euuā. Sunt greciſſantes qui volunt hec efferri quaſi ſcriberet efander efangeliū ⁊c.

Diphthōgus Phaeton Diphthōgus vn̄ dicatur. Diphthōgi q̄b⁹ vtunt̄ latini q̄t ⁊ que ſint.

Ae ⁊ oe p̄feruntur.

Au. Eu.

¶ Reperit̃ in fine vt h eu. Itẽ. Perſe⁹ orphe⁹ ⁊c. q̃ ꝓpria ſũt oĩa: ⁊ in ipſis diphthõ
gus diuidit̃ aliq̃ñ e correpta: vt orpheus: aliq̃ñ e ꝓducta vt gryneus. Oui. xii. met.
Cũq; ſuis grineus immanẽ ſuſtulit aram ignibus. Ibidẽ de eodẽ. Figit̃ hinc duplẽ
ei gryneus lumina ramo. Erniturq; oculos vbi autẽ eus per diphthongõ: vbi eus
per duas ſyllabas legi debet: diligẽti poetarũ lectiõe diſcẽdum eſt. ¶ Eu dieresim ✳ Heu
patitur in heu vt dicit Seruius in hunc verſum Vergilii. Heu q̃ pingui macer eſt
mihi taurus in aruo. vbi tñ alii legũt heheu. alii heuheu. ¶ Oe in fine non ſcribit̃
ideo beroe triſyllabũ eſt. excipitur euoe. ¶ Ei in fine eſt: vt hei: ⁊ apud veteres ſcri Oe.
bebatur ꝓ i lõgo in d'is ⁊ ablt'is. vt vicis ſucis ⁊c. id Tortelli. notauit in marmorib⁹
⁊ numiſmatis. Et in actis pl'ibus tertie decli. vbi gtũs in ium deſinit: vt pteis treis
id video a doctiſſimis adhuc hodie obſeruari ideo ⁊ ipſe id diligenter cuſtodio.
¶ Yi in paucis vtimur: vt harpyia / ilithyia. ea ponã in i añ a. ¶ Ae diuidit̃ inter-
dũ interpoſitã aſpiratione: vt placet Gellio: vt aenus: ab ace: ahen⁹ ⁊ ahene⁹. Uer. vi.
Et luce choruſcus ahena. Oui. i. meta. Tertia poſt illã ſucceſſit ahena ꝓles. Hora. Ae.
in epi. Si recte facies hic mur⁹ ahene⁹ eſto. ¶ Apud veteres mutabat̃ in ai iaʒ id Ahenus
exoleuit: vt aquai: nepai: aulai. ⁊c. Lucret. li. i. Ignorat̃ eñ q̃ ſit natura animai. Si Aheneus
due vocales per ſineresiʒ coeant non eſt diphthõgus. vt phaetõ: aureus. docet hoc ✳ Uergil.
Lãcilotus. ¶ Eſſem his cõtent⁹: niſi indoctiſſimi homĩes diphthongos adeo negle Aulai in
xiſſent: vt etiã rariſſim⁹ ſit ex elegantioris literature ſtudioſis: qui has inuiolatas medio liba
obſeruet: ideo q̃q; hec res magis ad ortographiã pertineat: opere precium putaui bant] pocu
eas tradere in his libris: q2 cõtraria iuxta poſita magis eluceſcunt. Etem qui an la bacchi
te me ſcripſerũt fere oẽs diphthõgata non diphthõgatis annumerauerũt. Igitur
omiſſis au ⁊ eu in quibus rarius peccatur: ſolum de ae ⁊ oe dicimus ponẽtes que
ante vocales ſunt ſuo ordine poſt regulas de e ante vocales. Que vero ante conſo-
nantes ſunt ponentur ſuo ordine poſt regulas de e ante conſonantes in tertio libro
tam in mediis q̃ in primis. Nunc due tñ regule gñales declarande ſunt.

¶ De ae regule generales due

Pre

¶ Prima. Pre ſyllaba vbicũq; in latinis reperit̃: etiã ſi occulta ſit compoſitio. ae di
phthongo notabit̃: vt praes edis. eda. predo ꝑdor. preco prelũ a ꝑludo. vt n[illegible] it
Tortel. preſto preſtolor. Tolluntur pauca q̃ nõ ideo corripiunt̃ q2 vocalem ante vo
calem habeant. vt preces precor preciũ premo. Unde preſſus preſſi: interpretor pre
cie. vue. Uergi. purpuree: precie ⁊c dicunt deriuari a precoquis: quia cito mature Precox
ſcunt. precox tamen diphthongon habet Calphurnius in. ii. Egloga. Incita ꝑcoci
bus ſubrepere perſica prunis. ¶ Unicum eſt grecum proetus viri propriũ habẽs
oe diphthongõ in ſillaba proe. preſbyter grecum diphthongo caret.

¶ Poſterior regula: Gtũs ⁊ dtũs ſingulares. Ntũs ⁊ vctũs plu
rales ae dipthõgo annotantur vt muſae illae venerandae. ſic lecturae ipſae iſtae
quae hae eae. Quibus addes quae nomen, etiaʒ ſingularis numeri: hec cuiuſcũq;
numeri. Pape interiectionẽ: vt veh; dolentis aut malum minantis dictionẽ. Ne pro Ne.
certe ⁊ vtiq; aſſeuerandi aduerbium. ſic quedam quenam iſthec ⁊c.

¶ Regula quarta de vocali ante vocalem.

Uocalis breuis ante aliam manet vſq; latinis.

¶ Uocalis ante vocalem in latinis corripitur: vt Marius Maria Lucius Lucia li Maria.
braria controuerſia vicaria caduceus abigeus copia cornucopie lectoria ⁊ alia plu
rima in quibus imperitũ vulgus turpiſſime peccat. Claudianus ad Chriſtum ſal-
uatorẽ. Quẽq; vtero incluſuʒ marie mox numine viſo Uirginei timuere ſin⁹. Pru-
dẽ. in pſycomachia. Nec mea poſt mariã potis es preſtringere iura. Cidoni. in Eu
chariſti. Ueni nũc ſpũs oro põtificẽ dicture tuũ q̃ pectora priſce. Intraſti Marie.
Iuuẽc⁹. Tũc maiora dehinc idẽ mãdata miniſter. Detulit ad Marie demiſſus virgi
nis aures. q' ſi q̃s dicat Maria debere produci: q2 hebreũ eſt: ille nugas egerit q2 nõ
oẽ hebreũ penultimã ꝓducit. Sedul. Quis fuit ille nitor Marie quũ Chriſtus ab
aruo preſſit; ſplẽdore nouo. Ubi idẽ author mariã ſemp ꝓduxit in quo cũ nõ ſeq̃
mur nec alios quotquot ꝓduxerũt hoc nomẽ cõtra grecos ⁊ latinos. Sido. lib. epiſ.
viii. Priſco Lucia quẽ dat e ſenatu verſus eſt phaleuci⁹. Annuit corripit̃. Uer. x. An Lucia.
nuit ⁊ totũ nutu tremefecit olympũ. Enni⁹ tñ ꝓducit teſte Nicolao Feretto dicens
in v. Annaliũ. Annuit ſeſe mecũ decernere ferro: Tu caue Enniũ primus imitaris.

¶ Quinq; exceptiones.

Ni capit r fio produc: ⁊ nomina quinte.
E ſeruant longum ſi preſit: i ceu ſpeciei.
Anceps ius erit patrio: dic ſemper alius.
Alterius breuio tantum commune ſit obe:
Caius et Cai produc: conformia iunge.

¶ Exceptiones ſunt quinq;.

¶ Prima exceptio. Fio pducitur vbicunq; abeſt r: vt fiebaz fiā: vbi vero adeſt r corripit: vt fieri fierē. Hora .ij. car. Ode .viij. Dente ſi nigro fieres vel vno turpior vngue. ſap. cū ado. Marti. li. vij. Quo poſſet fieri modo ſeuere. phal. eſt.
* Iuueñ. Nā tu⁹ en dimion di lecte fiet t dulter. ¶ Suffio infio corripiūtur: q2 a fio lōge diſſidēt. Defio aūt ⁊ confio. producunt vbi r abeſt. hinc defiooculus .i. vnoculus: cui ocul⁹ deſit. Martia. xij. Hinc defiocul⁹ ⁊ inde lippus. phal. eſt vltima in defiooculus ceſure licēt ia producitur.

¶ Secūda exceptio. Noīa quinte declinatiōis pducunt e ante i in gtīs dtīſq;: ſi pcedat a i ſicut ſpeciei: ſec⁹ corripiūt: vt fidei: rei: q̄ tm̄ Lucreti⁹ pducit niſi mēdoſus ſit liber. Tu qd nemo hacten⁹ auſ⁹ eſt imitari ne ſeq̄ris: ait aūt Lucre. lib. .j. Preterea rei q̄ corpa mittere poſſet. Et lib. ij. Cuiuſvti memoror rei ſimulachrū ⁊ imago. Idē pducit vocalē an̄ vocalē in dtō ei ab eis: forte q2 veteres (vt Cicero meminit) duplici ij: ſcripſerunt pōpeij eij aijt qd exoleuit: q2 ait ſemp corripit ⁊ ſil'r ei. Iuue. Ire viā pgā ⁊ eidē incūbere ſecte. ait aūt Lucre. lib. vj. ſcz e fluui⁹ q̄ viſus maxim⁹ ei. Sulpitius legit ei monoſyllabū ſic maxim⁹ ei eſt. Priſcian⁹ quoq; ait ei dtm̄ natura eſſe monoſyllabum: ſed dieresim pati ne videatur eſſe interiectio id probari potes per Catullū ad Quintium. Eripere ei noli multo quod carius illi Eſt oculis. Lucre. lib. vj. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei.

Rei.

Ei.

¶ Tertia exceptio. Pronoīa ſcdē declinatiōis ⁊ noīa habētia ſecūdā declinationē, pnoīm variāt i ante us vt vni⁹ illi⁹: q̄ in pſa tm̄ producuntur. Alius in gtō tm̄ pducit. Alterius ſolum corripit. Matarati⁹ dicit ſoli⁹ etiam tm̄ pduci. Terentianus grāmaticus auſus eſt vlterius pcedere (vt Priſcianus notauit) in hoc trochaio. Seſcuplos vel vnā vincet alterius ſingulū ſeptē ſunt pedes ⁊ ſyllaba ſextus pes ſpondeus eſt quia iambus eſſe nequit: ne imiteris.

Alterius

¶ Quarta exceptio. Obe iteriectio exclamātis ⁊ ſatiati: variat perſi⁹. Auriculis quib⁹ ⁊ dicas cute pdit⁹ ohe. Marti. in fine quarti libri. Ohe iā ſatis eſt ohe libelle. Phale. eſt. Sunt qui idem poſſe fieri in vaha et aha autument.

Ohe.

¶ Quīta exceptio. Pōpei Cai ſtai vultei ſimileſq;, vcti pducuntur ⁊ vbicunq; i cōſonās in vocalē vertit: vt fit in Caius triſyllabo ⁊c. Marti. li. .j. Qd peto da Cai nō peto cōſiliū. Et alibi. Si donare vacas promittere nec dare Cai. Qui. iiij. de pōto. Accipe Pompei deductū nomen ab illo Debitor eſt vite qui tibi ſepte ſue. Martia. lib. ix. ad condilum. Peruigil in pluma Caius eſſe iacet. ſepe in vocatiuis i manet conſonans aut per ſyneresim profertur. Hora. Durus ait vultei nimis attentuſq; videris.

Caius

Pōpeius.

¶ De vocali ante vocalem in grecis.

Martia.
* Here nec vacuo pendētia mauſolea.

Regula grecorum multa eſt: quam proſa recludet.

¶ Grecoꝝ q̄dā pducūt vocalē an̄ vocalē vt aer: latria, q̄dā corripiūt vt ſophia. Nō poſſunt facile vna aliqua regula doceri, ideo regulas pro viribus collegimus.

Nauſicas

A ante vocalem in grecis ⁊ barbaris quibus latini vtuntur
A an̄ a corripit. vt Phraates viri pꝛiū. Nauſicaa alcinoi filia

ponit hoc exemplū Nebriſſenſis. Mar. Si mihi Nauſicae patrios concederet hortos Alcinoo poſſem Licere malo meos. Baal variat qz primā pducit Prudentius ad Sedul. Tūc coluere Baal: nūc elegere Barabbā. ¶ Habrahā inuenio variari. Sido. lib. epiſto. vij. Habrahā ſctis merito ſocianda patronis. Arator lib. ij. Deus inquit habraham. eſt finis verſus. Prudentius corripit aliquando. *Habrahā*

A ante e corripit. vt Phaetō: velut in regula diphthongorū probauimus.

Aello canis nomen deriuatū ab aella. i. impetus: turbo procella. Oui. iij. meta. Et curſu fortis aello. Eſt etiā harpyie nomen. in eodē li. Exterruit ales aello Danae. perſei mater. Horat. iij. ca. ode. xvj. Incluſam Danaen turris ahena. aſcle. eſt. paſiphe Minois vxor. Prop. li. ij. Vobiſcū eſt Iope: vobiſcū candida Tyro. Vobiſcū Europe nec proba. Paſiphae. ¶ Aedon auis eſt luſcinia ſiue philomena non (vt quidā ſopniāt) muſici nomen apud Verg. de cantu ſirenū vbi de pluribus auibus fit mētio: licet forte metaphoricos muſicū aliquez intellexerit. ait aūt. Ver. Quodqz lenes calami qđ ſuauis cātat aedon. Qđ lyra qđ cy thare. qđ moribūdus olor. Seneca in aga. Ramo cātat triſtis aedonis. verſus eſt anapeſticus dimeter. Habet hic ſpondeos duos & dactylos duos: nō ſine anapeſto ſepe anapeſticus di. vt in libr. v. docebo. Calphur. eglo. vj. Si vincat candida cornix. Vocalē ſuperet ſi turpis aedona bubo. Aliqui libri hñt turpior: & ita ſinereſim pateret: vt apud Se. in Octauia. Redderet aedon cuius pēnas. eſt anapeſticus dimeter ex dactylo & tribus ſpōdeis. *Aello.* *Danae.* *Paſiphae* *Aeon.*

¶ Exceptio. Aer Luca lib. j. Aer & lōgi voluēt titana labores. Lucre. lib. iiij. p ſyne reſiz ptulit dicens. Expirāt aerez panaces abſy thia tetra. hūc imitatus eſt. Sino. in epital. Polemij dicens. Hūc aerem pariterqz deos. ſic autumat ortos. Idem fecit in deriuatiuo ſeu compoſito Ver. dicēs. Fixerit aeripidez ceruā. vt multi male putarunt eſſe pecleumaticū: ſed hec ſynereſis preſertiz in primitiuo eſt admodū dura nec facile imitanda: vt neqz illa in eodem epithalamio. Sidonū. Materiaz cūctis creaturis aera credens nec illa eiuſdem in euchariſtico ad Fauſtū epm. Seu te cōſpicuī gradibus venerabilis aere cōcionaturū plebs ſedula circūſiſtit ſecund⁹ verſus eſt ſpondaicus. Aerope apud. Ouid. teſte Calepino. *Aer.* *✱ Marti. aere nec vacuo pendētia mauſolea.*

¶ Laetes. Vlyſſis pater. Ouid. xiij. meta. Nam mihi Laertes pater eſt: arceſi⁹ illiſic Laerte es. vrbs Cilicie. Hora. ij. ſer. O Laerciade &c. ¶ Michael ppriū angeli et hois. Valerius Flaccus in lib. vj. argonau. hic odoratus fragrāti crine michael vbi michael. nomen eſt vnus caſpiadarū qui dicunt eſſe iudei. Anto. Mancinellus Augur Romulidas inter celebrāde michael. Idem docet Antonius Nebriſſenſis dicendum eſſe de ceteris in ael, ppter authoritatem Flacci: vt Raphael / Iſrael &c. Sedulius lib. iij. Quia nō dormitat in euū. Qui regit Iſrael neqz proſus dormiet vnqz in eodem libro. Sed domus Iſrael quia necdū noie gentes auferat. Fortunatus. Iſraeliticos iuſſit adeſſe viros. Sed hic errauit in ſyllaba li: quam male corripuit. Idem. Iſrael reliquos floreat ante genus. Hunc poetā ne vt vilem aliquē contemnas. Fuit eñ ante tēpus beati Hieronymi. vt ex Petro Crinito diſces. Prudentius in Pſycomahia. Nō aliter cecinit reſpectās victor hiāte Iſrael rabiez &c. Aratori ſemper ſynereſi vſus eſt: vt Iſrael dicta tenet: imiteris rariſſime. Iuuentus ſic etiam ponit: vt in hoc ſpondaico. Tum primum iuſſo concurrit nathanaeli. Idem. Iſraelitarū cumulate gloria gentis. Sido. quoqz in euchariſtico. Rapiēs quūrym pana ſiccus Iſrael appenſi per concaua gurgitis iret Aggerib⁹ vallatus aque. In eodē. Nec ſecus intremui qz ſi me forte rebecce Iſrael aut Samuel crinit⁹ duceret Anne. Per hec deceptus eſt Philelphus in nona ſeptime dicens. Petrutius Michael Romane gloria. Sene. Et meus iſte Sinus. Et Deſiderius Eraſmus in his ſapphicis. Porro tu primas tibi vendicato carminis partes Michael beate prime primus Raphael canere. ſic plures doctiſſimi viri qui minime reſpuiſſent authoritatem elegantiſſimi Valerij Flacci ſi animaduertiſſent. *Laertes.* *Michael.* *In el noīa Iſrael.* *Venātius Honorius* *Iſrael.* *Michael*

A añ i corripit. vt Naim vrbs in Sedulio. Thebais. Phocais

¶ Naidus viri punici nomen in. j. li. Silliū Iudaicus apud Iuuenalē & alios. Caveās cum y greco. nā in his libris vbicūqz dico corripi vel produci: intellige tam de i latino qz de y greco. I latinū dicimus: qz in latino y non vtimur. Sais propriū nomen Minerue & cuiuſdā vrbis: cuius incole Saite dicunt. Propti us lib. ij. Mercurioqz Sais fertur bebeidos vndis Virgineum primo compoſuiſſe latus. *Sais.*

Exceptio. Achaia regio grecie. vnde achaicus et achaias idis, et acheus. et achiuus. Paris ad Helenā. Ah quoties dices ꝙ̄ paup Achaia nr̄a eſt Oui. v. meta. Pars ego nympharū que ſunt in achaide dixit. Producunt quoq; veteres genitiui et datiui in ai ſiue latini ſiue greci. vt animai/aulai/terrai/frugiferai ⁊c. Homolaides. vide meneceus E ante n. Cain a Chriſtianis variatur.

Lais. ¶ Lais idis. mulieris propriū. Propertius. Nō ita complebāt ephyree laidos edes. Laicus ſimiliter producitur: q2 alaos. i. populus. et Laius viri propriū: quod aliqñ diſyllabum inuenitur. Mnais teſte Egnatio.

Nais. ¶ Nais idis. fluminis nympha que etiam nata dr̄. Verg. Candida nais hexametri finis eſt quoq; fluuij nomen: qui e tauro naſcens in pontum mergitur.

panchaia: ¶ Panchia regio Arabie. Ver. li. ij. ge. Totaq; thuriferis pāchaia pinguis arenis

Tayetus. Taigete. Thais Thraici9. ¶ Taygetus cum y greco mōtis nomen. Luca. lib. iiij. Gelidiq; inculta iuuentus Taigeti Taigete es. vel Taygeta te cum y greco. Agenoris filia: et vna pleiadum. Ouid. lib. iiij. faſto. Maiam et electrā Taygetāq; Joui. Thais mulieris propriū. Mart. lib. iij. Thaida Quintus amat ⁊c. Thraicius a Thraicia. Boeti9 lib. iij. Ode xij. Vates Thraicius gemens. Verſus eſt gliconicus trimeter.

¶ A ante o producitur. vt aon: loacoon: amithaon: machaon: chaon: didymaon/imaon/parthaon/lyacaon/laomedon. Ouid. in primo meta. Notus feritate Lycaon. Teſtimonia facile occurrent: q̄ ſi ea multū deſideres ex Neſtore petito is abunde ſatiſfaciet.

* Vergil. Spechius que virginibus bacchata lacenis. * Vergil. aonas in mō tes vt duxerit vna ſororum

¶ Exceptio. Aglaodos canis nomen dictus q̄ ſplēdidos dētes haberet: nam aglaos ſplendidus eſt: et odus dens. Ouid. iij. meta. Labros et aglaodos et acute vocis hylactor: hic forte nō inepte legeretur agriodos teſte Regio: q̄ agreſti et feroci dente interpretari poteſt. agrios namq; agreſtis feroxq; dicitur.

¶ Aglarophon pictoris nomen.

Chaos ¶ Chaos omnium rerum confuſio. Ouid. j. meta. Quem dixere chaos.

Sabaon. ¶ Gabbaon. Sedulius libro primo. Sol ſtetit ad gabaon. Eſt vrbs iudee. Suaguinus producit.

Laodoc9 ¶ Laodocus viri proprium. Valerius Flaccus. lib. j. Nititur hinc talaus fratriſq; Laodocus vrget Remo terga ſui. Laodoce tamen mulieris nomen producitur correpta ſecunda in epiſtola Erus ad Leandrum.

Pharaon ¶ Pharaō rex Egipti variatur: ſed doctior eſt a quo corripit ꝙ̄ a quo producitur qd̄ alios nō aiaduertiſſe vehementer miror. Arator libro. ij. Nec iam ſua iura Pharaon Egyptus tenet. In eodem. Quē vinxerat ante Pharaon. Claudianus ad Jacobum magiſtrum equitum. Sic quicunq; ferox gelidum tranauerit iſtrum Mergatur volucres ſeu Pharaonis equi.

Phaon ¶ Phaon iuuenis a Sapho poetide impatienter amatus. Mar. lib. x. Durus Sulpitiam Phaon amaret. Phal eſt. Ouidius in epiſto. Saphus. Arua phaon celebrant diuerſa typoidos. Aetne. Jdeo non imitabor Eraſmum dicentem. Phaon ea quoreas Venerem tranſuexeris vndas.

Aonia. ¶ Aonia pro hannonia Gallie regiōe corripit a Petrarcha in epi. lib. j. dicēte. Proxima. pulnereo ſtrepit omnis aonia cāpo. at aonia ab aon aonie: vnde aonides muſe: producitur. Ouid. Separat aonios acteis phocis ab aruis.

Archela9. Nicolaus Ouid. Ardet amore tui ſic et me nelaō amauit. protesila9. Eſau. capharnaum. Danaus Oenoma9

¶ A ante u producit: vt Amphiaraus: Archelaus: Quis guaguinus corripit Nicolaus corripuit contra ineptulos quoſdam. Nā eiuſdē origis ſunt cum Menelaus: proteſilaus. dicūtur nāq; a laos. i. populus. Ouid. in epi. Laodamie. Bella gerant alij proteſilaus amet. Jdem alibi. Redde parin nobis helenaz Menelaus habebit. Guaginus. Hic patrem illudit. dextrā mentitus eſau. Juuencus. Jnde Capharnaū gradiens peruenit ad oras. Sedulius li. iij. Jamq; Capharnae ſynagogam intrauerat vrbis. nomen eſt vrbis iudee.

¶ Exceptio. Cranaus viri et populi nomen apud Strabonem lib. ix. Danaus proprium viri. vnde grece dicuntur Danai. Verg. lib. ij. ene. Quicquid id eſt timeo Danaos et dona ferentes.

¶ Oenomaus Hippodamie pater. Papinius libro primo thebaidos. Jlle mauortius axis Oenomai.

¶ Talaus proprium viri. vide a ante o Laodocus.

¶ E ae atq oe ante vocalem

Ante a pducit̃:vt Calliopea.Deiopea: Penelopea: Cytherea ⁊ multa alia que grece per ει diphthõgõ ſcribuntur:aut per vita:quam in e longam plerũq vertim⁹. Uergi. Orphi: Calliopea ſine formoſus Apollo.Dicimus etiam calliope penelope ⁊c. ¶ Agea via in naui teſte Põpeio:ſic dicta q̃ i̾ea maxime queq res agi ſoleãt. Lucili⁹ Multa foro ponens ageaq longa repletur.Contra pmitiui naturam producit.pri mam ſiue ſit ab ago latino ſiue ab ago grego.i.duco.vndeeſt agoge quod primam corripere in medijs. A ante g pbabo contra plures. Pareas ſine aſpiratione teſte Omnibono in illud Lucani lib.ix.Et contẽtus iter cauda ſulcare pareas.ſerpen tis nomen eſt.Oreas adis.mõtis nympha.ab oros.i.mons.Uergi.enei.j.Hinc atq hinc glomerantur Oreades:illa pharetrã fert humero.Errauit in hoc Petrarcha in.iij.Aphrice.Oreades:fauniq leues ſatyriq frequẽtes plaudebant.Produc itẽ centaurea panacea althea galathea ⁊c.Ardea corripit̃:vt trabea contra indoctiſſi mos quoſdam aliter precipientes:ſunt eni latina.Uerg.geor.j.Altam ſupra volat ardea nubem.nomen auis:dicta q̃ ardea petat.Eſt etiam italie oppidum .Ouidi⁹ ij.faſto. Cingitur interea romanis ardea ſignis.Juue.ſaty.viij.Ancilla natus tra beam ⁊ diadema quirini Et faſces meruit regum.

¶ Vergil. Parce me tu cytherea manẽt i mora tu orum fata tibi ages

Pareas

Oreas.

Ardea

Trabea

¶ Exceptiones tres.

¶ Prima.Acti in ea ab eus fere e corripiunt.Oui.vj.met.Artificẽ medijs immittãt erea flãmis.Nõnũq tñ pducit̃:qð tñ in ſolis iuuentis faciendum eſt .Uer. iij.ene. Idomenea ducẽ deſertaq littora Crete.Idẽ ene.j.Ilionea petit dextra leuaq fere. reſtũ hec variatio accidit teſte Seruio:q̃ greca lingua quintuplex eſt vt pote Aeo lica/ionica/dorica/attica/cõmunis.Nec corripit̃ ſolũ e ante a i̾ actõ nois in eus ſꝫ etiam ante i ⁊ o ⁊ u.in ceteris obliquis q̃tum ego notare potui:vt tydei tydeos ty deũ.Hora.j.car.Ode.vj.Nec curſus duplices per mare Ulyſſei. Et ode.xxiiij.q̃ ſi threicio blandius orpheo:verſus ſunt aſclepiadei:ergo in ntõ etiaꝫ dicimus Ulyſ ſeus achilleus. Sido in ppenti .Calcat pyrithoũq:theſeũq phal eſt.Marti.Flet philomela nefas inceſti tereos ⁊ que muta puella fuit garrula fertur auis. Ouið in ibin.Strymonie matres orpheon eſſe rate.

Obliqui ab eus.

idomenea

¶ Scða.thea.i.dea cor.vt dorothea/leucothea:declarabuntur in e ante us.

¶ Tertia.Aeneas viri pprĩũ in actis ap̃l'icis cor.teſte Ualla.in Matheũ. Aeneas vero viri troiani pprĩũ pducit̃.Uer.Aeneas aſſum.hinc tñ eneades patronymicũ maſculini gñis inuenio ſemper corripi.Sunt autẽ eneade romani.Luc.li.j. Aenea dum genitrix hoim diuũq voluptas.Alma ven⁹.Uerg.Quos cõtra aeneade bello fecere pphanos.Sic alij oẽs nec ſcio tñ poſſe pduci.Arator .Aeneas viri ap̃l'ici nomẽ pducit:ſed in p̃l'ibus precipue proprijs hallucinari videtur:ideo amplector Valle ſniaꝫ. ¶ Albunea mõtis et fontis pprĩũ hic ab aliquib⁹ excipit̃ nõ ſat apte ſi Seruio credimus q̃ vult latinũ eſſe ⁊ nomẽ ab albo recipiſſe.Uer.eñ.vij. Lucoſq ſub acta Conſulit albunea:nemorũ q̃ maxima ſacro fonte ſonat. ¶ Andreas licet Juuẽcus ⁊ alij multi pduxerint vult Ualla corripi in mattheũ. ¶ Artrocea ⁊ ſi qd ſimile ſit. Perſi.Oleũ artroceaſq popello largior an prohibes. Antheas. Reate is. oppidi nomẽ arteate teſte Bebellio Baleares ppl'i Hiſpanie funde iaciende periti ſſimi a balim.i.iacio correptionis grã vno l extrito.vel a Bale Herculis comite ibi relicto.Silli⁹lib.iij.Feruida bella ferens balearis et alite plumbo. ¶ Bareas.viri proprium in.iij.ſaty.Juue.Boreas ventus.Uer.Hic tñ boree.Bractea. Uer.li.vj. eneið.Ilice ſic leni crepitabat bracthea vẽto. ¶ Broteas propriũ viri.Oui.v.meta. Hinc gemini fratres Broteaſq ⁊ celeſtib⁹ hãmon:Carneades viri pprium.videbis in a añ d. ¶ Cleãtes.Perſi⁹.Fruge Cleanthea ⁊c. ¶ Cleadas viri pprĩũ.Silli.libro vij.Hẽs cadmi cleadas.de vnico hic gẽs ðr. ¶ Clearg⁹ vt cleãtes:⁊ q̃cquid a cleos. idest gloria deriuat̃ vtrumq eſt phi pprium.Chorea variatur licet grece per ει di phthõ.ſcribat̃.Properti.lib.ij.Protinus et nuda choreas imitabere ſura. Uer.vj. enei.Pars pedibus plaudũt choreas ⁊ carmina dicũt.Ouið.viij.meta . Immemo res noſtri feſtas duxere choreas. ¶ Cyanee videbis in i ante a.Cocheles.

Aeneas

Aeneade

Albunea

Andreas

Artrocea.

Baleares.

Bareas.

Bores.

Bractea.

Broteas

carneades

Cleãthes.

Cleadas.

Cleargus

Chorea.

¶ Cyneas viri nomen.Colutes herba.Crocea oppidum:quia per Epſilon ſcribun tur vt Cyneas viri nomen.

Idea. Leander — ¶ Idea teſte Valla in acta aplica corripit: lȝ neotericorū pleriqȝ produxerint: quibus nimiſq̄ libēter aſſentitur contra Vallam Calepinus. ſcribitur grece ἰδέα e tenui ſiue breui in ſcda ſyllaba. Leander ſiue leādrus viri propriū: ſunt qui dicant variari pp̄ter authoritatem Philelphi dicentis in ſexta hecatoſtica decadis none. Nec appulſa fores nec eū ceſſiſſe leādro gaudeat ꝛc. verū qꝛ Philelphus in pluribus a veterum inſtitutis defecit putamus hoc nomē tm̄ produci. Oui. iij. de arte. Sepe tua poteras Leādre carere puella. Tranabas aīm noſſet vt illa tuum. Mart. Quum peteret dulces audax Leandrus amores.

Learchus Lea Leena. — ¶ Learchus Jnous filius. Stat. iij. The. Semianimen heu leto referens clamore learchum. Lea ſiue leena. Ouid. iiij. meta. Ut lea ſeua ſitim multa cōpeſcuit vnda. Verg. Torua leene lupum ſequitur.

Malea. — ¶ Malea laconie pmōtoriū variat: licet grece per ei diphthongō ſcribat. Luc. lib. vj. Et ratib⁹ lōge flexū donare malee. Idē. lib. ix. Doride tunc maleāqȝ ꝛ apertaȝ tenarū vmbris. Papi. th. ij. Arripit extēplo malee de valle reſurgēs. Notū iter ad thebas.

*Ad vada meādri cōcinitq; albus olor. meleager. — ¶ Meleager vel grus. viri nomen. Oui. viij. met. Quis meleagron haberet. ¶ Meleagra oppidi nomen addūt nōnulli. Midea vrbs ꝛ mulier variat: ſed productū ae diphthongon capit teſte Volaterano lib. ix.

Nealces Neerea Nemea — ¶ Nealces viri propriuȝ. Vergili. x. enei. Deijcit atroniū ſalius ſaliūq; Nealces Si qd fiat a neos. i. nouus corripiat: vt Neapolis nearchus. ¶ Neerea mulieris ppriū. Ver. Ipſe neerā dū fouet. ¶ Nemea vel nemee eſ. vrbs ꝛ ſylua variatur. Verg. Et vaſtuȝ Nemee ſub rupe leonem Mart. Non marathū taurū nemee frondoſa leonē. Sene. in Hercule etheo. Juga. ſpartes nemeqȝ ſonēt. anapeſt. dimetrū vbi producitur. Bebelius etiā poſſe produci oſtendit. qꝛ grecē ei diphthongon habet. Oceanus maris deus ꝛ ipſum mare: lectum in neutro oceanū. Eſt etiā viri propriū Mart. Et querceris ſi te ſuſcitat.

Oceanus. Platea. Platee. Rhōpeia. Rhea. — ¶ Oceanus. Platea variatur licet grece ſcribatur per ei diphthongon Horat. libr. ij. epi. Plures ſunt platee nihil vt meditātib⁹ obſtet. Catu. ad aurelium. Non dico a populo nihil veremur iſtos qui in platea modo hucmō illuc in re ptereūt ſua occupati. Phal. ſunt ſignificat aūt viā latiorē ꝛc. Ad platee oppidi Boetie propriuȝ cū ae diphthongo ſcribit teſtibus Tortellio ꝛ Guarino: ꝛ dicitur ſine ſingulari nūero platee arū. vnde plateenſes populi. Papi. iij. theba. vigiles arſiſſe plateas. ꝛ Marti. lib. iiij. Et ferro plateam ſuo ſonantē. phal. eſt. non de oppido Boeotie ſed celtiberie loquitur: ideo ſine diphthongo ſcribatur. Volateria. pro oppido Boetie etiam Platea ſingulariter dicit. Phea fluuius. Phagalea.

¶ Rhomphea licet grece per ei diphthongō ſcribat: inuenit. Corripi. Valeri⁹ flaccus li. vj. Equaqȝ nec ferro breuior nec rōphea ligno. Baptiſta Mātua. Quā geris aduerſas feriat romphea cohortes. Eſt gladij ſpecies. ¶ Rhea ſaturni vxor. Papi. Achil. primo. Sic ſub matre rhea pro matre Auētini pducitur. Verg. vij. ene. Collis auētinis [illegible] em Rhea ſacerdos Furtiuū partu ſub luminis edidit auras. Sinca ſuffr[illegible] a per e pſilon.

Tegea. Theano. Theanuȝ. Ae ante a. Aeacus. Aeas Aea — ¶ Tegea vrb[illegible] ꝛ tegeatic⁹. Papi. Nō tegea: non ipa deo vocat aliter felix Cyllene ꝛc. oppidi nomē eſt. ¶ Theano us. vt clio us. mulieris ꝓpriū. Ver. x. ene. Quē nocte Theano in lucē genitori amico dedit. Theanū oppidi nomen in prima epiſtola Horatij. Cras ferramēta Theanū tolletis fabri. ¶ Theatruȝ amphiteatrum Verg. Alta theatri ꝛc. Thearus teſte bebellio. Thyrea vrbs.

Anapea. Aſtrea aſtypalea. Aulea. Athea Cheas Cea Camelea. Carthea Creſſea Cythea

¶ Ae aña Aec⁹ Pelei pater Achillis auus. vnde eacides eſt

peleus vel Achiles vel Pyrrhus ꝛc. ¶ Aeas aeātis epiri fluui⁹ ponit in i ante u: Stephi⁹ Aea inſula iuxta phaſin fluuiū nomē eſt diſſillabū: ideo male dixit Georgius Valla / Placētin⁹ aea ꝓ inſula habere ae ante ae: qḋ verū non eſt de pmitiuo ſed bn̄ de deriuatino aeus: vnde circe dr aea. Valeri⁹ Flacc⁹ lib. vj. Illic iuratos in ſe trahit aea, batarnas. Idē li. v. Debit⁹ aeeis Dux Theſſal⁹ appulit oris. Anapea auis qdā. ¶ Aſtrea iuſtitia Aſtrei filia. ¶ Aſtypalea vna cycladum. Aſtypalees. eſt in ea inſula vrbs. ¶ Aulea orū velamina picturis intexta. Hor. Si plauſoris eges aulea manētis ꝛ vſqȝ ſeſſuri ꝛc. Alio noīe dicunt pipetaſmata, ꝛ periſtromata. Artocheas ppriū viri cū ch aſpirato in tertia teſte Tortellio Aenea vrbs. Aeanus conditor eius. ¶ Cea inſula in mari egeo. a Ceo gigante dicta. teſtis eſt Tortellius vide de ante u coeus. Camelea herba teſte Guarino. ¶ Charea vrbis proprium. Creſſea regio Macedonie. Cythea vrbis nomen.

Dicea vrbis nomē. ¶ Diccarchus iuſtus princeps. diceios. i. iuſtus. archos. i. prin ceps. eſt philoſophi nomen. ¶ Dicearchia vrbis nomen. Quidam tamē ſcripſerūt cum ae diphthongo in penultima dicearchaea. Sido. Nāq; dicearchaea tranſla tus puluis arene.

¶ Elea vrbs Lucanie que etiam Helena dicebatur, zeno et Parmenides eleates fuerunt Erithrea inſula.

¶ Galilea Iudee regio hinc galileus a. um. Gea. i. terra que etiam ge dicitur: vnde ſine diphthongo georgica ꝛ geometra: teſte Guarino ꝛ Tortellio.

¶ Hylea cum y greco. Scythie vrbs: teſte Tortellio. Hiſtiea vrbs.

¶ Iudea. Luca libro. ij. Cappadoces mea ſigna timent ꝛ dedita ſacris incerti. Iu dea. dei. ¶ Lhetea mulieris propriū. Lilea duarum vrbiū nomen. Papi. theba. vij. corinthiumq; nemus propellentemq; lileam.

¶ Meander vel meandrus Meonie fluuius. Ouid. ix. meta. Nō ſecus ac liquidis Phrygius Meander in vndis. Eſt ita ſinuoſus flexibus vt ſepe credatᷣ ad fontem reuerti. Hinc obliquitates oēs Meandros veteres appellarunt. Cicer. in Piſonem Scio quos tu Meandros q̄ſiuiſti. Eſt etiam picture genusquod Feſtus neutro ge nere. Meandruz declinat a ſimilitudine Meādri. Ver. Quam plurima circum pur pura Meandro duplici melibea cucurrit. Meander etiam eſt Iudee mons.

¶ Margea fons. Marea ꝛ melitea vrbes. Midea vide e ante. a.

¶ Nace. i. fullones: quia olim a veteribus grecis oīa fere opera e lana nace dicebā tur. hoc dicit Neſtor. Nyſea vrbis nomen. Pirca frutex.

¶ Pean Appollo: ꝛ illius ac cuiuſq; dei laus. In parce precor Pean. ꝛ tu depone ſagittas. Verg. vj. ene. veſcentes letumq; choro pena canētes. Nec hꝫ vt ſi inepti do cuerunt in gtō peantis. ¶ Phear Cocyre pp̄ls: regio ipſa phacacia eſt Hinc phea cus a. um. ꝛ pheacius a. um Iuue. ſa. xv. tam vacui capitis pp̄lm pheacea putauit Propertius lib. iij. Nec mea phocas equāt pomaria ſyluas. Petrarcha primā ſyl labam indocte corripuit Eloga x. Phyax cum y greco corripitur. Ouid. iiij. de pon to. Nec vincet Cyclops ſeuum feritate Phyacem. ¶ Petrea nympe nomen. ¶ Per gea Diana a Perga oppido. ¶ Platee vide e ante e: platea.

¶ Scaee illi quedam porte fuerunt. Perotrea vrbs. Volater. ix.

¶ O e ante a. Alpheſiboea ppriuz mulieris. ab alpho. i. inuenio quaſi bouem inueniens. Eiuſdem originis ex ſc̄da parte bus. i. bos. Alpheſibeus melibeus. melibea etiam vrbis nomen. Eribes pprium mulieris. vt ſthenobea.

¶ Euboea vnde euboicus a. um.

¶ Dianoea figura quedam ꝛ mens ſiue intellectus.

¶ Hyroedes cum y greco proprium viri. ¶ Homonoea propriū mulieris interpre tatur concordia: hoc videbis in o ante m: Addit Neſtor quod prepoſituz opportuit Gonorrhea cum vnico n, ꝛ duplicato r interpretatur ſemē fluens: nam gonos ſemen eſt, rhoe, fluxus: gonos etiam filius: vnde antigonus: chryſogonus. Metanoea: id eſt penitentia.

¶ Oeagrus pater Orphei: vnde oeagrius a. um. vt oeagrius emus.

¶ Poeas antis: pater philoctete: nec deſinit in an: vt quidaz falſo docuerunt, hinc poeantius dicitur ipſe Philoctetes. Ouid. Pene docēt totis aluit poeātius annis

¶ Phronoea, i. ſapiētia: aut prudētia. ¶ Pholeas pprīū viri. vide o ante c. Ochus.

E Ante e corripitur: vt nemee es. niſi ſemel apud Senecā ſ... Non eſt autem bonum exemplū leena. quod dat Nebriſſenſis: quia ha bet e ante ae diphthongon: nec bonū exemplū: q eſt eetion: in qua pecca uit alius: quia producit e ante e: vt iamiam videbis.

¶ Exceptio Eetion Andromaches pater: qui apud Cilicie thebas imperauit. Oui dius. iiij. Faſtorum. Rhoetumq; capax ſigeaq; littora tranſit. Et tenedon veteres eetionis opes. Idem duodecimo metamorphoſeo. Eetioneas impleuit ſanguine thebas. Male quidam excipiunt aeea: ꝛ miſee: qꝛ proprium habet diphthongon ante diphthongon ſi ſit deriuatiuum: vt diximus: ſecundum habet ae diphthon gon ante e: Vidi eetion impreſſum cum ae diphthongo: ſed vitioſe (vt opinor) quia nec Tortellius: nec neſtor nec Guarinus, nec Placentinus precepit: ꝛ Calepinus in litera e ponit eetion.

Dicea. dicearch⁹ Dichearchaea. Elea. Galilea Gea Hilea. Iudea Lethea Lilea. Meander. Meandrū Margea Marea. Melitea. Nace. Nysea Pean. Phear Petrea Platee Scaee Oe ante a. Alpheſiboea. Melibea Eribea Euboea. Stenobea dianoea Hyroedes Homonoea Poeas Phronea. E ante e. * Ouid. Hisheliſa iacet mo les nemea la certis. Eetion.

¶ A ante e Aeta Colchorũ rex Dicet quoq; Aetas ac pater fuit medee, vnde ipſa eetias appellatur. Dictio eſt eeta triſſyllaba: vt docet Geor gius valla. Medea Jaſoni. Accipit hoſpitio iuuenes eeta pelaſgos. Sed q2 greci interdũ diphthongõ añ vocalẽ corripiũt: ideo (vt notauit diligẽtiſſimus grammati cus Nicolaus Ferett⁹) pᷓma in eeta nõnũq; corripit: qḋ rariſſime imitabimur. Hy pſiphile Jaſoni Non hec eſonides: ſʒ filia phaſis eete Aurea phryxee terga reuul ſit ouis. Multi (inter quos eſt Volſcus epl'ar Ouidianarũ enarrator) legunt pero oete: ſed male: vt ait Ferett⁹ Ego autẽ longe aliter ſentio legendũ: ſʒ eſſe phaſias patronymicũ a phaſis: p medea: ⁊ eete diſſyllabũ nõ per ſuã naturã: ſed per ſyne reſim: ſic filia phaſias eete. Naʒ hãc ſyneresim idem nomen Alibi patitur: vt apud eun. lẽ. vij. Meta. Diſſimileq; animũ ſubijt pater eeta relict⁹. Verg. Aut alt⁹ in obi tu Mecenatis. Viſcera diſiecti mutuauit ariet (agni. Aeetias ⁊ ſucciſo mẽ perita ſu is. Aliter Ouiḋ. vij. meta. Cõcipit interea validos eetias ignes. ſic in Valerio Flac co eeta eetis idis ⁊ oetius a um. Ubi ſyneresis eſt dictiones integre ſcribentur.

Niſee. ¶ Niſee, cũ i in pᷓma vel neſee cum e in pᷓma ſyllaba teſte Neſtore. genitiuo niſees nymphe nomẽ. Verg. Niſee ſpioq; thaliaq; cymodoceq;.

E ante i. Poſſeſſiua in eius. E Ante i producit vt deiopeia deiophobe deiophob⁹: dei damia: deianira: theia: cybeleius: phoebeius priameius. pſeius et ſimi lia poſſeſſiua: vbi diphthõg⁹ ſoluit: vt in elegeia calliopeia: teſtimonia plurima citat Neſtor que vt inuentu facillima omitto paucis cõtẽtus ad alia que ille nõ dixit properans. Auſoni⁹ in epigrãmatis. Vincas cumanaʒ tu

Aeneis. quoq; deiphobẽ. Properti⁹ lib. iiij. Territa vicinas theia clamat aquas. Luca. In medijs echineis aquis. Verg. ij. geor. Quid memorandũ eque baccela dona tulerũt Et. iij. ene. O felix vna ante alias priameia virgo. Oui. lib. x. Hãc ſimul et legem rho dopeius accipit Orpheus. Ibidem. Cybeleius athys.

¶ Exceptio. Aeneis variat. Papi in fine. xij. Thebaidos. Viue precor nec tu diuinã eneida tenta. Oui. in. ij. triſtium. Et tñ ille tue felix eneidos au thor. Cõtulit in tyrios arma viruq; thoros. Idẽ in. iij. de põto. Aeneidos vati gran de tuliſſet opus. Et in. ij. triſtiũ. Sumpſerit eneidem: genitrix vbi prima requiret.

Nereis. Aeneadum genitrix vnde ſit alma. Venus. ¶ Nereis variat. Ouiḋ. xj. met. Sed me mor admiſſi nereida colligit orbem. ⁊ libr. xiij. Diſcedũt placidiſq; natant nereides vndis. Ver. v. ene. Nereidum phorciq; chorus. papi. ix. theba. Nereidũ miſerata choros. Sidonius in burgo. Nereidũ chorus alme doce. Vocatiu⁹ eſt chorus Clau dia. in prefatione ſcḋa libro. cõtra Eutro. Sed vereor teneant ne te tritones in alto. Laſciuas doctum fallere nereidas. Oui. xiij. meta. Nerei te vereor tu a fulmine ſe uior ira eſt. Mar. in epigrãmate. xxvij Luſit nereidum docilis chorus equore toto

Neipe male putauit quidam, inuſitate corripi. Neipe eſt mulieris nomẽ. Valerius Flac.

Ae ante i. lib. vj. In labentis equi tandentẽ frena neipem. ¶ Pyreicus pictoris nomen vide i

Barcei ante ỹ. ¶ Ae ante i. Barcei populi nomen. vt Sabei / perſei / peruſei / chariãdei / chi

Ceyx. dnei / nipſei / thamanei que ſingulariter in eus deſinunt. licet quedam ſingulariter

Oe ante i. raro inueniantur. ſicut hipei: videbis hec in tortellio.

Onomato ¶ Ceyx cum y greco altiones maritus.

poeia. ¶ Oe añ i. Onomatopoeia. i. nois fictio: ⁊ balo: mugio: hinnio: ab onomatos. i. no men: ⁊ poeio. i. finge: poeia: fictio: pſopeia. i. pſone fictio. pſopon pſonã dicimus.

E ante o. E Ante o corripitur Male itaq; dicit in lib. Maccabeo rum Petrus Riga Quem iam cleopatre ſeſerat intus amor.

¶ Exceptio. Deois idis. i. Proſerpina. Auſonius ad theone. n. Virgineas inter choreas deioida raptã Suſtulit emeriſſi

Eos eous giis fornacibus horchus. Oui. vj. meta. Aureus vt Danaen e ſopida luſerit imber Mnemoſynem paſtor: varius deoida ſerpens.

Heos heo⁹ ¶ Eos. i. aurora: vnde eous productis prima ⁊ ſecũda. i. oriens ſiue orientalis gre ce ſcribitur per ita: quam literam in e longam vertimus, dicimuſq; adiectiue eous

Ethneon a. um Ad heos cũ aſpiratione eſt lux ⁊ oriẽs. hinc heſper⁹ ⁊ heous. i. oriẽtalis. vtrũ q; eſt apud Propertiũ lib. ij. Siue illaʒ heſperijs ſiue illã oſtẽdet heois. Vret ⁊ eoos vret ⁊ heſperios. hinc liquet hec non ſignificatione differre ſʒ qñtitate. ¶ Ethneos

oppidi nomen vidi hic a quibuſdam exceptum. Gedeon.
¶ Gedeon vnus iudicũ Iſrael variatur Sido.in eucha. Inficienſq3 dehinc non ta ✳ Sido. ⁊
cto vellere terraꝫ. Firmaſti geodeona tubis inſerte canoris Baptiſta Mantu.in.ij Mãtua.a
Mariane. Velleraq3 ⁊ ſiccos magni gedeonis imbres. nequirent hi duo magis ad veterib⁹ ſe
verſari. verum quũ videã vtrũq3 ſepicule in ꝓprijs preſertim a veteribus deficere: ⁊ pe deficiũt
inter Chriſtianos vterq3 magnus eſt: neutrum refelliendum putaui.
¶ Lageos vitis genus ⁊ herba quedam leporaria: a lagos.i.lepus. Ver.in.ij.geor.
Et paſſo pſythia vtilior tenuiſq3 lageos. Ae ante o.

¶ Ae ante o. acteon viri propriũ. Ouid.lib.iij. met. Ac velut ab

ſentem certatim acteona clamant. Petrarcha vti in plurimis ⁊ hic errauit dicens Acteon Aegeon
in lib.iij epiſt. Aut indignantẽ acteoni ſpectare dianã. Aegeon gygas q̃ etiã bria- Acmeon.
reus triſſyllabũ dicitur. Sta. Audierat duros laxantẽ aegeona nexus. Oui.meta.ij Alcolus
Aegeona ſuis immania terga lacertis Alcmeon phi nomen. Aeolus ventorũ rex. Aeon.
Aeola illius filia. Aeolia regia Aeolie inſule. Verg. Aeoliã venit ⁊c. Aeole namq3 Arcus.
tibi ⁊c. Aeon grecũ nos euũ dicimus. Arcos vel arcus centauri nomen. in.xij.met. Geon.
Geon.i.nilus Georgius nomẽ viri ꝓpriũ interpretat̃ colonus: a gea vel ge.i.terra: Georgius.
⁊ ergon.i.opus. Eandẽ habent deriuationẽ. Georgi ppl'i quidã georgica q̃ ad agri Georgi.
cultũ pertinẽt. Georgia terre op⁹ ſeu cultus Geomãtia ex terra diuinatio. Geome- Georgica.
tria ſciẽtia de terre menſuris: geometra vel geometres terre menſor: geographus geometria
qui de terre ambitu ſcribit: vt Dionyſius ⁊ Strabo. Tortellius ⁊ Guarinus volũt Geometra
oẽs hec diphthongari pter georgica ⁊ geometres: q2 id ſm nomen videt̃ corripi. in Geomãtia
iiij.ſaty. Iuue. Grãmaticus rhetor geometres pictor aliptes. hoꝝ opinionẽ refellit Geogra-
Neſtor: q2 hec apud grecos ſine dubio per ae diphthongon ſcribit̃: ergo etiã apud phus.
nos: quocirca in Iuuenale nõ debet legi geometres: ſ3 geometra ꝓductis prima ⁊ Gea.2
ſcda correptis vero tertia ⁊ quarta. Georgius Valla Placẽtinus lib.xxxviij.ca.xj.
dicit apud Iuue. geometres legi per ſynereſin: id qḋ apud Ouiḋ. fieri in ecta docui
mus ita cum ae diphthongo ſcribi geometres contra Tortelliũ: nec tñ ſcḋam dicit
ꝓduci ↄtra Neſtorẽ3: ſic defẽdo Auſoniũ ad vrſulũ grãmaticũ. Vel quot iuncturas
geometrica forma fauoꝝ. hec ſynereſis parciſſime admittenda eſt. ¶ Sido.in.li.iiij
epiſt. Tractator geometra muſicuſq3. p hal eſt. vt in laudibus narbonis. Non huic
cum geometricas ad artes: excuſant quidã. nam gaea vel gea cum diphthõgo aut
ſine ea grece ſcribĩtur ideo dicunt Mantuanũ recte variaſſe Georgius.
¶ Meotis idis palus ſcythica cuius piſces neotydes vel neotici dicunt̃. Iuue.ſaty Meotis
xv. Tale quid excuſat meotide ſenior ira Aegyptus: ſic alij oẽs preter Ouidium ſe ✳ Diph-
mel tm̃ in.iij.lib.triſti Tardior antiquis viſa meotis hyems. vbi diphthongõ licẽ- thongus
ter corripit: teſte Neſtore id nos raro faciamus: nec ad huius exemplum alia corri in dictione
piamus. Forſitan Ouiḋ fuit alia cauſa corripiendi q̃ꝫ Neſtor ait. Meon propriũ vi meotis li-
ri. Meonia regio meonides vel meonus.i. Homerus. Perſius ſatyra.vj. meonides cẽter pro-
quintus pauone ex pythagoreo. ducta.
¶ Phaecomes propriũ centauri apud Ouidium lib.xij. meta. a phea‹m› quod fu- Meon
ſcum ſignificat: quaſi fuſcam habens barbam. Paleologus apud Philelphum in Meoni
prima decime viri nomen. Peon medicus ⁊ pes metricus: peonia herba ⁊ regio. meonides
peones populi cum ae diphthongo ſcribuntur teſtibus Tortellio. Guarino. Ne- Phacoco-
ſtore. licet nonnulli voluerint per oe ſcribi peeon ⁊c. mes.

Oe an̄ o. Boeotia regio a boeoto neptuni filio appellata autho

re Nicoſtrate vel boue. vel cadmi duce vt ait Ouidius lib.iij. meta. menia fac con Palcolog⁹
das Boeotiaq3 illa vocato Inepte igitur dicit Philelphus in ſeptima quarte. Te- Peon.
ne ſitiens quantũ ſus ore Boeotia guſtit ſcribit̃ rectiſſime cum oe diphthongo in Peonia.
prima ſyllaba licet vulgus Boetia ſcribat ⁊ Neſtor dicat oe habere in ſecunda ſyl- Oe ante o
laba: ⁊ Georgius Valla dicat trãſpoſitis ſyllabis Boetia dici vt ceyx diximus: gre- Boeotia.
ci vero cyex. teſtes mihi doctiſſimi viri Hermolaus Barbarus, ⁊ Angelus politia- Boeorix.
nus qui ſe ita inueniſſe in vetuſtiſſimis codicibus ſcribit ſic Raphael regius ⁊ Ca
lepinus cũ multis alijs Boeorix: Cimbrorum rex a mario debellatus non ſine plu
rimo Romanorum ſanguine.
¶ Homoeoſis. homoeoteleuton homoeoptoton nomina figurarum. Hõeoſis
¶ Homoeomaria.i.ſimilitudo partium de hoc dicam alibi. Homoeo-
¶ Oeos Attice populus. maria.

E ante u alpheus.

E Ante u producitur: vt ſpõdeus pes metricus. Mel[?]eus ꝓpriũ viri Alpheus ꝓpriũ fluuiȷ: ab alpho .i. impetigo ſiue vitiligo: q eius aqua dr maculas tollere. Ouid. v. me. Quo ꝓperas Arethuſa ſuis Alpheus ab vndis ⁊c. Eſt etiã viri ꝓpriũ ⁊ tñ ſcribit cuz ae diphthõgo vt qdã volũt Baptiſta mãtua. Quatuor Alpheo iudã Simona iacobũ

Creuſa

Exceptio. Creuſa Enee vxor. Vir. Subit deſerta creuſa fuit Aſcanij mater. etiaz eſt vrbs quedã Culeus coleus Dorotheus viri ꝓprium a doron .i. domũ ⁊ theos .i. deus: fit dorothea: ⁊ trãſpoſitis partib⁹: alia propria theodorus theodora. ſic timothe⁹ ⁊ theotim⁹: ſic enthe⁹ .i. deo plen⁹: ſic alia a theos .i. de⁹ vt leucothea: quaſi albea dea leucos albus eſt hec oĩa in quã corripiuntur contra in doctorũ abuſum. Sta .j. Sil. Enthea lauro eſt finis ⁊ſus Mantuan⁹ de preſidẽtia oratoris ⁊ poete. Habẽt enthea pectora vates Idem in agone diue margarite. Dorotheũ theodorã: Agapem quũ milia nuper ⁊c. Juue. Lautorũ pueros artem ſcindeus theodori. Mar. lib. v. Miraris theodore magna cauſa eſt. phal. eſt. Fortunat⁹ Et cũ timotheo viuere cura meo. Catullus vetus poeta: cui⁹ opa nõ extãt: id apud Gelliũ ait Aufugit mi anim⁹ credo vt ſolet ad theotimũ. Oui. iiij. met. Leucothea q deũ cum prẽ palemona dixit. ſic doſitheus ⁊ alia multa qbus adde androgeus: nicolaus: demoleus: que in os recti⁹ efferunt. ⁊ ſimilia. Eune⁹ ꝓpriũ viri: ⁊ ſi qd a neos .i. nouus deriuaret. Euganeus .a. um. ab euganeis montib⁹. Juue. Euganea quantũuis molior agna. Sic multa alia poſſeſſiua: vt hercule⁹: caucaſe⁹: tartare⁹: tenareus: acheus: ideus fili⁹ Alpharei: aliod producit diph. Volater. xvi. Matteũ cibus quidam. vnde matteolicus .i. guloſus: ſed Merula legit cũ y greco mattyuz aut mattea ae. Sue. in caligu. multis venenatas mattheas miſit. Orpheus triſſillabum pro orphus diſſyllabo. Verg. in culice. Tantũ non orpheus hebrum. Reſtantem tenuit ripis ſyluaſq canendo. Pancreum ⁊ ſi quid eſt aliud a crea .i. caro. ptelẽũ vrbs ⁋ zebedeus variat. Juuencus Illi zebedeum genitorem in puppe relinquunt. Baptiſta Mantuanus. Tertia de natis zebedee duobus edidit.

Dorothe⁹. antheus

Theodor⁹

Timothe⁹ Enneus. Eugane⁹

Matteum Orpheus. Pancreũ. zebedeus

⁋ Ae ante u habet regulã gñalem. Omne ferme deriuatiuũ in eus a greca dictione per ae diphthõgon ſcribit vt ex Priſci. collegim⁹: ⁊ ex frequẽti poetaꝝ lectione aiaduertim⁹: vt a timo .i. honoro eſtimo: iudico: timeus ꝓpriũ viri a ptolomeo .i. pugno ptolomeus ꝓpriũ viri. Attici ſine t polemo dicũt ab acta .i. littus acteus ab achaia: acheus .i. grecus. aliȷ dicũt acheũ fuiſſe ruthi filium: vñ dicta eſt achaia achei etiam dicunt achaici ⁊ achiui. acteus .i. littoralis etiam eſt viri ꝓprium. Agoras .i. forum: hinc agoreus .i. nundinarius. Creta regio. Creteus: ida ideus: mitylene mitylenеus: th[...]e thyſbeus Cyrene cyreneus: phoebe ⁊ phoeb⁹ phoebe⁹. plurimũ fiunt eiuſmodi poſſeſſiua a noibus grecis in a vel in e. nec ſolũ tamẽ ab his: adeo vt nullã hic videam certã regulã: nam verſibus obtemperaſſe poetas ex eo manifeſtũ eſt: q nunc in eus per ae diphthõgon: nunc in ius penultima correpta in pl'ib⁹ feciſſe operiunt. vt a mauſol⁹ mauſole⁹: vñ mauſoleũ ſepulchrum. iulus iuleus phryx phryxeus cleanthes cleantheus: orpheus orphaeus: pythagoras pythagoreus: amyntas amynteus: atlas atlãteus: cadmus cadmeus Sillius in primo. Gens cadmea ſuper regno certamina mouit. idẽ pigmalioneis quondam per cerula terris, a pigmalion. Contra ab Agamenõ fit penultima breui agamemnonius. a rhoetuus rhoeteus: a lagus lageus: a laomedon laomedõte⁹ ⁊ ſi opus fuerit laomedõtius: ab eliſa eliſeus: a pelops pelopeus a Dionyſi⁹ dionyſeus: a thoas thoantheus. a gygas gygãteus: a polidamas pollidamãteus a polycletus: polycleteus: a phlegeton phlegetõteus. ſic alia innumera in Vergi. Ouidio. Sillio ⁊ aliȷs notaui. a cyclops cyclopius penultima breui ab elis eleus. a maurus maurуſius. ab acheron acheronteus ⁊ acherulius. a Dedalus dedali⁹ penultima breui vel dedaleus per diphthõgon. Hora. Iule ceteratis ope dedalea: ſapphicũ eſt. idem Ode vltima libri ſcdi. iam dedala ocyor icaro. verſus eſt alcaicus dactylicus. Sillius libro. xiiij. Dedaliam repetẽs penam qui fraude nefanda Dedalus a. um. Lucre. m j. Tibi ſuauis dedala tellus ſubmittit flores. ſic taz in latinis q in grecis varia fiunt poſſeſſiua: vt a fagus faginus ⁊ fagineus. a populus populnus ⁊ populeus. a quercus quernus ⁊ querneus: quam nõ dãnarez: qui vtrũ q dixerit ficulnus ⁊ ficulneus. Vergi. Et nobis idem alcimedum duo pocula fecit

Ae ante u poſſeſſiua in eus ⁊ in ius.

agoreus.

Cadmeus

Dedalius Dedaleus Dedalus mobil' vox. Faginus. Fagineus

ſagina, ꝛ. Oui.iiij.faſto. Bis ſua ſaginea tpa fronde tegit. Claudia. Populeo ſuſpirat populus ictu. Sic cerulus ꝛ ceruleus: a romulꝰ romuleꝰ: ꝛ romulus a uz. Uer. viij.enei. Nec romula, quondã Ullo ſe tm̃ tellus iactabit alumno. A phaetõ phetontiusꝛ phaetonteꝰ. Sil.lib.vij. Nunq̃ phaetõtius amnis. Sãguinea pontõ turbaſſet decolor vnda. Sat.theb.j. Et phaetontea mundũ ſqualere fauilla. Idem tertio dixit. Inacha tecta. quũ frequẽtiꝰ legamꝰ machiꝰ a.um. A dodona dodoneꝰ a.um. ꝛ dodoniꝰ. Uer. lib.iij.enei. Ingẽs argẽtũ dodoneoſq; lebetas. Claudia in primo de raptu proſerpine. Unde datefruges populis ꝛ glande relicta Ceſſerit inuentis dodonia quercus ariſtis. a Perſeus perſaeus ꝛ perſeius ſic multa alia formantur nam a bacchꝰ bacchaeꝰ bachaeiꝰ ꝛbacchicus dr̃. a typheeꝰ. typhoaeus ꝛ. typhoiꝰ Uerg.j.enei. Nate patris ſummi qui tela typhoia temnis. ab epicurꝰ epicureꝰ ꝛ epicurius. Oui.in priapeis. Ut credas epicurios citari. phal.eſt. Sido.in epithal. polemij. Aſt epicureos eliminat vndiq; virtus. a Nero neroneus ꝛ neronianus. Papi. in Syl. (fas ſit cõponere magis parua) neronea nec qui modo lotus in vnda: hac iterum ſudere neget. a Maro quod Uergilij nomen eſt Maroneus ꝛ maronianus. Idẽ.in.iiij.Syl. Tenues ignauo pollice chordas Pulſo: maroneiq; ſedens in margine tẽpli. Sumo aĩm ꝛ magni tumulis. a cãto magiſtri. i. (vt Domitius ait) ad tumulũ Uergilij qui erat in agro Neapolitano: ꝛ poſſidebat a Sillio poeta. Idez in ij.Syl. Ante annos culicis maroniani phal. eſt. Pegaſeus pegaſeius a pegaſus Catul. ne ſi pegaſeo ferar volatu. phal.eſt. Perſius Cantare credas pegaſeium melos. Scazon eſt. A boreas boreus a.uz. Ouid. in.iiij. triſti. Uita pcul. patria pcragenda ſub are boreo eſt: ab arethuſa arethuſius: a Gortina gortinius penultima breui in Sillio legi: a meleager meleagreus: ab Euander euandrius. E quibꝰ facile intelligimꝰ nullã hic eſſe regulã. ſed ſolã poetarum obſeruationẽ. Item a Cyllene cyllenius ꝛ cylleneus. Marcus Manilius lib.j. Tu princeps authorq; ſacri cyllenie tanti Ruſus in Arato Cõſurgẽte freto cedit lyra cyllenea. a Parnaſſus parnaſiusꝛ pnaſeus. Idẽ in arato. O mihi nota aditi iam nun ina parnaſſei. ſpõdaicꝰ eſt vt precedens. Ouid. v.ene. Templa ſtenebamus parnaſſia vidit euntes. Itẽ hercules facit herculeus vel herculiꝰ penultima correpta vt caucaſus caucaſeꝰ: bactra bactreus: ixion ixoneus ꝛc. Heracles vero heracleꝰ cũ ae diphthongo: quod idẽ eſt cum herculeꝰ. Iuue. ſat.j. Hec ego nõ agitẽ: ſed quid magis heracleas aut Diomedes. hic Mancinellꝰ ait. Herculeus qꝛ hercules latinũ eſt: heracleus: qꝛ heracles grecum hanc rationẽ. Mancinelli eſſe admodum frigidã ex dictis ſatis loquere putamus. Nunc pauca ordine alphabetario ſubijciamus.

Romolus a.aum
phaetõtiꝰ
phaetõteꝰ
dodoneus
Tiphoeꝰ ꝛ typhoius
Epicureꝰ
Epicuriꝰ
Neroneꝰ
Neronianus.
Maronianus
pegaſeus
pegaſeius
Boreus
Cylleniꝰ
Cylleneus
parnaſiꝰ
parnaſſeꝰ
Herculeꝰ
heracleus

¶ Alceꝰ viri propriũ: vt q̃ ſequũt: alphe anthęꝰ ariſtheꝰ anceꝰ arieꝰ aſtreꝰ ſic aſtrea arideus areus athęꝰ aſeꝰ annæus quotidã cognomẽ. Ut Anneꝰ Seneca. Marti. lib.viij. Annæi faceret manus fereni. phal.eſt. ſic Terẽtianꝰ anneꝰ Seneca et Pomponius aũ ſcd́s. Inuenimus Annius ppriũ viri penultima breui. Mart. li.vij. Pro mẽſis hz anniꝰ magros. phal.eſt. Aceſteus nauite deſidis nomẽ aphareꝰ viri nomẽ

alceus
anneus
annius.

¶ Bageus. Beus. Bartholomeus propris virorum.
¶ Cereum oppidi nomen. Cneus viri nomen.
¶ Dandeus proprium viri. Cetera iam nota ſunt. a dicte dicteus. a dirce dirceus Diceus, ideſt iuſtus. ¶ Eumeus proprium viri. Ennoſigeus ideſt neptunus: quia terram concutit. Enno concutio. Sean terram.

* Ennoſigeus. i hebreus

¶ Hebeꝰ ppriũ viri. Hebręꝰ. i. iudeus. Hyleus cẽtauri nomẽ. Piſceus viri propriũ beſtia, oppidũ hymeneus nuptiarũ deus Hermitritheus febris ſpecies.
¶ Ideꝰ ppriũ ꝛ appellatiuũ. iudeus. Iceus viri ꝛ fluuij nomẽ: idumeus: qꝛ ab idumeideus corripitur pro ſilicia pharci. Uolater.xvj.
¶ Lilybeum vrbs ꝛ promontoriũ. Liceus mons. Ledeus quia a Leda.
¶ Lyeus ꝛ leneus. i. bacchus a lenon. Placu teſte Seruio contra Donatum quia mentẽ leniendo deductum voluit. ſi quidẽ) vt Seruius ait (grecum eſt: iam nomen grecum non recipit latinam ethymologiam.

Leneus

¶ Maccabeus cũ dupplici cc ꝛ ae diphthongo nomẽ barbarũ quo vocati ſunt illi viri fortiſſimi: apud ſacras literas nominatiſſimi hoc docet Calepinus.
¶ Manicheus heretici nomẽ. Matheus dupplici tt apoſtoli nomen Sedul. lib.j. Hoc matheus agens hoiem gñaliter implet. in hoc errauit Riga: vt videbis in ante t. Mauſoleum dictum eſt: muſeus poeta inſignis. menecheus cum ch aſpirato viri proprium: cuius Cicero meminit teſte Tortellio.

maccabeꝰ.
Mattheꝰ.

*nazare⁹ ¶ Nazareus q꞉ deriuatiuū a naza: ¶ Niſeus locus inter medos .vbi equi naſcun-
Pangeus. tur pulcherrimi. ¶ Nabatheus a nabath: vñ regna nabathea. ¶ Pãgeus in ſingu-
lari maſculinū, in plurali pãgea orū neutrū teſte Neſtore. ¶ Papeus .i. iuppiter a-
pud Scythas. ¶ Pãgeus. ¶ Phianeus et multa poſſeſſiua vt phaereus phœbe⁹
¶ Pireus cum i latino ꝓpriū viri. ¶ Pyreus cū y greco port⁹ Athenienſis: ⁊ oppi-
dū. ¶ Phariſeus. Plebeius a plebs ⁊ plura ſatis ex dictis nota. ¶ Pyleus ꝓpriū
viri. ¶ Pygmeus nanus. ¶ Philippeus a philippus: cuius rei teſtimoniū in hiſto-
riis occurret. Pãnopheus. Iuppiter. Propyleū: veſtibulū. ¶ Saduceus. ¶ Scara-
beus. Speleū. Sigeum: hec fere poſt patebūt. Tropheū ⁊ que iam patent thymbre-
Oe ante u us. Timeus trocheus. Iam ꝙ viri propriū eſt: tyrtheus.

Coeus ¶ Oe ante u. Alpheſiboeus meliboeus. euboeus: ⁊ quecū bo
id eſt bos deriuationē habent: q꞉ grece ſcribuntur per oe diphthongon.
¶ Coeus gygas cum oe diphthōgo teſtib⁹ Tortellio. Guarino. Georgio Valla. ſic
Coea inſula. Tortellius dicit etiam ſcribi per ae diphthongon. Neſtor negat oino
vllam habere diphthongon. Ouid. met. vi. Quoq modo audetis genitam titanida
I ante a. Coeo. Latonā proferre mihi. Idem. in epi. Cingitur aegeo nomine coea mari.

¶ I ante vocaleis. Et primum ante a

I Ante a corripitur: vt Niaethus fluuij proprium cū la-
tino teſte Tortellio ſequente ae diphthongo. ¶ Sunt tamen, qui Nee-
Noia he- thus cum e prima ſyllaba ſcribant ⁊ intelligentur omnes regule tam
brea in ias de i tenui quod grecum dicunt ꝙ de i latino: vt hyades, media pro re-
Helyas. gione: ⁊ quecunq apud grecos ſcribuntur per iota, id eſt i correptum
inter que ſunt omnia virorū propria in ias ex hebreis ſumpta: teſte doctiſſimo grã-
*Alexan matico Aelio Antonio Nebriſſenſi: cui vtiq cedo. Auſonius ad omnipotētem deū
der ⁊ Be- Helyas ⁊ ſolido cum corpore preuius Aenoch. baptiſta Mantuanus. Helyas ar-
da nō vete denti celum petijſſe volatu. Fauſtus ad Laurentium Carmelitā. Quibus. Helyas
rū poetaꝝ olim raptus ab ardēti ſolido cum corpore curru indumēta dedit. Iuuencus: zacha-
teſtionijs rias vicibus cui templum cura tueri. Idem. Hic ab arimathia nomen geſtabat
vtuntur Ioſeph Idem corripuit Hieremias: vt Mantuanus ezechias, ſed Iuuencus, pro-
duxit Helyas: vt Mantuanus aliquando. Huiuſmodi noia in ias Alexander cum
venerabili Beda dicit ꝓduci. Nec mirū quia hi nō ex grecorū ſcriptura: nō ex vete-
rū poetarū ſcriptis: ſed ex Prudentio/ Sedulio/ Petro Riga: ⁊ ex aliorum poetarū
Hermonia Chriſtianorum libris grãmaticam ſuam confirmarūt: qui ſepe errauerunt: vt pa-
tebit perlegenti hos libros: Arator ꝓducit: Mathias/ Ananias/ Helias/ Sidoni⁹
Apollinaris i euchariſtico: Helyas ꝓduxit: zacharias corripuit. Prudēti⁹. Golias
⁊ ſilia producit. Nos hec oia corripiamus: q꞉ per iota ſcribuntur: vt theologia/ mo-
narchia/ ſymphonia/ euphonia/ orthographia/ melodia: vt comoedia / giganto-
machia: aſtronomia/ geometria/ ſymmetria. Agonia/ athanaſia/ ablepſia / anaſta-
Sophia. ſis/ categoria/ chirurgia/ diſenteria/ dyſuria/ mania/ melancholia/ euphemia/ phã-
taſia / euchariſtia: vt baptiſtã qđ tñ Valla dixit ꝓduci: vſia/ ſophia/ philoſophia. ꝯ-
tra Priſcianū in accentibus, ſunt tñ qui illum librū negent eſſe Priſciani: vbi etiã
vrania male dr ꝓduci. Mancinellus in figuris fatetur ſe nō obſeruaſſe quãtitates:
q꞉ nō potuit ſemꝑ: vt pueri carmen ediſcerent: id tamen veteres factitaſſe non com-
perio. Nos itaq cōtra vulgi abuſum hec omnia corripiamus: ⁊ quecunq eiuſdem
ſunt deriuationis: ⁊ quecunq nō excipiemus: niſi contrarium veterū authoritate
probetur: nam ijs libenter cedimus: vt qui talia excepiſſemus ſi animaduertiſſemus
Nunc de nōnullis teſtimonia veterum afferã: nam de omnibus nequeo, q꞉ nō oia in-
*Petrus greſſa ſunt poetarum libros Lucretius li. iij. Harmoniã graij quã dicunt ꝙ faciat
riga in di- nos viuere cū ſenſu. Sic homilia. i. ſermocinatio: qđ teſte Neſtore cū i latino ſcribit
ctione ſo- in vtraq ſyllaba. Martia. lib. vj. Hic pius antiſtes ſophie ſua dona miniſtret. Idē
phia lapſ⁹ libro. j. Cum tibi ſit ſophie par fama ⁊ cura deorū. Vergilius in ciri. Florentis viri-
eſt. deis ſophie cōplectitur vmbras. Ibidē. Aeternū ſophie cōiunctū carmine nomen
Auſonius de ternario nūero. Tres ſophie partes: tria punica bella trimeſtres An-
norum celiq vices. Afranius apud Gelliū libro. xiij. cap. viij. Vſus me genuit ma-
ter peperit memoria. Sophiam vocant me graij, vos ſapientiam duo ſunt iambici
Sophiam anapeſtus primus pes ſecūdi verſus. Valeat igitur Petrus Riga mul-

totum erroꝝ pater dicẽs in geneſi. Cõſtruit eccl'iam vera ſophia, pris:cuz hoc erra uerſit Alexãder ⁊ Petrarcha cuz multis aliqs, Nicola⁹ Feret. dicit apud grecos ſo phia pduci:lz Mar. corripiat apd latinos ⁊ phocylides apd grecos. Uex ego Feret to minime credo:niſi adducat aliqs poetas fide dignos:q hoc nomẽ pduxerũt: quũ etiã grece per iota ſcribat:vt rectiſſime Nebuſ. docuit:ita corripit phia: vt in hoc iambico trimetro. Hoſpes reſiſte ⁊ phiam Doꝛſenni lege. Sene. dicit hũc verſum in ſculptũ fuiſſe Doꝛſenni poete comici monumento: vt refert Petr⁹ crini. lib. j. de poe tis latinis ca. xij. Ouid. j. faſt. Et prius antiquus decebat agonia ſmo. idem .ij. faſt. Proria cognati dixere chariſtia chari ſic galactia phlegetomia phlebs aut pleps id eſt vena: ⁊ tomo incido Abſit ergo vt cũ Priſc. vel mãci. dicam⁹ barbariſmũ eſſe ſi qs penultia breui phia dixerit: aut Urania vni⁹ nomẽ muſarũ nomẽ:q Uranie ſe pi⁹ appellat:nã qd ex Uerg. in opuſculis affert admodũ debile eſt:quũ ibi etiã ſcda ptra olim poetarũ vſum pducat:⁊ ptra pmitiui naturã. Urania poli mot⁹ ſcrutat ⁊ aſtra. Emẽdãdus eſt hic loc⁹ librarioꝝ incuria olim depꝛauat⁹:ſic inquã reſtituẽd⁹ eſt Urãnieqꝫ poli mot⁹ ſcrutat ⁊ aſtra. aut Uranie celi mot⁹ ſcrutat ⁊ aſtra. Id ptz ex plimis poetis. Claudian⁹ de cõſulatu Theodoſij. Uranie redimita comas. Oui v. faſt. Excipit: vranie fecere ſilẽtia cũcte. Papi. viij. theb. Ipſa diu inſpectis lethũ p dixerat aſtris, Uranie. cupit ille tñ pugnaſqꝫ viroſqꝫ. Uranie eſt etiã Helena ſtella nautis ſuo incẽdio moꝛtifera: vt docet Lact. Sunt q phia theologia ⁊ ſilia dicunt pduci non rõne ſed vſu:qꝛ aures in his abhoꝛrẽt coꝛreptionẽ: Pauia: papia: Aſtro= nomia. Theologia: Matthias ⁊c. Hoc eſt collatrare canib⁹: coꝛrudere aſinis. Naz quoꝝ he ſũt taz delicate aures coꝛreptionẽ in his abhoꝛrentes. Nimiꝝ aſinoꝝ lõ go abuſu iam olim depꝛauate qb⁹ optẽperare tam dedecet doctos q philomelam inepto cuculoꝝ cucuc oblectari. Hoꝛa. in arte. Ut gratas inter menſas ſymphonia diſcoꝛs. Idẽ interdũ tñ ⁊ vocẽ comedia tollit. Cur nõ ſic euphonia meloedia pſoe dia. Mar. Hanc noꝛũt vnã ſecula naumachiã. Calepi. ſepe dicit penultimã coꝛripi: vbi pducit ⁊ contra:ideo niſi pbauerit: nulla eſt illi fides adhibẽda. Et tñ vbi i an te a pꝛoducit:vt ſi grece per ι ita literã ſcribat quã in e longã ſepi⁹ vtimus:aut p ei diphthongon. Inter que hec notaui. Amphigenia vrbis nomen. Papi. iiij. theb. Quos fertilis amphigenia Aegialia vel aegialea ver aegiale les. mulieris ppꝛiũ Priſcia. in perihege. Coniugis inceſte p fraudas aegialie. Alexãdria ⁊ alexandrea pducit vtrũqꝫ teſte Priſcia. li j. Sũt q dicant ea q grece per ια ⁊ εα terminant ſub ia coꝛripi ſub ea vero pduci. hi ſentiũt contra Priſcia. ⁊ Neſto. ideo eis nihil credo niſi coꝛreptionis teſtimonia ex vteribus pferant. Pꝛoper. li. iiij. Noxia Alexandrea doles aptiſſima tellus: ſed hic rectius adiectiuũ ẽ. per ae diphthõgõ ſcribẽdum ale= xãdrea: nam vt ex dictis liquet ab alexãder alexãdre⁹ ita recte foꝛmat: vt ab me leager meleagreus. a cadm⁹ cadme⁹ ⁊c. Nonnulli hic alexãdrina legerũt. At ale= xandrea ſiue alexãdria ſubſtãtiuũ eſt ſine dubio in li. iiij. car. Hoꝛa. ode. xiiij. Poꝛtus alexãdria ſupplex hic penul. pducit vſus eſt iambic⁹ dimeter hipcatalectic⁹ hñs qtuoꝛ pedex ⁊ ſyllabã. poſt⁹ ſpõdeus eſt:qꝛ actũs plis. Ale:iãbus xãdri: ſpondeus qꝛ troche⁹ hic nõ recipit. a ſub: iambus. plex ſyllaba ſuperãs. ſenſus eſt alexãdria patefecit tibi auguſto poꝛtus ⁊ vacuã aulã. Antiochia vel antiochea: teſte Neſto ⁊c. Alabia. i. innocentia: ſed rectius alabea ſcribit: qꝛ ei in e vertit: vt cytherεia cy= therea. hoc ait Calepi. aliqñ vertit in i longũ: vt elegεia elegia. Angaria teſte Ne= biſſẽſi. Animoꝛia. Thebai. vi. apud Papi. aut cyꝛrã tauris animoꝛiãqꝫ ſupinant Ariſtocratia. ſ. optimatiũ pꝛincipatus pducit: qꝛ grece hꝫ ei diphthongon. Argia mulieris ppꝛiũ. Papi. theba. ij. Oꝛnatus argia gerit. ⁊c. Eſt qꝫ fons ⁊ regio ⁊ ſemp pducit. Aſtridamia vt hippodamia: nã ex ſecunda parte eadem eſt oꝛigo. Angias pꝛopꝛium viri teſte Toꝛtellio. Anthia apud Lippium in Opiano. Academia re ctius coꝛripit: vide a ante c. Aethia mergus: alethia. ι. veritas. Coronia nomen op pidi a Coꝛo: teſte Lactãtio. Sta. vij. theb. Meſſe coꝛoniã Baccho gliſanta colentes Gliſas antis eſt oppidi nomen. Cyanae arũ. cũ y greco inſule in ponto. hinc adie= ctiuũ cyaneus a um. ⁊ cyanei mõtes. Luc lib. ij. cyaneas tell⁹ emiſit in equoꝛa cau tes frequẽs eſt in Ualerio Flac. Cyane es cũ y greco nympha ⁊ fons in quẽ illa cõ uerſa dr variat. Oui. in. ij de ꝑ ꝑõto. Quaqꝫ ſuis cyanẽ miſcet anapus aqs. idem li. met. ix. cognita cyane pſtãti coꝛpe nympha. ſic legit Neſtoꝛ:lz nõnulli malint cya= nee tetraſyllabũ. ſic in cyane coꝛriperent pma ⁊ ſcda: in cyanee cyanees pina pdu ceret ⁊ ſignificat hoc nomẽ filiã meãdri ex qua miletus tulit byblia cũ canno huic

Uranie
⁎ Põtan⁹
vranie dic
muſa iouiſ
certiſſima
proles: ine
p ũ ergo ⁊
hoc carmẽ
vrania ca
nit celos ⁊
ſydera tan
gens.
Symphe
nia.
euphonia
Amphige
nia.
Aegialia
Alexãdria
Antiochia
Alabia.
Angaria
Animoꝛia
ariſtocra=
tia.
Argia.
aſtrydamia
Coronia.
Cyanee.
Cyaneus.
Cyane.

ſententie inherendū cenſeo. nam cyane. v. meta. ⁊ alibi ſemꝑ corripit quantū ſcit.
Dia Cyprogenia, ⁊ aphrogenia. i. venus Dia inſula. Oui. in. j. de arte Qua breuis equo
Deidamia reis dia ſcritur aquis Deidamia pyrrhi mater. Papi. achilleidos. j. Aeacidē furto
Dulia. iam nouerat vna latentē deidamia virū. Dulia teſte Nebriſſen. i. ſeruit⁹ hois. Dia
Diana. na variat aliq̄ inter greca reijciūt: Macro. in. j. ſatur. vult eſſe latinū: nobis quātita
Deiopia tem rite docuiſſe abunde. eſt. Oui. iij. met. Ira pharetrate fert ſatiata diane. Hora.
in car. ſeculari Phoebe ſyluarūq̧ potēs Diana ſaphicū eſt ibidē. Quindecim dig
na p̄ces virorꝫ ſaph. eſt idem alibi. Infernis neq̧ enī tenebris diana pudicū. Libe
Elegia, rat hippolytū. Uer. Exercet diana choros. correptio. eſt longe frequētior., Deiopia:
*Idē cuȝ ſed frequētius dicim⁹: deiopeia. nymphe nomen eſt apud Uir. j. enei. Dianas fons
hoc măci= in perihege. Elegia nunq̄ corripit contra Bernardū veronēſeȝ interpretē. Tibulli
nell⁹ ſētit. pluresq̧. Nam apud Ouid. male legūt (vt cōtra Tortellū. ⁊ Domitium ſentio cum
Energia. Neſtore) Nendrus amor meus eſt: elegia flebile carmen. vbi dicunt penultimā cor
epiphania ripi. pducetis contra oīm veterū cōſuetudinē prima ⁊ ſcda quas vt peruerſā ſaluēt
Euſebia. opinionē dicūt variari: ⁊ alibi apd Ouid. eſſe pceleumaticū. Inter quas vultu pe
Elenchia tulans elegia vocat: vbi voluūt prima pducta ceteras corripi. Ueriſſime pfecto aūt
Eumenia modicū errorē in principio eſſe maximū in fine, ſiquidē penultimā pduci ex eo ma
Eumenia nifeſtū eſt q̄ greci per ei diphthongon ſcribit. Mar. li. v. Differt opus nec te facūdi
entelechia ſcena Catulli. Detineat cultis aut elegia comis: ſic pducit apd Oui. vbi ineptū eſt
Hermenia ad pceleumaticū refugium. Sta. j. Syl. Quas inter vultu petulans elegia propin
Periher= quat. Aliq̄n tn̄ ei diphthōgus reſoluit ſiue diuidit. ſic legendū eſt apd. Oui. Flebi
menias. lis indignos elegeia ſolue capillos. Energia teſte Tortel. ⁊ eſt efficatia. ¶ Epipha
Hippoda nia. i. apparitio. grece ſcribit per ei diphthongon. vt Euſebia: Et elantia. i. increpa
mia. tio Eumenia beniuolētia. Eugenia teſte Nebriſ. q̄ ex ſcda parte eadē eſt deriuatio
Hipdulia. cum amphigenia ⁊ iphigenia. Entelechia apd Philelphū in q̄rta q̄nte Entelechia
Hiperia. etiā tum ꝯueniētia quedā. Hermenia teſte Nebriſſen. Et eſt interp̄tatio. Hinc peri
Homoeo= hermenias orō ex p̄pōne peri: q̄ gtm̄ hȝ: ⁊ ſignificat de ⁊ gtō hermenias: hoc ē de in
meria. terp̄tatione. Hyppodamia mulieris propriū. Ouid. Uenit vt in phrygios hippoda
Iaſius. mia ſinus. Hyperdulia: q̄ cōponitur a dulia. Hiperia. Ualerius Flaccus li. iiij. Fle
Iapetus. uit amimone: flerunt meſcides vnde. Fleuit ⁊ effuſis reuocans hiperia lacertis.
Iapetides Homoeomeria ſimilitudo partiū. Lucretius lib. j. Nunc anaxagore ſcrutemur
Ilithia. Homoeomeria Harpyia yi diphtongon hȝ. ¶ Iaſius qui etiā Iaſion dicitur a ce
rere vehemēter dilectus. Ouid. ij. triſti. In venere anchiſes in lunā latmius heros
in cererem iaſius qui referatur erit. Idem j. meta. Queritur caneſcere nitem iaſio
na ceres. vbi mendoſe legebatur: teſte Regio Aeſona flaua ceres. Iapetus titani
filius. Ouid. lib. j. meta Quem ſatus iapeto miſtam fluuialibus vndis ⁊c. ſic iape
tionides. i. prometheus vel deucalion: vti ſit iapetion penultima pducta: p̄mitiuū
Iapetides aūt viri ꝓpriū corrip. Ouid. v. met. Tu quoq̧ iapetide nō hos adhiben
dus ad vſus Ilithyia cū yi diphthongo penultima eſt diane nomē q̄ parturiē
tib⁹ p̄eſt. vel ꝺ rabi ilaſcome. i. placo: vel ilaſco. i. deos benignos facio. Nō placet aūt
q̄d Domiti⁹ ait in Ciriin. ab hyle. i. ſylua ⁊ theadea: hoc eſt ſyluarꝫ dea q̄ ſic ſcribe
retur hylithea cuȝ y greco aſpirato in p̄ncipio vt hyle: ⁊ cum e in penultima vt leo
cothea qd inauditū ē. Oui. ix met. vocabis Prepoſitā timidis partētib⁹ ilithyia. ſiūs
eſt ſpōdaic⁹. Hora. in car. ſclari. Lenis ilithia tuere matres. ſup. eſt. q̄re nō dubito
mēdū eſſe apd Uer. in. Ciri. perdere leua p̄cor p flumina ſacra ilithye p diane. opu
Ironia: culis Uergilij admonui ſepe nō facile fidē habēdam: quia plerūq̧ mendoſa ſunt:
iphigemia Ironia teſte Tortellio q̄ in prima ⁊ penultima cum ei diphthongo ſcribit Iphi
genia mulieris ppriū Ouid. xij. meta. Flentib⁹ ante arā ſtetit iphigenia miniſtris
laodamia: ¶ Gaſtrimargia penultima pducta nimia ingluuies vt apud Ariſtotelē in ethicis
Gaſtrimargus guloſus. hoc dicit Capinus Et poſtq̄ eū Cū bedelius. ¶ Laodamia
mulieris ppriū: ſic quicq̄d eiuſdē deriuationis reperitur: Ouid. Hemonis hemo
Langia nio: Laodamia viro. ¶ Langia fons. Papi. iiij. theba. Hec quoq̧ ſecreta nutrix lan
Lampia gia ſub vmbra. ¶ Lampia vrbs archadie a cādore niuium p̄ dicta (vt ait Lactāti⁹)
Latria nam lāpon ſplēdidū eſt. idē in eodē. Cādenſq̧ iugis lampia niuoſi. Latria. i. cul
Idolola= tus Baptiſta in lib. iij. Cala. Eſt fidei caput eſt veri latria tonantis. grece ſcribitur
tria. Teſte Nebriſſen. cū ei diphthongo. hinc dictio pētaſyllaba idolatra. i. idoli cultor ⁊
hexaſyllaba idololatria idolorū cultus nō idolatra: nec idolatria: vt ineptum vul
gus dicit. dicit hoc Ualla in Mattheū. Calepinus vulgo interim concedit in q̄re.

nō habebit me riualē. Ligia & etiā ligea mulieris propriū. Mar.li.xi. Toto vertice Ligia.
quot gerit capillos. Annos ſi tot habet ligea trina. eſt phal. Eſt etiam nymphe pro
prium. ¶ Litania cū i in prima ſyllaba melius quam letania. i. ſupplicatio hinc lita Litanis
nus ſerui nomen in aſinaria Plauti. potius quam liban⁹ teſte Ioāne Pio. ¶ Lādrian⁹
proprium viri apud Philel. in. ij. ſeptime. ¶ Lemargia teſte Calepi. ingluuies. Leba
dia vrbs Boetie Appollini ſacra. Legitur hoc nomē apud Siliū lib.xii.ca.v. Papi lemargia
nij. theb. Et valles lebadia tuas. quidā libri habēt, thebaida inepte perfecto. ¶ Mā lebadia
tia. i. diuinatio cū ei diphthōgo teſte Tortellio. hinc acromātia: pyromātia: geomā Mentis
tia: hydromātia: ſciomātia: necromātia: quā indocti nigromātiā dicūt. Eſt enim ne Necromā
cromātia: ex mortuorū cadaueribus diuinatio: necros. i. mortuus necroſis mortifi tia
catio. Magia. i. incantatio: cū ei diphthongo ſimiliter ſcribit. Melanthia deucalionis & Magia
pyrrhe filia. Meochia teſte Neſtore. i. adulteriū. ¶ Nicia vel nicea vrbs & nicome melāthia.
dia vel nicomedea teſtib⁹ Priſci. Et neſtore. Ophias gigas. Claudi. li. iij. de raptu Moechia
proſerpine. Hec arma minātis ſuſtinet hos onerat ramos exut⁹ ophias. ¶ Orÿia Nicia
nymphe nomen cū y i diphthongo in penultima. Oui. in. vi. me. Dilectaqz diu ca Nicomes
ruit de⁹ outhyia. verſus ſpōdaicus eſt. Pedia grece ſcribitur cū ei dipthongo teſte dia.
Neſtore: eſt aūt pedia eruditio inſtitutioqz in bonas artes & caſtigatio: teſte Valla Ophias
in epiſtolā Pauli ad hebreos: vbi ait diſciplinā inepte dici caſtigationem. Periphe Orityia
ria. i. circūferentia grece ei diphthōgō habet. Peridia mulieris proprium. Uer. xij. en. Pedia
Nomē, Echionū matriſqz genus Peridie. Phlias proprium viri in. i. Ualerij. Flacci. peridia
Plias adis. grece ſcribit cū ei diphthongo: tamen a latinis variatur aliquando diphthongus phlias
diuiditur. At productio eſt lōge frequētiſſima. Uer. Arcturū pliadeſqz hyades: gemi plias
noſqz triones Ouid. iiij. faſt. Pliades incipiant humeros releuare paternos. Uerg. i.
geor. Pleiadeſqz hyades claramqz licaonis arcton. Oui. faſt. v. Hinc ſata Pleione pleias
cū celifero Atlante Iūgitur (vt fama eſt) pleiadeſqz parit fuere ſeptem. Atlantis &
pleiones filie in ſtellas ſeptē mutate. Priamides Priami filius aut nepos contra pri
mitiui naturā producit. Uerg. Priamidēqz Helenūqz &c. Oui. Hanc tibi priamides pamides
mitto Ledea ſalutē. ¶ Phthia cū phth aſpiratis i eadē ſyllaba regio & vrbs Theſ phthia
ſalie: nuſquam legit phithia contra Tortelliū. Sene. in hecuba. Aptior phthie melioraqz ✱ Phthi⁹
fetu ſaphicū eſt. Catul. Progenies phthie clara ſupuehit. Hinc phthius a. um. et adiectiuū
phthiotic⁹ a. ū. & phtheotis idis. & quoqz pl'r phthie arū. Dido aenee. Nō ego ſū phthie
phthijs magniſqz oriunda: Mycenis. Catul. Deſerit ſcyros linquūt phthiotica tē polymnia
pe. Hora. lib. iiij. ode. vj. Phthi⁹ Achilles. Adonicū . Polymnia variat productio Rhetoria.
eſt melior. Prophetia. Rhetoria parte rhetorica e[...] rōne producit. Seleucia vel Thalia.
ſeleucea. ¶ Thalia vna muſarū & maris nympha. Mar. lib. ix. Frāge leneis cala Thyias
mos & ſcinde, thalia libellos. Thyias adis, cū yi diphthōgo teſte Feretto ſacrificu
la Bacchi. Uir. Thyias vbi audito ſtimulat Trietica Baccho.

I Ante e corripitur vt Pieron. I ante e

¶ Exceptio. Pier⁹ viri nomē & piera. vnde Pierides pierus
Ouid. v. met. Pierus has genuit pelleis diues in aruis. Uir. Pergite priene.
pierides. Priene Biātis patria recti⁹ corripit licet Sidoni⁹ variarit. ✱ Baptiſ
hinc Priene⁹ a. um. Sido. in. i. panegyrico. Priene Bia quam pl⁹ tibi tur ſta pius ſe
ba malorū eſt. Idē. in laudib⁹ narbōis. Et tu quez dederat bias priene. phal eſt. vbi pſus eſt in
priene primā corripit & recte quidē. nā greci corripiūt vt patz ex verſibus quos pius dictione
Baptiſta in Sidoniū adducit quos ipſe latinitate donauit: e quibus vn⁹ eſt. Turba priene.
bias genitus canit ampla priene malorū. Hic pi⁹ male corripuit vlti. in priene: quod
non ex ignorantia ſed ex aiaduertētia accidiſſe opinor. declinatur namqz priene es.
vt ſemele es. Priſcianus in perihegeſi. Inter mileſiū currēs latamqz prienem. Tu
primam ſemper corripito. Sabuel variat a chriſtianis. I ante i.

I Ate i corripitur vt oiiambus.

I ante o corripitur: vt Iole. I ante o.

¶ Prima exceptio. Nomina in ion tertie declinatiōis Nomina in ion.
producūt i ā o: vt irio orio ario echion hyperio pand ō amphiō oppiō
oedipodion pro. oedipus. Unde oedipodionides. iapetion pro iapetus: vnde iapetio
nides, methiō echion & alia innumera. Neſtor plurima affert teſtimonia: nos pas

eſt contenti erimus. Sidonius in eucharistico. Nunc ſarmata nunc Hylariõ plus finis eſt Statius. iiij. thebaidos. Comit equos ac inde iugo luctaẽ arion: equi nomen eſt. Vergi. in Damone. Orpheus in ſyluis inter delphinas ariõ. hic citharedi nomen eſt. Papi. lib. iiij. theba. Flet pater & lacerum componit corpus Echion. Horatius. perfidus ixion. Idem. Dictus & amphion. Ualerius flaccus. lib. vj. Et geticum Periona ferit. Niũs eſt prion regis getici nomen.

Hylarion
Arion

Aſterion
Aphitrion
carmeniõ.
Cercyon
Chromiõ.
Dedalion

¶ Tolluntur ab hac exceptione hec & fortaſſis plura: que his addicere fuerit cuiq; liberum.

¶ Aſterion fluuij nomen apud Papi. theb. iiij. ¶ Amphitryon cũ y greco in tertia ſyllaba. Hinc amphitryoniades. i. Hercules. Auſo. Amphitryoniaden puerũ &c. ¶ Aegion vel Aegio in plauto. ¶ Carmenion vide e ante n. ¶ Cercyon onis cũ y greco viri propriũ. Oui. vij. met. Cercyonis letum vidit cerealis eleuſis. ¶ Chromion videbis in crementis. ¶ Dedalion viri propriũ. Idem libro. xj. Quum ſe dedalion ſaxo miſiſſet ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apuleius in prima oratione apologie. Qui inſanum me animi redis amice Dion. ¶ Ection viri proprium vide e ante e. ¶ Endimion viri propriũ. in a ante m. in primis. Emathion ver. ix. enei. Emathiona liger chorniẽũ ſternit aſilas. ¶ Eurition centauri nomen qui etiam euritus dicitur teſtimonium eſt vbi de o interiectione locuti ſumus. ¶ Echalion nauta tyrrhenus in delpinum verſus. Oui. iij. met. E quibus Ethalion: te ſe omnis in vno &c. ¶ Gerion qui etiam geryones: variatur a Claudi. melius corripitur. ¶ Jon viri proprium. Sta. iij. theb. Serditions chromis. ita ponit neſtor. ¶ Jaſon vide i ante a. Maſclion viri nomen in. v. Martialis. ¶ Melãchion viri ꝓpriũ. Mart. lib. x. Hec tãdẽ ſita prurit in ſepulchro. Calua ploria cũ Melãchiõe. phal. ſunt Morion onis videbis in o añ r. ¶ Mimaliõ in i añ m. ¶ Oarion. i. orion videbis in o añ r. ¶ Oenopiõ videbis in oe diphthõgon ante n. ¶ Porphyrion gigãtis nomen. Pygmalion viri proprium in primo eneidos. ¶ Sicyon cũ y greco in ſcḋa ſyllaba vrbs apud Oui. in ibin. & Ju. ſat. iij. Socratiõ viri nomẽ corripitẽ a Catulo. Adijce dictis. Cebrion & Hippotion apḋ Stra. Hemeridion & Electrion: vt Bebellius notat. Tõgilion in tertio. Mar. Philiſtion in ſecũdo eiuſdem. Sunt ꝓpria virorum. Sigalion Harpocrates apud Auſonium.

Ection
Endymiõ
Emathiõ.
Eurition
Ethalion.
Jon.
melãchiõ.
Morion
Mimaliõ.
Sicyon
Socratiõ
Hippotiõ

Clio.
Diogenes
Dios
& Auſo.
effigiẽ rex croeſe tua ditiſſime. regum vidit apud manes.
Diuus. a. u3
diogenes
Cinicus.
Enyo
hermiona
Herios.
Job.
Conium
Jonia
Jones.
Jonos.
Jo.

¶ Secunda exceptio Ariobarzanes teſte Bebelio.

¶ Clio vna muſarum. Oui. li. j. de arte. Non mihi ſunt viſe clio cliuſq; ſorores. ¶ Diogenes philoſophi nomen. Auſo. in Epigrãmatis. Diogenes obijt non obijt: ſed abit dicitẽ ioue genitus: q: dios Juppiter eſt: genes genitus: ideo contra naturã ꝓducitẽ ab Auſonio. q: dios teſte Seruio corripitẽ. vñ dius dia dium. i. Diuin⁹ a. ũ ꝓducitẽ ɔtra [illegible] naturã. nos cum Auſo. primã in Diogenes audacter ꝓducemus. nec dius. a. um. vnq̃ corripiem⁹: & (vt ſentio) ipm nomẽ dios interdũ ꝓducere poterim⁹ q: ſub dio ꝓducitẽ & ſignificat ſub celo ſub Joue. ita dicit Aſcanius in oratio nes Ciceronis. nec dicim⁹ ſub diuo q̃ eſt cõtra imperitiũ vi. lg⁹. Uer. xj. eñ. Italides quas ipſa dec⁹ ſibi dia camilla delegit. perſius. q̃d dia poemata narrẽt. Lucre. li. ij. Dux vite dia voluptas. Uer. iij. Geor. Ne mihi tum mollis ſub dio carpere ſopnos Neu dorſo libeat nemoris iacuiſſe ꝑ herbas Dioclides in etna. ¶ Enyo ũs. bellona. Papi. xj. theba. Hoc ego mars habeat vulgatq; iacter Enyo. ¶ Hermiona vrbs in mari egeo. Uergiẽ. in ciri. Hinc ſinus hinc ſtatio contra patet Hermiona ¶ Hierios videbis in a ante n panos. ¶ Job ſanctiſſimi viri nomen diſſyllabũ eſt contra indoctos. Prudentius in pſycomachia. Nã proxim⁹ Job Heſerat inuicte bella inter dura magiſter. ¶ Joniũ mare q̃ voluũt ab io dici. Oui. Jactari quos cernis in ionio immẽſo at ionia regio variaẽ vt iones & ionos viri nomen vñ ionia dicta eſt. Oui. vj. faſt. Nec latiũ notat quã prebet Jonia diues. Luc. lib. vj. Prim⁹ Theſſalie rector telluris ionos. In formã ea ſide pcuſſit põdera maſſae. Jonos ſiẽr ponitẽ apḋ Claudianũ in li. ij. ɔtra Eutropiũ Hora. ode. vj. lib. iij. Motus doceri gaudet Jonico verſus eſt dactilicus alcaicus. Manili⁹ producit & Oui. in arte Tutior eſt correptio. ¶ Jo ius Inachi filia a ioue in vaccam verſa variaẽ licet productio ſit frequẽtior. Oui. j. met. Cõſtiterat quocũq;

ieco ſpectabat adio. idē. in epi. Hic ermeſtre ad linū. Que tibi cauſa fuge eſt. quid io freta lōga perras. Nō poteris vult⁹ effugere ipſa tuos. Inachi quo ꝓperas ꝛc. idē in ibin. Et halō vt vita ſpoliauit iſidi⁹ hoſpes. Quēq̄ meōꝛ a ſacris nunc quoq; pellit go Indi⁹ poſſeſſiuū ab iſis a ꝑmitiuo lōge diſcrepās. idē. ix. met. iſi paretoniū maꝛeoticaq; arua pharūq;. Que colis ꝛc. io interiectio vel aduerbiū: apd Sil. ſemel ꝓducit aliū corripiūt. Oui. Dicite io peā: ꝛ bis dicite pean. ¶ Spio nymphe nomen producit teſte Badio ꝛ Bebellio. Vergi. v. enei. Niſeeſpioq; thaliaq; cymodoceq; Sūt tamē qui habeāt niſeeq; ſpioq; ꝛ vide polyſyntheto pulcherrime conuenire.

¶ Thiodamas proprium viri apud Ouid. in ibin. ꝛ apud Papi. vij. theba.

Ante u corripitur: vt Julius Priameius: Dryude vl' — *Thiodamas.*
dryudes: aut druide apud Lucanum.

¶ Exceptio Ariuspopulus. Luc. lib. iij. Subſtringe⁹ — *Arius.*
arimaſpe, comas hic fortis arius. At arrius ꝓpriū viri ꝛ Arria ꝓpriū — *Arrius*
mulierꝭ gemino rr corripit. Catul. Chōmoda dicebat ſi qñ ꝯmoda vl' let dicere ꝛ hinſidias arrius inſidias. Sic arrius heretici nomen: lꝫ Valla in Mattheum cōtradicere videat. Sedulius. Hec eſt vera fides: hanc ſpreuit hꝛe ſalutem — *Agenius.*
arrius infelix. Aratoꝛ libꝛ. j. Fuſa ruit arrius aluo. Mar. li. j. Caſta ſuo gladiū quū — *bacchius.*
traderet arria peto. Ageinus: ideſt imberbis teſte Goudano. — *Brauium*
¶ Bacchus pro metricus vñ pedes: at viri ꝓpriū corripit. Horat. ſat. vij. lib. j. Com — *Brabium.*
poſitus melius cū Bitto Bacchius in ius. Brauiū vel brabiū ſcribit grece cū ei di — *brabeu=*
phthōgo ideoq; producit authore Valla in Mattheū ꝛ Neſtore in vocali ante vocalē — *the.*
ꝛ eſt premiū victorie. Brabeuthe ſunt ſpectaculoꝝ iudices qui victorib⁹ in certa — *Chius*
mine exhibent premium ꝛ coronas. Crium arietis fons promontorium. — *Chios.*
¶ Chius a. um. poſſeſſiuū ꝯtra primitiui naturā ꝓducit. primitiuū eſt chios chꝰ q̄ — *Darius*
eſt inſula in mari egeo. Catul. Cōſulis ex chio ſoluite vincla cado. Luca. libꝛ. viij. — *✻ Ita pi⁹*
Quas ſine cautes: ꝛ quas chios aſperat vndas. ¶ Darius. Ouid. in ibin. Vtq; ne — *in annota*
catoꝝ Darij fraude ſcdi. Clau. in epiſt. ad Hadrianū. Dariū famulis manibus do — *tionib⁹ ſu=*
luiſſe peremptū. Fertur ꝛ ingēti ſolatus foꝛa ſepulchro nomē eſt pſarū regis. Serua — *ꝑ ſidoniū.*
runt hāc quātitatē recte Baptiſta ꝛ Fauſtus. Baptiſta in cōſolatione ſuper morte Colle. Quid genus encadū: quid nigri regna darij Lapſa canā. Fauſt⁹ de Genuēſibus victis. Sic dñ facūdo pſuaſerat oꝛe Darius. Ergo hallucinat Sido. ad felicem dicens. Et primum darij tumultuantes phal. eſt verſus in quē dicit Baptiſta pius Italie decus. Darij. Oīs eruditoꝝ ſchola conſono aſtipulatu ſecūda intenta ꝓferre quum prima ſit anceps ꝛ biſēporanea: vt ad nutū carminatoꝝ probat idē Pius per Ouid. ꝛ Claudianū: dicitq; ſuppetere ſexcēta ad hanc rem exempla: que prudētē ſe preterire affirmat. Errat ſimiliter Sedu. li. j. dicēs. Nec minus ꝛ darij furuerunt — *✻ Sedu=*
iuſſa tyꝛanni. ꝛ petrarcha ad Enean Senenſem lib. j. Aut Dariū tomyris ꝛc. errāt — *lius nō re*
quotquot Sidoniū imitantur. Dius a. um. vide i ante o. Diogenes Fita deriuati — *cte ſecūdā*
uo dios: per duplex ij ideo ꝓducitur contra primitiuum dios. i. iuppiter. — *dictionis*
¶ Eugenius viri ꝓpriū teſte Nebriſſenſi q2 habet eandē deriuationē cum Iphi= — *darius ſyl*
genia. ſic eugenia: ideo errat Philelphus dicens in ſecūda quinte. Proluerit meus — *labam coꝛ*
Eugenius qđ territat vnq;. ¶ Graphiū teſte Neſtoꝛe: q2 grece ſcribitur per ei diph= — *ripuit.*
thōgō. Latini tñ corripiūt: q2 aliqñ ſcribit per iota. Ouid. Quid digitis opus eſt — *Dius*
graphiū laſſare tenēdo: ꝛ eſt ſtylus quod ſcribim⁹ graphiariū eſt graphoꝝ theca. — *Eugeni⁹*
Martia. in apu. Hec tibi erunt armata ſuo graphiaria ferro. Gynecīū teſte Neſto — *Graphiuꝫ*
re locus ſecretioꝛ in edibus vbi ſole mulieres conuerſantur. — *Gynecīū.*
¶ Hormius fluuius muſis ſacer. Papi. vij. theb. Vos etiā noſtris Eliconia turba ve — *Hormius.*
nit is addere rebus opem: Tuq; opm eſſe canoꝛis. Et felix hormi e vadis armatis a= lumnos Belloꝝum reſides. Idolium ideſt templum. — *Lycius*
¶ Lycius cū y greco in prima ſyllaba. i. apollo: ſic dict⁹ a Lyco. i. lupo: q2 ſicut lupi pecoꝛa rapiūt: ita ſol humoꝛē haurit radijs vl' a luce q2 veteres greci primam lucē ante ſolis oꝛtum lycem vocabant: ꝛ ea lux lycophos hodie dr. hec ꝛ multo plura. Macro. lib. j. ſatur. Papi. theb. x. Tēpla Lycie dabis ꝛ ditia dona ſacratis poſtib⁹ nōnulli libꝛi habēt cum ae diphthongo lycae. ¶ At Lycius a. uꝫ. pro gēte Lycie ſine dubio corripit. Verg. j. ene. Vnam q̄ lycios fidūq; vehebat Orontē. pro apolline corripere lycius, producere licet. Epicurius ꝛ epicureus.
¶ Lyciū vel lyceū cū y greco, in primis fuit athenis Ariſtotelis ſchola vt platonis — *Lycium*

academia fuit quoq; lyciū. Cice. gymnaſiū: de quo ipſe ait. Inq; academia vmbriſera nitidoq; Lycio Fuderūt claras fecūdi pectoris artes. male legit lyco. Miurus variatur a Terentiano: mantiū locus vaticinādi: alij manteū. ¶ Orius viri ꝓpriū. Oui. xij. met. Oppreſſitq; duos broteaz ⁊ orion. Orio mater erat mycale, hic orion accuſatiuus eſt ⁊ orio dtūs nō orius. Orithius videbis in primis o ante r.

Orius. Orithius pādochiū Docheion xenodochium Polium Bybliopolium. ichtiopoliū phrimeſiū Scalphiū Sperchi⁹

¶ Pādochiū vel hoſpitiū ꝓducit cū oibus eiuſdē deriuatiōis noibus: qr docheion teſte Nebriſſenſi ſcribit grece p ei diphthongō pā totuz eſt: docheiū. i. receptaculuz ſic xenedochiū. i. perigrinorū hoſpitiū. xenos. i. hoſpes ⁊ pegrin⁹ ptochodochiuz. i. mendicorū receptaculū: plura talia repies. ¶ Poliū. i. loc⁹ vbi aliquid vendit. vtimur in compoſitis penul. ꝓduc teſte Nebriſſenſi: qr grece cū ei diphthongo ſcribit vt bybliopoliū vbi libri vēdunt: ictyopoliū vbi piſces vēditant. ichthis. i. piſcis cū i latino ſequētibus ch ⁊ th aſpiratis cū y greco polo. i. vendo. ſic oenopoliū. thermopolium pharmacopolium ⁊ ſilia. ¶ Phryneſiū cū y greco funis nauticus teſte eod. Scaphiū teſte Neſtore qr grece ſcribit per ei diphthongō. aliq̄ñ etiā. per ioto ⁊ ſic a latinis corripit. Mar. lib. xj. In ſcaphiū moeche Sardanapalle tue. Iune ſtrie de poſitis ſchaphiū quū ſumitur artus. eſt matulla a ſilitudine ſcaphe dicta de ſignificatiōe apd alios plura leges. Sperchius cū ch aſpirato theſſalie fluui⁹. Oui. j. met. Populifer ſperchius ⁊ irrequiet⁹ Enipeꝰ. Apidanuſq; ſenex leniēq; aphriſus et acas Trophium locus vbi aliquid educat vtimur eo noie in multis cōpoſitis

Trophiū Ichthiotrophium Brephotrophium Orphanotrochium

penultima ſp longa: qr teſte Aelio Nebriſſenſi grece ſcribit p ei diphthōgo quaz in i longā vertimus: vt ictyotrophiū apd Colu. legi ꝓ piſcina vbi educātur piſces. Trophe eſt educatio. Brephotrophiū eſt paruulorū hoſpitiū vbi infantes expoſitij aluntur. brephos infans eſt. Orphanotrophiū locus vbi alunt orphani eiuſdē compoſitionis plura leges ſi vocabularios diligenter excuſſeris. Heliotropius videtur mihi produci apud Priſcianū in perihegeſi. Hic lapis heliotropius qui nomine vero periſtrophium dictis iungendum ammonui.

O ante vocalem Joannes

O Ante a corripitur. vt Oaxes: Stoa. quod nunq̄ recte producitur: licet ſtoicus nullo modo corripiatur.

¶ Exceptio. Ioānes. quia grece ſcribitur per o mega lrā perpetuū ꝓducitur: ⁊ ſcribit ſine aſpiratiōe. totū hoc dicit Hermolaus barbarus in. vj. Pliuij. ca. xxvj. vbi reprehendit Sidoniū appollinarem qui corripuit: oſtenditq; Sido. plerūq; grece lingue eſſe ignarū verſus Sidonij in euchariſtico hic eſt. Qua nūc Helias: nūc te iubet ire Joānes. vbi baptiſta pi⁹ ait. Joānes nō ſat ad poeticū examē q̄ppe ſcribētib⁹ ita grecis ιωαννησ nec obſtat Architreniū ſilr eo hemiſtrichio ꝓnūciaſſe: liber eſt non libra ioānes. hec plus cū Sido. errauerūt Sedul. Arator/ Petrarcha/ Philel. Mancinel. Hymnograph⁹ ⁊ plures. ¶ Oarion q̄uis alij dicāt: aorion: videbit in o ante r.

Oarion

¶ Siloas chriſtianis variatur Arator ille iacebat iners: cui ꝓxima: mota ſiloa. Sedulius. lib. iiij. Voce monentis Accepta dñi/ Siloam veniſſet ad vndam.

Silos.

¶ Troas adis. Verg. At procul in ſola ſecrete Troadis acta.

Troas. O ante e.

¶ O ante e corripitur. vt Cloe mulieris propriam. Martialis li. iij. Tota te poteram Cloe carere. phal. eſt.

Alocus

¶ Exceptio. Alocus gigantis nomen. Aloides Aloei filius quidam aſpirant. Luca lib. vj. ampius hanc prolem ſuperis immiſit Alocus. Boetius noe recte dici ꝓbauimus.

Noe.

¶ Noe ab aratore variat[illegible] ſecūda ſemper producta. Sedulius. lib. j. Nunc bonus Helie qui perfidus antea noe.

Trophe⁹

¶ Typhoe[illegible]ſatis patuit in ſynereſi ⁊ hypermetris. Troes. Heroes ⁊ ſi que talis ſunt cre[illegible]ento patent.

O ante i. Pyrois

¶ O ante i corripitur. vt eubois euboicus. vide Sebetus e ante i. opois ſimois pyrois hoc vltimū cū y greco in prima ſcribitur. ſolis equus eſt nec recte dicitur penultima longa: in quo multi hallucinant. Oui. ij. met. interea volucres pyrois eous ⁊ ethon Solis equi quartuſq; phlegron hinnitibus auras Flammiferis implent pedibuſq; rēpagula pulſant. Valerius Flaccus lib. v. Et formida

tem patrios pyroenta dolores. Colu. lib. xj. Nec ſerius ardor Sic micat aut rutilus pyrois autore coruſco Heſperus. hic eſt lapilli nomen a colore ignito dicti: nec põt hic legi pyrous ſecũda extenta. Notetur obliqui minois/trois/ herois/thois et e longis deriuata Aloides/alois/typhois/minoius/troicus/heroicus ⁊c. Ualerius Flaccus lib. v. Non tibi aloide quibus hec feramur mura iactes.

Deois. Lagois. Oiclus

¶ Exceptio. Deois: vide e ante o. Dmois ancilla per ω mega.

¶ Lagois piſcis nomẽ. Hora. ſat. iij. lib. ij. nec iſcarus aut poterit peregrina iuuare. Lagois eſt etiã auis cuius carnes leporinũ guſtũ pre ſe ferunt. Lagos. i. lep⁹. Oicl⁹ viri nomen vñ Oiclides. i. amphiara⁹ Oicli fil⁹ apud Ouid. in iij. de arte. Pro centauro: Oicl⁹ corripit̃. xij. meta. Phois aut phoie⁹ auis per ω mega. ¶ Stoich⁹ phi lo ſophoꝝ quorũdã appellatio: Stoicides vel ſtoicida eſt ſtoici emulator aut ſimulator: poti⁹. Perſi. Mẽdoſe colligis inq̃t Stoicus hic aurẽ mordaci lotus aceto. Iu. ſat. ij. Fugerũt trepidi vera: ac manifeſta canentẽ ſtoicide. ¶ Troilus priami filius Uerg. j. ene. Parte alia fugiens amiſſis Troilus armis. ¶ Troia adiectiuũ eſt fere ſemp triſſyllabũ prima ſemp ꝓducta. Uerg. ij. ene. Huc vndiq3 troia gaza. troie ſubſtãtiuũ diſſyllabũ eſt apud latinos ⁊ priorẽ poſitione ꝓducit: rariſſime ſit triſſyllabũ ⁊ primã corripit. ¶ Zoilus homero maſtix: ꝑinde quis doctorum reꝑhẽſor: ⁊ aliorum viroꝝ nomẽ. Martialis. Zoilus egrotat: faciunt hanc ſtragula febrem.

Stoicus. Troilus. Troia. Zoilus.

¶ O ante o corripitur. vt Laocoon.

¶ O ante u corripitur. vt alcinous. panthous. antinous ⁊c.

¶ Exceptio. Achelous dei ⁊ fluuij nomẽ. Oui. ix. meta. Dixit ⁊ vt vinces alios acheloe dracões. Pyrous cuiuſdã herois nomẽ vt dicit Neſtor pyrois aũt ſolis equus. vt dictũ eſt. ¶ Producunt oĩa poſſeſſiua in ous: vt a latona latous. ab argo argo⁹. ab arctos arcto⁹. a gela gelo⁹. a myrtylus myrtous. ſic oĩa ſilua Teſtimonia ſunt inuentu facillima. Hora. Leſboũ refugit tendere barbitõ aſcle. eſt a Co inſula Cous a um. hec inſula ẽt Coos appellata eſt põre breui. Oui. in ar. Si venerẽ Cous nũq3 pinxiſſet appelles. Pro inſula ho. papin. Huc ipſe Coo plaudẽte phyletas. Qui dicũt deriuatiuũ cous variari carẽt (vt opinor) teſtimonio Papin. j. ſyl. Latous vatẽ pr̃ ⁊ Semeleius euhã. Latous. i. Apollo. Euha. i. Bach⁹. idem li. j. the. Seruatoreq3 parentuꝫ. Latoum votis iterũq3 canamus. Inepte hñt hoc loco nonnulli libri latoidem: Plura teſtimoĩa ſi cupide deſideres legẽdus eſt Neſtor.

Achelous. Pyrous. Poſſeſſiua in ous. Cous. Latous.

¶ U ante vocales corripitur ſemper: vt ſuus ſua.

¶ Regula quinta de deriuatiuis.

Eriuata patris ſeruabit dictio normam.
Conſona ſi patris maneat: docet iſtud aratrum.
Multa tamen tolles: poſt declarata vel ante.

Aratrum. Aratron.

¶ Syllaba tãta eſt in deriuatiuo quãta fuit in ea ꝑmitiui parte. vñ immediate deriuabat̃: ſi cõſonãs ꝑmitiui maneat in deriuatiuo. vt legi ꝑteritũ põrẽ producit: ergo etiã legerẽ legiſſẽ legiſſem legeriꝫ legero. qꝛ a legi formãt̃: lego autẽ põrẽ corripit ergo ẽt legebã legã legerẽ ⁊c. Diligentiſſime diſcãt pueri deriuatiões ꝟborũ de quib⁹ ꝑiculi ſunt. Prim̃ ꝟbi de ſe dat tpa qdã. Rẽ. ſſem/rim/ro/ſſe.. Formabit cetera ꝑſens atã a ſupino formãt̃ pticipia preteriti. tpis ⁊ futuri in rus itẽ noĩa in tio ⁊ tura ⁊ multa in us quarte declina. ⁊ alia plura qđ diligenter ↄſiderãdũ eſt propter natura natio natalis ⁊c. itẽ ſupinũ aratũ ꝑducit̃. ideo etiã qđ ab illo fit aratrum nõ poſitu tm̃. ſed ipſa natura. Neſtor dixit corripi qꝛ grece ſỹba correpta aratrũ õz latini autem vt vult Neſtor o breue in a breue verterunt Neſtorẽ ob hãc rẽ Sulpitius deridet: ⁊ recte me hercule: qꝛ aratrũ a doctiſſimis ſemꝑ ꝑducitur. ⁊ ab aratrũ recte format̃. Eadẽ rõne ꝑducunt̃ tantũ: licet ↄſonãs mutetur. inuolucrũ. ſimulachrum/ambulacrũ lauacrũ/ab inuolutũ/ſimulatũ. ambulatũ/lauatũ. teſtes mihi ſunt Badius/Ebelinus. Ferettus: inter Italos magne authoritatis grammatic⁹ ⁊ rhetor. Neſtor contra.

Neſtor allucinat̃ in dictiõe aratrum. Inuolucrum. Simulacrum. Ambulacrum. Lauacrũ.

Aratruȝ a riga corre ptū ⁊ a ſidonio ⁊ petrarcha.

firmat opinionē ſuam authoritate Petri Rige hoīs quantitatum negligentiſſimi. Dicit aūt Riga in aurora. Noſtre carnis humū crucis hoc aratro quaſi ſignat. Ego video hoc nomē etiā a Sidonio corripi in laudib⁹ narbonis. Diuerſas arator vias cucurrit. Phal. eſt. Hunc ſecutus eſt Petrarcha in .viij. Aphrice dicens. Nunc aratrū antiquis inſultet menibus: omnes. Unus habet predas hoſtis: ytut eſt: opinor aratrum tantum produci: qꝛ hi in multis errauerunt vt ſepe oſtendo in his libris. ¶ Dixi in regula. Unde immediate deriuabaꝛ: que nāq̄ a p̄teritis formanꝛ: regulā p̄teritorū ſeruāt. vt rupes a rupi: ſedes a ſedi. Que a preſenti ſunt: preſentis quantitatem obtinēt: vt ſedile a ſedeo. vocabulum a voco. At vocula voculatio⁹ ⁊ vociferor a vox vocis vt regina ⁊ regula a rex regis: legitimus a lex legis. Etymologie vel deriuationis diuinatio admodū difficilis eſt ideo in primis inſpicienda eſt rerū natura poſterius nāq̄ a priori deriuari neceſſum eſt ideo ſedeo a ſedes deriuari volūt nō cōtra. ¶ Addidi ſi cōſonās p̄mitiui maneat: alioqui ad ſpeciales rłas currendū eſt. Talia ſūt bim⁹/trim⁹/quadrim⁹: mobilis fomes iumentū prelū a premo quod vt Ferettus ait diphthongō ꝯſu recipit: alij a preluo is deducūt. Secundum cum ae diphthongo a ſenex teſte Uarrone. Jucundus a iuuo. Jocundus nō dicit. Idem eſt vbi in primitiuo eſt vocalis ante vocalem: aut vbi poſitus fuit in primitiuo: ⁊ deſinit eſſe in deriuatiuo. Ideo a primitiuis recedūt ibo quibo numē ſerium a ſcorſum ex riſus vt volūt titulus quater offella ⁊c. ¶ Ceterū multa cōtra p̄mitiuorꝫ regulas aut producunꝛ: aut corripiunꝛ quorꝫ nōnulla iā dicta ſunt: vt pamides: chi⁹ ⁊c. plura declarabūꝛ: vt regula: vitupo: toti⁹ ferie feralis, humor iugerū petus laterna rex regis: lex legis: vox vocis: viginti gradiu⁹. rapa vena ſicellis rem⁹ cune ſerius maceror iapetides ⁊ multa alia cōtra p̄mitiuorū naturā producunꝛ. Contra corripiunꝛ hec quorꝫ p̄mitiua producunꝛ: dicax a dico ſtabilis ſapor nato ſiquidem ariſta locium vitium lucerna lituus: qꝛ teſte feſto ſit a lite. Seruius tn̄ vult grecum eſſe. Uaſilum a vas vaſis. Marbodeus in lapidario: teſte Neſtore. Que ſolis radijs in qua ſubiecta vaſillo. multa alia poſtea leges.

⁎ Secūdū primaȝ diphthongō p̄ducit cū a ſene deducatur.

⁎ Deriuatiua correpta quorū p̄mitiua p̄ducuntur.

Uaſilum

¶ Regula ſexta de compoſitione.

Simplicis obſeruant menſuram compoſituum:
Quamuis diphthongus vel vocalis varietur.
Hanc legem ſpernunt dicus a dico: innubus atq̄
Pronubus ambitus nihilum cum ſemiſopitus.
Peierat a iuro cum deierat agnitus ⁊ cog.
Connubium varias: ab itum comitia dicas.

⁎ Notatu nō īdignū de prepoſitionibus.

¶ Compoſitum ſequitur ſimplicis regulā ⁊ cōtra: etiā diphthongo ā ut vocali mutata: vbiq̄ tn̄ obſeruande ſunt regule poſitionū ⁊ vocaliū ante vocales: vt ludo/colludo/ledo/illido/amicus/inimicus/tabeo/intabeo/taceo/reticeo/facio/reficio. ¶ Recurre ſemꝑ ad triſſylla. ⁊ accētus quantitatem facile indicabit: vt reficio intabes ⁊c. ¶ Per hāc regulā prepoſitiones in cōpoſitione quantitatē priorem ſeruant vt abeo: adamo ſubeo euoco deduco. Amoueo amitto aperto auius ⁊c. ab a que producunꝛ. Quintilianus tamen dicit componi ex ab ablatione b litere: vt omitto ex ob: aperio ex ad: que duo primam corripiunt: vt apella ⁊ apluſtre: qꝛ fiunt ex greca priuatiua pticula a. Uir. Sepe leui ſopnum ſuadebit inire ſuſurro. Ideo teſte Neſtore male dixit Riga in libris regum. Initiū fidei deſignant hoſtia porte. quamobrem non dubito eſſe vitium in carmine Uirglij de ludo. Initio furijs ego ſum tribus addita quarta. rectum eſſet principio. ¶ Ab hac regula demunꝛ: a dico nomina in dicus: cauſidicus maledicus. A nubo pronuba innuba. Connubium a Uirgilio variatur. Ambitus participiū ab ambio ambiui ambitū. Ouidi⁹. j. meta. Juſſit ⁊ ambite circundare littora terre. Ambitus nomen ſemper corripitur. Claudian⁹ in iij. conſulatu Honorij. Luget auaritiee ſtygijs innexa cathenis. Cumq̄ ſuo demens expellitur ambit⁹ auro. ¶ Nihiū. Per. Signū de nihilo nihil in nihilū nil poſſe reuerti, ſit a ni. i. nō ⁊ hilū res nulli⁹ precij. vt porte fabe nigrū: qꝺ p̄ducit. Lucre

Initium

Ambitus.

Nihilum.
Hilum

lib.iij. Nil igit̃ mors eſt ad nos neq; pertinet illum. Semiſopitus videbis in ſopio in o ante p. Cetera ſatis patent preter comitium quod a ſimul itando dictum vo= luit ⁊ pducit etiã primã cõtra multorũ ignorantiã. Sil.li.viij. Nãq; huic comitia cã pus iura atq; arma tulit de cãpo Martio loquit̃ vbi erũt comitia. orichalcum ab oros.i.mõs ꝺ̃ ex quo fodit̃ nõ ab auro: ideo ſemper corripit̃ vt apꝺ Hora.in arte. Comitiũ orichalcũ.

Se et Di.

Se produc ⁊ di: preter dirimo atq; diſertus.

Se ⁊ di prepoſitiones latine inſeparabiles producunt̃: ſegrego: diduco. Corripiũ tur tñ dirimo diſertus. Uerg.v.ene. Et prelia voce diremit. Horat. Fecundi calices quem non fecere diſertũ. Securus producitur q2 ex prepoſitiõe fit: ſecuris corripit̃ q2 a verbo ſeco fit. Seuerus vndecũq; eſt corripitur vt equidem qꝺ Neſtor putat ab ego et quidem deriuari. Priſcianus primarium eſſe opinatur. vide e ante q. Digã= ma dilemma corripiuntur quia greca ſunt.

Re prepoſitio inſeparabilis

Eſt re breue. at refert a res producere debes.
Reijcit ⁊ reicit. Nam que iacio tibi format;
I prius interdum tollunt vt corripiantur.
Addit vel demit metri grauitate poeta.

Re prepoſitio inſeparabilis corripitur: vt redeo reditus p annuo prouentu renuo ⁊c. Perſius in vlti.ſaty. Pingitur an renuis ⁊c. Nunq; inueni renuo per duplex n. quicqd aliqui dicãt. Oui.li.ij.de põto. Ad reditꝰ iam quiſq; ſuos amat ⁊ ſibi qd ſit Utile ſollicitis ſupputat articulis. Refert a res cõpoſitũ producitur alioqui cor= ripitur: nec vnq; duplici ff refert ſcribat̃ cõtra Georgiũ Uallã. q2 melius opinamur a noie res ⁊ verbo fert fieri refert qñ regit gtñ ⁊ abltõs mea tua ſua noſtra veſtra de quo verbo ſatis a nobis in Syntaxi dictuz eſt. Reijcio a re ⁊ iacio pducitur poſi tu: q2 in eo verbo ij duplex efficitur teſte Nebriſſenſi vbi autez corripitur i cõſonãs abijcitur quod etiaz contingit in alijs cõpoſitis a iacio: vt adijcio vel adicio: abijcio vel abicio. ſubijcio: vel ſubicio. obijcio vel obicio. nã correptionẽ poſitio impediet ni ſi cõſonãs abijciatur. Ea obiectio in proſa barbariſmũ facit in carmine in his com poſitis a iacio omnibus licet: quicquid dicat Guaguinus ⁊ quidã alij qui nõ diligẽ ter ſatis poetas perlegerũt. Uerg.in buc. Tityre paſcentes a flumine reice capellas hic corripitur, eſt autẽ in quinta regione proceleumaticus teſte Priſcia. qui per ſy nereſin fit dactylus. Idẽ Geor.iij. Reijce ne maculis infuſcet vellera pullis. Idem enei.xj. Reijciunt parmas ⁊ equos ad menia vertunt. idem. His reiecti armis. Et eñ.v. Hec fatus duplicẽ ex humeris reiecit amictũ. Reiecit reiectũ nunq; corripiũ= tur quia in eis i cõſonãs duplex eſt nõ rõne ſed authoritate propter bijugus triju= gus: quadrijugus: nec video cur non tam in reijcio quã reiecit ſit: ideo miror Ser= uium dixiſſe in illud.x.eneiꝺ. Sic ait atq; oculos rutulorũ reijcit ictus. ectaſin eſſe licet ſpe longa dici poſſet propter preteritũ reiecit quid his velit Seruius nõ ſatis intelligo quandoquidẽ tam bene in reijcit i cõſonãs eſt q; in ptõ reieci. Statius theb.vj. Prouidus aſtu Et patria vigil arte lacon hos reijcit ictus. Lucre.lib.ij. vi= demus. Reijcere in terras naturam multaq; ceris. Ouiꝺ. de arte. Reijce ſuccinctos operoſo ſtamine fuſos. Papi.libro.iiij.theba. Tela manu reiecitq; canes in vulnus hiantes. Ouiꝺ. adijce Troiane ſuaſorem antenora pacis. Martialis lib.x. Si quid noſtra tuis adicit vexatio rebus. Si corripitur infinitiuus adici in principio ſepti= mi thebaidos. Uergilius in moreto. Et ſummis ſpoliat corijs contemptaq; paſſim Spargit humi atq; abicit. Iuuc.ſat.xv. Hunc abicit ſeua dignum veraq; charybdi Ouiꝺ.ij.de põto. Turpe putas abici q; ſit miſerãdus amicus. Luc.lib.viij. Cur obi cis magno tumulũ manesq; vagãtes. de Pompeio loquitur. Sil.lib.iiij. Arietat in primos obicitq; immania mẽbra. Arietat pceleumaticꝰ eſt aut per ſynereſin dacty lus. Arietare eſt ariete pugnare. Papi.x.thebai. Pectoraq; inuiſis obicit fumantia.

*Proceleumaticꝰ in quinta ſede in dictione reijce ectaſis

Adijcio Adicio

Obijcio Obicio.

Arietare.

niuris. Silli⁹ lib.xiii. Jungere tuꝫ fata ⁊ ſubici iubet ocyus ignes. Papi. Achil.i.
Fata videre prior ſubicit gauiſus Vlyſſes. Luc. in.vii. Ipſe manu ſubicit gladios
Subiicio. a tela miniſtrat. Ne vereamur imitari que iam ſepe apud ꝓbatiſſimos legim⁹ ꝙ
ſi in aliquo carminū genere opuseſſet tribracho idē putarē licere in tetraſyllabis
abiicio ſubiicio ⁊c. quicq̄d dicāt nonnulli. Neſtor dicit quoſdā putare reicio q̄ñ cor=
* Additio. ripit̄ fieri ex ico. id Neſtori nō placet nec mihi quia ico ꝓducit̄ tantū. ¶ Poete pro
vl' remotio fecto plerūꝗ metri gratia aliquid [addūt aut demūt: id in proſa eſſet barbariſm⁹ ꝑ
metrica terꝗ forte in paucis iam olim in proſa admiſſis. In his queců ꝗ ſunt magis inuen
tis vtemur ꝗ̄ excogitandis: tum id etiam caute videbimus. quenā rara ſunt ⁊ que
frequētia: nam raris raro vtendū eſt: frequēter vſurpata nō obhorrebim⁹. Frequē
tia quidē ſunt vincla ſecla tomacla pro vincula ⁊c. Alitū celituꝫ vbiꝗ recepta ſunt
alituū celituū nō aſpernēda: neꝗ religio reliqui licet relligio: relliquie frequētiora
ſunt neceſſitate. Rariora ſunt lamna ꝑ lamina: ſurpite: ſurpuerat pro ſurripite ⁊c.
Indupera ſic domni pro dñi: vide o ante n. Induperator pro imperator in carmine recte dices.
tor. Legit̄ apud Lucretiū lib.iiii. quē imitatus eſt Iuue. Indugredi indupedita indu=
manu induforo. Lucretio et antiquioribus relinquamus: q2 Vergilio ⁊ ceteris qui
ſequuntur vt nimis dura diſplicuerunt: pro ingredi in manu ⁊c. Lucretius libro.i.
Viamꝗ indugredi ſcele. is. In eodem. Inter ſenex. us minus aut magis. indupedi
ta ſic alibi ſepe. Hippona gemino pp eſt equorꝫ ſtabulorūꝗ dea ab hippos. i. equ⁹
Hippona vnde hippocrates ⁊c. Iuuenalis tamen metri gratia vnū p abſtulit dicens. Saty=
ra.viii. Iurat ſolam hiponam ⁊ facies olidas ad preſepia pictas. ¶ Petrarcha au
ſus eſt vnum n auferre ab hānibali in ſepto Aphrice. Te quoties hanibal video ⁊c.
Sic idem circa finem libri ſeptimi. Idem in.x. Aphrice geminat r in Terēti⁹ dicēs
Refficit. Seruatore ſuo prior te Terrentius horū. ceterū quia in multis manifeſto errauit
Petrarcha nolo eum in his imitari quia nullū habēt authorē nec ipſe author ha=
beri debet: vt ſepe patebit in hoc opere. Lucretius refficit dixit pro reficit: qđ parci
Reccido ſime imitādū eſt: vt in lib.i. Belli fera munera mauors Armipotēs regit: in gremiuꝫ
qui ſepe tuū ſe Refficit, eterno deuictus vulnere amoris. Mauors quoꝗ poeticum
eſt nam in proſa Mars dicitur. Idē lib.i. Recidere inferiora magis ꝗ̄ corpora no=
ſtra. Ibidē. At neꝗ recidere ad nihilum res poſſe: neꝗ autē De nihilo teſtor. Idem
lib..v. Haud igitur ceſſat gigni de rebus ⁊ in res. Accidere aſſidue q̄m fluere omnia
Redduco conſtat. Propertius. Reccidi inꝗ ſuos menſa ſupina pedes. Pro recidere ⁊ recidit
id parce imitaberis. Lucr. lib.i. Redducit Venus ⁊ reductū, Dedala tellus. Idem
lib.vi. Nec poterāt vllam partem redducere eorū. Hora. Dii tibi dent capta claſſem
redducere Troia pro reducere id. parce imitandum eſt. Apud Lucretiū libro.iiii.
videtur, Referunt, corripi pro diſtat ſed opinor eſſe mendā nec quoꝗ modo imitan=
dum. vſꝗ a deo magni referunt ſtudiū atꝗ voluntas. Idem. lib.ii. id rurſum celi re=
latum templa receptant. Lucretius imitatus eſt Terentiū dicente in Phormione.
Quod ab illo allatum eſt id ſibi rellatū putet. vbi metri gratia l geminari vult Do=
Rellatus. natus. Id parce imitandum eſt: quia relatus vnico l frequentiſſimum eſt. Iuue. di
xerit aſtrologus credentia fonte relatum hammonis. ¶ Hec oībus licent rettulit: ⁊
retulit: repperit ⁊ reperit in preterito reppulli ⁊ repuli. Hora. in.i. epiſto. libr.ii. Ret
tulit acceptos regale numiſma philippos. Catul. Si reditum retuliſſetis aut in tē
Rettulit. pore longo. Sed emendatiſſimi libri habent retuliſſe: vt ſit vetus preteritum a tol=
Retulit lo. Sueuius antiquus poeta. Fera prelia bello in perſas retulere ſuo. Auſonius in
Repperit. epig. Qui laqueū collo nectebat reperit aurum. Theſauriꝗ loco depoſuit laqueuꝫ
Reperit At qui condiderat, poſtꝗ̄ non repperit aurum Aptauit collo quē reperit laqueum.
repperiēs Sedulius libro quinto geminauit p in participio repperiens: id nollē imitari. Di=
Reppuli cit autem. Repperiens regem ꝙ ſe rex dixerat eſſe obiicit. Ouidius in epiſt. Medee
Repuli. Queqꝫ feros repulit doctis medicantibus ignes, Non valeo flammas effugere ipſa
Reditus a meas. Claudi. in. iii. Conſul. Hono. Reuolutaꝗ tela. Vertit in authores ⁊ turbine
redeo. repulit haſtas. Immolo ſemper primā producit. Angelus politianus concedit ſe=
⁑ Reddit⁹ noue corripuiſſe: quia in aliis verbis ſimilia fecerunt veteres. Tu producito ſemp
a reddo. Reddo tam in proſa ꝗ̄ in carmine ſemper d geminat nec ab eo fit redditus nomen
ſed a redeo reditus etiam pro annuo prouentu vt dictum eſt.

¶ Pro.

Eſt pro breue in grecis: pro longum rite latinis.

¶ Pro greca prepoſitio pro ante ſemper corripitur: vt prolepſis/ plogus/ propheta Prometheus. prometheus/ pmethia cũ ei diphthongo in penultima apud grecos: ergo penultima producit/ propontis/ prophaſis/ propolis/ propola/ propyleũ ⁊c. Oui. in .i. meta. Inde promethides placidis Epimethida dictis mulcet. Idem in .iiij. de ponto. Propõtis. Miſit in has ſi quos longua propontis aquas. ſic ceteri preter Man: liũ in li. quarto Equora ⁊ extremũ ppontidos elphontũ. Idem ibidem. Illum etiam venerata colit vicina propontis. Propheta variari credemus vbi productionis teſtimoniũ ex probato poeta attulerint. Rufinus apud Priſcia. Agnouit metrum ſeruatq; Terentius artem. Nam prologus trimetro, didicit cõponere verſu Errauit in hoc vt in mItis alijs Alanus dicens. Prologus in ſopnũ; murmur euntis erat. Hunc male; imitatur Pro Sulpitius: Prohibeo corripitur: q2 vocalis eſt ante vocalẽ. Perſi⁹. Oleũ; artocreaſq; propello largiora prohibes. ¶ Pro latina prepoſitio producitur. vt pdo pficio. Oui. Proptius Non profecturis littora bobus aras: ppe clauũ corripitur. vnde pper properus propinquus. item que ſimplicia ſunt pbro; pbrũ ppertius corripiunt: plerique Properti⁹ a p deducũt item primã corripit. pcul. vnde vel a p nõnulli deducũt eã q̃ correpta legi ... ⁊ tamẽ plurima pducta videntur ſignificationẽ de pcul aut porro habere: vt proripio ⁊c. Verg. Quo nunc ſe proripit ille. hoc eſt procul rapit. Idez En ipſe capellas. Protenus eger ago: ideſt porro tenus quaſi longe a finibus teſte Seruio Protenus Pro igitur in cõpoſitis ſemp pducitur in mere latinis: quancũq; videatur ſignificantiã habere: exceptis paucis quorum meminit Gellius lib. ij. Noctiuz attica. ſed ipſe rem paucis tetigit quam longe clarius ſtudioſis aperiã: ⁊ plura q̃ ille adducam.

¶ Pro correptum.

Corripias pronepos: profugat: profugit: proficiſcor.
Et procio peto ſignificans. cui iungo procello.
Atq; prophana profeſſa profunda profeſta profari
Propino vario. procuro iungo profundo.
Sic bene docte locas propello propago Lucreti. Pronepos

¶ Ouid. xiij. meta. Eſſe Iouis pronepos. Idem. x. meta. Eſt neptunus auus pronepos ego regis aquarũ Perſius. Iam reliqua ex amitis patruelis nulla proneptis Nulla manet patrui. Errauit itaq; Sidonius in epitala. Polemij dicens. Feliciter euum. Ducite concordes: ſint natis. ſintq; nepotes: Cernat ⁊ in pauo ſibimet qd pnepos optet. Vbi etiã vltima contra totã vetuſtatẽ nimis licenter corripit. ¶ Profugo as. prime: apud Philelphũ in octaua ſeptime: ⁊ in quinta none. ¶ Profugio tertie. Valerius Flac. lib. xij. Contingat mihi deinde mori ſic fata pfugit. hinc nomen profugius. Verg. i. ene. Italiã fato pfugus lauinaq; venit Littora. hinc quoq; pfugiũ qd omnes ſyllabas corripit: quale nõ docte ſatis dixit Proper. vnũ pfugiũ tutuz eſt de⁹ ipetimẽti. ſz forſan ita mendoſe legitur p cõfugiuz. ¶ Proficiſcor profectuſſum. Verg. vij. ene. Arcades his horis genus a pallante pfectũ. Propert. lib. iij. Magnum iter ad doctas pficiſci cogor Athenas. ſic ceteri poete: nec vnq̃ producit proficiſcor contra plurimos. tñ apud Propertiũ in fine ſecũdi libri non profecto a proficiſcor legitur: neq; ſenſui congruit. ſed perfecto ⁊ pficio. ⁊ ita hñt optime impreſſure: ⁊ ſenſus eſt optimus ſic Hec quoq; pfecto ludebat Iaſone Varro. i. Varro. cãtauit amores perfecto Iaſone. i. poſtq; perſcripſit geſta argonautaruz nec apud Iuuenalem in emendatis codicibus legitur Sta. vj. profectura ſed proceſſura: vt teſtatur etiã doctiſſimus Ferettus ſic. Proceſſura domo ſicula non mitior aula. ¶ Procio is. iui tum. penultima ſupini longa. i. pronoco primam producit. at procio is. iui. itum. penultima ſupini breui ⁊ prima ſimiliter correpta. i. peto. hinc procus procoras. recte proco teſtis eſt cum Neſtore Calepinus. Procello is. verbum. Lucre. ti. lib. vj Turbinis immanem vim prouomit atq; procellit. hinc procella. Verg. ene. i. Stridens aquilone procella. ¶ Profanus a quo profano as. verbum aut contra. vtrunq; a fanum. i. templum: hoc a fando vt Feſto placet quia pontifex in dedicatione templi certa verba prefari ſolet: alij grecum eſſe volunt. Verg. Procul o procul eſte profani. i. irreligioſi ⁊ impij quaſi procul a fano. Ouid. Scilicet omne ſacrum more impor-

Sidoñ. nõ recte dictonis pronepos primam corripuit.
Profugo
Profugio
Profugus
Profugiũ.
Proficiſcor
Procio
Proco
Procello
Procella.
Profanus
Pfano as.

Profiteor, tuus ꝓfanat. ¶ Profiteor eris. profeſſus ſum. Ouid. in .ij. de reme. Utilitas lateat
qd nō ꝓfitebere fiet. Hora in arte Inceptis grauibus plerūqꝫ ꝛ magna ꝓfeſſis er=
Profeſſio. rauit igit̃ teſte Neſtore Arator lib. ij. Paulū eſſe miniſtrū. Aeternifcitor e dei ꝓfeſ=
Profundꝰ ſio ſva Medaci de teſtejſonat. ¶ Profundꝰ. Uer. Celūqꝫ ꝓfundū. ¶ Profeſtus. a. um
Profeſtus Auſo. de ſtudio puerili Studiū puerile fatiſcit. Leta niſi auſteris variant̃ feſta ꝓ
feſtis male capitur ab indoctis ꝓ pridie feſti. Luca. in ix. Hoc ſatis eſt dixiſſe Joue
Profari. ſic ille ꝓfat̃. variātur aūt ꝓpino/ ꝓcuro/ ꝓfūdo/ ꝓpello/ ꝓpago as. ꝟbū. Mart. i. ꝟū
Propino. Hoc quoqꝫ nō nihil eſt qd ꝓpinabis in iſtis. Idē. lib. vj. Nemo ꝓpinabit callidone
tibi. i. ꝓbibet a ꝓ. i. ante ꝛ pino bibo nō a greco hꝫ originē. Tibulus. Ipe ꝓcuraui
Procuro. ne poſſent ſeua nocere ſopnia. Sil. li. vj. Haud ſecꝰ ac ſtabulis ꝓcurās ē cra paſtor
Uerg. ix. enei. Qd ſupeſt leti bene geſtis corpa rebꝰ. Procurate viri. Catullus Has
Profundo poſtq̄ꝫ moeſto ꝓfudit pectore voces. Oui. in epi. canaces. Ipa nihil preter lachry
mas pudibunda ꝓfudi. Correptio eſt longe frequētior. Lucre. lib. iiij. Eſt procul
a tergo q̄ ꝓuehat atqꝫ propellat hinc frequētatiuū ꝓpulſo as: vt in eodem lib. de
Propello, echo Sex etiā aut ſeptē loca vidi reddere voces. Unā quā iaceres: ita colle col
Propulſo. libus ipis. Uerba ꝓpulſantes iterabāt dicta referri. Idē in eo. lib. Atqꝫ aliū pre ſe
ꝓpellēs aera voluit. Ne verearis puer venerabilis Lucretij authoritatē ample
cti. Idē. lib. j. Propagare genus poſſet vitāqꝫ tueri. Ibidē. Nec rōe fluūt alia: ſtra=
gēqꝫ ꝓpagāt: ꝛ idē lib. v. Ut ꝓpagando poſſem ꝓducere ſecla. Et paulo poſt Ut po
Propago. tuiſſe ꝓpagādo ꝓducere ꝓlem: in his certe de eadē re loquit̃. eadēqꝫ manet ſigni=
ficātia. Ideo in ꝟbo nō obſeruāda eſt dr̃ia quā in noie ꝓpago ponūt grāmatici di
Propago cētes ꝓpago ꝓ vite producitur. Uerg. Flexos ꝓpaginis arcus ꝓ ꝓgenie corripitur
nomen. Idē. Si Romana potēs Itala ꝟtute propago ꝓ eodē dr̃ ꝓpages is duo ſūt adhuc
Profecto. corripienda ꝓfecto aduerbiū affirmādi quaſi ꝓ facto vt dicūt grāmatici: ꝛ ꝓteruꝰ
Proteruꝰ. a ꝓterendo ergo corripit̃ vtrūqꝫ cōtra primitiui naturā. Hora. in arte. ille profecto
eſt finis verſus. Ouid. Multa miſer timeo qꝛ feci multa ꝓterue. habere ſi lubet ver
ſiculum Sunt contra patrem correpta profecto proteruus.

¶ I ꝛ o in compoſitis.

Pars ſit componens: fini priori i vel o donat.
Sit breue: cunctipotens ꝛ Timotheus manifeſtant.
Quod ſi nomen ſemper manet i: producito ſemper.

Sacrificiū ¶ Habet hec regula partes duas: quaꝝ prior eſt Dictiones cōpoſite ſiue latine ſi=
ue grece terminātes in i primā partem compoſitionis breuiant i: vt bifidus: trifi=
dꝰ: ſeſquipes: ſemiuir: vitiſator: archigenes: antithiteton: ſacrifico: ſacrificiū. Enniꝰ
Sic nos ille ſuos dijs ſacrificare puellos. Errauit ergo teſte Neſtore Arator dicēs
Forma ſacrificij perfecti priſca caniſtro. Tres panes offerre iubet. melius dixiſſet
Sacrifici forma ꝓ ſacrificij. ¶ Poſterior pars. Dictiones grece terminātes in o pri=
mam partē ꝯpoſitionis breuiant illud o: vt Dorothea/ Samothracia/ Timotheus
Cymothoe/ Leucothea/ Protottomi/ zelotipus ꝛc. omnia ſunt inuentu facillima.
¶ Dixi in regula. ꝙ ſi non ſemper ꝛc. qꝛ ſi ex declinatione tātū ꝓueniret: ꝓduceret̃
vt tantidē/ tanticūqꝫ quāticūqꝫ/ eidem/ cuiqꝫ/ quātilibet/ quātiuis. Iuue. Quanti=
cunqꝫ domus conſtet. Manil. lib. ij. Omne quidē ſignū ſub qualicūqꝫ figura. Siqꝫ
ſiqua producunt̃ qꝛ vix apparet ꝯpoſitio. Siquidē variat̃. vide i ante q. Idem pro=
ducitur in maſculino. Scilicet ꝛ ilicet producūtur qꝛ finiunt a ſcire ꝛ ire per remo
tionem ſyllabe. Tolluntur ꝛ alia nonnulla his verſibus contenta.

Quot natum atqꝫ dies recte variato. at ibidem
Et tibicen erit longum: cui iungis vbiqꝫ:
Protrabit Auſonius matricidam grauitate.
Lagopus gelopus atqꝫ theophila produc.
Cum leucopetra. geometra iungitur apte.

Quod medius facit atq; dies producito ſemper.

¶ A quot ⁊ dies fit quotidie ⁊ hinc quotidianus: ⁊ variari pōt vtrūq;: ſed quotidie Quotidie.
apud ſalos neotericos repperi corripi. vt apud Man. in vita diui Georgij. video re
liquos parꝫ caute de hac dictione ſē ꝓſiſſe: q̄ ſepius ꝑmā corripit rariſſime aſſum
ꝑtione ⁊ litere ꝓducit: vt apud Catul. ad Malliū. Ne nimiu᷑ ſim⁹ ſtultoꝝ more mo Quotidia
leſti Sepe etiā iuno maxima celicolū. Cōiugis in culpa flagrauit quotidiana. No nus
ſcens ouoli plurima furta Iouis vbi notabis magis ꝙ̄ imitaberis pētametro ver
ſu ſenſum nō perfici nec ſuſpēdi. Apud alios repperio ꝑma correpta: ſcđam ꝓduci
Mar. lib. x. Leuis dropace tu quotidiano. lib. xj. Quo tu quo liber ocioſe tendis Cul Ibidem
tus ſindone nō quotidiana. Sido. lib. viij. Hoc pnix habitu meū memēto. Orpheū
viſere ꝙ̄ quotidiana Saxa ⁊ robora corneaſq; fibras. Mollit dulciloꝗ̄ canorus arte
oēs phaleucij ſunt ⁊ orpheū ꝑ ſinereſin eſt ſpōdeus. Mar. li. iiij. Quotidianā refice
nauſeā nūmis. Scazon eſt. Iuue. ſat. v. Uel ſi qñ dat. cuſtos affixus ibidē. Sic tota Tibicen
vetuſtas: q̄re imitari nollē Iuuencū dicētē. Oblatuſq; ibidē mox demonis horrida Ubicūq;
virtus. ibidē iubet cūctis ibidē cōuiuia poni. Hora. in arte. Tibicē didicit prius ex=
timuitq; magiſtrū. Scdu. lib. iij. Funereoſq; modos cātu lachrymāte gemebat. Ti=
bicen: plāgorq; frequēs ꝯfuderat edes. mēdoſe legitur tibicines: qđ foret intolerabi matricida
le. Cur autē magis ꝓducat tibicen: ꝙ̄ tubicen eſt hec ratio q̄ tubicē fit a tuba vbi a
in i ſeruata ꝗ̄titate ꝯtitur. at tibicē fit a tibia. ideo tibijcē dicēdū fuerat. iā verterāt
duas breues i vnā lōgā: vt i bige trige quadrige auriga ꝓ aurijga: ab auras agē=
do dictus. ¶ Ubiq; ꝗ̄ dicūt variari afferāt ex veteribus teſtimoniū: alioꝗ̄ nugas ege patricida
rint. Ubicunq; variatur. Claudia. in laudibus Stiliconis. occurſant vbicūq; velis
Ouid. meta. viij. Seruor vbicunq; eſt: vni mea gaudia ſeruo. Auſo. metri grauitate
producit matricida dicēs in monoſtichis Ceſaꝝ (ꝗ̄ an Auſonij ſint dubitat Bapti
ſta pius) Matricida nero ꝓpriū vim ꝓtulit enſis. Sido. in ij. panegyrico. Matricida
pius ſed ne ſpreuiſſe dolorē. pōt corripi vt parricida in tragedijs Senece et proſe
ctonimis licenter hec ꝓducūtur: qñ nulli veteres heroicoꝝ aut elegiatorū ſcripto
res auſi ſint hec producere: quare nō placet mihi licētia Aratoris dicētis parricida
nahis. Patricida vocabulū a veterioribus paꝝ vſurpatū recte in hexametris ⁊ pē
tametris recipit. Parricida rr geminat. Hora. lib. iij. car. ode. xxix. Telegoni iuga ꝑ
ricide. Uſus eſt Alcmanius dactylicus tetrameter: vbi rectius pes neceſſario eſt tro
cheus: Lagopus ⁊c. ſuis locis declarabunt. Meridies quaſi medius dies ꝓducit. Meridies
ſic ꝟba meridio ⁊ meridior: idē factitādū in pridie ⁊ poſtridie. vide i añ ꝗ̄ in medijs
Catul. ad Ipſitillā. Iube ad te veniā meridiatū. phal. eſt. Mar. lib. iij. Inter tepētes
poſt meridiez buxos. Sedet ambulat vt liber acribus curis. Scazōtes ſunt duo. ſic
meridianus / pomeridianus. reliqua corripiunt: vt oīmodus / multimod⁹. in Lucre
tio ſepe lecta. Mar. lib. iij. Nō nautas puto vos ſed argonautas. Retro in cōpoſitio
ne variatur: vt extra ꝯpoſitionē: ſic intro. Lucre. lib. iij. ſic animas introduxerūt ſen
ſibus auctas. Ouid. iiij. met. Ipſe retrouerſus ſqualētia ꝓtulit ora. Cōtrouerſia cor
ripitur a Sido. lib. viij. Declamatio controuerſiaꝝ. phal. eſt. Mart. lib. xij. Offenſus
genitor trinoctiali Affecit domicenio clientem phal. eſt.

¶ Regula ſeptima de preteritis diſſyllabis.

Preteritiua tenent primam diſſyllaba longam.

Tolle bibit ſcidit atq; fidit tulit: ortaq; do ſto.

¶ Preterita diſſyllaba ꝓducūt priorē: vt veni a phileticο male correctū ꝑmū recte
dici vbi de duobus tm̄ loquimur in Syntaxi dictū eſt. Tollunt ſcx bibi ⁊c. ſteti dedi ✳ Naſo.
Addit Neſtor linquo linꝗ̄: qđ vult variari: ſ᷑ male. etem̄ in Uerg. nō liquerat legit Sepe bibi
ſit Nāq; ſuā patria liquerat tellure ſepultā. ſed ſic / Nāq; ſuā patria antiqua cinis ſuccos, ꝙ̄=
ater habebat teſtis eſt Seru⁹: cui recte aſtipulant Lauren. Ualla. ⁊ Sulpiti⁹. Ua uis inuit⁹
lerius Flac. lib. iiij. Si te ſceptra domū ſi te liquiſſe parentē Sēſeris. mēdoſe legit reli amaros
quiſſe vt paulo añ. Digniores ⁊ fama meis iam parta venenis: ꝓ dignior es iam fa Liqui.
ma: meis eſt parta venenis. emi ꝓducit ꝑ rēa᷑: ⁊ teſte Uolſco. ⁊ alijs docriſſimis apō
Oui. in epi. Didus: nō emi ptm̄ ſed pñs emo legit. Qđ tibi donaui ꝑ fide litt⁹ emo.
⁊ ꝑfecto optim⁹ ſenſus eſt bñ inſpicienti. Iuui ſep ꝓducit. Catul. ꝑ ſyncopā duriuſ= Emi.
culū iuerint metri grā ꝓ iuuerint dixit de coma Berenices: nō ita me diui vera ge Iuui.

munt iuerint. Mar. lib. iij. vnguētum fateor bonū dediſti Conuiuis here: ſed nil, il
ſciſti veteres ſcicidi dixere teſte Priſcia. Rui corripit: qr habet vocalē añ vocalem.

Rui.

❡ Regula octaua de geminatis preteritis.

Corripiunt binas geminantia: ceu ceciderunt.

Tolle ceciderunt a cedo: a pedo pepedi.

Naſo Diſcite ſanari p quē didiciſtis amare Contudi.

❡ Preterita geminantis principiū primā ⁊ ſcđam ſyllabas corripiunt: niſi poſitio impediat: vt tetigi: peperi: pepuli: tutudi. ❡ Dixi niſi impediat. ꝓpter ſpopōdi feſelli vbi prima tm̄ corripit vt in duobus exceptis Cecidi a cedo pepedi a pedo. Iuue. ſaty. iij. Ebrius ac petulans qui nullū forte cecidit Dat poenas. Hora. Nam diploſa ſonat q̄ntū vesica pepedi. Compoſitū ſimplicis regulā imitatur. Ouid. v. triſti. Contudit ingeniū patientia longa malorū. Enniū imitari nō auſim (quia nemo hactenus imitatus eſt) dicenttem Vireſq; valentes Contudit crudelis hyems.

❡ Regula nona de ſupino diſſyllabo.

Cuncta ſupina tenent primam diſſyllaba longam.

Preter nata ſero cieo lino ſto ſino ſiſto

Do ruo cum queo eo reor. At ſtaturus atum dat.

Citum. Situs. Staturus

❡ Supina diſſyllaba ꝓducunt priorem ſyllabam: vt viſum luſū. Tollunt ſatum a ſero: citum: a cieo: litum a lino: ſtatum a ſto ⁊ ſiſto: ſitum a ſino: datum a do: rutū a ruo: hinc dirutum ⁊c. in ſimplici ruitum rectius dicimus: quitū a queo: itum ab eo: ſed ambitus ſatis eſt dictū: ratum a reor. Staturus ꝯtra ꝑmitiui naturā prima producit. Oui. v. met. Nec fruit ſopno vigilātibus excita curis. Sta. theb. iij. Atq; hic ingēti cāpaneus mauortis amore. Excitus ⁊ lōgā pridē indignātia pacē. Corda tumēs. hec a cieo ſunt. Citū a cio ꝓducit. Sil. lib. iiij. Accitas ꝓpere caſtris in ꝑlio cōſul Raptabat turbas ꝑmuſq; ruebat in hoſtē. Luca. Stratriſq; excita iuuēt⁹. Oui. in epi. conacce. Oblitus o dñe cede libellus erit. idē. ij. met. Hic ſitus eſt phaeton currus auriga paterni. Idē. iiij. faſto. Hic ſtatus in celo multos permāſit in annos a ſto ſtatum eſt. cōpoſita habēt itum: vt preſtitū inſtitū ⁊c. aliqñ tñ ꝓducta penul. habēt atum. vt conſtatum: hinc ꝯſtaturus ⁊c. ſed ipm̄. etiā ſtaturā cōtra primitiui naturā producitur: vt ſtator pro ioue apud Oui. qđ prudē. corripit. Luca. lib. ij. Hic acies ſtatura ducum: idem in. vj. Et ſtatura redit. Papi. vij. theb. Spes ne ob ſtatura pelagis. Ouid. j. faſt. Muſa qđ a faſtis nō ſtata ſacra petis. Vale. Flac. li. ij. Noſtre ſtata dona ſalutis. Luc. lib. ix. His aſcripſit aquis quartū ſtata tempora flatus. hec a ſiſto. ſunt. Verg. Nos abijce rati ⁊c. Teren. in Ecyra. Nā cū ꝯpreſſa eſt nata forma in tenebris noſco non quita eſt. Ouid. meta. j. Sed itum eſt in viſcera terre. de ambitus dictum eſt. Claudi. in lib. j. in Ruſinū. Clientes fallit: ⁊ ambitos a principe vendit honores. Fuo is. fui ſutū. vnde ſum fui ⁊ futurus hʒ: olim corripiebat priorē ſupini: qđ futurus oñdit. Hora. in arte. Vtriūq; ſagax rerum ⁊ diuina futuri. ſic ꝓfuturus: qđ nimis licenter ꝓduxit (niſi mendoſus ſit codex) Mantua in ꝯſolatione ſup morte Colle dicēs. Profutura cupit nocitura: ignara futuri: ſed ꝑfectura forte legendum eſt. Spuo ſputū ꝓducit. Sedul. nimis licenter dixit lib. v. hec ſputa dñm noſtram lauare figurā: ſed fortaſſis legendum eſt / Sputa hec per dñm ⁊c.

Profuturus nimiū licenter a Mātuano ꝓducitur.

❡ Regula decima.

Pre tum vocalem de vi reliquis dabo longam.

Expeditio

❡ Omne ſupinū nō dictū mutans ui ſyllabā in tum ꝓducit vocalē ante tum: vt expeditū peditū hinc noīa expeditus a. um. Expeditio. Sido. li. viij. epi. Succigāt hedere expeditiores. phal. eſt. vt apđ eundē de laudib⁹ narbōis. Nā qs perfidis expeditionē. Aut victricia caſtra preteribit: ſic impedio iui. itum. a quo tñ frequētatiuū impedito. video ſemel corripi. apud Papi. ij. theb. Hos obit atq; illos ferroq; minātia tela. Decutit impeditat nūero: ſeq; ipſa viciſſim Arma premunt: ſed forſitan impediūt ſcriptū reliquerat. Hora. Quādoq; bonus dormitat Homerus. Pap. iiij. ſyl. Cunq; tibi vagitat tertius infans. at vbi in i mutat ſit ꝯtra primitiui naturā correptio vt clamatum clamito ſic eſum eſu eſurio ⁊c. Petiturus Claudia. corripit: ſed

Impedito Impeditas Dormito Vagito

in hoc nõ puto eũ imitãdũ eſſe: dicit aũt. in. iij. de raptu Proſerpine. Ipſm etiã petitura Iouẽ. ſic Arator. Hinc hũana ꝓbant celũ petiturus olive. Progredit̃ luſtrare nemus. Produc quoqꝫ ſolutũ volutũ: q̃uis recte formẽtur: ⁊ potitũ iratũ qꝛ a actiuũ foret potio iui. itũ. ⁊c. obliuiſcor oblitũ ꝓducitur licet nõ recte formetur. Dicta notabis. Tonatio ⁊c. producunt a: qꝛ ex antiquo ſupino in atum ⁊c. pecto in preterito olĩ pectiui habuiſſe dicitur hinc penultima longa pectitum: quod nunc non inuenitur. habuit quoqꝫ (vt opinor) pectiui ⁊ hinc penultima breui pectitum. Colu. lib. xj. Verum vbi iam puro diſcrimine pectita tellus. Male dixit Riga in Luca. Partitio quaſdam ſciſſuras ſciſmate gignit. In ceteris preſentis norma ſeruabitur niſi vocalis ante vocalem: aut poſitio: aut conſonantis mutato impediat quod addo propter poſui: tetulit: renui: potui — petiturus. — Pectitus

ℭ Regula vndecima de Verborum crementis.

A in crementis.

A Creſcens produc. niſi cremento Dare primo.

ℭ Crementũ verbi eſt vbi exceditur ſecunda perſona ſingularis nũeri preſentis tẽporis indicatiui modi actiue vocis: que ſi defuerit qualis foret oſtẽditur: vt amamus creſcit: qꝛ excedit hãc perſonã amas: oſcularis creſcit: qꝛ ſi ſecũda perſona actiui verbi foret. ipſa eſſet oſculas Crementum dictio inuentu perrara. quis incrementũ vſitatius dicimus. Colu. in. lib. xj. ca. viij. Seminarium crementũ capere nequeũt. Notatur hec vox a Beroaldo in margine. Vocalis in primo cremento eſt que erat ſecunde perſone vltima relique in ſecundo cremento eſſe dicũtur. ℭ A igitur in omni cremento producitur vt amamus legebamus. Excipitur in primo cremento do das dare: cum prime coniugationis compoſitis: vt venudabam peſſundabam. — ✱ Quid ſit crementũ — ✱ Incrementuz in frequẽtiori vſu eſt q̃ cremẽtum

ℭ E in crementis.

Ni ſubit r produc e ſemper quum ſubit r do
Cum ſocio terne breue preſens: protrahe reris.
Semper e corripitur pre ram rim ro beris adde.
In reliquis produc: q̃uis ſteterũt Maro dicat.

ℭ E in vtroqꝫ cremento producitur: vt amemus amaremus docem⁹ legebam niſi poſtponatur r, nam tunc corripitur omne preſens tertie declinationis: vt legor eris legeremus legere: cum ſocio. i. ꝓ ĩperfecto coniunctiui modi. ℭ Re ante re vel ris ꝓducitur: vt legeris. ℭ E ante ram rim ro. ſemper corripit̃: vt legeram legerim legero. ſic amauerã ⁊c. quieuerã. ſed quierã ꝓducitur. qꝛ per ſyncopã eſt: vt deflerã ⁊c. Beris vel bere corripit̃: vt amaberis amabere. ℭ Ferã velim edã ero ⁊c. corripiunt primam ſyllabam qꝛ in regularibus nõ foret cremẽtũ. Cetera ꝓducunt̃: vt ſteterunt legerunt: qualia Verg. ⁊ plures licenter corripuerunt: nos nõ imitabimur niſi tam parce in tanto opere. Teren. in ꝓlogo eunuchi poſtq̃ ediles emeruntq ⁊c. hic emerũt corripitur teſte Diomede. Vergil. ij. geor. Miſcueruntqꝫ herbas ⁊ non innoxia verba. Idẽ. iij. ene. Obſtupui: ſteterũtqꝫ come ⁊ vox faucibus heſit. Idem in bucco. Matri longa decem tulerũt faſtidia menſ. s. Hora. epiſto. iiij. Dij tibi diuitias dederunt artemqꝫ fruendi. Sil. lib. viij. Terruerũt pauidos accenſa ceraunia nautas. Sunt q̃ legant. in preterito pluſq̃perfecto ſteterant miſcuerãt ⁊c. quibus cũ Diomede refragantur mille exemplaria. — Emerunt — miſcuerũt — Steterunt — Tulerunt. — Dederunt — Terruerũt

ℭ I O ⁊ V in crementis.

I produc primo cremento: dum modo quarte
Eſt verbum. Debet ſemper producier iui:
Corripe preteritis imus vndiqꝫ. venimus edit.
In coniunctiuo rimus ritiſqꝫ licenter.

Inuenies: nolite velito velimus ⁊ itis.

Et ſimus ſitis produc. Erit breue non o.

¶ I in primo cremento verbi quarte cõiugationis ſemꝑ ꝓducit, vt audimus auditis audite audirẽ ⁊c. ibã ibo: ſcibã ſcibo: experibor: q̃ antiquis placebãt. Audiunt corripit: q2 vocalis eſt ante vocalẽ. Item ptm̃ in iui ꝓducit vbicꝙ i ante ui vt petiui petiueraz. ¶ Imus in omni preterito corripitur, vt venimus audimus: niſi in preterito coniunctiui: vbi Seruius ⁊ Diomedes volunt rimus, ritis ꝑpetuum ꝓduci

Rimus et ritis in cõiunctiuo.

Nebriſſenſis etiam vult futurum ꝓduci. Ego magis aſtipulor Georgio Valle placentino lib. xxxviij. cap. x vbi ait: hec licenter ꝓduci ꝓpter tot breues non in preterito ſolum ſed etiaz in futuro ſi caute reſpexerimus: q̃uis Seruius dicat Vergiliuz corripuiſſe egerim⁹: q2 aliter ſtare nõ poterat verſus, ait aũt Verg. vj. enei. Nãcꝙ vt ſupremã falſa inter gaudia noctẽ egerimus noſti. Oui. iiij. de põto. Hec vbi dixeritis

Egerim⁹

ſeruet ſua dona rogate. Enni⁹. Nõ aurũ poſco nec mi preciũ dederitis. Oui. vj. me. Hauſt⁹ aque mihi nectar erit: vitãcꝙ fatebor. Accepiſſe ſimul vitã dederitis in vndis. Idẽ priapeis. Utilis hec arã ſi dederitis erit. Et in iiij. de põto. Quuz gelidam tracẽ ⁊ opertũ nubib⁹ hemõ. Et maris ionij tranſieritis aquas. Ibidem. Copia nec vobis vllo ꝓhibẽte vidẽdi. Cõſulis vt limẽ cõtigeritis erit. Catullus ad Leſbiam dein quum millia multa fecerimus. phal. eſt. poteris ſimilia nõ frequentia ſine affectatione producere. O in cremento producitur: vt amatore. U vero corripitur: vt volumus cetera nota ſunt.

¶ Regula duodecima de nominum crementis.

✱ Prima declinatio in ſing. ari an ⁊ q̃n creſcat.

Crementũ nominis: pronominis ⁊ participij ⁊ exceſſus obliqui in ſyllaba vel ſyllabis ſupra noiatiuũ eiuſdez numeri: vt puer pueri. Qui quorũ. In cremẽto autẽ pluralia ⁊ e ⁊ o producuntur: vt horum harum rerum. i ⁊ u corripiũtur: vt artibus artub⁹. De cremẽto autem ſingulari licet Priſcian⁹ Alexãder Sulpitius ⁊ plures in declinationibus agũt malui hic eam rem tractare plene: ⁊ in declinationibus in gloſulis nudo ſermone ſine teſtimonijs admonere pro tenellulo puerulorum captu. Prima declinatio in ſingulari non creſcit: niſi pro ae dicatur ai: de quo ſatis dictum eſt: nec quarta niſi in datiuo vbi eſt vocalis ante vocalem: de quinta in vocali ante vocalem dictum eſt. Ergo a ſecunda auſpicabimur.

¶ Crementum ſecunde declinationis.

Iber: Celtiber

Que ſequitur primam tantum produxit iberi.

¶ In ſecunda declinatione vnicum ꝓducit penultimam genitiui iber iberi ⁊ eius

✱ Petrarcha non recte dictionẽ celtiberum corripuit:

cõpoſitũ celtiber celtiberi. nam. de tydei orphei ⁊c. de alius ⁊c. dictum eſt vt de aulai ⁊c. Marti. lib. vij. Ille meas gentes ⁊ celta rexit iberos. ibi diuiſit compoſitum ne corriperet: vt luca. in. iiij. Celte miſcentes nomen iberis. Silli. libro. iij. Venere ⁊ celte ſociari nomen. Iberis. i. celtiberi: nomen: a ctũs eſt per ſynecdochen rectu s a ſociati. Martia. lib. j. Vir celtiberis non tacende gentibus. iambicus trimeter eſt. male ergo corripuit Petrarcha in primo aphrice. Celtiberũcꝙ animos quibus auxiliaribus arma ⁊c. pro certiberiorum cum Petrarcha errauit Huguinus pluresque.

¶ Tertie crementum A. et O.

Dic at. s. Onis ab o ferinis breue: protrahis enis.

On ſi vertis in o menſus ſit qui fuit ante.

Britones.

¶ A corripitur vt poema poematis. dilẽma atis. argumẽtũ q̃d aduerſariũ vtrincꝙ capit lẽma inſcriptio. ¶ Ab o producũtur onis ⁊ enis: vt cato nis: anio anienis: ſed aniẽ quocꝙ ẽt. ¶ Inis ab o corripitur: vt ꝟginis ⁊c. Si greca in on amittãt n ſeruãt in obliquis quantitatẽ quam habuerunt: vt Agamẽno onis. Brito onis: ſic brito ſaxo onis. macedo onis. vãgio onis. que corripiunt. Iuuena. xv. ſat. Qua nec terribiles cimbri nec britones vnq̃. i. britãni. Martia. lib. x. producit dicens. q̃ veteres brache

britonis pauperis: et q̄̄.i. britanni: teſte Calderino. Neſtor putauit ſaxo onis: etiam pduci allegans Luca.in.j. Et hituri longiſq̄ leues ſaxones in armis. in qua re errat Neſtor. q̄ ſine s legendū eſt Axones: ſunt Gallie ppl'i accole axonis fluuij. teſte Ceſare in cōmētarijs vt declarat Sulpitius diſertiſſimus Lucani interpres. Si do.in.iij. Fuderit et q̄p̄ ſcotū et cū ſaxone pictū. hoc vltimū etiā ppl'i nomē.eſt. Claudia.in.4.lib.ɔtra Eutropiū. Non lōginq̄ docēt domito qd ſaxone tethys mitior et c. idem in ɔſulatu honorij et c. Maduerūt ſaxone fuſo. Orcades ppl'i ſunt Alemanie fortiſſimi. Luca. Uangiones bathauiq̄ truces quos ere recuruo Stridētes acuere tube. ppl'i nomē eſt. Cōtra pducit vecto onis: etiam ppl'i nomē: ſed hec oia recti⁹ in on deſinūt quoꝝ quedā pducunt. Luc.li.iiij. Uectoneſq̄ leues pfugiſq̄ a gēte vetuſta gallorꝝ celte miſcētes nomē iberis pducit etiā picto vel picton pictonis ppl'i nomē. — Saxones Axones. Uecto. Picton

¶ C

Dices halecis: nec ſpernes Melchiſedechis.

¶ Baptiſta Mantuanus. pectore ſacrificij melchiſedechis erat Martialis. Halecem: ſed quam protinus illa voret.

¶ D

Dauid dauidis dices: bogudis bogud optat.

¶ Iuuēcus. Edidit hic Mariam Dauidis origine Ioſeph. Nebriſſenſis in declinationibus. Noſtri dixere Dauidis primā cōtra alioꝝ morem corripi: tu producito.

¶ L

Maſculeum dat alis: neutrum formatur ab alis.

Elis cum ſolis produc, reliquis breuiatis.

¶ Al alis maſcu.ge.corripit penul. vt ſal ſalis hoc nomen apud veteres etiā neutrū fuit et nihilominus eandē corripuit. Uerg.j.ene. Uela dabāt leti et ſpumas ſalis ere ruebant. Iuue. Expēde hannibalē et c. ſic ceteri. Enni⁹ tñ pduxit dicens. Que ppter hannibal copias cōſiderāt. teſtis eſt apud Gel.lib.iiij. Ualeri. pbus grāmaticus pſtantiſſimus q̄ in hānibalijs haſdrubalis et c. penultimā circūflexit: teſte Gel. Ceterꝝ probus nūq̄ me habuerit riualē: neq̄ enī adeo ſum antiquari⁹: vt qd videā diſpliciuſſe Maroni: et qui ſequūtur oībus: id amplexandū putem: q̄uis apud Enni. centies reperiatur. Neutra pducūtur: vt capital capitalis apud Plau.in men. ſic Danielis Michaelis et c. et ſolis: reliqua corripiuntur: vt vigilis conſulis: ſaulis a ſaul apud Baptiſtam Mantuanum. Riga pduxit: quē parnifacio. Tanaquil ilis. teſte placenti.lib.xxxj.capite.xix. Heliol heliolis pprium viri teſte Priſciano — Hannibal * Neutra in al exceptia. Heliol.

¶ N

On nimis incertum. en inis dat. cetera produc.

¶ En inis corripit: vt nois. Cetera pducūtur: vt pean anis. damen enis ſeben enis nroꝝ ppria. delphin inis. et c. hymen tamē videt hymenis penultima correpta ſcere: q̄ ſcd'a ſyllaba corripit in hymene⁹: qd ab hymen deriuat: ſed huius nominis hymen obliquos nōdum apud veteres reperi. ¶ De on nequeo dare certā regulā. Nam multa pducūtur plura corripiunt. Producunt q̄dem in obliquis hec et plura amydon/ancon/babylō/cytereon/caulon/caulophon/chromion/cydon/damon/daphnon/dolon/emathion/helicon/lacon/ladon/naſamon/platanon/prophirion/peteon/ſampſon/ſinon/ſimon/ſicyon/ſalemon/qd cum o in prima ſolomon ſcriptiſſime notaui impreſſum. Triton trigon: hec preter ſimon notauit Neſtor oim teſtimonia afferens: ad quem mitto his non contentum. Oui.vii. meta. Quodq̄ ſuam ſecu⁹ erat chromiona colonus. Chromion cum ch aſpirato et i latino verbo eſt in Cypro ita dicit Neſtor: licet aliqui libri creymona hñt. alij cremiona. Nota. Pythias emūcto lucrata ſimone talentū. nam deſino et ſimon idē eſt iudiciū vt de agamennon. Teſtis mihi eſt in ſumma declinationum Antonius Mancinellus ſummus grammaticus. Iuuencus. Ille ſimonis erat tectis quem lurida lepra Uirtute ipſi⁹ diffugerat. idem de Petro. Ales pſequit cantu mentēꝝ ſimonis Circūſtant triſtē verbis preſagia Chriſti. Idem ſemel corripuit dicēs preſolidū ſimonem et c. ſic Fortunatus. nollem hac imitari. Solon producitur. Perſius. erumnoſiq̄ ſolones apd — * Certa regula dari non pōt de noibus in on exeū tibus. Solon.

quendam male corripitur in epitaphio ſeptem ſapientū: errant quidam dicētes pe-
nultimam genitiui corripi: vbi vltima nominatiui corripiſ: nam a doctiſſimis vlti-
ma nois tertie in on nuſq̄ corripitur: vt in vltimis doceo: itaq̄ hic nulla eſt regula.
plurima corripiūtur vt cicon onis. ꝓpriū ꝛ appellatiuū palemon: ſic' philemon te-
ſte Va'la in Mattheum canon/demon/cnomon/hiperion/amithaon/agamenon/
eſon/amphion ixion/mennon/peon/licaon/ſindon ꝛc. Ouid. xj. meta. Ecce nurus
ciconū tecte lymphanta ferinis pectora velleribus ꝛc. Quedā variātur vt aegeon
Sidon vide ae ante o Gedeon vide e ante o. Orion videbis in primis ſyllabis. ¶ Sidon in
Sidonius primitiuo ꝓducitur: hinc tamen ſidonius variatur ꝛ ſidonis idis Sil. lib. vij. Vene-
Sidonis. rat ad bellum tyria ſi[illegible] nepotum. Excitus prece vrbs eſt phoenicie. Verg. j. ene.
Atq̄ equidē teucrū memini ſidona venire. Sil. lib. viij. Sidonis in latis trepidabat
naufraga terra. i. Anna didus ſoror. Verg. j. enei. Obſtupuit primo aſpectu ſidonia
Edon Dido. Idem. in iiij. Sidoniam picto chlamydem circūdata limbo. Edon ſine aſpira-
Edonus tióne ꝛ diphthongo cōtra Gaſparinum ꝛ tortellium teſte Neſto. grece in prima ſyl-
Edonis. laba. habet [illegible] ita quam nos in e longum vertere ſolemus: etiam edonus dicitur: e va-
riatur in deriuatiuis: ipſuꝫ primitiuū edon vel edonus ꝓduciſ. Propertius lib. j.
Nec minus aſſiduis edonis feſſa choreis. Sil. lib. iiij. Edonis vt pangea ſuper trie-
teride motu. Luca. Edonis ogygio decurrit plena lyeo. Oui. Protin⁹ in ſyluis ma-
tres edoninas ois. Idem in. ij de remedio amoris. Ibat vt edonio referens triecteri-
ca baccho. Edon vel edonus mons eſt ſiue ꝓmontorium thracie. edonis idis. Bac-
Edonij chi ſacerdos Edonij populi Verg. xij. enei. Ac velut edoni boree quū ſpiritus alte
Inſonat aegeo. Edonis idis etiam eſt vrbs aphrice egypto adiacens.

CR.

Aris produco neutris. Nectar iubar aufer.
Protrahe nar naris: furis: veris: ricimeris:
Byzer Ser ꝛ iber: inter grecum aethere dempto.
Demūtur Oris ab or produc. Cum neutris corripe greca.
Πατηρ: Arboris ꝛ memoris breuies: indictaq̄ cuncta.
Ματηρ

¶ Aris ab ar. neutrigenis ꝓduciſ: laquear aris ꝛc. tolluntur nectaris iubaris Nois
in ar ꝓpria fere ſunt punica: vt hamilcar aris geſtar aris. que ꝓbus apud Gelliū
voluit in obliq̄s penultimam producere: id poete nuſq̄ faciūt: nec tu facies ſi mihi
auſcultas. Far farris poſitu extendiſ. Perſius Farre litabo: hinc farrago ꝛ farreus
a, um. quod tamē aliquādo abiectiōe r litere corripiſ. Mar. lib. xj. Huic piſtor farreas
facit placentas. phal. eſt hinc etiam farina vnico r ſemper corripiſ. Verg. pingueſ-
q̄ farine Producuntur que ſequūtur in litera. Nar naris fluuij nomen. pro naſ. fo-
Fareus ramine non nar ſed naris in ntō dicitur. Fur furis: ver veris nota ſunt. Verg. vere
nouo ꝛc. Ricimer eris viri ꝓprium. Sido. in. j. parregyrico. Preterea inuictus Rici-
Aliūſarine mer quem publica fata reſpiciunt. Ibidem. Foedera nulla: Cum Ricimere iacet
quem cur nimis oderit audi. ſic ibidem ſepius. Byzer eris cum y greco populus
ponti: dicitur quoq̄ buzer: ꝛ in ſecūda declinatione buzerus hinc byzericus portus
Ricimer Valerius Flaccus lib. v. Byzereſq̄ vagi philereq̄ a nomine dicta littora. Ser ſeris
Byzer. populus Scythie: dictus a fera vrbe. apud quem ſunt arbores lanigere vnde ſerica
Ser veſtimenta conficiuntur. Verg. Velleraq̄ vt foliis depectant tenuia feres. Sidoni-
Ser. in us in panegyrico maiorani Aſſyrius gemmas: ſer vellera: thura ſabeus. Ser etiā
ſingulari eſſe maſculus: vt in Pli. dicit Hermolaus: gtō ſeris ꝛc. Erier eris ꝛc. etiam ꝓduci-
apd Sido tur teſte Placentine lib. xiii. cap. xix. Iberis tam pro hiſpano q̄ armenio. naꝫ qui in
Erier eris Hiſpania ſunt ab aſie populis oriundi putantur: ꝛ vtrorūq̄ regio iberia diciſ. Lu-
Iber. ca. occurrat iberibus alter. i. iberis. Priſcianus in perhiegeſi. Quem iuxta terra ha-
Greca. i. ter bitant orientis iberes Greca inter multa producunt penultimā: ne fallar ſi omnia
Brachoni- dixero Ego hec ſolum colligere volui. Brachioniſter eris: armilla: teſte Neſtore.
ſter. Crater eris poculum aut aliud vas amplum. Ver. Crateras magnos ſtatuūt ac vi-
na coronāt. Ab actō fit nomē prime feminini generis: hec cratera. quod Calepinus
male dixit eſſe maſculinū: vt crater: q̄ in dictum Verg. verſuꝫ ait Serui. Hic cr-
Crater. grecum eſt: hec cratera latinum. Character eris .. ſignū ꝛ dicendi ſtylus Chara-

riſmos.i.deſignatio cuʒ ch aſpirato ⁊ t exili ꝑducit̃ teſte Neſtore ⁊ aelio Antonio

Cremaſter eris .teſtibus eiſdem ⁊ eſt neruus a quo teſticulus dependet. Columel.. Character
vii.ca.xxiiii.author eſt.Climater eris teſte Nebriſſenſi hinc climatericus. Plinius Cremaſter
li.vii.Scãſili annoꝝ lege occidua quaʒ climateras appellãt.multa dicit in annota Climater.
tiõibus Beroaldus nihil aliud eſt ꝙ̃ ꝑiculũ vite fortunaqꝫ hoiʒ ex aſtroꝝ lege hic
climatericum tp̃s.clyſter cum y in obliquis penultimam ꝑducit:q2 apud grecos vt
in ceteris productis ⁊ ita nõ vertit̃ in e breuem vt fit in aer ⁊ ether teſtes mihi ſunt
Neſtor ⁊ Nebriſſenſis:ideo male dicit Macer. Appoſitus digitis aut intus clyſte= Cliſter,
re fuſus.inſtrumentum eſt quo medici aluum repugnant:a clyſin:abluere vulgus
ſuppoſitoriũ vocat.Clyſmus ablutio eſt.docti etiam glãdis ſpecie balanuʒ dixere.
Tortellius etiam clyſteriũ vocat. Halter eris.ꝑducitur teſte Neſtore.Quidam ſine
aſpiratione alter ſcribunt:⁊ in ntõ etiam alteres ris.recte dici autumant. Martial. Haltee
in apo.Quid percunt ſtulto fortes haltere lacerti? Exercet melius vinea foſſa viros
pondus eſt quod in manibus accipitur ad ſaliẽdũ velocius. Luter producitur in o=
bliquis teſte Neſtore.vas eſt purgãdis ſordibus deputatũ. Panther eris teſte eodẽ
animal quoddam quaſi tota fera ther fera eſt. Panthera penultima lõga:etiam fe=
re nomen ſed diuerſe,ne lõge mittã vide Calepinũ. Phyſeter eris .cum y greco pi= Luther
ſcis marin⁹ mirabili magnitudine.dicit̃ a phyſao.i.ſpiro vel ſufflo Anien⁹ in Ara Panther
to.Delphinos virides ⁊ phiſeteres anhelos. Preſter ſerpentis genus alio nomine Phyſeter
dyſas dicitur.Eſt etiam ventus turbo vniuerſa amburens ⁊ proterens. Lucretius Preſter
lib.vi.Preſteras grai quas ab re notitarunt,Ibidez.Et quaſi demiſſum celo preſte
ra imitetur. Stater ſtateris producitur teſte Nebriſſenſi:quod inde formatum nomẽ
ſtatera declarat cõtra Calepinum:⁊ plures:vide in mediis e ante r. Soter ſoteris:
ideſt ſaluator ⁊ viri proprium producitur:teſte Nebriſſenſi.id verum eſt monſtrat Stater
hinc deductum nomen ſoteria vide in primis o ante t. Produc oris ab or:vt amoris Soter
ſed corripe neutra:vt marmoris:et greca vt caſtoris:hectoris:cum memoris arbo= * Greca in
ris.Vetuſtiſſimi ne loquerẽtur grecanice ꝑduxerunt hectoris ⁊ ſimilia:id nec Ver= or hector
gilio nec qui ſequũtur placet.ideo ſemper corripiem ... omnibus non dictis vt olim ꝑdu=
mulieris:gutturis:martyris ⁊c. Mart.lib.4. Amethyſtinaſqꝫ mulierũ vocat veſtes cebatur
Scazon:cuius ſex ſunt pedes.quartus enim iambus eſt:nã ſpondeus eſſe nequit.
Priſc.in accẽtibus dicit ꝑduci:ſed non ꝓbat: ⁊ multi ... negãt libellũ illum eſſe Priſ.
ꝙ Terẽ.quoqꝫ ⁊ Plauto ſemper deprehendimus correptionem:Phil.vt plures per Mulier
Priſcianũ aut aliũ deceptus:hoc nomẽ male ꝑduxit. Manci. ⁊ plures per mẽdo
ſos Lucretij libros decepti ſunt legẽtes mulieris vbi legendum eſt Nebriſſenſi te=
ſte:adiectiuũ muliebris:vt lib.iiij.Siue virum ſobolẽ ſiue eſt muliebris origo ita
habet impreſſio quã ego vidi.docet idem Neſtor Nouarienſis. Ador oris patuit in
heteroclitis:obliquos enĩ variat. Lucar aris nomẽ in obliqs corripitur:lucar neu Caſtor
trum ꝓ precio qđ ex lucro capitur:ꝑducit̃ teſte Neſto.Caſtor corripitur etiã ꝓ ani=
mali qđ ꝓfugatũ ſe caſtrat.Caſtor grecũ eſt latinã non recipiens etymologiã Iuue.
xii.ſat.Imitatus caſtra qui ſe Eunuchũ ipſe facit cupiẽs euadere damno.Teſticuli
atqꝫ ideo medicatum intelligit inguen.latine dicit̃ fiber. Cõpoſita ſimpliciũ r̃ãm
ſeruãt:q2 corripiũtur a decus ⁊ corpus qbus adde antiqua qdã a puer vt indecor: Indecor.
quintũs in vſu nõ eſt:teſte Seruio.Ver.li.xi.Nõ tñ indecorẽ tua te regina reliquit Rhetor.
Tricorpor marcipor publipor.i.marci puer ⁊c. Rhetor corripitur q2 grecum eſt ⁊c.

As.

Atis ab as produc:ab anas anatis breuiato.

Cetera corripies niſi vaſis dico vadis vas

¶ Litera clara eſt. Anas anatis ſine dubio corripi:vt recte docet Neſtor. Auienu⁹ Anas.
in arato. Lati pedẽqꝫ anatẽ cernes excedere ponto. In hoc certe nõ errauit. Macer
dicens. Anſeris aut anatis mixta pinguedine tauri. Sulpitius voluit produci alle
gat illud Marti.lib.iij.Et anatis habeas oropygiũ macre. Scazon eſt Neſtor e=
unde. ... verſum ad correptionem citat:ſic etiam Nebriſſenſis:ſed fallũtur oẽs:quia
nec productio nec correptio ex hoc verſu deduci poteſt:nam primus pes et anape=
ſtus et trybrachus eſſe poteſt. De anapeſto Perſius. Hedere ſequaces:ipſe ſemipa
ganus.De trybracho. Martia.in principio primi libri. An ideo tantum veneras vt
exires. Anas eſt auis ⁊ fluuius:⁊ vetulorum morbus.

¶ Es.

Es breuiat niſi cum locuples: merceſq; quieſq;.

Sic heres. Grecum iungo: quod prebuit etis.

* Grecā etis genitiuū mitte tis.
Termes.

¶ Es breuiat penultimam genitiui: vt miles itis. interpres interpretis. ceres cereris. deſes idis. producūtur vero locuples pletis. merces cedis. quies quietis. ſic inquies inquietis. heres heredis. Et greca que habent in genitiuo etis. vt magnes etis. tapes lebes chremes ⁊c. Termes etiam pro vermiculo vt quidam volunt pro ramo olee notu n eſt habere termitis vt miles itis. Omnia ſunt clara. Aes eris: praes praedis diphthongo producuntur.

¶ Is.

Is breuiat. Tolle glis gliris. Quodq; dat itis:

Et ſophis Chrenis Neſis: grecum quod in n ſit.

* Glis glitis ⁊ gliſſis gti rari inuentu.
Dis ditis.
Pſophis.

¶ In is corripiūt penul. gti: vt lapidis iſidis cineris: ſed pducit glis gliris. glitis et gliſſis credo nō inueniri licet cū Alexādro ea ponēt nō pbēt Neſtor Sulpitius Mancinellus. pducūt que habēt itis: vt dis ditis ſic ſamnis quiris lis. Verg. patet atri ianua ditis. Ouid. teſte Nebriſſenſi corripuit dicēs. Et pulſata nigri ianua cecaditis: ſʒ mēdoſuʒ puto p iouis: qꝛ nigri aut ſtygiī vl' pfundi Jouis: p plutonis frequens eſt. tu igitur tm̄ pdu .ito. Produc etiam pſophis idis. cum p ante ſ. nomē vrbis a pſophide erycis ſiccani filia. Ouidius. v. meta. Vſq; ſub orchomenon pſophidaq; cillenēq;. Papinianus. iiij. theb. Aephitios idem ardor agros pſophidaq; celſam vaſtat. eſt et pluriū vrbium nomen. ¶ Crenis idis. nymphe nomen: pducit teſte Priſciano lib. vij. Protrahe delphis inis. ſalamis inis. trachis inis ⁊c. que p n etiam ſiniuntur. Adde longe neſis idis. apud Papinium.

Crenis
Neſis

¶ Os.

Protrahit os. tria corripuit bos compos et impos.

¶ Os in obliquis penultimā producit: vt rhinoceros tis. cuſtos dis. flos ris. minos minois: tros trois: herois ab heros. cetera patent.

¶ Us.

Us breuiat: tollas pre: dis: ris: tis: quod habebit

V. preter pecudis liguriſq; intercutis addo.

At melius melioris habet conformia iunge

Incus.

¶ Us penul. gti corripit: vt corporis velleris tripodis oedipodis: in nō tripus non tripos dr. Producūt q̄ hn̄t u. tis udis aut uris: vt virtutis: ſubſcudis: iuris: ſic incudis cōtra ineptulos. Hora. Et male tornatos incudi reddere verſus. Corripiuntur pecudis liguris a ligus ⁊ intercus intercutis. Comparatiua pducunt: vt melioris.

¶ Bs. Ps. Ms

Conſona cum preit s. patrij penultima curta eſt.

Hinc cyclops ſeps gryps conops cercos remoueto

Atq; europs hydrops: fuge cyclopis atq; dolopis.

Lelaps
Gryps.
Grypus

¶ Nomen in s. precedēte cōſonāte: vt bs ps ms. penultimā genitiui corripit: vt lelaps pis. nomē canis ⁊c. Produc tamen plebs plebis: qꝛ diphthōgus eſt. Seps ſepis. Gryps (quod in obliquis aſpirationē ſuſcipit) gryphis. teſtis mihi eſt Nebriſſenſis. Verg. in buc. Jungētur iaʒ gryphes equis. animalia ſunt equis infeſta. Dicitur quoq; grypus pi. Eſt etiam grypus naſus aduncus: ⁊ enigma ſiue inſolubile ¶ Cyclops pducit tm̄ ɔtra Sulpitiū. Hora. in arte. Antiphatē ſcyllāq; ⁊ cum cycla

pe charibdin. ſz a cyclos rotũdus ⁊ ops.i.oculus. ℭ Conope.i.culex: hic conopeũ. Cyclops
i.velũ ad arcẽdos culices extẽdi ſup lectũ ſolitũ. Iuue. ſaty.vj. vt teſtudineo tibi lẽtu Conops.
le conopeo. Cercops opis pplẽ a Ioue in ſimias verſus. Ouid.xiiij.meta. Quippe Conopeũ
deuz genitor fraudem ⁊ piuria quondã Cercopũ exoſus gẽtiſq admiſſa doloſe. In Cercops
deforme viros aial mutauit vt iidem Diſſimiles hoi poſſent ſiliſq videri. Europs ✳ Macer.
Sicyonioꝝ rex addit hic a Nebriſſenſi. ℭ Hydrops aqua intercus. hydropicus q̃ nõ recte di
hydropẽ patit. Hora. Si nõ vis ſanus. cures hydropicus ⁊ ni. Male dixit, Macer ctione hy-
hydropicis ſic humores deſiccat aquoſos, male quoq Riga in Luca. Hydropicũ dropicus
curat ieſus ⁊ ne primo recumbas. Caput capitis ſatis patet: ideo ad x pergo. eſt vſus.

ℭ X

Pregis vocalem breuio. producito lex: grex:
Ex icis abbreuiat. viber niſi cetera produc.
Preter abax ſimilax atrax cum dropace candax
Fax et atax pharnaxq ſtoraxq panaxq colaxq
Pix ⁊ onix illix biſtrix cum maſtiche varix
Coxendix ⁊ erix fornixq calixq cilixq.
Dic filicem ſalicem laricem natricemq niuemq.
Capadocem breuibus cum precoce ſubijciamus
Nux trux nux crux atq volux. Variabo Syphacem
Et bebricem: raro nomen producimus iſtud.

✳ Frux
ℭ Vocalis ante g corripit vt remex remigis: grex gregis: phryx phrygis. Sed pro ntũs rar⁹ i
ducitur lex legis: rex regis: ſic illex prolex: quibus addes frux frugis: ſz ntũs eſt rarũ uẽtu. quo
ſimus. Corripe item icis abiex: vt vertex verticis. vnũ pducit viber vibicis: qd in ntõ ſũ Auſoni
per eſcribi teſtat. Priſcia. aliq tñ vibix dici voluerũt: vti lodix nõ lodex dici pbauis vſus eſt
mus. Perſius. Si puteal multa cautus vibice flagellas. Cetera pducunt in obliqs Viber.
vt myrmex ecis. alex ecis. pax pacis. arctophilax acis. piſtrix icis. tam pro muliere Piſtrix
piſente q pro piſce ⁊ ſydere. Feſtus in arato. Cedit aper ſumma qua lux piſtrice co
ruſcat. Cice. in arato. Semiferam ſubter caudã piſtricis adheſit. qui dicunt, corripi
authoritate (vt opinor) carent. hoc etiam piſtrix dicit. Germanicus in arato. namq Pernix
aries ſupra piſtrin piſceſq feruntur. ſic etiam Feſtus. Piſtris etiam nauis eſt apd
Verg. Pernix.i. velox a pernitor. Verg. Pedibus celerẽ pernicibus alis. Plurimi, di
cũt etiã Seruius ſi recte memini: pnix aliqñ ſignificare pnitioſuz ac nociuũ pnecq
et tunc aiunt penultimã in obliquis corripi: id puto eſſe falſum donec ex vetere poe Pernicies
ta pbetur correptio: nec vſq inueni pro pnitioſo niſi metaphoricos forte. nam qui
crudeliter aliqd agere cupit: id pniciter aggredi ſolet. Pernicies a pnix non eſt ſed
a nex aut perneco. Phenix icis. pducit variari credere ſi teſtimoniũ e veteribus ci- Abax.
tarent. Refex ecis. opinor corripi vt reſeco. vnde deriuatur nũc declarem⁹ per ordi
nem correpta. ℭ Abax acis. qd pat. tp id qd eſt ab illo abacus. Perſi. Nec q abaco Similax
numeros ⁊ ſecto in puluere metos ſcit riſiſſe vafer. Iuue. Ornamẽtum abaci necnõ
et paruulus infra eſt menſura numerorum. Ouid.iiij.met. Et crocon in paruos ver
ſum cum ſimilace flores, hic quintus pes eſt pceleumatic⁹ teſte Neſtore. Alij legũt Atrax.
ſmilace vt ſit ſim [illegible] diſſ ſllabam: qua vbi pceleumaticus eſt: locus eſt ſyneresi teſte
Seruio: que hic nulla eſſe poteſt. Eſt nomen arboris albis flore pferẽtis. ℭ Atrax
acis fluuius Aetolie ⁊ Macedonie vrbs. Catullus. Smyrna cauas atracis penit⁹ Dropax.
mittetur ad vndas: hinc atraci⁹ a.um. ⁊ atracis idis. pro hyppodamia. ℭ Dropax
vnguenti gen⁹. Seren⁹. Necnõ appoſito curant dropace mẽbra. ſic Martialis ⁊c. Candax.
ℭ Cãdax inſula Creta: que vulgo Cãdida dr penultima gti corripitur teſte Neſtore
Candas etiã ſiue Cãdacis fuit ethiopũ regina. Iuue. Cãdacis ethiopũ dicant areſ
ta. Ouid.j.meta. Tu face neſcio quos eſto cõtẽtus amores Irritare tua nec laudes Fax.

aſſerere nr̃os. Atax q̃dã aſpirãt teſte Calep. athax eſt fluui⁹ prope Narbonẽ. Sido
Atax. nius lib. ix. Atacẽ tonare cum ſuis alerib⁹. Iãb. tri p̃mus pes eſt anapeſt⁹. hic ataci
nus. Hora. j. ſer. Hoc erat experto fruſtra Varrone atacino. Pharnax viri propriũ. Lu
Pharnax ca. li. ij. Tygranẽq3 meũ nec pharnacis arma relinquas Ammoneo. ¶ Panax ſeu
herba cui⁹ ſucc⁹ oppopanax d̃r. Colu. li. xij. ca. iiij. Panax vtroq3 tpe leui ⁊ ſubacta
terra rariſſime diſſerit. Idem lib. xj. Nũc medica panaceslachryma ſuccoq3 ſalubri
Glaucea ⁊ pſugos victura papauera ſopnos Spatte ⁊c. hic panaces p̃re eſt hic pa
naces herba. Luc. lib. ix. Et panaces potẽs ⁊ theſſalla cẽtaurea. Storax p o aut ſy
Storax rax per y grecũ gen⁹ aromatis ⁊ arbor ipa vñ fluit. Ver. in ciri. Nõ ſtyrace õ flagrã
Styrax. tes picta capillos. Serenus. Aut ſtyracã tomes aut duri vulturis alã. ¶ Colax pa
Colax ſiti nomẽ teſtat Sulpit. in obliq̃s corripi. ſic ſilax ⁊ forte plura. At thorax ⁊ chorax
p̃ducũt ↄtra quoſdã. Pix notũ eſt. ¶ Onix. i. vnguis ⁊ lapill⁹ p̃cioſ⁹. in obliq̃s ſumit
Onyx. aſpiratione. hinc Sardonix etiã lapilli nomẽ vtrũq3 cũ y greco teſtimonia patent in
Sardonix gñib⁹ ꝗ̃ dã vnũ Marbode⁹ i lapidario. Sardonychẽ faciũt duo noia ſard⁹ onyxq3
ſic legit Nebriſ. Neſtor aũt ſic ſard⁹ ⁊ onyx. vbi dicit Marbodeũ erraſſe in p̃ma ſyl
laba. ſic Alexãder nequã errat dicẽs. Vngula da nobis q̃d ⁊ Onycha ſignat ⁊ onyx
Onycha ae. vt lãpada ae. a lãpas. hos aũt errare oñdit Propti⁹ dicẽs Et crocino
narres murrhe⁹ vngat. Onyx hiſtryx. herenace⁹. Calphurni⁹. venit ⁊ hirſuta ſpino
Hiſtrix ſior hiſtrice barba. Illix. i. fraudulẽtus ab illicio: ſic elix icis. ab elicio ſulcus aqua
Illix. ri⁹ p quẽ aqua e liris ducit. teſtis vtriuſq3 eſt Neſtor. ¶ Maſtix i obliq̃s ſumit aſpi
Elix rationẽ: vt Maſtichis femineũ eſt cõtra Alexandrũ: a etiã male d̃r in obliq̃s p̃duci.
Maſtix Serenus. Maſtichis addẽtur iã fracte milia farra. Idẽ. Rugaq3 ſulcos lẽtiſci maſti
Varix. che tẽdẽtes. eſt rheſina lẽtiſci arboris. Maſtix gos. eſt flagellũ. maſtigia. i. verbero.
Varicus ¶ Varrix vena pl⁹ equo intumeſcẽs. ſũt q̃ dicãt ntm̃ ſinglarẽ etiã eſſe varicis. Hor.
Varice fu… ⁊c. hinc varic⁹ a. u3. i. ampliore paſſu gradiẽs. Ouí. li. iij. de arte. Illa
velut cõiu… vmbra rubicũda mariti. Ambulat ingẽtes varica fertq3 grad⁹. hic va
ricocas. ⁊ de… ᷤtalr varicor aris. ⁊ diuaricor p̃uaricorq3. Celſus. li. ij. At varix or
tus ⁊c. Nebriſ. male putat varix p̃mã corripe. Varicoſus ↄtra p̃mitiui naturã p̃mã
corripit. ¶ Corẽdic icis. i. coxa. Seren⁹. Clauſa acies iter gemie corẽdicis vmbras
Eryx cũ y greco viri: vrbis: mõtiſq3 nomẽ Vergi. j. eñ. Siue erycis fines regẽq3 opta
Corendix. tis aceſtẽ. Fornix. Hora. In fornicẽ: ſtantẽ ⁊c. Calix notu3 eſt. ¶ Cilix ppl'i nomẽ: fe
Erix. mineũ ciliſſa eſt. regio ipa cilicia. Iuue. ſic pugnas cilicis laudabat ⁊ ict⁹: eſt q3 p
Fornix priũ viri. Filix herba. Ver. ij. ge. Et filicẽ i curuis inuiſa3 paſcit aratris. diminutiuũ ẽ
Cilix filicula. Salix. idem. Et fugit a ſalices ⁊c. Larix arbor. Nebriſſen. in. ix. deſinere au
Filix. q̃dã voluit ẽt p e larex dici. Ego p̃ i larix i Vicτruuio ⁊ aliis tp legi. hic larin⁹ a. u3. et
latinũ caſtelli nomẽ apd̃ Victruuiũ. Luc. li. ix. Et lariceſfumoq3 graue ſpẽtib⁹ vrũt
Salix ¶ Natrix p ſerpẽte: nã p femina nãdi perita notũ eſt p̃duci. vt Lucil. lib. ij. Si nati
Larix bus natricẽ impſſit craſſa3 ⁊ capitatã. ¶ Nix notũ eſt: Capadox q̃ſpiã i capadocia
nat⁹. Perſi. Capadocas rigida pingues pauice cataſta. ſic Capadoc⁹ capadocia.
Natrix. ¶ Precox ocis. vide p̃mã regulã diphthongoꝝ: male quidã. Quũ reſerata fui p̃co
Capadox. cis ianua lethi. Volux addit Priſc. in accẽtib⁹. ¶ Syphax cũ y greco p̃priũ viri va
Precox. riat. Prop. lib. iij. Hãnibalis ſpolia ⁊ victi monumẽta ſyphacis. Claud. de bel. e gil
Volux donico. Cõpulim⁹ durũ ſyphacẽ fractũq3 Metello traxim⁹ immanẽ Mariũ ſub vin
Syphax cla iugurthã. Ceteri ãt p̃ducũt. ¶ Bebryx cũ y greco ppl'i i Bebrycia nat⁹. vñ Be
bryci⁹. a um. variat. Sil. li. iij. Poſſeſſus bacho ſeu Baebrycis in aula. Ceteri (quã
Bebrix tum notare potui) corripiũt. Vale. Flac. li. ij. Procul effera virtus. Bebrycis. e ſcyn
Nerix. tici p̃cul. in clemẽtia ſacri: ſic eſt in libris Valerũ quos ego vidi. Narix icis. corripit
vide a aſtr. Et tm̃ dulciſſime p̃ceptor Neui de gñalibus quãtitatũ regulis tuo no
mini dicatis nũc Ieſu fauẽte ſpeciales quãtitatũ r'las diligẽter enucleabimus.

¶ Finis libri ſecundi

¶ Joannis Deſpauterij in tertium libru3 prefacio ad viru3 doctum ⁊ longe lateq3 famatum Jodocum Badium Aſcenſium.

ACceſſimus tandẽ Badi amiciſſime ⁊ oim literatorũ patrone humaniſſime ad tertiũ artis verſificatorie noſtre librum: quem immẽſi laboris pelagus iuſtiſſime dixerimus: quatinus adeo difficilis eſt primarum et mediarum ſyllabarum quantitatis traditio. vt Georgius Valla Placentinus homo vtriuſq3 lingue doctiſſimus a rei difficultate perterritus: quum cetera huius artis ſacramenta p̃udẽ,

tiſſime tractaſſet: de primis mediiſq; ſyllabis omnino ſilendũ putaret ſiquidez tanta eſt ſyllabarũ varietas: vt nec regulis nec exceptiõibus ſatis explicari queat. ideo optimum eſt ad poetas confugiũ. Sed hoc ipm ſemp: ſcz ad poetas confugere: tam eſt difficile: vt plus tpis ſit impendendum que ſingulis quantitatibus: q̃ componendis poematis. Quocirca operepreciũ putaui: diligẽter plectis poetarum monumẽtis que inueniſſem regulis ɔtrarijs p exceptiões ordine alphabetario digerere. tametſi nõ dubitauerim adhuc deeſſe nõnulla: qz nõ oia poſſumus oẽs hoc certe nemo infi ciabitur. Laudabile eſſe aliquo pdire tenus: ſi nõ datur vltra. Inueni quedã apud grãmaticos adhuc mihi ignota. que ſine teſtimonijs apposui relinquens ea ſtudioſis diſcutiẽda. Clamitabũt dure ceruicis hoies plurag; a me excepta debere geminõ ɔſonãte ſcribi: at ego ɔſonãte ſimplici ea vbiq; repperi: nec q̃ in orthographia cõtrarium doceret inueni. vt Fabius Caduceator Lagen Samura Mamercus Danubius 7 alia plurima a paucis ante me excepta. Sed q̃d facient in breuibus q̃ plurima primus animaduerti. multa certe blaterãt indocti hoies: quo peruerſam opinionem ſuam tuẽtur. Contra hos oẽs defenſorem te paro. ſi tu id permittis doctiſſime Badi: hunc librum qualẽcunq; tuo nomini conſecrans. Carmen hic vt in reliquis: non ɔpoſui qz tanta eſt dictionum ſylua tam aſpera ſepe herba: vt exametros modos penitus aſpernẽtur: 7 non poſſet carmen ɔfici niſi 7 longiſſimũ 7 duriſſimũ: que plurima collegi ſcitu neceſſaria ante me a nullo animaduerſa. q̃uis cuncti fuerũt longe me doctiores: qui hec vt minutula preterierũt. ſiquidẽ aqla nõ capit muſcas ſed has muſcas ſiue nugas video multos errores peperiſſe ideo eas preterire indignũ iudicaui. Nunc ne prefacio modum excedat: rem ipſam aggredior: aſpiret audacibus ceptis deus noſter mitiſſimus Jeſus Chriſtus. Vale dulciſſime Badi. Ex Bergis apud diuum Guinnocum. iij. Iduum Januarium. Anno dñi. M.D.xi.

¶ A ante conſonanteis in primis ſyllabis. Et primo.

¶ A ante B.

A Ante b corripitur: vt faber: ſtrabo: ſabinus. Juue. Se diſti qua nemo faber 7c. Ineptus eſt plus faber in angario 7c. Hora. ſaty. iij. lib. j. Si quod ſit vitiũ non faſtidire. Strabonẽ appellat petum pater: hoc eſt contra Alexandruz Sulpitiũ 7c. q aũt quidã Strabo p prium produci aiunt: friuolũ eſt: niſi ex veteribus teſtimoniũ afferant. Nam eadem eſt quantitas proprij 7 appellatiui niſi contrariũ ex veteribus doceat vt regulus clemens Sabinus 7c. in qua re multum hallucinãtur. Petrarcha in ij. epiſt. ad Joannem Columnam. Vt brutum fontem; ſimul colliſit amantem. Obtulit vt decios gladijs hoſtilibus vltro Sabinũ cheriamq; ſuo: rigidumq; Cherenẽ Marcellũq; dolis: regulum vigilando peremit. Eripuitq; animã mixtam cum ſanguine Sylle. Decerpſit marium ferro bebiumq; cruentis Vnguibus. Maiore licentia vſus eſt in tot verſiculis q̃ in tota ene. Verg. qz perſuaſerat ſibi Petrarcha propriorum quãtitates eſſe communes. Nota vbiq; geminata. vt ſabbatum. Sedul. lib. j. Sabbata propter Condita ſunt hominem: ſed non homo ſabbata ppter. ſic Juue. 7 Perſius. vt recutitaq; ſabbata palles. Petrus Riga male dicit in Lucã. Ante diẽ ſabbati dum licet illud agi. ¶ Notabimus preterea que ex ſecundo libro noſcũtur. ſtabam ſtabam. corripiuntur tamen ſtabilis ſtabulorarius 7 ſtabulum. At producitur a fabar fabilis effabilis. a nabam nabilis 7c.

A ante. B. Strabo

Sulpi. nõ recte dixit ſtrabo primã producere.

Sabinus

Sabbatuz

¶ Exceptio. Abel hebreũ nomẽ viri propriũ a xpianis variatur

¶ Crabro non ſcabro: vt in ſacris corrupte legitur: teſte Nebrilenſi. quicum Sulpitio opinatur produci: quia correptionem non inuenit.

¶ Fabula. Hora. Fabula nullius veneris: ſic fabella. qz nuſq̃ video corripi. at fabulus fabulla ppria in Martiale cum gemino ll corripiunt. ¶ Fabrateria oppidũ campanie: a quo fabraternus: nonnulli hic excipiunt: qz ſcribi putãt cum ſin pmã ſrabateria. Juue. ſaty. Optima fore aut fabraterie domus aut fruſinone paratur.

¶ Flabrum: qz a flabam: ſed hinc flabellũ variat. Propertius in ſcdo. Et modo pauonis caude flabella ſuperbe. Ouid. in iij. amorum. Quod faciũt noſtra mota flabella manu. Idem in j. de arte. Profuit 7 tenui ventos mouiſſe flabello.

Crabro Vergil. Aut aſper crabro penatibus miſcuit armiſ

Fabulla

Fabella

Fabrateria

Flabrumz.

Flabellum

Labor ¶ Labor ris.verbū tertie.vnde collabor allabor vt ibi Labitur exigno q̄d partum eſt tpe longo. Labor nomē corripitur. Uer. Labor oīa vincit Improbus ⁊ durīs vr-
Labo,as. gens in rebus egeſtas. Corripitur labo as. Claudi.victoria. Et. ſtiliconis contra Alaricum Romanū reparare decus moleq̄ʒ labantis Imperij fulſiſſe humeris.ſic ceteri quos videre licuit: preter Lucre.lib.vj.dicentē. Atq̄ʒ vel in primis quū labat funere funus.⁊ Juuēcū. Reſpōdit dn̄s labat,q̄ pectore veſtro inſtabilis fidei nutās per lubrica greſſus. Et ſpūs ipſe viget:ſed corpus debile labat. Labefacio corripitur q̄ a labo as:ſit non a labor nec a labes,is .quod ꝓducit. Uerg.ij.ene. Hinc mihi prima mali labes ⁊c. Labicū oppidi nomē variatur.hinc labicus a.um.⁊ labicanus a.um. Uerg.vij.ene. Et picti ſcuta labici. Syl.lib.xij. Cāpos ingreſſus ⁊ arua labici. Mar.
Labes. Labiſicus. lib.j.epig. Labicana leui ceſpite velat humus. Labicus ꝓprium viri ⁊ labica ꝓprium mulieris eandem ſeruant quantitatem. Laban a chriſtianis variatur.

¶ Nabis viri proprium apud Silium.lib.xv.

Nabis. ¶ pabulum ⁊ verbū pabulor. Uerg.j.enei. Pabula guſtaſſent Troie ⁊c.

¶ Sabus ſancti filius.vnde ſabini dicti ſunt prima ɔtra primitiui naturā correpta
Sabus Sabini. Saburа Saburra Sctūs dei nomē eſt Sil.lib.viij. Pars ſctm̄ voce canebāt Authorē gentis pars laudes orē ferebāt Sabe tuas qui de patrio cognomine primus. Dixiſti ppl'os magna ditiōe ſabinos. ¶ Sabbati⁹. Idem in eodē. Quiq̄ʒ tuos flauina focos. Sabatia q̄ʒ ſtagna tenēt. ¶ Sabatia ſtagna ꝑpe Romā ſūt:vt Strabo meminit. ¶ Sabura viri ꝓpriū.idem,lib.xv. Stridētē ſabura cornu excepit. Et Luca.li.iiij. Ut ſibi cōmiſſi ſimulator ſabura belli at appellatiuum, Saburra pro grandiore arena geminator corripitur ɔtra Priſci. Uerg.iiij.geor. Ut cymbe inſtabiles fluctu iactante ſaburram
Scabidus Tabraca Trabigil⁹. Tabes. Tollāt. ¶ Scabidus teſte Alexādro. A ſcaber ſcabies ſcabioſus corripiūtur. ¶ Tabraca oppidi ꝓpriū teſte Nebriſſenſi:q̄ correptionē non inuenit. Juue.ſat.x. Tales aſpice rugas Quales vmbriferos vbi pandit tabraca ſaltus. In velut a ſcalpit iam mater ſimia bucca. ¶ Trabigilus ꝓpriū viri apud Claudia.lib.ij.in Eutropium
¶ Tabes tabum tabeo ⁊c. Uerg.iij.enei. Et terram tabo maculant.

*Lucre. Imbribus vt tabe mēbrorū arbuſta vacillēt Tabum. A ante c Acidia. Accipēſer. Acanthis Academia

Ante C corripitur. Baptiſta Mātua. Sic hoīm ſu ſo ...eludit acidia vultu. Rectius acedia diceret.q̄ ita plerūq̄ʒ in e longum vertit̄ :male dr̄ gemino cc,accidia:⁊ eſt pigritia tedium anxietas:hīc acedare eſt anxium eſſe.ſic acipenſer piſcis nō accipēſer:dicit̄ quoq̄ʒ acipē...r. Mar. Ad palatinas acipēſera mittite menſas. Acanthis idest auicula que ſuo noīe carduelis dr̄. Acāthus cum th aſpirato in tertia ſyllaba .i.ſupina. Uerg.iij.geor. Littoraq̄ʒ halcyonem reſonant ⁊ acanthida dumi:hec eſt vera lectio male omittit̄ ⁊ coniūctio.que rex Sulpitiū decepit qui credidit ꝓduci. Uerg.in bu. Et molli circū eſt anſas amplexus acantho. ¶ Academia ſemꝑ corripit̄:ſed penul. variat.ita malo cum Brecchemo dicere q̄ dicere cum Sulpitio treis variari. Hora. epiſt.vlti. Atq̄ʒ inter ſyluas academi querere verum. Claudi. In latium ſpretis academia migrat athenis. Sido.in epitha.polemij. Obuiet et q̄ rotis academia ſectis. Et.j.panegeri.quicq̄d nil verum ſtatuens academia duplex ꝓſonat. Cice.apud Pli.lib.xxxij.nat.hiſt. Inq̄ʒ academia vmbrifera viridiq̄ʒ lyceo. Laurea Ciceronis libertus. Academie celebratam noīe villam.nō ſequar eum qui dixit Marcus academie ⁊c. q̄ is Callimachus inter Neotericos doctiſſimus:teſte Badio in Ouidio videtur ꝓduci acheſtus:ſed alii echaſtus:alij oncheſtus habent.

Pacorus Pachyn⁹. ¶ Exceptio. Producunt prio habētia b aut p:vt brachiū ·paco/placo.hinc deme baculus paciſcor placeo placentia ae.oppidi nomen.vnde Placentinus:pacorus pachinus ſpacium. Mar.li.ix. Sis q̄d in arſacia pacorus de liberat aula. Sine aſpiratione ſcribitur.fuit Parthorū rex. Oui.v.met. Dextra ſʒ Auſonio manus eſt adiecta peloro Leua pachine tibi,lilybeo crura premūtur.ſic ceteri quos vidi preter Priſciani.m in pihegeſi ɔtra oīm morem corripientē ſcdam ſyllabam. Procurrens pachyno longe clauſtriſq̄ʒ pelori. Oui.primam ꝓduxit adiectiōe c litere:teſte Neſto.dicens: E quibus imbriferos verſa eſt pacchynus ad auſtros. ¶ Brachiū ꝓducit̄ ab oībus:ideo nō dubito q̄n apud Germanicū in Arato ...t mēdum. Se velle arctophylax brachiorū munera cecus. Brachys .i.breuis corripitur.
Acer ¶ Acer adiectiuū. Oui.ij.de ponto. Acer et ad palme per ſe curſurus honores Si tū hortēris fortius,ibit equus. Subſtantiuum arboris nomē eſt:⁊ corripitur. Idem .F.

meta. Et platan⁹ genialis acerq coloꝛib⁹ imper. hic aceru⁹. Acis idis viri ⁊ flumi
nomē in Sicilia. Oui. iiij. faſt. Preterit ⁊ ripas herbifer aci tuas. Idē. xiij. meta.
huiꝰ fabulā eloquit. Acis erat fauno nymphaq; Simethyde cretus. hoc Claudia= Acis.
nus noue coꝛripuit dicens in iij. de raptu Proſerpine. Lucus erat ꝓpe flumē aci=
nus qđ cādida ꝓfert. Sepe mari pulchꝛoq; ſecat galathea natatu. vulgo atim legit n. ⁊
doſe. ¶ Acoꝛis idis: ſacerdotis curantis funera nomē: vt dicit Calderinus in illud Acoꝛis
Marti. lib. iij. in vetuſtiſſimā dicētis. q ſi cadauer exigis trunz ſcalpi Sternat acoꝛi
de triclino lectus. Scazōtes ſunt duo vbi a ꝓducit in acoꝛide: ſed videt mihi potiꝰ
eſſe acoꝛide: vt ſit ntūs. nō acoꝛis, ſed coꝛis idis. qcqđ dicat Calderinꝰ; qꝛ, ſenſus cum Stachea
latinitate ſic pfectioꝛ eſt. Acar ꝓpriū viri in Prudentij pſycomachia. Aculeus apđ Nebriſſen
capellā. ¶ Cacus viri ꝓpriū variat. Propertiꝰ li. iiij. Incola cacus erat metuēdo ra= his addit.
ptoꝛ ab antro. Ouiđ. j. Faſt. Cacus auētine timoꝛ atq; infamia ſylue. Idē. ix. meta. Achar
His cacus hoꝛrendū tyberino gurgite mōſtrū. ¶ Cacabo as. ꝓdicū eſt quum vocē Cacus
edūt authoꝛ de philomela. Cacabat hinc ꝑdix: hinc glacitat improbus anſer. ¶ Ca Cacabo
cabus. i. olla. Papi. iiij. ſyluarū. Alboꝝ calicū atq; cacaboꝝ. phal. eſt. Cacula apđ Cacabus
plautū. Dacus populi nomē: cuiꝰ regio Dacia nominat: vñ dacicꝰ. ca cū. Martia. Cacus
lib. vj. Grande iugū domita dacus ceruice recepit. Papi. the. j. Et cōiurato deiectos Dacus
vertice dacos. Petrar. male dixit epl'a vltima libꝛ. iij. Et dacus ⁊ rutilo ꝑpexus cri Daca
ne ſueuus. At coꝛripitur. Daca ae. ꝓ oꝛiētis ꝑpl'o ſupꝛa bactrianos. Sil. li. xiij. Cur
ſigna tulit cui peruia bactra daceq;. Verg. lib. viij. ene. indomitiq; dace. ¶ Facū=
dia. Ouiđ. xiij. meta. Mota manus procerū eſt: ⁊ quid facundia poſſit. Tunc patuit
foꝛtiſq; viri tulit arma diſertus. Flaccilla vt flaccus poſitu extenditur. Facūdia
¶ Gracculus cuiꝰ primitiuū eſt gracus. i. monedula: non garrulus. Rufus in arat. Facūdus
Agmine cū denſo circūuolitare videtur. Graculus ⁊ tenui cū ſtridunt gutture coꝛui gracculus
Aliq aſpirāt gracullus gemino cc. Glacilla. ¶ Glacito vide ī añ c. Cacabo. Glaci= Gracilla.
na teſte Bebelio. ¶ Hiacynthus tetraſyllabū eſt: ⁊ a coꝛripit ¶ Machina. Luca: Glacio.
lib. j. Totaq; diſcoꝛs Machina diuulſit turbabit federa mundi. male dicit hymno= Hiacyn=
graphus. Totius mūdi machinā gubernat. ſap. eſt. ¶ Macezer viri ꝓpꝛium. Clau thus.
dia. de bello Gildonico. Maceſer fugiēs qui dira piacula fratris. Speſq; ſuas vitā Machina
ꝗ tuo cōmiſit aſylo. ¶ Macero as. paſſiuū eſt maceroꝛ, doctiſſimi ſemper producūt Macezer.
Lucre. lib. iij. Macerat inuidia ante oculos illū eſſe potentē Illū aſpectari claro qui
incedit honoꝛe. Hoꝛati. j. car. Ode. xiij. Lentis penitus macezer ignibus. aſclep. eſt
germanicus in Arato. maceroꝛ hoc vnū ⁊ doleo tibi deceſſe terēti. Ouiđ. epiſto. acōtij
Maceroꝛ interdū q ſunt tibi cauſa doloꝛis. qđ indocte legit interdū maceroꝛ: q res
decepit Priſcia. ſiue Fāniū in pꝛhegeſi dicentē. Frāgit hircino maceratus ſāguine
tñ. hoc nolim imitari: nec pl'a alia in eodē ope. Errauit ſilr Macer ⁊ plures. ¶ Ma
cˀeries ꝓducit: teſte Sulpitio. A coꝛripiūtur ꝑpetuū macies ⁊ macer etiam ꝓpꝛiū.
Virg. Heuheu q pingui macer eſt mihi thaurus in aruo. Oui. ij. de pō. Ecqđ ab im *Mace
preſſe cognoſcis imagine cere. Hec tibi naſoni ſcribere ſ... Macer. Cato. q ſi mage ries.
noſſe laboꝛas Herbarum vires macer tibi carmine dicet. Nec cū indoctis omittas Macer
pronomē ici qdam male ꝓduxit. Macharius apđ Sid. Naca teſte Aldo. ¶ Racipa
lis viri ꝓpꝛiū. Luc. lib. v. Deiotarū ⁊ gelide dñm racipalis oꝛe collaudāt. ¶ Thra=
cia ⁊ thꝛace es: ⁊ thꝛaca e. hinc thꝛaciꝰ a. um. Sene. in hecu. Foꝛtis armentis lapi= Racipalis
doſa thꝛace. ſap. eſt. Trachin ⁊ trachis oppidū. hinc trachiniꝰ a. um. Luca. libꝛo. vj Thꝛace
flebile pieridū trachin ꝑcuſſa nefandū. ¶ Vacienꝰ viri ꝓpꝛiū. Marti. Docti pl'ra Trachin.
narbo vacieni. phal. eſt. Vacia teſte Nebriſſen. cui in exterioꝛē partē crura flectūtur Vacienus
¶ Vacillo variatur coꝛreptio eſt acceptabilioꝛ. Lucre. lib. ij. Tū quaſi vacillās pꝛi= Vacia
mum conſurgit ⁊ oē paulatim redit in ſēſus. Ibidem. Pꝛepediunt Crura vacillan= Vacillo
ti tardeſcit lingua madet mens. Vacciniū poſitu extenditur vt vacca: authoꝛe Ne= Vacciniū.
bꝛiſſe... Verg. Alba liguſtra cadūt vaccinia nigra leguntur. ¶ Zacharias pꝛimam re=
ctiſſime producit coꝛripitus ſecunda ⁊ tertia. vide vocalem ante v... Zacharias

Ante d coꝛripit: vt quadro dras: quadra quadriuium contra Sulpitiū. Marcus Manilius libꝛo ſecundo Sz ſi quis ꝓtus erit numeraſſe quadrata. ibidē. Qui cōſtruit oꝛbē. Ter trigita quadrū partes per ſydera regnat. Paāꝰ facile erit teſtimoniū: vt Madeo Oui= dius. xv. meta. Emathijq; iterū madeſient cede Philippi. mendoſe le= A ante d. Quadro. Madeo

Spado. Hadria.

gitur madeſcēt, vt apd̄ Luca. lib. ij. madēt p manēt a mano manas. Inſpicit e gla dios q̄ toto ſanguine madent: q̄ mutant legito manēt cōiunctiui modi. Iuue. ſaty. i. Quū tenet vxorē ducat ſpado Meuia tuſcū figat aprū. Male aūt Arator lib. i. Qua ſpado iungatis Aethiopum pergebat equis errat iſte Nebriſſēſis in gnībus Reda is ꝓpriū viri corripit a Ualerio Flacco lib. vj. Ideo quidā male exceperunt. Hadria Manilius lib. iiij. Italiam atq̄ hadriam comitatus nomine pontum.

¶ Exceptio. Adā variat. Auſoni⁹ in carmine paſchali. Dece/

Adam. * Nebriſ. iter ea que ꝓducūtur adā cōnſe rat citatq̄ Sedulius; carmē gau dia longa meta nam q̄ deflem⁹ in adam. Adon. Caduceuꝫ caducifer. Caduceator. Caduſij. Clades. Dada. Fadus Gades Gadir. Gadilon. Gladis. Gradiuus Ladas. Ladon. Quadi. Uadū corripit⁹ a q̄ ab his deducat a vado in q̄ verbo prima producit. A ante .i. A ante .g

ptū miſerat⁹ Adā quē capta venenis. Implicuit ſociū blandis erroꝛib⁹ eua. Sido. lib. vij. Iā patriā ingrediens ſꝫ de qua decidit adā. ſic. Seduli⁹ ꝛ Aratoꝛ. Adō onis. q̄ etiā adonis in recto. Mar capella li. ij. Hamon ꝛ arentis libyes ac biblyus Adō Ceteri corripuerunt: quos rectius imitabimur: qꝛ capella poſuit cōpluſcula contra veterū cōſuetudinem. Ouid. x. meta. Celo pfertur adonis.

¶ Caduceū mercurij virga qua pax ſignificat: hinc Caducifer Mercurius Caduceatoꝛ legat⁹ pacis. Ouid. lib. iiij. faſt. Tartara iuſſus adit ſumptis caducifer. alis dicitur etiam virga caduceus. ¶ Caduſij populi. Priſcia. in perihegeſi. Poſt hosca duſij duriſſima rura colentes. ¶ Clades. Uerg. Quis cladem illius noctis ꝛc.

¶ Dada viri proprium apud Philel. in. ix. viij.

¶ Fadux viri ꝓpriū. Sil. li. v. Hinc fadū petit ꝛ veterē bellare labicuꝫ. Uer. ix. enei. ſimiliter producit propriū viri Fadus.

¶ Gades Marti. li. j. Gaudent iocoſe Canio ſuo gades. Scazō eſt. Hinc gaditanus Idē. li. vj. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs. Feſtus in Arato. gadir prima fretū ſolida ſupeminet arce. Idē penus q̄ppe locū gadir vocat vndiq̄ ſeptum Gadilō. ¶ Gladis tellus quedā. Priſcia. in pihegeſi. Eſt igitur ponto tellus circum ilus prima. Cui nomen gladis. ſtatuas hec herculis inter.

¶ Gradiuus. i. mars vix poeta eſt qui nō variauerit Ualeri⁹ Flaccus libro. iiij. Inclita amazonidum magnoq̄ exorta gradiuo gens ibi. Uerg. ene. iij. Gradiuumq̄ patrem giticis qui preſidet oris.

¶ Ladas a curſoꝛ Alexādri velociſſim⁹. Catul. Ne Ladas ego pēnipes ve perſe⁹ Phal. ē. vt apd̄ Marti. lib. ij. q̄ ſi p graciles vias petauri Inuitū iubeas ſubire ladā ¶ Ladon viri ꝛ canis ꝛ fluuij ꝓpriū. Ouid. j. met. Donec arenoſi placidū Ladonis amnē venerat. ſic p cane lib. iij. meta. Quadi populi apud Baptiſtā in exoꝛtatione contra infideles. ¶ Radix rado. ¶ Suadeo ſuadela ſpadix. ¶ Trado traduco.

¶ Uado ſed vadum corripi: ꝛ vadoꝛ aris. Uerg. Illuditq̄ vadis ꝛc.

A ante F corripitur Perſi⁹. Omne vafer vitium ridenti. Flaccus amico Tangit. ſic Afranius Apud auſoniū in epigrāmatis Que viderentur tollenda ſcribuntur per ph.

A ante G corripitur vt Agylleus cū y greco propriuꝫ viri. Papi. vj. theb. Leuat ardua cōtra Membra cleonee ſtirpis iactatoꝛ Agylleus. In argumēto eiuſdē libri qd̄ ſtati⁹ non compoſuit: male ſic ponit. Tydeus Agylleuꝫ ſuperauit agone paleſtre. Tag⁹ ſemꝑ corripitur apud doctiſſimos licet Petrarcha ſemel produxerit. ſi recte memini. Tu id ne faxis corripitur quoq̄ Tagax: ideſt furunculus. Luci l. proſcribere poſſe tagacem. nam tago pro tango veteres dixerūt. teſte pompeio. Neq̄ fit a taceo es. vt Ugutio ſopniat. At producuntur vndecūq̄ ſunt indago ambages contagium contagio coagulum repagulum teſtimonia facile patebunt.

¶ Exceptio. Producūtur habentia F ꝛ P ante A. vt fag⁹ fla/

Pagaſa. Plaga. Plagium. Plagiari⁹

gito flagitiū: pag⁹ pagina. Hinc demo flagro flagellū fragoꝛ nomen a frāgo fragro as. fragilis. Pagaſa vel pagaſe⁹ Iaſon pagaſea puppis oppidū eſt Theſſalie. Ouidi⁹. vij. meta. Iamq̄ fretū minye pagaſea puppe. Secabant. Plaga pro reti vel ora nam pro vulnere producitur. Idem. j. meta. Totidemq̄ plage tellure premuntur. Lucretius lib. j. Innumerabilibus plagis vexata per euum.

¶ Plagium crimen eius qui rem liberam vēdit aut ſeruo ſuadet fugā: aut qui aliena ſibi vendicat. hinc plagiarius qui plagiū ꝯmiſit: vt qui aliena carmina pro ſuis recitat ꝛc. Alij dictum volūt plagiariū vel plagiatorem q̄ lege Fannia: plagis dānatus eſſet: qd̄ ſi verū eſt ꝯtra primitiui naturā corripietur: Martia. lib. j. Impones plagiario pudorē. phal. eſt. Reliqua alphabetario ordine annectenda ſunt.

¶ Agalma.i.ſimulacrũ:larua ſtatua. Capella Felix libro.vi. Qua docto aſſimulant habitu qui agalmata firmant. ¶ Agea vide e ante a. ¶ Agis idis. Lacedemonioꝝ rex. alius fuit vir lycius. Verg. eneid.x. Et lycius proceſſerat agis. docent hoc Tortellius ꝛ Neſtor. Bragada fluuij nomen:ſemper notaui produci. — Agalma Agea Agis

¶ Cragus vel cragos mõtis nomẽ. rectiſſime corripitur. Horati⁹.i.car.ode.xxi. Syl uis aut viridis cragi. verſus eſt Glyconicus. Ouidius.ix.meta. Jam cragon ꝛ lymi rem.ꝛc. Priſcianus tamen in periheges[i] pro[d]uxit:nolim imitari. dicit autem. Perhibent quem nomine cragum. eſt etiam vrbs. — Cragus

¶ Lagon onis. pueri nomen:cuius diminutiuũ eſt laguncul[us] qđ corripit. Mar.li. ix. Nos facimus bruti puerũ nos nagona nanũ. Papi.i.[illegible] Molles caroli lagũculi q. vbi imperite legit caſcoli. nã teſte Calderino:Papi. loquitur de pueris aut puerorũ maguncul[is]. ideo diminutiua ſunt a lagon ꝛ Caius: verſus ſtat. eſt phaleuci⁹ — Lagon. Lagũcul⁹

Lagopus adis:auis leporino villo pedes habẽs vt eſt Merula ex Plinio docet. licet Domitius lagopice pro ancilla legat quod nõ cõuenit:qꝛ de beſtijs a diuerſis homi nibus amatis loquitur Mar.li.vii. dicẽs. Si mens aurita gaudet lagopode Flacc⁹ — Lagopus

¶ Lagus Egypti rex. Luca.lib.v. Donata eſt regia lagi. Jn ſat.vi. Famoſaqꝫ moenia lagi. Luca.lib.v. Pugnauit fortuna ducis fatũqꝫ nocentis Egypti regnũ ne lagi Romana ſub arma Jret:an eriperet mũdo mẽphiticus enſis. Victoris victiqꝫ caput. emẽdatiores libri non habent ne:ideo admittendus nõ eſt. Baptiſta in Catharinaria. Lagus omnibus authoꝝ. Vergilius de alio loquitur enei. Obuius huic primum fatis adductus iniquis Fit lagus hunc ꝛc. — Lagus

¶ Laganũ cibus quidã. Petrus Riga in exodo. Lagana lata notent ꝛ fratris ꝛ hoſtis amorem. At lachanũ cum ch aſpirato eſt omne holerum genus:ꝛ longe differt a lagano:vt dicit cũ Neſtore Calepinus. Hora.ſaty.vi. Jnde domum me Ad porri ꝛ ciceris refero lachaniqꝫ catinum. — Laganuz.

¶ Magalia. Verg.ene.i. Miraꝝ molẽ Eneas magalia quondam. ¶ Mago on[is] ꝛ.fra ter Hannibalis. Sil.iij. Mago quatit currus ꝛ fratrẽ ſpirat in armis. Petrarcha in hoc vt in plurib⁹ hallucinatus eſt. ¶ Ragonia canis in Bapti. ¶ Saga ge. mulier venefica. Mar.in.xi. Expict ꝛ ſopnos garrula ſaga tuos. Sic ſagus a.um. ſagio is. vnde preſagio ꝛ preſagus. At ſagũ veſtimentũ corripiꝫ. Juue.ſaty.vi. En ſaga vendẽti nubat caupone relicto. Corripiꝫ ſagas. Lucre.lib.ij. Nec minus hec animũ cognoſcere poſſe ſagacẽ. Jdẽ tamẽ lib.i.ꝛ lib.v. pducit dicẽs. Ordine quęqꝫ ſuo ſagaci mente locarunt. nõ auſim imitari. ¶ Tragula teli genus. Sil.li.iij. Cui tragula ſemper fulminea armabat celebratum miſſile dextrã. ¶ Tragitia teſte Sulpiti. Tragema atis. teſte eodem a trago.i. comedo. Et tragos.i. hircum corripitur:vñ tragedia. Mart. Jnde tragos celereſqꝫ pil[os] mirandaqꝫ matri. barba.i. hircus hoc eſt graue olentia ꝛ multis declarat Beroald in annotationibus. Tragurus piſcis apud Lipſium Vagina. Ouid.x.met. Pendẽti nitidũ vagina diripit enſem. ¶ Vagio. ibidem Reddit onus vagitqꝫ puer. Jdem in epiſto. canaces. Vagitus dedit ille miſer ſenſiſſe putares. Vagoꝝ oris.i. vagitus. Lucre.lib.ij. Et ſuperantur itẽ miſcetur funere vagor. Author philomela. dicit vagire leporũ eſſe:ꝛ corripit primam quam indignum fide eſſe ſepe dixi. ait autem Glaucitat ꝛ Catulus ſed lepores vagiunt. — Magalia. Mago Saga Tragula ✱ Stragulum addit nebriſſen. ✱ zoilus egrotat faciunt hanc ſtragula febrem.

A Ante l producitur in diſſyllabis. vt balo as. Silli.xv. Mitte ſub altis Lanigere balant ſtabulis. — A ante l. ✱ Verg. in geor. balãtumqꝫ gregem fluuio merſare ſalubri

¶ Exceptio. Corripiũtur noĩa in gtĩs creſcẽtia:vt falix phalanx ſalus ſalo calix. Nebriſſẽ. in gñibus pducit calyx cũ y greco. Excipiunꝫ halec p liquamine:qđ p x quoqꝫ dr teſte Nebriſſẽ halex. Ales itis. Vergilius in moreto. Excubitorqꝫ diẽ cantu predixerat ales. Calphurnius Egloga.ij. Et quecunqꝫ vagis alituum ferit aera pennis. hic s perimit in vagis more veterum:id non imitabimur. ¶ Calo onis. variatur teſte Neſto. Ego autem correptionem nondum inueni:nam apud Oui.iiij.faſto. Per flammã ſaluiſſe calones:mendoſum eſt pro colonos:id quod nec ipſe Neſtor diffitetur. Hora.ij. ſermonũ. Hunc permixerunt calones quinctiã illud accidit ꝛc. Perſi⁹. Caloni citius Jambicã aptaueris alto. Eſt aũt calo authore Feſto militis ſeruus q̃ clauas igneas vel fuſtes in bello gerit:ꝛ dr a cala ae.i. fuſtis vel claua lignea. Lucil. Seinde puer clam vt caleas, calo.i. voco corripitur vnde eſt Fiſiculus. Dum te calo calo ligniſe[r] — Ales. Calo ¶ halec

rũ vocito. ¶ Tales rectiſſime corripit. Juue. ſatÿ. xiÿ. Chryſippus nõ dicit idez ne mitte thaletis Ingeniũ. Sido. in. j. panegyrico. Mileto qđ ferte thales vadimonia culpas. Idem pducit ↄtra aliorum morẽ: nec auſim imitari. vt in epitalamio Pole. Thales hoc etiam numeris inquirit ⁊ aſtris. ſiquidem ſepius.

Halo. ⁊ Martia. halat ⁊ im modico ſe= pta Nero= ne calet

¶ Alois: verbum tertie: ſed allo as. prime producitur. ſic hallitus.

Cales

¶ Cales ium plurale qđ ſingulariter quoq; cales is. &: oppidi nomẽ eſt: vñ calenũ vinum inter precioſa numeratum nomen habet a Calai conditore. Sil. xij. Threiciamq; calen. vide etiam A ante r Arunci.

Fale.

¶ Fale arũ. turres lignee: vñ falerica: quã a phalaride q̃dã dici putãt: ⁊ p ph ſcribunt tam phale q̃ phalarica. Juuena. vj. ſaty. Cõſulit ante phalas. Luca. vj. Hinc aut tortilibus vibrata phalarica neruis Obruat. ¶ Falum teſte Nigro.

Halys

¶ Halys cũ y greco fluuij nomen. Oui. iiij. de põto. Huc lycus: huc sagarisſpeneus hipaniſq; cratiſq; Influit ⁊ crebro ↄtice tort⁹ alys: Partheniuſq; rapax ⁊ voluens ſaxa cynapes Labitur ⁊ nullo tardior amne tyras. Et tu feminee thermodon: cognite turbe: Et quondã grauis phaſi petite viris. Halys etiam eſt viri proprium ſimiliter correptũ apud Uergi. ix. ene. Halos athamantis domicilũ in. ix. Strabõis

Malus

¶ Malus a. um. adiectiuũ: vbi hec ſubſtantiua ſunt producũtur: teſtimonia ſunt inuentu facillima.

Palam pales palis.

¶ Palam p̃poſitio aduerbiũ ſatis ptz: propalã ſcđa correpta aduerbiũ. i. palã. palin quo in cõpoſitis vtimur: vt pallinodia. ppalo as. verbũ etiã ſcđam corripit: qr a palam. ¶ Pales dea. Oui. ij. faſto. Nox abijt oriturq; aura palilia poſcor Nõ poſcor fruſtra ſi fauet alma pales. Palilia ſunt palis feſta.

Salum Talos.

¶ Saluz. i. mare. Boe. li. j. hoĩes patimur fortune ſalo. Anapeſticus dimeter eſt ne ſalo dactylus eſt gr̃a finis. ¶ Talos vel talus viri propriũ. Uerg. ene. xij. Ille talum talamq; neci fortẽq; cethegum. Talus appellatiuũ notũ eſt pduci. vñ eſt talaris.

¶ Ualens proprium viri corripitur. vt vale: qr fit a valeo vales ⁊c.

A ante l phalaris Salabra corripit cõ tra plerosq;.

¶ A añ l in polyſyllabis corripit vt Phalaris tyrãni propriuz Juue. ſaty. viij. Ambigue ſi qñ citabere teſtis. Incerteq; rei phalaris licet imperet: vt ſis falſus ⁊c. ſi neotericoꝝ aliquis pduxerit ↄtũuis doctus ſcito illũ nõ eſſe imitandũ. Mar. lib. xj. Carmina nulla pbaſmolli q̃ tramite currũt. Sed q̃ p ſcelebras altaq; ſaxa cadũt. ſic Hora. ceteriq;. qđ eſt cõtra Alexãdrũ / Guaguinũ / Nigrũ / pluresq;. ¶ Notent in oĩbus regulis geminãtia conſonãtẽ vt pallene regio Macedonie. callimachus calliſtratus. Balliſta teſte Neſtore a ballo. i. iacio: machina bellica eſt. Oui. xj. met. Quũ laceraſartes balliſta ve cõcutit arces. Caue Petrarchã imiteris in quarto Aphrice dicentẽ. Ac turbanda pcul ferientes caſtra. baliſte. ¶ Paliũ qđ nõnulli dicũt volũt q palã ſit: ſic paludamentũ palliat⁹ ⁊ palludatũ. Juue. ſaty. vj. Cum palludatis ducibus pñte marito. Auſoni⁹ vnũ l abſtulit: qđ vix imitandũ puto. ait aũt in epig. Molle aurũ pallijs grecie texe tuis. ¶ Alliũ ↄmis vnico l ſcribi putet Põponius Etuſius. vt in. xj. Columele dicit Pomponius Fortunatus Sũt qui aſpirando halliũ dicãt ab halãdo. Uerg. Allia ſerpillaq; herbas. ¶ Allia fluuij nomẽ ſemp ll geminat ↄtra Seruiũ in illud Uerg. vij. ene. Quoſq; ſecans infauſtũ interluit allia nomẽ. vbi dicit ll ꝑſus gr̃a geminari: qr p̃ma naturaliter corripit. Luca. in. vij. Quas alie clades ⁊c. Seruio aſtipulant Neſtor ⁊ Ferettus: ſed errant: vt pulchre declarat Beroal. in annotatiõibus. ⁊ Omibon⁹ cũ Sulpitio in Lucanum: nã apud Luca. alie eſt ntũs pl̃is feminei ge. ab alijs: qđ ſenſus facile indicat. Nõ iſtas habuit pugne Pharſalis partes Quas alie clades. alie. i. allienſis et cannenſis ⁊ trebiana. Allia igitur nunq̃ corripitur. Luca. li. vij. Et dãnata diu Romanis allia faſtis. ſic ceteri. Allius viri proprium in quarto Sil.

de dictiõe balliſta ita ait Ne briſſe. ſũt q̃ iſaturam grecã ſcri baliſta p duplex ll ſcribãt au thore ſi põ tino Balliſta pal um allium, Allia.

Alea. Alecto Aliphe. Aledius Balena. Caligo Caliſto. Calatia

¶ Alea. Hor. Perraro hec alea fallit. ¶ Alecto furiarũ vna. Uer. Luciferã alecto ⁊c. Aliphe Campanie oppidũ. Sil. li. viij. Aliphe ⁊ clanio ↄtẽpte ſemp acerre hinc Aliphanus a. um. Hora. ſat. vi. Inn ...runt aliphanis vinaria tota. ¶ Aledius viri propriũ. Juue. ſat. v. Tibi habe frumẽtũ aledi⁹ inquit. Aloperea inſula. in pthegcii ¶ Balena piſcis. Ju. Quantũ delphis Balena Britãnica maior quioẽ ll geminãt Caligo. i. obſcuritas: ⁊ hic ⁊ ꝟbũ caligare. Ju. Et gen⁹ hũanũ dãnat caligo futuri. Caliſto Lycaonis filia. Oui. ij. faſt. Caliſto ſacri pars fuit vna chori. ¶ Calatia cãpanie oppidũ. Sil. viij. Nec pius aberat calatia muris. Caluſtrutie apud Colu.

¶ Dalila: ita dicendum cenſet Badius nõ dalida: ⁊ producitur a chriſtianis.

¶Haloza vrbs apud Baptiſtam. Lalctania Hiſpanie prouincia: vt docet. Calde.
hinc Lalctanus a.um. Mar. lib.j.a caupone tibi fex lalctana petatur. laletania
¶Malobatrū vnguentū quoddā. hinc malobatrat⁹ apō Sido. Hora.ij.car.ode.vij
Malobatro ſyrio capillos. verſus eſt Alemani⁹ dactylic⁹ tetramet͂ pm⁹pes eſt da= Maloba=
ctylus. Sido.in.j.panegryco. Lilia narcißū: caſiam ⁊ collocaſia: caltā. Coſtum: ma= trum
lobatrū myrrhas. opobalſama: thura parturiūt cāpi. Malliacus poſitiōe produci=
tur vt mallos oppidi nomen. Mallea corripitur. vide vocalem ante vocalem
¶Palatiū et palatin⁹ variant͂: ſed pducta volunt geminare l conſonātem. Aliij a
balāde deducunt: alij a pallāte. Euādri filio. Tibul.lib.iij. Sed tunc paſcebāt her= Palatium
boſa palatia vacce. Proper.lib.iiij. Aut vbi nauali ſtant ſacra palatia phebo. Oui.
ij.met. Haud timeā magni dixiſſe palatia celi. ſic Ver. Sil. ⁊ multi alij. Mar.li.viij.
Sūma palatini poteras equare coloſſi. Idem in eodē. Qui pallatine caperet conui=
uia menſe. Ambroſiaſq́ dapes non erat ante locus. Idem lib.ix. Aſtra licet propi⁹
palladia longius eſſent. ſic idem alibi fere ſemp. Papi.j.ſyl. Dum noua cōtemptis
ſurgant pallatia flammis. Sil.xij q̄ tanti fuerint cadere vt pallatia cernas. Qua= Quales.
les dicunt pduci Alexander Sulpitiuſq́ phalarna piſcis in liptio.
¶Salluſtius viri ppriū. Hor. ſat.ij.lib.j. Merx eſt in claſſe ſcōa libertinarū dico ſa
luſtius in quas: Non minus inſanit q̄ qui mechatur. Capella dicit ll geminare: a=
lij id negāt. Salentinū pmontoriū Italie. ſalētinus lacus. vnde ſalētini ppl'i. produ Salluſti⁹
citur aūt vt multa alia cōtra primitiui naturā ſiq̄dē a ſalo .i. mari hi populi nomen Salētinū.
accipere. Sil.lib.viij. Additur his calaber. ſalentineq́ cohortes. Ver.iij.ene. Et ſa
lentinos obſedit milite campos. Squaleo es .facile occurret teſtimonium Scale= Squaleo.
na teſte Sulpi. Taleo lignorū putamē. ne barbaꝝ credas: q: Galli taleare dicūt nā ſqualens
hi e latinis plurima ſumpſerūt. Ea certe dictione vtitur frequēter Columella atq́ Talea.
etiam Plinius ⁊ Varro: vt declarat Nonius Marcellus. Serenus. Fraxinea in tlā
mis quē fudit talea ſuccū hoc teſtimoniū adducit Neſtor. Idem parū ſibi cōſtās in
iaā legit hic. Tilia qō nomē apō oēs corripiat͂. Neſtor ppter hūc locū putauit va
riari. Inepte ſane: nam q̄d foret tandē fraxinea tilia? Tu igit͂ talea non tilia legas
Taleo pducitur q: fit talis. Mar.lib.xij. Corrūpit ſine atallōe celebs. Talaon. Oui. A ante m.
Ante m pducitur in diſſyllabis: vt ham⁹. Martialis hamus.
ſic auidis fallax indulget piſcibus hamus. Iuue. aūt ſaty.xiiij. Diſpo
ſitis preduces hamis vigilare cohortem interemit cum vocalis qō nō
imitamur. notat hoc Mancinellus in hunc verſum Iuue. Amē. Vn Amo.
ſo. ad oipotentem deum. Et reſpōſuris ferit aere vocibus amen.
¶Exceptio amo verbum: vnde nomen amor ⁊c. Ver. in Bucoli Camres
cis. Omnia vincit amor.
¶Camertis. viri et populi nomē. Verg.ene.x. Protinus anteum ⁊ lycam prima a= Chlamys
gmina turni: pſequitur: fortemq́ numaꝫ: fuluūq́ camertē. Sil.libr.iiij. Sternitur ⁊ Vergi.vi
impulſu vaſto percuſſa camertum prima phalanx. Clamys cum ch aſpirato et ē ctor chla=
greco. Perſius iam chlamydas regum ⁊c. midē aura
¶Fames. Ouiō.viij.meta. peſtifera lacerare fame ⁊c. at producitur fama. vnde in tā quā pli
famis infamo as. Diffamo as ⁊c. ma circū.
¶Lamus viri proprium. Ouiō.xiiij.meta. inde lami veterem leſtrygonis inquit in Verg Sū
vrbem venimus: antiphates terra regnabat in illa. Sil.xvi. Tuꝫ lamus ⁊ ſiccoris p ſ⁹ Eneas
ls bellacis Ilerde. Ladmus poſitione producitur. Idem libro.j. Hūc miſeratus a= fame ſup
deſt in feſto vulnere ladmus. aethera
¶Samos inſula. Verg. poſthabita coluiſſe ſamo: Samo inſula vrbs. Idem ene. notus.
iij. Dulichiūq́ ſameq́ ⁊ nerites ardus ſaxis. Fames
¶Tamen. Ouiō.ij.meta. Quid tamen hoc prodeſt. Tamos teſte Sulpitio. Lamus
¶Sama oppidi nomen. Sil.li.iij. Et ꝫama ⁊ huberior rutuloꝝ ſanguine ſapſus ſamos.
A ante m corripitur in polyſyllabis: vt amuſſis apud Vergi. de ſame.
viro bono. Notentur compoſita ab a: amoueo amitto. ⁊ e longis deriuata: vt a fla= Tamen
men flameū flaminica. Flamini⁹ ppriū viri ⁊ appellatiuū: vt flaminia via flameo Thamos:
lum flameus color. Iuue. ſaty.ij. ſegmēta ⁊ longos habitus ⁊ flamea ſumit ⁊c. ꝫama
¶Exceptio. Amentum: ſic vocamus illud paruum lorum quod Amentuꝫ.
iaculo adnectit͂: vt illo meli⁹ impellat͂.i. l.iiij. Haſta minat͂. Amēto renouātq́ no
e

Amianus

na fornace bipennes. Hinc verbū amentare. Luca. Jaculū amentauit habens.
¶ Amianus propriū viri. Mar. lib. ij. q̄ blanda eſt tibi mater Amiane. i. Phal. eſt ac mineum Auſo. producit: ſerenus corripit.

Bamura. Dametas. *Lamentum. Vergilius Troianus vt opes et lamentabile regnum. Lamētū. Lamina. Mamercus. Mamertinus. Mamurius. mamurianus. mamurra. Samaria.

¶ Bamura aphrice oppidū inopia ferri laborans. Sil. lib. iij. Tum chalybis pauper Bamure cruda iuuentus. Hic pauper genitiuū regit Camonica in Bapti.
¶ Dametas propriū viri. Verg. in buc. Dic mihi Dameta cuius pecus an melibei Damipus apud Theocritum. Hamerochita in Lippio.
¶ Lamētū ⁊ vbū lamētor. Claudia. Nil nautica proſunt. Turbate lamēta rati. Lamina. Idē lib. ij. in Ruſi. Cōiuncta per artē flexilis indutus aiatur lamina membris diminutiuū eſt lamella apud Victruuiū lib. vij. ca. iij. Latmius mōtis ⁊ nomen viri poſitione producit. Oui. in. iij. de arte. Latmius endymion non eſt tibi luna rubori
¶ Mamercus virorū quorūdā ꝓpriū. Iuue. ſaty. viij. Mamercorū alapas. mamertini ppl'i cāpanie a mamertia oppido. Hinc mamertinū vinū. Mar. in xenijs. Amphora neſtorea tibi mamertina ſenecta ſi det. quoduis nomen habere pōt. Mamurius viri propriū Ouid. iij. faſt. Quis mihi nūc dicet quare celeſtis martis. Arma ferant ſalij mamuriūq; canunt. Mamurianus viri propriū. Mart. lib. j. Tāgi ſe digito Mamuriane tuo. Mamurra viri propriū gemino rr: vt mamurrus viri propriū vtrūq; eſt apud Mar. hoc quidē in lib. x. illud vero lib. ix.
¶ Samaria ꝓducitur. apud Aratorem lib. j. Samarie vicino petas. Iuuētus corripit ſamaritis itaq; variatur.

A ante n. manes

A ante n producit in diſſyllabis: vt ames. Perſi. Laudāt cōiuue, nūc nō e manibus illis ⁊c. Neſtor credit variari correptiōis teſtimonium ſumens ex Lucre. li. iij. Et nigras mactāt pecudes manibuſq; diuiſq;. i. cōtra oiz cōſuetudinē: q2 ipſe etiā Lucre. alibi ſemper ꝓducit: ⁊ Lucre. certe fuit obſeruātiſſimus quantitatum: teſte Bap. pio ideo licet ſic habeatur in libris Lucretij quos vidi credo hunc locū mendoſum. vt pleraq; alia in Lucretio culpa nimie vetuſtatis. ſic autē reſtituendum. Et nigras mactant pecudes ⁊ manibus ⁊ dijs inferias mittunt.

Anas. ana. *mar. Tota ꝗdē ponatur anas: ſz pectore tm̄. Anachorita. Anus. Cano. Canis.

¶ Exceptio. Anas: vide crementū. Ana ꝓpoſitio greca. i. ſurſum et ⁊c. vt anaglyptū vas ſculptū. Mart. lib. iiij. Nec menſis anaglypta de patrnis. Analecta mice ſub menſa cadentes. Mar. in apo. In precio ſcopas teſtatur palma fuiſſe. ſz preciū ſcopis nunc analecta dabunt: ſic analogia ⁊c. Ideo nō ſatis docte dicit Sidoni9 in eucharistico. Anachorita tremit qui ſtiq; frigora portet. eſt aūt anachorita eremita anachreſis. i. ſerenus choros locus eſt anachoreo ſacedo.
¶ Anus. i. vetula mulier. Ouid. v. meta. prodit anus. pro podice: ſcde declinationis notū eſt produ. Ana fluui9 apud Baptiſtam ⁊ Prudē. Cano is. Verg. Arma virūq; cano. Canis. Ouid. iij. met. Dum dubitat viuere canes. Liui9 andronicus in hymno de Dyana. Dirige odoriſe quod ad certa cubilia canes. hic ſextus pes iambus eſt: q2 eſt verſus miurus. i. in fine claudicans: in hoc ſolum ab heroico differens q ſextus locus in miuro ſibi iambū vendicat tales videbis ꝯpluſculos apud Crinitū vita Liuij andronici. Lagari ſunt qui in medio claudicāt. Acephali qui in principio ⁊c. Canens vxor Pici: quia a canendo nomen accipit. Canon onis. v. vide canonicus. aliqui male dixerunt produci. Auſonius. Is demum exceſſit grammaticos. i. regulas. Canis fluuius Cāpanie etiā clanius dr. Sil. viij. Et clauis ⁊ rubico ſenonū de noie ſene. Craua inſula apud Homerū teſte Volaterrano nono.

Danus

Danus viri proprium. Ouid. v. met. Jaculū. Danus ore momordit. Danis is. ꝓpriū viri. Idem libro xij. Ante tamen leto dederat Phlegreon. et hylen Eminus Iphinounq; collata marte. Daninq;. Sulpitius male dicit ꝓduci Danus ⁊ dane. nam hoc ſm puto nō inueniri: ſed Dane. Legi aliqñ per m. damis ſilr correptū. ſed Damaus ꝓpriū viri ꝓducitur. Sil. iiij. Et damū dubia meditatus cuſpide vulnus.

manus.

¶ Manus notū eſt. at verbū vnde credit deriuari mano as. ꝓducit. Arator tamen niſi mendoſus eſt liber: corripuit dicens. Hoc de fonte manat. id tu ne imiteris. Panar vide crementa. Panos oppidi nomen: Manili9 lib. iiij. Bactraq; ⁊ herios. Babylon ⁊ ſuſa panoſq;. ¶ Phanes: id eſt ſol: q2 quotidie ſe renouat: vt ait Macro. lib. j. ſat. Philelphus in ſeptima tertie. Hunc veteres diuum vates dixere phaneta ſic proprium viri phanes appellatiuū ⁊ in compoſitis vt ariſtophanes ⁊c. Horatius

Panar. Panos. Phanes.

Eupolis atq; cratinus ariſtophaneſq; poete in his cum Riga multi errant.
¶ Planus grecum quo vtuntur latini pro ſcurra:ſycophanta:impoſtore deceptore apud Ciceronē..laberium Sellium:nec eſt propriū in Hora.vt docet in annotationibus Beroaldus. Hora.in epiſto.ad ſcenam. Nec ſemel irriſus triuijs attollere curat.fracto crure planum licet illi plurima manet lachryma per ſanctū iuratus dicat oſirim.Credite non ludo. Planus adiectiuum notū eſt produci. — Planus. Rhanis.
¶ Rhanis nympha Diane comes:interpretat̄ aſperſio ⁊ gutta.Ouid.iij.met.Excipiūt laticē nymphe, hyaleq; rhaniſq;.Et pſecas ⁊ phiale:fundūtq; capacib⁹ vrnis
¶ A ante n.in polyſyllabis corripitur: vt lanio as.lanius canalis.Verg.Georg.iij. Aut puteos aut alta greges ad ſtagna iubeto Currentē ilignis potare canalibus vndā.Notentur e longis deriuata:vt ianus ianitor ianuarius lanugo laniſicium phanaticus panariū planities ſanitas.At ſanies corripit quia aliunde eſt ſanio inſanio vaneſco euanidus ⁊c. Notentur geminata vt cannabis te ſte Neſtore herba que cannabum dicitur apud Palladium.Perſius.Tunc mare tranſilias tibi torta cannabe fulto.Cena ſit in tranſtro.Annicul⁹:annulus pro circulo quem in digitis geſtamus:ab anno nomen habet. — *Janua iō pducit̄: qz a iano deducitur Cannabis Annulus. *Juueñ. annulus i demens: ⁊ focnas curre per alpes.
¶ Exceptio Anippe mater Pieridum a muſis in picas verſarum:licet alij enippe legant alij euippe. Ouid.v.met.Peonis anippe mater fuit ita habent libri veteres ſcripti ⁊ apud Italos impreſſi. — Anippe.
¶ Canidia veneſice nomen:vt in vltimo verſiculo ſermonum velut illis canidia afflaſſet peior ſerpentibus aphris. Canius viri proprium vide Gaddes. — Canidia. Canius
¶ Danubius viri proprium.Ouid.Danubij medijs vix prohibentur aquis. — Danubi⁹
¶ Ganco.i.helluo ⁊ meretricū amator ¶ Ganeū vel ganea ae.guloſorū ⁊ meretricū diuerſoriū.Juue.ſat.x .Sed laudē ſilliquas occultus ganeo pultes.Philelphus in quīta octaue.Quē nulla ſilebūt luſtra lupanarē reſonis te galea trullis cantabant Prudētius in pſycomachia preter aliorum morem corripuit dicens.Ima pati ⁊ larga ganearū lege teneri ⁊ Sydonius in.ij.panegyrico.Quem crapula vexat.Et pallēs pinguedo tenet ganeaq; perenni preſſus aceſſantē,ſtomachus non explicat auram.Par eſt vita ſuis.i.porci.Et Baptiſta in bucco.Deſidioſa vorax ganee ſtudioſa palatum ⁊c.tu ganeo et ganeum nunq; corripies et ganea libentius produces:ſi mihi cum Sulpitio auſcultabis. — Ganco. Ganea Gancum
¶ Lanuuium oppidum.Italie adhuc extant:vt dicit Mancinellus in.iiij.car.Horatius ode.xxvij.vbi hoc eſt ſaphicum. Rana.decurrens lupa lanuuino adiectiuū eſt lanuuino qz preceſſit agro:quia ab lanuuium fit lanuuinus a um. Prop. libro iiij.Lanuuium annoſi vetus eſt tutela draconis.Catullus in Egnatium. Aut lanuuinus ater atq; dentatus. Scazon eſt. — Lanuuiū.
¶ Manius proprium viri:a mane dici creditur.Mar.li.x.Tu mihi ſimplicib⁹ Mani dilectus ab annis.Manlius manilia hoim ppria:Juue.ſaty.vi.Nulla fere cauſa eſt in qua nō foemina litem. Moucrit,accuſat manilia ſi rea non eſt. Manet⁹ viri propriū apud Philelphū in viij.ſecūde. Panaretus qz a pā producit̄.vide e añ r. — Manius Manlius Manilia Manetus

A ante p corripitur:vt pape interiectio ne credas ſub papa comprehendi. Perſi.ſat.v. Marcu odama pape Marco ſpōdēte recuſas ⁊c. Apluſtre.Cicero in orato.Puppibus abſumptis fluitātia querere apluſtra. Manilius lib.i.Aſcendere celum Incipit.argiueq; ratez.p apluſtria ſumma.ab a priuatiua pticula ⁊ pleo nauigo:qz nauigationi minus neceſſaria ſunt. Naperide te āte l lelaps. A pine vide i āte n. Aphronitrū vt aphrodite.i.venus napus.nopo teſte Neſtore contra Sulpitium. Hec dedi exempla quia multi in eis errarūt :ſi quis nos refellere conet̄:id ex poetis veterib⁹ agat nō ex grāmaticis:ſecus meras nugas egerit. Notentur vbiq; geminata vt ſaphyr⁹ ſappho capadox capparis:papa pucrorū cib⁹:pappa i e cibū ſumere pappus au⁹ pappa.i.villum.⁊ hō nihili pappa ſare auū vocare.appia via. Appias dis.i venus mappa:ſed mappalia corripit̄. Ver. Et ratis habitata mapalia tectis. Appulis regio. Apulus in apulia genit⁹. Mar.in apo. Valerius ꝑmis appulia. Parma ſcdis Hor.ſat.v. Incipit ex illo mōtes appulia notos. Oſtētare mihi qs torret atabulus et qs nūq; erepſerem⁹ niſi nos vicina triuici Villa recepiſſet. Idē alibi. Lucap ap pul⁹ anceps.ſic ceteri.appulia ſcōa ſp pducit qd appul⁹ ſp corripit.i q ꝑma ſp poſitiōe pducit̄ qz apulia remotiōe vni⁹ p aliqū corripit nō p regiōe:ſed nutrice qua — A ante p. Pape. Apluſtre Sapho. Appulia Appulus. Appulia

dam Idē in .iij.car. Ode.iiij. Nutricis extra limen apulie: verſus eſt alcaic⁹ datylli-cus limē apulie: due ſunt dactyli. q2 vltīa verſus cōis eſt. Petrarcha more ſuo oīa confundit: ideo non eſt imitandus: vt .iij. aphric. Is tibi nāq₃ apulis rapidū ſub ſi-nibus ortum mittit equū bellis habilē. Et lib. vij. Hunc ſonipes apulus. ꝛ. x. Ecloga Appulie: calabrūq₃ nemus ſub vale galeſi.

¶ Exceptio. Apis is. vel idis. Rex egypti ꝛ in aphrica vicus et bos q̄ p numine colebaf. Luc. li. viij. Luſtra ſue phoebes nō vn⁹ vix eat apis. ¶ Fe-mineū apis p apes notū eſt corripi. ✱ Apidan⁹ fluui⁹. vide i añ u. Spchius Apoe-nin⁹ mōs. Verg. xij. enei. Vertice ſe attollēs pater appoenin⁹ ad vndas. ¶ Aphrica apher aphric⁹. Verg. iij. geor. Armētarius apher agit tectumq₃ laremq₃.

¶ Crapula vide Saneo. A ante n. Capo. Mart lib. iij. Alius coactos nō amare ca-panes. Scazō eſt. dr etiā cap⁹. Varro. Ex gallo gallinaceo caſtrato fit cap⁹. ¶ La-pathes is. cū th aſpirato herba quedā. Seren⁹ Sepe chelidoniā cū ſucco lapathis addes. Alexāder nequā. Lapathes cibus eſt ꝛ hol⁹; cōponit eūdē: ſcdam male cor-ripit. Lapathos vel lapatū etiā herbe nomē pmā corripit vulgo radix dr teſte Tor-tellio. Colu. in. xi Lubrica iā lapathos iā thami ſpōte vireſcūt. thamus herba eſt. Lapa herba etiā primā producit: ſed video fere lappa gemino pp ſcribi.

¶ Papas e. i. cuſtos pedagog⁹ aut pater. tractū nomē a ſyracuſis vbi pas pater dr vñ p geminationē papas: hinc papare blāde prēm appellare. hec Mā.inel in illū Iuue. ſat. vj. Timid⁹ pguſtet pocula papas. Hinc papa p ſummo pōtifice aliij aliū de deriuāt. Heli⁹ Nebri. credit p ſūmo pōtifice gemino pp pappa ſcribi pducif aūt ab aratore. ¶ Papi⁹ viri nomē. vñ papia lex. Auſo. in epig. Papia lex placuit: Iu-lia diſplicuit. Papil⁹ viri pprīū. Mart. lib. iiij. Cur q̄ vis fieri papile facta doles. ¶ Papin⁹ poete nomē. Sido. ad Felicē. Nō qd papini⁹ tu⁹ meuſq₃. phal. eſt. Domi-tius ante ſylnas papinij oīno ꝯtrario mō poſuit: q2 forſitā errore Seruū fuit imbu-tus dicens. hic tecū pariter velit papini pheb⁹ caſtaliū nouare carmē. phal. ſunt. pa-pianilla pprīū mulieris. Sido in ppētico. Cōiunx papianilla quē pudico. phal. eſt ¶ Papilio. Mar. lib. xij. In tauros libyci ruūt leones. Nō ſunt papilionib⁹ moleſti phal. ſūt. Paphagones. Priſci. in piegeſi. Paphagones poſthos mariandiniq₃ ſe-quūf Bithiniq₃ viri pinguiſſima rura colētes. Quarhebas pulcher gratiſſima flu-mina voluit. ¶ Rapū vel rapa a rapio volūt deriuari. ergo ꝯtra primitiui naturam pducif. Mart. in xenis. Hec tibi brumali gaudētia frigore rapa. Que damus ince-lo romulus eſſe ſolet. Palladius. Rapa mutatur in napos.

¶ Sapo onis. ſubſtātia emaculatoria. Serenus. Attrito ſapone genas purgare me-mēto. ¶ Sapo is. fluuij nomen apud Lucanū. Saperda conche genus: ſunt qui a ſapio deriuent: ergo contra primitiui naturā producitur. Perſius. Et quid agam: rogitas en ſaperdam aduehe panto ſtapes edis. in Baptiſta Vapulo as. Iuuena-lis. Ego vapulo tantum eſt finis verſus.

A ante q corripitur: vt aqua laqueus aquila etiā viri p-prium licet arator variauerit. vt libro. ij. Aquila tunc pceptor erat vir plurima laudis inſtrumenta gerens. Compoſita notanda ſunt: quāq₃ quaq₃: verſus nequaq₃.

A añ r corripif vt larig: qd male dicunt variari vt opi-nor. Ariminū qd in ſecundo epiſtolarū male producif a Petrarcha ad Lucinum Arabs arabia arabius. Vergili. Eoaſq₃ domos arabum pictoſq₃ gelonos. at Ara-bis ꝛ arabus propter tot breues admittunt alterum r. ꝛ poſitione producunf ꝗ Ar-rabia ꝛ arrabius. Propertius libro. ij. Nec ſi qua arrabio lucet bombyce puella. In eodem libro. Et domus intacte te tremit arrabie. ¶ Notentur cetera geminata vt carrus carruca. carra fluuij nomen. Carre vrbs. Parrhiſyorum. Sarra. Sarra-ceni. Sedul. Saucia iam vetule marcebant viſcera Sarre. ſarraſtes populus. Tar-raco. Hiſpanie oppiduz: parrhaſie parrhaſius pictor et populus. Marrubij popu-li. Varro varrus virorum propria. Barrhus elephas ꝛ pditus adulescēs apud Ho-ratium in. iiij. ſaty. ꝛ in Epodo Ode. xij: Arretium: vnde Arretinus. Perſius. Fre-gerit. heminias arreti edilis iniquas. Mar. in apo. Arretina nimis ne ſpernas va-ſa monem⁹. Lautus erat Tuſcis proſena fictilibus. Errauit hic Aeneas Syluī⁹ in epitaphio Leonardi arretini: qd habef poſt Leonardi epſas. Arri⁹ arria. Phau-ruſij pprī cū au diphthōgo. Priſci. in perihegeſi. Cōtinue poſt hos ſequitur Phau.

✱ Apulia p nutrice Ap; pvo-lucre corri-pif Ouid. Nō ap; in de tulit col lectos ſedu la flores p boue extē-dif. Luca. Et ſacer in cineres magniſma ctabif ap; Apidan⁹. Apoenin⁹ Apher Crapula Capo lapathes. Papas. Papa. Papius Papilus. Papinius Papianil-la. Papilio. Paphago-nes. Rapuz. Sapo. Sapis Saperda. ✱ Lucan⁹. Cruſtum i n ſpra par etiā iūcto ſapis iſau ro. A ante q. ✱ Aqua corripif lz ab equo ſi-ue equus veniat. Arabia Arrabia. Arretium.

ruſta tellus. ita habetur in libro nobiliſſimi Haloini: vbi aliqui legerunt phaſia ⁊ hic exceperunt. marrubium herba apud Serenum rr geminat.

Exceptio. Ara notū eſt: ſꝫ aſpiratū bara porcorū ſtabulū corripitur qḋ de auib⁹ quoqꝫ ḋr apud Columel. lib. ix. ca. xū. ⁊ xiiij. Oui. Cuta fidelis are. ab ara ꝯtra ꝑmitiui naturā corripiunt aruſpex aruſpicina aruſpiciū: q̄ a bara arc q̄dam dici voluerūt. vide cornucopiē. Corripit q̄ꝫ ariolus ⁊ v̄bū hariolor. Errauit Riga teſte Neſtore dicēs in Daniele. Harrolus regis ſoluere viſa neq̄t. Idem narrauit in miniſcor. acheldemac. macchabe⁹ Barrabas tibia ptolome⁹ ſericus mithridates conopeū origenes paraſceue ſabbatū candacis ⁊ aliīs valde multis ꝑtim a Neſtore aiaduerſis: nam longū fuiſſet oia enarrare: q̄ Riga eſt pardo maculoſior. Arete es. vel areta te. ſupioris Dionyſii filia: ⁊ alia eodē noīe vxor alcinoni: ꝑducit ꝑmā ſecundāqꝫ ſyllabas: vt ꝑbat Neſtor ex Apollonio ⁊ Homero grecis poetis: in qua re errauit Tortellius. vide e ante t. Aretalogus.

¶ Areo es. aridus ⁊c. Ver. aret. ager Area ab arēdit ꝫe dicta. Idē. Area tum primū eſt ingenti equāda cylindro. at corripiunt vndecūqꝫ ſunt arena ariſta arundo. Arene es. oppidū. Valeri⁹ Flacc⁹ lib. j. At frater magnos lynce⁹ ſeruat⁹ in vſus. Quē tulit arene poſſit q̄ rūpere terras. Arūci italie ppl'i. Neſtor ꝯtra Sulpi. putauit per au diphthongon aurūci dicendū eſſe. at libri quos vidi habēt arūci. Arūca arūcorꝫ vrbs. Arūcus etiā viri ꝓpriū. ⁊ apud Pli. ſignificat villūa capellarꝫ mento depēdētem: vt docet cuꝫ Sulp. Beroaldus: ſemꝑ ꝑducit vt dicit Sulp. de arūcis populis Verg. enei. vij. arunci miſere patres ſidicināqꝫ iuxta pequora q̄qꝫ quales Linquūt amniſqꝫ vadoſi accola vulturni: pariterqꝫ ſaticulus aſper.

¶ Aruns viri ꝓpriū apud Verg. xi. ene. in hoc errauit Petrarcha. vt patuit in a ante b. Aram viri ꝓpriū apud Mantua. qḋ alīj fortaſſis corripuerūt. Arinca. vt q̄dam volunt ⁊ arete ppl'i. Bariū oppidū italie. Hora. ſat. v. Bari moenia piſcoſi dehinc gratia lymphis per apocopē ꝑ bariū. Baris idos nauicule ſpecies. Properti⁹ lib. iij. Romanāqꝫ tubaꝫ crepitāti pellere ſiſtro. Baridos ⁊ contis roſtra liburna ſequi. barine es. mulieris ꝓpriū apud Hor. lib. ij. car. ode. viij. ſi pocna barine nocuiſſet vnq̄. ſaphicū eſt. Carica ficus ſpēs. Ouid. j. faſt. Quid vult palma ſibi rugoſa carica dici. Carax. carabus. Caris idis. piſcium nomina in oppiano.

¶ Carolus Petrarcha corripit: ceteri fere ꝑducūt. Eſt igitur anceps. Caria: cuius populi Cares dicunt a ſingulari car caros. foeminū eſt caicra vt docet Regi⁹. in illud meta. iiij. Lyciaqꝫ ꝓpinquos Caras adit. Mar. in j. epig. Aere nec vacuo pendentia mauſolea. Laudibus immodicis Cares in aſtra ferant. Manilic. lib. iiij. arcades antiqui celebrataqꝫ caria fama. ſic ceteri. Carolus arretin⁹ neotericus poeta hoc (vt pleraqꝫ alia) contra veterū ꝯſuetudinē auſus eſt corripere. Nūc caria antiquo fuerat ſpoliata ſepulchro: reprehēdendus Neſtor eſt: q̄ ꝓpter Carolum dixit Caria variari: ideo non iniuria Sulpiti⁹ obiectauit. Neſtori ineptorꝫ poetarꝫ teſtimonia Carex vnde carectum. Verg. Tu poſt carecta latebas.

¶ Carus a. um. quod multo vendit. vnde caritas ſine aſpiratiōe. charus a. um. i. dilectus. vnde charitas cum aſpiratione: ſic oia adiectiua in arus vt clarus rarus. teſtimonia ſunt facilia. Charus etiā viri ꝓpriū apud Ouidiū. nam ꝓpria appellatiuorꝫ vnde deſcendūt quātitatem cuſtodiunt. vt clemens ruſticus: ſeuerus ⁊c. ſed ſi quis a claritat: nomen apud latinos ſortiret. clarus indubie primā ꝑduceret: vt Claranus apud Auſoniū ad Urſulū grāmaticum ⁊ apud Martialē in lib. x. Nam dicere apud Verg. clarus ⁊ amicus corripi: vt a communibus diſſent ſapit triuia: quale molitores commenti ſunt de ruſticus ⁊ aliīs pleriſqꝫ: quoniā clarus ⁊ amycus cum y greco greca ſunt: quibus correptis vtūtur greci poete lingue latine penitus ignari: ait autem Vergilius. x. eneiḋ. Et clarus hemon lycia comitantur ab alta: forte dicitur a claro inſula: vnde clarius apollo. Ouidius j. metha. Et claros ⁊ tenedos ⁊c. Charis charitis idest gratia corripitur vt chariſtia licet hinc putetur charus a um. originem traxiſſe. Ouidius. v. faſt. Protinus accedunt charites. nectantqꝫ coronas. Carinas carinatis: grammatici nomen in ſeptima ſatyra iuuenalis vide Thraſimachus a ante s.

¶ Clarius fluuij nomen. vide e ante q. Sequana.

¶ Darius regis perſarum nomen. rectius producitur. vide i ante u.

¶ Glarea ſicca ⁊ ſterilis duraqꝫ terra Lucan⁹ libro quarto. Aut impulſa leui tur

Margin notes:
* Vergil⁹ Saxa vocant itali mediīſqꝫ ī fluctibus aras
* Aruſpex
* Iuuenal' ꝯmendare volet variſcoſus fiet aruſpex.
* Ara.
* Errata Rige
* Arete.
* arco ares.
* Arene.
* Arunci
* Aruncus.
* Aruns.
* Barium.
* Baris.
* Barine.
* Carica
* Carolus.
* Caria.
* Bares.
* Verg. Et carice pactus acuta.
* Carex.
* Carus.
* Charus.
* Clarus.
* Claranus
* Chariſtia feſta.
* Oui. ꝓxia cogna... dire chariſtia chari.
* Charis.
* Carinas.
* Clarius.
* Darius

Glarea. batur glarea vena. Gnarus vnde ignarus.
Gnarus. ¶ Lariſa vel lariſe es. ⁊ genitiuo ſſ. lariſſa. vide in medijs i ante s. ſic clariſſus fluuij
Lariſa nomen. Larius Italie lacus. Verg. ij. Geor. Te Lari maxime tecꝫ Fluctibus ⁊ fremi
Lariſſa. tu aſſurgens benace marino Larinates populi omnibus ſyllabis ꝓductis apud
Larius Silium. Larides proprium aut patronymicũ. Ver. x. enei. Daucia laride thym=
Larinateſ berꝗ ſimillima proles. laronius virij ꝓprium in. xiiij. Sillij.
Larides ¶ Laronia mulieris ꝓpriũ Iuue. ſaty. ij. Non tulit ex illis toruum. Laronia quen
Laronius dam clamantē toties. Mar. lib. ij. abnegat ⁊ retinet noſtrũ laronia ſeruũ. quidã li=
Laronia. bri, hñt per au diphthongõ. Lauroniꝰ ⁊ lauronia vtteſtaẽ Mãcinellus. Larus au
Larus. tem auis fulica (vnde quidã putarũt lariũ littus deduci) corripitur in q̃nto odyſſe
⁎ Nota. Homeri teſte Neſtore. Riga tamen vt alia plurima contra doctorũ vſum auſus eſt
Nec tarla ꝓducere dicens. Larus fluuius eſt habitator ⁊ incola terre: eſt quoꝗ viri ꝓprium
riſſe ꝓcul= et corripitur Sillius. lib. iij. Gorgoneoꝗ larum torquentem lumina vultu.
ſit cãpus ¶ Larunda nymphe nomen Auſonius in monoſyllabis. Nec genus hoc domui
opime. larunda progenitus lar.
Larunda. ¶ Larina proprium mulieris apud Verg. xi. eneid
Larina. ¶ Maris viri proprium ac etiam fluuij miſtrum fluentis. Sillius. vij. Inde ruens
Maris. thurin ⁊ buten ⁊ marin ⁊ arcen dat leto: ſiſumꝗ manus conferre maleon. Omnia
Naris. ſunt virorum propria. Maleus diphthongon ae habet.
Natrix ¶ Naris naſi foramẽ. Ouid. xij. meta Acta retro naris medioꝗ eſt fixa palato.
Naricia. ¶ Narix naricia naricium ⁊ narice es. vetuſtiſſimũ locrorũ oppiduꝫ vnde fuit aiax
Narea. hinc naricij populi de quibus Verg. iij eneid. Hic ⁊ naricij poſuerunt menia locri
Pareo. hinc naricia pix ergo naris icix. in obliquis penultimam corripit: pro inſula Vlyſ=
Pharis. ſis in mari egeo rectius per e nericia dicitur. Neres ⁊ naret ponit Sulpitius. par
Pharus. ua auis. in philomela. Pareo es. vndes; appareo cõpareo. Verg. i. ene. Paret amor
dictis. Pharis. is oppidi nomen. Sene. in hecuba. Pharin an piſam Iouis ⁊ coro
nis. ſap. eſt Vetulanus dicit pharus produci: ⁊ Badius vult veſtem quandam ſi=
gnificare. Pharus certe aegypti regio corripitur. Luca. lib. viij. Crimine bellorum
maculas pharon: aruaꝗ noſtra. hinc pharius a, um. i. egiptius. Quare compoſitio
ne notum eſt quia ex ablatiuis qua et re.
Rarus. ¶ Rarus notum eſt. vnde raro rarenter rarita etc. clarus claritas clareo ⁊c.
Smaragdꝰ Smaragdus video ſemꝑ corripi niſi forſan apud Martialẽ. Sardonychas ſma=
ragdos adamãtas iaſpidas vno ⁊c. vbi s perimitur: ⁊ apud Prudentiũ in ſpyco.
Has inter ſpecies ſmaragdina gramine verno: rectius corripies: qꝛ nonnulli vo=
lunt deliqueſcere apud Martialem licet Neſtor velit hoc nomen variari.
Varix. ¶ Varix ⁊ varicus vide in cremẽtis. Varix ſic adiectiuũ varus a um quod etiã vi
ri nomen ⁊ fluuij nomen eſt: lꝫ gemino rr aliud viri proprium varrus legatur: at vatiꝰ
viri ꝓprium corripitur: vt varius adiectiuũ. Perſius Fallit pede regula varo. Va=
rillus viri ꝓpriũ ꝓducit in ſecũda ſatyra Iuuenalis. Varicoſus a varix contra pri=
mitiui naturã corripit. Perſius Dixeris hec inter voricoſus centurion...

⁎ Phaſis. Ante s in diſſyllabis producitur. vt Naſo. Ouid. Na=
Ouidius. ſo legendus erat tũc quũ didiciſtis amare: male corripitur a petrar
Multoꝗ ꝑ cha. phaſis fluuius hinc phaſias adis et phaſianus.
peſſi claro
ſub iaſone
tandẽ Cõ ¶ Exceptio. Baſis. i. ſuſtentamentũ: vnde etiam: or=
tigerãt ra= biculos qbus in menſa vaſa ſuſtentãtur baſes appellamus: teſte Beroaldo. Mar
pidaſſimo tialis lib. ix. Inſcripta eſt baſis indicatꝗ nomen. verſus eſt phaleutius.
ſi phaſidoſ Caſa domuncula ruſtica aut paſtoris. Verg. Atꝗ humiles habitare caſas. contra
vndas. primitiuũ. ſi quidem a ſupino caſum fiat. Caſos inſula ⁊ vrbs in. x. Strabo.
A ante s. ¶ Praſon grecum nomen: ideſt porruꝫ vnde praſinus ideſt: porraceus. ⁊ viridis vt
Baſis. veſtis praſina. Mar. lib. x. De noſtra praſina ſyntheſis empta toga. Praſinus etiam
Caſa. eſt viri proprium. Viridis ad colorem relatuꝫ ne barbarꝫ putes. Ouidius. Et niger
Praſon. a viridi turtur amatur aue, Prhaſis teſte Bebello.
¶ Quaſi Ouidius. Et quaſi diſcedens ⁊c. Catullus videtur ꝓduxiſſe dicens. Cui
Quaſi. ego quaſi eadem totidem mox deprecor illi ⁊c. Tu tantum corripias cum ceteris
Thaſos. ¶ Thaſos vna cycladum cuꝫ th aſpirato. Papinius. v. thebaidos. Et paphos ⁊ ne

morola thaſos:hic thaſius a.um.; Thraſus viri nomen. Ouidius in ibin. Ante [vic
rapto non adeunda Thraſo. Thraſus.

¶ A ante s in polyſſyllabis corripit:vt caſiꝰ mons vnde caſius
a.um.caſa inſula:⁊ hec a Caſo Cleomachi patre que duo ⁊ diſſyllaba puto corripi. Caſius
Luc.li.x.Lucifer a caſia pſperit rupe dieqꝫ. Maſaniſſa cũ a etiã in ſcda ſyllaba te-
ſte Tortellio potiꝰ ꝙ per i Maſiniſſa fuit rex numidarũ.quidã male opinant ſſ ge- | maſaniſſa
minare in principio Maſſaniſſa vellẽ docerẽt per teſtimonia. Oui.vj. faſt. Poſtera
lux melior ſuperat maſaniſſa ſyphacem. Noli ergo imitari Petrarcham in quinto
aphrice dicentẽ. Maſiniſſa tibi ⁊c. pducit quoqꝫ Thraſymenꝰ contra doctoꝝ vſuz
Notentur vbiqꝫ geminata vt Caſſandra caſſiepe vel caſſiepea. Caſſeius. Caſſius
viri propriũ. Sidonius per apocopen caſſi pro caſſij dixit:licet caſſij vulgo legatur.

¶ Exceptio

¶ Aſius aſiaticus ⁊ aſis idis.ab Aſia que eſt terre habitabilis pars maxima ;cõtra Aſius.
primitiui naturã inuenio hec pduci:ꝙꝙ corripi poſſe nõ negauerim. Ouid.v.me. Aſiaticus
Jam ſuper Europã ſublimis ⁊ aſida terrã Vectus erat iuuenis. Et lib.xij. Ecquid Aſis.
vbi aſiacas caſuras aſpicis arces ingemis? Verg.j.geor. Aſia circuz Dulcibus in Aſia.
ſtagnis rimant prata cayſtri. Et.iiij.geor. Opis ⁊ aſia deiopeia. Idem.vij.ene. Dãt
per colla modos ſonat amnis, ⁊ aſia longe pulſa palus.vbi Seruius ait. Aſia pri-
ma lõga eſt palus myſie:prima vero breui eſt regio ⁊ terre habitabilis maxima po * Serui.
Verg.iij.enei. Poſtꝙ res Aſie ⁊c. Nebriſſenſis dicit ſe neſcire an ſit vſꝙ palus que Nebriſſen
vocetur aſia.vide apud Verg.aſia eſt adiectiuũ vt dicat in generali prata aſia pa ſi iudicio
lus:aſia hoc eſt Aſie regionis:nam myſia Cayſter. Lydia in aſia ſunt.ideo minus in dictiõe
verum videtur Seruij dictum. Aſius viri nomen.in.xiij. Strabo. Aſia Japet vxor. aſia lapſꝰ
in pylade. Aſia pars mundi,tertia ſemel tm̃ producit a Priſciano: tu corripe. eſt.
¶ Aſopus fluuius Achaie ⁊ aegine pater. Papi.vij.theb. Aſopos genuiſſe datur Aſopus.
Luc.lib.vj. Accipit aſopos curſus phoenixqꝫ melaſqꝫ. Aſopiades.i.aeacus,aſopi
nepos. Ouid.vij.meta. Huic aſopiades petis irrita dixit ⁊ vrbi. Non facienda mee
aſopis idis.i.egina.vt in eodem lib. Si te non falſa loquuntur Iſſe ſub aſopidos
quondam amplexus aegine.alij habẽt aegine amplexus quondam ſub aſopidos
iſſe ⁊ ſemper vel prima vel ſecunda contra primitiui naturã inuenitur corripi niſi
mendum ſit. Nicolaus Valla in Homero.libro.iiij.maſculine dixit aſopis.idis pro
fluuio. At poſt herboſi venere aſopidos vndas.mallem veteres imitando aſopus
non aſopis idis,pro fluuio dicere hinc aſopia regio.in.vij. Strab.
¶ Baſium ⁊ baſio baziās. Mar.xij. Paruum baſiat vſqꝫ morionem.phal.eſt. * Martiꝰ
¶ Caſeus. Verg. Pinguis ⁊ ingrate premeretur caſeus vrbi. Eſſe quid
¶ Jaſius viri proprium ſepius tetraſyllabum. Verg.ene.x. Jaſius nubraſides hic hoc dicãt
etaoniusqꝫ timoetes. Apud eũdẽ tetraſyllabum eſt prima longa. ꝙ olẽt tua
¶ Lacerpitium grammatici plures dicunt produci. Catul.ad Leſbiam ꝙ magnus baſia myr
numerus Libyſſe arene Lacerpiciferis iacet cyrenis.phal.ſunt ex quibꝰ de prima rham.
huius dictionis ſyllaba nihil iudicare poſſumus:quia Catullus prime regiõi nũc Baſium
ſpondeum nunc iambum donat tertiam:produci hinc manifeſtum eſt. Caſeus
¶ Mnaſillus Satyri nomen. Ver.in buc. Pergite Pierides chromis ⁊ Mnaſillus Jaſius
in antro Silenum pueri ſopno videre iacentem. Lacerpi-
¶ Naſica viri proprium patebit in i ante c. Naſidius viri nomen. Luc.libro nono tiuum.
Naſidium mari cultorem torridus agri Percuſſit preſter. Naſica.
¶ Naſidienus viri nomen. Hora.ſaty.vltima. Naſidienus ad hec tibi dij quecunqꝫ Naſidius
preceris commoda dent. Inuenio apud Mart.eadem quantitate. Naſidianus viri naſidienꝰ
proprium cum a in penultima. Paſiphie mulieris proprium.vide a ante e. naſidianꝰ.
¶ Paſiphilus viri proprium. Palladius paſiphile ornatus fidei cui iure fatemur. Paſiphae
ſic paſithea apud Catullum de aty ⁊ berecynthia.ſic quicquid eſt a paſa.i.omnia paſiphilꝰ
¶ Thraſimachus viri proprium. Juue.ſaty.vij. Sicut Thraſimachi probat exitꝰ paſithea
atqꝫ ſecundi Carinatis ⁊ hunc inopem vidiſtis Athene. thraſima-
¶ Thraſius autem viri nomen:qui buſirin inhumana hoſpitiũ nece poſſe aquas chus
elici docuit corripitur. Ouid.in.j.de arte. Quum Thraſius buſirin adit monſtraqꝫ Th...us
piari apud Horatium ſaty.ij.libri ſecundi. Thraſis viri diuitiis ad paupertatez re
dacti nomen producitur. Quũ deerit ingenti aes laquei precium iure inquit Thra
ſius iſtis. Jungatur verbis:aliqui tamen hic legunt Traſius cum l non cũ ſ:no-

tat in hunc locum Badius.

Vaſidius.

¶ Vaſidius viri proprium. Sillius lib. xv. Cadit obuius acri Cratulo Vaſidio Libyce regnator arene.

A ante t. Quater *Vergil. Subſtitit atq; vtero ſonitū procul arma dedere corripit quater ī quatuor pducta prima deducatur Catus Cattus. Platea Plato. Blatero.

Ante t corripitur: vt latro ſlatera ſtatus quater quaternus atauus.

Verg. O terq; quaterq; beati: Quatuor primitiuum producitur poſitione ab omnibus preter Ciceronē Semel dūtaxat: vix auſim imitari Verg. Quattuor hic iuuenes ꝛc. Hora. Mecenas atauis edite regibus. aſclep. eſt. Catus. i. ſapiens. vnde ppria Catus ti. ꝛ Cato onis. Silli. lib. iiij. Obiua quadrupedis preceps; Catus ora tuliſſet. hic viri propriū eſt. de appellatiuo. poſt hec ille catus ꝗtūnis ruſtic⁹ ibit. Sedul. lib... Sed tn̄ certare cati: pro muſione fele ſiue eluro. ſimiliter corripitur a Mantuano in bucco. ꝛ recte q̄ a ſagacitate Cati dicunt̄ qua vocula vſus ē Palladis li. iiij. ca. ix. Cōtra talpas prodeſt catos frequēter habere in medijs carductis. Raphael regius ex Neſtore dicēs in ſeptimum librū Quint. Cattus p fele tt geminare: cui nō credo niſi pro illo teſtimonium veterum quiſpiā afferat: ſcimus Cattos gemino tt. populos eſſe: ꝛ Cattas aues: quod ex Martiale facile noſces. Atrox. Atlas Platea nunꝗ̄ video produci nec Plato: ideo nō credo illis qui putant variari niſi teſtimoniū ex veteribus afferant. Hora. ſaty. iij. lib. ij. Quorſum pertinuit ſtipare Platona Menandro. ſic ceteri Blatero quoq; ſemper corripitur. Hora. Audit quū magnū blateras ſermone fatiſq; Lucilius Deblaterat plenus bon⁹ ruſticus concinit vna: hic ꝺ perimit̄ in bonus et ruſticus Author Philomele indignus eſt quē imitemur Blatera. hic aries et pia balat ouis. hinc blaterones importuni locutores. Neſtor dicit ſimiliter corripi blatio: quod probat ex Plauto in amphitrione vbi blatis ſextus peceſt. ſed quū apud Comicos admittant̄ ꝛ ſcanzontes: inefficax eſt probatio. plurimi ſcribuntur cum et exilibus blactio a blax blactos. i. ſtultus: q̄ blactire eſt ſtulte ꝛ inaniter loqui. ideo Philelphus in decadibus ſemp producit. Tortellius etiā blactere eodem modo ſcripſit quem falli ex correctione manifeſtū eſt ego in Neſtoris ſententia eo.

Cathena.

¶ Cathena tantum corripitur: in quo decipitur Nicolaus Ferettus ex mendoſo Martialis codice. Expectant cure cathenatiq; labores.: vbi emendati librij habent c geminatum ſic. Expectant cureq; athenatiq; labores.

Nates

¶ Nates nomen video vbiq; corripi. Mart. in apo. Sepe tamen pueris abſtulit iſta nates. ſic Auſonius. Perſius. Horatius ceteriq;. ideo ridiculus eſt verſiculus. Quamuis arte nates tamen apparent tibi nates.

*Teſtimoniū de dictiōe catullus per facile inuētū eſt naſo Mantua. Verg. gaudet verona catullo Attagen Blacta Matthe⁹. Attegie.

¶ Catholicus notū eſt corripi: vt cetera ex cata greca prepoſitione. Sidoni⁹ tamen cū alijs quibuſdā chriſtianis licēter pduxit dicēs lib. iiij. Ut que catholicā fidē lacesſunt. phal. eſt. Catullus quoq; ſine dubio corripit Catull⁹ ad Leſbiā in hoc ſapphico. Ocium catulle tibi moleſtū. noue ſecundo loco trocheum dedit: vt apud eundem. Seu ſacas ſagittiferoſq; parthos. Statera contra Verulanū vide e ante r. Noſtanter geminata. vt. Attagen. attagen. Hora. Non attagen Jonicus eſt iambicus dimeter Nebriſſenſis metri gratia in generibus vnum abſtulit id alibi ne feceris.

¶ Blacta. vermiculus libros corrodēs ꝛ aluearia lēdens. aliqui cum p blapta ſcribunt a blapto: id eſt noceo Mart. Conſtrictos niſi das mihi libellos Admittant tineas truceſq; blaptas. Phal. ſunt. Blattheus gemino tt. i. purpureus. Matthias Mattheus in quo Rigat peccat dicens in Geneſi. Ut tua pſpicue ſcripta Matthe fuerunt notauit hoc Neſtor. vide ae ante u.

¶ Attegie: de quibus multa Juuenalis interpres in ſaty. xiiij. Dirue Maurorum attegias caſtella brigantum. i. vmbracula aut tabernacula. ſic Atteia. Antonius Nebriſſenſis dicit produci: ꝛ excipit n Pantagia fluuij nomen: quem errare credo quia in omnibus libris inuenio pantagia cum n. ante t. ꝛ ita poſitione producitur Claudianus in ſecundo de raptu Proſerpine. Pantagiam nomenq; Gelā qui prebuit vrbi Concelebrant. ſic ceteri. Hec diligenter recenſui: quia in his hallucinatos (qui ante me ſcripſerunt) animaduerti plurimos.

¶ Exceptio.

Mathon Matella

¶ Producuntur ea que habēt m ante a vel precedente muta r ante a: vt mater frater cratus viri propriū apud Claudianū in prefatione nuptiarū Honorij. Cratis. vnde craticula. Corripiuntur tamen Mathon vel matho cum th. aſpirato propriū viri. Juue. ſaty. j. Lectica Mathonis. eſt finis verſus. Matella vas vrinarium. Mat

tialis lib.x. Diſpereã ſi tu piladi preſtare Matellã:dign⁹es:aut porcos paſcere pe
rithoi. At matula producit. Philel.ix.prime. Intrauit plenis non ultima matula
neruis.ⁱ in tertia quarte. Urinam matula ſeruat. Matin⁹ mons.vnde matin⁹ a.ũ. Matula
Luc.lib.ix. Vulturis ⁊ calidi lucent buceta matini. Sunt aũt buceta loca in quib⁹ Matinus
boues hyemant. Ju.xiiij. Nota mathematicis geneſis tua.vide matheſis cantos. matheſis.
Matreni ppl'i apud Priſcia.in perhigeſi. Cratinus Craterus:Crates etis. ſtrato= mathema
cles virorũ propria. Cratis Scylle mater:q uecũqz alia ſunt a cratos.i. robur ⁊ſtra ticus
tos.i.exercit⁹. Perſi.j.ſat. Audaci quicũqz afflate cratino Iratũ eupolidẽ:pregrã= matieni
di cũ ſene palles. Aſpice ⁊ hec ⁊c. Idem in.iij.ſat. Et qđ opus Cratero magnos pro Cratinus
mittere mõtes. Furi⁹ Bibacul⁹. En cor zenodoti en iecur Cratetis.phal.eſt. Verg. craterus
in ciri. Ipſe cratez matrẽ ⁊c. Crathis aũt cũ th aſpirato:achiuorũ fluuius corripit crates.
vide a ante l Halis. Idem nomen pro fluuio Calabrie pducit. Ouid.xv.meta. Cra= cratis
this ⁊ hinc ſybaris veſtris contermin⁹ oris. Ellectro ſimiles faciũt auroqz capillos Crathis.
Ater. Catullus. Nil nimium ſtudeo Ceſar tibi velle placere. Nec ſcire vtrum ſis Ater.
albus an ater homo. ſic atramentum. Atrium vndecunqz ſit nõ inueni correptum Atrum
Atella vnico t teſte Neſtore Campanie oppidum. Hinc attellani ludi. Sillius Atella
libro.x. Jamqz atella ſuos,iamqz ⁊ galogrecia adegit.
Atina campanie oppidum. Verg.enei.vij. Tela nouant atina potens tyburqz ſu atina.
perbum. Ardea cruſtumeriqz ⁊ turrigere antemne. Atina quoqz bocotie vrbs fuit atinas.
Atinas viri proprium corripitur. Verg.xj.eneid. Fugi acer atinas.
Atys cum y greco puer cybeli dilect⁹. Perſi. Claudere ſic didicit verſum berecyn
thyus atys. aliorũ nomẽ corripit:vt in.viij.theb. Papi.⁊ in.iij. Luc.in.v. met. De= Atys
plorauit atyn. ſic pro filio Croeſi apud Phil.in iij.prime. Blathara viri propriũ in
xj. Martia.niſi bacchara legatur:quo nomine frequenter vtitur.id potius credo. Blathara
Catillus variatur.fuit filius amphiarai vatis thebani:cuius tres filij Catillus
Tyburtus Coras dicuntur tybur condidiſſe. hinc catillus a.ũ.i.tyburs. Sillius catillus
lib.iiij. Amenicoleqz catilli.i.tyburtes. hic eſt finis verſus. Idez in.viij. Hinc tybur
catille tuum ſacriſqz dicatũ fortune preneſte iugis. Hora.j.car.xviij. Ode. Circa mi
te ſolum tyburis ⁊ moenia catilli. verſus eſt alcaicus choriambicus pentameter:
vbi in genitino catili vnum l ablatum eſt correptionis gratia:aut noue ſpondeus
pro pyrrichio:nam verſus conſtat ſpondeo tribus choriambis ⁊ pyrrichio.
Clathrus vel clathrum. Nebriſſenſis excipit quia correptionẽ nonduz repperit. Clathrum
Claterna oppidum in Mantu.
Fatum fatidicus nota ſunt:quia e ſupino producto dicuntur venire. vt Natura Fatum
natus natalis:ſed corripitur nato natas. contra primitiui naturam. Natura
Gnatia oppidi nomen apud Horatium. vide Barium in a ante r. Gnatia
Latus a.um. vnde latitudo quod videtur oriri e participio latus a fero. Latus
At latus eris. corripitur vndecunqz veniat. Teſtimonia facile occurrent. Latona
Latona phoebi mater. Ouid.vj.meta. Colitur latona per aras. Laterna
Laterna contra primitiui naturã qr dicit a lateo. Marti.in apo. Dux laterna vie ⁊ Vergil.
clauſis feror aurea flammis. Natura natio ⁊c. ſatis patent. Nathanael in Iuuẽ= Latone ta
Quatinus per i.i.quia:quatenus per e quouſqz ⁊ inquantum. Horati.in ſermo. citum pera
Deniqz quatinus excidi penitus vitium ire. Cetera item nequeunt. nent gau=
Saturn⁹. Perſius. Saturnumqz grauem noſtro Ioue frangimus vna. dia pect⁹
Scatin⁹ viri proprium. hinc lex ſcatinia. habent quidam libri melius cum n ante quatinus.
t ſcantinius ſcantinia. Iuuẽ.ſaty.ij. Citari ante omnes debet ſcantinia reſpice pri quatenus.
mum ⁊c. Auſonius in epigrammatis ab Auſonijs interim defecit:vt quum ſecun Saturn⁹
dam corripuit dicens. Scantiniam metuens non metuit Titiam. Scatin⁹
Squatina piſcis teſte Bebelio. Saturius
Saturi⁹ decurio cubiculariorũ domitiani. Mar.li.iiij.in aphrũ. Saturioſqz mo
dos parthenioſqz ſonas. Calderinus dici veteres libros habere ſigerios ⁊ Tranqui
lium hřẽ ſaturiũ ergo cũ Mar.⁊ Suet. de eodẽ loquant. neceſſe eſt in vtroqz legere
ſaturiũ vel ſigeriũ hec ⁊ plura Calderinus:que ſtudioſis diſcutiẽda relinquo. Sta Statim.
tim producit teſte Marcello:cui aſtipulant Neſtor ⁊ Baptiſta pius. Pro perſeue=
ranter equaliter ⁊ cõtinenter:diciturqz a ſtando. Plautus in amphitrione. Nec re
cedit loco quin ſtatim rem gerat. ſtatim.i.cõſtanter cõtinue. verſus eſt iambic⁹ tri=
meter nullũ admittẽs trocheũ. vnde gemino cc reccedit leges:vt añ dixim⁹ reccidit
pro recidit. Afferã ego aliud teſtimoniũ Feſt⁹ in arat. Tũc ſuccenſa ceres ſtatim cũ

merſiſte culmi conſtruit. At ſtatim temporis aduerbiū pro ilico: mox ſubito: corripitur tantū pe, credas variari. Catullus. Uerū ſiquid ages ſtatim iubeto phal. eſt.

¶ Statius viri propriumq̄ poete clariſſimi nomen. Iuue. ſaty. vij. Letam quum fecit Statius vrbem ꝛc. in hoc errauit philelphus in quinta prime dicens. Naſo valet nugis Statius modo barbara blactit.

¶ Stlata nauigium latum ſic dictum: vt ſtlitem pro litem ꝛc. hinc ſtlatarius latus et amplus. Iuuena. ſaty. vij. Spondet enim tyrio ſtlataria purpura filo. hec ex feſto. Mancinellus in dictum verſum Iuuenalis.

¶ Uates vaticinor vaticanus. Uerg. Heu vatum ignare mentes. hinc nō ſunt vatinius ꝛ vatinianus: niſi contra primitiui naturā dicas corripi cui ſententie quidā infeliciter aduerſantur. Martia. in apo. Uilia ſutoris calicem monumenta vatini Pro vatinii: viri proprium eſt Catul. Odiſſem te odio vatiniano. Phal. eſt.

¶ Uatineſſa oppidi nomen. Mar. li. iiij. Et parue vada pura vatiniſſe. Phal eſt.

A Ante u corripitur: vt auus auia. femineum eſt triſyllabū nec cum ineptis dicas aua. Perſius. Ecce auia aut metuens diuum matertera cunis Exemit puerum.

¶ Exceptio.

¶ Auidienus viri proprium. Hora. ſaty. ij. lib. ij. Detorſerit auidienus. eſt finis verſus Nota ex a prepoſitione deducta qz pducunt: vt auerto: auius a, um. ſed auia licet hinc deducant: corripit. Uerg. j. enei. Nec poſſe Italia teucrorum auertere gentem. Idē. Geor. ij. Auia tunc reſonant auibus virgulta canoris. Biauia in auſo.

¶ Claua clauus clauis clauiger. teſtimonia facile occurrent.

¶ Dauid viri proprium. vide crementa. Dicitur quoqz dauides ae. vide i ante b.

¶ Dauus viri nomen. Perſius. Daue cito hoc credas iubeo. Daualus viri nomen apud Philelphum in tertia ſeptime.

¶ Flauus a. um. flauco: ꝛ flauus viri proprium: ſiquid amplius reperiatur habēs conſonantem ante l/ volunt produci. Uerg. Flaua ceres ꝛc. Iune. ſaty. iiij. Cum iam ſemianimum lacerare fluuius orbem.

¶ Sauiſus. vide atrida. a in vltimis. Gnauus vnde ignauus. Ouidius in. j. de ponto. Det mihi formoſa gnaua iuuenca manu.

¶ Lauinium oppidū ꝛ Lauinia filia Latini que opido nomen dedit: tam manifeſte variantur: vt iure rideantur: vt vbi in Uergilio gtūs lauini corripitur ſubſtituendum putant latini. Uerg. xij. ene. Illo queratur coniunx lauinia campo. Ibidē. Mihi menia teucri. Conſtituent vrbiq̄ dabit lauinia nomen. Idem. j. ene. Italiā fato profugus lauinaqz venit Littora. Ouid. iij. faſto. Hanc tibi cur tradam pia cauſa lauinia coniunx. Eſt mihi. Uerg. xij. ene. Exulibusne datur ducēda lauinia teucris Idem. Cernes vrbem ꝛ promiſſa lauini menia. Iuue. ſaty. vij. Atqz nouercali ſedes prelata lauino. Tibul. lib. ij. Ante oculos laurens caſtrum muruſqz lauini eſt.

¶ Mauors ꝛ mauis mauult ſatis nota ſunt. Nauarra in Mantua.

¶ Nauis nauita nauigo nauo as. nota ſunt. Horati. Nauiget anticyram. Nauus adiectiuum: nauus in Auſo.

¶ Pauo ꝛ pauus ꝛ paua: ſed prius communis generis eſt. Auſonius ad Paulinū Uincit centum oculos regia pauo tuos. Colu. ix. cap. xj. Femine pauones que non incubant ter anno fere partus edunt. Auſonius in epig. Pauaqz de pauo conſtitit ante oculos. Gellius. Pauus e Samo preſtantior eſt.

¶ Prauus. Hor. in arte. Non magis eſſe velim quā prauo viuere naſo. Uer. de viro bono Offenſus prauis dat palmā ꝛ premia rectis. ſic prauo ꝛ cōpoſitū, deprauo ꝛc.

¶ Rauus a. um. i. ſubniger vide a ante n. Lanuuiū hinc Rauila rauos oculos habens ꝛ rauidus viri proprium. Catullus. Quenam te mala mens miſelle rauide. Agit precipitem in meos iambos. phaleucij ſunt duo: prior autem hypermeter.

¶ Suauis ſuauium ſuauiari nota ſunt. Sed ſi prima ſyllaba diuiditur tūc prima breuis: ſecunda erit longa.

¶ Sauo ſauonis. fluuij nomen producitur ſi Calderino credimus qui dicit ſauo non ſaſon legi in hoc hendecaſyllabo Papinij quarto ſyluarum. Et linterna palus pigeraqz ſauo. Meſtor ſaſon legit.

¶ E ante conſonanteis in primis ſyllabis. Et primo ante. B.

Statius ✠ Ouidi⁹. Hoc duce predico vaticinorqz deo vaticanus Iuuē. Et vaticano fragiles de monte patellas Uates Uatineſſa A ante u Auidien⁹ Auius ✠ Clauiger. Ouid. clauiger alloqr̄ lapidoſas ceſaris vndas. Dauid. Dauus Flauus Sauiſus Gnaus: Lauiniū Lauinia Pauo. Pauus Paua Prauus Deprauo. Rauus Rauila Rauidus Suauis. Sauo

E Ante B corripit: vt nebula. nebule onis. Ouid. Illic et
nebulas illis conſiſtere nubes iuſſit &c. Hebrus ebur. Vergi. india mittit E ante B
ebur: neq vſq producit contra Neſtorem: nam in catullo non ebore Ebur
ny ſeo legit ſed e bereniceo: vt ſit oratio ex prepoſitione & ablto bereniceo
a bereniceus ea eum. qd eſt poſſeſſiuu a berenice es. Egyptiorum regi
ne nomine: de cuius coma loquit catullus vbi dicit. E bereniceo vertice Ceſariem
Febris. Catul. Verum neſcio qd febriculoſi. Scorti diligis hoc pudet fateri. Phal. Febris
ſunt. Nebriſſenſis cum Sulpitio non recte ſolum produci credit.

Exceptio.

Producunt habentia duas conſonantes ante e: vt crebro creber a. um. Trebula op- ✻ Creber
pidi nome: Mar. in xenijs. Trebula nos genuit &c. Corripiunt Trebis fluuius Ciſ Verg. Cre-
alpine Gallie. Trebatius Trebonius trebius virorum propria. Sil. li. iiij. planitiem metuens ber vtrinq
trebiam coleſq patebat. Petrarcha in. iii. lib. epi. male producit. Hor. Docte trebati ſa manu pul
ma treboni ſunt verſuum fines. Trebius eſt apud Iuue. ſat. v. Cebrenus non crebenus grecos ſat ſtatq
cos audio ſcribere per v pſilon fluuius & viri nomen. Auſoni. corripit: phlebotomon cor dareta.
ripit. Debeo. Hora. Debemur morti nos noſtraq. Debilis debilito. Verg. Debili Trebula
tat greſſus debilitatq pedes. Debe apud Propertium lib. iiij. Siccoa iuuat debarumq Trebia
gures ripa. Et que ſub tyria concha ſuperbit aqua. Philelphus ſa. xxx. minus recte Debeo
(vt opinor) producit. Eboſita. Stat. i. ſyl. Et quas precoquit eboſita cannas. phal. di- Debilis
citur meliſer arundinibus. Ebrius & quicquid hinc eſt: quia dicitur componi ex e prepoſitione Debe
& bria. i. vas vinarium: licet ab hauriendo alij deriuent: & aſpirent ebrius: quod minus pla Eboſita
ceat. vtut eſt cum Nebriſſenſi producendum dicimus: quia correptio non conſtat: Perſius Ebrius.
Ebrius ante fores &c. Sebenne Auſonius variat: melius corripitur. ✻ Sebenne.
Hebe pubertas & herculis vxor. hinc Ephebus: Ver. de liuore. Non potus iuuat Lucanus.
aut ſapor lyei: Nec ſi pocula Iuppiter propinet: aut hec porrigat & miniſter hebe. Pendentes
phal. ſunt. Hebeſus viri nomen in Vergilio. Rhebas rhebe nomen fluuij. Valerius rure geben
Flaccus lib. iiii. Aut ſociis tantata quies Nigrantia quam iam littora longinqui. nas.
que exirent flumina Rhebe vide quoq Pathagones a ante p: Rhebus equi nomen Hebe.
Vergili. ix. enei. Rhebe diu res ſi qua diu mortalibus vlla eſt. ſunt qui per oe diph- Rhebas
thongon Rhoebus ſcribant. teſte Nebriſſenſi. Rhebus
Sebetus fons & fluuius iuxta Neapolem: vnde ſebetis idis. Papi. i. ſyl. Eubeis & pul Sebetus
chra tumeat ſebetus alumna. Ver. vij. ene. Nec tu carminibus nſis indictus abibis. Oe
bale: quem generaſſe telum. Sebetide nympha Fert teleboum capreas quum regna te
net. per teleboas. Sebum pro ſeuum. Sebinus Italie lacus in Mart. Thebe thebarum. thebe thebes: thebeus: ſatis nota ſunt. Apuleius teſte Neſtore vult hec ae di-
phthongon obtinere: quia ceteros plerumq a ta grecum in ae diphthongon vertunt zebedeus.
hinc thebays thebaydis. papinij poema de rebus thebaynis. Ae ante B
Zebedeus viri proprium. vide e ante u. Cebes

Ae ante b. Cebes pro loco. at Cebes populi & viri nomen diphthon Gleba
gon non cognoſcit. Gleba teſte Georgio Valla: & calepinus ſine diphthongo ſcri- Hebudes.
bat. Vergi. i. ene. Terra antiqua potens armis atq habere glebe. Hebudes plurale Plebes
terre inſule ſunt: ſcribitur per ae diphthongon teſte Calepino. Plebes ebei. vel plebs
plebis: vtrunq dici probauimus in heteroclitis. Oe ante b

Oe ante b. Boebeis. Theſſalie palus. Lucanus in. vij. Ire per Boebeis
oſſeam rapidus bebeida ſanguis. vbi notante Sabellico male legitur boebida a vt Boebe.
bohcida Boebus Glaphiri filius. Boebe boebes: Theſſalie vrbs & palus. Ouidi. Boebius.
vij. metam. Iocoſaq litora boebes carpſit. Boebius viri proprium. Luca. lib. ij. Fle-
te vace vis te ſparſum per viſcera boebi. vocatiuus eſt. Errat in hoc Petrarcha. vi-
de a ante b in exemplis. Coebus

Coebus. Auſonius. Diſtingit ſolidos coebo precente trientes. cubo rectius ſcribere
tur: quia κύβος ſcribitur Oebalus
Oebalus viri nomen. vnde oebalia regio. hinc eobalus bala. lum. vide Sebetus Oebaſus.
Oebaſus viri proprium. Valeri. Flac. lib. vj. Mediam moriens deſcendit in haſtam Oebades.
Oebaſus infeſtum ſummiſſo poplite phaltem Euaſiſſe ratus. Oebades viri propri Oebaris
um teſte Tortellio. Oebaris Darij ſtabularius. teſte eodem.
Phoebus. i. Appollo. Phoebe. i. Diana Phoebi ſoror Phoebas phoebadis ſa-

E ante c. ſiloqua phoebi numine afflata. Stocha frutex.

Ante c corripitur: vt ſpeculū ſpecula loc⁹ vnde ſpecula
mur: at ſpecula diminutiuū a ſpes e primitiuo ꝓductionē h3 vt recula
Echinus. a res: vt ſecurus quoq3 a ꝓpoſitiōe inſeparabili: ſe: ſic mecū: tecū: ſecum.
Corripe iterū precor ꝑces preciā ꝑciū. Cetera a pre diphthongo produ
cuntur: de ꝗbus ſatis dictū eſt: ideo de his nihil dicā. Echinus vtcunq3
accipias corripit: l3 quidā male putarint variari ⁊ ꝓducit Petrarcha egloga. rij.
Echeneis. decept⁹ forſan mēdoſo li. vj. Lucani vbi Echinus legitur mendoſe pro echineis nā
vera lectio eſt. Non puppin retinens euro tendente rudētes In medijs echeneis
aquis. Echeneis latine remora piſcis eſt minimus maximas naues ſiſtens. Eche
neus vero alius piſcis eſt: ⁊ vaſculū quoddam ⁊ terreſtre aīal ⁊ caſtancarū tegmen
⁊ echinus vrbis nomen: nihil horum inuenio produci. Martia. in xenijs. Cortice de
Echo poſito mollis echinus erit ſic ceteri.

Exceptio. Echo us. ſoni repcuſſio: ⁊ in eū verſa nympha echeo
Imbecill⁹ id eſt reſono as. Echi valles argute. Oui. iij. met. Nec prior ipſa loq̄ didicit reſonabi
Lecania lis echo. Echion. v. meta. ꝑ augure a Perſeo interfecto ꝑ ſocio Cadmi ſolum corri
Lechytus pitur. Imbecillus a. um. vel imbecillis a bin ⁊ bacillus quaſi bacillo indigens. hoc
moecenas eſt debilis: cōtra primitiui naturā ꝓducit. Prudentius corripit. Lucr. lib. j. Adde ꝙ
Secius imbecilla nimis ꝑmordia fingit. Hora. ſmōe. xvij. Imbecillis iners. ſi ꝗd vis adde
popino. Lecania ꝓpriū mulieris. Mar lib. v. Thais habet nigros: niueos Lecania
Stechas dentes. Lechitus producitur: teſte Neſtore ex. vij. Odyſſee Homeri ⁊ Ariſtophane
Eſt autem olearium vaſculum de genere alibi ſatiſfecimus.
Mecoenas doctiſſimorum patronus. Hora. Qui fit mecoenas?
* Byblio- Secius. i. minus contra primitiui naturā ſi a ſecus. i. aliter deducat̄. Verg. ij. geo.
theca. Indulge ordinibus nec ſecius ois in vnguem. Idem. xij. eneidos. Haud ſecus accenſo
Mar. Ru- gliſcit violētia turno. Stechas adis. inſula in Rhodani oſtio prope Maſſilienſes.
ris byblio ſunt aūt ſtechades tres ſic dicte ꝙ in ordinem ſint poſite a ſtichos. om e. i. per ordinem
theca deli incedere. ſtichon ordinē verſumq3 appellamus. hec Omnibonus in illud Luca. lib
catiſ carmē iij. Venerat in fluctus Rhodani cum gurgite claſſis. Stechados arua tenens video
ē phaleu. impreſſum cum oe diphthongo Stoechados: ſed preceptū non habeo: ⁊ calepinus
Ae ante c. inter non diphthongata reiecit ſcribitur cum ch aſpirato. Teca ae. i. repoſitorium
Cecus. Mar. in apo. Sorticus thecam calamis armare memento: hinc dactylotheca: by
Cecubi bliotheca ſcribitur autem cum th aſpirato.
Cecias
Ceculus. Ae an̄ C. Cec⁹ cū ſuis. vt ſecutire parū videre: cecuito as. Ce
Cecilius. co ſimilis ſum. Cecare ſecum facere. Cecias e' ventus nubes attrahens: teſte Ari
Cecilia ſtotele. Cecubi campanie populi apud quos optimum eſt vinum qđ cecubum dr.
Cecino Mar. Cecuba Fundanis generoſa coquūtur amicis Ceculus preneſteis conditor
Cecinum. hinc ceciliorum familia: quos alij a cecutientibus oculis dictos volūt: Eſt quoque
Fex. cecilius propriū viri. Cecilia proprium mulieris. Cecilia quoq3 ſerpentis et herbe
Feculent⁹ nomē Cecinos amnis qui rhegiu3 agrum a Locrenſi diuidit. Cecinum Italie oppi
Fecare dum haud procul a ſicilia.
Fecutin⁹. Fex fecis cuiuſuis reuecrementū Diminutiuū eſt fecula: hinc feculentus. i. fece
Fecinie. plenus ⁊ turpis ⁊c. Fecare e fecibus exprimere vinum fecatū e fecibus expreſſum
Fecūdus defecare. i. purgare. fecutinus na. num: feculentus. Gellius. Eas finitiones preran
Grecus cidas neque fecutinas grāmaticas ſpectaueris: ſed aure3 tuā interroga quo q̄d lo
Phecaſi⁹. co conueniat dicere. Fecinie vue que pluſq3 cetere fecis afferunt: alio noīe rubella
ne dicuntur. Fecundus teſte Tortellio ⁊ Georgio Valla: hinc fecūdare ⁊c. Multi per
oe foecundus foecundare ſcribunt: hec pronomen dictum eſt.
Grecus grecia grecanicus ⁊ verbum grecari ⁊ pergrecari ⁊ greciſſo ⁊c.
Ieci preteritum a verbo iacio. authore Tortellio.
Seculum. Phecaſius vnde phecaſianus ⁊ phecaſiatus: ſignificationem vide apđ interpre
Vecors tes. Iuue. in illud ſaty. iij. Phecaſianorum vetera ornamenta deorum.
Seculum centum annorum ſpacium. hinc ſecularis ⁊ ſeculare. alij a ſequendo:
alij a ſenibus deducunt. Vecors vecordia ⁊c. Guarino: licet ſint qui huic opinio
Oe ante c ni refragentur: vt videbis apud Calepinum in verb.

Oe an. c C. Moechus adulter. moechia adulteriū hic verbū

moechor aris hinc moechalium.i.ſcortilium. moechus.
Oechos.i.domus.hinc multa ſunt vt Oeconomus pecunie ⁊ frugũ diſpenſator Oechos
quaſi dom⁹.lex male iconom⁹ dr̃ p i in pͥma ſyllaba.hinc oeconomicus a.um nomos oeconom⁹.
lex eſt. Oeci orũ loca vbi matreſfamilias cũ lanificib⁹ ſedent. Oecumenicus.i. Oeci.
vniuerſalis ⁊ ad totũ orbem pertinẽs.vñ oecumenicũ cõſiliũ ab oecumene.i.vniuer Oecume=
ſus orbis:teſte Tortellio. Oecynyres viri proprium teſte Tortellio cũ y greco in nicus.
tertia ſyllaba. Oechalia cũ ch aſpirato diuerſarũ vrbiũ nomen. Oechalius flu oecinyres.
uius. Oechalides Oechadius. Paroecia ab oecos in medijs videbitur. Poe= Oechalia.
cile porticus Athenienſis. Poecilus lapillos interpretatur varius Poecile

Ante d in diſyllabis pducit:vt pedo verbũ vnde oppe E ante d.

Cedere apd̃ Hora. ⁊ cedes nomẽ ↄtra pͥmitiui naturã:nã ſedeo ⁊ ſedile cor= Pedo.
ripiunt. Notent formata a breuib⁹.vt pedũ paſtor⁹ baculus:q̃ pedes Pedum
pecudũ detinent. Verg.in buc. At tu ſume pedũ. Eſt quoq; oppidi no=
mẽ cui⁹ incole Pedani ſunt. Hora.lib.j.epiſto.iiij. Quid nũc te dicã fa
cere in regione pedana. Peno onis.cui grandiores ſunt pedes:⁊ viri ppriũ eſt. Iu=
uena.ſaty.vij. Sic pedũ cõturbat. Pedor ae diphthongon h3 vt ſtatim videbimus.

Exceptio.

Cedo eclipticũ.i.dic vel da.nã cedo ceſſi producit. Perſi. Hec cedo vt admoneam Cedo.
templis ⁊ farre litabo. Cedrus arbor. Horat.in arte. Speramus carmina fingi Cedrus
poſſe linenda cedro ⁊ leui ſeruanda cupreſſo
Edo es eſt.vnde comedo exedo ambedo.
Medon ontis viri propriũ. Ouid.iij.met. Primuſq; Medõ nigreſcere cepit. Ver.
vj.ene. Ingemuit Glaucumq; Medõtaq; Therſilocũq;
Scheda qd̃ multi inepte putarũt pduci:ſcribit aũt cũ ſ lr̃a ſequente ch aſpirato Scheda.
diminutiuũ eſt ſchedula inepti ſcribũt ceda cedula. Eſt autẽ ſcheda cherte folium
nondum compacte:et ſchedulã nõ inepte dixeris chartulam vel papyrulũ in qua
aliquid ſcriptũ eſt de ſignificatione plura leges apd̃ Marti.interpretes in illud li=
bri quarti Nec ſumma poteſt in ſcheda teneri.phal.eſt:vbi prima i ſcheda corripit.

E ante d in polyſyllabis corripitur.vt medeor medicus.

Exceptio.

Edomus edonis idis.qr ſiunt ab edon.de his in crementis ſatis dictum eſt. Edomus.
Sedippa viri propriũ apud Auſonium ad Theonem Sedeon variatur: vide Sedippa
vocalem ante vocalem. Sedeon
Hedymeles cythared nomen ab edys.i.dulcis ⁊ melos.i.cantus Iuue.ſaty.vj. Hedyme=
Quo tenet hedymeles operam dedit hinc tenet hoc ſe Solatur. Si quid aliud ab les
hedys fiat producatur.ſcribitur hoc nomen cum y greco. Medea
Medea venefica notiſſima. Ouid.vij.meta.fruſtra medea repugnas Media.
Media regio:cuius incole Medi ſunt.hinc medicus ca.cum. Verg.ij.geor. Me= Medica.
dia fert triſtes ſuccos tardũq; ſaporem. Luca.lib.viij. Per medie rura. Medoaci.
Medica herba. Verg.j.geor. Vere fabis ſatio.tum te quoq; medica putres ac=
cipiunt ſulci ⁊ milio venit annua cura. Medoaci populi apud Mãtuanũ. Vide
o ante m. Cenomani a medoaco fluuio ⁊ portu teſte Strabo.lib.v.
Nedymnus ppriũ. Ouid.xij.met. Robore nedymnũ iaculatoremq; lycotam Ster= Nedymn⁹
nit ſcribit cũ y greco. Pedama in Iuue. Pedaſus vrbs.in.xiij. Stabonis.
Sedentani Hiſpanie populi prope nouã carthaginem. Sil.lib.iij.ſedentana co= Sedẽtani
hors quã ſucro rigentibus vndis ⁊c. ſucro onis.fluuij nomen eſt.
Sedulus ſic proprium ſedulius. Seditio:ſeditioſus:ſatis nota ſunt Sedulus.
Zedorum in Baptiſta. Seditio

Ae ante d Aedes tã templum q̃ domus priuata. hinc multa Æ ante d.

ſunt aedicula aedifico aedepol aecaſtor aedilis aedituus aeditimus. Aedilus v Aedes cũ
ri proprium: Huius aliqui ſine dipthongo edilus ſcribunt apud Mar.lib.j. ſuis
Aedo licet ab e ⁊ do.ſit.multi per ae dipthongon ſcripſere.
Caedo cum ſuis in preterito autẽ cecidi diphthongon perdit. Ceduus a.um.vt ſyl Cedo
ua cedua q̃ cedit. Incedua que nõ ceditur vt Lucus Cedicus proprium viri apud Cedicus
Verg.ix.⁊ x.ene. Ceditius viri proprium in.xiij.ſat. Iuue. Cedes mors. Oia a cedo Cedicius.
verbo formari putant.vt. Ceditianus viri nomen in Martia. Cedes.

Dedalus. Vergi. Dedalus. et famacſt fugiẽs mi nomina re gna

¶ Dedalus viri proprium: dedallin .i. variare. hinc dedalũ greci variũ vocant et logededalos homines dicunt ſermonis varietate decipientes. Dedala orũ mons et vrbs Lycie: a Dedalo nomen accepit dedalion viri proprium.
¶ Hedus teſte Varro. olĩ a ſabinis fedus dicebat: poſtea hed⁹ f in h verſa: vt hariolus pro fariolus. hinc edilus et hediculus diminutiua poſſeſſiuũ hedin⁹ a. ũ. Iſidorus ridicule deducit ab edo es eſt. et ſine aſpiratiõe edus ſcribit id Neſtor nõ reprobat: q̄ credit eduli corripi a Manilio lib. v. Incipiẽte eduli ꝛc. decept⁹ eſt Neſtor p mẽdoſum aliquẽ codicẽ: nã optimas impreſſuras video hr̃e non eduli: ſed hedi: ſic Incipiẽt hedi tremulũ pducere mẽtum. vt paulopoſt in codẽ libro. Olenſe ſeruans pregreſſos tollit hedos. ſic alibi ſemp: ſic ceteri oẽs. Hedui populi quidem. Gallie.

Hedus

¶ Ledo et quicquid hinc eſt leſio ꝛc.

Ledo. pedagog⁹. Pedagogium. pedia. pedico. pederaſtes. pedotriues. pedor. pediculi. phedros. phedromus. phedron.

¶ Pedagogus .i. puerorũ ductor et cuſtos: ſic dcq̃d eſt a pes pedos .i. puer: vt pedagogium .i. ſeruitiũ atq; mãcipiũ. pedagiũ .i. puerorum ſeruorũq; habitatio
¶ Pedia: eruditio inſtitutioq; in bonas artes Pedico tam nomen q̃ verbum. Pederaſtes inhoneſtus puerorum amator: pederaſtia turpis puerorum amor.
¶ Pedotriba vel pedotriues ludi literarũ pceptor. Pedaret⁹ viri propriũ quaſi puerorũ virtus. Pedomachia puerorũ pugna. Pedor .i. ſqualor et querus immundicia ſeu putor in aiali a pes pedos .i. puer: q̄ pueri ſordib⁹ plerũq; ſũt obnoxij. hinc peditι ſordidi et obſoleti dicũtur. Papi. Theb. iiij. Oblitus ex hauſto pedore et ſanguine vult⁹. Luc. lib. ij. Longuſq; in carcere pedor. hinc quoq; pediculos ſeu peduncu los q̄ et pedes dicũtur: appellari volunt: quos alij a pedũ multitudine dictos putãt ſine diphthõgo: et ij meli⁹. vide i ante c. Pediculi etiã populi quidã ſunt. Phedros greci pulcher dr̃ hinc multa ſunt: vt phedromus adoleſcens in gurguliõe. Plaut.
¶ Phedria adoleſcens in eunucho Terentij. Phedrum proprium viri.
¶ Phedra propriũ mulieris. Phedrus viri propriũ vt phederoton. ¶ Phediõ viri ppriũ. Sido. in .j. panegyr. ſocraticuſq; animus poſt fatũ in phedone viu⁹. Phedymus viri pprium. Phedyne es mulieris propriũ. vtrumq; cum y greco. Ouid. vj. meta. Phedymus infelix et auiti nominis heres. Tantalus.

Rheda. Iuuen. Hic dũ tota domus rheda cõponit vna. Epithedium. Tedo. Thedia. Theda.

¶ Rheda pro curru teſte Guarino. Hinc rhedarius auriga. hinc epithedium etiã pro curru quodam: ex greco epi et gallico rhed . author eſt Fabius.
¶ Sedeo verbũ quaſi ſanum do: vt quidam volunt: vt alij quaſi ſeorſum do.
¶ Tedet tedium perteſum. Tedulus: id eſt faſtidioſus. Tedia proprium mulieris Iuuenalis ſatyra ſecunda Tedia nõ lambit cluuiam nec flora catullam. Teda fax teſte Neſtore ex Apuleio.

De ante d. Foedus. Loedoria. Oedipus. phoedor⁹.

De ante d. Foedus foedare foedus foederis et quecunq; ex his

deriuantur quicquid dicat. Iſodorus. Hoedus video pleroſq; his addere.
¶ Loedoria mordax dicacitas per l nõ per m moedoria: licet ita ſit in Tortellio.
¶ Oedipus pi. vel podis: vel oedipodes de. prime. Thebanorũ rex vnico p ; contra ineptum quendam. Stat. oedipode confuſa domus. nomen adeptus eſt a pedum tumore: quia oedema eſt tumor. pus. id eſt pes
¶ Phoedorus viri proprium: authore Guarino Veronenſi.

E ante F. Eeſula

E Ante F corripitur: vt nefas. Iuue. ſat. xiij. Credebant hoc

grande nefas et morte piandũ. Si iuuenis vetulo nõ aſſurrexerat. Inepte quidam Proh nefas horreſcunt crines Producitur Eſula vrbis nomen in Horatio quidem ſcribunt grecanice Ephula.

E ante g

¶ E añ G corripitur: vt regio. Notentur compoſita vt ſegrego: dego a de et ago: verſis breuibus duabus in vnam longam.

¶ Exceptio.

Egates. gregorius. hegaleos.

¶ Egates inſule. Sil. lib. j. Flore virens auet egates abolere parentum. Petrarcha in hoc nomine errauit: vt deprehendes ex. vij. Aphrice. Egregius producitur. quia ex prepoſitione fiet.
¶ Gregorius cum ita in prima ſyllaba e o, paruo in ſecunda ſcribitur teſte Bebelio id recte obſeruauit Baptiſta Mantuanus. Quidam primam male corripuerũt ſecunda producta.
¶ Hegaleos. Papi⁹. xij. theb. Diues et hegaleos ne rum peruelq; benignus. V

ribus & pingui melior lyca beſos oliue.montes ſunt attici Lego
¶ Lego as.hinc relego allego oblego &c.prime ſunt.Luca.lib.vi.Ac medio pugna Legitim⁹
re foro dum bella relegem.hinc legatus qđ ſilr pducit apud Hora.ſaty.v.Legiti=
mus pducitur:qr fit a lex legis non a lego legis.Hora.in arte.Legitimūq; ſonū di
gitis callemus & aure.male ſcribitur ab imperitis gemino .t.Magareus(ni fallor)
producitur.xij.theb.vbi adiectiuum eſt megareus a.um.
¶ Pegaſus eques perſei alatus vnde muſe pegaſides.Ouiđ.v.met.Vera tñ fama Pegaſus.
eſt e pegaſus huius origo fontis.p hoc equo nūq̄ corripit.. Apđ Calphurniū/cor
ripitur alterius equi nomē.Egloga.vi.Aſpice q̄ȝ timeā genus eſt(vt ſcitis) equaꝝ
Non iugale mihi quaꝝ de ſanguine ponam velocem pegaſum.apđ Iuue.ſaty.iiij.
producitur p viro quodā.Item pro alio viro corripit.xi.ene.Tuȝ litiȝ pegaſumq; Phlege⁹
ſuper &c.Phlegeus viri proprium.Papi.ij.theb.Iubet ire ſub vmbras Phlegea.
Rhegyum cum y greco brutoꝝ vrbs.Ouiđ.xiiij.met.Rhegyū ingredit feruēteſq; Rhegium
eſtibus vndas interpretat abruptū.hinc eñ ſicilia abrupta eſt ab Italia.incole di
cuntur techmi.Eſt aliud Regium vnde regienſes nominantur.
¶ Regula a rego contra primitiui naturā:aut a rex regis vt regulus proprium et
appellatiuū.ſic regina:Hora.ſa.iij.adſit regl'a pctis q̄ penas irroget equas.Mart. Regula
in fine libri ſecundi.Tu tamen hunc fieri ſi mauis regule primum Unum de titulo Regulus.
tollere iota potes Errauit in hoc Sedulius lib.ij.Poſt regulus nato quidam mo=
riente rogabat ſic Petrarcha ſepe.Sic producuntur regulus ſerpentis nomen.re=
gillus et regilla veſtis & regaliolus auicula.
¶ Tegula a tego contra primitiui naturā.Iuue.Ultimus ardebit quem tegula ſo Tegula
latur..Vegrandis compoſitione notū eſt Adde predictis Selege vrbis nomen Selege.
apud Priſcia.in perihegeſi.Iungit Sebellius Segeria.

¶ Ae ante g.Aegi preteritū ab ago teſte Tortel. Aegonomus Ae ante g aegi.

caprarꝝ rector & ſi ex aegos.i.capra & nomos.i.lex.hinc multa ſunt quoꝝ ſignifica Aegono=
ta latinis ab alijs declarant.Aegeon.gigas.¶ Aegeus Theſei pr.vñ ipſe aegides mus
dicit.¶ Aegeum mare.Aegea ae.aege es.aege aruȝ.vrbiū nomina Aege quoq; in aegeus.
ſula in mari egeo.Aege es amazonū regina.¶ Aegialeus abſyrtus.Medee frater aegeum
Aegiale es.vel Aegialia/Diomedis vxor.Aegeria mulieris nomē.Aegis idis.pal aeges
ladij pectoris munimentum. ¶ Agiochus iuppiter.ſic aegylos aegylops aegyſt⁹ aege
aegon:qđ non ſolū paſtoris ſed etiā promontorij nomen eſt.Papi.v.theb.Ventiſq; aegialeus
abſentibus aegon motus.Aegocephalus aegelethron aegoceros aegos aego po= aegiale et
tamine aegipanes aegonus aega ppriū mulieris.aegophthalamos aegomellias cetera ab
ſic quicquid fit ab ex aegos.vnde volunt dici aeglogam ſermonē de capris & rebus ex aegos
paſtoralibus:ab aegon.i.caprarū:& logos.i.ſermo. Id neſtor negat.qr diceretur in Aegloga
quit aegloga.ideo vult cum e litera ſine diphthōgo.Ecloga ab eclogo.i.eligo:qđ Ecloga
componitur a grecis ex hec et lego.dicitur electio explanatio & elegantia. aegina
¶ Aegina mulieris & vrbis nomen.Aegle es.nymphe & mulieris propriū.¶ Aege aegle.
pſus viri propriū.Aegipſos vrbis nomen cum y greco.Ouiđ.in.i.de pōto.Caſpius aegyptus.
aegypſus de ſe ſi creditur ipſis Condidit & pprio noie dixit opus.Aegyptus viri & aegnide
regionis nomen cū y greco:vt aegyptius aegyptiacus aegyptini.¶ Aegnide vrbs aegiroeſſa
et mulier.Aegiroeſſa vrbs Aeolie:vt ait Tortellius. Aegion & aegis vrbes apud aegion
Strabo.Aegimurus inſula apud eūdē.aegira aegialus vrbs.aegidius ppriū viri aeger.
¶ Aeger aegrotus aegritudo & aegrimonia &c.Luc.li.iij.Preter eñ q̄ȝ morbis
tum corpus egrotat.verſus eſt ſpondaicus:tolliturq; cuȝ ſua vocalis in correptis
aegroto.i.aegrotus ſuȝ neutrū eſt.aegrotor aris putamus nō dici contra indoctos
Fregi a frango:teſte Tortellio. Neſtor in dictione egloga dicit q̄ greci omnes di=
ctiones vbi e eſt ante g per ae diphthongon annotare conſueuerunt.vt aegon ae= Fregi
gyptus preter ego pronomen & egeiro.i.erigo.
¶ Pegi preteritum teſte Tortellio.Paegma:quod etiam per e paecma quidā ſcri Pegi.
bunt diphthongon habe:teſte Tortellio:eſt ludus & machina quedam.a pezo.i.lu
do.hinc pegnia triſſyllabum cum i ante a genitiuo oꝛum dicuntur ludibria teſte eo Pegnia
dem.ſic pegnium pueri nomen.

¶ Oe ante g.Noegaeum cuȝ ae diphthongo in ſecunda ſyllaba

laniculi genus:& p cādido interim ponit.Liui.Lachrimas de ore Noegio terſit.

Chelys.

E Ante L in diſſyllabis producitur: vt velum: velo as. vn de reuelo.

Exceptio.

Celer
Celox
Solox

Chelys cũ ch aſpirato ⁊ y greco teſtudo ⁊ cythara. Papi. iiij. ſyl. Cedam⁹ chely iã repone cãtus: vetũs ẽ chely: ⁊ vſus phal. At chela ae ꝑducit̃. Verg. Jter chelaſq̃ frequẽtes. Celer tã propriũ ꝙ appellatiuũ. Ouid. x. met. Emicat ⁊ ſumma celeri pede librat arenã. hinc celox celocis nauicula a celeritate dicta: que etiã celonis appellat̃. Enni⁹. Labit̃ vncta carina ꝑ equoraq̃ alta cilonis: nõ docte igit̃ i gñib⁹. Nebriſ. dicit. Femineis addes. Solox celoxq̃ phalãxq̃: vbi etiã ſolox male producit̃. Lucil. Paſchali pecore ac mõtano hirco atq̃ ſoloce. Eſt aũt ſolox pecus lana contectum: aut ipſa craſſior lana. Felo aut fello in philomela.

Gela

Gela vrbs ⁊ fluui⁹ Sicillie. Sil. xiiij. Venit ab amne trahens nomen gela venit ⁊ theſa. Gele etiã populi ſunt. xj. ſtrabo.

Gelu.

Gelu quod vetuſtiores geliũ quoq̃ dixere: ⁊ maſculine gelus. hinc gelare regelare ⁊c. Lucre. lib. v. Aſſignoſq̃ geli caſus mortalibus affert. ⁊ in lib. vj. Demittit qñ ſepe gelum quod continet in ſe. Gelos gelotos id eſt riſus.

Helix

Helix icis hedere ſpecies: vnico l cõtra Tortel. q2 teſte Neſtore corripit̃ a Theocrito in ꝑmo edillio. Ego inueni helix viri propriũ corripi in ſexto Valerij Flacci dicẽtis. Neſtoris haſte Jmmorit̃ ꝑmeuus helix: nec reddita charo. Nutrimẽta pri

Helos
Helops
Lelex

Helos. in. iiij. thebaidos Papinij oppidi nomen.

Helops opis proprium viri. Papi. xij. theb. Ore remordit helops humero tranſmiſit iapir. Halox canis in Bapt.

Melas

Lelex viri ꝓpriũ. Oui. viij. meta. Nereciuſq̃ lelex ⁊ gẽtis nomẽ ſeruat ſemp in obliquis vt lelegis. Luca. Mox lelegũ dextra preſſum deſcendit aratrum.

Meles

Melas fluuij nomẽ Pap. vij. theb. Palladiuſq̃ melas ⁊ viri ꝓpriũ. Valeri⁹ Flaccus. lib. vj. Proceſſere melas ⁊ idaſmenus: incipit haſta Ante melas. At mela ae viri ꝓpriũ ꝓducit̃ in. iiij. Sillij. ⁊ fluuij ꝓpriũ i Catullo ad ianuã. Flau⁹ quã molli ꝑcurrit flumine mela. Melas. i. niger corripi mõſtrat melãpus. Meles io velis. fluui⁹ ꝓpe ſmyrnã. Stat. iij. ſyl. Smyrna tibi gectile ſolũ potuſq̃ verẽdo fonte meles.

Melax

Meli. i. mel corripit̃: ſed in compoſitis ſolũ vtimur: vt meli melum. Melos dulcis modulatio. Lactã. de Chriſti reſurrectione. Fitq̃ repcuſſo dulcior aura melo apud Perſiũ. Cãtare credas pegaſeiũ mellos ll geminatur ꝓductiõis grã: qḋ Politiano nõ placet ꝙ nectar legendũ putat iã hermolao nõ placuit: ꝙ in annotationibus ſup Pli. circa finẽ li. xxxij. na. hiſt. cẽſet recte legi vnico l melos: q2 Homer⁹ primas ꝓducit in hymnis. Jdez dicit Aldus. Jdem dicit Marull⁹ deridẽs Politianũ ꝗ ecnonũ vocat dicẽs Poſſe negas dici melos facũde poeta. Atq̃ adeo picas nectareis canere Scz huc ſtudio curaq̃ trahẽte fideli Neqñ placitũ nectar ab ore cadat Sed neq̃ diuin⁹ male μελοσ ᾳεισεν Homerus. Nec niſi ꝙ laudat nectar inepte canit. Quid dicã de tanta tantorũ viroꝝ diſſenſione. Non nr̃m inter eos tantas componere lites. Conſiliũ meũ eſt vbicũq3 legendũ ſit apḋ Perſi. nũq̃ ꝓducẽdã eſſe poſrem in melos: qḋ indeclinabile eſſe male cum vulgo docet Calepinus: q2 iam melo abltũs viſus eſt ⁊ pluralis nr̃us accuſatiuuſq3 mele in vltimis patebit.

Scelus
Stelis
Telon

Pelops rex Achaie Tantali filius Ouid. vj. me. Mater in inuidia eſt hanc tunc quoq3 dicitur vnus fleſſe pelops.

Scelus eris. Ouid. xv. met. Heu quãtũ ſcelus eſt in viſcere viſcera cõdi. Scelos i. crus. vide e ante l periſcelis. Steliſq̃ perepſylon ſcribitur.

* Vergil. ebabe quẽ generaſſe telon ſebetidi nympha

Telon onis. rex Caprearũ vide e ante b Sebetus eſt aliorũ quoq3 proprium Luca. lib. iij. dirigit huc puppim ſeri quoq3 dextra telonis. *

Velut.
Velum

Velut veluti velis notiſſima ſunt.

E ante l

E añ l in polyſyllabis corripit̃: vt ſelibra vide ſcrypulum i añp

Selibra.

ſit ex ſemis ⁊ libra Priſcia. tñ in libello de põderibus (vbi multa ſunt contra veterum conſuetudinem) ꝓducit dicẽs. Selibramq3 ferunt mellis ſupereſſe bilibri. Tu Martialem ſemper id nomen corripientem imitare.

Delibut⁹

Notent̃ e lõgis deducta: vt delius delia delides zelotipus velites. Delibutus a de et libuo verbo antiquo. i. vnguo. nam delibut⁹ duct⁹ eſt. ꝗdã dicũt participiũ eſſe ſin… alij dubitãt an cõpoſitũ ſit. Hora. in. iij. epodo. Hoc delibutis vita donis pellicem Serpente fugit alite. Jambicus trimeter cum dimetro. vbi libu iambus

eſt quare non imitabor Prudentiū in pſycoma. dicentem. Delibuta comas: oculis
vaga languida voce. Elegans ab eligo nomen. nam participiū eſt eligens. quidam
male corripuerunt. Catul. ad Flauiū: ni ſint illepide atq; inelegantes. Idem ad Fa Elegans.
bulum. Sed quid ſuauius elegantiſ ve Et alibi. Nec ſane nimis eleganter lingua
Mar. lib. vij. Sed tu dulcior elegantiorq;. verſus ſunt oēs phaleucij. Elicius iuppi
ter ab eliciendo vt in faſtis Ouid. docet. Elogiū producitur apd Verg. in culice. Ea. Elicius.
dem ratione pducitur elixus: q; ex e ⁊ lix: cinis igniſq; apud veteres. Mart. lib. iij
Qd diuidebat balneator erit. ſcazon eſt. Delecto delituum delicie delicio ⁊c Vergil. Delecto.
delicias dñi ⁊c. Ellychnium poſitione producitur vt ellipſis. deliciū ⁊c.

Exceptio. Delubrū.

Elyſuum.
¶ Celoniū per u ⁊ omicron. i. ciconia. inſtrumentū quo aqua hauritur. Chelone pi= Electra.
ſcis. at teſtudo corripit: teſte. Volaterano. xxv. Delubrum. Ouid. j. meta. ad delubra Electrum.
dee. Elyſium cum y greco in ſecunda ſyllaba. hinc elyſius a um. Verg. lib. vj. Mitti ✕ Verg. in
mur Elyſium ⁊ pauci leta arua tenemus. Electro mulieris ꝓpriū. vide in vocali an Buc. Pin=
te vocalem. Taygete. Propertius lib. ij. Non electra ſuū ſaluū quū aſpexit Oreſten. guia corri
Vulgo tamen habetur mendoſe. nec ſic electra ſuum ⁊c. Electrum. Ouid. ij. met. In cibus ludē
deſluunt lachryme ſtillataq; ſole rigeſcunt de ramis electra nouis. Verg. viij. enei. te lectra
Quod fieri ferro liquido ve poteſt electro. verſus eſt ſpondaicus: vbi vulgo male le= myrice.
gitur poteſtur ſic in ciri. Coralio fragili ⁊ mouit lachrymoſo electro ſimiliter ſpon= Helias.
daicus eſt. vbi inepte legit coralio fragili ⁊ lachrymoſo mouit electro. teſtis mihi eſt Helios.
clariſſimus ille in re literaria heros Angelus politianus. cui ne quicq; ... Sulpi Heliſos.
tio refragātur Curius Lancilotus ⁊ Nicolaus Ferettus. quē pulchre refellit Be= Melius.
cichemus: licet poteſtur ⁊ poteraſ olim dicta ſunt: quod politianū mini... latuit vt
videbis in Miſcellaneis capite. lxxj. non tamen cōſtat Vergiliū poteſtur dixiſſe ⁊ li=
cet quandoq; latini ω mega ⁊ u corripuerunt forſitan nō cōtinuo id cōceſſerim eos
hoc feciſſe in electram. nos itaq; electrum ſemper produci dicamus quantūcumq;
aduerſetur Ferettus. Quidam aſpirant helectra helectrum. Elegia nunq; corripi
ſatis ꝓbauimus in i ante a contra peruerſam nōnullorū doctrinā Caleu a populus
in perihegeſi. Elona vrbs apud Strabo. li. ix Helias vide i ante a. Helios ſol vnde
helias adis. ſolis filia. Ouid. ij. meta. Nec minus Heliades lugent ⁊ inania morti.
Munera dant lachrymas. ſic Heliodorus Heliotropiū: ⁊ ſi quid aliud ex eodē fon
te deriuet. Heliſabeth a chriſtianis variat. Heliſios variat. vide i ante s Melanion
Melius meiij viri propriū apud Philelphū in ſexta quinte. Quantum pulchra bo= Pelamys.
ni mors efferat ill: monebat Meli qui te adiens morere inquit: nam nec olymphū Pelion.
aſcendens ⁊c. Melota quia per u melanthium herba apud Colu. melanurus piſcis
apud Ennium in opiano a lippio ſemper corripitur.
¶ Pelamys cum y greco piſcis quidam. Iuue. ſaty. vij. ſiccus petaſunculus ⁊ vas
pelamidum. Pelion theſſalie mons. Ouid. xij. met. Paruo q; in tempore nudus Ar
bore. Ouid. in j. de remedio. Vulneris auxilium pelias haſta tulit. At pelia s Ia
ſonis patruus corripitur. Idem. vij. met. Phaſias aſſimulat: peliq; ad limina ſup
plex Conſurgit. Peleus diſſyllabū eſt: vnde pelides. quidam inter triſſyllaba male
retecit: niſi per dierefin vt orpheus.
¶ Pelinum Ouidij patris cuius incole peligni dicuntur Mar. Non hec e pelignis
agitur vindemia prelis. Ac ceteri. ergo. in. ij. epiſto indocte ita dicit Petrarcha. Sul
mo ſibi patria eſt: atq; his mihi crede pelignus Naſo ſecundus adeſt.
¶ Peluſium aegypti vrbs: ⁊ vnum ex oſtijs nili, hinc peluſius a. um. ⁊ peluſiacus.
Luca. lib. viij. ⁊ pelluſiaci tam mollis turba campi: Mar. xenijs. Accipe niliacam
peluſia munera lentem. Sillius lib. iij. Caſtraq; peluſi Romano ſubruta ferro. pro
peluſij. pelodes ſinus maris per u.
¶ Spelunca. Verg. vj. ene. Spelunca alta fuit. vaſtaq; immanis hiatu. Peluſiū.
¶ Speleum. Idem in buco Certum eſt in ſyluis inter ſpelea ferarū male pati A pu Spelunca
leius vult etiam prima eſſe dipthongon: quia veteres ſepe verterunt u in ae di= Speleū.
phthongon vt cera ſcena pleraq; ſpeleunt, i. ſpelunca. Teleboas
¶ Teleboas viri propriū. Oui. xij. meta. Chthonius quoq; teleboaſq;. enſe cadunt Teleboe.
noſtro. Teleboe aetolie populi. ⁊ inſule quedam. vide ſebetus e ante b. Telebous
¶ Telebous viri propriū. Sil. lib. vij. Teleboi medio ſurgunt que regna profundo

Telecoon. Telegon⁹. telemach⁹ Telemus. Teleph⁹

¶ Telecoon viri ꝓpriū Valle. Flac. lib. iij. Anceus achelū ſternit ⁊ elate ꝓpina ſue cedere dextre Teleccoonta ſinit. Telegonus viri onmen. Proper. lib. ij. Quid petis aei mocnia telegoni Telemachus propriū viri. Horat. vij. epi. Haud male telemachus proles patiētis vlyſſi. Telemus ꝓpriū viri. Ouid. xiij. met Telemus curimedes quē nulla feſellerat ales. Telephus viri nomen . Hora. in arte. Telephus ⁊ peleus quū pauper ⁊ exul vterꝗ ꝓijcit ampullas. Telo. i. ꝑficio. T eliphonū pern

Velabruz.

¶ Velabrū locus Rome vbi optimus fiebat caſeus qui velabren ſis dicebat. Tibul. lib. ij. At qua velabri regno patet ire ſolebat. Marti. in xenijs. Nō quemcūꝗ focum nec fumum caſeus omnez: ſed velabrenſem qui bibit ipſe ſapit. In velabro ioēs gaſneate epule parabantur. Velicer fluuij. nomen. Sido. in iij. panegy. Bructerus: vluſa quem vliſer abluit vnda. Bructerus eſt populi nomen.

¶ Ae ante l. Aelia Varronis preceptor: ⁊ regio ⁊ mulier. Aeli⁹

Ae ante l. Aelia. Aelius Aelianus. Aelurus. Belua. Celum. Celo. Coelum Celſus. Oui. ante mare ⁊ terras ⁊ qđ tegit oīa coelum. Celius. Lelaps. Lelius. Lelia.

viri nomen. Aelianus propriū ⁊ appellatiuū. Aelca magiſtratus quidam Athenis Aelurus. i. felix Baelua cum ae diphthongo: teſte Georgio Valla. hic Beluinus ⁊ belutus. Hora. Belua multoꝝ capitum es. ſunt qui gemino l Bellua ſcribant ſine diphthongo: inter quos eſt Seneſis credens hinc bellum dici. ¶ Celum celandi inſtrumentū: ſic celo as. ſculpo. Auſo. lib. j. epig. Talia fecerūt ferrea cela deam. Celo. as. i. ſculpo ſiue ſigno: vnde vaſa celata dñr que anceſa veteres appellabant q̄ forent circūceſa. hinc celū mundi pars longe pulcherrima: q̄ ſic' ūs celatū eſt: cui aſtipulat Seneſis. Alij tamen a Κοιλον. i. cauum deduci volūnt teſte Varro. ideo cum œ diphthongo ſcribunt cœlū hinc celeſtis ⁊c. ⁊ celebs. alij ſine diphthongo celi ſcribunt per contrariū: a celo. i. abſcondo: nobis placet prima opinio vt per ae diphthōgō celū ſcribat. Celſus. i. ſublimis a celo deriuari volūt. hinc ꝓcelſus/excelſus: que alij a cello. i. cedo deducentes ſine diphthongo ſcribunt id nobis placet: at cello cecult. i. cedo cecidi diphthōgon habet: vñ ꝓcello: ꝑcel'o: ꝓcello: recello. Cella ⁊ quicqđ eſt hinc diphthongo caret: q̄ a celo. i. abſcondo fit. Celius viri et montis nomen. Celia mulieris propriū. [illegible]laps lelapis canis propiū: ⁊ forſitan viri aliquando: a lelaps lelapo. i. turbo: [illegible] q̄ velox ſit vt turbo. Ouid. iij. meta. Inde ruunt alij rapida velocius aura pamp[illegible]agus ⁊ dorſeus ⁊ oribaſus arcades omnes Nebrophonoſꝗ valens ⁊ trux cum lelape theron Et pedibus ptercIas ⁊ naribus vtilis agre Hyluſꝗ ferox nuper percuſſus ab apro. Deꝗ lupo cōcepta nape. Lelius lelia hoim propria. Mar. lib. xij. Quid facies e culo lelia non emitur. Nimiū decipit Petrarchā error Seruianus: nam auſus eſt diphthongon in proprijs variare. nā in. iij aphrice ait. Acciri propere lelium iubet. i. licet ille affuit. alibi nunc producit nunc corripit: tu id ne feceris ne pectus habere negeris.

¶ De añ l. Coelus coelia hoim propria. multi tñ per ae diphthō

Oe ante l. Cœliſyria cœliſtonia. Choelius Choelia.

gon ſcribūt: at cū s lr̃a ſelius ſelia etiam hoim ꝓpria ſine diphthongo ſcribunt: q̄ corripiuntur: vt ex Martiale facile deprehendes. Coeliaci ⁊ quicquid ex Κοιλοσ id eſt concauus deriuatur. vt Coeliſyria. i. caua ſyria. Coeliſtomia: quod per ae, quoꝗ recte ſcribi credit Calepinus quem vide. Coelius viri propriū ⁊ choelia mulieris propriū triſſyllaba per ſyncreſim ſunt natura ſuapte tetraſyllaba eſſe dicūtur. ꝑus eſt apud Sillium. li. x. poſterius vero apud Verg. lib. viij. ene. Foelix tam proprium ꝗ̄ appellatiuum. ſic foelicitas: foelicito tas ⁊c

E Ante m corripitur: vt gemo. at poſitione ꝑducitur Plemmyrion cum y greco in ſecunda ſyllaba: fluuij nomen.

E ante m Gemio.

¶ Exceptio.

Ver. i buc. Nec geme re acriaceſ ſabittur tur ab vlmo. Thema.

¶ Producunt que ab e litera etiā aſpirata inchoant: vt eminus hemina ⁊c. Hinc tollunt ꝟba emo emio: vnde redimere ⁊ redimire. Producunt quoꝗ diſſillaba tertie declinationis creſcentia in gtō: vt ſchema. nemo temo Sido. lib. ix. ſchema ſic artis phaleraſꝗ iungam. ſap. eſt. Thema licet quidam velint corripi: hinc epithema id eſt ſuperimpoſitū penultima producta: teſte Neſtore in dictione epitome Aratoꝛ lib. ij. dat ⁊ actio Pauli Ad vite precepta viam: ſic themate iuncto. Hi magis alterius ſoluerunt [illegible]cibus ora: ſic author argumentoꝝ Papinij quiſquis fuerit tandem Themate [illegible]poſito narrat thetis alma rapinam.

¶ Hinc excipiunt nemus/memor/chremes/themis/ femur. Hora. Iratuſꝗ Chremes oppidus. j. meta. Dic themi qua generis damnum reparabile noſtre Arte ſit.

Vergil.j.enꝰ.Eripit a femore ⁊ trepidāti feruidus inſtat:ita legendū eſt:nō foemine Femur
cōtra Seruiū:qꝛ foemē diphthōgo oe hꝫ teſte neſtore.femur aūt notū eſt ſemp corri
pi.Cremētū. vnde incremētū.Vergil.in buc.Chara deum ſoboles magnū iouis in= Crementū.
cremetum.Chrema me.apud Philelphum in.ix.decime oppidi nomen eſt. Italie Crema
Mantua in.iij.de triumpho Bon.corri.poteris variare.Chremites producitur a Lip
pio.Demo is.dempſi in preterito.teſtimonium facile occurret.Demum aduerbiū Demo.
perſius.Nunc demum numero ⁊c.Demos .idē populus hinc multa ſunt propria ⁊ Demuꝫ
appellatiua demodocus demophoon demoleon demarcus demarchia Demoſthe= Demoſcū
nes Democritus.teſtimonia paſſim occurrent.Iuue.ſat.x.Eloquiū aut famaꝫ De ſuis
moſthenis aut Ciceronis:in quo hallucinatur quidā neotericorū dicēs. Unde fuit Demo=
profugo vocitata demoſthene plebes.Demetrius apud Iuue.⁊ alios viri ꝓpꝛium ſthenes
ſic demenetus ⁊ democles ⁊c. Mnemo

¶ Mnemoſyne muſarum mater.vide Deois in e anteo.Mnemoſynon. Catullꝰ ad ſyne
Aſinium.Verum eſt mnemoſinon mei ſodalis.i.monumētū.phal.eſt.Neneia a ſo= Mnemo=
lo Seneca ſemel tantum notam produci.vide e ante a ſynon.

¶ Phemius viri ꝓpꝛium.Philelphus in.ix.prime.ſic fertur phemis olim eſt finis Rhemius
verſus:ſi quid fiat a pheme.i.fama.vt poliphemus:producitur. Remex.

¶ Remex remus remigo.as.Remigium.Propertius li.ij.Iam licet ⁊ ſtygia ſedeat Remus
ſub arundine remex.Verg.j.enei.Frāgūtur remi ſic remi orū.oppidū Gallie non in Remi.
declinabiliter remis vt indocti dicunt.Sido.in euchariſtico.preterea ꝙ me pridem Rhemus.
remos venientē.Rhemus turni miles.Verg.ene.ix. Armigerūqꝫ premit aurigāqꝫ Remigiꝰ
ſub ipſis.At remus romuli frater corripitur.Perſius.Unde remus.⁊c. Remigius * Vergi.
viri propꝛium puto produci a remex remigis. cana fides

¶ Semi cū ſuis:vt ſemis ſemiſſis ſemihomo ⁊c.Perſi.Nullo thure litabis hereat ⁊ veſta re=
in ſtultis breuis vt ſemuncia recti ſic ſemodius.ſemita quaſi ſemi iter. Semen ſe= mo cū fre
mino ſeminiuꝫ ſeminarium ſementis teſtimonia vulgo patent ſemi in quibuſdam i quirinus.
penitus perdit:vt ſemūcia:non in oībus quicquid dicat.Nebriſſenſis:vt ſemihomo Semi
ſemiermis ⁊c.ſemachus niobes filius in Pylade. Semen.

¶ Temetū vinū dictū ꝙ mentē tētet ⁊ labefactet:variatur.hinc tumulentus temu= Semiuir
lēta.Iuue.xv.ſat.De corcyrea temetum duxerat vrna.Hora.epi.vltima.Accipis * Ver.Et
vuam:pullos:oua:cadum temeti.nempe modo iſto paulatim mercaris agrum. nūc ille pa

¶ Ae ante m.Aemulꝰ aemulor hec;Choeroboſcꝰ aſpirat teſte riscū ſemi

Georgio Valla. uiro comi

¶ Aemilia ſermonis lepiditas.hinc aemilius aemilia hoīm ꝓpꝛia aemilia quoqꝫ tatu
regio eſt.Aemulienus ꝓpꝛiū ⁊ appellatiuū.Mart.Pauper eris.ſemper ſi pauper es Temetuꝫ.
Aemiliane Dantur opes nullis nunc niſi diuitibus.Petrarcha errauit in.iij.epi. Ae an̄ m.
Dux marcus emilius eſto.Aemon onis.viri ꝓpꝛiū:vnde aemonia regio que etiam Aemulus
Theſſalia dicitur vnde aemonius a um.et emonis idis.quidā aſpirant hemonia: Aemilia.
vt calepinus meminit.Clemēs ꝓpꝛiū ⁊ appellatiuū.vnde Clementia ꝓpꝛiū mulie= Aemilius
ris.ideo minus docte Petrarcha dixit in primo epiſto.ad Dionyſiū.Cō iuge quin= Aemon
etiam ſpoliata Clementia magno Tunc aderat. Cementum.⁊ a cedendo Aemonis.

¶ Demō demonis:demoniū:demoniacus.hinc cacodemō ⁊c.Deo.i.intelligo:ſcio Clemens.
Hemꝰ mōs.Thracie dictus ab Hemo filio Boree ⁊ Orithye. Tortellius dicit ſine Demon
aſpiratiōe ſcribi emus.Hema.i.ſanguis.vñ multa ſunt:vt hemanites lapillus ru= Hemus
bous ſanguinei.¶ Hemorrhois ſerpēs cuiꝰ morſu ſanguis effluit.Rhois fluor.Lu Hema cū
ca.lib.ix.At nō ſtare ſuū miſeris paſſura cruorē ſquamiferos ingens hemorrhois ſuis
explicat orbes.hemorrhois item eſt ſanguinis fluxus:morbus gratus. Hemonia Hemor=
iam ſtatuit hemibetū.Memus viri ꝓpꝛiū.Philel.ix.ſeptime meme decus Sene. rhois.
mentis ſolatia noſtre. Lemargia penultima longa ingluuies.lemargus guloſus. Memus

¶ Oe an̄ m coemiteriuꝫ a coemaome.i.ſopio:qꝛ ibi mortui dor= lemargia.

mire dīr.indocti a cimis i.dulcis cimiteriū dici autumāt quos Neſtor bene repre= Oe an̄ m.
hēdit.Foemina e foemina uꝫ.foemē ntūs rarus eſt vt in heteroclitis diximus hinc Coemiteri
foeminalia ⁊ effoemino as. um.
Foemina.

¶ Loemius.i.Appollo apud Lindios vt refert Macrobius lib.j.ſatur. Loemius.

¶ Phoemonoes filia Phoebi:que heroicū carmen prima cecinisse dr.Papini.ij.ſyl Phoemo=
Refertqꝫ arcana pudicos Phoemone fontes.Eſt quoqꝫ alterius Phoebadis nomē noe.
Luca.lib.v.Phoemonem errare vagam curiſqꝫ vagantem.

¶ Poemenis canis nomen:interpretatur paſtoralis. Ouid.iij.met. Pecudeſq; ſecu
ta Poemenis q̄natis comitata harpya duobus ⁊ ſubtricta gerens Syconius ilia
ladon ⁊ Dromas ⁊ canache. Poemenicus.i.paſtoralis.

E ante n.

SAnte n producit vt den⁹. Menopil⁹iudei nomen apud Martialem lib.vij. Notentur generalibus regulis notata: vt Siren ſirenis:ren renis. Arator lib.ij. Studeatq; ſacerdos Renibus obſtrictis myſteria caſtus adire mendoſi libri habent:obſtrictis renibus ⁊c.

¶ Exceptio

Blene. Splenius Senio; Senus. Sene. Strenuus Strenus Tenos. Uena. Uenor. Uenucula Senia. Enio. * Marti. Cum dubitaret adhuc belli ciuilis. Enyo. Enipeus. Enim. * Hec tibi fabor enim quã hec tua cura remordet Eniſpe Eneſimus Feneſtra Menãder. menalina. Menecrate ⁊ ſilia. meneceus menocti⁹ meneſthe⁹ Menenus Meneſes. Penes Penu. Penitus Penetro. Penates Pheneuz. phreneſis. Xenos. Xenium, Axenos. Euxinus proxeneta

¶ Corripe habentia ante e/b/g/s/t/v. vt bene genus ſenex teneo venus. Hinc tollitur geneſar apud Sedulium. Blene ppl'i ſine capitibus habẽtes in pectore faciez. Claud.de Nilo. Errat per meroem blenaſq; ſetos atrãq; ſyenẽ. Spleniũ q; a; ſplen deriuẽt ſignificationẽ vide apud Mart.lib.ij. Et numeroſa linit ſtellantem ſplenia frontem. multũ diſſentiũt, Calde.et Merula. Schenous medu ſe ſoror teſte Debellio Senio ⁊ Senus a ſex. Perſi. Quid dexter ſenio ferret ſcire erat i voto. Sene ſenaꝝ oppidi nomen. Phil. etiã ſingulariter ſepe loquiẽ. Sena ne cõtra primitiui naturã producitẽ:q; ſenones corripiẽ q̃ ſũt galli:vnde Sene dicte ſunt. vide Clanis a añ n Strenu⁹ licet nõnulli gemino n ſcribũt ſtrẽnuus: vt qdã bren⁹:alij brẽnus ⁊ ſemper pducitẽ. Strena munuſculum. Auſo.ad Urſulum. Curam p ſtrenis excubuiſſe tu⁹

¶ Tenos inſule nomẽ. vide Didyme i ante d. Uena. venor aris. Uenucula vua.iij. ſatyr.lib.ij. Hora. Senia ꝓpriũ mulieris. Mart.li.vij. Dicis ſenia. ſed negant latrones. phal.eſt. Uenenũ corripiẽ:licet putetur a venis nomẽ habere. Threnos threnodia Teneſinus. ¶ Enyo vide vocalẽ ante vocalẽ. Enipeus vel enipheus fluuij proprium vide i ante n. Sperchi⁹ etiã eſt viri ꝓpriũ. Papi.xj the. Egregi⁹ lituo dextri Mauortis. Enipe⁹ hortato. Enim cõiunctiuo notiſſima. Eniſpe apud Papi.in.iiij. theb. vrbis nomẽ. Seneca in hecuba. Queq; formidãt borcam eniſpe. ſaphi eſt.

¶ Eneſimus viri proprium. Ouid.viij.met. At non letiferos effugit Eneſim⁹ ictus aliqui libri habent per o oneſimus. Enienes

¶ Feneſtra. Iuue. Quum pateant alte caligante ſq; feneſtre. Henetus.

¶ Menandri viri propriũ. vide Plato a ante t. ¶ Menalina propriũ mulieris apũ Ouid.iiij. Faſto. Menapij populi Hermanie. Martia.in xenijs. Cerretana mihi ſiet vel maſſa licebit de Menapis lauti de petaſone vorent.

¶ Menecrates menetias menetes menephrõ menele⁹ cũ eu diphthongo menela⁹ menedemus menalippus menalippe menalcas. menecchmus ⁊ q̃cquid ſit a meno id eſt maneo dicta noia ſũt hoim ꝓpria:teſtimonia vero ſunt admodũ facilia. papinius.iij.ſyl. Parthenope clari gen⁹ ecce. Menecratis auget. Meneceus cũ eu diphthongo Creõtis Thebanoruz regis fili⁹. Stati.vij.theb. Uideo que noſter ſigna Meneceus. Que noſter gerat arma Creon. q̃ celſus athena. Sphynge per ingẽtes homolaidas excat Hemon. Sphynx. Thebanorũ ſignũ vt aquila Romanoruz homolaides ſeptem thebarum porte. hinc vrbs ipſa heptapylos, dicta eſt docuit, Lactantius Papinij fidiſſimus interpres.

¶ Menoetius proprium viri:hinc menoetiades apud Ualeriũ Flaccũ li.vj. ¶ Meneſtheus. vide poſitionẽ menenus viri proprium. Catul. Uxor macneni ſepe quam in ſepulchretis. Scaſon eſt. Meneſes viri proprium. vide e ante s.

¶ Penes ꝑpoſitio. Hora.in arte. Quẽ penes arbitriũ eſt ⁊c. Penu vel penuz vel penus. penitus ⁊ penetrare, nota ſunt. vt penates. Pheneũ lacus ⁊ oppidũ Archadie licet Tortellius foenũ per oe diphthongõ legerit. Oui.xv.meta. Eſt lacus Archadie pheneũ dixere priores. ¶ Phreneſis video ſeri per corripi. videto o ante s. tñ producitur phreneticus a Mar.li.xj. Inuaſit medicus ſicca phreneticus; Eucli.

¶ Xenos.i.hoſpes ⁊ pegrin⁹. hinc xeniũ mun⁹ hoſpitalitatis. Marti.in xeniis. Ois in hoc gracili xeniorũ turba libello:nõ mirabor vicẽtem. De locupletemanu xenia multa dabat xenodochiũ dictũ eſt:ſic corripiẽ. Axenos.i.inhoſpitabilis: eſt quedã maris pars q̃ dicta eſt poſtea. Euxin⁹ cũ i lõga in penul.e in ei diphthõgon vſq; euxeinos grece ſcribitur; ideo in Perihegeſi mẽdoſe Euxin⁹ p axen⁹ legiẽ qdã libri recte hñt axen⁹. alij male ſic poſt hos. Cerceti iuxta quos euxinus altis. Ouid. in triſtib⁹ Frigida me cohibent euxini littora ponti dictus ab antiq̃s Axenus ille fuit. Hinc etiã proxeneta vel proxenetes.i. negociator ⁊ mediator inter venditorem ⁊ emptorez proxeneo.i.cõcilio vel,induco ad aliq̃d faciendũ. Mar.x. Uatiniorũ proxeneta fractoruz. Scazon eſt:ſic xenophanes xenodorus Philoxenus Ariſtoxen⁹ xenocrates ⁊c.

¶ Zenobia zenon zenodatus ⁊ plura per zeta ſcripta: aliunde ſunt: ideo nõnulli ma le exceperunt zenon quod penultimam in obliquis ꝑducit contra indoctos. Marti. lib. x. ad pannicum. Democritos zenonas in explicitoſq; platonas. Sidoni. in epi= thal. pol. Chryſipus zenonq; docent precepta tenere.

¶ Ae ante n. aeneas vel enea teſte Neſtore: hinc eneis eneade.

¶ Aenos laus. vnde a peneos. ⁊ parenſis ammonitio.

¶ Aenus vrbs ⁊ fluuius teſte Neſtore. Aeneus. i. aereus. Aenobarbus viri ꝓpꝛium ⁊ aeneatores tubicenes.

¶ Aenaria inſula. Anna vrbs Sicilie. Aenea etiam vrbis nomen.

¶ Aeni inſula iuxta ſinum arabicum. Aenygma: ſermo obſcurus: aenygmaties ae= nygmaton propoſitoꝛ.

¶ Benachus: teſte neſtore cum Toꝛtellio lacus eſt gallie Ciſalpine. Petrarcha in x. Ecloga male coꝛripit. vide latius a ante r.

¶ Caenos. i. nouus. hinc multa ſunt. vt caenodoxia noua gloꝛia. caenotaphum no= uum ſepulchꝛum At per oe coenos cois eſt: ⁊ coenodoxia cois gloꝛia. coenotaphium commune ſepulchꝛum. Cenos ſine diphthõgo. i. inanis. hinc cenodoxia inanis gl'ia cenotaphium vacuum ſepulchꝛum: hec pulchꝛe declarat Toꝛtelli. Ceneus cum eu diphthongo vir qui antea femina fuerat ⁊ ceneis dicebatur.

¶ Cene vrbis nomẽ apud ſinum Laconicum: vnde Cenites poꝛtus. ⁊ Ceneus Jup piter. Ouid. Victoꝛ ad coecolia ceneo ſacra parabat Vota Joui.

¶ Chlena veſtis que lena quoq; dicitur. at leno ⁊ lena ſpurciſſimoꝛum hominum appellationes diphthongo carent.

¶ Frenum a frangendo. vnde frenare. effrenus ⁊c.

¶ Lena veſtis vt dictum eſt. Leneus. i. bacchus.

¶ Menas dis. Baccha a menome. i. furere. Mena piſcis.

¶ Menalus pluraliter menala oꝛum. mons ⁊ vrbs. hinc menalius a um.

¶ Nenie arum. quod ſingulariter quoq; lectum eſt nenia ae. ⁊ in neutro gñe plura= liter nenia oꝛum. quidam ſine diphthongo ſcribunt.

¶ Scena ex veterum conſuetudine: q2 grece per κ ſcribitur. que in ae diphthongõ veteres vertebant. ijdem ae diphthongo annotabant q̃cquid contra pꝛimitiui na turam e longum habet vt ſemen demus ⁊c. id multis ex Varrone ⁊ alijs declarat Toꝛtelli⁹. Scena inumbꝛatio eſt a ſcia. i. vmbꝛa. hinc ſcenicus pꝛo ſcenium ſcenoma atis. ſcenos ſcenophegia oꝛum. Scenete Arabie populi.

¶ Tenarus locus Laconie vbi putabatur eſſe deſcenſus ad inferos. hinc tenarius a. um. ⁊ tenarum oppidi nomen.

¶ Tena vel tenia faſcia ⁊ lapis albicans ſub aquis in facie ſimilitudinem. Vergil. v. ene. Puniceis ibant cuincti tempoꝛa tenis. Jdem libꝛ. vij. ene. Fit longe tenia vit= te. Tenia etiam piſciculus quidam. Tenie pluraliter tantum eſt oppidum. Veneo. i. vendoꝛ venum: venundo. authoꝛ eſt Apuleius: teſte Neſtore.

Oe ante n. Coenos. i. cois. hinc coena ꝙ multoꝛũ eſſet cõmunis

vnde ceno as. cenatio cenaculum: domicenium incenis ⁊c.

¶ Cenobium vbi cõis vita eſt: bios vita dicitur: ceonobita penultima longa in ceno bio viuens. Cenum. i. lutum a celo. i. inquino: Chenix cis. ⁊ chenica e. cum ch aſpira to. menſura quatuoꝛ ſextarioꝛũ. Pꝛiſcia. in libello de ponderibus. Recipit geminas ſextarius vnus. Qui quater aſſumptus fit Graio nomine chenix.

¶ Fenus oꝛis. diminutiuum eſt fenuſculum fenero ⁊ feneratoꝛ ⁊ fenebꝛis adiectiuuz vt fenebꝛix lex. de fenoꝛe. Fenum: q2 ſine cura fenus pꝛebet. hinc fenifex feniſecus et feniſecũ fenica ⁊c. Feniculũ herba cuius ſemẽ terre mãdatuz magno fenoꝛe reddit fructum: grece marathꝛũ dicitur. Menia a muniendo. nam oe diphthongõ ꝓ u vete res poſuerunt ⁊ cõtra: q2 merus ꝓ murus lectum eſt. hinc ſubmenium ⁊c.

¶ Oenos. i. vinum. hinc multa ſunt. Oenopola oenopolium oenophoꝛum oenigena oenipotes oenophius oenãthe hoc vltimũ vrbis nomẽ eſt. ⁊ floꝛis vue. anthos flos cum th aſpirato: flos eſt vue labꝛuſce. vnde euanthinum.

¶ Oeneus Aetolie rex. hinc oenides ꝓ tydeo. Oenomaus Hipodamie pater ⁊ Li= die rex. Oenochonum Theſſalie fluuius. Oenops viri ꝓpꝛium. Oenopion viri pꝛo pꝛium. Cicero in Aratoꝛe. Oenopionis aues epulas cenare nitentis. Oenone oeno= nes mulieris pꝛopꝛium. ¶ Oenotria Italia. Oenotrij Itali Oenotrus ſabinoꝛum

zenon
Ae ante n.
Aeneas
Aenos
Aenus.
Aeneus
Aenea
Aeni.
Aenygma
Benacus.
Caenos
Coenos
Cenos
Ceneus
Cene.
Celena
Frenum
Lena
Leneus
※ menali⁹
Ver. i buc.
Incipe me
nalios me
cum mea
tibia ꝟſus
Nenie
Scena cũ
ſuis
Tenarus.
Tenarum
Tena
Tenie
Veneo.
Oe ante n
Cenos cuz
ſuis.
Cenum
Chenix
Fenus cũ
ſuis
Foenum.
Feniculũ.
Menia
Oenos cũ
ſuis
Oeneus
Oenoma⁹.
Oenocho=
num
Oenops
Oenopiõ
Oenone
Oenotria.

Pene · Penuria · Penula · Penus · Pena · Phenix. · Phenicia. · Phenicopterus · Phenos cum ſuis.

rex. Oenotrides inſule. Pene aduerbium. Luc. x. Vindicta ſenatus pene data eſt fa mulo. hinc penultimus Rufinus Tullius hunc laudat cui ſit penultima longa. ergo male legitur in Alexandro. An erit is iuncta fietqꝫ penultima longa. expunge encleticam. Diphthongon habere pene docet Seru. Valla licet Calepinus inter nō diphthongata reiecerit. hinc penuria teſte Feſto ꝙ pene minus ſit ꝙ̄ neceſſe eſt. Claudianus. lib. ij. in ruf. Tanta neqꝫ geſtandi fuerit penuria ferri.

¶ Penula veſtis. teſtis. Seru. Valla Penus Carthaginenſis. Diminutiuum eſt penulus qued eſt nomen fabule Plauline. hinc oe in u verſa punicus ca. cum.

¶ Pena penitet ꝛ quicquid hinc fit: vnde tamen punio oe in u verſa aut contra.

¶ Phenix auis ꝛ populus. Phenicia regio: phenix quoqꝫ viri ꝛ arboris nomē ꝛ color rubeus. vnde phenicaeus a. um. i. purpureus color neutro genere phenicū dicit. Phenix etiam fluuius eſt Theſſalie in aſopū fluēs. Pheniſſa femina phenice phenicopterus auis rubeis alis: nam pterea ala dicitur. Juuena. ſat. xj. Et ſcitꝫ ce volucres ꝛ phenicopterus ingens. Tortellius legit per. duas dictiones phoeni copterus ꝛ dicit copterum eſſe auem quendam.

¶ Chenos cum ch aſpirato poſt s. i. funis. hinc multa ſunt: vt ſchenobates: funambulus: neurobata: funirepus.

¶ Scheneplocos funarius ſeu reſtio. Item chenos ꝛ ſchenismos. i. terre menſura continens quinquaginta ſtadia vt inquit Herodotus lib. ij.

¶ Scenos oppidum Boeotie a cheno athlantis patre nomen accepit. hinc atlāta puella vocatur ſcheneia: ſchenis idis: ꝛ ſcheneis idis. Ouidi. x. meta. Talia dicentem molli ſchenia vultu Aſpicit. Sido. in prefa. epith. Pole tradidit ſchenida terca dente pomo: phal. eſt. Claudianus in laude Seerne regine. Hippomenes trepidus curſu ferroqꝫ ſecutam Aurato volucrem flexit. Scheneida pomo. ſchenos ꝓ oppido leges in. vij. theb. Papinij. Schenus eadem ſcriptura eſt arbor ex lentiſcorum gñe.

Schenus

Schenus untis. flumen athenis proximum. a iuncis nomen habet: proinde iuncarios: campos in Hiſpania ſcheuntas vocat Strabo.

¶ Schenita amnis quidam archadie. Schenum locus in Booetia vbi vnguentū peſſimum eſſe dicitur. hinc viliores meretriculas vocant: ſcheniculas.

E ante p. · Vepres. · Crepida · Epi. · Ephebus

E Ante p corripitur, vt vepres. Hora. Corna vepres et pruna ferunt. Crepis idis ꝛ crepida licet apud grecos primam ꝛ penultimam ꝓducant teſte Neſtore: Perſius, non hic qui in crepidas graiorum ludere querit. ſic ceteri epi in omnibus compoſitis contra Alexādrum: vt epacta epiſtola ephs Ephebus ab epi ꝛ ebe: id eſt pubertas: nō a phebus: vt cū Catholicoꝫ ſompniat Vgutio. Juue. ſat. ij. Armenius zelates cunctis narratur ephebis. Rufus in Ara. Troicus haurit aquas ꝛ fundit ephebus ab vrna hic mendoſe legitur funditqꝫ ephebus ab vrna. hinc ephebia prima adoleſcentie etas authore Donato: ꝛ (ſi alexandro nequam credimus) locus in quo pueri proſtant. errat tamen nequam in prima ſyllaba dicēs

Epops

Quo proſtant pueri locus Ephebia dictus eſt. Epheſus corripitur: vt videbis in e ante s. ideo peccat Petrarcha dicēs. x. Egloga. Qui docet Epheſeos: tyrios qui rū pere campos. Epops. i. vpupa. Ouid. vj. meta. nomē epops volucri: facies armata videtur Alexander nequam. Cum fulicis vpupiſqꝫ petunt excelſa volando. Errauit vtroqꝫ Petrus Riga in leuitico dicens. Vpupa que melius ita dicitur epopa nidum. Idem teſte Neſtore male dixit in libro numerorū. Ollarum carnes Peponum fercula porros. qꝛ Peponum corripitur ab Homero ꝛ alijs.

Cepus.

¶ Exceptio.

¶ Cepus abſqꝫ diphthongo: teſte Neſtore: monſtroſum quoddam aīal in aethiopia a Babylonijs adoratum Philelphus in. vj. quarte. adducaſqꝫ licet cepos vulpeſqꝫ

Cephiſus.

lupoſqꝫ. Cepos vrbs per s

¶ Cephiſus Boeotie fluuius. vnde Cephiſis idis. ꝛ Cephiſius a. um. Lux. Boeotū

Cepheas.

coire duces quos impiger ambit. Faticida Cephius aqua.

Cepheus.

¶ Cepheus andromede pater. vnde Cepheni populi. Ouidi. v. meta. Conatī mittere Cepheus. Quid facit exclamat ꝛc. Et in. j. verſu. Dumqꝫ ea Caphenum medio Dona eius heros agmine cōmemorat: pro Cephenorum. ¶ Cepio viri ꝓpriū. Sid. in. j. panc. haud aliter ceſus quōdā quum cepio robur dedidit Auſo. ſi a cepis deducetur diphthon. annotabitur cepio: licet id obſeruari non videri cephal. appel per s

¶Ephitus viri propriū. Verg.ij.enei. Addūt ſe ſocios Ripheus & maximus armis Ephitus
Ephitus oblati per lunā hypaniſq3 dimaſq3 & lateri agglomerāt nr̃o iuueniſq3 Epytus
choreb⁹. Apud eundē alibi eſt phitus: ſed de altero forſitā loquit̃. Epytus cū y gre Epitus
co viri propriū. Oui.iiij.faſt. Proximus eſt titulis epytus alba tuis. Epiros vl̃ epi=
rus eſt regio que moloſſia. Chaonia & albania dicit̃: hinc epirota nat⁹ in epiro. Lu
canus in.ij. Primus in epiron boreas agat. Ephestus epheſtion epheſia epinitus
epiola. Epitydes proprium aut patronymicum apud Vergilium quinto eneidos Epytides
Eperies epiolus ephula.
¶Sepida populi nomen. Sidonius.iij. panegyrico. Sepida trux ſequitur Scotum Sepida
Burgundio cogit.
¶Hepar atis grecū: quo latini vix vſi ſunt ſignificat. iecur. ſcribitur teſte Neſtore
cum e aſpirato quod in e lōgum ꝟtit̃. ꝓducit̃ ab Homero in.xj. Odyſſe. teſte Neſto= Hepar
re quare peccauit Macer dicens. Sumptum curat hepar. nec ab epi. dr̃: vt cū Ca
tholico ſopniauit Vgutio. Errat ſimiliter Alexander cum Macro.
¶Leponticus viri proprium. Sil.lib.iiij. Occidis & triſti pugnas lepōtice fato. Pu
to dici a Lepontijs Italie populis teſte Strabo.lib.iiij.
¶Repo is, vnde obrepo ſubrepo. Hora in arte. Verum operi longo fas eſt obrepere Repo.
ſopnum germanicus. Ceſar in arato. Tunc cynoſura alte repit tūc totus in vndas Repens
Mergitur orion: humeris & ꝟtice cepheus mendoſe hn̄t fere oēs libri. Tūc alte cy= Repētin⁹.
noſura repit &c. At repens nomen pro repētinus aut aduerbialiter pro repēte vnde Sepia
cunq3 ſit perpetuum corripit̃. Verg.enei.xij. Quo ruitis queve iſta repens diſcor Morte re=
dia ſurgitus Ouid.j.faſto. Bina repens oculis obtulit ora meis. pētina.no=
¶Sepia piſcis ex cuius cruore atramentū fiebat: & pro atramēto ſumit̃ a Perſio li gaudere
dicēte. Nigra q inſula vaneſcat ſepia lympha. Sepia etiā eſt ſcopul⁹ iuxta Athe malorum.
nienſium littora. Sepias adis ꝓmontoriū Macedonie in ptote. & vrbs in.ix. Stra= Sepias
bo. Valerius Flaccus lib.ij. Jam ſciatos ſubſedit aquis: iā3 longa receſſit. Sepias Sepio.
attollit &c. Sepio.pis.ire. ſeps ſepis. & ſepes ſepis Verg. Vicino ab limite ſepes. ni Sepum
hil⁹ hoꝝ putat Calepinus diph thōgari. Neſtor dicit ſepio & ſepes a veterib⁹ diph
thōgo ae notari ſolere: quos imitari operęciū eſt inquit Neſtor quo teſte ſeps pro
ſerpēte grecum nomē diphthongo caret. Sepum pro ſeuum pingue illud in bob⁹
vnde fiunt candele quod per b ſebum quoq3 dicitur. Sephora
¶Sephora mulieris proprium producitur a Riga: vide preputiū u ante r. Sepiū tlepolem⁹
per u Tlepolem⁹ Herculis filius. Ouid.xij.meta. Prelia Tlepolemus, pylio refe=
rente dolorem Preteriti alcide tacito non pertulit ore.
¶Vepicus producitur compoſitione vt vegrādis & veiouis: & a pleriſq3 diphthon
go notentur.

¶Ae ante p. Aepia ae: teſte Neſtore vrbs ꝓpinqua pylo. Aepo= Ae ante p
lus caprarius. ſic aepole aepolica aepolū. Aepitus viri propriū teſte Tortellio for Aepia.
ſan idem de quo Ouidius loquit̃. Aepy cum y greco: teſte Neſtore vrbs quondam Aepolus
ſub Neſtoris ditione in montib⁹ ſita: nam aepi ſublime eſt. aepys alt⁹ hinc. Aepe= Aepitus
cus paſtoris nomen apud Petrarcham in.vj. ecloga: & aepy mulieris nomen ibidē aepy.
Aephitios vrbs quedam. vnde aephitius a.um. vide in crementis ꝑſophis idis.
¶Cepe pis. loci cuiuſdam nomē: at Ceps phi diphthongo caret. author huius eſt Caeps
Guarinus. Cepi ptm̄ a capio ex veterum conſuetudine authore Tortellio cui aſti ceps.
pulat̃ Calepinus Guarin⁹ diſſentit & Regius dicens.in.xij. Fab. Citra diphthon caepi.
gon ceparamus legendum mihi videtur vt intelligamus ſumpſeramus. cepe et ce=
¶Cepe neutrū & cepa pe. femininum: teſte Neſtore ex Apuleio: a capitis magni pa
tudine. Ouidius. Cedenda eſt hortis eruta cepa meis. lecta ſunt quoq3 cepitum et
cepius. vt in heteroclitis declaramus.
¶Sepe aduerbium. Sepes & ſepire: teſte Neſtore: vide e ante p ſepio. ſepe.

¶Oe Añ p. Cepi verbū defectiuum eſt ab ātiquo cepio de quo Oe ante p
ſatis diximus in eclypticis. hinc ceptus a.um. & cept⁹ m. i. initiū. hinc incipio teſte cepi.
Nebriſſenſi ergo cū oe diphthongo ſcribitur teſte Nebriſſenſi incoeptus &c.

¶E ante q corripitur vt equidē quod Vergilius: teſte Seruio E ante p.
tantum prime perſone dedit, Ut. Non equidem inuideo &c. Jdeo putarunt eſſe com
poſitum quaſi ſit ego quidem propter quod Badius cenſet Aetnā non eſſe Vergi.

Equidem. ſianam in qua dr Haud equidē mirum factu q̄d cernimus extra. ſic Perſius. Non equidem hoc dubites. ideo Priſcia. vult equidem eſſe ſimplex. Ego quidem apud Salluſtium ſolueret per regulā. Equiualens geminis ꝛc. Neq; nequeo corripiun‑tur cum nephas vt quicq̄d ſit a nec vel neq;. At ꝑducūtur a ne aduerbio ꝓhibendi veniētia vt nequis nequā nequādo nequaq̄ nequicq̄ (vt eſt apud Gellium) Ouid. Nequitia eſt queſte non ſinit eſſe ſenem. Verg. Hic tibi nequa more.

¶ Exceptio.

Sequana. ¶ Sequana fluuius vñ ſequanici ꝛ ſequani ppl'i hui⁹ fluuij accole. Luc. lib. j. Optima gēs flexis in gyrum ſequana frenis. Marti. Hāc tibi ſequanice pinguē textricis alūnā. Sido. in. ij. paneg. Rigid; hūc abluit vndis. Rhen⁹ / Arar / Rhodan⁹ / Moſa Matrona / Sequana / Led⁹. Clitis: claris: arar ꝛc. Petrar. lib. iij. epi. ad Reinaldū corripit ſequana male quidem vt alia multa. Suſq; deq; producitur in Lucilio.

Ae ante q. aequus, cū ſuis. ¶ Ae ante q aequus ab equa: vñ primā diphthōgi vocalē accipit: naz aqua ſedata adequat: hic equalis: eq̄tas. eq̄ equor equo as eq̄noctiū: equamētum: equanim⁹: equeu⁹: equalaneū: equiman⁹: equilibrū: eq̄paro: eq̄diale: eq̄polleo: equiuocū ꝛc. Georgi⁹ Valla vult ex greco ecos deduci. ideoq; diphthōgō nō ratione: ſed vſu obtinere. Aequi Italie populi in. vj. Faſtorum Ouidij.

Aeq̄colus Eq̄colus ¶ Aequicolus forte ab equus ppl'us Thucie. Sillius li. viij. Raſtriſq; nouāt equicola rura. Equicolus viri ꝓpriū corripit. Verg. ix. ene. Et pulcher equicol⁹ armis aequimelium locus quidā Rome erat vbi melij domus terre equate erat.

Aequana. ¶ Aequana montes Surrentini, hinc equanus apud Sil. lib. v. viri ꝓprium.

¶ Aequotutium oppiduli nomen.

E ante R. Eryx. ¶ E ante R corripitur vt eryx eros otis viri propriū. Erotion mulieris nomen. Erato peritus. Mart. libro. ij. Ex hoc ocius Rufe videtur eryx. ſic Vergilius ꝛ alij tam pro monte q̄ viro: ideo male dixit Petrarcha. in. vj. Aphrice. Fortiſſimus erix. Horatius. Agricolam laudat iuris legumq; peritus. Martialis libro decimo. Plorat eros ꝛc. Merula etiam viri cognomen: licet Soranus errore. Seruij imbutus aliter locet.

Exceptio.

Verona ¶ Produc diſſyllaba habētia p añ e. vt pera pero peronis calceamētū ruſticū hic
✳ Ouidi⁹ peronatus. Iuue. ſat. xiiij. Nil vetitum feciſſe volet quē non pudet alto per glaciē
Mātuan⁹ Perone tegi. Pero us. nymphe nomem apud Propertium. li. ij. produc quecūq; p
Vergil. de ve ſyllabam inchoantur. vt Verona ꝛc. Martialis. lib. x. Nec ſua plus debet tenui
bet Vero‑ Verona Catullo. Iterum labat hic Petrarcha dicens. Ecloga. x. Ecce veronei per
na catulo. prata virentia martis Ire duos video.
Pheres ¶ Tollūtur vtrinq; q̄dā pheres etis. viri ꝓpriū. Papi. viij. theba. Strauit ab anta
Phere phares Phere oppidū: vnde phereus. a um. Ouid. ij. de arte. Cynthius admeti va‑
Veredus cas pauiſſe phereas Fert: et in paruas detuliſſe caſa vereor veru verutū vulgo nota
Berillus Veredus equ⁹ cū ae diphthōgo in ſcda ſyllaba teſte Neſtore. Hinc veredari⁹ nū‑
Berytus tius qui equo vtitur. Mart. Stragula ſuccincti venator ſumme veredi.
Cleros. ¶ Berillus lapillus. Propriue lib. iiij. Et ſolitū digito Beryllon addiderat ignis
Cerusa ſic ceteri. ideo Prudentium non imitabor dicētem in pſyco. Hinc tibi Sapphyrum
Cerathus ſociauerat inde Beryllon ſcribitur cum y greco vt quod ſequitur berytus phenice
Ceretum vrbs. Priſcia. in perhigeſi. Antiquamq; tyron: beryti ꝛ menia grate.
cherinth⁹. ¶ Cleros i. ſors. hinc clericus ꝛ clericta lena in plautina aſinaria. Sido. lib. ix. Cleri‑
Eridanus ci nequid maculet rigorem Fama poete, ſaphicū. cum Adonio ſcribitur grece per
✳ Vergil. ita literam perpetuo longam Ceruſa pigmētū: vnde mulieres ceruſate dicuntur
Eridanus Mart. Et ceruſata cādidior acute. Auſonius de biſſula. ſandix ꝛ ceruſa alias ſimu‑
quo nō ali lare puellas. Cerathus cum th aſpirato Crete fluuius. Verg. in ciri. Carpatiū fu‑
us per pin giens ꝛ flumina cerathea. Ceretuz oppidū a Calepino ſine dipthongo ſcribitur in‑
guia rura. cole Ceretani dicūtur: hinc ceretanum vinū. Martialis. Ceretana nepos ponat: ſe‑
Erigone tina putabis. Sillius lib. iij. Nec ceretani quodam tyrianthia caſtra. Cherintus vi‑
Eretum. ri proprium apud Tybullum. Cerix per u.

¶ Eridanus fluuius. Verg. Fluuiorū rex Eridanus. Erigōe nympha inter aſtra relata. Idem. j. geor. Qua locus erigonē inter chelaſq; ſequentes. Eretū oppidi nomen. Idem. vij. eneidos. Ereti manus omnis: oliuiferecq; mutiſce.

¶Eruca vermis grece κάμπη cāpe campes.d.Collu.lib.xj.Naſcūtur volucresſer=
pitēs eruca per hortos.Mart.lib.xj.Erucā male paſcit ortus. vna.phal.eſt.herba Eruca.
quoq3.Ouid.lib.ij.de remedio.Nec minus erucas iubeo vitare ſalaces ab erodēdo
nomē vtrūq3 dr.licet Vguitionē qui id dixerat:nō prim⁹ (vt opinor) Neſtor irrideat
vermis nāq3 folia erodit.Herba vero beſtiolas oēs corpori innaſcētes erodit et ve=
nerem excitat:alij ab vrendo dicūt.Georgius Valla huruca ſcripſit cū u in pncipio
aſpirato.Aliquis in r verſo ꝛ u in e eruca dicunt ab eſu:alij ab vro:apuleo:teſte Ne
ſtore placet ab herendo dici diphthongo aſpirat haruca ſcribi qm̄ rebus quas oc=
cupat tenaciter inhereat.ſic Idem Herugo ſcribit pro vitio ferri ꝛ ſegetis.Erū col=
les Veneri ſacri marullus.Sancte qui memphim puer erioſq3.Temperas colles ꝛ
amena cypri arua.Sapphici ſunt erugium ſuffrutex.

¶Feralis cōtra primitiui natura dicit̄ pduci a fera.i.mors.Luca.lib.ix.Sic vbi fa Feralis
ta caput ferali obduxit amictu.i.nigro ꝛ atro quali lugentes vtuntur:hinc ferale p
infelici ꝛ mali ſignificatiuo:vt ferale carmen:ferales dies.At feralia a ferendo feſti
quidam dies:qꝛ epule ijs ferunt̄ primitiuū ſequit̄ Ouid.ij.faſto.Hanc quia iuſta fe
runt dixere feralia lucem.Vltima placandis manibus iſta dies. ¶Ferie produci=
tur contra primitiui naturā:qꝛ a ferendis epulis dicūtur ferie:vel a feriendis victi= Ferie.
mis teſte pōpeio.Mar.lib.v.Durū eſt perdere ferias:rogamus Iacturam patia=
ris hāc ferasq3.phal.ſunt.Papi.li.j.ſyl.Et muſe pcul item feriate.phal.eſt ſic Ho=
rat.lib.iiij.Ode.vj.Sic veteres oēs:quare Capellā nō imitabor dicentē libr.ix.Fe=
riato linquet arcu.Verſus eſt iābicus dimeter catalectic⁹ vbi ſcdo loco noue ſpondeū
dedit nec Petrarchā.Sic ibi curarum ferias pſtare libelli:errarūt plures in hetero
clitis.Feronia e.Hora.ſaty.v.Ora manuſq3 tua lauimus feronia lympha.Hic la=
uimus tertie cōiugationis eſt.Feronia quoq3 eſt quarūdā vrbiū nomē:ſemp pdu
ci.¶Geriones e.prime vel is.tertie:ꝛ gerion onis.ꝛ Geryoneus ei.rex Hiſpanorum Feronia
ab Hercule peremptus:hinc Geryonaceus.Verg.enei.vij.Geryone extincto tiryn Geryones
thius attigit arua.Geri populi in perihegeſi:ſed quidam rr gemināt.Gerri.

¶Hera pro iunone(nam herus hera p dn̄s dn̄a notū eſt corrip.i) hinc pducta ml' Hera cum
ta ſunt Heracles.i.Hercules vn̄ heracle⁹.vide e an̄ us.i poſſeſſiuis.heraclea cal= ſuis.
pe.herale arum.oppidū primū Neapolis.Heracleopolis pluriū vrbiū nomē.Hera heriphile.
cleon herba quā Herculem inueniſſe dicit̄:heracleotꝛ nux:heraclitus heraclides ꝛ
heracleotes philoſophorū ppria.Herodes Herodianus.Herodotus virorum noia
Heros vn̄ herous a.um.heroicus ꝛ herois ꝛ heroine.Oui.xiij.met.vulgiq3 ſecutū
Vltima murmur erat donec Laertius hos aſtitit.Mar.lib.ix.Clinicus Herodes
trulā ſubduxerat egro.Heraclitus:vide i ante t. Herodotus:vide o ante t.cetera n
heracleus nota ſunt.¶Heryphile es.vna Sibyllarū.Tibul.li.ij.Quicquid Amal
thea:quicquid Marpeſia dixit Heriphyle phebo grataq3 qd̄ monuit at ſine aſpi=
ratione in principio ꝛ cū y greco in tertia ſyllaba.Eriphyle vxor.Amphiarai corri
pitur.Verg.lib.vj.His phedrā pcriſq3 locis moeſtāq3 Eriphilem.Iuue.Occurrēt
multe tibi Belides atq3 Eriphyle.Herous mulieris proprium.

¶Herios Ioci nomen.vide Panos a ante n. Herios
¶Meriones is.viri nomen.Ouid.xiij.met Nec magis idomeneus patriaq3 creat⁹ Meriōes
eadem.Meriones peteret maioꝛs frater atride.Meryx piſcis per u.

¶Neritum duorū oppidorū nomē.vt Neſtor declarat.Neris is.mōtis argiui nomē
vtait Calimachus.Papi.iiij.theb.Nerie ꝛ ingētiturrite mole Cleone.Nerio.nis
vis martis. Gellius dicit a multis produci:eos tamen qui probe locuti ſunt corri= Neris.
puiſſe:vt Nero:cum quo ſymbolum habet:poteſt ergo corripi. Nerio.

¶Neritos mons Itache:maſculinū eſt apud Homerū teſte Petro Marſo in illud
Silij.lib.ij.Haud tibi nerita cernes cum prole laborem.i.ſaguntina prole quia p Neritos.
pe zacynthū inſulam:vnde oriūdi ſunt ſaguntini:eſt neritos.hinc neritius Vlyſſes Naritus.
Neritie rates:nō naritus aut naritie.nam Vlyſſes neritō tenuit nō naritiā.notat Mercus.
hoc Bartholomeus Merula in primum.Ouidii de Remedio.Quid tibi profuerūt × Vergilī.
circe perſeides herbe.Quum tibi neritias abſtulit aura rates:ne legas per a in pri Tū dura
ma naricia.nerite piſcis in lippio. re ſolumc t

¶Nereus ſine diphthongo in prima ſyllaba teſte Tortellio de⁹maris.hinc nereis diſcludere
nerine ꝛc.Mar.lib.iiij.Nympharum pariter nereiduq3 dom⁹.Pheridas masin Oui. nerea pon
¶Serus a.um.vn̄ ſerū extrema pars dici.ꝛ ſero aduerbiū.Verg.iiij.en.Seraq3 teri to.
ceciinerunt om̄ia vates.Cice.in arato.videtur corripuiſſe dicens. Occidit andro= Serum.

Seres po | mache claruz caput ⁊ ſera piſtrix. Labiť horribileis epulas funeſta requirẽs. Ego
puli | puto mẽdoſum ꝓ ſera. nã hoc epitheton optime piſtrici congruit: vt ex ſequẽtibus
⁊ Vergil. | facile cõſtẽditur: ⁊ oẽs producũt: ſerus a. um. ideo nuſq̃ dixero variari: ſic produc ſe=
in i georgi. | rotinus, at ſerũ ꝓ aqua lactis corripiť ſolũ. Tibul. lib. ij. Rara q̃ p nexus eſt via ſa=
Velleraq: | cta ſero. corripiť quoq ſolũ ſera: ianue aut feneſtre ⁊c. clauſura. Mar. li. x. Ferrea p
vt foliũs | petua clauſtra tuere ſera. nec apud Silliũ vſq̃ produciť q̃cq̃d dicat Neſtor: q̃ legẽ
depectãt | dum eſt apud Silliũ li. xiij. Sera. i. tarda. ſic Onixi torquẽt obices munimina ſera
tenuia ſe= | hoc eſt tarda nec ꝑfutura. videto Silliũ: ⁊ intelliges multo rectius ſera legi q̃ ſere
res | ¶ Sera vrbs. Serum ꝓducitur. videto ſer ſeris in crementis. Serra inſtrumentuz
Sera. | dentatum poſitione producitur: vt ſerritus.
Seranus | ¶ Seranus viri proprium cõtra primitiui naturam a ferendo. Sillius lib. vj. Se=
ranus clarum nomen tua regule ples. Sinerea ſuffrutex per u.
Serius | ¶ Serius. a. um. i. grauis non iocoſus. hinc aduerbiuz ſerio: ⁊ ſeria oruz. i. res ſerie
Marti. Parce precor ſocero ſeria forſan amat.
Seria. | ¶ Seria vas. Perſi. O ſi ſub raſtro crepet argenti mihi: ſeria dextro Hercule idem
Tereus | ſeriole veteris metuẽs deradere limum.
Therida= | ¶ Tereus ex Ouidio notiſſimum.
mas. | ¶ Theridamas cum th aſpirato viri ⁊ canis nomẽ quaſi feras domans: a ther the
Therous. | ros ideſt fera: ſic produciť quicquid hinc deriuať: vt therõ canis ⁊ viri nomẽ. The
Theron | rous nympha. Thera quarundam vrbiũ nomẽ. Ouid. iij. met. Prima melam che=
Thera | tes intergo vulnera fecit. Proxima theridamas ⁊c. Theron vide lelaps ae ante l,
Callimachus. Noie caliſto fuerat: ſed poſtmodũ thera dicta fuit tellus vrbis origo
mee. Claudianus in ſecundo de laudibus Stilliconis. Speluncas canibus thero=
rimatur iberas Theriaca.
Xeros cuz | ¶ Xeros. i. ſiccus quo in cõpoſitis vtimur: ꝓduciť: vt zerolophus ſicc⁹ tumulus nẽ
ſuis | pe ex lapidibus: vt principium virorũ. Lophus tumul⁹ eſt xerolibya ſiccalibya. Xe
rophagiũ ſiccorũ ciborũ comeſtio. xerophthalma ſicca lippitudo. quũ nõ fluũt oculi
ſed graueſcũt: xeria emplaſtra ſicca: ſicut hygrẽplaſtra vocanť liquida emplaſtra.
hinc etiam xerãpeline veſtes . i. virides: teſte Nebuſſenſi. aliį alia dicũt. videto inter
pretes. Juuenã. in illud ſat. vj. Et xerãpelinas veteres donauerit ipſi.
zerinthius. Ouid. j. triſt. Inde leui vento zerinthia littora nata.

¶ Ae ante R. Aereus: vt aes aeris. Hinc aerarius et aero as:
vnde ſubaero: obaero: aeroſus: ſacrificiũ aeruſco: aeria inſula: aera mõete nota aera
ideſt lolium: vnde aerineus. id eſt loliaceus.
Aere⁹ ⁊c. | ¶ Aerugo aeruginis: rubigo in aere vel argento: vt veridefcit. rubigo vero proprie
ab aes. | eſt ferro ⁊ ſegetibus. aliį herugo dicũt ab herendo vt dictum eſt in eruca e ante r.
Aerugo | ¶ Aerumna ab ero vbo greco . i. leuo ⁊ tollo. i. miſeria: hinc erũnoſi calamitoſi neq
fit ex e ⁊ rumen vt ſopniatores dicunt.
¶ Cera ex veterum ꝯſuetudine: naz latini teſte Apuleio plerũq ſolebãt u ita in ae
Aerumna | diphthongon ꝯtere. Greci cerion ſine diphthongo fauũ vocãt: ſunt tñ q̃ velint lati
Cera cum | num eſſe a carco es eo q melius perfuſione careat: hinc multa deducuntur: vt cero
ſuis | as. incero ceratura a cereus cerotum ⁊ ceratu . i. cero foliũ ceroſus cerinus. Cerĩ
Cerinthe | ceris ceroma. Cerinthe es feminini gñis herba cum th aſpirato: habet ceremelle
Ceruleus. | miſte ſaporem. Verg. iiij. geor. Trita meliſphilla ⁊ cerinthe ignobile gramen.
cerctes | ¶ Ceruleus ⁊ cerulus color q̃ glaucus ceſius Venetus ⁊ thalaſſicus dr ⁊ cumatilis
cercte is. | nam cymata fluctus ſunt dictus quaſi celuleus. aut a cera: hinc cerula lorum. i. ma
cere. | ria. Ouid. j. met. Ceruleum Tritona vocat. ſic ceteri. ¶ Cercies lapillus. Cercteis:
ceremonie | neutrũ: vrbis nomẽ que Agilla quoqz diciť: ⁊ ceres tis penultima correpta. Ver.
chero cuz | viij. eñ. Eſt ingẽs gelidum lucus ꝓpe ceritis amnẽ. Dr etiaz hoc cere is. Sil. viij. pu.
ſuis | Lectos cere viros hinc patrium nomen cõis gñis ceres etis, penulti. longa. Vergil.
chere | lib. x. Qui certe domo qui ſunt minionis in aruis. Ceremonie a cere hetrurie oppi=
cherubul⁹ | do teſte Põpeio. ¶ Chero. i. gaudeo: chere. i. ſalue: vtrũq cum ch aſpirato. hinc che
cheropolũ | rebulus viri proprium in Epidico Plautina: quaſi gaudẽs cõſulere bule eſt cõſiliũ
cherea | ¶ Cheropolum herba. Col. lib. xj. Jam breue cheropoliį. ¶ Cherea adulefcẽs. Che
Cheruſci | reſtratus cheremon cherippus cherephon ſunt virorum ꝓpria. Cherelia ꝓprium
mulieris. Cheronia vrbis nomen. Cheruſci populi cum ch aſpirato. ſequẽte ae. di=
phthongo teſte Strabone.

¶ Hereſis.i.optio/electio/ et ſecta.dictio eſt greca:ab heroeme.i.opto vel eligo:non ab hereo vt indocti ſompniant.gtūs eſt hereſeos.Cicero in Parado.Cato in ea eſt hereſi que nullū ſequit florem orōnis.i.ſecta p qua viam inepte dici opinamur aſpirari.oñdit compoſitūa pheresis et epaphereſis .Mar.lib.viij.Detonſis epaphereſis capillis.phal.eſt.Baptiſta.Hereſibus ſacram legem tritonia pallas.Errant in hoc prudētius/Alexander et plures.hinc ſunt hereticus hereſiotes hereſiarcha.etc. Hereo: hinc hereſco heſito erugo heruca teſte Apuleio: vide Eruca e ante r. et herba q terre ſi..a hereat: diphthōgon retinet:teſte Georgio Valla quicqd dicat Tortellius:hinc herbare exherbare herbaſco etc. Herbiſander. Heres edis q bonis defuncti adheret:qr dñs fit:licet ſint qui ab herus.i.dominus deducant. hinc heredipeta etc. Heredium predium quod hereditate prouenit. Hereſius viri nomen. Addunt quidam heremus etiam viri proprium.

Hereſis. Hereo cū ſuis. Herba. Heres.

¶ Mereo teſte Apuleio:vt Neſtor ait:quē ſequit Georgius Valla p triſtor a marcendo:ſi Varroni credimus. vnde primā diphthongi vocalē aſſumpſit, hinc meror oris.meſtus meſtitia meſtifico:merare.i.merentem facere. Pacu.qui multis merauit modis Inuenimus ſine diphthōgo prima breui mereo et mereor in alia ſignificatione:vt in eclipticis dictum eſt:mera teſte Tortellio:cui in dictione murus ſuffragatur Neſtor: quarta Protei filia ex Antia vxore. eſt quoqz aliarū: proprium nomē papi.viij.theb.Quos Mera ſacerdos ediderat.Ouid.vij.meta.Et quos Mera nouo latratu terruit agros.hic eſt mulier in canem verſa: vnde aliquando canis nomen eſt illic vero ſacerdos veneris.Nerum herba quedam.

Mereo. Mera.

¶ Pleriqz plereqz: pleraqz:vnde aduerbium plerūqz: ſingulare plerusqz et ſimplex plerus aut pleri in vſu non eſt.

Pleriqz.

¶ Quero queſor queſito. ſed deponens queror ſine diphthongo corripitur. Quirinus viri proprium.quidam addunt Quercus quernus quercerus quercetum: et ſi quid ſit hinc dip..thongon habere vult Calepinus.

¶ Sphera aut ſpera. Manilius lib. Ingenti ſpera totum precingit olympum. Prudentiū nō imitabor. Cuius ad arbitriū ſpera mobilis atqz rotunda. greca dictio eſt pinde ineptiunt qui a ſpacio dictā volunt. Hinc ſperociſmus hemipheriū et plura.

¶ Serius nomen fluuij.at verbū ſpero latinū ſine diphthongo producitur.

Quero. * Queror qui querit coiſt⁹ qua ſit fact⁹ adulter. Spero. Quercus. Shera. Serius.

¶ De ante r. Choerilus ineptiſſimi poete nomē. Hora.li.ij.epi.

¶ Gratus Alexandro regi magno fuit ille Choerilus incult⁹ qui vt verſibus et malenatis Retulit acceptos regale numiſma Philippos.peccat in hoc Petrarcha in q lib.epiſt.ad conuiciatorem.interpretatur pculus.nam choeros porcus eſt.Choerades et Choerillius virorum propria. Coeranus viri nomen. Moeris viri pprium Ver.in buc. Quo te meri pedes an quo via ducit in vrbem.

¶ Moerichus et moerecles virorum propria.

De ante r. Choeril⁹ Choerades. Choerili⁹. Moeris.

E Ante S pducitur. vt Cteſiphon viri pprium: in quo teſte

Hermolao Barbaro peccauit Sidonius Appolinaris in primo panegyrico dicens. Nec teſſera caſtris In Cteſiphonta datur totum hinc tibi ceſſimus axem. Idem de laudibus Narbo cauſam ſeu Cteſiphontis actitaret .phal.eſt Veſanus ſemp pducitur Apud Ouid.xiiij.meta. mendoſe habetur in multis libris veſana. Jeſus huc non pertinet contra plures:vt dixi Meſana vrbs Sicilie a latinis ſemp pducitur: quos ſequemur:lic.. Thomas Pindari interpres corripuit meſene teſte Neſtore.Sil.lib.xiiij.Incumbens meſana freto nimbuſqz reuulſa .Rheſina totum. pducitur apud Mart.Juue.mendum eſt teſte Pio.

E ante S. Cteſiphon. Meſana.

¶ Exceptio.

¶ Meſembriaci. Oui.lib.j triſt. Inde meſembriacos portus et opeſon et arces. Preterea. a meſembria oppido dr meſochorus: et a meſos.i.medius omnia.Seſoſtris Aegypti rex.Luca.lib.x.Venit ad occaſum mundiqz extrema ſeſoſtris.Auſonius os geminauit dicēs ad Pontium. Et qui regnauit ſine nomine mox ſeſooſtris Theſis.ideſt poſitio:corripitur vt liquet ex compoſitis antitheſis etc.

Meſembriaci. Seſoſtris. Theſis.

¶ Veſanus viri proprium. Silli.lib.iiij.demetit aduerſi Veſanus tum colla iubaqz Suſpenſam portās galeam. Veſulus viri propriū. Idem.lib.x.Tum veſulū calido labſantem in ſanguine fratrum Enſe metit rapido. Eſt etiā Ligurie mons. Verg.x. eneid. Actus aper multos fulus quem pinifer annos Defendit.

Veſanus Veſulus.

Veſeuus. ¶ Veſeris teſte Sulpi. Veſeuus variatur. Stat. iiij. ſyl. Tibi nobile vulgus creſcit
ꝛ inſani ſolatur damna veſeui. mons campanie: qui per ſincopam veſuuius: dicitur
appellatur quoqꝫ veſuuius per quatuor ſyllabas. Sil. lib. xij. Monſtrantur veſeua
iuga atqꝫ in vertice ſummo depaſti flaminis ſcopuli. Idem alibi euomuit paſtus
per ſecula veſuuius ignes. ſic Mar. Hic eſt pampineis viridis modo veſuuius vm
Ae ante s. bris. nomē habet a conflagratione: nam veſule ſm veteres fauille ſunt. Eſau. Sua
Aeſagius guinus corripuit vt viſum eſt in vocali ante vocalem.

¶ Ae ante s Aeſagius montis propꝛium teſte Toꝛtellio.

Aeſtus cū ſuis ¶ Aeſtus aeſtuo aeſtas: ꝛ ſi quid hinc deriuet. Aeſacus priami filius in mergū ver
Aeſacus ſus. Aeſculus arboꝛ. Aeſculapius ſolis filius. Aeſchines oꝛatoꝛ. Aeſchylus poeta.
Aeſulus Aeſon Iaſonis pater. Aeſopus fabulatoꝛ Phꝛygius. Aeſepus: vide e ante p. Aeſar
Aeſculapius ꝛc. ꝛ aeſarus fluuij nomē. aeſtimonō (vt imperitioꝛes dicūt) extimo: fit em̄ teſte Neſtoꝛe
ꝛ Laurentio Valla ab aes ꝛ timao. i. precio: hinc mutando diphthongō in i longuꝫ
Aeſis cum ꝑpoſitione ex fit exiſtimo. Aeſis fluuij nomē: vn̄ vrbs quedā. vmbꝛie dr̄ aeſium
Aeſquilie. incole vero aeſinates: aeſquilie teſte Geoꝛgio Valla: ſed rectius ſcribimus exqlie: qꝛ
Exquilie. teſte Ouid. ab excubijs dicūtur: nam ait in faſt. Adde qꝫ excubias vbi rex Roman⁹
aeſyꝛmus. aeſymnus agebat. Qui nunc exquilias noīe collis habet mons eſt qui Exquilinus quoqꝫ dicit
Aeſyꝛmus cum y greco teſte Toꝛtellio vrbs Thꝛacie.
Bleſus ¶ Aeſymnus cum y greco teſte eodem grecoꝛum pꝛinceps ab hectoꝛe interfectus
Ceſum cuꝫ ſuis aeſalon accipitris ſpecies aeſa: aeſyma vrbes. Bleſus titubans qui literas pꝛoferre
nequit a blaterare deriuari volunt.
Ceſtrum. ¶ Ceſum ſupinum a cedo. hinc ceſus ceſio ceſim aduerbiū ꝓ inciſionem Ceſar ꝛ ceſo
Ceſitum onis. Ceſonius ceſaria ꝛc. Ceſaries ceſura ceſpes ceſpitare. Ceſtus pugillum arma
Ceſius a cedēdo hec oia dn̄r. at ceſtus cingulū diphthōgō nō agnoſcit. Ceſana quoqꝫ vrbs
Freſus vocata eſt qꝫ exiguo amne ceſa. i. diuiſa ſit: incole ceſenates dn̄r. Ceſtrum inſtrumen-
Sleba. tum quo cauatur ebur. at ꝓ telo quodam ceſtrū ſine diphthongo ſcribitur. Ceſitum
Leſtrygones linteolum circuncifas oꝛas habens. Ceſius color quaſi celius hinc ceſulia oculos ce
ſios habens. Freſus a. um. i. fractus: vetus eſt. hinc freſe fabe.
¶ Sleba oꝛum: tela gallica: que nonnulli per c ceſa dicunt: ꝛ a cedendo fieri putant.
Heſi heſum heſito ſatis patent ex hereo.
¶ Leſtrygones teſte Guarino. licet Calepi. inter nō diphthongata reiecerit. Guari
no aſtipulantur Toꝛtellius ꝛ Neſtoꝛ. populi fuerūt in extremo Italie peſſimi: quos
Meſolus. humana carne victitaſſe perhibent: a leſteias. i. latrocinium.
Meſtus ¶ Meſolus fluuius Indie: vt docet Neſtoꝛ in dictione Mauloſus. Meſtus meſti-
Paeſtus tia meſſe as. meſtifico. Vide mereo ae ante r.
Phaeſtus ¶ Paeſtum oppidum Lucanie Unde paeſtanus a. um. Phoaeſtus, maſculini gene
ris fluuius Boꝛi: ꝛ mōs ſiue pꝛomōtoꝛium Crete. Phaeſtus feminini generis vrbs
in monte phaſio.
Queſo. ¶ Queſo eclipticū vbū. queſiui queſitū. queſtio queſtoꝛ. queſtus. i. lucrū. at queſt⁹. i.
Queſiui querela: ſine diphthongo ſcribit. Apuleius teſte Neſtoꝛe addit theſaurus ſyſa u ita
litera in ae diphthongon. id in eo nomine vix inuenio obſeruari.

¶ Oe ante s Croeſus rex Lidie ditiſſimus a Cyro victus.

Oe ante s ¶ Moeſta vrbis ꝛ quarundam ragionum nomen.
Croeſus. ¶ Oeſtrus ab oeſtro. i. inſanio: qꝛ volatile paruū eſt qđ armenta vexat ꝛ in furoꝛem
Auſoni. ferme agit alio noīe Aſilus ꝛ Tabanus appellatur. ꝛ aliqñ in neutro gn̄e oeſtrum:
Effigiē rex teſte Toꝛtellio. Ver. Et lucos ſilari circa ilicibuſqꝫ virentem. Plurimus alburnum
croeſe tuā volitans cui nomē Aſilo Romanum eſt. oeſtrum graij vtere vocātes: aſpera acerba
ditiſſime ſonās quo tota exterrita ſiluis. Diffugiunt armenta. Sta. pꝛo furoꝛe poetico ſumit
regum dicens. Tempus erit cum laurigero tua foꝛtioꝛ oeſtro facta canā ꝛ pꝛo furoꝛe diui-
Moeſta naculoꝛū Iune. cepit dicēs. Sta. iiij. Phanaticus oeſtro percuſſus bellona tuo diui
Oeſtrus nat. nonnunqꝫ diphthongus diuiditur. Sta. ij. ſyl. Docto pectoꝛa concituſqꝫ oeſtro.
Oeſtros Phal. eſt. Oeſtros fluuius Pamphylie vt Mela docet.
Oeſypum ¶ Oeſypum cum y greco: teſte Geoꝛgio Valla vnguentuꝫ quoddam quo mulieres
vtebantur. Ouidius. lib. j. de remedio. Pyxides inuenies ꝛ rerum mille coloꝛes. Et
fluere intepidos oeſypa lapſa ſinus. Neſtoꝛ male legit aeſopa cum ae diphthongo
in pꝛima ſyllaba. ꝛ o in ſecūda: dixitqꝫ ſignificare monilia: in quo penitus ſopitaſſe
videtur de hoc nonnihil Calepinus quem videre poteris.

E ante t producitur: vt meta metior iris.

¶ Exceptio.

¶ Corripe habētia p vel u.aň e vt peto, veto. Deme petalus viri propriū. Ouid.v.
meta. Petalus irridēs ſtygiis cane cetera dixit. Vetonica apud Serenum.
¶ Betulū oppidū hiſpanie. Ver.vij.ene. Quiq; rhipas betuluſq; tenent atque arua
celtne. Betulus hiſpanie fluui⁹. Betula arbor ſil'r pducunt̃ teſte Neſtore.
Bethleem in prudentio/, Lethulia in Baptiſta.
¶ Cethegus propriū viri: vide a ante l. Talos.
¶ Cletabeni ppl'i. Priſc. in perihege. Atq; ſabe poſt hos nec nō habitāt, cletebani.
Cetra: id eſt ſcutum: dicit corripi Neſtor.
¶ Creta fluui⁹ in ponto: Valeri⁹ Flac. lib.j. deficiā ſcyticū metuens pontumq; cre
tamq; pro Jouis patria: vnde Cretenſis ⁊ creteus perpetuum producitur.
¶ Etiā notū eſt: Etheocles is. viri propriū. Papi.iij.the. Hec ſenior multūq; nefas
etheoclis aceruat. Ethemō viri propriū. Ouid. met. Inſtabat parte ſiniſtra Chao
nius molpheus: dextra nabatheus Ethemon.
Etheonis Etheſie arū. flat⁹ aqlonū ante canis ortū ſpirātes. dicti q; ſinglis ānis
ſtatuto tpe redeūt. ⁊ os ann⁹ eſt. etheſias. i. annu⁹ ſcdaʒ pducit: qr per n'ſcribit̃ a gre
cis. Sene. i Thyeſte. Aeſtas veliferis ſoluit Entheſis. Aſclepiadeū eſt. Ethed⁹ viri
ppriū apud Papi. li.x. theba. Ethos, .i. mos. vñ ethicus moralis: etholog⁹ q̄ de mo
rib⁹ docet. At ethos: p cauſa pducit̃. de qua re ſic loquit̃ Baptiſta pius in illuz ver
ſum Sidonij in epitalamio Pole. phyſica vel logico logicum: vel iungit ad ethos ſi
nō ethon cām: ſed morales ſignificat: pperā poſitū q; prima breui pferatur ethos
Ethia luſit opuſculum. Callimachus: de cauſis: ſed que Serui⁹ citat: maximo erro
re lapſuſq; pudēdo Domitiū Calderini q̄ ethia trāſfert (eo Martia. carmie. Legas
ethia Callimachi) ad mores ſyllaba refragāte. hec Baptiſta pi⁹ ab ethos tn̄ p mo
re penultima lōga fit cachoetes, tetraſyllabū nō acethos authore Politiano in mi
ſcellaneis capite. xlvj. Antoni⁹ Māci. dicit ethos p more pduci: p cōſuetudine cor
ripitur in prima: ſyllaba: vt videbis in vlti. ſyllabis in es. Nec defuerūt quietos p mo
re ae diphthōgo ſcriberēt: ⁊ hos ideo nō iuſte ſatis rephendi vr̃ Sidonius. Ethni
cus in Prudētio: ⁊ grece p e pſylon. Ethelis piſcis. Etymon etimologia epſylon.
¶ Fretū. i. mare ab aquarū tremitu dictū. Oui. in epiſto. nota mihi freta ſūt aphruz
tangentia littus. Mendoſe legitur. nota aphrum ſunt freta mihi ſtangentia littus
Tibul. Lucra petituros parentia per freta vētis. mendoſe vulgo habetur: lucra pe
tituros per freta patentia ventis: nam fretum ſemper corripitur.
¶ Geta vel getes e. gens truculentiſſima: dicente Ouidio nulla getis toto gens eſt
truculentior orbe. Idez in ibide. Inter ſarmaticas inter geticaſq; ſagittas mendoſe
legitur getas. qr ineptū eſt getas ſagittas. Verg. myuro viſus eſt dicens. Mortem cō
temnunt laudato vulnere gete. ſextus pes ī ābus eſt. Iuue. ſat. iiij. Tanq̃ de geticis
aliqd toruiſq; ſycābris. Māci. legit getis. ⁊ dicit hic pmā pduci qd nunq̃ imiteris
¶ Heteros. i. alter vel aliter. Hinc heteroclitus ⁊ (vt neſtor declarat) hetruria: lz ſine
aſpiratione quidam ſcribi voluerunt etruria: ⁊ aliī peſſime cū diphthōgo hetruria
Properti⁹. in. j. Sit mihi precipue puluis hetruſca dolor. Ver. ij. geor. Sic fortis he
truria creuit. Meta prepoſitio greca. i. trans. hinc methodus metaphora ⁊c.
¶ Metros. i. mēſura: vñ metrodot⁹ metreta dimetrū ⁊c. Mar. lib. v. plurim⁹ hiſpa
nas mittet mihi nautas metretas. at meter. i. mater pducit̃. vñ metropolis ortygo
metra ⁊c. Metaliū facile occurret teſtimoniū. Metaurus vel um. fluuij nomen. Ho
rat. iiij. car. Ode. iiij. Teſtis metaurū flumē ⁊ haſdrubal verſus eſt alcaic⁹ dactyli
cus. Luca. li. ij. In leuum cecidere latus veloxq; Metaurus Cruſtuminumq; rapax
et iunct⁹ ſapis iſauro. Metiſcus ppriū viri. Sil. Iamq; hoſcum rutuluſq; pholūq;
ingentemq; Metiſcum. ¶ Metanea penitentie dea. Auſonius in epigram. nempe
vt peniteat ſic Metanoea vocor.
¶ Metyllus venefici nomen. Marti. li. iiij. Iratū calicē mihi Metylli phal. eſt Me
teri populi. vide lazyx in fine libri primi Metabus viri propriū. Sil lib. iiij. Non il
lum metabus nō illum celſior vſens euaſere tamen. Metellus viri proprium in. ij.
Marti. ⁊ apud Vergiliū. ⁊c. metopō: vide in o ante p. Meto ⁊ metuo nota ſunt. Me
ton viri propriū. Ruſus in Aratore. Sed primeus meton epo: dia ſumpſit ab arte
¶ Methone cum th aſpirato vrbis nomen Vale. Flac. lib. j. Neleideſq; periclyme

E ante t
Petalus
Betulum.
Cethegus
Cletabeni
Cetra.
Creta
Etiam.
etheocles.
Ethemon
Ethedus
Ethos.
Fretum.
Vergili.
Infreta
duz fluuij
currēt duz
montibus
vmbre.
Geta.
Hetruria.
Antoni
us Nebriſ
ſenſis: non
per th ſed
p e tenue
in pncipio
ſcribi dz.
Meta.
Metroſcū
ſuis
Metallus
metaurus
Metiſcus.
Meta
noea.
Metyllus
Meterei
Metabus
Metellus
Metopon
Meto.
Metuo.
Meton
Methone

Retro. nus quam parua. methone.

Tetricus. Tetraſcuz ſuis.

¶ Retro aduerbium vnde retrorſum ꝛc. Ouid. Acta retro maris ꝛc. Retro prepoſitio non eſt: ſeticulus apud Uerg. alij faticulus legūt.

¶ Tetricus mons Sabinoꝝ aſperrimus. hinc tetricus a. um. ꝓ aſpero triſti ſeuero. Marti. in apo Ne mendica ferat barbati prandia nudi. Dormiat. ꝛ tetrico cum cane pera rogat. Sil. li. viij. Atetrica comitantur rupe cohortes. Tetra. i. quatuor vnde tetraſſyllabū tetradoꝛ penul. lōga quatuoꝛ palmarū. doꝛū. i. palmꝰ. Horati. ſatyra. iij. Habebat ſepe ducentos: ſepe decem ſeruos modo reges atqꝫ tetrarchas.

tetrinnio

¶ Tetrinnire anatum eſt quum vocem edunt ſi authori Philomele. credimꝰ dicenti. In fluuijſqꝫ natans forte tetrinnit anas.

Thetis. Thetys

¶ Thetis cuz aſpiratione in prima ſyllaba ꝛ i latino in ſcda Achillis mater. Ouid. xi. met. Juppiter equoree thetidis cōnubia vitat. ¶ Tetys cum aſpiratione in ſcda ſyllaba ſequēte y greco vxoꝛ. Oceani variatꝰ: ſed rectiꝰ ꝓducitꝰ. productionē vide in vltima Mar. verſu ſcdo libri quinti. Ceſar ꝛ hic triuiā ꝓſpicis inde tethyn. Uerg. ecloga. iiij. Que tētare tethyn ratibꝰ: q̄ cingere muris. Oppida quubeāt. legitur ꝙ actm̄ tethya apud Priſcianū in perihegeſi. Tetra lix ſuffrutex. Tetrix auis.

ae ante t. Aetas. Aethia. Aetho cū ſuis Aether Aethonꝫ Aethiops Aetna Aethalia. Aetolia

¶ Ae ante t: aetas ꝑ ſyncopaz ꝓ aeuitas hinc aeternus aeternoas.

¶ Aetia ꝓ cauſa multi diphthōgo notāt: vñ aetologia cauſe redditio. ¶ Aeter ꝛ quicquid eſt ab aetho. i. ardeo: vt aethra mulieris ꝓpriū: ꝛ etheris ſplēdoꝛ. Aethiops vulcani filius ꝛ ethiopie ppl's a cremato aſpectu: ops opos aſpectꝰ dicitꝰ. ¶ Aethō ſolis equus etherius viri nomē ſcribitꝰ aūt ae cū th aſpirato. Aetna montis nomē eiuſdē eſt originis extrita aſpiratione teſte Georgio Alexādrino in epiſtolā ſaphus vbi dicitur. Arua phaon celebrat diuerſa typoidos aetne. Aeteus aetites.

¶ Aethalia cum th aſpirato ꝛ a in ſcda ſyllaba inſula in mari liguſtico:

¶ Aetolia cū o in ſcda ſyllaba ſine aſpiratiōe. vnde aetolus: regio eſt cōtigua a carnanie. ¶ Aeta mons Theſſalie: vt ait Calepinus: ſed melius ſcribitur cum oe oeta vt dicemus Baetilus Abbadir.

Ceteri. ✱ Caeteraꝫ interdū aduerbialiter ꝓ deinceps ponitur. Uerg. Caeca pce puerbello. Cetus. Detoꝛ. Fretus. Getulis

¶ Ceteri: cetere cetera. i raro vſu eſt: ſingl'are ceter cetera ceterū: qđ ꝯiunctio etiā eſt

¶ Cetus vide in oe diphthongo ante t. Soetus.

¶ Detoꝛ oꝛis viri propriū ponit hoc tortellius ex quo nō pauca ſumpſimus.

¶ Fretus. i. confiſus quidam a fruoꝛ deducunt: alij aliunde.

¶ Getulia regio Aphrice: cuius incole getuli dicūtur. Mart. lib. x. ad Manium. Tecum ego vel ſicci getula maplia poeni. Et poteram ſcyticas hoſpes amare caſas. Idē in. iiij. epigrāmate. Tradita getulis nec cepit arena nocētes. ita legendū ꝯcenſet Sulpitius. licet vulgo habeatꝰ traducta eſt getulis. qđ Georgius merula ita credit emendandū Traducta eſt geticis aut gyaris: qñ in vtrūqꝫ locū relegarentur nocentes nam nimis licēter cōtra rationē grecam et vſum latinoꝛum primas ſyllabas poeta corripuiſſet: nulla metri neceſſitate coactus. Eſt tñ qui corripiat Tradita getulis quaz correptionē nō improbamꝰ: ꝗꝗ vt vera: ſic frequens lectio ſit traducta nō tradita: hec Georgiꝰ merula. Neſtoꝛi nulla correptio placet ꝛ dicit diphthongō corripi vt in meotis. ꝛ ſcdaz. vt in Appulus contra primitiui naturaz: nobis magis placet lectio Georgiana aut Sulpitiana: lꝫ mēdoſe quoqꝫ apđ Agretiū vitetur hic verſus vt oſtendatꝰ ſignificatio verbi deferre: qꝛ ſequitꝰ. Et delatoꝛ hꝫ quod dabat exiliū. Itaqꝫ ſi mihi auſcultes nunqꝫ corripies primā aut ſcdaz in getulis hinc getulicus tam propꝛium q̄ appellatiuū. Iuuc. ſaty. vij. Salue getulice ſeu tu.

Letus.

¶ Letoꝛ aris letus ꝛ quicquid hinc fit: vt letamen: qꝛ ſegetes letas facit.

Petus

¶ Petus ꝓpriū ꝛ appellatiuū ꝓ eo qui oblique in altū reſpicit: ꝛ qui oculos leuiter verſat vt laſciui hinc veneris oculi peti appellantur.

Rete.

¶ Rete vel retis reticulum retiaculum retia ae. arretire ꝛc. teſte Apuleio vt docet Neſtoꝛ. nam Apuleij grammaticam non vidi.

Teter.

¶ Teter tetra tetrū. i. malus fedus inſuauis hinc tetrare verbum Neſtoꝛ teſtis eſt a veteribus. Hanc vocē diphthongo annotatā fuiſſe quos imitari opere preciū eſt

oe ante t. Coetus.

¶ Oe ante t: Coetus. i. cōuētus cōgregatio. at pro piſce cetus ae

diphthongo annotatur ſecūdū Apuleij ſententiam: teſte Neſtoꝛe licet Gaſparinus et Tortellius diphthongon habere negent quia grece diphthongon non agnoſcit pluraliter cete dicimus. Auienus in arato. Diſtante Andromedaz proliri tramite

mundi perterret cetus:hoc eſt contra Seruium:q2 putauit ſingularē nominati-
uum non inueniri.Coeten greci thalamum vocant.hinc procoetion antithalamuz Coeten.
dicunt teſte Calepino.

¶Foetus ſtrum quarte:et adiectiuū foetus foeta foetum.foeto foetifico foetuoſus:
non foetoſus foetura.Foeto foetidus ec.Phoethyini cum th aſpirato.ſequente y gre Foetus
co:populi quidam:teſte Tortellio .pheotychius:teſte eodem:viri proprium.cum t Foeteo
exili ſequente y greco:et ch aſpirato. Phoetynī.

¶Loetum.i.mors a luo:teſte Apuleio.Priſcianus credit latinū eſſe ab antiquo ver Phoetichiis
bo leo les let:q2 mors omnia delet.ideo ſine diphthongo ſcribimus letum.Varro a Loethum
lethe qđ obliuionem dicit:facit lethum ſine diphthongo cum th aſpirato.nec defue
runt qui cum ae laetum ſcriberent per antiphraſim q minime laetum ſit.hinc lae-
talis ec.Moetius vir doctiſſimus tempore Horatij:de quo in arte ait.Si quid ta-
men olim ſcripſeris in Moeti deſcendat iudices aures.

¶Oeta Theſſalie mons vnde hercules oeteus dicitur.q2 in illo mortuus eſt.Ver- Oeta
gilius in Ciri.Poſtera lux vbi leta diem mortalibus almum Et gelido veniens ma Octoſyros
ni quatiebat ab oeta.mendoſe legebatur.et gelido veniente mane.vt docet Badius Proetus.
q2 mane ſemp producit:ergo mani legitur iuxta dicta Seruij et Sergij. Octoſyros
Appollo dicitur.Oetus ſine aſpiratione Aloei filius pugnauit cum dijs in Creta.
vnde oetij campi.dicit hoc Tortellius.Verg.in culice.Nam victus ſedet immanis
ſerpentibus extos Deuictū moeſtus procul aſpiciens ephialtem.plerique in libris
habetur Othos Proethus vir:cuius filie proetides dicuntur. Roetus

¶Roetus mons Troie.hinc Rhoeteus rhoetea roheteum.Rhoeteus diſſyllabum Rhoeteus
viri proprium in primo Valerij Flacci.

E Ante u producitur.vt Leuinus Leuina:Martial.libro.vj. E ante u.
Pompeiano dormis leuine theatro.Male autē Petrarcha in.vj.aphrice.Ille
ſed aſperior ſententia viſa leuini optima.Sic leui leuita:licet nōnulli hec peruer-
ſe corripuerunt.

¶Exceptio.

¶Breuius breuiare.

¶Leuis non grauis:leuitas:leuare nota ſunt. *Ver.In

¶Seuius.Vergilius.Amnemq3 ſeuerum. breuis et ſyr

¶Ae ante u.vt aeua vxor Adami ptoplaſti. Aeuū aeuiternus. tes vrget.
Greci aeon dicunt. Leuis teſte Calepino pro plano non aſpero .Perſius.Troſſu- miſerabile
lus exultat tibi per ſubſelia leuis.ſic laeuo: laeuigo ec.Sta.primo theb.Pars tere viſu.
tes leuare manu ac diſponere menſas.Neſtor et Georgius Valla negant hec di- Breuis
phthongon habere:q2 leuo grece cum ei diphthongo ſcribitur quam in e longā ſcri *Verg.in
bere conſueuimus:aut i longam.Leuius a.um.i.ſiniſter.hinc leua ſiniſtra manus: Buc.Ante
grece lea dicitur.hinc leuorſum. leues ergo

¶Neuus corporis macula.hinc neuoſus et neuolus viri proprium.et Neuius/ne- paſcent in
uia hominum propria. eth;re cerui.

¶Sceuus cum ſc.i.ſiniſter.ſcea ſiniſtra manus grece dicitur.hinc Sceuola viri co- Leuis.
gnomen et aliquando nomen.Seuus ſeua ſeuum.i.durus:horridus:crudelis.hinc Seuerus.
ſeuus is.et ſeuitia.es.ſeuitio is ec.Aezani populi:aezanus tantali filius:habent ae Ae ante u.
ante z.Oe ante u non inueni. Aeua.

¶Oe ante z.

Aeuum
Leuis,

¶Troezen viri et vrbis nomen:incole troezeni dicuntur .diphthongon habere.te- Leuus.
ſtis eſt Tortellius.Seneca in Heccuba.An maris lati ſinnoſa troezen.Sapphi.eſt Neuus
Roezus nauale apud oſtia Sari fluuij. Sceuus

¶I ante conſonanteis in primis ſyllabis.

Seuus
Oe ante z.

I Ante b corripit̄.vt lybia vel lybie.Lucre.li.ij.Cōtinuo Troezen
lybie dominis priuata ſuperbia ita lege:licet vulgo habeatur Lybia cō I ante b.
tinuo ec.Liburnum vehiculi genus.contra Alexandrum vide a ante r Libya.
baris.ſic liburni populi apud Horatium.et alios.Iber iberus vt ex cre Liburnuz.
mentis liquet:ideo errat Petrarcha in.ij.aphrice dicens.Littus ad iberum reſo- Iber
Libanus

Tyberius. Vergilius Quãſ vbi hibernã li= ciam Xan= tiq; fluẽta.

net fibra teſte Neſtore. Libanus mons. Priſcia. in dyoniſio. Aſt humilem libanus cladit portẽtus in ortum. Non ſequar Sceduliũ lib. iiij. dicentẽ. Semp hñs frõdes ꝛ tanq̃ libans cedrus. Tyberius viri ꝓpriũ in quo errat Lippius. Hora. ij. ſaty. lib. ij. Te tyber numerare cauis abſcõdere triſtem pertimui. vocatiuus eſt.

Exceptio

Fibula Hibernus Ibicus Ibis Liber Libo Libum Libra Libella Libethr⁹. Libethra Scribo ſcribonius Scriblita Scibilus Sibila Tibia Tibulum Verg. Lambebãt lin= guis vibrã tibus ora. Vergi. nec ſiccum mo riens alta liberare ein vlmo Tybur. Tyburn⁹. Tyburni Vibius Vibidius Viburnuz Vibex Sibbus

Fibula vnde verba refibulo. diffinibulo. Verg. iiij. enei. Aurea purpuream ſubnecit fibula veſtem. Mar. li. ix. Jam pedagogo liberatus ꝛ cuius Refibulauit turgidũ faber penẽ. Scazon duplex. Papi. vj. the. Torto clamydem diſibulat auro. Hybernus ab hyems fatis patet. hybris teſte Nebriſſen. hybernia variat. Ibis Iuue. ſaty. xv. Pars hec illa patet ſaturam ſerpentibus ibin. Ibicus viri proprium. Hor. iij. car. ode. xv. Uxor paupis ibici. Verſus eſt glyconicus. Ibo ſcibo ſcibã incremẽtis patet

Liber. i. bacchus: ꝛ mobile. vñ libero liberalis. Ver. Liber ꝛ alma ceres. Idẽ libertas que ſera tamẽ ꝛc. pro cortice ꝛ codice corripit. Hora. Hic meret aera liber. Libo as. Verg. Oſcula libauit. Libũ. Idez. Et adorea liba ꝑ herbã: ſed Libo ꝓprium viri corripitur apud Hora. epiſto. xx. Libra licet Neſtor quodã in loco velit corripi. hinc librare ꝛc. Lucre. li. iiij. Et libella aliqua ſi ex parte claudicat hylum. Oia mendoſe fieri ꝛ obſtypa neceſſum eſt; quare non imitator hymnographum paulinum. Nolẽſem epm dicẽtem. Nardi Maria piſtici ſumpſit libram mox optimi. verſus ſunt dimetri iambici. Libethrus vel a. mons ꝛ fons magneſie muſis facer: vnde ipſe libethudes dicũtur: cum th aſpirato. Rufus in arato. Et deuota virum tegeret libethra peremptum. Vergilius in bucco. Nymphe noſter amor libethrides. Scribo vnde ſcriba ꝛ ꝛc. Hora. Scribimus indocti. Scribonius ꝛ ſcribonia hoim propria. Propertius lib. iiij. Nec te dulce caput mater ſcribonia leſi.

Scriblita placente ſpecies. Mar. lib. iij. Circũlata diu menſis ſcriblita ſecundis. Urebat nimio ſeua colore manus. Scibilis. vt ſcibã ꝛ ſcibo. Sibilus vel um. Sibilo. Verg. Venientis ſibilus auſtri. Sibia.

Tibia. Papi. vij. the. Tibia cui teneros ſuetum ꝑducere manes: nequeo excuſare Petrarchã in. vij. aphrice dicentẽ. Impleat hic ocreas femori tibi. abſq; pedeſq; armet hinc tibicẽ. Tribulũ tribuli pro eodẽ tribula tribule. vehiculi genus quo frumenta in area terunt. Verg. j. geor. Tribulaq; trabeeq; ꝛ iniquo pondere raſtri. hic neutrũ eſt. Varro epidis in area excuti grana. qḋ fit apud alios iumẽtis iunctis: et tribula. hic femineũ eſt. Tribulus aũt. i. ſpina corripi notũ eſt. Ouiḋ. x. met. Lolium tribuliq; fatigãt triticeas meſſes. Tibul. oppidi nomen. cum y greco: vide catylus a ante t. hinc Tyburs ꝛ tyburtinus ꝛ ꝓpria tyburtus. vij. ene. Tyburna Muri vxor apud Sil. libr. ij. Tyburnus in. j. ſyl. Papi. Tyburni in. vj. Vale. Flacci. Tibula: teſte Stoa. Vibius. i. duplicis vite: vt anſer anaſq;: q2 tam in terra q̃ in aqua viuit. Sta. iij. ſylua. Vibia cur magnos equent animalia diues. Vibius quoq; viri ꝓpriũ eſt. Mar. lib. ix. Vibius hanc marti pro duce vouit auem.

Vibidius viri nomen. Hora. ſaty. vltima. Summus ego ꝛ prope me viſcus turinus ꝛ infra (Si memini) Varius cum Seruio balatrone. Vibidius quos mecenas adduxerat vmbras: Viburnũ breuiſſimũ virgultũ. Vergi. in buc. Quantum lenta ſolent inter viburna cupreſſi. Vibex patet in crementis. Sibbus poſitione producitur a nonnullis male exceptum.

I ante c. Frico.

I Ante c corripitur. vt frico. Mar. libro. iiij. Hinc oleo corpuſq; frico molliq; paleſtra ſtringo libens. male in pleriſq; libris omittitur prius q̃ quia frico vbiq; corripit. Cicorea non producitur a Colu. Dicax micy pia dicarchis vel dicarchea. licet Petronius videatur producere.

Exceptio.

Cliciades. Cyce

Bichus viri nomen apud philelphum. in xvij.

Cliciades viri propriũ. Ouiḋ. in ibin. Cliciadeq; modo circũdatus ignibus atris. Sed multi libri habent per t Clitiades. Aliqui tamen hic exceperunt. Cyce ces. p. y grecum mulieris nomen. Ero ad Leandrum. Lucidaq; alcyne cyceq; ꝛ alimonie nata. Cichus viri nomen a Fauſto ſemper producitur.

Dico dicis tertie: nam prime corripitur: quod indicant compoſita dedico indic

ſindico dicat in Plau. Ficus hinc ficulnus ⁊ ficedula Mar. Res mira ⁊ ficus non * Vergili.
habet vnus ager. Ficedula videbitur in e ante.d. Ficelie locus in vrbe quidã teſte Diciteq̃ ñ
Calde. Mar.li.vj. ſic legẽte incolis ⁊ veteres tu quoq; ficelias. Merula tñ ficedulas qdẽ in mol
legit: ⁊ in antiquo codice ſe repperiſſe dicit. Icarus Dedali filius. Ouid.j. triſtium li ↄſedim*
Icarus icarias noĩe fecit aquas. Icaria inſula in mari icario. Luc. ipſe per icarie ſco herba.
pulos epheſũq; reliquẽs. Icariãs mõs attice ⁊ pater penelopes q̃ icariolus quoq; Ficus.
dr. vñ ipſa icariotis idis dr. Propertius. Queq; ferũt faſtus icarioti tuos. Icon iconcu Ficedula
ia icõius iconiſmus iconiũ. authores ſunt Meſtor ⁊ Sulpi. Ico icis ꝑcutio tñ ꝓdu Ficelie
cit ↄ̃ multos: qui ↄtr adixerit afferat ↄtra me veteris poete teſtimoniũ. Lucre.lib.iij. Icarus.
percuſſit corpus extra ꝓpellit ⁊ icit. In codẽ. Nec radicitus ex vita ſe tollit ⁊ icit: Icaria.
ſi qs dixerit (lꝫ is.ca perſuerit) icit hĩ ꝑtm̃ eſſe: nugas egerit: qꝛ infinitiuũ icere ma= Icon.
nifeſto ꝓducit a Catul. id Gel. in vltimo epig. Inteſtũ telis icere muſca caput. mul= Ico.
tos decipit grãmatiſtaꝝ ꝑuerſitas Liciũ: vñ trilicis. teſtiuilicũ. liciatoriũ Luca. Licium
lib.x. Ut mos eſt pharũ miſcẽdi licia telis. Lician⁹ viri ꝓpriũ. Mart.lib.j.epig. Ui= Licianus.
debis albã Liciane bubilim. Iam.tri.arch. Liche⁹ viri ꝓpriũ in.xiiij. Sil. Lichẽ cũ Licheus
ch aſpirato vt ꝓcedens: morbus q̊ a mẽto mẽtagra latine dr. Mar. lib.xj. Nõ vlcus Lichen.
acre puſtule ve lucẽtes. Nec triſte mentũ ſordidi velichenes ſcazõres ſunt Lychas Lichas.
viri propriũ variatur a Vergil. vide cameres a ante m. at pro herculis famulo in ſa=
xum verſo ſemper corripit. Oui.ix.meta. Ecce lychã trepidũ: cũ y greco e ch aſpira
to. Mica fruſtilulũ e pane vel alia re decidens: ⁊ cenationis parue nomẽ. Mar.lib. Mica.
ij. Mica vocor q̊d ſim cernis cenatio parua. Idem lib.vij. Nullaq; mica ſalis nec a= Mychil⁹
mari fellis in illis Michylus cum y greco in ſecunda proprium viri. Ouid.xv.me.
Michylus illius diis acceptiſſimus eui.

¶ Nice .i. victoria, nicao vinco. hinc nicolaus quaſi ꝑp̃li victor: nicander nicanor ni Nice cum
cophanes nicomachus nicoſtratus nicoſtratã. niceros otis, nicocrates ⁊ alia multa ſuis.
hominũ ꝓpria que oĩa primã ꝓducunt: lꝫ vſificatores quidã magis q̃ poete id non
obſeruauerint inter quos reperiet Riga. ſic nicopolis oppidi nomen quaſi victorie
vrbs quod nomen primã ꝓducit in Baptiſte catharinaria: cuius eſt et hic verſus.
Nicomachi ꝓles ſtellis erimanthidos viſe Philel. Nicolaũ quintũ in decadibus
ſuis ſemper nico leon appellat: qꝛ nicolaus hexametrũ nequit adire. Iuue.ſaty.iij.
Et ceromatico fert niciteria collo. Eſt autem niciterium vel per e in ſecunda teſte
Mancinello: Niceterium victorie premium.

¶ Pica. Mar. in diſtichis. pica loquax certa dñm te voce ſaluto. Me ſi non videas Niceteriũ.
eſſe negabis auem. Pſyche anima: ⁊ amica in Mar. Pica.

¶ Picus alia auis ⁊ vir in eam auem (vt fabulant) vſus. Ouid.xiiij.meta. picus in
auſoniis ꝓles ſaturnia terris Rex fuit. Picenũ regio Italie. hinc picenus tis. ⁊ picẽ= Picenum.
tinus tam appellatiua q̃ ꝓpria Sil.li.vj. picenũ dines Mar. Picẽtina ceres niueo Sicca.
ſic nectare creſcit. Phycus cũctis. cũ y greco oppidũ ⁊ ꝓmontoriũ. Luca.lib.ix. Im= * Mart.
pulit ac ſeuas meritũ phycũta rapinas Sparſit Picũmus in Macro Sica breuior Quodq; ri
gladius, latrones baculo abſcondũt. hinc ſicarius vnico c ſcribitur a Nebriſſenſi et bi tribuit
Calepino: nec video qui ↄtrarium precipiat. dicit quaſi ſeca a ſecando vt aliqui vo ſubula ſic=
lunt. videbis in u ante b: ſubula ⁊ o ante q. alioquin hinc ſincula diminutiuum apd ca rapit.
Catulũ ad ianuã. Siciliquus mẽſura ꝯtinens ſcrupula ſex volunt dici q̊ ſemiun= Siciliqu⁹.
ciam ſecet: videto i ante p ſcrypulus. ſycos .i. ficus: vñ ſycomor⁹ ſycophãta. vide in Sicur.
mediis ſycomorus o ante r. Sicut ſicuti ſicubi ſicũde nota ſunt. Claudianus in.iij. Sicubi.
de raptu proſerpi. Deſertoſq; thoros ⁊ ſicubi ſederat olim Per legit. ſiche ſiches in Spica.
Iuuenco Spica. Uerg. in more. Allia cuꝫ fractis ſpicis. dicit quoq; ſpicus ⁊ qd plu Spicus.
rali caret ſpicum. Cicero in Arato. Spicũ illuſtre ferens inſigni corpore virgo. hinc Spicum.
ſpiceus a.um. ſpicilegium a ſpico as. ⁊ in ſpico et ſpiculum haſta in ſpicarum ſpe= Spiculuꝫ
ciem ⁊ aculeus. Uerg.iiij.geor. Et ſpicula ſeca relinquunt. de apibus loquitur. Sicheus

¶ Sicheus Didus maritus variat: lꝫ correptio ſit longe frequẽtior. Uer. Huic con Sicilia.
iunx ſicheus erat. Idem. Ille ſyncheũ erat ⁊c. Sicilia greci ſicelis cum e in ſecunda Sicelis.
etiam dicũt. hinc ſicelis. Sappho ad phaonẽ. Quid mihi cũ leſbo? ſicelis eſſe volo. Siculus.
Uer. in bu. Sicelides muſe ⁊c hinc ſiculus a um. qd ↄtra primitiui naturã corripit Sicanus.
tñ. Idem.iij.eneid. Ore arhetuſa tuo ſiculis ↄfunditur vndis. Sicilia inſula eſt que
alio noĩe ſicania ⁊ trinacria dicitur: ſed ſicania vt ſiccanus a.um. primã ⁊ ſecundaꝫ
variatur (vt opinor) Uer.ene.iij. Sicano pretenta ſinu iacet inſula ↄtra Plemmy=

rium vnde ſum. Sil.lib.xiiij. Sydera eliſeis aderat gens ſicana voſis. Idē in eodē.
Aſtus miſcebāt tyrios leuitate ſicana. Ouid.xiiij.meta. Sicania tribus hec excurrit
in equora linguis. Sicha viri ꝓpriū cū ch aſpirato. Sil.ix. At ſicha auxiliū magno
Sicha. turbante dolore Siconius viri ꝓpriū. Catull⁹. Siconi arbitrio populi tua cana ſe
Siconi⁹. nectus Spurgata impurus moribus interea, vocatiuus eſt. Quidā cc geminant.
❡ Ticinus fluuij nomen. Sil.lib j. Dum romana tue ticine cadauera ripe. ſic ceteri
Ticinus. ideo apud eundē.lib.vj. lego. Adde: ticini ſpumantes ſanguine ripas. lȝ vulgo (vt
opinor) mendoſe legat. Adde etiā hāc opinionē adiuuat vir vndecūqȝ doctiſſimus
Baptiſta Pius carpens illud Sidonij.iij.paneg. Ultima iam claros querūt poſt dā
na ticini. ceteri (ait) prima intenta ꝓferūt. Ticinū in neutro genere a fluuio nomen
Ticinum. oppidi eſt quā Papiā nunc vocāt. Errat ſemꝑ Philelphus per mēdoſam Sillij le
ctionem deceptus: vt in .viij. Queſqȝ pater ticinus nitida perlucidus vnda.
❡ Tricae. vel trice es vrbs Crete. Seneca in hecuba. Parua cortyne ſteriliſqȝ trice
Trica. ſa ꝓpꝛicus eſt. Eſt etiā Apulei oppidū: vt Apina: que oppida cum tanta ignominia
Apina. euertit Diomedes: vt in ꝓuerbia abierūt: nā quoties rem nullius precij noiare vo
lumus tricas opinaſqȝ vocam⁹. Mar. Sūt apine triceqȝ: ⁊ ſi quid vilius iſtis. Trice
in eadē q̄titate ſunt capilli aut res alie qbus gallinarū pedes inuoluūtur. hinc ex
Tricies trico: nitrico vba. Tricies triceni. Mar. Bis tibi triceni ⁊c. ſic triceſimus: qđ trigeſi
Triceni. mus quoqȝ dr. Uicus inde vicin⁹ vicina viciniū vicinia vicinitas. Hor. Turba im
Uicus. pia vici viceſies viceſimus vigeſimus viceni. Uerg. in aetna. Uicenos perſepe dies
Uicinus. iacet obruta moles. Mar.lib.j. Non plenū modo vicies habebas phal. eſt.

I Ante d producitur: vt idus. Mar.li.iij. Lux tibi poſt idus
I ante d. numeratur tertia maias. Neotericorū quidā male corripuit: vt idolatra con
tra Sulpitiū ⁊ plures: q2 idololatra dicendū eſt prima ꝓducta qui aliter fecerunt
carpantur. Ouid.vj.meta. Neque viro fuerat Lydas tamen, illa per vrbes ⁊c. vul
go male habetur lydias. Idem alibi. Riſit amatorem lyda puella ſuum. ſic ceteri er
Phidias. go puto emendandū. Phidias ſtatuarij nomen. Mar.lib.ix. Lyſippum lego phidie
putaui. phal. eſt lib.x. quoqȝ Phidiace cuperē quā meruiſſe manus. ſic ceteri: ideo
nō imitabor Auſoniū in epig. Cuius opus phidie qui ſignum palladis eius ⁊c. pri
dem pridie contra. Sulpi. vide i ante d poſtridie. Sido nō inuenio corripi: licet qui
dam dicant variari. Triduū: licet contra regulam generalem videatur.

❡ Exceptio.

❡ Cnidos vel dus. Phrygie oppidū. hinc Cnidius a.ū. Neſtor per c ſcribit: q2 per
Cnidus. g gnidos non ſcribit: ſed ꝓfertur: vt Caius. Luca.lib.viij. Parue radix iami ſpirat
de littore coo. Aura fluens. Cnidon inde fugit claramqȝ relinquit Sole Rhodōnia
gnoſqȝ ſinus telmeſidos ide Compenſat medio pelagi pamphilia puppi. Cydon
cum y greco vrbs Crete hinc cydon enis. aliquis illius vrbis: ⁊ cydonius vt cydo
nia poma ⁊ cydon canis. Sta.vij.theb Credas e plebe cydonum Parthorūqȝ fuga
totidem exiluiſſe ſagittas. Mar. in diſtichis. Si tibi cecropio ſaturata cydonia mel
le ponentur dicas hic melimella licet Sil.ii. Sefaqȝ latratorqȝ cydon tectūqȝ fociqȝ
Ouid.in.4. de arte Illum Gnoſiadeſqȝ cydoniadeſqȝ iuuence. Nebriſſenſis putauit
produci ex libro in quo coniunctio male omittebatur.
❡ Cydon viri ꝓpꝛium variatur. Sta.ix theb. Et male dilectū miſere cydona ſorori
Idem.v.theb. Qui te flaue cydon ⁊c. de quo Seruius in illud Uerg.x.ene. Dum ſe
quens clytium infelix noua gaudia cydon. ſic ait Sane cydon propriū naturaliter
Cydonias producitur cōmune corripitur. Sta. etiam proprio corripuit: vt hec regi promiſſa
cydō. Quod te fecit abutens licentia qua vtimur in noibus ꝓprijs. hec Seru⁹. vbi
docet propriorū ſyllabas eſſe cōmunes: in qua re decipitur vt in prefatione clare do
cuit. tu igitur dic variari Cydon viri propꝛium.
❡ Didius pro Ceſare.
Didyme. ❡ Didyme es. cum y greco in ſecūda ſyllaba inſula vna ex aeolijs. Ouid.vij. metā
Didymi. At non olearos didymes ⁊ tenos ⁊ andros. ❡ Didymi orum etiam cum y greco in
Didymus ſcrōa ſunt montes felicis. Arabie. ❡ Didymus eadem ſcriptura viri ꝓpriū interpre
Didyme⁹. tatur geminus hinc Apollo Didymeus dictus ꝙ geminā ſpeciē ſui numinis preſe
ferat illuminandoqȝ formandoqȝ lunā. Mar.li.iij. Plus habuit didymus plus philo
melus hȝ: ſed illius lib.v. Cui didymus cognomen erat de Thoma loquitur vnd ꝙ

mus cum y greco in ſecunda.montis nomē poſitione producitur:plurale eſt dindyma meorum.¶ Ouid.iiij.faſto. Dindymon ⁊ cybellez ⁊ amenā frontibus idē.Eſt ꝗ3 viri nomen.Martia.lib.v.Velle tuum nolo dindyme nolle.volo.

Dindym⁹

¶ Didymon cum y greco in ſecunda viri nomen.Verg.eñ.v.Et clypeū afferri iuſſit didymaonis artes.Clipeum artes appoſitio eſt.

didymon

¶ Fides tertie et quinte declinationis in diuerſis ſignificationibus:etiam ſi ꝓpriū fuerit.Hora.Muſa dedit fidibus ⁊c.Vergil.ene.viij.Accipe dacꝙ fidem.ſic fidelis ⁊ ꝑfidus.at verbū fido ꝓducit̃:ſic infidus.fidicule corripito:vt fides vnde deſcendit funiculi ſunt quibus extorquet̃ veritas.ſic fidicen fidicina ⁊ fidius deus qui fidei preeſt.hinc mediuſfidius iurandi aduerbiū quaſi ita medius.i.deus(vnde dij plurale manſit in vſu)fidius iuuet.hec declaratio magis mihi placet ꝙ eorum qui dicunt fidius dici a fili⁹ verſo l in d.vt ... dius fidius:Jouis filius:quia a dios iuppiter eſt Ouid.vj.faſto. Querebam nonas ſancto fidio ne referrē.hinc ſanctus etiam eſt cuiuſdam fidei nomen Fidelia lie.vaſis nomen.Perſius.Tumet alba fidelia vino.

¶ Fidena ne.vel fidene arum.Italie oppidū variatur.Juuenalis.ſaty.vj.Viuat fidenis ⁊ agello cedo paterno.Vergi.ene.vj.Hic tibi momentum ⁊ Gabios vrbemꝗ3 fidenam.Suido proprium viri variatur a Fauſto.

* Luca. Nulla fides pietaſꝗ3 viris ꝗ caſtra ſequuntur
Fides
Fidius
Fidelia
Fidena

¶ Hydor cum y.greco aqua eſt variatur a grecis teſte Neſtore.hinc hydrops hydra.hydria.Hydaſpes fluuius indie Luca.vj.Qua rapidus ganges ⁊ qua nyſeus hydaſpes ſimiliter corripitur.x.Eneidos.vbi eſt viri proprium.

Suido.
Hydor
hydaſpes

¶ Idem in neutro genere.vnde identidem.Catullus.Qui ſedens aduerſus identidē te.ſap.eſt.Idus.i.viri ꝓpriū apud Sillium libro.ij.Idumeles.Judee vrbs:vnde Idumeus a um. Luc.lib.iij.Gazaꝗ3 ⁊ arbuſto palmarū diues idume.Ideo contiūctio facile occurſet.Idioma apud Pyladem.

¶ Idoneus vide ꝓcuro.in.ij.lib.Idaſmenus viri propriū.vide melas e ante l.

¶ Mida e vel Mida rex notiſſimus ob auriculas aſininas.Stati.libro.ij.ſyl. Viue Mide gazis ⁊ lido ditior auro.Claudia.in.ij.de ſtiliconis laudibus.Ditabat rutilo quicquid Mida tangeret auro.apud eundē mendoſe leges midae ⁊ midā pro nude nudam.Quidam coniunctio.Ouid.j.meta.Ille quidem obſequitur.ſed te decor ⁊c.

¶ Rhidiū.Mart.lib.ij.Quū ſint cura tibi ſimulent ꝗ cornua lune; In rhidio poteras phoebe lauare pedes rhidiū(vt inquit Domiti⁹) geometrie dimentiōis vas ab Auguſto fundo in ore latitudine exiēs.Idē ait.pone legi imbricio merule neutruz placet:ſed legendum credit rhytiū cum y greco in principio qd̄ ſignificat vas lune ri ſpecie vt ait.Sidicini populi Campanie apud quos eſt oppidū theanū.Sil.li.v. Nec ſidicina cohors deſit.viridaſius armat mille viros.Tridens bidēs ꝑ regulam gñalem corripiunt̃.Video Verg.ij.enei.Que ſit rebus fortuna videtis.Vidu⁹.a uz. vidui⁹ ⁊ quicquid habet u ante i teſte Sulpitio.

Idem.
* Martia. Et quereris qd̄ nō marcellibus idem
Idus.
Idume
Ideo.
* rhetics nec cellis iō cōtende phclernis
idoneus
idaſmen⁹
Midas
Rhidium.
Sidicini
Video.
Viduus

¶ I añ f corripit̃:vt tri omnis.de ſimplicib⁹ exēpla non inuenio

I Ante g breuis eſt:vt migro:contra Alexandrum.Ma nilius libr.iij.ſed tempore ſedes naſcentum acciperent propria ſignaꝗ migrarent.Lucre libr.ij.Inꝗ3 locum quando remigrat fit blanda voluptas. Phrygius a um:apud Vergilium ⁊ alios.Bige trige producunt̃:quia due breues in vnam longam contracte ſunt pro biage triage.

i ante f.
i ante g
Migro
Phrygi⁹

¶ Exceptio.

¶ Digentia ae.riui proprium.Horati.xix.epiſto.Me quoties reficit gelidus digentia riuus.Quem mandela bibit rugoſus frigore pagus.

Digentia.

¶ Fligo verbum vnde affligo infligo ⁊c.ſic fluge arum.Claudia.Flectit ⁊ afflictum ſpolijs affligit egeſtas.

Fligo.

¶ Frig⁹ frigeo frigutio frigero refrigero frigil frigulla auis:ſed recti⁹(vt Neſtor ait)fringuilla poi.nōe ꝓducit̃ ſic ꝗ3.frigo is ꝓducit̃ vbū tertie.Rufus i arato.ſi ma tutino fringuilla reſultat ab ore.Frigit tñ pro cripit corripitur teſte Marcello.

Frigus

¶ Gyges lacus lydie.hinc gygeus a um.Propertius.libro.iij.Omphale in tantuz forme ꝓceſſit honorem.Lydia gygeo tincta puella lacu.Etiam cum eſt viri ꝓpriū ꝓducit̃.Vergil.ix.ene.Principio phalarim ⁊ ſucciſo poplite gigē.Excipit producitur quoꝗ3 ꝓ puero formoſo.Horati.ij.car.Ode.v.Luna mari candidiuſve gyges ver ſus eſt alcmanic⁹ dactylicus tetrameter. At gyges nomen.immaniſſimi gigantis

Gyges

corripit. Ouid. iiij. fr lo. Quid grauius victore gyge captiua tuliſſet: Et in triſtib.
Cētimanūq; gyge ſtat. ij. theb. Dirceū gygen. ſcribit ſemp cum y greco
Pyga. ¶ Pyga. e. cum y greco. Horat. ſat. ii. lib. j. Ne ſummi pereant aut pyga aut deniq̄
fama. hinc depygis adiectiuū. Ibidē. Depygis: nauſata breui latere. ac pede lōgo ē
Pygargus. ¶ Pygarus capre ſylueſtris ſpēs: aut (vt vult Plinius) aquile genus albicāte cau
da: nā pyga cū y greco cauda eſt: argos albus: nec dicit per d pygardus. Juue. ſat.
Phrigium lumine cum magno lepus atq; aper: et pigargus. verſus eſt ſpondaicus.
Sigeum. ¶ Phrigium lignum aridum. vt vult Sulpitius.
¶ Sigeum Troie promontorium et vrbs: hinc ſigeus a um. Luc. lib. ix. Sigeaſq; pe
ſigerius. tit forme mirator arenas. Sigalium apud Auſonium
¶ Sigerius vide a ante t: ſaturius. Stigo in vſu nō eſt: ſed bene inſtigo veſtigo etc.
Uerg. in etna. Preſſoſq; inſtigant agmine ventos.
¶ Strigilis variatur. Perſius. I puer et ſtrigiles Criſpini ad balnea defer. Juue.
ſyty. iij. Sonat vntis Strigilibus pleno componit linthea gatto. de hoc in declina
Triginta tionibus dictum eſt Strigoſus apud Luci.
Uiginti ¶ Triginta trigeſimus. vide a in vltimis atris vt a bis vigiti vigeſis vt treſſis octuſ
* Uigeſis ſis etc. Martialis. xij. Amphora vigeſſis: modius datur aere quaterno. Trigon pro
Martial. piſce. Lippius in oppiano ſemper produxit.
Amphora I Ante L producitur: vt miletus Jonie vrbs. Martia. li.
vigeſis. viij. Nec miletus erat vellere digna tuo. Huius conditor Miletus etiā
modius dat dicit. Ouidius. ix. meta. Sponte fugis milite tua: celeriq; carina Aege
ere q̄terno as metiris aquas: et in aſide terra. Moenia conſtituis poſitoris habē
I ante l. tia nomen. Juue. ſa. vj. Et ſybaris colles hinc et rhodos et miletos. ſpō
Miletus. daicus verſus eſt. ſic ceteri. Ideo nō imitabor Aratorē. li. ij. Sicanio lateri remis vicina
mileti. In eodem. Menſibus hibernis tribus in regione milethi Ilithya tm̄ produ
ci docui in i añ a Mile milia ſubſtantiuū: nā mille adiectiuū poſitione producitur.
vt Sillius. poete nomen: licet frequenter imprimatur et ſylius.

¶ Exceptio.

Tilia. ¶ Corripiunt hñtia s vel t ante i. vt ſilus ſiles Tilia. Ouid. viij. me. Quoq; minus
dubites tilie ꝯtermina quercus. Collibus eſt: phrygijs. ſic ceteri. nec apd Serenū
tilia ſed talea legendum eſt: vt docui in talea a ante i. Errauit in hoc Neſtor. hinc
Pſilotrum tollunt. Pſilotrū vnguētū quoddā. Martia. lib. iij. Pſilotro faciemq; lauas et dropa
Syla ce caluam et lib. vj. pſilotro nitet aut acidia latet oblita creta.
ſilenus. ¶ Syla cum y greco ſylua et mons lucanie. Uergili. eneid. xij. Ac velut ingenti ſy
ſcilicet. la ſummo vel taburno. ſilo. a Neotericis variatur.
ſylo. ¶ Silenus bacchi neutricius variat. Uerg. in bucco ſilenū pueri etc. Ibidem. Can
tante ſileno. ¶ Scilicet. Uerg. ſcilicet is ſuperis labor eſt. Sylo viri propriū apud
Catullū video vnico l ſcribi. Tylis nomen viri in Sillio.
¶ Thyle es. cū th aſpirato et y greco teſte Neſtore ꝯtra Tortellū q̄ cum i latino ſine
Thyle. aſpiratiōe tire ſcribi p̄cipit. dr q̄z thule teſte Neſtore: vt cupreſſus p cypreſſus. Mā
cinellus negat p y grecū ſcribi q: grece hz ou diphthōgō quā in u lōgā ꝯtium. iō ſo
lum p u thule dr. Uerg. i. ge. Tibi ſeruiat vltima thyle. Sil. xvj. Incola thyles. Thy
los ſiīr ſcriptū teſte Neſtore ꝯtra Tortellū alterius inſule nomē corripit. Priſcia.
in pihegeſi id te docebit. Silibus corripit compoſitione. vt trilis trilinguis.
Cilium. ¶ Ciliū follieulus quo oculus integit. a cilere. i. mouere. hinc ſupercilium qd pilis ob
Cilicia tegitur. In priapeis. Conuentens lato pone ſuperciliū.
cilix. ¶ Cilicia. e regio vñ cilix ciliſſa ciliciū. ij. vide Cilix in crementis. Cylindrus cum y
cilindrus greco in p̄ma ſyllaba. vide a añ r Area. ſit a cilizo. i. voluo eſt lapis. et in menech
* Areatū mis coquus. ¶ Cylydos vel us. cū y greco vtrobiq; ſerpentis nomen. Lucanus. li. ix.
p̄mū ingē Cheſidros tractuq; via fumante cylydri. Cilianus viri nomen in Bapti.
ti eſt quā ¶ Cilix vide crementum.
Filix. ¶ Filimacius et filimacia hoim ppria. Sidō. li. v. Hoc foueat facie pulcher filimacius
Filimacius vdā. Idē lib. ij. Locarūt matronā Filimaciā ſepulchro. phal. eſt.
Filimacia Silippus. ppriū viri. Tibullus. iiij. Nō magis potior ſit fama gilippi. ſic apd. Uer.
Silippus. eñ. xij. et illiū loci nomē apd petrarchā in ſexto aphrice. Linquitur ad leuam giliū
Silium. vicinaq; contra ſtat iuga. Guilielmus Silibertus apud Neotericos.
Hilaris. ¶ Hilaris hilare etc. grece hilaros dicitur. hinc hilarius et hilariō ppria: et hilaros

dus laſcini ꝛ delicati carminis cantoꝛ. Uerg. Et multo in pmis hilarās conuiuia bac
cho. Hyles e Boetie oppidū variat. quia Nebriſſenſis dicat pduci ab Homero. pa Hyle.
uini. Qui breue littus hyles. p ſylua ꝛ ſarmatica gente pducitur. Ualeri. Flaccus
Mouit ꝛ hyles ſupplex cuꝫ gente ſyenen. Hylas e Herculis pucre. Uer. Clamaſſent Hylas.
vt littus hyla ꝛc. Hylatoꝛ cū y greco: vt duo pcedētia: canis nomen. vide agriodos Hylactos
a ante o Hylax canis in Damone Uergilij. Jlerda e. vrbs Hiſpanie. vide larima a Jlerda.
ante m. Jſertes cyrenaicoꝝ dux in ſecundo bello punico. Sil. lib. iij. Coſilio viridis Jſertes.
ſed bello ſerus Jſertes. Jliſſus fluuius attice variat: teſte Nebriſſenſi ꝛ ſcribit gemi
no ſſ. ego tamen in verſibus quos citat vidi eliſos apud Papi. cum e aſpirato ꝛ vni Jliſſus.
co ſ. vide eliſos i ante ſ. Jlaris ilarus ꝛc. ſine aſpiratione nōnulli ſcribūt. Apul. tū
aſpiranda cenſet: vt dicit Neſtoꝛ. Jlaria mulieris nomen. vide i ante r. Jler dce vi Jlaris.
ri nomen in. xvj. Sil. Lilea quarūdā vrbiū nomen. vide ae ante a. Lileus viri. Lilea.
Sil. xiiij. Quā rapidis pupē manibus frenare lelcus Dū tentat ſeua truncant membra
bipenni. Lilybeū cū y greco in ſecūda ſequente b cum ae diphthongo Sicilie pro
mōtoriū ꝛ vrbs. vide pachinus a ante c. Miliū frumentū quoddā volunt a mille vi
ci ppter acinoꝝ multitudinē Mar. lib. xiij. Frumentū miliū ptiſanāq fabāq ſole
bas vendere pragmaticus nunc emis agricola. Milo vel milon athlete ꝛ alioꝝ no Lileus.
men corripit tm̄ a latinis: licet quidā dicant a grecis pduci. Ouid. xv. meta. Robora Lilybeus
fletq milon ſenioꝛ quū ſpectat inanes. Luca. pompeiana reruꝫ clauſerūt ſigna mi Milium.
lonem. Pila ſpherula luſoria. Hora. indoctuſq pile. at cum y greco pyla p colūna Milo.
pducitur. Uer. viij. ene. Saxea pyla cadit. Hora. ſat. iiij. Nulla taberna meos habe Pila.
at neq pyla libellos. Pilus. i. crinis. Catul. pretoꝛ nec faceret pili cohortē. phal. eſt. Pilus.
At pilum pducitur pro telo. Romano a pertinēdo dictū: quaſi per illū hinc pilatus Pylatus.
pilo armatus. Mar. Et pilate redit iamq ſubitq cohors hinc pilatus cognomē in
feliciſſimi pontij: lꝫ alia ſopniant indoctiſſimi barbarici aſſertores. Sedu. lib. v. Mox
igitur dnm pilati ad moenia duci. Minus docte corripit ab Aratore ꝛ nōnullis alijs Pylos.
pylos cum y greco vrbs a Nelo Neſtoris patre condita vnde Neſtoꝛ pylius dicit.
Sta. iiij. the. Mittit opes danaaſq pylos Neleia turmas. nondū nota pylos. Oui.
lib. j. pe ponto. Crede mihi pylio Neſtore maioꝛ ero. pileus vndecunq fiat pducit Pylene.
perſius. Hec mera libertas hanc nobis pilea donāt. A pilus fit vbū pilare. Marti.
Quem preſtas culū quē labicne pilas. polemon viri nomen in xj. Strabo Pylene
es cum y greco vrbs aetolie: teſte Lactantio. Papi. iiij. theba. Belli fama viros ſene
ſit ſcopulo ſapylene. Philite apud Ualeriū Flaccū. lib. v. vide Bizer in crementis. Philite.
Philetus vel piletus viri propriū apud Papiniū in. ij. ſiluaꝝ. ꝛ in. ij. lib. Mar. pile Philetus.
us in. xiij. Strabo. Pylades cuꝫ y greco viri ppriū vide marcella a ante t. Philos id Pylades
eſt amicus. hinc multa ſunt. vt phs philoponus phtieros otis. philomela philemō Philoſcū
philomelus philetas philadelphus philippus philenis philetes acnophilus phi ſuis.
loonis philodemus philogrius philotectes ꝛc. que oia phi ſyllabā corripiūt. Mar. Horati.
lib. ſecundo. Candide κοιμαθ λωμ ſunt hec tua candide παντα Que tu magni Strenuus
loquis nocte dieq ſonas. Marcus Manil. lib. j. Arma philippeos implerent agmi ꝛ fortis tan
ne campos. Uerg. iij ene. Parua philotecte ſubnixa petilia mulo. Propertius lib. ij. ſiſq phi
Tarda philotecte ſanauit crura machaon. Jdem lib. iij. Callimachi manes ꝛ coi ſa lippus a
cra philete Jn veſtrū queſo me ſinite iremenus. ſic hec philiſtion ppriū viri Mar. gendis.
lib. ij. Mimos ridiculi philiſtionis. ſic hec ꝛ cetera a philos ſemper corripiūtur: idro Philote
periti poete nunq in heroicis: elegiacis: ſaphicis: phaleucijs ceteriſq generibus. tes.
Tribrachum ꝛ proceleumaticū reſpuentibus vſi ſunt his dictionibus phus ꝛ phia Phile.
ſed pro ijs ſemper dixerunt ſophus ſophia: quamobrem nolim imitari Sidoniū di Phus.
centem in epita. polemij: Licet hic ſummi reſident ſeptem ſapientes innumerabi Phia.
lium primoꝛdia philoſophoꝛum. hic vnus maioꝛi licentia vſus eſt. q ceteri omnes
ante eum. Nec ſequar Uetulum male feriatum dicentem / phia exilium patitur ꝛ
philopecunia regnat Sidonius quoq produxit philotectes dicens ad Felicem phi
lotecta tibi dedit pharetram. vocatiuus eſt: verſus autem phal. vbi in philotecta pri
ma male producitur: vt notat Baptiſta pius: ſed forſitan aliquis more Catulliano
diceret primum pedem eſſe iambicum.
¶ Philires populi apud Priſcianum in perihegeſi. Phyle.
¶ Phile arum. aut pile pilearū cum y greco vrbs pluraliter: teſte Sulpitio in illud Phylace.
Lucani lib. x. Regni clauſtra phyle cuꝫ y greco. vt phylace phylaces: oppidū Theſ

ſalie vbi regnauit proteſilaus. hinc philacides ꝓducta prima contra primitiuinaturam. Ouid. in. ij. de arte. Philacides aberat Laodamia tutus vxor ꝓteſilai Laodamia hinc philacea ea vel philaceia. Idem in ponto. vt viua fama coniunx philaceia: cuius Iliacā celeri vir pede preſſit humū. Luca. lib. vj. Que tegit philace theleſ

Phylax. q; ⁊ dorion ira. Philax cuſtos. philatio cuſtodio. hinc ſiquidem corripitur: vt docet

Phylira. a trophylax cum y greco: Philax Philantis. in pylade.

¶ Phylira cū y greco in prima arbor: quā latini tiliam appellant. hinc phylire dicuntur tenuiſſime membranulle inter corticem lignūq; tilie: qbus in coronis oblectabant̄ cōuiue: qua de re mutadici t Beroaldus in annotationibus: ⁊ Politianus in Miſcellaneis ca. lxxij. Ouid. v. faſt. Ebrius in cinctis philira conuiua capillis ſaltat. Hora. j. car. ode vltima. Diſpicent nexi philira corone. ſap. eſt. Pro chironis matre ll duplicat. teſte Geor. Ualla hinc phillirides Chiron ⁊ phillirus qđ ſcđam contra primitiui naturā ꝓducit: aut vnico l philireius. id rectius credo. Ouid. v. faſto. Philirides tenuit ſaxa ſtant atra vetuſto. Ibidem. Excipit hoſpitio iuuenem phili

Philira. rius heros: aut philereius heros. Idem. vij. meta. Non exempta fore poene fugit

Scyllaceū alta ſuperq; pellon vmbroſum philiraeuq; tecta ſuperq; othrin ⁊c. ſic Scyllaceum quoq; (vt aſſerit Strabo. lib. viij) teſte Feretto ll geminat: tamen Uergil. correptionis gratia. l. vnum abſtulit in. ij. enei, dicens. Cauloniſq; arces et naufragium ſcylaceum. Scylla quoq; tam mulieris q̄ herbe nomen ll geminat ⁊ apud Columellam male vnico. l. vulgo ſcyla legi putamus.

I ante m. **I** Ante m in diſſyllabis producitur: vt cimex cimicis. Mar.

Limus. lib. xj. Nec toga nec focus eſt nec tritus cimice lectus. In eodem lib. Et teges

Limen. ⁊ cimex ⁊ nudi ſponda grabati. Limus hinc ſublimis illimis oblimo as. Limen,

⁜ Uergil. hinc elimino eliminas. Strimon. hinc ſtrimonius a um. Lucanus. iij. Defertur,

Limē erat Strimon ⁊c.

coccęq; fores ⁊ puluſus.

¶ Exceptio.

¶ Dimas dimantis viri propriu̅m. vide Ephitus e ante. p. Papinius. vj. theb. phaedimus atq; dimas.

Dimas.

Fimus. ¶ Fimus. Uerg. j. Geor. Ne ſaturare fimo pingui pudeat ſola neue Errauit in hoc

Hymen. noīe Petrus Riga in exodo dicens. Cum fimo vituli carnes coriūq; cremātur. Hy

Mimas. men variat̄. Catul. hymen o hymenee hymenades o hymenee. Oui. in epiſt. Turpia famoſus corpora iungit hymen: hymeneus tantum corripit̄: eſt nuptiarū deus Mimas antis mons in minori Aſia. Ouid. ij. meta. Et tandē niuimus rhodope caritura minaſq; Eſt quoq; gigātis nomen. vide ophias ij ante a de quo Hora. quoq; lib. ij car. Ode. iiij. ſz qđ tiphoeus ⁊ validus minas verſus eſt alcaicus dactylicus

Nimis. ¶ Nimis aduerbium. Horatius. ſed nimis arcta premunt olide conuiuia capre: id eſt meretrices fetide aut fetores axillarum.

Simon. ¶ Simon ⁊ ſimo vt agamennon ⁊ agamenno. vide crementū. ideo Baptiſta ꝓdu

Simo. centem non ſequar: multominus Sedulium dicentē lib. iiij. Stagna petit paruaq;

Simul. ſedens in ſimonis aluo: Simul. Uerg. ene. iiij. Quam ſimul ac tali perſenſit peſte te-

Thymuꝫ neri Thymum herba apibus gratiſſima cū th aſpirato ⁊ y greco. Uerg j. enei. Feruet opus redolentq; thymo fragrātia mella. ſic ceteri. ideo errat Neſtor qui voluit variari propter indoctum Macrum maſculine dicentem: ſi deſit thymus pro thy-

Chimera. mis ponere tymbram precipiū medici. Errauit Macer. in valde multis vt opus no

⁜ Ouid. ſtrum perlegenti patebit. docti thyma non thymes dicunt. Ouid. j. de arte. olentia

Quoq; chi nacte paſcua per flores ⁊ thyma ſumma volant.

mera iugo mediis in partibus hircum. ¶ I ante m in polyſyllabis corripitur: vt Timantes tis propriū viri. Ualerius lib. iiij. Monitu redere timatis. fuit etiā pictor parrhaſij emul⁹ vt ait Tortellius Hymetus cū y greco mons attice in. vij. ene. Quidā libri corrupte habēt hymetia ꝓ ſymethia. Timoctes viri ꝓpriū. in ij. ene. Chimera q̄uis a grecis per ei diphthongon ſcribat̄ in prima ſyllaba: teſte Hermolao Barbaro in quintū Plinij id notauit Nebriſſenſis ante me. Nam ⁊ ipſe Hermolaum in Plinium perlegi.

Chymerinos.

¶ Exceptio.

¶ Chymerinos. i. hyemalis. Martia. lib. ix. Si daret autūnus mihi nomē oporino

eſſez. Horrida ſi brume tempora: chimerinos. dictus ab eſtiuo therinos tibi menſe vocaret. Tpa cui nomē verna dedere: quis eſt. Cymodoche es. vel cymodoces nympha maris dicta, q̄ vndas maris quieſcere faciat. Uide i ante o ſpio. Cymodoche.

Cymothoe cum y greco vt precedens nomen a cin. i. fluctus. & thoo curro: etiam eſt nympha maris. Sil. li. vij. Ad que cymothoe nymp'harū maxima natu. ſi quid eiuſdem ſit originis producatur. Cimmerij populi nomen poſitu ꝑducitur teſte Neſtore: dimidium producitur compoſitione: vt nimirum. cymo hoe

Chymera cum y greco fluuius & oppidū. Sil. lib. xiiij. Armauere ſuoſqua mergitus hymera ponto. Limone mulieris propriū apud Ouid. in ibin. Limoniū herba per ij. Mimalion viri proprium. Propertius lib. j. Mimaliō nullos fugiēdo tulle labores dure ſeuitiam contudit iaſidos. Ouid. in. ij. de arte amādi. Fleſſe ſub arboribus mimaliona ferūt. Mimallones gemino ll. i. bache corripitur. Perſius. Torua mimalloneis &c. Mimetinus in Horati. Hymera Limone mimalion

Simius & ſimia Iuue. ſat. viij. Cuius ſupplicio nō debuit vna parari ſimia nec ſerpēs vnus nec culeus vnus. Mar. in apophoretis Calidus enixas elidere ſimi' haſtas: ſic ceteri: nā apud Statiū nunq̄ corripitur cōtra Calderinū Neſtorēq̄ inepte legētes ſimiū ꝑ nimiū verba Papinij in fine ſylua. ſuat infantē lingua nimium ſalibuſq̄ proteruū. inſulſiſſimus ſenſus eſt ſi nimiū legas vt cum Sulpitio ſenſio ſimie inſule ſunt in carpatico mari: & opinor ſimiliter produci. ſimius ſimia.

Similius Agricole nomen. Uerg. in moreto. Similius exigui cultor quū ruſtic' horti. Simethus fluuij nomen. Uerg. ix. ene. Genitor quē miſerat arrens. Eductum matris luco ſimethia circum Flumina: pinguis vbi & placabilis ara palaci. at ſimethus viri proprium corripitur. Sil. libr. ix. Arma fuere decus victori bina ſimetho. pro fluuio etiam ſepe corripitur. ſimilius ſimethus timagenes Timeus timothe'

Timagenes phi nomē. Horat. epiſt. xx. rupit hyarbitā timagenis emula virtus. ſic quicquid eſt a time. i. honor (licet eſtimo correptū q̄dā hinc eſſe velint: quod corripi notū eſt: ita hinc deriuari incertū eſt) vt timeus. Timotheus timarcus. Sedul. Dū reſidēs cecus timei filius illud errauit more ſuo Riga dicēs in Luc. Bartimeus Timei filius vnus erat. Fortunatus. Et cū timotheo viuere cura meo. Timarchus viri proprium eſt in quarta tertie Philelphi ſic Timocrates Timoſthenes &c.

I Ante n producitur: vt Plinius viri ppriū. Marti. Facūdo mea plinio Thalia phal. eſt Auſonius in epig. Uidit nuuētē plini' androginū. Petrarcha. in. ij. li. epi. ad Rainaldū male corripit dicens. Hec iuga. Uer. plinius tenet illa ſecundus. In arime: trinacria vinū linū: licet grecis corripiatur teſte Neſtore. Luca. li. ix. Et rectū lino ſpargā per vulgus Oſirim Inach' n habet in ſecunda ſyllaba. J ante N. Plinius.

Exceptio.

Corripiūtur habētia purū c vel q ante. i. Purū dico propter crinis ſcrinīū. clino inclino &c. ſpin' ſpina q̄ ꝑducūtur. Exēpla ſunt cynamomū min' ſino fine. Poete vbi cinamomū dicere nō poterāt. Cinnamū gemino nn dicere nā eadē arbuſcula eſt cinamomū & cinnamū: neq3 a canna dicitur vt indocti arbitrātur. Lucanus libro x. Infundere come quod nondum: euanuit aura Cinnamū eterne: nec perdidit aera. terre: ꝑ cinamomum per ſyncopam: teſte Omnibono. Mar. libro. iij. Et fluere excuſſo cinnama fuſa vitro. Tortel. teſte Neſtore errauit dicēs cinnamomum nn. geminare. Neſto r aufert verſum grecū ex Dionyſio in perihegeſi. vbi producitur tertia correptis ceteris in cinamomū. Cinnyps cum duplici nn y greco in ſecunda ſyllaba teſte Neſtore contra Tortellium: eſt Lybie fluuius. Et in. xij. Silij viri ꝑpriū in obliquis ſuſcipit aſpirationem: vt cinniphis. hinc cinnyphius a. um. Uergil. iij. georgico. Cinnyphij tondent hirci. Cinamomum. Cinnamū. Cinnyps

Tollūtur ab hac exceptione Chinnea collis Brixie apud Catul. ad Iannā: vt interpretat̄ Parthēſis. Minos Cretēſiū Rex. Ouid. viij. met. Oia poſſideat nō poſſideat acra minos. Minotaurus mōſtrū Labyrintho incluſum Uerg. vj. ene. Mixtuſq̄ genus proleſq̄ biformis minotaurus ineſt veneris monumenta nefande. Minos Minotaurus.

Mineus viri proprium vnde mineius & mineis dis. Ouid. iiij. met. Finis erat dictis & adhuc mineia proles vrget opus. Mina e. i. mina libra. dicūt ꝑduci mine: arumq̄ pro cōminationibus corripi. vt verbū ipm mino: at mino as. pro ago produci et Petrus Riga li. Maccabeorum. Ex auro clypeū minarū mille minax expertē. In Mineus Mina.

hymno diui franciſci tñ põt corripi ꝙ ꝓduci. Mina gregẽ nũc ad regẽ nõ adducit alia teſtimonia ad ꝓductionẽ. Neſtor ideo hec omnia iuxta corripi credo: qr Priſ. in libello de põderib⁹ ſemp corripit vt accipe pterea paruo quã noie grãũ minãt voci tãt vtriqȝ minãt dicere priore. In eodẽ. Sexaginta minas ſeu vir ſexmilia: drachmas. Minus mini ꝓpriũ viri apd̃ Beroaldũ ⁊ minei ꝓpli apd̃ Priſcia. in perihegeſi.

Sinum — ¶ Sinũ. i. vas. Uerg. in buc. Sinũ lactis ⁊ hec teliba priape quotannis Expectare ſat eſt. dr̃ quoqȝ ſinus ſini. Plaut⁹. Et ne hic ſin⁹ cũ vnico fertur ꝑ aliũs ſignificatis corripitur: Uerg. Sic effata ſinus lachrymis impleuit obortis.

Sinas — ¶ Synas dis cũ y greco ⁊ vnico n, teſte Neſtore. Phrygie oppidũ feminini generis Papini⁹. lib. j. Sil. purpura ſola cauo phrygie quam ſinactos antro. Ipſe cruẽtauit maculis lucẽtibus atys. Ibidẽ pro lapide ſynadico maſculine dixit regula longa ſynada diſtinctum variat.

Sinus — ¶ Sina mons q̃ etiã ſinai ſaltẽ in gtõ grecanico ꝓducitur a Baptiſta Mantuano.

Hinulus — ¶ Sinus viri ꝓpriũ corripitur in nõa ſeptime Philelphi dicẽtis. Et meus iſte Sinus. Hinnulus ceruorũ pullus: ⁊ ex equo ⁊ aſina. mulus variat: vt oſtẽdit deductũ hinule⁹. Prop. Atqȝ hinuli pellis totos operibat amantes. Horat. in odis. Uitas hinuleo me ſil'is choloe. aſclepi. Seor. Uala aſpirat nomen: lȝ ſint q̃ ſine aſpiratiõe ſcribi precipiant. Idem ſcribit gemino nn hinnulus, quod mihi non placet.

Inula. — ¶ Inula herba. Col. lib. xj. Capparis ⁊ triſtes inule ferulec̄ minaces.
¶ Inuus Pan. hinc caſtrũ inui. eſt oppidũ qd̃ nunc nouũ caſtrũ dr̃: q ibi colebatur pan vt dicit Seruius in illud Uerg. vj. ene. Hic olatinas imponent mõtibus arces pometios: caſtrumc̄ inui Bolamc̄ Coramc̄.

Linus. — ¶ Linus viri nomen, Ouid. Et linũ in ſyluis idem pater edidit altis. Uergili⁹. Nec linus huic mater ⁊c. Mar. lib. j. Dimidiũ donare Lino ꝙ credere totũ Qui mauult mauult pdere dimidium. Errat Petrarcha ad conuiciatorem dicens. Orpheus amphion vel natus Apoline Linus.

※ Uergi'. in buc. Ut linus hoc illi diuino carmie paſtor. — ¶ Lino ⁊ linio is hinc illinio oblinio ⁊c. Hora. In comptis allinet atrũ. Uerg. Ceratac̄ȝ mella theſauris relines. Seduli mẽbra opiſnata le lutũ p clauſtra genarũ illiniẽs hoiem veterĩ de ſemine ſupplet. Errat more ſuo Riga in Tobia dicens. Liniũt hinc oculos ſit: ſit medicina pr̃i. Apud Lucreti. lib. iiij. ſenſus facile indicat non illimaris nec illinaris legendũ eſſe ſȝ illicitaris: ſic Ut meli⁹ vigilare ſit ante. Quã docui rõne cauereqȝ ne illiciaris. Nam vitare plagas in amoris ne iaciamur. Nõ ita difficile eſt ꝙ captũ retib⁹ ipſis. Exire ⁊ validos veneris prumpere nodos: nota te diligẽter hec verba Lucretij apd̃ Uer. in etna. Nõ linit habet in emẽdatis libris ſed p e lenit a lenior leniris. i. mitigor ⁊ eſt optimus ſenſus, vt videbis ex doctiſſimi Badij enarratiõe: ſic igitur negas. Si lenitur optimus reſtat magis vritur illic.

Iuuena. Nam qui pia linit victuro dolia muſto.

Lino — Linio — Ninus — ¶ Ninus rex aſſiriorũ. Ouid. iiij. met. Cõueniat ad buſta Nini lateãtqȝ ſub vmbra

Ninos — Ninos vrbs aſſiriorũ maria qua niniue quoc̄ dr̃ quo noie Flãdria opidulum brabãtie cõterminũ eſt mea patria vbi vterc̄ parẽs in dñõ quieſcit. pro quorũ animis orare ne pigeat te quiſquis meis laborib⁹ euaſeris doctior. A Niniue fit niniuita. Luca. Et felix (ſic fama) Ninos ventoſa damaſcus

Pynarus. — ¶ Pynarus fluuius Priſcia. in perihe. Cui tñ immenſo fluuij ſe gurgite miſcent ꝑ longum Pygnarus ſpatium, pynaruſc̄ voluti. ſcribitur cum y greco.

Tinarus — ¶ Tinarus viri ꝓpriũ. Uerg. ix. eneid. Irrumpunt aditus rutuli vt videre patentes Cõtinuo Quercens ⁊ pulcher equicolis armis. Et preceps animi tinar⁹ ⁊ mauortius haemon. hic s litera interimitur niſi tollas ⁊ vel legas Martius.

Tinea. — ¶ Tinea vermis. Mar. lib. ij. Nõ metuas mortẽ neuole: ſed timeas. Iuue. ſaty. vij. Poſitos tinea pertunde libellos. Ouid. xv. met. Agreſtes tinee (res obſeruata colonis) Ferali mutant cũ papilone figurã. ſic ceteri quotquot ſunt fide digni. quo circa variari nõ recte dicit Neſtor. Nec̄ tñ imitabor. Serenũ dicẽtẽ. Natura interna eſt cum viſcere tinea ſerpens. nec Seduliũ lib. iiij. Non mordax erugo vorat: non tinea

Tines. — ſulcat: nec Rigã i Luca, i terris vbi ſũt erugo tinea fures. ¶ Tines tinei apd̃ Philelphum in prima none, idẽ tamen in ſecunda ferte male producit Linus.

Tinias — ¶ Tinias cum i ante a fluuius prope Meuaniã. Sil. li. viij. Et lauat ingentam perfundens flumine ſacro, Clitumnus taurum narc̄ albeſcentibus vndis in tybrim ꝑperans tiniec̄ inglorius humor

¶ Thinychus cum y greco ⁊ ch aſpirato in tertia eſt viri nomẽ. Marulus. At nõ ſic tinychuſqȝ ſenex ſpartanac̄ natum. Fleuit: eras melle mollior ipſe muru.

¶Trinoctius trimodis & ſimilis cōpoſitione noſcuntur. Auſonius de numero ternario. Trina Tarentino celebrata trinoctia ludo.

I Ante p corripit: vt ſcyphus cū ſ ante & ſequente y gre- co nō cyphus: nec vſq̄ producitur: vt contra Tortelliū bene docet. Neſtor nec enim apud Vergiliū in emēdatis codicibus eſt in.vij. Eneid. hoc pater anchiſes cipho libabat ad aras. ſed auro libabat. cum Tortellio et errat Sulpiti⁹. Martialis li.viij. hic ſcyphus eſt in quo miſceri iuſſit dictiōe ſeu amicis Largius Acacides & bibit ipſe merum. Deceptus eſt Tortellius (ſi Neſto ꝓhus credimus) gloſſa interlineari vbi habetur auro: id eſt cypho: expuncta librario: ceptirum vitio ſ litera. — I ante p. Scyphus Tortel. Sulpi.

¶Niphates quāq̄ apud grecos per ei diphthōgon ſcribatur teſte Nebriſſen. Iuue. Quoſdā facit iſſe niphatē In populos Cypros. Ouid. x. meta. Telluris Cyprie pars optima &c ¶Cyperus: qd̄ Sulpitius male dicit produci. pro hoc tn̄ Neſtor inepte cyprus legerat apud Sulpitium. Homerus in. iij. Odiſſee. Ende kypeiros. eſt heroici finis. Theocritus in. j. Edyllio teſte Neſtore ſimiliter prima breui ſecundam producit. ſcribitur per y grecum in prima ſyllaba: & ei diphthongon in ſecunda ſyllaba: quam vertimus in e longum vel in i longum: vt cyperus vel cypirus: arbor eſt dicta a latinis liguſtum. Eſt herba quoq̄. In hoc errat Macer dicens. Cum trito validum cypiro ſi iunxis acetum fructum producit candidum. Hieronymus in cātycis capi. j. Botrus cypri dilectus meus mihi in vineis engadi: mendoſe legitur cypri Cyperus quoq̄ eſt viri proprium. Martialis, libro. viij. A piſtore cipere nō recedis. Phal. eſt. lex a Neſtore. — niphaces. Ciperus

¶Hipocrita corripitur: vt omnia ab hipo. i. ſub veluti hipocauſtū. Hinc hipocritus a Philelpho ſemꝑ corripitur ꝓ ſimulatore: nam hipocriſis ſimulatio quaſi ſubiectio iudiciū ab hipo cū y greco. i. ſub & criſis. i. iudiciū: ideo teſte Neſtore errauit Riga in Leuitico dicēs. Aurea facta foris ſimulās hipocrita fingit. Errat Sulpiti⁹ & quot quot putant hoc nomen poſſe produci: quia optime ſic hexametrum ingreditur. Peſſimus a populo vult ſanctus hipocrita dici. Papini⁹ in ſyluis Ubi languid⁹ ignis inerat. Aedibus & tenuem voluūt hipocauſta vaporem. hipocauſta ſunt vaporia vbi ſudam⁹ in thermis. Siphax. vide cremētū ideo errat Petrarcha. in. viij. aphrice. nuncius hoſtē Aduētare refert. Siphacis filius vltro. Aliq̄n idem corripit: quia putauit ꝓpria variari: in quo errat: vt docui in prefatione Cippus hippocrates et ab hipos cetera poſitione ꝓducūtur: vt Diſphilus malus amic⁹. nā dys cū y greco in cōpoſitione malū indicat. hinc Diſcholus. Iuue. ſaty. iij. nō eſt Romāo cuiq̄ locus hic vbi regnat Protogenes aliq̄s vel diſphilus aut erimentis. Mancinell⁹ tn̄ Diphilus legit pro iouis. i. Ceſaris amico: nobis prior opinio magis placet. — hipocrita. Hipocauſta. Diſphil⁹; diphilus

¶Exceptio.

¶Gripus eſt grips & naſus aduncus & enigma, griphon greci inſolubile dicunt. vide crementum. — Gripus

¶Hipates hipatis: fluui⁹ Sicilie. Sil. xiiij. Hypatē ac facilē ſuperari gurgite pantagiā cū y greco video ſcribi: vt hypate oppidi nomē: ſilr ꝓductū vt opinor. — Hypates

¶Iphis viri ꝓpriū & puelle in virum verſe dicitur ab iphi. i. robur quicquid igitur ſit ex iphi ꝓducatur. Ouid. x. met. Uota puer ſoluit que femina vouerat iphis. — iphis

Iphigenia & iphianaſſa mulieris proprium. vide i ante a. — iphigenia iphianaſſa

Iphitus viri proprium. Uerg. ij. eneid. iphitus & pelias mecum — iphitus

Iphinous viri proprium. vide Danis a ante n. — iphinous,

¶Iphinoe iphinoes proprium viri mulieris. Ualeri⁹ Flac. li. ij. dicta placent portatq̄ preces ad littora grauis iphinoe. — iphinoe

Iphiclus viri nomē. Propttus lib. ij. Cognitus iphicli ſurripuiſſe boues. — iphiclus

Iphilus viri proprium in primo Ualerij Flacci. — iphilus

¶Iphias patronymicū. Ouid. v. triſtiū. Auſaq̄ in accenſos iphiasire rogos. Errauit Petrarcha. in. vj. aphrice. Cerui iphini & nimio conſumptā Bibiida lucem. — iphias

¶Niphe licet nōnulli libri habeant nimphe. nā nimphe cū y greco hic legendum nō eſt cum ſit hic nimphe nimphae. Diane nomē: & interpretatur teſte Regio lotrix a potu niphin. i. lauādo vide rhanis a ante n. — Niphe.

¶Pipilo pipilas paſſerum eſt cum vocem edunt. Catullus de paſſere. Ad ſolam dominam vſq̄ pipilabat. phal. eſt. — pipilo.

¶ Pipo pipas. Varro i aborigínib⁹. Mugit bos: eu: balat: gallina pipat authore
Pipo. Philomele. ¶ Accipiter pipat: miluus hianſq3 repit. Peſſim⁹ at paſſer triſtia flēdo
pipit. Ego Columele auſcultandū puto de gallinaciīs pullis dicenti in lib. x. ca. v.
Animaduertat an pulli roſtellis oua percuderint ꝛ auſculteṫ ſi pipiant. corripitur
quoq3 pipina vndecunq3 ſit: a Martia. lib. xi. Pipinus apud Baptiſtam.
¶ Rhiphei montes. Scytici a ripiſo. i. flo: q ventis per pctuu3 obnoxii ſunt. Verg.
Geor. iii. Gens effrena nimis ripheo tunditur euro.
¶ Rhipheus viri nomen vide ephitus e ante p. Rhipa vrbs in Homero.
¶ Rhippa. Verg. nō bene rhipe crediṫ. At rhipe rhiparū p mōtib⁹. Archadie cor
Ripei. ripitur. vide betulū e ante t. Rypes cū y greco Achiuorum vrbs pducitur vt dicūt
¶ Scipio ppriū ꝛ appellatiuū. Sil. xiii. Aſpicit ꝛ ſubito turbaṫ Scipio viſu. Hor.
Ripheus i. ſaty. lib. ii. Attamen ꝛ iuſtū poteras ꝛ ſcribere fortem. Scipiadā. Plau. in Aſina.
Ripa. Scio eſſe ꝙ me hūc ſcipionē ɔtui iābicū trimetrū eſt. ſic ceteri. Petrarcha ſepe ma
* Vergil. le corripiṫ. ¶ Scrypulum: qđ y in u verſo dr ſcrupulū: ponderis genus eſt. Martia.
Aut nūerū lib. v. Saturnalitie ligulā muſice celibre. Flāmari: ve toge ſcrypula tota decē Lu
lupus aut xuria eſt. Idē lib. x. Libras ſcrypula ſextulaſq3 dici phal. eſt. Qui aut ali⁹ de medi
horrentia camine faciei. Quiq3 parāt maratri ſcrypula: myrra nouē. ſic ceteri qb⁹ ſides hn̄da
flumina ri eſt. Errat igiṫ Macer dicēs Quatuor aut ſcrupulos mihi ſignificare videṫ. et Pri
pas. ſcianus in carmine de pōderib⁹ (ſi Priſciani ſit q pluſcula ſunt in hoc carmie do
Scipio ctis nō imitāda) vbi dr. Siciliqu⁹ drachme ſcripuli ſi adiectio fiet. maſculinū apđ
veteres nō legi. ¶ Sipho onis fiſtula aut canalis tubus p quē vrgēte ſpū aqua vel
ali⁹ liquor emittiṫ. hinc diminutiuū eſt ſiphūcul⁹. i. exigua fiſtula ex ere plūbo aut
marmore ex qua exiliit aqua e fonte Iuue. ſat. vi. Effigieq3 dee lōgis ſiphonib⁹ im
plēt Sipus untis. oppidū a multitudine ſepiarū. Sepi⁹ pri⁹ dictū. hinc ſipūtinus:
vt nicola⁹ perott⁹ ſipūtin⁹. Sil. li. viii. Queſiuit calaber ſubducta luce repēte Immē
Sipho ſis tenebris ꝛ terrā et littora Sipus. lib. v. Quas recipit ſalpina pal⁹ ꝛ ſubdita. Si
ſiphūcul⁹. pus montib⁹. ¶ Sipharū cū y greco ſunt q dicāt eſſe mimorū premiū. alii velamen
Sipus eſſe putāt ſcenarū. vide grāmaticorū diſſenſiōes in illud Iuue. ſat. vii. Conſumptis
opibus vocem damaſippe locaſti. Syphario clamoſum āgeres vt phaſma Catulli.
¶ Stypendū cū y greco teſte Neſtore contra primitiui naturā corripiṫ q a ſtipe dr
teſte Varrone. Catull⁹. Indomito nec dira ferēs ſtipēdia tauro. Sido. Que captiua
ſypharū dedit quōdam ſtipēdia barche. Idē cōtra oīm authoritatē corripuit lib. viii. dicens
Poſſit foedere ſub ſtipēdiali. phal. eſt. hoc non imitandum eſt teſte Baptiſta Pio.
¶ Stipes itis. Ver. Stipitibus duris agitur. ſunt qui deriuent a ſtipis: ꝛ cū y greco
ſtypes ſcribunt. ¶ Stipa vnico p teſte Neſtore ꝛ y in u verſa ſtupa. dr hinc ſtupeus
Stypēdiū a. um. Vergi. ii. eneid. Subiiciūt lapſas ꝛ ſtupea vincula collo Innectūt. Geor. Val
la vult pp geminare ſtippa ſtuppa ſtippeus ſtuppeus.
¶ Stipo as. i. cōdenſo ꝛ rimas obturo: q in hoc ſi pa vti ſolemus. Ouid. iii. meta.
Stipes Quoq3 ꝙ comitū turba eſt ſtipata ſuarū at corripiunṫ ſtipula ꝛ ſtipulor aris. Verg.
ſtipa. Stridenti ſtipula ꝛc. Iuue. Quantū vis ſtipulare ꝛ protinus accipe quod do.
¶ Tiphata orum. collis ppe capuā. Sil. xii. Arduus ipſe tiphata Inuadit pperor.
¶ Tiphys cum y greco in ſecunda ſyllaba naute nomen. Valerius Flac. li. i. Perui
Stipo. gil Archadio typhis pendebat ab aſtro.
¶ Tiphon onis gygas ꝛ ipetuoſa vētorū rotatio. Manil. lib. iiii. Quū fugeret typho
naven⁹ ſubſedit in vndis. Oui. ii. fa. Terribilem qūdam fugiēs Tiphona Dione.
Tiphata Iterū Manil. lib. ii. Merito tiphonis habētur horrēde ſedes quē tellus ſeua profu
Tiphys dit. Quū bellū celo peperit. Pro vēto aūt Lucanus li. vii. Et trabib⁹ mixtis auidos
tiphonas aquarū detulit. mēdoſe legebaṫ phitonas teſte fidiſſimo interpte Lucani
Tiphon Verulano. Nullos inueni veteres q tiphō corripuerint: ideo nolim imitari Mar
*Tiphoe tianū Capellā in hoc cōtra omniū authoritatē corripientē in. ii. lib. quū dicit Diſſo
us. Lucā. na ſacra mittra ditēq3 ferūq3 Tiphonē neq3 philelphū dicente3 in. iii. vi. Redderet
Conditus. inferior fierēq3 Tithonis amator. ꝛ in quinta octaue. Dicta Tiphoneo crepitātitua
in arimes grandius ore. Tiphoeus eiuſdē gygantis nomē primā ſemper corripit: et in ſyna
eterna mo lepha ꝛ hypermetris viſum eſt. ¶ Triphilis apud Priſcia. in perihegeſi. Vipera.
le tiphoe⁹. Ouid. x. meta. Venenum Vipera diffundi creſcenteſq3 abſtulit annos

I Ante q corripiṫ: vt ſiquidē: etiā vbi oratio eſt: l3 tūc quoq3
I ant⁹ Q pduci poſſet. Ouidi⁹. iiii. faſt. Sed ſi forte tibi nō eſt mutabile pect⁹ Stat:
Siquidez. q3 ſemel iuncti rūpere vincla thori. Hoc quoq3 tentemus ſiquide3 ieiunat

manſit. Sin minus interni cōiugis vxor erit. Idē li.iij. ſine titulo. Que mihi ventu-
ra eſt ſi q̄dē eſt ventura ſenectus. cū deſit numeris ipſa iuuēta ſuis. in qua correptiōē
vt liberiore vſus licentia nemo cū ſi vnq̄ corripuit. at cōpoſita vox ꝑpetuū corripit̄
ſed vū cōpoſita eſt ſignificationē nō gerit. Eſt enī ſiq̄dē idē q̄d n̄r: in qua ſignificatiōe
inq̄t Luc. lib. iiij. hoc ſi quid eſt ſolo ciuilis crimine belli Dux cauſe melioris eras. Liqueti⁹.

Exceptio.

Liquetius Venetie fluui⁹. hinc adiectiuū liqueti⁹ a. um. vt apud Verg. ene. ix. te- Liquor
ſte Seruio. Quales aeree liq̄tia flumīa circū. ipitiores: teſte Seruio legūt liquentia
Liquor eris. deponēs tertie. Verg. i. ge. Liq̄tur ⁊ zephiro putris ſe gleba reſoluit.
Liquor nomen rectius corripit̄: q2 ſolus Lucretius produxit vt lib. i. Pondus vti Liquens.
ſaxi color ignis: liquor aquarū. Et ibidē. Fiet vti cibus oīs ⁊ aridus ⁊ liquor ipſe. Liqueſco.
Liquens a liquor. Ver. Aut quū liquētia mella. Liqueo es. hinc liqueſco corripitur
perſius. Tot tibi quū in flāmas tunicū omenta liqueſcat. Verg. Cāpoſq; liquentes.
Ac de liquor liqueſco ꝑducit̄. Oui. de Ponto. Sic mea perpetuis liqueſcunt pecto
ra curis. Iterū liquo as. corripit̄. Luca. lib. vij. Ereptaq; tela liquauit ab his. liqui- Liquor
dus variat̄: q2 poteſt eſſe tam a liquo q̄ a liquor. eadem tamen eſt ſignificatio Lu- Liquidus
cre. lib. i. In ſaxis ac ſpeluncis permanat aquarū liquidus humor ⁊c. Idē. in. ij. Illa
quidē debent ex lenibus atq; rotundis Eſſe magis fluido que corpore liquida con-
ſtant. Idem. in. iij. Craſſaq; conueniunt liquidis ⁊ liquida craſſis.

I ante r.

I Ante r in diſſyllabis producitur: vt ciris cum i latino ſinter-
pretatur tonſa. Cirin enim grece ſignificat tondere dicitur ſcylla. Niſi filia ob
tonſuꝫ patris crinem in auem alaudam verſa. Ver. in Ciri. Candida cōceſſos aſcen Ciris
dat Ciris honores. Oui. viij. meta. In auem mutata vocatur Ciris: ⁊ a tonſo eſt hoc
nomen adepta capillo. ſic ceteri omnes: quamobrem non verebor dicere mendoſum
eſſe locum hunc in Aetna Vergiliana. Mentiri vates ſtygias vndaſq; canentes Hi
Tityon ſeptem ſtrauere. in iugera fedum. Sollicitāt magna te circum Tantale pe-
na. Sollicitantq; cirim: minos tuaq; eace in vmbris Iura canunt iiſdem rotāt ixio
nis orbem. Oēs libri quos videre licuit habent per s literam ſirim. paucis exceptis
qui habent Sollicitātq; ſiti. Calderinus id quid ſit minime declarat. Eſt qui dicat
ſirin. i. puellā de qua in Ciri. Verg. loquit̄ puto legendū Sollicitātq; Scinim. i. im-
manē illū gygantē ⁊ latronē de quo incredibilia poete fabulantur. vt de Tityo tāta
lo Ixione ceteriſq; gygantib⁹ ⁊ crudeliſſimis latronib⁹ quoꝝ hic paucis meminit.
Verg. itaq; auſiꝫ iurare legendū eſſe: ſollicitāt Scinim: lꝫ id añ me. nemo dixerit q̄
ſciā. Fuit aūt Scinis gygas ⁊ latro immaniſſim⁹ a Theſeo tandē interfectus. hic
iſthinū obſides (vt in. q̄nto refert Diodor⁹) duas pinus flectebat. ac vtriq; helis bra
chia alligabat deinde rurſum emittēs corp⁹ diſceptrū maximo cruciatu afficiebat.
q̄d oñdit Oui. vij. met. dicēs. Occidit ille Scin⁹ magnis magne virib⁹ vſus: Qui po-
terat curuare trabes ⁊ agebat ab alto Ad terrā late ſparſuras corpa pin⁹. Claudi.
in. i. li. cōtra Ruffi. q̄s ꝑdere tāta relatu Funera q̄s cedes poſſet deflere nefādas. q̄d
tale imanes vnq̄ geſſiſſe ferūt vel ſcinis iſthmiaca pinu vel rupe ꝓfunda. Scyron
vel Phalaris: tauro vel carcere ſylla. Syron latro ē̄t fuit a Theſeo interfect⁹. hinc Miror
ſyronia ſaxa ⁊ Lyronides petre. Miror miraculū nemo ignorat ꝑduci. Martia. ✱ Vergili.
Barbata pyramidū taceat miracula mēphis. id ſi conſideraſſet Nebri. nūq̄ dixiſſet Seu quis
vocalē añ vocalem ꝑduci dehinc apud Horatiū in arte. Cogitat vt dehinc ſpecioſa olim prece
miracula promat. vera lectio eſt. Cogita vt ſpecioſa deh c miracula promat. mirat⁹ pre
Scyros cū ſc literis ſequente y greco vna ex cicladibus. Papini. i. Achil. Palladimia palme
littore celebrabat Sciros honoꝝ forte diē. hic ſyrius ſyria ſyrium ⁊ ſyrias ſyriadis Scyros.
Ver. Armiger automedon vna os ſyria pubes. Sidonius (vt in quartum Plinij no-
tauit Hermolaus) peccauit in hoc nomine dicens in Burgo. vel ſeirias vacuaſſe co
los vel ſerica phila per cannas tortiſſe leues.

Nireus

Nireus viri ꝓpriū. Nebriſſenſis male credit triſſyllabū eſſe p̄ma correp. q2 diſſyl
labū eſt: vt orpheus. ⁊ ſi p dieresin tryſillabū fiat p̄ma ꝑducit̄. Horati⁹. in Epod. ad
Neereā. nec te Pythagore fallāt archana renati formaq; vincas Nirea. ſcd̄s v̄ſus
eſt iābicus dimeter. vbi actūs Nirea primā ꝑducit. Tyro cōtra quendam ineptum.

Exceptio.

Lyra.

Lyra cū y greco. Oui. xi. meta. Flebile neſcio q̄d q̄rit̄ lyra flebile lingua. Murmu

ratis ex animis: rñdent flebile ripe: inſtrumentũ muſicũ eſt. a lyrin. i. canere hinc forte
Lyria Lyria impudice muliercule nomen. Mar. lib. ij. Qđ faciat vult ſcire lyris qđ ſobria
Liris fallat. nã Liris fluuij nomẽ cũ noſtro etiã in prima pducit. Idẽ. lib. x. Deſiderãtur
nec marica nec liris. Scazon eſt. ſic pducitur tantũ. Lira per i noſtrũ: ⁊ ſulcum ſi-
gnificat. hinc deliro as. i. inſanio ⁊ erro. nã delirat qui nõ recto ſulco ſemen tegendo
Lyra incedit. hinc Delirus a. um. pro inſano ⁊ a recto recedente: hinc pdelirus. i. valde de
Deliro lirus: lirare eſt liras facere. Sunt qui deliro e greco lirin. i. ineptire deriuent. hinc li
Delirus ras ineptias ⁊ nugas dicimus. Plautus. Nã tue blanditie mihi ſunt (quod dici ſo-
Perdel[...]. let) gerre germane edepol lire. Utut eſt nunq̄ corripiunt deliro delirus perdelirus
neq̃ per y grecum vnq̃ ſcribenda ſunt a lyra: muſico inſtrumento q̄cquid Neſtor et
multi alij dicant. Nã ineptiſſime legũt pledyrus penulti breui: p diſſono ⁊ abſono
apud Lucre. lib. j. Qđ facit hic idẽ perdelirus eſſe videt: nã nõ in maſculino genere
legendũ eſt pdelirus: ſed in neutro pdelyrũ q̃ ſenſus facile indicat. Dicere rem nul-
lã in numero cõſtare nec ignẽ. Qđ facit hic idẽ pdelirũ eſſe videt: ſenſus hic eſt: dice
re rẽ nullam in numero cõſtare nec ignẽ qđ facit. i. dicit hic idẽ haraclitus: id videt
pdelirũ. i. valde falſum ⁊ fatuũ: ſi pdelirus legas ineptiſſimus erit ſenſus. nã quor-
ſum referres dicere ⁊c. ſ3 q̃d vobis opus eſt: quã ipſe Lucretius paulopoſt id manifeſtet
dicẽs. Qđ mihi quũ vanũ tũ delirũ eſſe videt. Hora. ad Loliũ. Quicq̃d delirãt reges
plectunt achiui. Idẽ. ſat. iij. lib. ij. Aduerſus mercaturis delirus ⁊ amens. ſic ceteri.

Myron. ¶ Myron vel miro mironis: ſtatuarij nomen. Sta. j. ſyl. Quicq̃d ⁊ argento p̃mũ vel
in aere mironis luſit. Auſonius in epiſt. Bucculla ſum celo genitoris facta Mironis.
ſcribitur cũ y greco: vt myron. i. vnguentũ qđ ſilr corripit. hinc Myropola vnguẽta
rius myron myri: q3 pro vnguento eſt. neutrũ ſecunde declinationis.

¶ Pyra cũ y greco lignorum cõgeries. Uerg. innumeras ſtruxere pyras. ſic Pirus pi
rum arbor ⁊ fructus oĩa hec a pyr. i. ignis dicuntur. Uerg. Inſere nunc melibee py-
ros pone ordine vites.

Quiris ¶ Quiris ſingulare in raro vſu eſt. Perſius. Heu ſteriles veri quibus vna quiritem
vertigo facit.

Syrus ¶ Syrus cũ y greco ⁊ ſyria rectius corripit. Iuue. ſaty. vj. Q̃ longorũ vehit ceruı-
ce ſyrorum. Hora. ſat. vj. Tu ne ſiri Dame aut Dionyſi filius audes deijcere ſaxo ci
ues aut tradere Cadmo. notũ eſt hic primã corripi: q3 ne interrogandi dictio corri-
pitur. ideo quidã male putarũt ſiridamas vnicã eſſe dictionẽ p̃ma pducta: quũ po-
tius dicere debuiſſent p̃ma correpta ſecundã ⁊ tertiã pduci. Catullus. Hoc miſſo in
Syriam requierent oĩbus aures. ſic ceteri. Iuue. in iij. ſat. producit Syrus dicens.
Iampridem in tyberin ſyrus defluxit orantes. ⁊ Syria Petrarcha. Syria mobilis
porrigat iſ ſa manũ. Stirax tantũ corripit. vide crementũ: Tyros vel Tyrus inſula
⁊ vrbs. Tibul. lib. j. Prima ratem ventis credere docto tyros. Ouid. iij. meta. A tyro
Tyras hac pfugos poſuiſtis ſede penates. ablatiuus corripit pp̄ter vocalẽ ſequentẽ vt ſub
Tyres. Ilio alto. Tiros etiã caſeus interpretatur. vnde butyrũ: de quo in medijs agimus
Syras Tyra e. cum y greco vt precedens. loci nomen. Ualerius Flac. lib. vj. linquit abru-
I ante r ptis pelago tira: linquit mons. Embolus. Tyres cum y greco gtõ tyre. Uerg. 4. ene.
Pyreneus Tu fugiens fratremq̃ Tyren curruq̃ volutus. Silli. vj. Examinum Naſamona Ty
Uiroſus. ren ſuper ipſe iacebat viri nomen eſt. Tyras ae cum y greco fluuij nomen. vide Ha
* Uergil. lis a ante l. Tyrus viri nomen variatur a Sil.

Uiroſaq̃ pontus caſtorea

I Ante r in pollyſyllabis corripitur: vt Pyreneus viri propri-
um per eu diphthongon non per ae contra Tortellium. Ouid. meta. v. Claudit ſua
tecta Pyreneus Notentur e longis deriuata vt viroſus a virus: nam ⁊ v. r corripi
tur. Thirinthius a tirins. vireſco a vires quod verbum ſignificat vires acquirere
et fortiorem fieri. Furius antias apud Gellium lib. xviij. c. xj. Intereſcunt animi vi-
reſcit vulnere virtus. hoc a vireo corripitur. Sta. lib. j. Sil. Exuit atq̃ alios melius
reuireſcit in annos. Spiritus a ſpiro ⁊c.

¶ Exceptio.

Chironomon ¶ Chironomon ontis vt leon ontis. vel chironomas antis. vt adamas man[...]s. teſte
Mancin. in hunc verſum ſaty. v. Iuue Saltantem ſpectas ⁊ chironomanta volanti
Cultello donec pagat dictata magiſtri. dicit quoq̃ cheronomes cheronomi. Eſt aũt
is qui ad menſam edẽda incidit certa lege manus: nã chir manus eſt: ⁊ nomos lex ars
hec chironomia dr chironomãtia eſt ex manuũ inſpectione diuinatio cheir grece p

ę diphthõgõ ſcribit:nõ in cõpoſitis pducit. Mar. Chirurgi⁹ fuerat nũc eſt veſpilo Chirurg⁹.
...is ſic chirogrates chirograph⁹ vel um: Iuue. ſat. xiiii. Uana ſupua cui dicũt chi chirogra
...rographa ligni. vnũ eſt chiragra a latinis correptum. Perſi⁹. Lapidoſa chiragra. phum.
Mar. lib. i. Se nil patrono porrigit: hec chiragra eſt. Philel. ſecutus deriuationem chiragra
grecã auſus eſt hoc nomẽ pducere: vt in tertia none dicẽs, Nũc te chiragra fatigat *Chira
Cyros cum y greco in prima. i. ppꝛius autenticus ⁊ dñs. hinc Cyriacus ⁊ Cyri= gra prima
nus viroꝝ ppꝛia: ⁊ a cyros impropri⁹. vnde acyrologia. Cyini⁹ viri ppꝛiũ. Mar. li. pducta a=
viii. Sic tua Cyrini pmas epigrãmata vulgo. vetũs eſt, ſic Cyrillus recte pducit pud Phi=
a Fauſto. Cyrene es. ⁊ cyrene arũ. cũ y greco vrbs libyes. hinc Cyrenia dicta eſt tota lelphum
Libya eſt alteri⁹ q̃z oppidi nomẽ. hinc Cyreneus, ⁊ Cyrenaic⁹. Luc. lib. ... Aphri= Cyros.
ca cyrenis etiã tunc bruma rigebat. Sil. lib. iiii. Nec nõ cyrene pelopei ...rpe ne= cyriacus
potis. interdum corripit. Catul. Lacerpiferis iacet cyrenis. phal. eſt. Ideo nõ ma= C. rinius.
le dixit Petrarcha in. iii. Aphrice. Plura Cyreneo cecidiſſent milia campo. Cyrene.
Cyrene Ariſtei mater: pducitur tantum. vt ex Georgio. iiii. diſces.
Ironia. i. ſimulatio vel illuſio tam in prima q̃ in tertia grece per ei diphthongõ Ironia
ſcribitur: Irenarcha ⁊ Ireſione in prima.
Liriope nympha. Ouid. meta. iii. Cerula Liriope quẽ quõdã flumine curuo Im Liriope
plicuit ⁊c. fuit Narciſſi mater. Liriũ per ei diphthongon. myriones.
Myriones viri nomen. Hora. lib. car. Ode. vi. Nigrũ Myrionẽ aut ope palladis.
Aſclep. eſt. hz y grecũ in prima ſyllaba: aliqui tamen Merionẽ legunt. vide que in
hunc verſum affert Badius. Miritenes. vide e ante n.
Pirata. Luca. lib. ii. Omne fretũ metuẽs pelagi pirata reliquit. Pirata.
Pirithous viri propriũ. vide matela a ante t: quidam Perithous dicunt. pirithous
Pirene es. cũ i nrõ mons ⁊ fons muſis ſacer apud Corinthũ. Perſi⁹ in pfatione Pirene
Heliconidaſq̃z pallidamq̃z Pirenem. Scaſon eſt. Stat. i. ſylua. Nec conſcia detur
pirene: largos potius mihi gurges in hauſtus.
Pyrene cũ y greco mons Hiſpanie a pyrene puella quã Hercules cõpreſſerat
q̃ illic a feris lacerata ⁊ ſepulta. alii deriuent a pyr. i. ignis propter crebra fulmi Pyrene
na: variat hoc nomẽ: ſed pductio eſt lõge frequẽtior. Sil. xiiii. Pyrene miſit pplos
qui nomẽ amore ⁊c. Luc. lib. i. Nubiferos colles atq̃z areã pyrenã. Uſus eſt ſpõdai=
cus vt apud Iuue. ſat. x. Addit impetũs Hiſpania pyreneq̃ Tranſilit. Tortellius
male legit pyreneũq̃: q̃ vt (recte dixit Neſtor) Pyreneus penul. diphthongo pdu
cit vt pyrenei mõtes. Tibul. lib. i. Non ſine me eſt tibi partus honos tua bella, pyre
ne Teſtis ⁊ Oceani littora ſancronici. Sido in. iii. pane. Tyrrhẽni rhenicq̃ loquor Pyroma
vel lõga pyrene. ſic Petrarcha. iiii. Aphric. Tum filius vltor. Et patris ⁊ patrui no Pyramus
men dedit: iſq̃ pyrenã. Tranſgreſſus ⁊c. Pryno mulier teſte Egnatio. *Ouidi⁹.
Pyroma ⁊ pirula producuntur teſte Sulpitio Pyramus
Pyramus cum y greco viri ⁊ fluuii nome. Ouid. iiii. met. Pyrame reſponde. Pro ⁊ tiſbe iu=
fluuio in oraculo. Tunc erit vndiſonus late quũ Pyramus olim Littora pfundens uentũ pul
cypriũ labetur in malam. Priſcia. corripuit vide pynarius: i ante n. Itaq̃ pro fluuio cherrim⁹
variatur. Pyramus cũ y greco a ſimilitudine flãme nomen accepit. Latini metant alter
dicunt. Mart. Barbara pyramidum taceat miracula memphis. Pyramis.
Pyreus Athenienſium portus ⁊ promontoriũ cum y greco. Ouid. v. met. Port⁹ Pyreus
Cecropios intrat pyreaq̃ littora tangi. Pyralis.
Pyralis producitur teſte Nebriſſenſi cũ y greco: eſt enim beſtiola pẽnata muſce pyrites
magnitudine ex igne proueniens. Pyrea frutexq̃ per ei diphthongon. *Uergili.
Pyrites pducunt hui⁹ nois oẽs ſyllabe apõ Priſc. in perihege. ⁊ eſt lapill⁹ cui Brõteſq̃z
plurim⁹ ignis eſt: ſed mlta a pyr corripiunt: vt pyrois pyrop⁹ pyragmũ pyretrũ ⁊c. ſteropeſq̃.
Phthiriaſis morb⁹ pedicularis phthirõ. i. a pediculi ⁊ cũ ph ⁊ th aſpiratis ſca= ⁊ nud⁹ m ẽ
dẽ ſyllaba. hinc phthirophagi hoĩes ſolis piſcib⁹ victitãtes a tenuitate vict⁹ quaſi bra pirac
pediculis veſcant. ſcribit grece per ei dipthongõ. Pytaſus vrbe apud Homerum. mon
Pyreicus pictor in. iii. Propertii. Pyreicus paruis vendicat arte locum. cũ y gre= Phthiria
co ſic legit Beroaldus. Pyrodile vna hyadum apud Pyladem. ſis
Sirius ſtella in ore canis celeſtis. Sil. lib. i. nec puluere feſſum. Agminis arden Pyreicus
ti labefecit Sirius aſtro. Syria inſula que etiam ſyrus. Pherecydis patria pduci Sirius.
tur ab Homero: teſte Strabo. lib. x.
Stiria ſtiricidium. Mart. lib. vii. Turpis ab inuiſo pendebat ſtiria naſo. Claud. Stiria.
Aſtringit ſtiria ... pulcis. in Oppiano.

Tireſias ¶ Tireſias cum i latino in prima qz grece ſcribitur p et diphthongõ teſte Calepino fuit augur Thebanus. Propertius lib.iiij. Magnũ tireſias aſpexit pallada vates. dicitur etiam tyreſia in nominatiuo.

Tyridates ¶ Tyridates Armenie rex. Horati libro4.car. Ode.xxvj. Quis Tyridatem terreat vnice. verſus eſt alcaicus dactylicus.

Y ante s Y Ante s pducit. vt Chryſos cum ch aſpirato & y greco. hic Chryſoſtomus & chryſeus.a.um. id eſt aureus. Martialis lib.ix. Chalcea donanti chryſea quid dederas. chalcea id eſt erea. chalchon. id eſt aes. Piſearum. hinc piſeus a um. Ouid. lib.v. metamorphoſeos. Eſt medium cyanes & piſae arethuſe. errauit hic Petrarcha Egloga.x.

¶ Exceptio.

Biſon. ¶ Biſon ontis. animal iubarũ prolixitate deforme: naſcit in Germania Martialis Illi ceſſit atrox bubalus atque Biſon. Idem turpes eſſeda quod trahunt biſontes phaleucius. eſt Biſontos teſte Jacobo Bononienſi.

Criſis. ¶ Criſis cum i noſtro ſine aſpiratione id eſt iudiciũ hinc hipocriſis cataeriſis id eſt dijudicatio: at cathachreſis cũ ch aſpirato in tertia ſyllaba dicit abuſ' hoc Neſtor Ciſena teſte Bebelio.

Ciſium **Friſius** ¶ Ciſium vehiculum. ſiciarius qui ciſiuz regit. Auſoni. in epiſto.4. Uel ciſio trũgi ſi placet inſilias. Idem ad amicum quendam. Sed ciſium aut pigrum cantus conſcende veredum. Friſius apud Neotericos.

Iſopus ¶ Hyſopos vel um. herba cũ y greco & vnico ſ apud latinos: qz corripitur lz apud grecos ſſ geminet hiſſopus ſcribiturqz p o magnũ et eſt hiſopus feminini ge. nec mirũ eſt (inquit Neſtor ex quo hoc ſumpſim') vnum ſ a latinis abijci in hiſopus qz ſimile in multis factũ videm'. vt grabatus Syracuſae gethis lacus & nõnulla alia apd nos corripiũt pmã quã apd illos poſitu extẽdũt. recte igit dixit Alan' libro.iiij Se celũ terre cõformat cedr' hiſopo. Male aũt Macer. Eſt hiſopũ ſiccũ calidũ zz tertius illi. Eſt in vtroqz gradus. In eodẽ luto heſita' Riga in iij. regum dicẽs. Aut hiſop' ſignat hũiles: cedruſqz ſupbos. Nec male tñ gemino hiſſopũ poſitiõe produxeris.

Iſara ¶ Iſara ae fluuius Gallie in Rhodanũ fluẽs. Luca.lib.4. Hi vada liquerunt Iſarae. qui gurgite ductus.

Iſaurus ¶ Iſaurus fluuius. vide Metaurus e ante t.

Iſaurum. **Iſauri.** ¶ Iſaurũ oppidũ qd plr Iſaura orũ. Ammian' dixit hinc iſauricus dict' eſt ſeruilius qui iſaurum vicit. Iſauri & iſaure populi ſunt. Oui. Aphricã victorẽ de ſe vocat alter iſaurum. Sido. in pane. Adieci ferie quos nunc moderaris iſauros.

Iſalces ¶ Iſalces viri propriuz. Sil.li. v. Optabat pugnã ante oculos icpe laudis iſalces.

Iſocrates **Iſerus** **Iſidius** ¶ Iſocrates viri nomen. Rufinus. Laudamus Iſocratis artem. Iſerus teſte Bebelio Iſidius contra primitiui naturam ab iſis. vide Jo/in i ante o.

Liſias. ¶ Liſias viri nomen corripuit Arator. in.ij. libro.

Miſer. ¶ Miſer. pſi'. O miſer inqz dies &c. hic miſericors miſericordia miſereor miſere &c

Niſantes. ¶ Niſantes viri nomen. Ualerius. Flac lib.4. O ſi mihi ſanguis. Quãtus erat quũ ſignifero creature niſantẽ. Non leuiore tholum manus hc conſpecuit auro.

Niſi **Niſus.** ¶ Niſi coniunctio. paſſim legitur niſus: niſi nomen ſine dubio producitur.

Vergili. Apparet liquido ſublimis ſ aere niſus

Phthiſis. ¶ Phthiſis cũ phth aſpirat' in eadẽ ſyllaba eſt pulmõis exulceratio a phthini.i. tabeſcere phthiſi ſunt qui eo morbo laborãt. Juue ſat.xiij. Et phthiſis & vomice putres & dimidiũ crus Seren'. Si vero phthiſi annoſo ſedet improba morbo icpte ſcribit Ugutio tiſis teſte Neſtore ſine p & aſpiratiõe. Phthiſi cũ pth aſpiratis ſequente y greco añ s eſt ſputio a phthyzo. i. ſpuo ẽdũ eſt doucũ cõis lingua pryſi ſine aſpiratione dicit cũ y greco in prima pro ſputiõe: a pryo. i. ſpuo

Phyſis. ¶ Phyſis cũ y greco in pria. i. natura vñ phyſicus phyſiolog' &c. Auſoni' de numero ternario. In phyſicis tria prima deus mũdus data forma. quare bene dixit Alexander nequã Corrumpit natura phyſim curſuqz rotatqz. Sidonius in grecis negligentior male produxit vt videre potes in Ethos e ante t.

¶ Piſidae populi Claudia i.iij.lib. contra Eutropiũ. Utriqz ppinqui Finibus obliquis lydi piſideqz feroces. Priſcia pducit in pihegeſi. Poſt hos piſſidum pinguiſſima rura coluntur. i. piſſidarum phyſa dea in Peliniano.

Piſaurus ¶ Piſaurus fluuius piceni a quo piſaurũ oppidũ nomen habet Catul. ad Juuẽci Preterqz iſte tuus moribunda a ſede piſauri hoſpes.

Ptiſana. ¶ Ptiſana: vnico ſ licet greci geminent teſte Calepino cõfectio quedã ex ſucco vel farina hordei. vide miliũ i ante l. hinc ptiſanarium vas in quo coquitur vel tundi

tur ptiſana. Hora.ſat.iiii.li.ii. Agedū ſume hoc ptiſanariū Orize. Siſer eris. herba Siſer
Horati.ſat.xviii. Peruellunt ſtomachū ſiſer alec fercula cor. Colu.lib.xi. Iamq; ſiſer
Aſſyrioq; venit que ſemine radix.

¶ Siſymbriū cū y greco in ſcda ſyllaba. Oui.iiii.faſto. Cūq; ſua dn̄e data grata ſi- ſiſymbriū
ſymbria myrto Tectaq; cōpoſita iuncea vincla rota. Viſellius viri proprium. Ho- Viſellius
rat.ſat.i. Eſt inter Tanain quiddā ſocerūq; viſelli. pro viſellii. Viſurgis fluuii no- Viſurgis
men apud Appolinarem in laudibus Narbonis.

Ante T corripitur. Scythia Scyta contra Sulpitium: niſi I antet. Lmentiatur Neſtor. Vergi.in buco. Pars ſcythiam ꝛc. Luca.libro.x. Non ſcyta Scythis
non fixo qui ludit in hoſpite maurus. ſic ceteri.

Exceptio.

¶ Producuntur habentia m vel r vel u ante i: vt mitis/ritus/vita. ſic exceptionem
ponit Alexander: ego illius exceptiones raro mutuaui: ſed excipienda diligenter no
taui: quę forſitan non pauciora ſunt exemplis.

¶ Tolluntur igitur ab hac exceptione permulta. vt mitylene es. cum y greco in ſe-
cunda vrbis ꝛ inſule nomen. Martialis.lib.x. Cum tibi non epheſos nec ſit rhodos
aut Mitylene Sed domus in vico lelya patricio.

¶ Mitulo as. cicadarum eſt cantantiū in carmine de Philomela. Vere calente no- Mytilene.
nos componit acredula cantus Matutinali tempore tunc mitilas. Mytilo

¶ Mitra. i. ſol apud perſas. Vide tiphon i ante p in verſu Capelle. ſic teſte Lactan. Mitra.
in vltimo verſu primi theb. Indignata ſequi torquentē cornya mitrā. Etiā eſt pilei
genus: vt apud eundē in.i. Achil. Baccheaq; terga mitraſq; hinc tuleris. Sic Pru-
dentius in Pſycomachia. vt mira ceſariā cohibens aurata virile. Verg. in coppa.
Syriſca caput Graia redimita mitella. hoc diminutiuum eſt a mitra. Mithridates

¶ Mithrydates rex: vnde mithrydaticus a. um. Martialis.lib.v. Profecit poto Mi-
thrydates ſepe veneno. Mitio.

¶ Mitio paſtoris nomen in ſeptima Ecloga Petrarche. ſi a mitis deriuet male cor- Britannia
ripitur. Britannia regio Britāni populi. Verg. Et penitus toto diuiſos orbe britan- ✕ Iuuen.
nos. Mart. Dicitur ꝛ noſtros cantare Britannia verſus. Quid prodeſt. neſcit ſaccu- Quaſ nec
lus iſta meus. Lucretius etiam produxit in ſexto. Nam quid britannie celū differre cimbri nec
putamus. Ergo variatur: ſed corripitur ſepius. ſic Britānicus propriū ꝛ appellati- Britones
uum. Briton vero ſemper opinor pduci. in quo errat Alexander dicens. Britoniſq; vncq; mar.
brito caro carnis: vide crementum. Quod ve-

¶ Britomartis nympha quam minos perſequebatur. Verg. in Ciri. Te crocta bri- teres bra-
tomartis ſpes eſt vna ſepulchri: Te Britomarti diem potui pducere vite. Claudi. che Brito-
in.iii. de laudibus Stiliconis. Sparſa comam britomartis aget. nis operis et quam.

¶ Criticus. i. iudicans ſiue arguens: a Crino delibero ac iudico: variat. Hora. vt cri- Britomar
tici dicunt. Iuue.ſaty.ii. Critice pelluces ꝛc. vbi per ea aliqui cretice legunt. Marti. tis
lib.vii. Aequalis liber eſt cretice qui malus eſt. Critias viri nomen. Apule. in apol. Criticus:
oratione prima. Carmina vti critias ꝛ lux eſt optata canatur

¶ Criton onis. Mart.lib.vi. Quod ſanare Criton non qd̄ hygea pōt. fuit medicus. Criton
Fritillus tabula luſoria: de qua multa leges in annotationib⁹ Beroaldinis. Mar. Fritillus.
in xenijs. Hec mihi Charta nuces: hec eſt mihi charta fritillis Alea nec dānū nec Vitium
facit iſta lucrum. Rhitium: vide Rhidium i ante d.

¶ Vitium contra primitiuē naturam: qꝛ vito producitur. Hora. Dum vitant ſtulti vitia in contraria currunt.

¶ Vitellus contra pmitiui naturam. qꝛ a vita dici volunt. Eſt eīn oui pars ex qua Vitellus
viuit pullus. Hora.ſaty.iii.lib.ii. Quatinus ima petit voluens alicna vitellus. alie- Vitellius.
na accuſatiuus eſt: ne credas (vt quidam) Vitellus eſſe feminini generis. Vitellium.

¶ Vitellus viri nomen. Auſo. de Ceſaribus. Nec regno dignus. nec morte vitelius Vitulus
vt vir. Vitelliam litere virorum ad amicas. Mar. in apo. Nondum legerit hos licet Vitrum
puella Nouit quid cupiant vitellam. phal. ſunt: Bitus

¶ Vitulus vitula. Verg. Cum faciam vitula ꝛc. Bitonia
Vitrum vide i ante n Cinnamum. Secunde producunt. Bithynia.

¶ Bitus viri nomen. vide i ante t. Barchius. Britonia teſte Sulpitio.

¶ Bithinia bithynus bithynicus cum th aſpirato ꝛ y greco in ſcda ſyllaba. bithy- Bithynus
nia eadem eſt que bebrycia migdonia pontus. prima rectius pducitur: quam Iuue

nalis corripuit etiã petrarcha in.ij. Aphri.ſcdam male corripuit Manillius li.iiij. Cappadociũ armenieq͂ iugis Bithynis diues. Claudi.libro.ij.in Eutro. Thyntha ces errant que nunc bithynia fertur. Ualerius Flaccus.lib.iij. Aut cererem letumq͂ pecus nec palmite Bacchum. Bithynio Phrygio velatum. Juue.ſaty.x. Donec bi thon libeat iugulare tyranno. Idẽ.ſaty.vij. Quãq͂ ꝛ Cappadoces faciãt equeſq͂ Bi thini. Mart. Jam ꝛ rem factã bithinice credis habere. Bithynus itaq͂ p̃mã variat

Clitella — Clytella. Horat.ſatyra.v. Hinc muli cadue clitellas tempore ponunt. Clitiades viri propriũ vide Clitiades i ante c. Citus pro diuiſo teſte Seruio.

Clitorius. — ¶ Clitorius Archadie fons bibenti vini odiũ ingerens. Ouid.xv.meta. Clitorio qui cũq͂ ſitim de fonte leuauit Uina fugit gaudetq͂ meris abſtemius vndis. Clite mulier apud Ualerium Flaccum.

Cliton — ¶ Cliton onis. Archadie fluuius teſte Lactantio. Papi.iiij.the. Et rapidus Cliton ꝛ qui tibi Pythieladon. Citarzi piſces in lippio.

Clitis — Clitis fluuij nomen. vide e ante q Sequana.

Clitũnus. — Clitũnus vmbrie fluuius. vide i ante n. Tinas: ſi etymologie perſcrutatores es videto Tortellium ꝛ Neſtorem.

✱ Uergil. Hinc albi Clitumne. greges ꝛ ma xima tau rus.

Dito — ¶ Dito as ꝛ diteſcere nota ſunt quia fiunt a dis ditis. Horati⁹. Qua rõne queas diteſcere.

Dithyrã bus. — Dithyrãbus viri nomẽ vnde hymnos quoſdam in Bacchi honorẽ cãtatos dithyrambos dixere: verũtamẽ ipſe bacchus dithyrãbus dicitur. q2 dia diothyron.i. per duas portas tranſierit: nẽpe per vterũ ſemeles ꝛ femur. Jouis ſcribitur in p̃ma ſyllaba cũ i noſtro. in ſecũda vero cũ th aſpirato ꝛ y greco. Horati⁹.li.iiij.car.ode.ij. Seu per audaces noua dithyrambos. Uerba deuoluit: numeriſq͂ fertur. Lege ſolutis. Saphici ſunt cum adonico. Ditis proprium viri in Ouidio.

Jtalia. Jtalus — ¶ Jtalia variat̃ q2 oim grãmaticoꝝ cõi aſtipulatu corripit̃: ꝛ per ectaſin a poetis producit̃: q2 aliter ſtare non potuit: q2 vero oẽs poete p̄ducũt nemo vereat̃ p̄ducere. Sic Jtalus variat̃. Sic Jtalis idis. Lucre lib.j. Jtalie terrarũ oras a finibus eius. Uerg. Jtaliã fato ꝛc. Oui.xv. Strata quis Jtalicis author poſuiſſet in oris. Uergili. in.xij.enei. Jtalides quas ipſa decus ſibi dia camilla. Sil.libro.vj. Nec tamen aduerſis fuerat fracta Jtala virtus. Mart. Mutauere meas Jtala regna comas. Uergili. ix.enei. Cõiecto ſternit iaculo: volat Jtala cornus. Idẽ.ene.viij. Hinc Auguſtus agens italos in prelia Ceſar. Horat.ſaty.vij. At grecus poſtq͂ eſt Jtalo p̄fuſus acceto.

Litigo — Litigo vt thus litis. vñ litigiũ: litigioſus. Mar. Ah miſer ꝛ demens viginti litigat annos.

Lithorius — Lithorius fluuij nomen apud Sido.in.iij.panegyrico cũ th aſpirato.

Littus — ¶ Littus putamus in omni ſignificatione tt geminare cum Seor. Ualla: vt oblitteros as. quicquid grammatici plurimi dicant. Uide tamen ſi cordi eſt Neſtorem vocabulariũ: ſic littera in verſu ſecus in proſa.

Nitor — ¶ Nitor eris. Ouid. Nitimur inuetitum. hinc Obnitor enitor ꝛc.

Nitella — Nitella (teſte Calderino) pulueris auri mica cõtra diminitiui naturam. Mar.lib.v. Reniq͂ modos aureamq͂ nitellam. Scazon eſt. nec nitellam legere potes: teſte Calderino: quia id nomen p̄mam corripere oſtendimus.

pituita — ¶ Pituita variat̃. Catulus ad furiũ. A te ſudor abeſt: abeſt ſalina Muciſq͂ ꝛ mala pituita naſi. phal. ſunt. vbi p̄ma cũ penultima manifeſte p̄ducit̃: vnde deprehenditur error eoꝝ qui putauerũt penul. ſemper corripi. Hora.ſat.vij. Stomachoq͂ tumultũ. Lenta feret pituita: vides vt pallidus ois. Cena deſurgat dubia: ꝛ in ep̄la p̄ma. Precipue ſanus niſi cũ pituita moleſta eſt. Fruſtra recurrunt ad p̄celeumaticũ. In Perſio aũt eſt ſyneręſis: vt ſit pituita triſſyllabũ. Sopnia pituita qui purgatiſſima mittũt. itaq͂ p̄ma variat̃: penultima ſemp̄ p̄ducit̃. author meus Neſtor ſunt tñ qui apud Perſiũ legant Sopnia. q̃ eſt aũt pituita morbus ex catharro p̄ueniens.

pithenor. — ¶ Pithenor viri propriũ cum th aſpirato. Ouid.xiiij.meta. Hunc lycas hunc ydas ꝛ cum pithenore nycteus hunc mirarturabas.

Pytheus. — ¶ Pitheus teſte Nebrissenſi: ſed video fere pittheus gemino tt ſcribi vt philoſophi nomen pitachus: vt teſte Neſtore p̄ſittacus.

Pytiſma — ¶ Pytiſma, cũ y greco in p̃ma ſyllaba eſt leuis ſputi irroratio. a pytizo. i. ſputo leuiter crebro, irroro. Juuena.ſat.xj. Qui lacedemoniũ pytiſmate lubricat orbem. Mancinello non placet opinio Politiani dicentis in.xxxviij. capite miſcellaneorũ pityliſ-

Pytiliſma — ma dicẽdum eſſe nõ pytiſma: pytiſin grecis ſpuere ſignificat. Pythonympha ꝛ ribs

Python. — Pytholaus pythodorus pythodoris ꝛ cetera a pytheſce teſte Strabo. Python vel

pithius. — pythe cũ y greco ꝛ th aſpirato vt Pythagoras pithius a um. pythias pytheleõ: et quicquid eſt a pytho id eſt putredo ex qua ſerpens python poſt deucalionis dilu-

nium datus,dicitur.Ouid. meta ſtrauimus innumeris timidū pythona ſagittis. Horatius.Qui pythiam cantat.Idem producitur pythias.Uerg Litera pythagore.Hora.Rhodio quot pytheolonti.Pitho ſuadenti vis.
¶Scython onis.vir in feminā vſi nomē cuz ſc ⁊ y greco ⁊ th aſpirato.Oui.iiij.me.Preloqua vt quodā nature iure nouato.Ambiguꝰ fuerit mō vir mō femina ſcyton
¶Sithonia,regio vnde ſithonus a.um.cum th aſpirato a ſithon onis .macedonie mons.Uerg.in buc.Sithoniaſq; niues hyemis ſubeamus aquoſe.
¶Sithon cum i nr̄o vt p̄cedens ⁊ th aſpirato olim erat q̄ nūc Thracia.hinc ſithonius.i.Thrachius.Ouid.Et ſithonio aquiloni.Seneca in vltima tragedia Dextera nati date ſithonie.verſus eſt anapeſticus dimether.ſithonius apud Ouid pro treiſſa aut prop.mul.Scitor aris.verbū: vt ſupinū ſcitum.Uerg.ij.ene.Tum vero ardemus ſcitari ⁊ querere cauſa.Thita cum th aſpirato in prima ſyllaba:cū i nr̄o aut melius per e vocalē theta grece lr̄e nomen eſt θ ⁊ valet th: eſtq; mortis ſignum quia prima litera in θανατος thanatos .i.mors θ eſt.Perſius Et potis eſt nigrum vitio prefigere thita Mar.Eſt operepręcium diſcere thita nouum.
¶Titillo as.pruritū pꝛouoco.Lucre.lib.ij.Titillare magis ſenſus q̄ ledere poſſunt Titan.Ouid.Nullus adhuc titan prebebat lumina mundo.ſic pro eodē Titanus ⁊ titanius a um.⁊ titanis idis.At loci nomen titanus corripitur.vnde adiectiuū titanius a um.⁊ titaneus ea.eum.Rufus in arato.Qualia deuexo nectunt ab ordine cuncta.Urgenturq; viam ſimilem nocteſq; dieſq; Lucis ab exortu pcul in vada calpe titana.Namq; titaneo quū ſunt elata pfundo.Rurſus in occiduos mergunt ſingula fluctus.Tityrus,cum y greco in ſcd̄a ſyllaba paſtoris nomen interpretatur hircus.Uer.Tityre tu patule ⁊c.Tithonus cū th aſpirato in.ij.ſyllaba autore martius.proptius in ij.At non titoni ſperneus aurora ſenectā.Deſertum eo a paſſa iacere domo eſt Hora.Longa tithonum minuit ſenectus.ſaphicus eſt.
¶Zythus cum y greco ⁊ th aſpirato.genus eſt poſitionis ex hordeo.inuenio quoſdam maſculine zythus ponentes alios vero in neutro zytheum com y greco ⁊ th aſpirato.Columella libro.xj.Ut peluſiaci proritet pocula zyti

Marginal notes: Pythias. Lucanas. Un ⁊ theſſalie veniunt ad pythia laurꝰ. Pythagoras. Pythele ō. Scython. ſcyphonia. Sithon. Thita. Titilla. Titan. Tityrus. Tithonus. zythus.

I Ante u conſonans producitur: vt priuus a.um.priuilegium. Priuernum volſcorum oppidū .male excipitur.Sil.libr.vj.Leuinus ab alto priuerno vitis latie preſignis honore.Priuernus viri proprium apud Uergilium enei.ix.Liuinus per i in prima multi ſcribunt: vt primū fuerit a Liuius poſſeſſiuū veluti Plautus Plautinus: inde alicuius cognomen:.dehinc nomen vt in pleriſq; aliis:veluti Quintilianus.Iulius Iulianus ⁊c.ſiue aūt Leuinꝰ: ſiue Liuinus ſcribatur: iam manifeſte oſtendi produci tantū vt Liui.Hora.ad Auguſtum.Nō equidem inſector delendaq; carmina Liui eſſe reor.errat igitur Petrar.vj.aphri.dicēs maieſtate deus.latia liuiuſq; morandi aut hoc erat reditus.

Marginal notes: I ante u. Liuinus. Liuius. Triuicus.

¶Exceptio

¶Triuicus pagi Italici nomen vide I ante c: ſed forte a tris fit.vt triuiū quod corripitur per generalem regulam; vt biuium.nimis a nix crementa indicant: triuia. Diana triuiis nomen habere creditur.

O in primis ſyllabis.

O Ante b producitur: vt gobius ⁊ gobio onis: piſcis nomen. Subrius a.um Mar.in xeniis.Principium coene gobius eſſe ſolet.Iuuen. ſa ty.xj.nec nullum cupias quum ſit tibi gobio tantum In loculis.

Marginal notes: O ante b. Globus ✱ Uergil. Quis globꝰ o ciues caligine voluitur, atram

¶Exceptio.

¶Corripe habentia duas conſonantes ante o.vt pbus pbrum.globus.Uerg.Luteumq; globum ⁊c.apud Lucre.lib.ij.legendū eſt:ſcz eſt glomeroſa tamen ⁊c.nō globoſa produc.Crobialum in Uale.Flacco et ſtrobilus in plauto.
¶Obelus dicitur veru: quo latini vtūtur metaphoricos pro virgula quadam inter puncta.hac vſi eccleſiaſtici interpretes quoties ſignificant aliqd additū in tranſlatione: quod in ptotypis non habetur hinc obeliſcus magis voce q̄ re diminutiuū Uerg.de Roſis.hec peperit prima veſtigia celſa obeliſci.Mucronē abſoluēs purpu

Marginal notes: Obelus. Obeliſcꝰ.

rei capitis: ſic teſte Neſtore Homerus primo Iliados. Petrarcha in lib. iij. epiſto. ad Andream poetam. Venit Archarcus ebelis armatus acutus.

Obex. ¶ Obex variat: ſed quidā voluūt productū: ſcribit per i ante c ſic obiex: ⁊ in obliq̄s eſſe geminū ꝗ alterū conſonās: alterū vocale. Correptū vero ſine i ſcribi obex. ⁊ in obliquis vnicū i retinere: qḋ fieri dicimus in obijcio ſubijcio. Sil. lib. xij. Tum cardine verſo obniti torquent obices. Idem. li. iiij. Et fidos certant obices arceſcere ſylua. Sido. in primo panegy. Cetera deſtituit reſolutis aribus obiex. Vergi. enei. x. Ecce maris magna claudit nos obice pontus.

Obolus Obolus cum o in ſecunda pondus quoddam. Priſcianus de ponderibus. Semioboli duplum eſt obolus quem pondere duplo Gramma vocant. Ibidem. Nam nihil his obolo ve minus maiuſve talento.

Phoebetor ¶ Phoebetor oris. Somni filius: ⁊ interpretatur: teſte Regio terre factor. multi inepte dederunt prime ſyllabe oe diphthongon. Ouid. xij. metam. Nunc icelon ſuperi mortale phoebetora vulgus nominat.

Robertus. ¶ Robertus viri proprium. Neoterici variarunt.

Sobatus ¶ Sobatus a. um. vehemens. ſi vera eſt lectio Domitij Calderini apud Ver. in T[illegible] na ſic legentis. Tum ſi quis lapidū ſummo pertabuit igni. Aſperior ſobatis quedā

Soboles. ſordida fax eſt. Ceterū teſte Badio ſepius ſopita ꝙ ſobatis legitur. ⁊ ſenſus bonus eſt vt ipſe declarat. Soboles. Chara deum ſoboles ⁊c. Tobias neoterici variant.

O ante c. **Vocabulum Flac. Et que ſūt in honore vocabula ſi volet vſus**

O Ante c corripitur vt Cocles procneſſōs voco vocabulū. At producc vocula vociuatio vociferor. q̄ fiunt a vox a vocis. Corripiunt rurſus procus proco, procas procax. reliqua a pro ſatis patent producunt vt procerus ſed acta agimus. Brocardus viri proprium produxit Philelphus. Boces lippio piſces: Bochus: viri nomen. quidam cc geminant apud Claudian.

Cocalus ¶ Cocalus viri propriū. Ouid. viij. meta. Iamq; fatigatū tellus Aetna tenebat Dedalon ⁊ ſumptis pro ſupplice Cocalus armis. Mitis habebat. hinc cocalide cocalidarū. Sil. iiij. Cocalidū inſidijs.

Cocceius. Cocceius viri propriū: ſed aliqui gemino cc. Cocceius ſcribunt Hora. ſaty. v. lib. j. Huc venturus erat Mecoenas optimus: at cocius ⁊c.

Cocytus Cocytus cum y greco infernalis fluuius. Verg. vj. eneid. Cocyti ſtagna alta vides: ſtygiamq; paludem. Cocalus ⁊ cocota per ω mega.

Dochim⁹. ¶ Dochimus cū ch aſpirato pes metricus ex bacchio ⁊ iambo. vt docceremini. Ruffinus. Tullius orator ceu multi dochimon ornat. Idem Rhetoricas pulchre ſtructuras Dochimus ornat.

¶ Focale faucibus dr̄ aut in o longū verſa: vt fit i ſuffoco ⁊ p̄foco apud idoneos autores nunꝗ̄ correptis ideo ridemus verſiculū Suffocat extingens ſuffocat guttura ſtringens. Mar. in apopho. ſi recitaturus dedero tibi forte libellū Hoc focale tuas

Focale aſſerat auriculas. Focale erat capitis tegmentū ad aures promiſſum. quo recitaturi oratores vtebant̄ delicatiores ⁊ valitudinarij. Eſt etiam focale (vt Calepin⁹

Suffoco **Prefoco** declarat) ferrū quo ignito criſpant̄ crines: corripitq; primā: q2 a foco nomen h3. Hora. ſermo. xiij. Quero facias ne quod olim Mutatus polemon. ponas inſignia morbi Faſciolas cubitale focalia. potus vt ille ⁊c. Oui. in ibin. Profocēt aic Snoſia mihi la viam. Lucre. lib. iij At in me le ſitum ſuffocari: atq; rigere. At corripe focillo ſcfo cillo: ⁊ ſiquid manifeſto a focus deriuetur. Iocūdus non dicitur ſed iucūdus a iuuā

Iocund⁹ do. Locuſta mulieris ppriū. Iuue ſaty. i. Inſtituitq; rudes melior locuſta propin=

Locuſta quas per famam ⁊ pplm̄ nigros efferre maritos. Appellatiuū quoq; Iuuencus pro

Ocyor. ducit dicens. Mandere locuſtas ſolitus ruralib⁹ armis. Hymnegraphus vero cor=

Ocyum. ripuit dicens. Mella locuſtis. verſus eſt Adonicus.

Naſo ¶ Ocyor ocyus ocyſſime ocyū ocyori ocyter ocyofus ⁊ q̄dq̄d eſt ab ocya. i. velox vt

Ocya ſit ol ocymū herba. Ocyalus viri ppriū: q̄ſi velox vt mare hals mare eſt: ſic dicit Tortel.

la ſpeciere ocyroe Chironis filia ⁊ ſcribunt oia p y grecū. Oui. j. me Fugit ocyor aura. Idē ocya

cupidinis ſi tollas periere cupidinis arcus. Idem. ij. me pducit ocyore. Col. lib xj Ocyma cō

ſites. primite ⁊ grauib⁹ denſate cylindris. nomen deductū a naſcendi velocitate at per z ⁊

Ocyalus. i noſtrū ozimū eſt teſte Neſto. edulū quoddā redolēs ab ozo. i. redoleo: non ab oza

Ocyroe viri hebrei neic cōtra Politionē ⁊ reliquos barbarie magiſtros. ſic legit Neſtor per

Ocymuz. ſium Quū bn̄ diſcincto cātauerit ozima verne ſ3 hec q̄3 nōnulli: ocyma legūt. Ocea

Ozimum nus. vn̄ oceanis idis. oceanitis idis: vulgo patēt: et quedā ab ocys. i. velox deducūt

Oceanus apud Mar. viri ppriū eſt Et quereris ſi te ſuſcitat oceanus Oche⁹ per eudiphthō

Ochcus gon viri nomen, ch aſpirat. Vale. Flac. lib. vj, Mixta parit virtus neſcit cui debeat.

Ocheus ant cui fata tyres. Ibidem impulit aduerſus preceps equus ochea conto ¶ Ochus cum ch aſpirato viri nomē. Ualeri. Flac.li.iij. Erauis inuenit ochū pho cas ⁊ trepido pollux impingit hebro. Ochenius viri nomen cum ch aſpirato. vt in eode lib. Subit illa cuſpis Ochenij. ocha paucha quedam pducūt. at latini nec ocha nec aucha: ſed latina voce anſer viunt. Ocyron fluuij nomen teſte Tortellio cum y opinor pduci: vt ocyroe. Oca inſula in Puilcia. Ocalea in.ix. Strab. Phoca piſcis ⁊ hois nomē. Oui.j.met. Nūc ibi deformes ponūt ſua corpa phoce. Phocena per ω mega. ¶ Phocees ⁊ phocea oppidum. Phocis regio. phocees ppli: ſic phocei pho cis phocenſes. phocaicus phocais phocaides. Luc.li.v. Maſſileq; ſue denſat libra phocis. Sic phocilides. Phocus Eacci filius. Ouid. vij. met. Excipit eacides il los limine phocus. Phoceuscū eu diphthōgo viri nomē. Luca.lib.iij. Eximi° pho ceus alam ſeruare ſub vndis. Phociō viri pprīū apud Philel.in quinta. vij. Pho culum vas potoriū° vide c ante b. hebe. ſic pocillum pocillator. Procopius viri no men. Sido.in.j.panegy. Procopio genitore micas cui piſca ppago. Nota ſunt com poſita: qr latina producuntur: vt procedo. Greca cor ripiūtur: vt pcyon: ſtella eſt añ canē: vt deriuatio indicat. ſcribit cū y greco: vt cynos.i.canis. Manilius.lib.j. Tum pcyon velorq; lepus tum mobilis argo. Et lib.v. At pcyon oriens: quū iam viceſi ma cācro eſt. Cicero in aratore. Ante canem Graio procyon qui noie fertur. Rufus in Arato. Ultimus eſt procyon geminorū ſubditus aſtro. Sic Horati cū ceteris. Ba ptiſta in mariana. Ceperat ⁊ claros procyon abſcōdere vultus. Idem in eodem cō tra oim authoritatē produxit: in qua re ⁊ pauxillulis alijs nō imitabor Baptiſtā di centē. Poſt rapidū leporē: iugulas ⁊ pcyon vſtum: neſcio an examuſſiz actō pcyon vſus ſit: quum ab oibus ntūs pcyon poni cōſpiciatur. Ptochodochiō per ω mega. Socrates producit tm a doctis: quia grece per ω mega ſcribitur σωκρατησ licet pet rarcha corripuerit ſic Socration oms. Catullus. Porci ⁊ ſocration due ſiniſtre phal. eſt. Uoca vel Boca piſcis per ω mega.

O Ante d in diſſyllabis producitur: vt nodus ⁊ codrus apud ſo lum Philelphum (quantum memini) correptum in ſexta prime. Omnia Co habet. nouit. codrus omnia ſolus.

¶ Exceptio.

¶ Modus. Horat. Eſt modus in rebus. modo Naſo. Et modo qui graciles ⁊c.
¶ Odor ⁊ odos. vnde odorus. Uerg. Et odora canumvis.
¶ Rhodus inſula ⁊ vrbs vide i.ante d. Edidos. Eſt etiam nymphe nomē interpre tatur roſa. Ouid. iiij. meta. Diligis hanc vna; nec te clymeneq; rhodoſq;. Nec tenet aeae genitrix pulcherrima circes.

O Ante d in polyſſyllabis corripitur vt odiū. ſodalis. Martia lis lib.xij. Nulli te facias nimis ſodalem: ſic podium ⁊c.

¶ Exceptio.

¶ Clodius viri nomen a claudius. vt a caurus corus. a caude codex ⁊c. Inuenies apud Iuuenalem. ſic Clodoueus vltima duntaxat correpta in veteri epigramma te apud Guaguinum in hiſtoria Francorum.
¶ Dodona ſylua ⁊ oppidum Epiri. vnde Dodoneus ⁊ dodonius: vt probauimus Uergilius.j. geor. Deficerent ſylue ⁊ victum dodona negaret.
¶ Zodiacus circulus. dici poteſt animalis. Auſonius ad vrſulum. Quoq; ſuper ter ra in ſydera zodiaci. Cicero in arato. zodiacum hunc greci vocitant noſtriq; latini Orbem ſigniferum p:ohibebunt noie vero.

O Ante f corripit: vt ofella. Mar. Me meus ad ſubitas inui tet amicus ofellas. primitiuū. offa poſitu extendit. ofellius viri pprīū corripi tur ab Horatio. Tophus grecū eſt per ph ſcribendum. Profugio fatis patuit.

O Añ g corripitur: vt cogo Cogiſantra. lz nōnulli dicāt corri pi quibus ſine teſtimonio nihil credo. Mar. lib.vj. Sobolē fatetur eſſe ſe cogi ſantre: Scazon eſt. ex quo non poſſumus quicquā colligere. quis quintus pes tam pōt ſpōdeus eſſe q̄ iambus. Eſt aūt cogiſantra viri nomen. ogyges rex thebanorū

Ochus
Ochenius
Ocha.
Ocyron
Phoca

Phocis ⁊ ſimilia
Phocus
Phoceus
Phocyon
poculum
pcopius

Procyon
* Socra tes Iuue. Inter ſo craticos notiſſima foſſa cine dos

O ante d.

Modus
modo
Odor.
Rhodus
* Horat. laudabūt alij claraz rhodū aut mitilenem
Clodius
Clodoue°
Dodona

zodiacus.

O ante f.

O ante g

hinc Ogygius a.um. Ogyris inſula quedã vtrũq; cum y greco in ſecunda ſyllaba

Logos

¶ Exceptio.

Plogis ¶ Bogus augur hãnibalis Silius.lib.iiij. Contra leta bogus tyrio canit omnia re

Phlogi⁹ gi.ſic Boguda a grammaticis corripitur. Et bogus maurorum rex.

¶ Logos maſculini generis contra Alexandrum correptio patet ex compoſitis:ape talogus dialogus ⁊c.ſic logica logicus. Ogune in Pylade.

Rogo ¶ Plogis mulieris nomẽ,a phlox.i.flãma. Mar.lib.xj. Pulchrior eſt chlõe ſ; phlo-

Rogus gis hulgus habet. Phlogius viri nomẽ. Ualerius Flac.li.v. Aut olicũ phlogiũq;

Togã delecta ſecutos Herculis arma viros.

¶ Rogo vnde interrogo.arrogo ⁊c.notum eſt. Rogus. Ouid.iiij.met. Quoq; rogis ſupereſt vna requieſcit in vrna

¶ Toga vñ tegat⁹ togatul⁹corripit tñ q̃q̃d dixerit porphiriõ grãmaticus cui ſine teſtimonio nõ credim⁹. Prop.li.ij. Sine togis illã fulgẽtẽ incedere cois.male alij qui hãc lectionẽ puerterũt:q; Tibul. Oui.ceteriq; corripuerũt tñ:⁊ deriuatiuũ co⁹

Uogeſus pduxerũt. Mart.lib.x. Sic maior nũerus togatuloꝝ. phal.eſt. Uogeſus mõs. Luc. lib.j. deſeruere cauo tẽtoria fixa lemãno. Caſtraq; q̃ vogeſi curuã ſup ardua ripam pugnaces pictis phibebãt lingones armis:male quidã omiſerunt que nomẽ putãtes ſcdam pduci cum prima in vogeſus:quod eſt cõtra varietatem ⁊ poete ſenſum

O ante l corripitur vt ſtola cõtra Alexandrum etiam ſi Por-

O ante l phirion dicat variari:cui ſine poeta nõ credimus q; oẽs hoc nomẽ corripiunt

Stola Ouid.in.ij.triſtium. Ecquid ab hac oẽs rigidas ſummouimus artes. Quas ſtola contingit:vittaq; ſumpta vetat.ſic ceteri quotquot ſunt imitatione digni. Solarũ vectigal qd̃ p ſolo ſoluitur. Solanus propriũ viri apud Ouidium in.ij.de ponto,

Pollyda- Eadem a ſol deducta producẽtur. Polyſyllabum ⁊c.a poly ideſt multu;: exceptis

mas duobus que productionis gratia a grecis per ou diphthongon ſcribuntur:quaz in

Pulyda- u longum vertimus:ergo per u dicimus pulydamas pulypus teſte Marino Beca-

mas chemo.⁊ ita inuenio in optimis impreſſionibus:licet Neſtor velit pductiõis gratie

Pollypus ll gemynari pollydamas pollypus. prior opinio videtur mihi nõ abſona:quia idez

Pulypus. fieri dicit Neſtor in Coleus ⁊ culeus:opilio ⁊ vpilio vtut eſt,hec duo iam dicta ſem

Ouidi⁹ per producemus.quoniam id ab oibus factum videmus.ideo Nycolaum Uallam

Secu; ne- non imitabor dicentem in heſiodo. Tum polypo durum eſt gelidis habitare ſub vn-

q; deiphe- dis.errauit idem ſepius:emendaturus:ſi fata ſiniſſent. Perlege illius carmina et

bum neq; me verum eſſe cognoſſes. Oui.iiij.met. Utut ſub equoribus deprenſum polypus ho-

polymãta ſte;. Cõtinet ex omi dimiſſis parte flagellis.piſcis eſt:a multitudine pedũ dictus:a

nec ipſum poly cum y greco multũ:⁊ pus podis.i.pes pedis. Eſt etiam naſi vitiũ. Hora.in.ij.

Coleus ſat. Delectat veluti balbinum polypus hagne.gtũs eſt pulypi:vel pulipodis.per-

Culeus ſi⁹. Nec mihi polydamas.viri nomen:ſic ceteri. Coleus corripitur p teſticulo alij a colẽdo alij a cole pro caule:alij aliũde deducũt. hinc coleat⁹: vt a muto mutoniatus a mentula mentulatus. Gellius.li.ix.ca.ix. paſce adamate mihi pulchre eus ti-tyre capras. Et potũ ad forteis age tityre:ſ; coleatũ hũc aphrũ rurſumq; caue ne cornua vibret:ſepiſſime producit.nec niſi apud hunc correptũ legi:⁊ tũ volũt per u ſcribi culeus.q; tunc greci per ou diphthongõ ſcribunt:licet ſemp fere videmus p o impreſſum. Mart.lib.xij. Oẽs quẽ modo culei timebat. Author priapeioru;. Sta-

Dolon mus ſub ioue culeis apertis.phal.ſunt,plura videbis in u ante l.

¶ Dolon onis.viri nomen puto corripi tantũ:licet a Mancinello inter communia reſiciatur:⁊ vnicũ locũ qui illi productionis teſtimonio eſt deprauatũ eſſe librarioꝝ incuria in epiſtola penelopes. Rettulit ⁊ ferro rheſum dolonaq; ceſos: hariolor le-gẽdũ eſſe per enclyticam geminatam. Rettulit ⁊ ferro rheſumq; dolonaq; ceſos.id ideo ſuſpicor quia alibi ſemper video corripi. Ouid.xiij.meta. Conferat his. Ithacus rheſum imbellemq; dolona. Ibidem. Auſum eadem que nos phrygia de gente dolona in termine. Uerg.lib.xij. Antiqui proles bello preclara dolonis.ſic ceteri doleo:ne cum ineptis tollero dicendum putes. Dolo onis teli genus. Uerg.vij.en. Senoſq; gerunt in bella dolones.

¶ Exceptio.

Bola. ¶ Bola le.oppidũ Italie.vide i ante n. Inuus hinc bolanus pprũ ⁊ appellatiuũ

Bolanus. Horatius ſatyra.ix.lib.j. O te bolane cerebri felicem agebam,hic felix genitiuum

habet.ſic papi.in.v.ſyl.Boletus fungi genus.Mar. lib.i.Boletum qualem Clau- Boletus
dius edit:edas.hoc eſt venenatum vt intereas. Colis.
¶ Colis colidis inſule nomen in oceano indico.Priſcianus in perihege.Deuolues
Hiſpaniſq trahit:rapiduſq megarus Quos capit Emodo miſſo gangetica monte
Tellus porrigitur que ad terre colidis auſtros. Colis quoq pro caule pducitur: &
capitur metaphoricos pro mentula.Hinc colicolus Colon.i.membrũ.per ω mega Colon
Hinc dicolon tricolon &c.Terentianus.Idcirco & verbo.nunq vno cola ligari. Ne Celo as.
bitiſſenſis male dicit corripi.At colon pro inteſtinis vnde colica paſſio corripit. Se-
renus.Quum colon inuiſum morbi genus intima carpit.Mende galeritã volucrẽ
quam nomine dicunt.Colon vaſculum per quod lac.vel alius liquor purgatur & id
facere dicimus colare.Mar.in apo.Frigidior colo non ſalit vnda tuo. Verg.Cola-
q prelorũ fumoſis deripe tectis Manillius.Et colare vagos inductis retibus am- Colos.
nes.Colus quo nent: et colo colis corripiunt.Colos oppidum grecie producitur a Coliphiũ
pap.iij.theb.Legito & diligẽtiam noſtram probabis.Coliphium luctatorũ.q: men
bra fortificat:a colon.i.mẽbrum & iphi robur:teſte Domitio in illud.vij.Martialis
Quum coliphia ſedecim comedit phaleuticum eſt. Iuuenalis ſaty.ij .Luctantur Choliãb⁹
pauce :comedunt coliphia pauce. Georgius merula vult gemino ll. colliphia dici Dolium
vt ſit diminutiuũ a collix: quod panem ſubcinericium ſignificat:ſed ſic collicium nõ Folia.
coliphiũ diceretur ideo aſtipulor Domitio non Merule.Choliambus ideſt. ſcazon
quaſi claudus iambus a colos ideſt claudus per ω mega ſcribitur. Dolium. Iu-
uenalis ſaty.xi.Nam quis plura linit victuro dolia muſto. Folia ae. venefica. Ho-
ra.in epido.Ode.v. Arminanſem foliam. iambicum dimeter eſt ſem fo.hic tertius Moles
pes ſpondeus eſt. Moly.
¶ Moles.vnde molior depones.Verg.Miratur molem.Idem Molirieq arcem. At
mollis amollio ll geminãt. Moly cũ y greco & vnico l vt contra Tortellium docet Ne-
ſtor gtũs molios. & eſt herba quedam & flos.Ouĩd.xiiij.meta Pacifer huic dederat
florem cyllenius album Moly vocant ſuperi nigra radice tenetur &c.
¶ Nolo ia.Mar.Vxori nubere nolo mee.pentametri finis eſt. Nola cãpanie oppi- Nolo
dum. Sil.lib.viij.Illic parthenope & poeno non peruia nola :ſic,Nola tintinabulũ. Nola
¶ Olim.Verg. Hec olim meminiſſe iuuabit.Olearis inſule nomen.Vide i ante d di Olim
dyme.Olenus vel nos actolye vrbs:& alia Boetic .Hinc olenius a um. vide hedus Olearis
ac ante d Sta.x.the.Olenos.Ioniis & fluctib⁹ hoſpita portu.ſic olenius viri ppriũ. * Oro ni-
¶ Olenius viri pprium. Ouid.x. meta.Voluitq videri olenus & nocens. olea men- ucãq pha
ſure nomen.nam pro arboro notum eſt corripi. Priſci.de ponderib⁹. Oleaq a drach raon ſpar
ma non &c ſed noĩe differt. Polus viri nomẽ. video ſemp ſcribi per ω mega: vt pho- ſaſq p cũ.
lis nomen piſcis. Proles.Ver.pulchra faciet te prole parentẽ. hinc pletariũ d in ple Olenos
be romana pauperrimi erant:qui ob egeſtatẽ militare non volẽtes proli ʒignãde do Olenius
mi vacabant. Hinc pletarius ſumit p vili rudi & p trito vulgariq:vt pletaria do- Olea.
ctrina proletarius grammatiſta. Prolixus:quia a pro & laxus. Pſole.i.preputium. Proles
vide Calepinum.pſoleon producitur in priapeis. Proletariũ
¶ Solus ſolitudo.Verg. Solus hic inflexit.Solum.i.ſuſtentaculũ corripit .hinc ſo Prolixus.
lidus.Ouid. Aſtra tenet celeſte ſolum.Solor aris ſolamen.ſolatium conſolor. Ver. Solus.
ſenei. Solabar fatis contraria fata rependẽs. Solennis & ſolers ſemper pducun- Solor.
tur. Mar.lib.ca.de faſtigio vult ſolers vtrãq poſitu pducere. Ouid. li.ix. Huc li- Solennis
cent ex toto ſolertia confluat orbe. Verg. enei. Annua vota tamen. ſolẽneſq ordine Solers
pompas.Solus per ω mega vrbs Boetic.Spoletũ.hinc ſpolentinus vt ab arte Spoletuʒ
tium arretinus:non per a Spoletanus oppidũ in vmbria eſt. Mar in xenijs .De ſpo-
letinis que ſunt carioſa legoenis. Tmolus
¶ Tmolus mons Cicilie.de quo plene diximus in lib.ij.ca.de poſitione.dicit quoq
timolus:vt ibi docui. O ante m

OAnte m producitur v Tomẽton:licet a tome. ideſt inciſio Tomẽtuʒ.
deriuari videatur. Martia .in diſtichis.Tomẽtoũ concisa palus circenſe vo
catur.Vomer vel vomis contr aprimitiui naturam.quia a vomendo dicit.

¶ Exceptio.

¶ Bromius.i.bacchus a bromin.i.a fremendo quod bacchantibus conuenit. Hinc Bromius
bromia.ancilla apud.Plau.in amphitrione.& ſimiliter corripit vt Bromius viri pro Bromia.

Coma. Como. Cometes. Comes. Comeſſor Chromis ✱ Uerg. in buc. poite pierides Chromis ⁊ mnaſill⁹ in antro Chromus Chromi⁹ Chromiõ Dominus Domus Domo Domitius domitian⁹ Dromos Glomus Homilia Homos cum ſuis Homo. Homerus Homolai- des. Homoli- nomas Omaſum Omitto pmethe⁹ Promul⁹. ſtomach⁹ Thomecū ſuis tomaculū. Tomi. Tomus Tomyris Uomo. Uomica Uoman⁹

prium. Ouid.iiij.meta. Thuraq; dant Bacchūq; vocant bromiumq; lyeūq; Igni
genā ⁊c. Hypermeter eſt. Idem.xij.meta. Quinq; neci ceneus dederat ſtiphelūq;
bromūq; Coma ae. Oui. Te coma te, cythare. hinc comatus et como as. verbū prime
Uerg. iiij geor. Nec certa comantē narſiſſum. at como is.i. orno tertie verbū pduci-
tur. Ouid. Eccā ſi comānt ait. Cometa vel cometes ae. ſtella crinita. Manilius li.i.
Talia ſignificant lucentes ſepe comete. Cometes viri ppriū. Ouid.xij.meta. Sociū
quoq; ſaxea moles. Oppreſſit ſpacio ſtantem ppiore cometē. Comes itis. ſic comi-
tor aris. Uerg ij. ene. Si comes e longe ſeruet veſtigia coniunx. Comedo: q2 a con ⁊
edo at pducitur comeſſor aris: q2 grecū eſt: vt vult Merula in illud Martij. ad Fa-
bianū Qui nec leno poteſt nec comeſſator haberi. Chromis is. Chromus mi et chro
mius ij. virorū ppria cum ch aſpirato. Papi. iiij theb. Et chromis ⁊ dorylas. Idē. iiij
theb Cernis chromiūq;. chromūq;. Sic chromion. vide on in crementis. Dñs do-
minor dñium dñicus nota ſunt. Domus. Uerg. Ite domū: ſed doma grecum pduci
tur: teſte Neſtore. domo as. Uerg. in. vi. Os rabidū fera corda domans Domitius
in prefatione patuit. Sic Domitian⁹. Mar. lib. ix Dumian⁹ hyemes Domitianus
atumnos. ſcazon eſt. Dromos. i. curſus ⁊ locus in quo curriť. Hinc Dromo. onis. et
dromas, dis. canis ⁊ camelus ⁊ piſcis. Ouid. iij. met. Et dromas ⁊ canace ſic hippo
dromus via lata per quā multi equi poſſunt currere corripiť in. xij. li. Mar. Glom⁹
et verbum glomerare. Ouid. j. meta. Magni ſpeciem glomerauit in orbis. in Lucre.
male legitur glomere. p pondere. Homor. vt Sulpitius notat. Homorra Chriſtiani
variant Homilia teſte Neſtore ſic quicquid eſt ab homo. i. ſimilis: vt homo gloſſus
ideſt ſimilis lingue. homocomeria partiū ſimilitudo vide i ante a. Homocoſis ho-
mophonos ⁊c. Homonea ppriū mulieris. interpretatur cōcordia. aſenſus. vt in epi
taphio apud Calepinū Hoc homonea breui condita ſum tumulo. Homo. Oui. Na
tus homo eſt homer⁹ Hora. dormitat homerus. homolaides dum. vide menoceeus
e ante n. homole les. Theſſalie mons. Uer. vij. ene. Deſcendūt centauri homolem
othrinq; niualem. dr. etiā homolos vel us. Nomas adis. i. numida. Sil. lib. v. Erū-
punt multuſq; maces gamaraſq; nomaſq;. Eſt quoq; femineū: vt apud eūdem. lib.
ij. Erudias mas nomados dextra ⁊c. i. phaſbite. Nomas etiā eſt fluuij nomen ſimiliter
correptū apd Ualeriū Flac. lib. iiij. Capitur quoq; p ipſa numidia. Mar. Cui dia
dema daret marmore ⁊ pita nomas Eſt ſage nomen ſimiliter correptum apd Pro
pertiū. lib. iiij. Nomius. x. theb. Omaſum. Hora. Seu pingui tentus omaſo. Omitto
Idem. Pleraq; differat. ⁊ preſens in tempus omittat. Prometheus. Ouid. Inde pro
methides ⁊c. Male autem Petrarcha. in. vij. aphrice. Quis feruor in illo par fuit ex
quo Prometheus ſubducit ab aſtris particulam. Promulus viri ppriū apud Uer.
ix. ene. Pomilo. pomilio pomilus variantur. vide pumulus u ante m. Stomachus
vnde ſtomachor. Hora. Ieiunus ſtomachus ⁊c. Tome. i. inciſio. hinc quedā deriua-
ta latini ſumūt: vt tomaculum edulium ex inteſtinis porci. Iuue. ſaty. x. Exta ⁊ cā-
diduli diuina tomacula porci per ſyncopē tomaculum dr. Mart. lib. j. epig. Quod
fumantia qui tomacla raucis. phal. eſt. Tomi orum. ⁊ tomos. i. vrbs Ponti: vbi. Me
dea fertur fratrem ſecuiſſe. hinc tomita ⁊ tomitanus. Ouidius. Inde tomos dictus
loc⁹ hic: q2 fertur in illo Membra ſoror fratri cōſecuiſſe ſui. Sidoni⁹ in laudib⁹ nar
bonis: Et te carmina per libidinoſa notū noſo tenet tomoſq; miſſum. Quondam ce
ſaree nimis puelle ficto noie ſubditū Corinne. phal. ſunt. Tomus liber imperfectus
ſiue libri particula abſciſſa: teſte Calderino. Mar. lib. j. ſcriptura quanti conſtet ⁊ to-
mus vilis. ſcazon eſt. Tomyris cū y gr[illegible]co in ſecūda [illegible] regina meſſagetarū que Cy
rum interemit. Tibu. li. iiij. nec que regna vago tomyris finiuit araxe. Tomorus in
vij. ſtra. Uomo. Iuue. Conuomit hec inter nautas ⁊ prandet ; ⁊ errat. Uomica tumor
excreſcens ſaniem. vomens ſiue reijciens corripitur a Iuue. vide phthiſis. Iuuena-
lem libentius imitabor q̄ Serenum qui dixit Uomica qualis erit. Uomanus fluuij
nomen. Sil. lib. viij. Statq; humecta vomano hadria.

O ante n Conor ide conatus Clonius.

O Ante n corripitur: vt ſonus: tonus: bonus ⁊c.

ℭ Exceptio.

ℭ Produc habentia c d vel n ante o: vt conor/dono/pono/apud Manilium lege Et
conor dignos ⁊c. ſine ⁊ hinc tolluntur Clonius viri proprium in. ix. ene., Chronius

viri nomē in.vij. Mar. Chronus in Sil. ſic chronographus ⁊c. ⁊ Cronia ſaturni ſacra
viri nomē in.vij. Mar. Chthonius viri nomen.xij.met. Canon onis.viri nomē. Propertiꝰ lib. Canon
in Lactātio. Chthonius viri nomen.xij.met. Canon onis viri nomē. Propertius lib.
iiij. Me creat archite ſoboles babilonius horops. Horon ⁊ proauo ducta canōe do-
mus. Donyſa cū y greco inſula in mari egeo. Verg. in Ciri. Marmoreāq; paron vi- Donyſe.
rideq; allapſa donyſam Argiuāq; ſimul ⁊c. Donace es. mulieris proprium. Cal- Donace
phur. ecloga.ix. Quid merui cur me donace formoſa reliquit. Phonaſcus apud Si
do. tu pducito tantū: quia grece per ω mega ſcribitur: vide o ante.n.in medijs. Ne-
ſtor excipit donus quod quidā (vt inquit Neſtor) volunt eſſe viri ppriū: alij pro do- Donus
mino accipi apud Lucretiū lib.vj. dicentē. At quū membra donus ⁊c. vt ſit viri pro
priū ſenſus eſt ineptiſſimus: ideo melius illi qui volūt donū: p dño dictū. ſz nec his Domnus.
aſſentior qr opinor legēdū eſſe domnus p m ante n p dñs: vt lamina: p lamna ſepiꝰ
legitur. Ouid. in.iiij. de ponto. At tibi pgenies alti fortiſſima domni. Lucre. libro
vj. At quū membra donus pterit feruida ſeruis. hic autē corripit̄: qr interdū lique-
ſcit: vt ichnemon teraphe ⁊c. aliqui libri hñt dñs: ſed nō ſtat verſus. Dōnus aūt ex
tra verſum barbariſmus eſt: et in verſu rarenter admittitur quo circa ridiculi ſunt Sonos
qui doni non dñi appellari volunt ⁊ iube domne non domine cantent. monychꝰ
¶ Sonos.i. angulus patebit in medijs. Jonas apud Sidonium. monos; eſt
¶ Monycus centauri nomen: ⁊ aliorū forte virorum. Valerius. Flac. li.j. argo. Fert ſuis
grauis inuito victorem Neſtora tergo Monichus: ardenti peragit clarus Antora
quercu. Quicqd alius eſt a monos.i.ſolꝰ corripit̄ ſi quis tñ ex Sulpitio vel alio grā Nonus
matico afferat variari: niſi euertere poeta fide digno pbauerit: nuga ſegerit. Mar.
in apo. Sepe duas pariter ſepe monaulon hz. Sido. lib.iiij. Quā totā monachus vi *Verg.
uente in euo.phal.eſt. Cur aūt monachus pducit̄: hec ratio mihi videt̄: qr contracte Pretcrea
ſunt duo breues in vnā longā: dicēdū fuerat mononychus a monos ſolus ⁊ onyx cū ſi nona diē
y greco.i. vnguis: qd in gtō aſpirationē capit: qr dr onychis: hinc monychus cū y mortalibꝰ
greco: ⁊ ch aſpirato ſcribit̄. Nonus nō agita ⁊c. None arū Nonacria nota ſunt hec almum
nam None eſt in.j. Faſto. At.j. meta. Inter hamadriadas celeberrima monachri- None
nas. Nonius viri proprium.n. videbis in ſtruma u ante m. nonacria
¶ Thonites cum th aſpirato apud Priſcianū in pihege. Atq; lacu mediꝰ thonites nonius
intrat ⁊ exit. Thonū in libello de ponderibus menſure aut ponderis nomen.
¶ Zona. Horat. Ibit eo quo vis qui zonam perdidit ⁊ rem.

O Ante p corripit̄: vt ſophron.i. caſtus: vñ ſophronius viri
proprium ſophronium proprium mulieris. ſophronicus ſophrolyne con O ante p
tra quoſdam dicentes grece per ω mega ſcribi in prima ſyllaba Mar. li b. ſophroniꝰ
xj. Tanta tibi eſt animi probitas oriſq; ſophroni. vetūs eſt. Tropis inuerſio. Idē; li. Tropis
xij Fumo ſe feret ipſe tropide fece lagene. Opilio. Naz teſte Seruio in illud ecloge. Opilo.
x. Venit et vpilio tardi venere ſubulci. Vpilio propter metrū dixit grece: vt vnoma p Vpilio
onoma; nam omicron productionis gratia vertitur aliqñ in ov dipthongon quam Poples
vertimus in u longum: hec verba doctiſſimi Seruij faciunt ad opinionem noſtram
de polypus ⁊ pulypus. Poples naturaliter produci credūt. Nebriſſenſis et; Verula
nus: qr correptionē nequiuerūt inuenire. Serui. dicit in ix. ene. Poples naturaliter
corripi et dicit corripi a Sereno. Ego inuenio idē apud lōge doctorē Lucretiū in li.
iiij. dicentē. Brachia palpebreq; cadunt poplitesq; cubāti opobalſamū ſuccus bal-
ſami. Ops opos ſuccus eſt. Notent̄ geminēna pp. vt popyſma popyſmus. oppidū Scopus
opportunꝰ opperior deponēs. oppianꝰ viri ppriū facile apd Martialē reperies. ter ſcopulus
tiā huiꝰ nois ſyllabā Lippiꝰ inepte corripuit. Hoplomachꝰ naturaliter corripitur Scopas

¶ Subexceptio.

Cophinꝰ
¶ Produc hūtia c añ o: vt copia cophes ſcropha cophos.i. ſurdus: vt videbis in p Dropax
ſopon o añ p. Tollunt̄ hinc copos i ppoſitis: vt artocopꝰ. Scopꝰ ſagittator vl ſignum opis
hinc ſcopulus: a ſcopin.i. ſpeculari hinc cp̄s Scopas ac ſtatuaris doctiſſimi nomē
Martialis li.iiij. ſolus praxitelis manus ſcopeq;: ſolus phidiaci toreuma celi. So
lus mētoreos habes labores. phal. ſunt. Cophinus.i. corbis. Juue. ſat.iij. Quorū co
phinus fenūq; ſupellex. Copax Dropax: vide pſilotrum ⁊ crementa.
¶ Opis is nympha. Claudia in.ij. de laudibus ſtiliconis. Et ſoror optatū numē ve
natibus opis. ſic apud Ver. in.iiij. geor. ⁊ xj. eneid.
¶ Opoclope mulieris proprium. Philcphus in.vij. prime. Aſpicit opoclopem pa opoclope.
riterq; exuritur igni.

¶ Populus arbor. Uerg. Populus in ſyluis. pſophio: vide crementum.

Popea, ¶ Propago vide cōpoſita a pro. Popea neronis vxor. vnde Popeanū vnguētū cu-
ius ſcdam ꝛ tertiā ſyllabā qdā nō docte corripuit. Juue. ſat. vj. Pane tumet facies
aut pinguia popeana Spirat. Huius eſt ſpōdaic⁹: male putāt qdā popeanū a popa
dici. vide Mācinellū interpretē Juue. Seneca in octauia. Jungatq; noſtris igne po
pea thoris. Hic prima noſcitur ꝑduci: qꝛ eſt iambic⁹ trimeter. Qui dicere poppea
pp gemino ſcribi. idem debuiſſent dicere de poppeanum. Popeides puelle. x. meta.
¶ Sopio is. i. dormire facio. Ouid. in. vij. meta. peruigilē ſupereſt herbis ſopire dra
conē. Uer. lib. j. eñ. Hūc ego ſopitū ſopno ſuper alta cythereа. At ſemiſopitus video
ſemper corripi. Oui. in. ij. amorum. Purpureo iacui ſemiſopita thoro. Et in epiſtola
Ariadnes. Theſea preſſuras ſemiſopita manus. ex quo ſuſpicam⁹ (inquit Nebriſ-
Stlopus ſenſis) primā habere indiferētē: itaq; de induſtria dicit ſe breuiaſſe quodam in loco
vbi patria ſalutauit dicens. Hic fuerant cuneq̄ me ſopiere, iacentē. Ego mallem pro
ducere. At corripito ſopor ſoporo as. Stlopus vnico p a Nebriſſenſi ſcribit: qꝛ erci-
Tophus pit id nomen, ſonus eſt qui ex inflatione buccarum erumpit. Perſius. Nec ſtlopo tu
midas intendis rumpere buccas. aliqui cum c ſclopus ſcribunt.
¶ Tophus grecū teſte Neſtore. Uergil. Et thophus: ſcaber ꝛ nigris exeſa cylidris
Ouid iij. meta. Et leuibus tophis natiuū duxerat arcum. Lapis eſt aſper qui faci
le in arenam ſoluitur. hinc theophaceus et tophinus.

O ante q. O Ante q corripitur: vt quoq; coniunctio: loquor ꝛc. Abla-
tiui producūtur. vt notum eſt veluti quoq; a quiſq; ꝛc. que vbi aduerbia-
O ante r. ſcūt nominum quantitatem retinent
Scoria. ¶ O. Ante r corripitur. Scoria. Uerg. in Ciri. Sordibus ꝛ Sco
ria patiar tabeſcere tali. ita legit. cum Calderino Badius. Baptiſta in exhortatione
contra infideles. Sub decio cedi melius fuit atq; cruorem Fundere q̄ ſcelerum ſco
ria tabeſcere tanta. quidam dixere produci. ꝛ apud Uergil. eſſe mendum. vellem pro
ductionis afferrent teſtimonium: ꝛ quomodo Uergil. emendandus eſt edifſerterent
Corinthus Claudianus in. ij. de raptu proſerpine. Criſpatur gemino veſtiſq; corin
thia cinctu poplite fuſa tenus.

¶ Exceptio.

✱ Prora
Uerg. Frā ¶ Producūtur habētia l/vel r/ añ o: vt gloria florus roro prora. quāre nō ſat; docte
gunt remi dixit Arator. Nois ere tui iam floriane tenes. fit eñ a flos floris, flora florus flora-
tuꝫ priora nus. Borus idomenei pater producitur in. ix. Strabonis
auertit et ¶ Choreus cū ei diphthongo ſacerdotis propriū. Uerg. xj. enei. Forte ſacer cybele
vndis. choreus olimq; ſacerdos. Corus ſine aſpiratione: ventus qui etiam caurus dicitur
florianus. et argeſtas e. Luca. lib. vij. Uictus violento nauita coro. Dat regimen ventis. at cho
Choreus, rus cum h aſpirato pro coetu corripitur.
Corus ¶ Coram prepoſito. Uerg. j. ene. Poſtq̄ introgreſſi ꝛ coram data copia fandi. Cory
Coram cus cum y greco vrbs portus ꝛ mons Cilicie. hinc coricius a. um. Uergil. Geo. iiij.
Corycus. Namq; ſub oebalie memini me turribus altis. Qua niger humectat flauentia cul
Corytus ta galeſus Corycium vidiſſe ſenem.
¶ Corytus cū y greco ꝛ texili a grecis cū g ſcribitur gorytos neq; a corio dr vt bar-
bari docent. pharetra eſt. Nonius vult eſſe miſſile in ſagittarū modū. Uergi. ix. enei.
Corytiq; leues hūeris ꝛ letifer arcus. Sil. lib. ij. Coryti fratrū ex humeris calamiq;
paterni Pendebant. Sido. in epithalamio Ruricij ꝛ Jberie. Cui fax arcus corytus
pendebat at ille ꝛc. ita legit Baptiſta pius, ne Sidonius duas longas cōtra omniū
authoritatem corripuiſſe cenſeatur: ſic (vt codices habent emēs quos Baptiſta vi-
dit (legeremus in genitiuo cuius: ſic Cuius fax: arcus. corytus pendebat vt ille.
Coriths ¶ Corita ae. vel corite es. cū th aſpirato nobiliſſime eq̄ nomen vt Hirpinus nobiliſſi
mi equi nomen. Juue. ſat. viij. Sꝫ venale pecus corithe poſteritas ꝛ Hirpini ꝛc Co
Coralium raliū variat ſed ꝑductio eſt acceptabilior. Oui. iiij. met. Nūc quoq; coralis eadē na
tura remāſit. Jdē. xv. met. Sic ꝛ coraliū quo primū ꝯtigit auras. Claudia. i nuptijs
Honorij. Mergit ſe ſubito veliq; coralia cloto. Sido. in epiſta: Ruricij. Lacteo puni-
ceo ſinuātur colla corallo. Corallus populi nomē: corripitur tñ. Oui. de. in. iiij. de pon
to. Hic mea cui recitem niſi flauis ſcripta corallis. Choros locus per ω mega. Hinc
Corographus ꝛc. Chorasmij populi apd Priſcianum in perihegeſi.

¶ Doron.i.donum vel palmus ꝓducitur:hinc dorotheus ⁊c.ſic dorus dorias. At — Doron
dory.i.lancea corripitur:hinc doriphorus doriclus
¶ Doris doridis filia oceani ⁊ tetyos.interpretat̃ amaritudo:⁊ ponit̃ p̄ mari.Uer.
Gallo. Doris amara ſuā nō intermiſceat vndā.Doriſc⁹ a doride appellata vrbs — Doris
Thracie.¶ Dorus neptuni filius.vñ appellati ſunt dores teſte Seruio in.ij.eneid. — Doriſcus.
hinc doricus a.um.dorius a.um.Uerg.in.ij.enei. Pandunt̃ porte:iuuat ire:et do — Dorus
rica caſtra Deſertoſq; videre locos.Auſo.ad Paulinū.Nā glorioſum graculus no — Dores
men putat.qđ ſmo fucat dorius.eſt iambicus trimeter cū dimetro.Dorion eſt Meſ
ſenie oppidū.Papi.iiij.the.Aetico quos flebile vati doriō:vide etiā philace.J ante — Dorion
L.Argumēta librox Papinij:aut valde mendoſa ſunt:aut ab indocto aliquo cōpo
ſita.nā in argumēto ſexti libri corripitur male dorion ⁊ plura. ¶ Dorous:nympha
in baptiſta.¶ Hora.Ouid.Nec que pteriȳt hora redire poteſt.Horoſcopus. Perſi. — Hora.
in.vi.ſat.Gemmos horoſcope varo producis gemo.ſic horologiū ⁊ verbū horoſco — horoſcop⁹
pa.Manil.lib.iij.Jam facile eſt ſi qđ quādoq; horoſcopet aſtrum noſcere.¶ Ho — Horops.
rops ⁊ horus virorū noia vide o ante n Conon.¶ Morari pro inſanire ⁊ ſtulte age — Horus
re apud Suetoniū in nerone:nā pro expectare vel in mora tenere corripit̃.Prius di — Morari
citur a moros.i.fatuus:quo Plau.in trucu.vſus eſt/dicēs.Amor mores hoim mo
ros ⁊ moroſos efficit.ſi moroſus a mora repeciat̃/corripit̃:nā a morib⁹ ꝓducit̃.Mo
rio onis.fatuus in naturali quadā ſtoliditate:⁊ oris deformitate oblectat.Mart.li.
viij.Morio dictus erat viginti milibus emi.Morus ꝓ mauro ⁊ arbore cuius fruct⁹
mox eſt:negamus a mora dici.Oui.Ardua morus erat.Jdē pēdētia mora rubetis — Morio
¶ Noricum regio. Europe.hinc noricus ca.cū.Sidonius in.j.pane.Noricus oſtro — Morus
gothū q̄ cōtinet ille timetur.ſic ceteri.Noris vrbs teſte Neſtore.Norax vir in Pyla — Noricum.
de.¶ Ora appellatiuū.Uerg.Troie qui primus ab oris.ꝓ dea Quirini vxore corri — ✕ Ouidi⁹.
pit̃.Ouid.xiiij.met.Excipit:⁊ priſcū pariter cū corpore nomen Mutat.oraq; vocat. — Durior et
que nunc dea iuncta Quirino eſt.Oro oras oratio orator.Uerg.Oramus prohibe. — ferroquod
¶ Oromedon viri nomen.Propertius libro.iij. Cum phlegreis oromedonta iugis. — noricus ex
¶ Oricos eſt vrbs Etolie.Sil.libr.xv.Jlle ⁊ nocturnis cōterruit oricon armis.Ho — coqt ignis
ratius.lib.iij.car.ode.vij.Hygen.Jlle notis actus ad oricon. Aſclepiadeum eſt. — Noris.
¶ Orata piſcis quaſi aurata a colore auri.Martia.Non ois laudez preciūq; orata — Ora
mercetur.Producitur ſimiliter pro viro a piſce ſic dicto. — Oro
¶ Orthos i:cū th aſpirato vrbs epiri teſte Seruio.hinc corinthius a.um.Proper — Oromedō
tius lib.j.Ut te felici vectam percurrula remo Accipiat placidis orthos equorib⁹. — Oricos.
Uerg.x.enei.Incluſam buxo aut orithia terebyntho. — Orata.
¶ Orion viri nomē poſt mortem inter aſtra relati.variat̃:ſed ꝓductū volūt p̄ u vriō — Orthos
quidaz dici gtūs eſt orionis:cuius penultima ſimiliter variat̃.Stat.vij.theb.Atq; — Orion.
auro rude fulmē habēt orionis alti.Luca.in.j.Arimatūq; auro circunſpicis oriona
verſus eſt ſpondaicus:ſic frequētiſſime inuenies:ſed nec rarenter corripitur Ouid.
in.j.de arte.Pallidus in lenẽ in ſyluis errabat orion. Uerg.j.enei. Quū ſubito aſ
ſurgens fluctu nymboſus orion.Hora in epodo.ode.xv Dum pecori lupus ⁊ nau
tis infeſtus orion.Stat.in.j.ſyl.Noctib⁹ hybernis ⁊ ſydera terret orion.Hic nonnul
li dicunt auem ſignificare:que ſonoro cantu ſydera terrere putat̃.Ualeri Flaccus
lib.ij.Cātus oriō Jam cedit:irato iam ſtridet in equore perſius. Ouid.in.xiiij.met.
Ecce facit medijs natas ab orione thebis.ne verearis hoc nomen variare:vel mini
mo in carmine:quicquid aliqui dicāt oriō dicitur quoq; aoriō teſte Neſtore ab aor
i.enſis q̄ enſifer dr̄.vt in.ij.de arte apud Ouid.Enſifer orion aſpiciendus erit.Ca
tullus.Proximus hydrochoo fulgeret aorion.hydrochus.i.aquarius.Politianus
non putat aorion legendum eſſe:ſed cum o ante a/aorion:vide miſcel c.lxix.
¶ Orithius Sido.in epithal.Ruritij.Jnter cyaneas. Ephyrea cacumina cantes — Orithius.
Qua ſuper id altum leuat in orition.in ethram.Exceſſi ſale montis aper. — Origanuz
¶ Origanum.Calderinus vult produci.Merula corripi.vide i ante g. — Orite
¶ Orificiū:q: fit ab os:vt orea.e.frenū:dictūq; ori inferatur.¶ Orite arū ppl̄i.Pri — Orithyia.
ſcianus in perihes.oritaq; aribaſq; ſimul liniq; arachotae.Orithyia.vide i ante a
¶ Oropus vir ⁊ vrbs p̄ ω mega oreconi ppl̄i ⁊ mōtes in Pap.oreus vrbs i Poēro. — Phora
¶ Phora loci nomen:vnde Antomartis nympha dr̄ phorea.Uergil in Ciri.Unde — Phoreus.
alij fugiſſe ferūt:et numica phore virginis aſſignāt.Phoreus per eu diphthōgon
viri ꝓpriū apud Ualeriū Flaccum in.iij.lib.Legito Flaccum ne de noſtra diligen
tia quicq̄ dubites.Phora.i.ſcabies per ω mega:vt porus rex ⁊ lapis.

Sora. Soracte Sorite

¶ Sora ae Italie oppidū. Sil. lib. viij. Ducebat ſimul excitos: foreqȝ iuuētus Fulgebat telis. Sora etiā Arabile vrbs eſt: ⁊ ſore quidā mauritanie populi ſunt. Soracte Apulie mons qui Soractes tis, maſculine: ⁊ ſorax aliquando dict' is eſt. Vergilius ene. xj. Summe deum ſancti cuſtos ſoractis apollo. Sil. lib. viij. Et ſacra Phe be ſoracte frequentant. Titubauit hic Petrarcha. in. j. epiſto. ad Benedict. Si dubitas nō paruus adeſt mons ille ſoractis teſtis ⁊c. Sorex" ius Serenus. Si pregnās artus captiui ſoricis edit. ¶ Soros. i. cumulus grece ſcribit̃ p̄ ω hinc ſorite ſunt argumentationes cōnexe: quas vulgus de primo ad vltimū vocat. Capella lib. ij. Soritas cumuli acceſſib' arrogās. Aſclepiadeū eſt. Idē pellax ſorita ſcunqȝ ſenſim cōgeris. Jambicus trimeter habens more comico in ſecūdo loco ſpondeum, vt apud Apuleiū in prima oratione apologie. Nitellas oris ex Arabico frugibus, mallē extra comediā iambum.

Thorax Toranius Voraptus

¶ Thorax cum th aſpirato. Verg. in. vj. enei. Bis ſex thoraca petitum perfoſſumqȝ locis. ¶ Toranius viri propriū. Mart. lib. v. Torani potes eſurie mecum, phal. eſt. Voraptus viri nomen. Valerius. Flac. lib. vj. Sancte mihi vorapte pater tua pectora nato Suggere.

O ante s Proſa. ✱ Moſes Juuenal'. Tradidit. arcano qd̓ cūqȝ volumine Moſes.

O Ante S p̄ducitur: vt proſa: Sulpiti' dicit variari: cui nō credo: qȝ puto a nemine fide digno corripi. Auſoni' de nūero ternario. proſa Aliei in cauſis nūeros imitata chororum. Cū Auſonio dixit bene Gaufred' in arte poetica. Legib' arctat̃ metrū: ſed p̄ſa vagat̃. Moſes in ſat. xiiij. Juue.

¶ Exceptio.

Coſe. Coſira Doſis Moſas Moſa Moſini.

¶ Coſe arū. vrbs. Thuſcie. Verg. x. enei. Quiqȝ vrbē liquere coſas: quis tela ſagittę Saluſtius teſte. Seruio ſingulariter dixit coſa. Coſira vrbs aphrice: ⁊ inſula vanatur. Sillius lib. xiiij. Et bellare Tabas docilis coſiraqȝ parua. Oui. faſt. iij. Fertilis eſt. Melite ſterili vicina coſire.

¶ Doſis. i. datio ſcribitur grece per omicron. hinc antidoſis. i. retributio.

¶ Moſa ae. viri propriū. Sil. xv. Decidit enſe moſes Moſa ſe. fluuij nomen: vide ſequana e ante q. Moſella etiā fluuij nomen. Auſoni'. Largus trāquillo perlabitur amne moſella. Moſini populi quidā Aſie. Tibul. li. iiij. Quaqȝ hebrus tanaiſqȝ getas rigat atqȝ moſinos: nec latet me a qbuſdā legi magiuos. At Priſcian' in penhegeſi ait. Moſſyniqȝ domos: prebent quis linea tecta. ¶ Noſos. i. morbus p o micron.

Oſiris. Poparū. Oſius. Oſinius.

¶ Oſiris is. vel idis. Jouis filius ex Niobe. Juue. ſat. vj. Scȝ ⁊ tenui ⁊ popano corruptus oſiris. hic Tortellius, male legit pepono: teſte Neſtore. naȝ popanum gen' placente eſt tenuis: vt apud grecos teſtis eſt Suidas. ¶ Oſius viri propriū Claud. in. ij. lib. contra Eutropiū. hinc Oſius ſtetit: īnde leo fiducia creuit. Oſinius viri proprium. Verg. x. enei. Qua rex cluſinis aduectus oſinius ori. ¶ Poſidium vrbs per o micrō. ¶ Poſui ptm̃. Ouid. hec ſuper impoſuit. ¶ Poſides vide i ante d. ¶ Pros corripitur: ⁊ ſignificat ad: hinc Proſedia. Proſeucha cū ch aſpirato: oratio q̄ fit ad deum: ⁊ locus vbi mēdici rogāt: vt in pleriſqȝ locis templi veſtibulū p̄ſeucho ſignificat intendo attēdo adhibeo. Juue. ſat. iij. Ede vbi conſiſtas in qua te quero proſeucha.

Proſedia. proſeucha proſymna proſopon p̄ſerpina.

¶ Proſymna cum y greco vrbs Arginorū. Statius the. iiij. Hinc arma lariſſa viros: hinc celſa proſymna. in hac multū colebatur Juno. Idem Theba. j. Junonia templa proſymne. ¶ Proſopō: proſonopeia: vide o ante p. in medijs. ¶ Proſerpina plutonis vxor: variat̃: licet p̄ductio ſit acceptabilior. Verg. j. geor. Nec repetita ſeq̄ curet p̄ſerpina matrē: ſic ceteri preter Horatiū ſemel tantum lib. ij. carmi. Ode. xiij. Q̄ȝ pene furue regna p̄ſerpine ⁊ iudicātē vidimus eacū. verſus ſunt Alcaici dactylici. Et preter Senecā ſemel tantū in hercule furente. Vidiſti. Sicule regna p̄ſerpine. Aſclepiadeum eſt.

Roſa.

¶ Roſa. Ouid. Vrtice prima ſepe roſa eſt: hinc roſe' quod a ros producitur: vt roſidus. Verg. vij. enei. Qui roſea rura velini.

Soſius Soſia.

¶ Soſius bybliopole nomen fuerunt aūt Soſij plures. Horatius in vltima epiſto. lib. j. Scilicet vt proſtes ſoſiorū pumice mundus. Idē in arte. Hic meret era liber ſoſy ⁊c. At ſoſia ſerui comici nomen p̄ducitur contra quorundam doctrinam: qȝ teſte Tortellio ſcribitur per ω mega: idqȝ verum eſſe facile deprehenditur ex Terentio et Plauto: vt in argumento Amphytrionis. Habitu Mercurius ei ſubſerunt Soſie ſic, Sodes Moſchi filius: qui poſtea ab auo menechimus dictus eſt. Diciturq vtrūqȝ a ſoſo: id eſt conſeruo ⁊ cuſtodio.

O ante t.

¶ O ante T corripitur: vt quotus quotānis: quoties: quotidie quotidianus: que duo tt, productionis gratia quandoqȝ admittunt: vide regulā cō

poſitor um de i 2 o. Philelphus in quarta.vj. Quotidie doctis poſſunt ſermonibus
vti. Notus vetus ſine aſpiratione.noth⁹ cū th.aſpirato:quē indocti baſtardū vocāt
Nota note.i.ſinē.hinc notare cōtra ꝑmitiui naturā:ſi a noſco fiat.nam ſupinū notū
per gnālem regulā ꝓducūt:vt q̄ hinc ſiūt notus participiū. Noteo notes noteſco:et
notifico as.vba. Prop.lib.ij.nec minus hec noſtri noteſcet fama ſepulchri:q̄ fuerūt
phitū buſta cruenta viri. Oui.in.j. de ponto. Atq̄ modū pene notificare mee. Verg.
vij.ene. Quos Medala circe Suppoſitos de matre nothos furata creauit. Corripe itē
coturnix otho photinus tū teſte Goudano. Lucre.in iiij.niſi mēda ſit:ait. At capris
adipes 2 coturnicibus auget. Otho.vide i ante t. Vitellius Botrus botrys botryo
teſte Neſtore in Sulp. Gothus gothia:lz grece tt geminēt:2 ita poſſumus ꝓducere.
re. Auſonius.hic poſſum victos inde referre gothos.ppl'i nomē eſt cum th aſpirato.

* Notus Ver. Tris notus areptas in ſaxa laterīs torquet
Noteſco
Notifico
Gothus

Exceptio.

Produc habentia duas cōſonantes ante o.vt chlotho plote plotius plotia ptotō
id eſt caſus cōtra Nebriſſenſem.vide o ante t in medijs. Mart. Caluo plotia cum me
lanchione.phal.eſt.2 mulieris nomen. Hora.faty.v.lib.j. Plotius 2 varius ſinuiſſe
Vergiliuſq̄.viri nomen eſt.puto deduci a plautio:vt Clodius a claudio. Proteru⁹
Hora.quo tenea vultus mutantē ꝓtea nodo.ſic ceteri preter Senecā in hecuba dicentē.
Pelion regnum ꝓtei ſuperbū. Sap.eſt fuit deus marinus. Pretegenes viri ꝓ
priū:vel appellatiuū pro gn̄is pmo ꝓtotomi ꝓ caulibus q̄ pmo ſuccidūt.ſic cetera
a ꝓtos.i.primus cōtra Alexandrū 2 Sulpitium:qui ex Riga vel alio Neoterico nō
ſatis docto erroris occaſionē ſumpſere. Iuue. Protegenes aliq̄s 2c. Colu.libr.xj.ſed
iam ꝓtomos ipſa decidere caules. Mar.lib.ix. Et faba fabrorū prototomiq̄ rudes
Scotus producitur apud Claudianum 2 Sidonium. Scotinus corripitur vt que.

Proteru⁹.
ꝓtogenes
prototomi

Tolluntur hinc. Broteas viri ꝓpriū.vide e ante a. Crotus.i.vir q̄dē inter aſtra relatus.de que multa dicit Baptiſta Pius in ſido.in epithal.polemij:vbi dr̄. Falliſeri Croton treſ.nis per ſumma,poloꝝ. Colu.libr.xj.ſed trepidus ꝓfugit chelas 2 ſpicula Phebus Dira negat tergoq̄ Croti feſtinat aquino. Croton crotonis.vrbs in
ſinu Tarētino a viro eiuſdē nois dicta. Ouid.xv.meta. Inuenit,eſarci,fatalis fluminis ora. Nec ꝓcul hinc tumulū ſub quo ſacrata Crotonis oſſa tegebat hum⁹ iuſſa
q̄ ibi menia terra. Cōdidit 2 nomē cumulati traxit in vrbē. Sil.lib.xj. Patefecit amicas alta. Croton portas. Crotalū.i.crepitaculū inſtrumentū muſicū q̄ in ſacris vtebantur egyptij:teſte Tortel. Calderin⁹ in Martialē vult eſſe margaritas quas in auribus portabant mulieres:2 ſonitu delectarentur. Croton grece plauſum ſignificat
crouin pulſare. Verg.in Coppa. Criſpū ſub crotalo docta mouere latus:in priapeis
Cymbala cū crotalis prurriginis arma priapo. Crotopus viri nomen:vide o ante p.

Broteas
Crotus
Croton
Crotalon
Crotopus.

Crotiorus vide o ante r. Proterīus dictū eſt.in cōpoſitis a pro. Proteros in Mar.

Crotiorus.
Proteru⁹

Scdo ꝓducūtur. Cotilus:ab Hora. Cotillus viri nomē apud Marti.libr.ij.2 alibi
ſepe. Cotte es.vel cotes is:q2 ſcribitur per ω mega teſte Nebriſ.eſt aūt mauritanie
oppidum. Dotion vrbs 2 Doto nympha per ω mega. Iota litere grece nomen. Mar.
in fine ſecundi. Vnum de titulo tollere iota potes:poteſt tamen eſſe triſſyllabum.

Cotilus
Cote
Iota

Lotos arbor:2 in eam arborē verſa nympha d̄r.quoq̄ lothis idis.ſūt q̄ velint herbam eſſe.notū eſt loti fructū eſſe ſuauiſſimū:quo victitantes ppl'i q̄dē lotophagi dicuntur. Mar.li.iiij.nec plus lothos aquas litora myrtus amat. Priſci.in ſitu orbis
hoſpitijsgaudens gens degere lothophoꝝ. Lotium.i.vrina a lotus cōtra primitiui
naturā corripit̄:teſte Lauren. Val.libro.j.ca.ij. Catullus tū ꝓducit in hoc ſcazonte
ad aegnatū.hoc te ampli⁹ bibiſſe predicet loti:pro lotij.ita legūt doctiſſimi.2 eſt ſenſ
melior q̄ legēdo lotus.lz ita habeāt nōnulli libri.ſi ꝑ reſcriberemus cū Philelpho
Otion:excipiendū foret. Octos per oe diphthongō. Otos multi dicūt.et idcs auicule per ω mega. Poto notū hinc compoto 2c. Photis idis.teſte Bebelio.

Lotos
Lotium
Otium
* Antonius Nebri. otiō noib⁹ his annumerat.que o ante t habenti citat q̄ Vergilij carmen in huc.vbi dr̄ o Melibee de⁹ nobis hec ocia fecit
Poto
Photis

Soter ſoteris.i.ſaluator per ω magnū ſcribitur:2 eſt quandoq̄ viri ꝓpriū:hinc
ſoteria e.ſalus.ſoterion ſalutare. Soteria orum.dona amico data que ipſe pro ſalute dijs vouit. Mar.lib.vij. Nam quoties ſurgis ſoteria poſcis amicos. Sotes ac viri nomen interpretatur parens.a ſotos vero ꝓdigus eſt. Mar.lib.iiij. Sote filia clinici labula. Deſerto ſequeris clytum marito. Et donas 2 amas eche as ſcetos.i.co ꝓdiga.phal.eſt. Sotades viri proprium.2 carminis genus qđ ſotadeū 2 ſotadicum
dr̄. Mar.lib.ij. Nec retro lego ſotadē cinedū.phal eſt. Idem.libr.vj. Reū putatis eſſe
Sotadem non eſt.ſcazon eſt. Auſonius ſic exametrum inchoat. Sotadicon.

Soter
Soteris
Sotes
Sotades.

Totus. Marti. Tota quidem ponatur anas. Vergilli.in iiij. Georg. ſyncreti vſus

Totus

eſt dicens. Magnanimoſq́ȝ duces totius ex ordine gentis. Mores ⁊ ſtudia ⁊ populos ⁊ prelia dicã. Ita legit ⁊ declarat Badius: at corripiunt Toties ⁊ Totidẽ teſtimonia facile occurrent. ¶ Uotienus viri nomẽ. Mart. libr. viij. Docti patris Narbo

Uotienus — Uoteni. Uotum nomen: vt ſupinum a voueo notum eſt.

O ante U. — O Ante u corripitur, vt Ouis. Ouidius. Mar. lib. vij. O nullis Ouidi tacende linguis: phal. eſt. puincia pducitur: q̃ a prouinco eſt quod eã populus romanus prouincit. i. ante vicit: teſte Feſto. Quare corripitur. hinc ouat⁹. Perſius. hinc illud ſubijt auro ſacras quod ouato perducis facies: non accedo ijs qui ab ouum hic deduci volunt.

¶ Exceptio.

Ouum. Hora. ſaty. iiij. libro. ij. Longa quibus facies ouis erit illa memento ⁊c. Nouania an Culice.

¶ U ante b. in primis

U ante B. — Rubeo — Rubrica — Rubri

U Ante B corripit: vt ruber rubeo ⁊ rubrica. teſte Neſtore cõtra Sulpitiũ. Sabellicus docet corrupte legi apud Papiniũ. li. ij. Syl. Qualia pallẽtes declinãt lilia culmos. Rubẽteſq́ȝ roſe, pmos moriũtur ad auſtros: legendũ eſt. Rumpenteſq́ȝ roſe. i. tum primũ erumpẽtes ⁊ florere incipiẽtes. Rubus. Serenus. Manditur apta rubus pinguis ⁊ bona labris. Rubrorum Italie vicus vel oppidum. Jnde rubos feſſi peruenimus. hinc Rubea vimina pro fiſcellis afferebantur. Uerg. Nũc facilis rubea texatur fiſcina virga. apud Horatiũ quidem male habent Ju rubos ⁊c. ¶ Jubar. Uer. de ortu ſolis. Et clarum emicuit ſole oriente iubar. Menda, eſt ibidẽ quum dicit Tithoni coniunx roſeo ſub lumine iubar Jnſicit ⁊ celum luthea ſydereum. recte foret ſolem phoebum aut quid ſimile. Notat id Badius diligentiſſimus ⁊ doctiſſimus. Subucula. Horati⁹. Occurrides ſi forte ſubucula pexe trita ſubeſt tunice.

Jubar. — Subucula

¶ Exceptio.

Ota yfecit — Cõnubiũ — ¶ Produc b vel u ante u. vt bubo: nubo: ſed corripe bubulcus ⁊ que ante docuimus pronubus innubus. Cõnubiũ vero variatur a Uerg. ⁊ alijs. Uer. in. j. ene. Connubiũ gam. Ouid. j. meta. Nec quid hymen quid amor quid ſint connubia curet. Secundo produces. Cubus apud Auſo.

Glubo — ¶ Glubo is. verbũ tertie. i. corticẽ detraho. vnde ⁊ pecus glũbi dicit cum pellis detrahitur. Cato de re ruſtica. Salictũ ſuo tempore cedito: glubito atq́ȝ alligato: librũ conſeruato. hinc deglubo. Suetõ. in Tyberio. Boni paſtoris eſſe, tondere pecus nõ deglubere. Auſo. metaphoricos de impudiciſſima muliercula dixit Deglubit fellat mollitur per vtrãq́ȝ cauernam. hic mollitur paſſiuum eſt a molior quod aliquando metaphoricos capitur in venereis.

Huber cũ ſuis — ¶ Huber, fixum ⁊ mobile l. ubertas inhuber huberare, exuberare hubertus. i. abũdans aliquando eſt viri⁹ proprium. omnia cum aſpiratione: teſte Georgio Ualla Uerg. Binos alit hubere fetus.

Jubilum — Jubilo — ¶ Jubilum q̃ ex gaudio voce, nec tñ verbis exprimit. hinc, iubilo iubilas, verbum. Sil. li. xiiij. Et letus ſcopulis audiuit iubila cyclos. Calphur. eglo. j. Non montana ſacros diſtinguit iugula verſus. Fauſtus eclo. iiij. Jubilat ois ager voceq́ȝ ad ſydera iactat. Jubileus ei, per o iobileus aliũde eſt: vt in prima Enneade docet Sabellicus: ideo non reprehẽdo Petrarcham dicentem in. ij. epiſtol. ad Clementem ſextum. Et iubileus erit ſcis quid loquor annue tandem.

Lubricus — ¶ Lubricus ⁊ lubrico as. teſtibus Neſtore Sulpitio ⁊ Nebriſſenſi: q̃ correptionem nondum inuenerunt. nec corripiam donec inuenero.

Hora lubricata, naſcẽtes implẽt conchilia. Lune. — ¶ Pubes pubeſco pubertas. vnde, impubis ⁊c. Uerg. Pube tenus virgo.

Pupes] — Rubigo — ¶ Rubigo ferri ⁊ ſegetis vitiũ. Hora. Juppiter vt pereat poſitũ rubigine ferrũ. Sic rubigus ⁊ robigus apud Mar. non rubigine cuȝ Neſtore: ſed erugine cum Sulpitio lego in ſcdo lib. ſic vteris: ore aliter nimiaq́ȝ erugine captus Allatras nomen q̃ tibicãq́ȝ datũ eſt quamobrẽ cenſeo nõ imitandũ nec in hoc nec in pluſculis virũ alioqui doctiſſimũ prudentiũ dicentẽ in pſyco. Cõdere vagina gladiũ nec tecta rubigo

Suber — ¶ Suber. Perſius: Ut ramale vetus vegrandi ſubere coctum.

Subula — ¶ Subula inſtrumentũ cerdonum. Mart. lib. iij. Quodq́ȝ tibi tribuit ſubucula ſica

rapit. Subulo ſubulonis: lingua thuſca ſignificat tibicinem. Auſoni peruerſe vene
ris poſtico vulnere foſſor. Lucilli vatia ſubulo pulli premo. Subolones quoq; cer-
uinis ſunt cornua ſimplicia: minimeq; ramoſa ad ſubularum ſimilitudinem. Tuber
¶ Tuber neutri generis fungi ſpecies. Jaue ſat. v. Fumat aper poſt hūc raduntur
tubera ſi ver: tunc erit metaphoricos. tubera dicuntur tumores rotundi in quocunq;
corpore. diminutiuū eſt tuberculū: hinc nomen ⁊ verbum tubero. vñ extubero extu-
bero. Tuber vero tuberis arbor quedā ⁊ illius pomū corripit. Martialis in xenijs
Lecta ſuburbanis mittūtur apyrina ramis. Et verme tuberes: quid tibi cum libic?

V Ante c producitur: vt Mucus Lucania Lucanus apud
Horatiū ⁊ alios. quare minus perite dixit. Petrarcha in. iij. aphrice. Fa-
ma dedit nomen ſimili pietate Lucanus ſtraui opes. Lucilius ⁊c. Mu-
cro ſemper inuenio produci: licet Neſtor dicat variari. Trucido

¶ Exceptio.

*Cucul⁹ author, philo. ⁊ cuculi, cuculāt fritini rauca cicada

¶ Corripe habētia c vel n vel r aut u. vt cuculus nucleus trucido. quod cōpoſitio-
ne notū eſt. fit em̄ a trux trucis ⁊ cedo. Lucretius lib. vj. Jgnem cōtinuo magno cla-
more trucidat. Tollunt hinc cucubo as. quod noctuarū eſt author Philomele. No
ctua lucifuga cucubat in tenebris Cucurio is. quod Gallorū. Jdem. Cucurire ſolet
gallus gallina gracillat. Nuceria Cāpanie oppidum. Sillius libro. viij. Jlluc Nu
ceria ⁊c. ⁊ Bruchus producitur a Prudentio. Cucubo
¶ Ducarius viri propriū. forſan a dux ducis Sil. lib. v. Aduolat ora feros mentēq; Cucurio
Ducarius acri ⁊c. Duco as. vnde educo nutrio. Catull⁹. nuſq; ſe extollit nunq; mi- Nuceria
tem educat vuam. Duco tertie pducitur. ſed dux ducis corripitur. Ducenti duceni. Ducarius
Martia. lib. xij. Deinde ducenta ſenat ⁊ ais nō eſſe minoris. non imitabor eum qui Educo
dixit ducentos quadraginta ſuper (niſi fallimur) annos Ducenti
¶ Lucrū. Verg. Sperne lucrū. ſic lucro lucellū. Lucrin⁹: lacus cāpanie a lucro di- lucrum
ctus pter multitudinē piſciū qui ibi capiebant. Mart. lib. iij. Oſtrea tu ſumis ſta- lucrinus
gno ſaturata Lucrino: ſugitur inciſo mitulus ore mihi. ¶ Lucreti⁹ viri nomē. Oui. lucretius
in amoribus. Carmina ſublimis tunc ſunt peritura Lucreti. Exitio terras quū da- lucretia
bit vna dies. Lucretia mulieris nomen maſculini. mēſuꝫ ſeruat. Lucerna cōtra pri lucerna
mitiui naturā: q͛ a lucendo d͛r. Mar. lib. x. Seras tutior ibis ad lucernas. phal. eſt. lucretilis.
Lucretilis mōs in ſabinis. Hor. j. car. ode. xvij. Velox amēnū ſepe lucretilem. verſus luceres
eſt alcaicus dactylicus. Luceres romuli milites variatur. Oui. iiij. faſt. Quoſq; vo lucumo
cant rhānes luceribuſq; dedit. Propertius libro. iiij. Hinc toties rhanneſq; viri luce Succerda
reſq; coloni. atq; luceria oppidū pducitur. Hora. lib. car. iij. ode. xv. Te lane lucerian
non cithare decem. Aſclepi. eſt. Lucumo vide u ante m. Succerda in Luci.

V Ante d pducit: vt rudus apud Columel. in. xj. Cudo cōtra U ante d.
Alexandrum. Verg. iiij. ge. Excudūt ceras ⁊ mella tenaria fingunt in eodem Cudo.
libro menda eſt. Oia tentāti excuderat: pro extuderat ab extūdo: vt notauit Badi⁹
Similiter, in. viij. eneid. excuderat ſcilicet pro extuderat.

¶ Exceptio

Pudet.
¶ Pudet pudor pudēs cōe ⁊ proprium pudicus pudicitia. Oui. rapuitq; pudorem ludouic⁹
¶ Ludouicus a Neotericis variatur. Rudis.
¶ Rudis mobile ⁊ fixū: vt Ennius igenio maximus arte rudis. hoc eſt apud Ouid. Rudens
in. ij. de triſtibus. Hora. Spectatum ſatis ⁊ donatum iam rude queris. Rudo
¶ Rudens funis nauticus. Verg. in. j. Jnſequitur clamorq; virum ſtridorq; ruden Rudit
tum. Rudo is. Seruius vult naturaliter produci: tu pter authoritatē Vergilianā Rudinus.
dicas variari. Ver. vij. ene. ſera ſub nocte rudentum. Ouid. in. iij. de arte. Ut rudit a
ſcabra turpis aſella mola. Perſius. finditur Arcadie pecuaria rudere credas. Ru- Sudes
die rudiarum Ennij patria. Sillius lib. xij. Rudie genuere vetuſte: nunc rudie ſolo Studeo
memorabile nomen Alumno. Rudinus: apud Auſonium: id eſt Ennius. trudes
¶ Sudes: vide ſtupes i ante p. Studeo. ſtudiū. Hora. in arte. qui ſtudet optatam ⁊c. tudito
¶ Trudes dis: cōtra primitiui naturā: q͛ a trudēdo dicitur. Verg. v. enei. Conſur-
gūt naute ⁊ magno clamore morant. Ferrataſq; trudes ⁊ acuta cuſpide cōtos Ex-
pediunt: factoſq; legunt in gurgite remos. pertice ſunt ferro munite quibus naues
detrudere ſolent: vt videbis apud Vergilium / Badiana diligentia illuſtratum.
¶ Tudito as lucri gratia negociuꝫ ago. Ennius. nec tuditātes rem ceſſant extruſe

Tuder — rus villā. Tuder tuderis oppidū vmbrie neutri gñis. Sil. lib. vi. Uertice mōtis De nexum lateri pendet tudertatq; vbi latis. Dicitur etiam tu derū ti. hinc adiectiuum ſeu denominatiuū tuders tudertis: vtq; tibur tiburs: quod male quidā putarunt ipſuz oppidū ſignificare tacentes de tuder. Idem lib. iij. Et gradiui colam celſo de colle tudertem. Preteritum contudi in generalibus patuit.

U Ante f. pducitur: vt bufo rufus rufin⁹. Martia. Roma magis fucis veſtitur gallia rufis. vbi aūt Neſtor legit Quiq; rhipas betulumq; tenent: impreſſio Badiana (quā ceteris ſolemus preferre) habet tam in litera q̄ in cōmentarijs: Quiq; tenerufas batulūq; tenent. que lectio an vera ſit nihil aſſero. ſi vera eſt neceſſe eſt hic excipere Rufe rufarū: pro caſtello Italie nec exciperetur betulum in e ante t. quia hic batulum legitur cum a ante t.

Margin: V ante f — Bufo — Vergil. in georg. In uetuſq; can (bufo & q̄ prima : terre. ſunt, qui nomē hoc dupli ci ff ſcribāt)

U Ante g producitur: vt rugio quamuis dixit Philomele author Tigres indomite raucant rugiuntq; leones. Rugoſa producitur tñ teſte Neſtore. Mugilis piſcis. Catul. Percurrent rhaphaniq; mugileſq;. phal. eſt. Lugeo. Ouidius. i. meta. Luget vt amiſſam. mendum eſt in. viij. apizuce. q̄ noſtre vulnera gentis: nunc lugeo pro doleo.

Margin: V ante g — Rugio — Fruges — Frugi — Iugis.

Exceptio

Corripe habentia f vel i vel p ante u: vt fugo fugio iugum. pugil. pugilis. Tollitur hinc fruges frugi frugalitas: & quicquid hinc fit. Iuuenalis ſatyra. v. ventre nihil noui frugalius.

Iugerum iugere in heteroclitis patebit. Iugis. Sedul. lib. ij. Iugibus hoc votis hac nocte dieq; precemur. ſic ceteri. Ideo eundē non ſequar hoc nomē ſepe corripientem: vt lib. vi. Septrū iuge gloria cōſors & lib. iij Que dño miſerāte iuges. In eodē. Et quotquot tetigere iugē ſenſere ſalutē. Pugio teli genus. Martia. in apo. Pugio quem curuis &c. Pugillaris & hoc pugillare vel pugilar variatur. q2 non ſolus prudentius corripuit. Iuue. xj. ſat. Nec pugillares defert in balnea raucus. Teſticulos hic adiectiuū eſt. Auſoni⁹ ad notariū. Bipates pugillar expedit hic corripit: q2 verſus eſt iambicus dimeter. Prudentius. vnde pugillares ſoliti percurrere ceras. Iuglans teſte Neſtore. Sunt pugillares tabelle in quibus ſcribimus.

Margin: Pugio — Pugilla

Tugurium. Uer. in bucco. Pauperis & tuguri congeſtum ceſpite culmen.

Margin: Tuguriū

U ante l corripitur: vt bubulo bubulas: vlula auis nomen.

Notentur geminata vt bulla: quod tamen georgius vnico l ſcribit bula.

Margin: V ante l. — Fuligo — Vergil. in buc. Sp & aſſidua poſtes fuligine nigri

Exceptio.

Produc habentia f vel g. vel m ante u. vt fuligo. gulioce iuglandiū putamina: mulus mula. Sed corripe fulix vel fulica auis nomē: gula & mulier. Auienus in arato. Et quū parua fulix trepido velat arua volatu ſtagna ſinens. Uergilius. In ſcco ludunt fulice. cetera ſatis nota ſunt.

Bulimcon fluuij nomen. Priſcianus in perihegeſi. Bublimcon pariter preſtringens littora currit. Bule id eſt conſilium.

Culus. author. Priapeorū. Et q̄d nos culū culeō ille vocat. hic culeus eſt teſticulus vel teſticulorū ſacculus: veluti apud Martialē. Quū depilatos chreſte culeos portas. Scazon eſt. q̄ñ corripit culeus dr: vt in o ante l diximus. Culeus etiam eſt vter in quo ſceleſtiſſimi claudebant cū ſimia ſerpente & gallo: vt apud. Iuuenalē vide ſimia i ante m interpretat apud nos vagina. Dicitur quoq; p o coleus: & ſic prima corripit: vt docet. Neſtor p Homerū in pmo Iliados Idē cōtra Tortelliū & Gaſparinū docet vnico l ſcribi. & grecū eſſe cōtra ineptulos q̄ crediderāt a claudo deriuari. Dulia & quicquid eſt a dulos. i. ſeruus: q2 grece δαουλεια per ου diphtōgō ſcribitur teſte Calepino. vide in medijs n ante l.

Margin: Fulix — Bulimcō — bule — Culus — Cule⁹.

Dulichius cum ch aſpirato in maleocho mari inſula: hinc dulichius a. um vide Same a ante m dicitur quoq; dulichiae. Propertius. li. ij. Quum tetigit charelittora dulichie. a Dulicho Triptolemi filio.

Margin: Dulia. — Dulichiū.

Iulius. Uer. Iulius a magno &c. Iulianus & Iuliana hoim ppria. & poteſt a Iulius eſſe poſſeſſiuū iulius a. um. vt lex iulia & iulianus a um. Mar. lib. iij. Si tēperari balneum cupis feruens Fauſtine qō vix Iulianus intraret. Scazōtes duo ſunt. Quidam male corripuit emendabit ſi ſapit. Iulis idis. piſcis in oppiano.

Margin: Iulius — Iulianus.

¶ Puler tantum pducitur a doctis. nam qui corripuerunt indigni ſunt quos imi= Pulex
temur contra Neſtorem/Sulpitium:ceteroſq neotericos. Martia. in apo. Defendit
manus hec ſcapulas mordēte moleſto publice vel ſi qd publice ſordidius. Puler
etiam vermiculus eſt braſſicis inf. ſtus ac aliis. quoq herbis. Colu. li. xi. paruulus
aut pulex irrepens dente laceſſit. Non Ouid. ſed alius neſcio quis male ait. Parue
pulex ⁊ amara lues inimica puellis. Macer de viribus herbarum. Nō metuet pu=
licēs iſtoq fugantur odore. Sic plures indocti: quorū ineptiis decepti ſunt. Phi=
lelphus in ſexta quarte: ⁊ Fauſtus egloga quarta. Quid breuis iſte duplex quid vi Pulypus
lis homuncio poſſit. Pulus
¶ Pulyp⁹ ⁊ pulx damas: vide o ante l polypus. Pulus pulaſtra: teſte Georg. Valla Thule
nam pullus. id eſt niger ll geminat. Pulegium apud Martialem.
¶ Thule. Iuue. ſat. xv. De conducendo loquitur iam rhetore Thule inſula eſt. de q̄ Uligo
nonnihil in i ante l. Thule dictum eſt. ✻ Verg. in
¶ Uligo vliginis: humor terre Sillius. viij. Et quos peſtifera pontini vligine cam= bue. Sem=
pi. Maro. ij. geo. Et que pinguis humus dulciq vligine leta. Sulpitius dicit apud p ⁊ aſſidua
eundem corripi. cuius non occurrit teſtimonium. ne corripias niſi inueneris. Hebe= poſtes fuli
lis dicit vlus produci. gine nigri
¶ Ulius appollo per ω diphthongon. Ulius

V Ante m pducitur. vt humanus humor humeo humecto et V ante m.
quecunq hinc ſiunt.

¶ Exceptio

¶ Corripe habentia c vel n vel t ante u. vt cumulus numātia. lz a Petrarcha in .ij. Numiſma
lib. epiſt. producatur numiſma. Mar. Cur data ſunt equiti bis quinq numiſmata
quare. male igitur dixit riga in Luca. Ceſareū numiſma videns quod mōſtrat he=
breus. Grece nomiſma dicitur a nomos. i. lex. Nummus vndecunq dicat poſitu. p
ducitur tantum: licet quidā ne veterū authoritate pp̄ter grammaticorū derivati=
unculas auſus eſt corripere: apud me profecto nihil valuerit grammaticorū volun
tas contra poetarū cōmunem vſum. Numa, numanus: tumeo tumulus tumultus.
¶ Tolluntur hinc Cume es. vel cume arum. Campanie vrbs. Horati. Non mit. ſeu Cume
mas eſt inter. Sta. v. ſi. i. Collis Auſonii pridē laris hoſpita cume. ¶ Numē. Ouid. Numen
Si flumina nubē habetis. Numatius. Martia. lib. x. Simplicior priſcis Numani Numati⁹:
ci galle Subinis. Vocatiuus eſt pprij nominis. Struma tumor ⁊ morb⁹: qui a ſcro= Struma
phis cum frequenter patientibus ſcrophula dicit. hinc ſtrumoſus. Iuue. Strumo=
ſum atq utero pariter gibboq tumentē. Eſt etiā viri pprij: aut de viro per oppro=
brium dictum. Catul. Sella in curuli ſtruma. Nonius ſedet. iambicus trimeter.
¶ Numella⁹ vinculi genus. Lucre. lib. vi. Hec numella videtur. eſt finis verſus.

¶ Subexceptio.

¶ Humus humilis humerus. nota ſunt cum deriuatiuis. Numella.
¶ Pumilo vel pumilio ⁊ pumilus: cui⁹ femininū pumilia. i. pigmeus ⁊ pigmea. In
uenitur quoq hic ⁊ hec pumilius. Papi. ſi. i. Hic audax ſubit ordo pumilonū. Ite Humus
dem. Mirantur pumiles ferociorē. Phal. ſunt. Mar. in apo. Parma tibi ſcutum pu Pumilo
milonis erat. Colu. Pumiles oues niſi quem humilitas earum delectat non pbo. pelio ⁊ pu
Dicuntur quoq per o pomilo pomilus ⁊c. milius
¶ Rumex herba. Verg. in moreto. Fecunduſq rumex malue violeq virebant. alij
habent inule non viole. Eſt quoq teli genus: teſte Feſto apud Luciliū. Tum ſpa=
ratum rumices portantur tragula porro. Petrarcha corripit ſecundam cum prima
in Runcentum.

V Ante n pducit. vt munio cune ⁊c. male ergo: qui dixit. Hic Rumer.
patribus mur nt vrbem: dic menia firment. Idem male ait. Frater ⁊ hunc V an̄ n
lups iunior. frons ipſa fatetur Argutum Suncus. Funis. Iuna ⁊c.

¶ Exceptio.

¶ Cuneus inſtrumentum quod ad ſcindenda ligna adhiberi ſolet huius prima pars Cuneus.
acuta eſt. Verg. Nam primis cuneis ſcindebant fiſſile lignum per tranſlationem
Cuneus eſt peditum multitudo in cunei formam redacta. hinc cuneatus a. um. ex Cunicul⁹.
cuneatus ⁊c. vt cuneatum theatrum ⁊c.
¶ Cuniculus animal notum ⁊ foramen, ſubterraneū ex quo vapor trahitur in hal

Tunica

nearibus vaporibus: qd Feſtus neutro gñe cuniculum dicit Mart. in xenijs. Gaudet effoſſis habitare cuniculus antris: ſic ceteri in quouis carminis genere. Druna fluuius in Auſo. ❡Tunica. Mar. Et laxas ſcombris ſepe dabis tunicas.

U ante p.

❡ Rupes Ver. i buc. dumoſa de rupe pcul pēdere videbo talis loco. Nec tantũ phebogaudet parnaſia rupes.

U Ante p corripitur: vt duplex. ſtuprum Juppiter autem geminat pp. vt ſupparus: & ſi Georgio Valle credas ſtuppa. tu videto que diximus in ſtypa i ante p.

❡Exceptio.

Pupus. Pupa. Pupulus. Pupula. Pupilla.

❡Produc habentia n. vel p. vel r ante u. vt nuper pupus rupes.

❡Pupus eſt puer paruulus ac tenerior vt pupa ſimilis puella. hinc imagũculas puellares pupas vocamus. Diminutiua ſunt pupulus pupula. hinc iterũ pupillꝰ pupilla pro ijs q extra poteſtatẽ patris ſub tutoribus eſſe ceperũt. hinc quoq pupula & pupilla ob paruitatẽ dicta eſt oculi patricula: ſcribũtur oĩa vnico p. vt videbis ex Neſtore & Calepino & deriuatio ſatis declarat. nihil aũt horũ corripit a fide dignis: licet grãmatici dicant pupilla variari. Mart. Pupam ſe dicit Gellia quum ſit anus. Perſius. Dicite: pontifices in ſacro quid facit aurum? Nẽpe hoc quod veneri donate a virgine pupe. Catullꝰ. Deprendi modo pupillũ puelle. phal. eſt. Varro. Mãmã lactantis ſugentem. paſcere pupum. Hora. in i. epiſt. Piger annus pupillis quos dura premit cuſtodia matrũ. Manilius. lib. iiij. Paruula ſic totũ peruiſit pupula celum. Lucre. lib. iiij. Et quaſi perterget pupillas atq ita trãſit. ſic ceteri quotquot ſunt fide digni. ergo contra alios dicas tantum produci: ſi qui contra ſentiãt vincant me veterum authoritate.

❡ Quid ſuſpicor & fama ẽ ocl'is q̃ȝ pupula duplex.

Scrupulum. Scrupus. Scrupulꝰ. Rupillus. Cupa. Capẽnius. Stupa. Upilo. Upula.

❡Scrupulum quoq producitantum contra neſtorem. docuimus in ſcrupulum i ante p. quia pro correptione citat Neſtor ridiculos poetaſtros vt illic vidimus: ſcrupus lapillus breuis: qui preſſus ſollicitudinem creat: vñ ſcupullus p difficultate & ſollicitudine capitur. hinc ſcrupeus ſcruposus & ſcrupuloſus que oĩa produci tantũ dicimus: licet Neotericorũ forſan nõnulli corripuerint. Luca. ii. v. Scruposiſq anguſta vocant ibi littora ſaxis. i. aſperis. Ver. lib. vi. Spelunca alta fuit vaſtoq immanis hiatu. Scrupea tuta lacu nigro. Sic Seneca. Rufus &c. vnicum corripitur. Rupillus viri ppriũ. Horatius. ſat. vij. Proſcripti regis Rupillus atq venenum. pro rupilij per apocopen. Gubalus in politiano.

❡Cupa vnico p. teſte Nebuſtenſi olim dicebat caupa caupo onis. vide Calepinum & interpretes Lucani in hunc vſum. libro. iiij. Nãq ratem vacue ſuſtentant vndiq cupo. Cupenius viri proprium. Horat. ſat. ij. Nolim laudarier enquit Sic me mirator cũnt cupennius alibi. Stupa vide i ante p.

❡Upilo vide o ante p. opilio. ❡Upula ſolum corripit contra plures vide e ante p. Epos. Uſens ad f pertinet qr latinũ eſt. Ver. Atq in mare cõditur vfens fluuij nomen eſt & viri. Pupugi per regulam generalem corripitur.

U ante R.

U Ante r producitur. vt curia curio onis. Luc libro. i. Audax venali comitatur Curio lingua. Furius viri nomẽ. Catulli. Furi & Aureli comitantes Catuli. Sap. eſt non credo ei qui dicit variari niſi correctionis egregium teſtimonium videro. nam Martia. etiam in ſexto ait. Tu ſi furius ante dictus eſſes. phal. eſt.

Curius

❡Exceptio.

❡Curius viri optimi nomen. Juuena. Qui curios ſimulant & bacchanalia viuunt Apud Propertiũ in quibuſdam libris mendoſe legitur. Curtius pro curius libr. iij Curtius expietis ſtatuit monumenta lacunis. hic curtius teſte Beroaldo interprete lacum ſignificat. qui erat in foro Romano a Curtio viro forti dictus.

Cures. Curetis.

❡Cures Sabinorũ oppidum. Perſius. Diues erat Curibus quantũ non miluus oberrat. hinc curẽs: teſte Beroaldo in illud Propertij. lib. iij. Quid tum Roma fuit tubicem vicina curetis. Quũ quateret lento murmure ſaxa Jouis. hinc qrites dicti putant. Itaq dic tubicẽ curetis. i. a curibus non curetis Jouis. nam curetes p crete ppl'is & Jouis ſacerdotibꝰ pducitur tm̃. Verg. iiij. geor. Curetũ ſonitus crepitantiaq aera ſecute. Mar. lib. ix. Curetes texere Jouem, crepitantibus armis. Sillius. li. ij. Cres erat eriſonis curetum aduectus ab antris. Ouid. iiij. meta. vult natos eſſe e largo imbri dicens. Largoq ſatos curetas ab imbri. puto ſingulare eſſe cures etis Curetes quoq ppl'i ſunt Dalmatie: & ſic curetes corripitur. Luc. li. iiij. Illic bellaci confiſus gente curetũ.

Curetes. Curulis.

❡Curulis. Statius. iiij. ſyluarũ. Exultent leges latie gau-

dele curules. hic femininũ eſt ꝑ ſedibus q̄bus in curru magiſtratus vehebant̃ ma-
ſculine quoqꝫ ipſi magiſtrat⁹ aliq̄n curules dicti ſunt. Dicit̃ quoqꝫ in neutro gñe cu
rule. Hora. Cuilibet hinc faſces dabit eripietqꝫ curule hoc alij a curru: alij a curib⁹ Duraton.
deducunt nobis ſatis eſt recte menſum docuiſſe. Duraton onis. montis proprium Durius.
Mar. lib. iiij. Et centum durationis illicetum. phal. eſt. Duranus fluuius. in Auſo. Furo.
Durius Luſitanie fluuius. Sil. lib. j. Hinc certant pactole tibi duriuſqꝫ taguſqꝫ ✱ Furiat⁹
Strabo durium appellat: multi doriam Durius vir in. xvj. Sil. Vergi Nõ
¶ Furo furis. furio furias. furoꝛ furia furie. Luca quis furoꝛ o ciues. tulit hanc
¶ Muria genus liquaminis. Perſi. Tingit holus ſiccum muria vafer in calice em ſpeciem ſu
pta dr. etiã muries muriei Miridus. murio teſte Badio in Sulpitiũ. Murinus mu ria tñ te.
rina murinũ. ꝑduc. poſſeſſiuũ a mus muris. Mart. tamen corripuit contra primitiui Choꝛeb⁹ j
naturã: ſi vera eſt lectio Domitiana lib. ix. Campis diues apollo ſis murinis. ver- Muria.
ſus eſt phaleucius: e pluribus verbis Domitij ſufficit nunc hec ſubiecisse. Ca mpi Muridus
murini dicũtur campi Apollinis ſmynthei ſyllabã a primitiuo mutat: a mure mu- Maxim⁹
rinus corripit. quod dandũ eſt. poete in verbo qđ recens ꝑ ſmyntheo deriuauit: q̄ Nurus.
uis plinius hoꝛdeum murinũ dixerit a muribus. hec ⁊ plura Domitius. Spurius.
¶ Nurus. Oui. xj. meta. Ecce nurus ciconum ⁊c. Spurius qui incerto patre natus Thurius
eſt: a ſpeirin id eſt ſeminare: quia ſcꝫ nihil aliud de patre quam ſemen affert. grecũ Thuris.
eſt. nec a ſpurcus deriuatur vt indocti ſomniarunt. hinc verſiculos incerti authoris
ſpurios vocamus. Auſonius ad Urſu. grãmaticum. Quiqꝫ notas ſpurij verſibus ab
poſuit. Turius viri nomen. Hora. ſaty. j. libri ſcđi. Grande malũ Turius ſi quis ſe
iudice certet Thuris is. viri ꝓpꝛium. vide Maris a ante r.

V Ante s producitur. vt puſio muſa.

¶ Exceptio.

¶ Fruſino onis. Italie oppidũ ⁊ illius ppl̃s. Iuue ſaty. iij. Optima ſoꝛe Fruſino
aut fabraterie domus aut fruſione paratur. Silli. xij. bellatoꝛ fruſino.
¶ Puſillus. licet puſio ⁊ puſus vnde putatur deduci ꝑducant̃ur. Iuue. ſaty. x. Nec Puſillus.
vnqꝫ ſanguine cauſidici maduerunt roſtra puſilli. apud Hora. Ruſam aut puſillam
appellet ⁊c. puto legendum Ruſam aut Ruſillam ⁊c.
¶ Suſanna ae. proprium mulieris quam falſo adulterij accuſatam liberauit Da- Suſanna
niel. Claudia. ad Iacobũ magiſtrum equitum. Sic tibi det vires ſancta Suſanna
ſuas. Baptiſta etiam producit. Claudia. potioꝛ eſt.
¶ Suſurrus a um. vnde ſuſurro nomen et verbum. Hora. lib. j. car. ode. ix. Leneſqꝫ
ſubnoctem ſuſurri. Iambicus dimeter hypercatalecticus. Ouid. lib. vij. meta Pro- Suſurrus
crin adit linguaqꝫ refert audita ſuſurra.

V Ante t in diſſyllabis ꝑducitur: vt brutum animal ratio V ante t.
nis expers. hinc brutus a um. pro ſtolido ⁊ beluto. hinc Brutij quidam Brutij
Italie populi quaſi bruti ⁊ obſceni. Perſius. Aſt vocat officium trabe ru-
pta brutia ſaxa. Prendit amicus inops. ſic Brutianus: brutus etiam pro
pria virorum ⁊ verbum bruteſcere: obruteſcere. ſcutum tamen vndecũqꝫ ſunt ſcutu
la ſcutulatus corripiunt̃. Iuue. Cerulea indutus ſcutulata ⁊ galbana raſa. Tutoꝛ
aris. vnde tutela etiam pro oppido quodam producitur a Martia. in lib. iiij epigrã
matum. Nuto as. apud Sillium in primo male ponitur nutantia pro micantia: q̄ð
non poete ſed calcographoꝛum vitium eſt.

¶ Exceptio.

¶ Cutis. Perſius. ego te intus ⁊ incute noui. Petrarcha. Nõ venit cutis e vitio q Cutis.
ruga ſenilis. Caniticſqꝫ premat. Frutex vnde frutico ⁊c. Ouid. j. met Domus antra Frutex.
fuerunt. Et denſi fructices ⁊ iuncte coꝛtice virge. Lutum.
¶ Lutum centum apud Martialem hinc lutus ⁊ lutoſus ⁊ lutatus. At luthum cũ ✱ Hora. j
th aſpirato nomen grecũ coloꝛis ꝑducit̃. hinc lutheus ⁊ lutheolus. de ſignificatio epiſ. Uiriſ
ne ⁊ deriuatione: vide Neſtoꝛem. Uerg. in buc. Croceo mutauit vellera lutho. Idẽ. ſet canis i-
Mollia lutheola pingit vaccinia calta. Perſi. ſurgit tacite tibi luthea pellis. Iuue. mũdus vl
ſũt ſynereſi vſus eſt dicens. Gladioſqꝫ parente incude ⁊ lutheo vulcano ad rhetoꝛa amica luto
miſit: ſunt qui putant coꝛripi: ſed ſynereſin non attendunt: tñ ergo producemus. ſus.
¶ Muto mutonis: membrũ virile: non autem (vt indocti credũt) aries: ⁊ va riatur Luthum.

quia mutoniatus:id eſt mentulatus inuenitur corripi. Hora. ſaty. ij. Huic ſi muto-
nis ve. ȝis mala tanta videnti diceret hec anim⁹. Lucil. Mutoni lachrymas tum le
ua abſterſit amica. Mar. lib. iij. Dormis cum pueris mutoniatis. phal. eſt. ſic in pũa
peis ꝛc. Mutul vt quidam volunt.

Puto. ¶ Puto verbum. puta verbum ꝛ aduerbium. Catulus ad Furium. Noli ſpernere
nec putare parui. phal. eſt. putus nomen a putando.

Putris ¶ Putris. Papi. j. theba. Lacera ora putreſqꝫ Sanguineo videt imbre genas hinc
Putror. putreo putror nomen ꝛc. Idem. iij. ſyl. Deterges ſterilis ſoli putrorem. phal. eſt. At
putor. i. fetor ꝑducitur vt primitiuũ puteo. A putreo quoqꝫ fit putredo. Ouid. j. de
ponto. Eſtur vt occulta vitiata putredine nauis. Rutrũ vt apud Lucil. Rutellum
Uter. Sutul quidam breuiant Uter vtra vtrũ: vnde aduerbiũ vtrũ pro an ſimiliter corre
ptum nota ſunt hec: ſed dubium eſt de vter ſubſtãtiuo tertie declinationis. Nebriſ-
Utor ſenſis (cui ſuffragor) credit corripi: quia vterus hinc deductum corripitur. Uti pro
vt aduerbium eſt: et corripitur. Uti ab vtor producitur.

U ante t. U Ante t in pollyſſyllabis corripit̃. vt ruteni ꝑp̃li. notent̃
e lõgis q̃ ꝑducunt̃: vt vtilis ab vtor. Glutinũ glutino as. a gluten. bru
tidus bruteo a brutus. hinc butridius ſcdẽ decli. viri ꝑpriũ in x. Iuue.

¶ Exceptio.

Bruteo. ¶ Bruteo onis. auis ex accipitrum genere quam greci a numero teſtium, triorchem
appellant: orchis apud grecos teſticulus eſt. author Philomele. Atqꝫ palludiferis
Futio. buteo bubit aquis: non eſt mihi alterius poete teſtimonium.
Futilis. ¶ Futio is. hinc effuto ꝛ nomen futilis. Hora. Effutire leues indigna tragedia ver
Glutio ſus manilius lib. j. Nũqꝫ futilib⁹ excandnit ignibus ether. nota penteminierim.
Glutius. ¶ Glutio is. vñ deglutio. i. deuoro: Iuue. ſaty. iiij. Quales tunc epulas ipſuȝ glutiſ
Iuturna. ſe putamus Imduperatorem. Gutius viri propriũ in. vij. ãnte. philelphi. Iuturna
Mutuo: ne. Turni ſoror. Ouid. j. faſt. Circa iuturne ꝯpoſuere lacus. Idẽ. ij. faſt. Iuppiter im
Mutius. modico iuturne victus amore Multa tulit tanto non patienda deo. ſic Uerg. ꝛc.
Puteo. ¶ Mutuo aduerbiuȝ: mutus nomen. mutuo ꝛ mutuor verba. Martia Mutua q̃ no
Plutarch⁹ bis ter quinquaginta dediſti. Mutius viri propriuȝ. Iuue. ſaty. j. Quid refert dictis
Puteus. ignoſcat Mutius an non.
⁎ Iuuen. ¶ Puteo es. Feteo inde putidus puteſco putor. Perſius. Diſce nec inuideas q̃ mu
Hortulus ta fidelia putet In locuplete penu. Puteoli in Ouid. Plutarchus viri ꝑpriũ. Phi-
hic puteuſ lelphus in. vj. ſcdẽ. Plutarchi valitudo ſecundũ nectare pectus. Puteus aũt corri
qꝫ breuis pitur, ſꝫ a puteo verbo fiat. Rutilius viri propriũ variatur. Mar. lib. v. Fame rutili-
nec teſte um ſue relinquat. phal. eſt. Oui. in. j. de põto. Et graue magnanimi robur mirarer ru
mouẽdus tili. Idem. vj. faſto. Hanc tibi prepoſito memorã dixiſſe rutili. Struthius ante pro
Rutilius ducitur: teſte Neſtore: quia ſcribitur grece per ευ diphthongon in prima ſyllaba ſe
Struthi⁹. quente th aſpirato. ꝛ dicitur etiam ſtruthio,
¶ Tutia tie. riuulus in via Appia. Sil. in xiij. Tutia deducit tenuem ſi noĩe riuum
Tutia. ¶ Tutius viri ꝑpriũ. Mar. li. iij. Romã petebat eſuritor. Tutius iãbicus trimeter
Tutius ¶ Tuticanus viri propriũ ꝑducit̃ authoritate Ouidij vt in ꝑfatione probaui.
Tutican⁹. ¶ Nutrio. Sulpitius dicit ꝑduci tantũ quem Neſtor carpit ꝓpter authoritatem
Nutrio. Claudiani dicẽtis. Sepe nutrit duciteqꝫ ſimul refouetqꝫ leonem. Neſtorem refellit
Bebelius volẽs legendũ eſſe Spe nutrit nõ ſepe nutrit: vtut eſt video Philelpho
correptionem placuiſſe: vt in prima Decade. Hanc ſoror: hunc vxor nutrit illum fi-
lia pellex. Ego libentius produxero: quia optima eſt Bebelij opinio.

U ante u. V Ante v producitur ſi conſonans nulla precedat. vt vua
Iuuerna. ſecus corripitur. vt iuuo pluuia. vnicũ tollitur. Iuuerna quod producit
et eſt regio inter hiſpaniam et Britanniam. Iuue. ſaty. ij. Arma quid vl
tra Littora iuuerne promouimus et modo captas Orcadas ꝛ minima
cumtentos nocte Britannos.

¶ Mediarum ſyllabarum quantitas.

⁎ Media Media ſyllaba eſt quecunqꝫ eſt inter primam ꝛ vltimam. ea no-
ſyllaba va ſcitur poſitu: vt poteſtis. diphtõgo: vt Mattheus. vocali ante vocalem: vt pluuia
e noſcit̃. accentu longo vel breui: cremento: exemplo: ꝛ regula de generalibus regulis ſatis

dictũm. de diphthongo ante conſonantem dicemus in e litera vt in primis fecim⁹ Sed ne in notis morer denuo prefari rem aggredior.

¶ A in medijs ante conſonanteis.

Ante B corripitur: vt canabis.

¶ Exceptio.

¶ Producuntur verbalia a prima cõiugatione in bilis ⁊ bundus ⁊ oĩa nõia in abulum: vt amabilis: letabundus. venabulum. acetabulum ⁊c. Inſtabilis corripitur: vt ſtabilis: ſic inabilis ⁊c. Atabulus ventus Apulie. peculia ris. vide a ante p. Apulia. Barabbas nõ ſatis docte quidã excipiũt: quia poſitu pro ducitur vt Neſtor docet fit enĩ a bar. i. filius ⁊ abba. i. pater. vocabuluz eſt ſyrũ teſte Hieronymo. Sedul. lib. iij. Tunc ſoluere Baal nunc elegere barabbaz. Errauit igi tur Riga in Luca. Sed ſolui Barabbã nõ Chriſtũ poſcit Hebreus Amabo nonnul li scioli voluere corripi: quando blandiendi interiectio. ſed nugantur: quia ſiue ver bum ſit ſiue interiectio producitur ſolum: Catullus. Amabo mea dulcis Ipſitilla Martialis lib. viij. Dic verum mihi Marce dic amabo. Sidonius ad Felicem. Dic dic quod peto magne dic amabo. Dolabra puto naturaliter pduci propter diminu tiuũ dolobella: quod in viri nomen abijt: licet cũ o in ſecũda Dolobella vulgo dica tur: Certe ſecunda pducitur: ergo vel hic vel in añ b excipiẽdum nomen fuit quod ante me nemo fecit quod ſciam Iuuena. ſat. viij. Inde dolobella eſt atq; hinc Anto nius inde ſacrilegus verres. Addit Aldus Manutius vir facile doctiſſimus Can delabrum ⁊ volutabrum: quia e longis ſunt. Sic etiam velabrum et ventilabrum.

Atabulus. * Horat. Oſtentare mihi q̃s torret atabulus ⁊ q̃s barabbas. Amabo.

¶ A ante C corripitur: vt ſylaceum. Aeacus: diracbium tribra cus amphibrachus. — A ante c.

¶ Exceptio

¶ Producũtur nõia in aculus a. um. tam adiectiua q̃ ſubſtantiua: vt vernacul⁹, no nacula habitaculũ eſt in aceus a. um. vt herbaceus: vinacea ouũ. ⁊ in acius gallina cius ⁊ deducta e barbaris: vt dordracũ: cameracũ: garlacus ⁊c. q̃ accentu noſcũtur

¶ Anhaces cum ch aſpirato populi nomẽ eſt. Ualerius. Flac. li. vj. Doct⁹ ⁊ encha ces patulo vaga vincula gyro Spargere ⁊ extremas laqueis adducere turmas.

¶ Benachus vide larius a ante r in primis.

¶ Borifacius viri nomen contra primitiui naturam. Sidonius ad Felicem. Quo rum vnus Bonifacium ſecutus.

¶ Cloaca. Iuue. Pinguis torrente cloaca Cochlaca cũ ch aſpirato in ſecunda ſylla ba veluti cochlea: vnde dicitur eſt namq; lapillus ex flumine rotundus ad cochlea rum ſimilitudinem Preducitur teſte Neſtore: fatetur tamen ſe nondum exemplum metricum inueniſſe nec ipſe inueni. Nihilominus Neſtori aſtipulor.

¶ Eumachus viri proprium. ũ. ſylua. Papi. Filimacius e a, vide i ante l.

¶ Iracundus. Horat. Impiger/iracundus/inexorabilis/acer. Si quid aliud ſit in acundus producatur. Iacis in Ouidio Iacob. in Prudentio.

¶ Laudacees. ppriũ mulieris in priapeis. Limaca nomen prime. a limax.

¶ Meracus. Perſius. Anticyras melior ſorbere meracas. Hinc meracior meraciſſi mus. i. merus oẽs pducunt. Calepinus putans etiam corripi: citat verſiculum. Con ſtitui meracas edidici q; notas. quem male credit eſſe Uergiliũ vt Badi⁹ notat ⁊ id quidem minime iniuria: q̃ opuſcula pleraq; Uergilij eſſe dicũtur nec ſunt. Ceterũ dictum verſum inueni in priapeis que Badius non cenſet Uergiliana. vbi Priapi verba ſũt. ſed rudis hic dominũ toties audire legentem Conſtitui meracas edidici q; notas. Quiſquis priapea cõpoſuit licet impudicus tamẽ doctiſſimus fuit omnino imitandus ſed Priapea temporũ incuria plerũq; mẽdoſa ſunt ⁊ hic mendum eſſe ſuſpicor licet non ſtatim liqueat quo pacto reſiſtendum ſit: ſic in eodem opere que dam ſenior hectoris parente: pro annoſior. phalc. eſt. vt poſtea. Unde tenedos equo riſq; regi ⁊ in Catalecto. Si laudẽ aſpirez humilis ſed adire ſirenas. ergo meracus ſolum producito. Idem Calepinus dicit verbum Hippaco as. mediam producere quod teſte Feſto ſignificat celeriter ducere.

¶ Muſtaceus vel um libi genus ad cõſiliandũ ſtomachum a muſto vel a muſtace

anchaces. Benach⁹ * Uergil. Fluctib⁹ ⁊ fremitu aſ ſurgens Be nace mari no. bonifaci⁹. Cloaca. cochlaca Eumach⁹ Filimaci⁹ Iracũdus laudaces Meracus Hippaco. Muſtace

lauro (vt quidam volunt) nomen deductum eſt. ſat. vj. Cauſa nec eſt quare cenam ⁊ muſtacea pdas., Papin. j. ſyl. maſculinu produci. Cato de re Ruſtica. Muſtaceos ſic facito.

Numacius ¶ Numacius. vide u ante m.

Opacus ¶ Opacus vnde verbum opacárare. Uerg. Frigus captabis opacum.

Otacilius ¶ Octacilius viri nomen. Mar. lib. x. Torquatus nitidas vario de marmore thermas Extruxit cucumam fecit otacilius

paſtinaca. ¶ Paſtinacha herba pix ⁊ piſcis trigon ac turtur. Macer. Et paſtinace virtus in ſemine tantum nondum inueni apud alium.

Piſtaciu ¶ Piſtaciu ex nucum genere ⁊ arbor. Pallidius. Quin ⁊ amigdaleos ſubeunt piſtacia ramos. Pittaciu gemino tt corripitur teſte Neſtore. at Petacius pducit. Rufus in aratore: ſi carpit ſemeſa petatius anſer.

Petacius.

portulaca ¶ Portulaca herba. Macer andrachnes grece que portulaca latine dicitur apud alium non legi.

Pediacia. ¶ Pediacia viri proprium. Horatius ſat. viij. Julius ⁊ fragilis pediacia furq voranus. nonnulli per t ſcribunt pediatia.

Pheacia ¶ Pheacia regio populi pheaces ſunt ⁊ pheaci ⁊ pheach ſemper producitur. nam apud Propertiu pheacas optimi libri habent vbi mendoſe phcacias legitur. Phaaces dei nomen in Auſo.

Sarra Sarracum gemino rr. vehiculi genus ſine aſpiratione: quia teſte Placẽtino phoeneiciu eſt non grecu Juuena. ſat. v. Frigida circu agunt pigri ſarraca Boote. Sarraca duaru vrbium nomẽ eſt quaru vna eſt in Media: altera in Arabia. Selachis piſcis in oppiano. Salacia dea in Pylade.

Sumpſacum. ¶ Sumpſacum herba queda teſte Sondano cum Rebelio qui dicit Heraclitus a grecis corripit: ergo nos corripere poſſumus ſi opus fuerit: quia nulla authoritas obſtabat quum poſitu non natura producatur.

Syracuſe ¶ Syracuſe aru. vrbs Sicilie cu y greco variat ſed pductio eſt frequentior. Sil. li. xiiij. Ipſa Syracuſe patulos vrbs inclyta muros. Auſonius de ſyracuſis ⁊ Catina Quis catina ſileat aut quadruplices ſyracuſas. Silli lib. xiiij. Inde ſyracuſias caſtris circundedit arces. Uerg. in buc. Prima ſyracuſio dignata eſt ludere verſu. hic tertia ptra primitiui natura corripit: qr grece ſcribit p ου diphthogo Sed (vt bn dicit Ferettus) qn corripitur merito ſcribitur per o ſyracoſius vt diximus de pulypus ⁊ polypus culeus ⁊ coleus vrion ⁊ orion. Id diligentiſſime conſyderadum eſſet docet Ferettus qr ου diphthongus ſemper vertitur in u logum: ⁊ correptiois gratia aliquando in omicron. Ergo (vt cum Feretto ſentio) per u ſcribimus producendo ſyracuſius vrion, per o tantum vbi corripimus ſyracuſius orion.

Ualaci ¶ Ualaci populi apud Baptiſtam in exhortatione contra infideles.

A ante d. Carneades.

A Ante D corripitur: vt Carneades philoſophi nomen.

Felix libro. iiij. Carneadeſq parẽ vim gerat helleboro. Academia opinor corripi ſolu: vide a ante c vt Troiades cõtra quoſda qui putauerut variari. Uer. At pcul in ſola ſecrete Troiades acta. Perſius. Ne mihi pulydamas aut troiades Labeonem pretulerint. hinc putant Troiades produci: quia per treis ſyllabas legunt quu per dieresim ſit tetraſyllabu: vt Troia aliquando triſyllabum veluti alibi monſtrauimus.

Troiades.

¶ In idus ex barbaris propria producuntur

¶ Exceptio.

ageladas. Abadir Cicada. Jader Jadra.

¶ Ageladas ae: egregu ſcultoris nomen Colu. lib. xj. Nec polycletea vel phragmenis aut ageladc arte laboret abadir poſitu extendit eſt lapis quẽ ſaturnus glutiſſe dicitur. ¶ Cicada. Mart. in primo: ſed quandam volo nocte nigriorem Formica pice graculo cicada. phal. ſunt.

¶ Jader vnico d fluui in Hadriaticu mare fluens: vnde oppidu non pcul ab eo eſt iadra appellatu: qd pducit tm. Luca. lib. iiij. Et tepidu in molles zephyros excurrit Jader. ¶ A ante F. ſi inueniatur in ſimplicibus corripietur vt multi dicunt. Uenafrum tamen ⁊ Uenafranum tantum producta legi ⁊ Carafa in Bapti.

Ante F.

a ante g. Quadraginta.

A Ante g producitur: vt virago quadraginta ⁊ ſimilia vide a in vltimis ideo male quida corripuit quadraginta vide in u ante c. Ducenti Bethphage teſte Bergomate repagulu. contagio ambages que cõpoſita ſunt: vt coagulum. Tibul. lib. ij. Et miſcere nouo docuiſſe coagula lacte.

¶Exceptio.

¶Compoſita preſertim greca libentius in medijs docemus ꝙ in primis ꝙ horum
compoſitio plerõſꝗ lateat. Cõpoſita igiť abagoge.i.ductio corripiunť cõtra plures
natarat ius recte ſenſit:ꝫ ſine teſtimonio rem egit. Tollã igiť ego primus.vt mul=
tos alios ⁊ hũc ſcrupulũ. Itaꝗ aſſeuero hec corripienda eſſe iſagoge pagoge ſyna
goga pedagogus ⁊c. in iſagoge puto primã ꝑduci qꝛ grece eſt ει diphthong⁹. Mar.
lib.xij. Crinite. Line pedagoge turbe.phal.eſt.vbi peda eſt trocheus.ſic ſynagoga
apud Seduliũ recte corripiť. Anagoge venit ab ago verbo greco:ab eodẽ Apage:er
go hoc quoꝗ corripitur. Corripiuntur quoꝗ noĩa ſecundẽ.vt Lucanus. Vertagus
pamphag⁹:⁊ quicq̃d eſt a phagin.i.comeſſe. Onager meleager tanager que ſi quan
do videantur produci menda eſt pro Onagrus meleagrus ⁊c.nam ⁊ ſic quoꝗ dici=
tur. Suffragũ a ſuffragor ꝑducitur. Petronius. Arbiter ad ſonitũ ſtrepituꝗ lucri
ſuffragia vendunt. Sic verba ſuffragor refragor:ideo nõ probo ỽſiculũ. Suffragor
⁊ refragor patrocinor auxiliorꝗ. Ouid. in priapeis. Copia ius perdit tu ſuffragare
rogatus.ſic nomen ſuffrago inis ꝑduciť:vt contagiũ. Verg. Nec mala vicini peco=
ris contagia ledent:⁊ apud Suet. Coragus:⁊ Vergiliũ oleaginus. Comagerus apđ
Iuue. Corripiunť ſine dubio naufragus naufragiuꝫ.in quinto Manilij neceſſitate
metri đr. Incubuit pontus timuit naufragia tellus. Corripiũť oĩa ab Agora.i.forũ
vt Pythagoras anaxagoras hermagoras ⁊c.que ſunt virorũ propria ab eodem eſt
(vt opinor) Mandragora herbe nomen. Colu.lib.xj. Quãuis ſemihõis veſano gra=
mine feta Mandragore pariat flores moeſtãꝗ cicutã. Mar.lib.vj. Inuentus mane
eſt mortuus Anadragoras ⁊c. Corripiũť quoꝗ ab agria.i.dolor ⁊ atrocitas.vt chi
ragra podagra. Mar.lib.ix. Tortorẽ metuis:podagra chiragraꝗ ſecatur. Caius:et
mallet ỽbera mille pati. Acragas mons ⁊ oppidũ. Verg.iij.ene. Arduus inde acra=
gas oſtẽdit maxima longe menia.hunc libentius ſequar ꝙ priſcianũ.qui in pluſcu
lis puritatẽ Romanã minus cuſtodiuit:vt quũ dixit in perihegeſi(ſi tñ Priſcia.au
thor eſt) Hic ſalis acragas miracula poſſidet vnus.genitiuus eſt acragantis. Abde
nago teſte Sulpitio. Allage.i.mutatio.hunc Hippallage ⁊c.
¶Aſtyages viri nomen. Sido.in.j.panegyrico. Aſtyages cyron pellẽdus forte ne=
poti. Ouid.v.meta. Quem ratus aſtyages etiam nunc viuere longo. Enſe ferit.ſcri
bitur cum y greco. Arpiages viri propriũ in ibin.
¶Attagen attagena patent in a ante t.
¶Cartilago teſte Calepino ⁊ Bebelio:⁊ eſt circa aureis cõcauitas. Lalage lalages
nymphe ⁊ mulieris nomen. Marti.lib.ij. Deſine iam lalage triſtes ornare capillos.
Meſſagete vide e ante t. Pantagia fluuij nomen:vide patagia in a a te t. Papha=
gones paphagonia vide a ante p. Thyrſagetes ae.ppl's Scythie cum th aſpirato
⁊ y greco. Fuit aũt is ppl's orgijs Bacchi deditus.vnde nomen habet a thyrſis du
cendis ſiue agendis:quod ſatis reprobat eos qui a page pedagogus ⁊ ſimilia puta
runt ꝑduci. Valerius Flac.lib.vj. Non ego ſanguineis geſtantẽ tympana bellis.
Thyrſagetem cinctumꝗ vagis poſt terga ſilebo Pellibus ⁊ nexas viridantẽ flori=
bus haſtas. Birrhaginus viri propriũ producitur a Philelpho in.xviij.

Agoge pedagog⁹ ⁊c.
Apage ſuffragiũ. ſuffragor Contagiũ. comagen⁹ ⁎ perſius. ſat.j. Hen moueat ꝙ pe ⁊ cantet ſi naufrag⁹ aſſem nau fragium.
Agora. pytagoras ⁊c. ⁎ Lra pytagore diſcrimine ſecta bicorni
mãdrogora.
Agria. Ciragra podagra.
Acragas abdenago
Aſtyages.
Cartilago
Lalage
maſſagete
pantagia.
paphagones.
Thyrſage tes

A Ante l corripitur:vt coralium:licet productionis gra tia ⁊ noue quidem Claudianus ll geminauit. Mardaleus in pria pcis. Italus. Tantalus:vnde Italis Tantalis. Italus licet ſemel a Manilio producatur.

A ante l. Tantalus Tantalus a labris ſitiens fugiẽ ia captat.

¶Exceptio.

¶Produc verluſtiua in alijs ⁊ ale:vt animalis. Manilius li.ij. Omnia peruolitãs
corpuſꝗ animale figure:ſic aqualis.vnde aqualiculus. Perſius. Pinguis aqualicu
lus ⁊c. Grammaticus a.um.melius đr ꝙ grammaticalis. Sidonius tamen inquit
in laudibus Narbonis. Quicquid rhetorice inſtitutionis. Quicquid grammatica=
lis aut paleſtre. Phal.eſt. Vitalis produciť:ſic vitalianus(vt opinor)licet corripiat
philelphus in ſecunda ſeptime.
¶Abeſalon dictio tetraſyllaba non abſalon:interroga. Caldeos ⁊ grecos ⁊ Hebre
os cum e ſcilicet ante s ⁊ in ne n in fine:penultima producta dicit hoc contra Sul=
pitium Neſtor non recte dicit philelphus in tertia ſecunde. penu.. ſalon horren=
das dederat. darijꝗ vocarunt. Idcirco ſatrapas peccat item in darius:vt ali bi oñ=

Abeſalon.

Aſcalon. Canalis. ✱ Uerg.in ethnaq̃ð ſi diuerſos e mittit terra canales Caramal⁹ Cephalenia. Focie. Magalia Mapalia. Meſſala Omphale Pharſalos Sandaliũ

ſum eſt. Aretalogus: vide e ante t.
¶ Aſcalon teſte Sulpitio: ſic aſcaloniũ: licet aliter videatur ſentire Calepi. Atalanta Ouidius variat: ꝓductio eſt perrara. Canalis vide a ante n. Caramalus viri proprium apud Sido. in laudib⁹ Narbonis. Cephalenia inſula Jonij maris: hinc Cephalenus a. um. Sil. xv. Saxa Cephalenũ ⁊ ſcopuloſis neriton aruis. Focale: vide o ante c. Genealogus in Pruden. Jalyſij cũ y greco in tertia ſyllaba ppl'i ab Jalyſo rhodi vrbe. aliqui tñ ſcribunt per e in ſecũda ſyllaba vt notat Tortellius. Ouid. vij. meta. phoebeaq̃ꝫ Rhodon et Jalyſios telchinas. Ntũs oppidi eſt Jalyſus. Magalia: vide a ãte g. Mapalia vide a ante p. Meſſala viri ꝓpriũ: vnde meſſalin⁹ ⁊ meſſalina poſſeſſiua ⁊ hoim ꝓpria. Perſius. Meſſala lippa ꝓpago. Omphale herculis amica. vide i ante g: gyges. Omphalos appellatiuũ: corripit ab Auſo. Pharſalos oppidi nomen: pharſalus viri nomẽ: qui oppido nomẽ dedit hinc pharſalus a. um. et pharſalia. i. theſſalia: oĩa producunt pter pharſalis quod variatur: ſed rectius producitur. Luca. lib. vi. Emathis equorei regnũ pharſalos achillis. Ibidem. Erire e mediis potuit pharſalia campis. ſic idem ſemper Ouid. xv. met obſeſſe menia pacem. Uicta petent mutine pharſalia ſentiet illum. Catul. Pharſaliam coeunt et pharſala tecta frequentant. Alij habent ſine cõiunctione pharſalia tecta frequentant. hunc imitatus Petrarcha. in. ij. aphrice dicit. hec ⁊ pharſalicas mortes ephyreiaq̃ꝫ arma. Et alcimus, mantua da veniã fato ſacrata perenni. Sic fas pharſaliã poſt ſimoenta legi. Sandaliũ. i. ſolea: ⁊ ſandaliotis inſula ſic ob formã dicta. Uerg. ſiue (vt Domitio placet) Lactantius in obitu mecenatis argentata tuos etiã ſandalia talos. Uinxerunt certe: nec puto Bacche negas.

Sardanapalus. Stymphalus.

¶ Sardanapalus vltimus aſſyriorꝫ rex. vide i ante u ſcaphiũ. Sodalis vndecũq̃ꝫ fiat. Styphalus cum y greco lacus archadie. in cuius ripis erat. Stymphalũ oppidum. hinc ſtymphalius a. um ⁊ ſtymphalis idis Mar. lib. ix. Aeripedem ſyluis cerũum. Stymphalidas vndis Abſtulit Oui. ij. faſt. Teſtis erit: choloe. teſtes ſtymphalides. vnde Uerg. aut Auſo potius de laboribus herculis Deijcit horriſono quinto Stymphalides arcu. ſic ceteri. ideo mendoſe legitur Stymphalides pepulit volucres diſcrimine quinto legendũ eſt ꝑfecto. Stymphali pepulit volucres diſcrimine quinto. quod ante me neminẽ aiaduertiſſe vehementer miror preſertim quum pleraq̃ꝫ in vergilij opuſculis librariorum vitio ſint mendoſa.

A ante m. Salamis Examen. ✱ Perſius ſaty. j. Eleuet acceſſa gerame ve impro huz in illa

A Ante m corripitur: vt ſalamis. Uerg. viij. enei. Laomedontiaden Priamidum ſalamina petentem: ſic ceteri. Bebelius dicit in perihegeſi contra omnium conſuetudinẽ produci in hoc verſu. Fertilis egine tellus ⁊ optima ſalamis. id nõ imitabimur. veruntamen diligenter queſiui hunc verſum quem in perihegeſi inuenire nequiui. Notentur vbiq̃ꝫ e barbaris ſyllabe extenſione deducta: quia vt in prefatione teſtati ſumus fere producũtur veluti Roboam roboamus aminadab aminadabus. Job Jobus. Eſron Eſromus. Phicol phicolus. Abeſalom abeſalomus. Henric henricus.

¶ Exceptio.

Calceamẽ cõtamino.

¶ Produc. noĩa in amen ⁊ amentum: examen vnde examino. firmamen: calcamen calceamentũ, in quo pluribus hallucinatur Arator dicens lib. ij. Tangere non ſum calceamenta pedum dignus: neq̃ꝫ ſoluere ſummã. Que licat excelſas humilis corrigia plantas. hic teſte Neſtore ꝓducitur male ſcđa in corrigia q̃r đr a corrigo is.
¶ Contamino as. ⁊ intamino quia compoſita ſunt ab antiquo verbo tamino: ⁊ hoc a tama. vide Calepinum. Martialis lib. j. epigrã. Sic interpoſito vilis contaminat vnco Alama in Bapiiſta.

Dictamũ. ✱ Uergili. Dictumũ genitrix dicta carpit ab ida.

¶ Dictamus vel dictamon vtrũq̃ꝫ đr: teſte Neſtore. vide e ante t. Creta eſt herba: et crete oppidum. Philamon proprium viri in. xi. meta. dicit quoq̃ꝫ per e philemon ſed alterius nomen. Thymiama: teſte Sulpitio cum y greco: vt thymum: vnde fit odor eſt ſuauiſſimus thymi naturam referens. hinc thymateria ſunt acerre: quia thymiana incendebatur in ſacrificiis.

A ante n. Balanus.

A ante n corripitur: vt galbanũ: lancbanum ⁊ cõtra Alexandrũ Balanus. Horatius lib. iij. car. ode xxix. Preſſa tuis Balanus capillis verſus amlanius dactylicus tetrameter. genus eſt nucis: vel glandis: ⁊ ab Horatio pro vnguento myrobalano ſcapitur. Acron dicit eſſe herbam vnguentariam Balanus quoque

a glādis ſimilitudine dicit̄ id genus alui ſubducende:quod clyſteris loco, ſubditur Myrobaa
Balanus item vrbs eſt Epiri. Myrobolanū dicitur quaſi vnguentaria nux vel glās lanum
nam balanus glans eſt:myrō vnguētū. Arbor eſt fructū glandi ſimilē ferens. Corri
pit om̄es ſyllabas:ideo carminib⁹ Homeri Vergilijq; minime cōuenit qđ pulchre
ſignificauit. Mart. in apoho, dicens, Quod nec Vergi.nec carmine dixit Homerus
Hoc ex vnguento conſtat & ex balano,i.mirobolanū. Inepta ſane videtur mihi Cal-
derini declaratio dicentis id Vergiliū nō dixiſſe, quia balanos grecū eſt. Verg. aūt
latine ſcripſit nec Homerū:qr vnguentū nō dixit, nam grece ſcripſit. Inſulſa eſt hec
enarratio:ſiquidem:vt ego q̄ hec p̄mus aiaduerti (quantū ſciā) ſic declaro. hoc nomē
mirobalanū qđ ꝓpter tot breues nec Ver. nec Home. dixit:cōſtat ex vnguēto id eſt
componit̄ ex dictione que vnguētū ſignificat:vt ex hac dictione greca myron et ex
balano dicit̄ myrobalanū. Neq; em̄ ſignificat Marti nomen aliqđ ex greco latinoq;
confectū miror id Merulam nō aiaduertiſſe:q̄ tā auide Domitium ſugillare ſolet.

¶ Exceptio.

¶ Produc deriuata in anus in anius aeneus & anis:vt phaſian⁹ extrane⁹ imm... deriuatiua.
nianis & habētia vocalē ante a:vt mathiana. Vitelliani. Mar.li.iij. Et impiorū
phaſiani colchorū. Scazon eſt. In priapeis aūt ſincreſis eſt vbi dr̄. Nec tn̄ extraneū Extraneū.
facias peius omne Priape Horti ſit facias ianua clauſa tui. Produc etiam quarū- Propria
cunq; rerū ꝓpria vt bolanus nicator vomanus numanū laterania meuania garga
nus mons & Scipioniſequ⁹. Leccania mulieris nomē. vt Theano. Corripitur ſaga-
na Cyane & cyanee liquent ex vocali ante vocalē. Tollūtur ab hac exceptione, q̄ cor
ripiūtur hec forſan plura ſed difficulter tot nobis addideris qđ nos Sulpitio Ne-
ſtoriq; Ariſtophanes:epiphanes metrophanes:& diophanes:& ſimilia cōtra Cale
pinū, niſi liber mendoſus ſit:vide a ante n in primis.
¶ Aſtianax & ſiquid eiuſdē ſit originis. Arane ananias apud Aratorē. Aſcani⁹. Api-
danus albana Damaſci fluui⁹:teſte Calepino Bethanis apud Sedulū:Capane⁹
Catane Concani. Ceranus viri proprium, Caranus viri propriū in Auſonio Dre
panum promontorium ſiue oppidū Sicilie a curuo ſitu inſtar falcis drepanos em̄
falx dr̄. Ouidi⁹. in faſtis. Quiq; locus curue noīa falcis habet Dardanus dardania
Diſſimanus apud Ouidiū in ibin. viri ꝓpriū. Ecbatana ſiue egbatana pl'is nume
ri vrbs indie:& regio corripit̄ teſte Ca...pi. ... Emanuel in Prudētio variat̄
Corripitur etias Eugane⁹ ... nomen. Hypanis fluui⁹. vide a ante l.aly x ſilr eſt vi
ri nomen vide e ante p. ephit⁹ Illiban⁹ apud Auſoniū. Liban⁹. vide i ante b ſimile
eſt vbi viri propriū eſt. Marcomanes ppl's apud Claudianū in laudibus Stiliconis * Sequana. Luca.
Māganus viri nomen in octaua ſexte philelphi: Ocean⁹ pelicanus auis:teſte ...
pitio multi tn̄ cenſent ꝓducendū peccāt q̄ gemino ll pellican⁹ ſcribunt. Pauſanias Optima
apud Philel. in. vj. quinte Peucanci poſt apđ Priſcianū in perihegeſi. Ptane. Py oēs flexis.
taunus propriū viri in Auſonio. Rhodan⁹. Stephan⁹. Martia. lib. xj. Scis qua ſint in girum ſe
ſtephani balnea iuncta mihi. Sequana:vide e ante q. Sardanapalus. vide a an̄ l. quans fre
Suſana oppidi nomen. Sil. lib. iij. At nor ſarmaticos attollens ſuſana muros. Si nis.
cania, at ſicanus variat̄:vide hec in i ante c. Tabrobane vel a Teſſimanus. Vrani⁹
ſic vranie:vt vranos. i. celuū. ¶ Aranea vel arane⁹. Ouiđ. Antiquas exercet aranea Araneus.
telas. Sathanas quia ſit a Sathan (vt alibi diximus) producitur.

¶ A ante p corripitur:vt catapulta Sidoni⁹ in Burgo. nō que A an̄ p.
ſtridentes torquet catapulta molares.

¶ Exceptio.

Anapus.
¶ Anapus vel is fluui⁹ Sicilie. vide i ante a & cyane Boaphon in. Bapt. Cynapes Cynapes.
cū y greco fluuij nomē. vide halys a an̄ l. cayphas ſm quoſdā nā ipſe nuſq̄ notaui Caiphas
¶ Iapis idis medici nomē (vt Seruius ait) ab iape. i. curare. Vergilius. xij. eneid. Iapis.
Iamq; aderat phoebo ante alios dilectus iapis. ſcribitur cum i latino vtrobiq; fuit
item vir aetolus vnde iapidia apud Venetiā ea pars vbi Timauus fluui⁹ eſt. nūc iapetides.
forū iuliū dr̄. Verg. georgico. iij. Caſtella in tumulis & iapidis arua timaui. Iapeti- Iapyx
des lirycē. v. met. Tu quoq; iapetide non hos adhibendis ad vſus. at iapetus cor
ripitur vt alibi patet. Iapyx cum y greco in tertia ſyllaba fili⁹ Dedali. vnde iapy
gia calabria dicta eſt. Ouiđ. xv. met. Preterit & ſybarim ſalentinūq; methū thurinoſq;
ſinus tameſinq; & iapigis arua. Ibidem. Linquit Iapygiam &c. Eſt quoq;

alioꝝ viroꝝ nomē.vide helops e añ l. ¶ Japix igis.cū i noſtro in tertia ſyllaba ventus'ex Apulia pficiſcēs:q̃ Ciricus dr.Luca.lib.vj.Excipit auerſos zephyros ꝛ iapiga pindus. ¶ Jſapis fluuij nomē:teſte Calepino:cui aſſtipulatur Bebelius.

Japix ¶ Meſapus vir:vnde Apulia dicta eſt meſapia.Uerg.ene.vij.Atꝫ meſapus equuꝫ Domitoꝛ Neptunia proles.

Jſapis
Meſapus
Neapolis
¶ Neapolis oppidi nomē:quaſi noua vrbs:nā neos nouus eſt.polis vrbs. Uergil. in etna. Nūc extincta ſup tectiſq̃ Neapolim inter.Marti.lib.v.Et quas docta neapolis creauit.phal.eſt. Stat.iiij.ſyl.Nec ſolū feſtas ſecreta Neapolꝫ aras Ambiat, ſic ceteri.Ergo nō recte dicit Petrarcha in.ij.epi.ad Luchinum.Neapolis ſure medium:femur occupat altū Janua.vbi etiam ianua dici video doctiſſimis placere genus prima breui:ꝛ Genuenſis dici non ianua nec ianuenſis.

Priapus ¶ Priapus oīm deorum quos miſeranda gentilitas coluit foediſſimus.vide ſinum i ante n Proſapia.Prudentius ſemper producit.

Serapis ¶ Serapis,is vel idis.fuit Oſiris cognomen:qui primo apis:poſtea ſerapis quaſi ſoꝛo ſapis dictus eſt.i.apidis ſepulchrū:nā ſoros dr cumulꝰ arca vel aceruꝰ in quo mortuus ponit.iam ſargophagū oēs vocāt.q̃ ibi oſirim colere ceperunt anteq̃ tēplū eius extructū eſſet.Mar.lib.ix.Heu q̃ lingua ſilet:nō illā mille cataſte vicebāt nec q̃ tuba Serapin amat:ſic ceteri preter Martianū capellā felicē:q̃ legēdus quidem totus eſt imitādus nō totus:qꝛ male dixit Achilles ꝛ ſilia vltimā corriperet:et

Serapion quedā cōtra veterū authoritatē aut produxit l aut corripuit:vt liquet hoc opꝰ nr̄m

Sinapi plegēti.Marti.itaq̃ ſolus auſus eſt ſerapis corripere:dicēs in.ij.libꝛ. Te ſeraphin. Nilus memphis veneratur Oſirim.Caue imiteris.

¶ Serapion ſilr pducit:vt ſerapis:qđ quidā etiā aſpiratū ſeraphis dicūt Sinapi vel ſinapis vel ſinapeis. Colu.li.xj.Seq̃ laceſſanti fletum factura ſinapis.

A ante q.

A Ante Q corripitur:vt tanaquil ilis.mulieris nomē. Juuenalis. Ante tamen de te Tanaquil tua quando ſoꝛoꝛem.ablatiui. et hinc adaduerbia producuntur vt vtraq̃ ꝛc.

A ante r.

A ante R corripitur.vt Catharina apud Baptiſtā frequens.Philelphus in tertia none pduxit ſypharium.Lazarus demochares timochares.Tenarus ꝛc.Nota e longis cōpoſita: vt apparent rari nantes in gurgite vaſto,ideo male aut mēdoſe in.vj. Aphꝛice dicit Nullis oculis ſol clarioꝛ.vnquā apparuit:pro illuxit:vel aliquo ſimili.

¶ Exceptio.

denarius. ¶ Produc deriuatiua in aris.ꝛ are.vt molaris cochleare altaria pugillaria ꝛc. atq̃ in arius a.um.vt aquarius filataria panariuꝫ binarꝰ denarꝰ phalarica heluarius cauſariꝰ ꝛ ſilia deriuatiua.ſic Ducarius viri propriū a dux:vt opinoꝛ.Mart. Hāc volo quā redimit totā denarius alter. Idem ſynereſim qualis eſt in veſtigus apud Sedulū fecit lib.ix.Denarijs tñ hāc non emo baſſe tribꝰ.ſic ſagittarū ꝛ aquarū in Manilio ꝛ auieno:vt erarij in priapeio.Nefarius vndecūq̃ fiat prima breui ſdam pducit.In propertio mendoſe legitur nefarijs p ſe flāmis.Aenaria variatur

Nefarius
Aenaria

Amaracꝰ.
Amarus
Uergil.
Hoſtis amare quid
Icrepitas,
mortemq̃
minaris.
Auarus
auaricus.
Balcares.

¶ Amaracus:vnde amaracinus a.uꝫ.herba que vulgo maioꝛana dicit:ꝛ puer. Cynare in eam verſus.Col.li.xj.ſic vbi odoratas pretexit amaracus vmbras. ¶ Amarus amareo amareſco amaricare ꝛ amaroꝛ ris.Uerg.ij.geoꝛ.Triſtia tentantum ſenſu torquebit amaroꝛ ¶ Auarus auaritia.Hora.Semp auarus eget.Auaricus ppriū viri vbi u cōſonans eſt:niſi putes dicendū araricus aut auaricus.Sil.lib.v.Tergadabat leuibꝰ diffiſus auaricus armis.Angario chriſtiano:ū quidā ptrarere Barō in Prudētio.¶ Balcares inſule Hyſpanie a Balco Herculis comite:aut vt qdam volūt a ballo.i.iacio extrito altero l correptionis gratia nam funde periſſimi ſunt harū incole:hinc adiectiuū balearis baleare:balearicus a.um.Luca lib.iij.Lygdamus excuſſe balearis toꝛtoꝛ habene.

capharꝰ. ¶ Caphareus per eu diphthongon euboicae mons altiſſimus verſus Helleſpontū apud quem plurima Grecorū claſſis afflicta eſt pter Palamedis necem:vnde et caphareum mare dictum Statius.ix.thebai. Qui ſepe caphareos arcem grūs eſt.

Hilarius. ¶ Caluaria vtcunq̃ capias.

¶ Hilarius viri propriū.licet videatur eſſe ab hilaris pducitur a Sidonio Apollinari in eucharistico Encherij venientis iter redeūtis Hilari.Idem corripitur viri

poſitū hilarion atq machari⁹. Lōgarenus. Horat. ſat.ij. Lōgaren⁹ foret intus: viri Lōgaren⁹
propri eſt. Larua diſſyllabū eſt vt ſylua. hinc laruālis triſſyllabū: qđ priapeorū au Laruālis
thor tetraſſyllabū fecit ꝑ mutationē u cōſonātis in vocalē: qđ interdum fieri oſtendi
mus in ſylua voluo: primā tñ produxit: cū naturaliter videat̃ eſſe breuis: q̄ ſit a lar margari-
laris. Ait aūt. Ad me nocte ſolet venire ⁊ affert pallorē maciēq laruālē hēdecaſyl- ta.
labi ſunt. ¶ Margarita rectius corripiēdū putant. Prudent. in Pſycomachia. Qđ
mille talentis margaritarum ingens opibuſq ⁊ viribus arce. Arator tamen ait.ij.
lib. In margaritas vertant cor gia porci. Neuter autem recte: habet eñi breuem
inter longas. ſic recte dixit Eraſmus. placet pudore margarita lacteo. verſus eſt iā megarus
bicus trimeter. megarus fluuij nomen. vide o ante l. Colis. pinarius
¶ pinarius viri proprium. viij. enei. Palara auis in car. de philomela. tiara.
¶ Tiara vel tiaras ae. hoc maſculinū: illud femininū. Iuue. ſat.vj. Phrygia veſtit zodoara
bucca tiara. Vergil. vij. eneiđ. Sceptrūq ſacerq; tiaras. Erat autē pileus phrygi⁹
¶ zodoara iungitur a Sulpitio: quia Macer producit. a ante s

A Ante s corripitur: vt Iaſius Damaſus. Sulpitius pluref gymnaſia
q; dicūt hic ꝓpria communia eſſe: qđ mihi nō placet. q̄ correpta a poetis vo-
lo tantū corripi: vt Iaſon. Producta tm̃ produci: vt Iaſon ⁊c. Nā falſa eſt regula:
propria ponuntur ad placitum: vt plene docui in prefatione totius operis Gymna
ſium. Martia. libr. iij. Gym naſium: therme ſtadiū eſt hac parte recede. Errat in hoc Saleſinus
Riga in Geneſi dicens. mithologi cedant: ⁊ apud gymnaſia vatū. Hec habeant pri- Saleſian⁹
mum precipuūq; locū Gelaſinus corripit. Martia. lib. vij. Nec grata eſt facies cui
gelaſinus abeſt. i. riſus ⁊ cōtracta ex riſu nō iniucunda regula. hinc dentes anterio
res quos ridendo oſtendimus: gelaſini apellantur a gelao. i. rideo: ⁊ gelos otis. i. ri-
ſus. Sunt quoq gelaſini qui geſticulatione facetoſa corporiſq; rotatu ridiculo ſeu
venuſtulis ⁊ ſubinde obſcenis ꝟbis plecrāt. hinc gelaſinus ille Plautinus riſioni-
bus ⁊ falſis dicterijs ⁊ morologijs ppl̃m oblectat, ⁊ du; facit vt nemo a riſu tēperet
irridetur, ſitq; eius riſus deriſus. vnde eſt Plautinū illud. Caue ex gelaſino fiat ca-
tagelaſinus. i. deridiculus. Gelaſini a Sidonio dicūtur Gelaſiani ꝓ:racta ſcđa ſyl-
laba nō recte vt opinor: q̄ in grecis ſepe errauit. nā eadē eſt vtriuſq origo. Dicit au-
tem Sido. in laudibus Narbonis. Mimos ſchoenobatas gelaſianos. phalleu. i. eſt.

¶ Exceptio

¶ Agaſo. perſius. Nō treſſis agaſo Amaſis Aegiptiorū rex Luca. lib. ix. Nō mihi agaſo
pyramidum tumulis euulſus amaſis. Albumaſar vt quidam notauerunt produci amaſis.
tur. Amaſius amaſia docti quidam dicunt produci.
¶ Collocaſia ae. apud Plinū. Verg. vero ⁊ plures per multitudinis numera;. Col Colocaſia.
locaſia dixere. vt in buco. Mixtaq; ridenti collocaſia fundet acantho.
¶ Capraſius viri nomen. Apoli. in eucha. Miſerit in celum montes que ſancta ca
praſi vita ſenis pro capraſij. Gymnaſie inſule in perihegeſi. Capraſi⁹
¶ Iaſon elonis filius. Ouiđ. vij. meta. pelle morā: tibi ſe ſemper debebit Iaſon. Iaſon.
¶ Naaſon viri nomen: Baptiſta. Eſromuſq aram genuit: ſalomona naaſon.
¶ Omaſon Hora. in epiſt. i. vj. patinas cenabat omaſi. Orbaſius viri nomen apud *. Multa
¶ Macron. Occaſio: qua fit ad occaſum. q perpeſſi
¶ parnaſus teſte Sulpitio et Nebriſſen. Sed Materacius dicit gemino ſſ parnaſ claro ſub
ſus ſcribi: hinc muſe parnaſſides dicunt. Oui. j. metamor. Nomine parnaſus ⁊c. Iaſone tā
¶ paſcaſius apud Baptiſtam in agone lucie. dem
¶ Viridaſius Sidicinorū dux: vide i ante d Sidicini. Eleazar poſitu ꝑducitur. Naaſon

A Ante t corripitur: vt barathrū ciathus calath⁹ pra- Omaſon
gmaticus affati; teſte Gellio. Nabathe⁹. Oui. j. meta. Eurus ad au- Orbaſius
rorā nabatheaq regna receſſit. Apollinaris ꝯtra veterꝫ authoritatē; Parnaſus
hoc vt pleraq; alia ꝑduxit: in qua re hūc nō imitabimur: vt notat do Paſcaſi⁹.
ctiſſim⁹ vir Ioānes Baptiſta Pi⁹ Bononiēſis. Ait autē Apollinaris Viridaſi⁹.
In. ij. panegyrico. Texta nabatheū ꝓ remo ſulcat hydaſpen. Notētur e lōgis deri- A ante t.
uata vt aratrū optimates larinates. Notentur geminata haliattes viriattus ⁊c. nabathe⁹.

¶ Exceptio.

pragmati
¶ Producantur deriuata in atus a. um in atius a. um. in aticus a. um. in ator ⁊c. ⁊ cus
deriuatiua aduerbia in atim, vt tunicatus: palatiū. ſic palatinus viaticu; alcator aratrum.

paludatus ſenat⁹ ſenator vicatim bonatim ſic oppidi nomen collatia a colata pecunia: vt volunt ſic Collatin⁹. ¶ Producuntur quoq; in ates noia vt teutates ae.i. mercurius niphates achates ⁊c. hinc tollunt Socrates xenocrates hypocrates ⁊c. ex cratos .i. robur ⁊ ſi quid tale ſit a ſtratos .i. exercitus: aut a bates .i. ambulans. vt ſchoenobates ichnobates eurybates ⁊c. Iuuena. Augur ſchoenobates ⁊c. Oui.iij. meta. Ichnobateſq; ſagax ⁊c. Idē in epiſto. Eurybati data ſunt thaltibioq; comes cū y greco. Marti. Os hoīs mulſuz me rogat hypocrates. Auſoni.i. monoſyllabis Cincta mari quenam tellus creat hypocratez: Horati. Rē tibi ſocratice poterunt oſtendere charte in Suaguino male dicit Socrates produci. Macer ineptiſſime dixit Hypocras: vt vbi de alijs loquit. Ipſe refert hypocras educi poſſe ſecūdas. Et de elloboro albo. Inq; ſuis hypocras amphoriſmis iſti⁹ herbe ſol⁹ meminit. Ex his ſolis indicare poſſumus hunc macrū indoctiſſimū poetice artis fuiſſe diu poſt Macrum Ouidianum quod patet ex ipſis verbis. Naz Plinij teſtimonio pleṗe vtitur vt de abſynthyo Plinius attollit magnis hanc laudibus herbam: ſic alibi ſepe.

hyppocrates a cratos alia — *Macri errata*

¶ Sane tot ſunt Macri errata: vt nihil ex eo ſolo auſim affirmare Subijciam aliquot Macri verſus in quibus manifeſto deprehenditur erraſſe.

Herbarum matrem dedit arthemiſia nomen
Arthemis grece que dicitur indeq; nomen.
Et ſic ſub dio prius infrigidata bibatur.
Parotidas vulnuſq; recens hoc adiuuat vnguem.

Parotis eſt hulcus ſcdm aurē a para. ergo prima corripitur: ⁊ ὠτιο' per ωmega.i. auris. ergo ſcda pducit. Macer hoc ſemp male ponit hoc vnguentū clyſterio ſi fundit int⁹ hoc mithridates rex pōti ſepe pbauit. Rūpit vel fugit ſic apoſtemata dura

Hac ſumpta magnus Socrates fuit examinatus.
Aeſtiuas mire iuuat epiphoras oculorum.
Ante febris typum reddas a frigore tutum.
Si fricentur eo cum vino melleq; trito.

Antiphates. Pelates zelates Pherecrates lapathes. Sarmata *Marti. Uenit et epoto ſarmata paſtus equo*

¶ Hec de Macro. quē vt indiguz preteriſſem niſi illi nimiū tribuiſſet Neſtor id quoq; de Riga dicendū eſt ſed pgamus. Corripiunt quoq; alia quedā pprīa. Martia. ſum fateor ſpq; fui caliſtrate paup. ſic chereſtratus apud Perſiū ⁊ foſtratus apud Ouidiū: ideo piſiſtratus imperite producit a Petrarcha lib.ij. epiſto. ad Bndictum lithoſtratū nō dicitur ſed per ωmega lithoſtrotū. vide o ante t. Antiphates ppriū viri vide Lamus a ante m. Pelates viri ppriū. Ouid. v. meta. Cyniphe⁹ pelates ⁊c. zalates viri pprium. vide e ante p. ephebus. Pherecrates viri pprīū ordinamur corripi: vt Hippocrates. q: ſilr eſt a cratos: ideo nec in hoc appollinarem imitabor. Necnon alcaico vel pherecratio aſclepi. eſt. Lapathes: vide a ante p. ſarmates corripitur: vt ſarmata: appollinaris etiam male pduxit ſocraticus.

¶ Exceptio

Aratus Bullati⁹ Curatius Cerathus Cicatrix Egates Egnatius erimath⁹ Fabrateria. Grabatus Hypata Horatius Leucate

¶ Aratus greci poete nomen. Germanicus in Arato. ab Ioue principium magno deduxit aratus. Argathomus ſine n ante t docti quidam ſcribunt.

¶ Bullatius viri proprium: apud Horatiū. epi. xj. ⁊ deductum a bullatus.

¶ Croatia regio Croati populi in Mantua.

¶ Curatius a curatus viri ppriū. Mar. lib. iiij. Quū tiburtinas dānet curatius aures Colatia. vide a ante l. Cerath⁹: vide e añ r. Cicatrix vt alij qdam excipio donec correptionē inuenero. hinc cicatrico verbū penultima pducta. Egates. vide a ante g

¶ Egnatius viri nomen Catul. Egnatius q candidos habet dentes. Erimathus fluuij nomē. Ouid. in. ij. met. Et celer iſmenos cū phocaico erymatho. Uolūt line n ſcribi. ¶ Elegatus piſcis in Auſo.

¶ Fabrateria oppidū Italie. Iuue. ſaty. iij. Optima fore aut fabraterie domus aut frrſinone paratur. niſi dicas ſcdam produci oportebit cū tertia quartā pduci qd nō ſatis placet verū ante me nulli nec de hoc nec de illo meminerunt.

¶ Grabatus lectica ſiue lectulus cū fulcro. Uer. in moreto. Membra leuat ſenſum vili demiſſa grabato. Martia. lib. ij. Ibat tripes grabatus. ⁊ bipes menſa. ſcaſon. eſt ſic ceteri nec vſq; pro gremio legi quare rideamus cātatū Greciſmuz cum ineptijs eius dicentem. Pro gremio grabatuz: pro lecto dico grabatum.

¶ Hypates fluui⁹: vide a ante p. ſic hypate es. vel hypata ae. oppidum: ⁊ ſcribuntur hec p y grecū. Horat. Oui. in. iiij. de triſtib⁹. Detinuit nras nūeroſus Horatius aures

¶ Leucate es. montis nomen. Claudianus de victoria Stiliconis contra Alaricum

Littora leucates. hic gtũs eſt, dicit quoq; leucates ae. Verg. Mox & leucate nymbo-
ſa cacumina montis. Lupatũ frenũ accerrimum. Ver. preſſiſq; negabũt verbera dura Lupatum
pati: & duris parere lupatis. ſed hoc deriuatiuũ eſt a lupus &c. vt viri propriũ Luta Lutatius
tius a lutatus. Palatus vel palatũ. vide a ante r. natis. Pilatus. vide i ante l. Palatus
¶ Palatium palatinus. vide a ante l. Pediacia: alij per c: alij per t ſcribunt: vide a Pilatus
ante c pediacia. Pirata vide i ante r. Pediacia
¶ Reate is: Umbrie oppidum ex quo Veſpaſianus originem ducit. Sillius lib. viij.
Magneq; reate dicatum Celicolum matri. Phabaton viri nomen eſt apud Sidoniũ
Sabbatij populi, a ſabbatijs paludibus. Vide a ante b ſabatia. Trebati⁹
¶ Trebatius. vide e ante b. Tiphata. vide i ante p. ſic theatus legeaticus. Theatrũ Tiphata
amphiteatrum puto producitur tantũ. Theate oppidi nomen in. viij. Sil. Vaſate apud
paulinum veratrum teſte Feretto producitur ſolum.

Ante u producitur. vt Octauius. Verg. in Culice Lu A ante U
ſimus octaui gracili modulãte thalia. male autem Petrarcha in. viij.
aphrice. Dixerat octauius &c.

¶ Exceptio.

¶ Bathaui regio. Unde Bathauus a. um. variatur & per th aſpiratum ſcribitur.
Luca. lib. j. Vangiones bathauiq; truces, quos aere recuruo. Stridentes acuere tu- bathauia.
be. Iuuena. ſat. viij. Hic petit euphratem iuuenis domitiq; bathaui. Mart. Et mutat
latias ſpuma bathaua comas. volunt a bathi. i. altum dici.
¶ Patauiũ vrbs. Italie. Titi Liuij patria: eam Antenor condidit: nunc padua dici
tur. hinc patauius. a um. Vergilli⁹. eneid. j. Hic tñ ille vrbem pataui ſedeſq; locauit: patauium
pro patauij. Licet Petrarcha potauum triſyllabum nũ extulit. Carauagini corri
pit primam ſecundãq; & tertiam quartãq; producit philelphus in ſexta decime. Tẽ
tauus primam ſecundamq; apud Marcum variat. Tutauus

¶ E vocalis ante conſonãtes in medijs.

Ante b corripitur: vt muliebris dercebij cerebrum foe- E ante B
nebris funebris &c. Nota e longis: vt ephebus. vide e ante p. * Mulieri

¶ Exceptio.

bus. lucre. ſine virum ſoboles ſi ue eſt mu liebris ori go

¶ Alebes viri propriũ. Oui. in ibin. Quoſq; putas fidos (vt lariſſeus ale
bes) vulnere non fidos, experiare tuo. inepte credit ab ale legendũ eſſe alebas. ibidẽ
eſt alebus alterius viri propriũ. Delebilis producit per regulã gñalem quã ponam
in i ante b. Chorebus. vide chorocbus. hecat ebelctes apud Sueto.
¶ Ae diphthongus ante b. Perrhebe es. vrbs Theſſalie. hinc Alebes
perrhebus a. um. mecũ eſt Nebruſſenſis. Ouid. xij. meta. Corpore nõ leſo perrhebum Ae ante b
cena vidi. Properti. lib. iij. Aut cur perrhebi tremuere cacumina pindi. perrheb⁹
¶ Oe diphthongus ante b. amoebeus in ſecũda ſyllaba cũ oe di Oe ante b.
phthongo: & cũ ae in tertia interpretatur mutuus vt viciſſitudinarius: ab amoebo- Amoebe⁹.
mae. i. adinuicem reſpondeo & retribuo genus eſt carminis, in quo qui canunt vtunt
equali numero verſuũ: & ita ſe habet ipſa reſponſio: vt aut maius aut contrarium a- Choroeb⁹.
liquid dicat: vt eſt apud Vergil. Vis ergo inter nos &c. vide ibi Seruiũ: & poſt hunc
Calepinum Amoebeus cytharoedus.
¶ Coroebus viri nomen: De quo Vergil. in. ij. ene. Et lateri glomerant noſtro iuue-
niſq; coroebus. Neſtor vult ſcribi per c exile & cum ae diphthongo in ſecũda ſyllaba
reprehendens Tortellium q dixerit per ch aſpiratum ſcribi ſine aliqua diphthon-
go corhebus.

Ante c pducitur. vt imbecillus. vide in primis Verecun E ante C.
dus & verbũ verecũdari. Mart. lib. viij. Diſce verecundo ſanctius ore lo- Verecũd⁹.
qui ſic ceteri preter Neotericorum nonnullos carpendos non imitandos
quia decepti ſunt. inter quos eſt Angelus politianus dicens ad Inno-
centium pontificem, maximus. Sponte ſublatis verecũdas [illegible] . verſus
eſt ſaphi. Sic qui dicit. Triſtor cũ letor queror iraſcor verecundor. Notentur e bre-
uibus deriuata. vt altrinſecus, extrinſecus quindecim hendecaſyllabum,

Acerſeco-mes
Berecyn-thus
Ezechias.
pherecles.
romechiũ.
Seneca
Senecio.
Suffecius
Telecoon.
Ae ante C
Chamae-cyſſos.
Synecium
Oe ante c.
Dioeceſis.
Monoece⁹
Paroecia.
Paroech⁹

¶ Exceptio.

¶ Acerſecomes interpretatur capillatus ab a.i.ſine ꝛ cero.i.tondeo: come.i. coma: qua ſine tonſura comarum: vtitur Mancinellus in octaua ſatyra. Juue. Si nemo tribunal Uendit acerſecomes ſi nullum in coniuge crimen.

¶ Berecynthos vel berecythus mons: vnde Cybele berecynthia dr. vide atys a añ t. Ezechias etiam corripitur: vide i ante a: entelechia: ꝛ illecebre apud Claudianũ. Pherecles. phereclus apud Auſoniũ. Pherecydes i ante d ꝛc. Pherecrates. Romechiũ cũ ch aſpirato. Oui. xv. meta. Romechiũqꝫ legit caulonaqꝫ naritiãqꝫ. Jacobus Bononienſis legit Rumentũ. Seneca. Juue. ſatyr. viij. Quis tam perditus vt dubitet Senecam preferre Neroni? Senecio: teſte Nebriſſenci. Suffecius viri nomen, Catullus. Tito ꝛ Suffecio ſeni recocto. phal. eſt.

¶ Telecoon vide e ante l. Adijcito his Albunecar vrbis nomen in Hap.

Ae ante c. Chamaecyſſos gen⁹ hedere: a chamae cũ ch aſpirato ꝛ ae diphthongo: id eſt humus vel infimus: ꝛ cyſſos cũ y greco ꝛ gemino ſſ: id eſt hedera. ſic Tortellius.

¶ Synecia bona dea a noſtris dicta. gyneces mulieres: gyneciu mulierũ diuerſorium hec per y grecum ſcribuntur. Pyrecl ines.

Oe ante c. Dioceſis penultima lõga .i. gubernatio: adminiſtratio: diſpoſitio ſiue iuriſditio: a dioeco .i. guberno tutor. Sunt autẽ diocoeſes pontificũ in qua adminiſtrãdi officij ſui liberã hñt poteſtatẽ. propter qḋ dioceſani epiſcopi vocant. hec cum Neſtore Calepinus. Errant Ugutio ꝛ Catholicon: Ceteriqꝫ Barbariei milites: dicentes dioceſis a de ꝛ ceſio vt ſit deciſio.

¶ Monoechus portus ꝛ ſtatio quedam Ligurie a monos ꝛ oechos quaſi ſola domus ꝛ dr portus herculis: qꝛ teſte Seruio in. vi. ene. illic Hercules ſolus habitabat: aut ſolus colebatur. Monocei. vide o ante n. Monoeceus filius Creõtis: teſte Georgio Ualla. Paroecia .i. incolatus. ꝛ vulgo dicunt oẽs domus vni aľarũ paſtori ſubiecte paroecia a para .i. iuxta ꝛ oecos domus. Sunt qui a parochus parochia cenſeãt recte dici. Paroecus contubernalis qui non longe a me habitat. Si quid aliud ab oecos .i. domus iungatur. vt ſecũdũ aliquos gynoecium: nos opinionem Tortellij et Guarini ſecuti per oe ſcribimus.

ſoloeciſm⁹
* Mar. ſepe ſoloeciſmũ mentula nr̃ facit
E ante D.
Alcimedõ ꝛ alia i medon.
Alcimede
Andromede
Cathedra
ſynthedra
celedon
Democe-des.
Empedo-cles.
Eſſedum
* Uer. georg. iij. Belgica vl' mo li melius ferret eſſeda callo

¶ Soloeciſmus ſoloecus ſoloeciſſare. Stoechon cum ch aſpirato literam dicimus Antiſtoechon pro litera: vt ſella pro ſedda. dicit hoc Tortellius.

E Ante D producitur: vt Diomedes: lycomedes: aedon: ſarpedon. ſiue onis: ſiue ontis genitiuus obtineat quicquid grammatici dicant: quibus credam vbi ex latino vel ex greco poeta fide digno dicti ſui teſtimonium attulerint.

¶ Exceptio.

¶ Alcimedon viri ꝓprium: ꝛ q̃ in medon deſinunt (quantũ notare potui) cetera vt in amphimedon automedõ daomedõ eurymedon cũ y greco viri ꝛ fluuij nomẽ. Euthymedon cum th aſpirato ꝛ y greco: vt Calepinus notat viri nomen. idem dicit Tortel. Hippomedon viri nomen in .i. theb. Laomedon apud Ouiď. ꝛ Uerg. Cromedon: vide o ante r. Theromedon. ſunt nõnulla originis eiuſdẽ terminationis diuerſe ſimiliter correpta. Ueluti Alcimedes viri nomen Alcimede es Jaſonis mater. Ualeri⁹. Flac. lib. i. Uox tñ Alcimedes plãctus ſupereminet oẽs. Uer. in buc. Et nobis idẽ alcimeden ꝛc. Oui. v. meta. Et libys amphymedon ꝛc. Jdẽ iiij. meta. Protinus Andromedem ꝛc. Jdem. in. i. de arte. Tiphis ꝛ automedon dicar amoris ego. Priſcianus in peri hegeſi. Eurymedon amnis radit vicina ꝓfundo. at viri nomen. in. vij. thebaiď. Ouiď. in. i. de ponto. Non tibi theromedon crudusqꝫ rogabitur atreus.

¶ Cathedra ꝛ quicq̃d eſt ab hedra .i. ſedes: vt exedra: ſinthedra. Martia. Jllic' aera ſonant at circum pulpita noſtra. Et ſteriles cathedras baſia ſola crepant.

¶ Celedon viri nomen. v. meta. ſed aliqui dicunt per a celadon: vt apud Papinium in primo. ſylua. alij veleda alij velada legunt.

¶ Democedes medici nomen: corripitur teſte Calepino.

¶ Empedocles. Hora. Dum cupit empedocles ꝛc.

¶ Eſſedon: vide biſon i ante s.

Ficedula variatur. Iuue. Mergere ficedulas didicit nebulone parēte. Martialis Ficedula.
in xenijs. Cerea que patulo lucet ficedula lumbo. Quum tibi forte datur (ſi ſapis)
vide piper. auis quedam eſt. Heledona polypi ſpecies per epſylon.
Iphimedia. Iphimedia
Lacedemon vrbs dicta a lacedemone iouis filio: incole lacedemonū ꝛ lacedemo Lacedemon.
nes dicūtur, vt docet Bapti. Pius in illud Sidonij in.ij. paneg. Fert indus ebur chal
deus amomū: aſſyrius gēmas: ſed vellera thura ſabeus. athis mel phoenix palmas
lacedemon oliuū. Vegetius lib.iij. Athenienſes ꝛ Lacedemones ac macedonas rerū
potitos priſci teſtātur annales. bū igit̃ Fauſtus. Quū dux occubuit Lacedemone
foſſus ab hoſte. Lebedus oppidi nomen. Hora. epiſtola.xi. Scis lebedus ꝙ ſit ga
bijs deſertior atꝙ fidenis vicis. Macedōes a macedon filio iouis: vel (vt alij volunt) Lebedus
macedonie regina: populi nomē qui etiā maceta dr̄ ꝛ ipſa regio macedonia. Luca. Macedon
lib.vj. Quū tibi ſacrato macedo ſeruet in antro. Dicitur nāꝙ macedo vel macedon
hinc macedonius ꝛ macedonicus a.um. cuius ſcdam ꝓpter tot breues. Ouidi. au
ſus eſt producere dignus certe quē ſequamur in.xij. meta. Qui clypeo gladioꝙ ma
cedoniaꝙ ſariſſa. non ſequor aūt Aratorē cui nec eadem authoritas: nec neceſſitas
opitulat̃ in.ij. lib. Vir quippe macedo in ſopnis hec viſos ait miſere precamur. Et
in eodem fructuꝙ loquele veſcitur eſuriens macedons perꝙ ſoporis dona ꝛc. Melchiſedech.
Melchiſedech: vide crementa. Menedemus teſte Donato.
Peucedanum herbe nomen. Luca. lib.ix. Peucedamumꝙ ſonans flammis ꝛc. Peucedanum
Remediū. Lucr. li.vj. Nec ratio remedi cōis certa dabant ꝓ remedij ꝑ apocopē. Remediū.
Tenedos inſula. Verg. Eſt in conſpectu tenedos notiſſima fama. Tenedos
Veleda in Sta. vegetruſa
Vegetruſa Sicilie flumen apud Siliū.xiiij. punicorū. vnedo arboris nomen: cor Unedo
ripitur teſte Nebriſſenſi: quia (vt ait) ex vnus et verbo edo es eſt componitur.
Zebedeus. vide e ante u vocalem.

Ae ante d. Canaedium: quia ſit ab aedes. Cinaedus puer pa ae ante d
thicus κινω .i. moueo ꝛ αιδια aedoea id eſt verenda: nō autē a κυων quiꝗ eſt ca Cinedus.
nis vt Ugutio ſopniauit: quia tunc cum y greco ſcribi oportet: ita docet eum Tor
tellio Neſtor. Iuue. ſat.ij. Inter ſocraticos notiſſima foſſa cinedos. Oe ante d
Veredus veredarius.

Oe ante d. Comoedia, tragoedia pſalmoedia proſoedia teſte
Georgio Valla. Hodoepodocus latro ꝛ viarum obſeſſor. Obedio: id eſt obtempe Liqūfacio
ro. ſic Neſtor ex apuleio. tepefacio

E Ante F corripitur: vt dicunt: ſed difficulter inuenies exem patefacios
plum: quia elephas per f male ſcribitur. Exceptio. Expergefacio.
Variant̃ infinita cū facio ꝛ fio compoſita: veluti liquefacio liquefio patefacio: ſic Rarefacio
rarefacio expergefacio tepefacio. Ouid. vj. meta. Thura liquefaciunt indutaꝙ cor veneficus.
nibus aurum. Catul. Omentum in flamma pingue liquefaciens. Horati⁹. ſerm.
xiij. In matris iugulo ferrū tepefecit acutū. Catul. alta tepefaciet permixta flumi
na cede. Propertius. Nec flētis dn̄e patefient nocte feneſtre. Lucret. lib.vj. Cauſa pa
tefiet ꝛc. Idem. lib.iiij. Atꝙ patefecit quas ante obſederat alter. Idem in eodem lib.
Expergefactiꝙ ſequūtur inania ſepe. Idem. vj. Et rarefecit calido miſcente vapo
re. Idē. lib.ij. Iure igitur pereūt quū rarefacta fluendo ſunt. Calphurni⁹ ecloga.j.
Leta patefactis incidere carmina fagis: veneficus venefica veneficū: ꝑducim⁹: q̄ E ante g.
venenū ſcdam extēdit. Oui. in.j. de remedio. De me veneficis carminibuſꝙ fidem. *Elegia.
Idem in epiſto. Barbara narratur veniſſe venefica tecum. ſic ceteri. Ouid. Ue

E ante g corripitur: vt elegia. ſemꝑ correptū: vt triſtega grecū nit odoratos elegia
q̄ per e pſylon ſcribitur vtrūꝙ. notentur deriuata e longis: vt collega collegium. nexa capillos.

Exceptio. Triſtega

Cethegus: vide ante h. Categoria categoricus per η vt exegema exegeticus pe Cethegus.
rihegeſis. Naupegus per η nauium fabricator. Sorapegus ſtrategus ſtrategema
ſcenophegia. hec omnia per η grece ſcribuntur. Symplegas adis. inſule ꝛ ſcopu
li nomen. Sunt autē ſymplegades plures: ſic dicte ꝙ inter ſe aliquādo cōcurriſſe
fabulis dicūtur a ſyn. i. con ꝛ plito. idest collido. appellantur quoꝙ cyanee. Lucan⁹.

lib.ij. Uana repcuſſit pontũ ſymplegas inanẽ. Mar. lib. xj. Si conſtringantur gemina ſymplegade culi. Et minyas intrent cianeaſq3 nates. Symplega opus in quo luctantes ac omnino confertatores ſpectantur.

Ae ante g. cinaeg̃iꝰ.

Ae ante g Cynaegirus viri nomẽ. Crataegeus. Panegyris laus ⁊ ſolẽnitas. hinc panegyrici verſus quibꝰ aliquid laudamus: ⁊ dicit panegyris cũ y greco in tertia ſyllaba: quaſi vndiq3 congregatio: q2 pan oẽ ſignificat a gyro me congrego: eſt quoq3 puelle nomen in Plautina ſticho.

E ante L. philomela. ⁎ Marti. flet philomela nefas iceſti tereo ⁊ que nupta puella fuit garrula ferꝫ auis Candelabrum. aristoteles monoſceli periſcelis.

E Ante l producitur: vt Philomela non philomena (vt imperiti dicunt) Philomelus/Eumelus: licet a melos deduci videantur: Tortellius interpretatur philomela. i. amica pomorum: quia mela ſunt mala perimele: candela candelabrum. Martialis in apophore. De candelabro magna lucerna tibi. Male corripitur in hymno de diuo Martino. Cinctis condelabrum luminis extitit. Famelicus in priapeio.

Exceptio.

Corripiũtur compoſita a teles: vt pregoteles praxiteles: ariſtoteles. contra dure ceruicis nebulones: qui nulla authoritate a ſtultitia ſua poſſunt depelli. Juue. ſat. ij. Si qs Ariſtotelẽ ſimilẽ vel pittacon emit. Capella. lib. iiij. Pallens afflictum verſat Ariſtoteles. Author Priapeorũ. Nõ me praxiteles ſcopaſve fecit. Phal. eſt Auſoniꝰ in epig. Praxitelis manibus viuo iterum Niobe. Corripe etiã a ſcelos. i. cruꝰ deducta: vt monoſceli hoies indici ſingulis cruribus. Periſcelis idis cruris ornamentum Horatius in. vj. epiſtola. Nota refert meretricis acumina. ſepe catellam ſepe periſcelidem raptam ſibi flentis vti mox.

ageladas. acheleus. Abimelech Alleluia Arelas Angelus Ampelus Ardelio Ampeliꝰ auelis.

Ageladas ae. nõ. agelas dr: licet id calepinus ponat: vide a ante b

Achelous viri ⁊ fluuij nomen. Oui. viij. meta. Uincas alias acheloe dracones.

Abimelech. Alleluia apud Sidonium in. ij. libr. epiſto. ſed rectius oratio eſt ꝙ dictio. Arelas vrbs in Auſo. ⁊ Pruden. Angelus euangeliũ apud Juuencum ⁊ alios

Ampelus viri nomẽ: ſignificat quoq3 vitẽ ſiue vineã. Oui. iij. fa. Ampelon in tonſum ſatyra nymphaq3 creatũ Fertur in Iſmarijs bacchus amaſſe iugis. Amceletis in tertio de arte. Ardelio qui ſtudio quondam omnez in rem ardet. nihil perficit Mar. lib ij. Uix dicam quid ſis. magnus es ardelio.

Ampelius viri nomen. Sido. ad Felicẽ. Paulinũ ampeliũq3 ſymmachũq3. phal. eſt. ſed producitur ampelus promontorium vt Calupinus notauit.

Anelis gentis nomẽ. Auſo. ad pontiũ. Illibanum numidãq3 auelim partũq3 vomonem. Aſphodelus vel um. herba corripitur in Sellio.

Cybele Cybelie Cybelus Cypſelus Eleleus eutrapelꝰ encheladꝰ

Cybele es. vel cybeles is ſi Neſtori credimus: deorum mater. Claudia. in. iij. de raptu pſerpine. Procul irrita vẽti dicta ferãt ſubijt cybele nõ tãta tonanti Segmnes ſic ceteri ſepiſſime neq3 tñ raro gemino ll. Sybelle dicũt Idẽ in codẽ libro. Penetralibus amẽs pſilit: ⁊ tali cõpellat voce Cybellẽ. Sil. xvij. Jamq3 petita aderat latiis porꝫ ire cybellem. ſic ceteri modo producunt: modo corripiunt. Cybele cybela cybela vrbes. Cibelus ſacerdotis nomen: vnde cybelẽ dictã volunt ſimiliter corripias

Cypſelus cũ y greco: vt cybele ⁊ cibelus Irionis ⁊ Jade filius. vñ Corinthij cypſelide dicti ſunt dictus aũt cypſelus cypſela frumentaria mẽſura in qua abſcõditus fuit a matre qrentibꝰ cũ Corinthijs vt interficerent. Uide Domitium in Cirin virgilianã: vbi dicit cypſelide magni florẽtia regna. Corinthi pterit. Cypſelus annis Jn. vij. Stra. Eleleus bacchus. Oui. iiij. meta. Nyctiliusq3 eleleus pater. Eutrapelus viri nomen interpretatur vrbanus. eutropelia vrbanitas eſt. Sunt q3 Eutrapeli q̃ ſupra annorũ rõnem grãdi corpe creſcũt citoq3 moriuntur in quo voce latina caremus ⁊ greca vtimur apud Mart. lib. vij. tõſoris nomẽ eſt. Eutrapelus tõſor dũ circuit ora luperci. Expungitq3 genas altera barba ſubit. Enceladus gygãtis nomen apud Luca. lib. vj. Encheladũ ⁊c. ſi apud Papi. Uerg. ⁊c. eſt quoq3 grãmatici nomẽ. Juue. ſat. vij. Quis gremio ancheladi doctiq3 palemonis affert.

Enchilie Enchilechia. Etelie Ficelie Hedimeles.

Enchelie oppidi nomẽ. Luca. lib. iij. Enchelie verſi teſtantes funera cadmi. Entelechia per epſylon: vt Etelis piſcis. Ficelie locus quidã Rome teſte Calderino. cui refragatur. Merula vide in primis. Hedimeles cantoris nomen. vide e ante d. ſi qñ aliud manifeſte fiat a melos corripiatur: nã philomelus philomela. Tortellius deducit a philos amicus ⁊ mela. i. mala ſiue poma: vt dictũ eſt: licet aliqui a melos deriuent. Hecatebeletes. i. apollo apud Suetonium.

¶ Icelos ſopni filius. Ouid.xj.metam. Hunc icelum ſuperi mortale phobetora: vulgus nominat ſic vt opinor. Icelus liberti nomen apud Suetonium.
¶ Menelaus. Ouid.j.de reme. Redde parim nobis helenam menelaus habebit.
¶ Menele° canis nomen: interim etiã viri. Oui.iij.met. harpalos ꝛ menele° hirſuta ꝙ corpe lach ne. Marcelianũ vnguentũ dictũ a marcelo vnico l correptionis grã ex̄ ituto: ita em̄ legit Domiti° illð. Mar.li.iij. Cui° olet toto pinguis coma marceliano.
¶ Nephele es. helles mater: vñ ipa nepheleias dr̄ Luca.lib.ix. Que pelago nomen nephelias abſtulit helle. Nyctelius.i.bacch°: ſed quidam per i victilius dicunt habet in prima y grecũ: vide Eleleus. Obelus.i.veru grece ſcribit̄ per e tenue: ergo corripit̄. Hinc obeliſcus. vide in primis o añ b. Penelope. Oui. Penelope cõiunx ſemper Vlyſſis ero in priapeis penelopea dr̄. ſic peneloe auis. Pterelas ae.viri nomẽ ꝛ canis: vide ae ante l. Lelaps. Semele bacchi mater ꝛ lucus qui Stimele quoꝗ dicitur. Ouid.iij.meta. Limen adit ſemeles. Idem.vj.faſtoꝝ. Lucus erat dubiu ſemele ſtimelene vocetur ſepelio. Mecoenas. Nec tumulũ curo ſepelit natura relictos.
¶ Sthenelus viri nomen. Verg.x.eñ. Hinc ſthenelũ petit ꝛ rhoeti de gente vetuſta Anchemolum. Stipelus, vel ſtiphelus centauri nomen. vide bromius o ante m.
¶ Sicelis vide i ante c. Sphaeius herba per e pſylon.
¶ Thimele es. mulieris nomen. Iuue. Dives ꝛ a trepido thymele ſuppoſita latino. interpretat̄ pulpitũ. Auſo.in epiſt.ad lectorẽ. Sera contractis expẽde poemata rugis. Nos thymelẽ ſeq̄mur. hoc eſt pulpitũ ꝛ hyſtrionicã artẽ: vnde thimelici ſunt hiſtriones vt.ff.de his qui notat̄ infamia. vbi ſic dr̄. Neꝗ thymelici neꝗ xiſtici ignominioſi habeant̄, vbi ineptiſſime legit̄ theomelici: ꝛ xeſuſtici. ſunt aũt xiſtici athlete qui per hyberna tempora in porticibus exercent̄: nam xiſtos per x ſequente y greco portus eſt. thymele aũt per th aſpiratũ ꝛ y grecum ſcribitur. multa de his Beroaldus in annotationibus. ¶ Tragelia mulier in Beroaldo.
¶ Vindelici populi. Martia.lib.ix. Me tibi vindelicis raptum narrabat in oris.
¶ zerampeline vide e ante r.

menelaus
Menele°
Marcelianus.
Nephele
Obelus
Obeliſcus
Penelope.
Pterelas
Semele
Stimele.
Sepelio
Sthenel°.
Stipelus.
Sicelis
Thimele
Vindelici.
zerãpeline

¶ Ae ante l. Chamelia herba. Chameleon animal. chamemela herba oia ſcribunt̄ per ch aſpiratũ: vt contra Tortelliũ dicit Neſtor. Mantele is. et mantellũ: ꝛ per i longũ mantile: eſt id quo manus abſtergunt̄ a manus ꝛ tela vt vult Neſtor. Lucil. Mappas mãtela merũꝗ. Oui.iij faſto. Dixerat ad dextrã villis mante le ſolutis. Plautus. Nec his ſycophantijs: nec paucis vllum mantellum obnium eſt. Mar. Mantile e menſa ſurripit Hermogenes.

Ae ante l
chamelea.
Mantele

E Ante m producit̄ur. vt diaſthema.i.ſpacium. grece ſcribitur per η ergo pducit̄: teſte Ioanne pio ꝛ Calepino. ideo (vt vterꝗ teſtatur) errauit Sidonius in epita. Polemij dicẽs. Sic placidã paphien ſeruare diaſtema quintum. Euphemia mulieris nomen: interpretatur bona fama: nam eu bonum indicat pheme fama eſt: vnde per ph aſpiratũ multi non irrationabiliter phama ſcribunt: apud grecos autem in prima ſyllaba per η φημη phebe ſcribitur: hinc poliphemus quare errauit Sidonius in.j.pane. dicens. Gaudeat euphemiam ſydus diuale parentis. Errat ſimiliter poeta doctiſſimus Baptiſta Mantuanus in catharinaria dicens. Funus anaſtaſie vidi Euphemieꝗ dolores.
¶ Eleemoſyna hexaſyllaba dictio eſt cuius tertia ſyllaba pducit̄ q̄cq̄d Verulanus ꝛ aliũ quidã dicãt. ſcribit̄ nãꝗ tertia ſyllaba per y quã in e longã x̄timus: in penultima hʒ y grecũ. mecũ ſentit doctiſſimus vir Henricus Bebelius. interpretat̄ autẽ mia. nam eleos miſeratio eſt: ꝛ dr̄ munus qð amore dei pauperi datur ¶ Eritema i. interrogatio. Vindemia. Ver.ij.ge. Floret ager ſpumat plenis vindemia labris. ſic ceteri. hinc vindemiator: qð per ſyncopã Horatius vindemator dicit ſat.vij.libro. i. Vindemator ꝛ inuictus: quũ ſepe viator. Ouið. detraxit a litera dicens in faſtis. At non effugit vindemitor hoc quoꝗ cauſam. ſic Seneca in Claudium. Carpebat raras ſerus vindemitor vuas. ¶ Abſtemius (vt in primo Fabius meminit) grammatici deducunt ab abſtinentia temeti. ideo quidã putant variari. multo melius producit̄. Sido. in eucariſtico. Vix coctos capture cibos abſtemius eñ ducis. Academia dicas pduci tñ. vide a ante c. Eremus ſine aſpiratione pducit̄ tñ cõtra Alexãdrum, Sulpitium ꝛ alios plurimos. ſcribit̄ namꝗ grece per η in ſecunda ſyllaba ερημος η in e longũ vertimus ꝛ os in u s: dicimuſꝗ eremus: vñ eremita. hec eſt veriſſima Neſtoris doctrina quã pbat per Dionyſiũ in perihe. Bebelius quoque

E ante m
Diaſtema
euphemia
✳ Verg.in roj. Hec aperit ſummi faſtigia celſa obeliſci.
Eleemoſyna
Vindemia
Vindemiator
Abſtemi°.
academia.
Eremus

diligētiſſimus grāmaticus vſū grecū ex quarto Lactātij hūc citat. Andron chilia-
des in heremo pentecore ſi pulchre id obſeruauit diuinus poeta Baptiſta mantua-
nus dicēs ecloga.x.ſola q̄ in vaſtā nondū deceſſit eremum. Errauit itaq̄ hic vt in a-
lijs compluſculis Prudent.in Pſyco.dicens. Excidit ergo ole eremi ſitis. ⁊ Maffeus
in antoniade. Expediam primā eremū primoſq̄ receſſus. ⁊ hymnographus. prepo
tens martyr: eremiq̄ cultor. Mamotrectus ⁊ Uguti. pluresq̄ barbariei milites ine-
ptiſſime dicūt ab hereo deriuari: vel a remoueo: eſt enim grecū femineū ⁊c.

Anatema

Exceptio.

Anatema: teſte Ualla in Mattheū. ⁊ Pruden. ⁊ plures alij dixerit. Dum vetitis
alemania. anathema leges: anathema fauillis. Huic tñ aſtipulatur Calepinus: in quo multa
Anchemo aut mendoſa: aut falſa deprehendi. Alemania regio: vñ alemanus. Claudia. in. iiij.
lus. cōſulatu honorij. Imploratq̄ tuū ſupplex alemania nomen. Anchemolus cum ch
archemor⁹ aſpirato viri nomē. vide o ante l. ſthenelus. archemorus viri nomē in. xvij. Sillij. et
Anemos ſepe apud Papi. cum ch aſpirato ſcribat. Anemos ventus: teſte Calepi. at anae-
Artemis. mos cum ae diphthongo dr exanguis. teſte eodē ab a priuatiua particula ⁊ hema. i.
ſanguis in euphonie cauſa interpoſitū eſt extrita aſpiratione. anthemi⁹ ſiue anche
mius viri nomen apud Sido. ⁊ Claudia. Arthemis dis. i. diana. hinc artemiſia her
Elementū. ba: in q̄bus errauit Macer: vt etiā ex cōpoſito artemidorus pſpicere poſſum⁹. Mar.
Neoptole- lib. vij. Quū vinceret artemidorus. autolemus viri nomē. Marullus. dixerat auto-
mus lemo flammas conſultus aruſpex. Chryſothemis: q̄ ſit a themis.
Polemos. Elementū Ouidi⁹. Denſior his tellus elementaq̄ grandia traxit. Gethſemani
Polemon. Chriſtiani penultimam, ⁊ antepenultimam corripiunt.
ptolemeus Neoptolemus viri nomen. interpretatur nouus miles. ſic em̄ dictus eſt Pyrrhus
* Luca. Achillis filius apud Uerg. an. ij. ene.
Te ptole- Polemos ⁊ interpoſita t lr̄a ptolemus interpretatur miles. q̄cq̄d hinc eſt corripit
mee feram vt neoptolem⁹ triptolemus ptolem⁹ polemon philopolem⁹ in captiuis Plauti. bar
fruſtra ci- ptolome⁹. Polemō igit̄ viri nomē. vide o an̄ c Focalē. Luc. ix. Te ptolome feram ⁊c.
uilibus ar regis egypti nomen. aliter vſi carpāt. Polemius viri nomē. Sido. in Polemij epita.
mis hoc in gymnaſio polemi ſapientia vitā excolit ꝑ polemij per apocopen. Ploxemū
polemus tranſpadani vocāt capſam. Catul. de Aemilio. Singiuas ḡo ploxemi h3 veteris.
ploxemu3 Solemus viri nomē. Oui. iiij. faſt. Huius erat ſolemus phrigia comes vn⁹ ab ida
Solemus. Telemachus viri nomen. vide e ante l. Telemus. vide e ante l.
Telema- Tlepolemus: vide e ante p. Triptolemus viri nomen. Ouidi⁹. iiij. faſto. Triptole
chus. mum gremio ſuſtulit illa ſuo.
Telemus. Uehemens q̄d frequenter per ſyneręſim eſt diſſyllabū. Lucre. lib. ij. Nā tibi vehe-
Triptole- mentes noua res molitur ad aures ſi ibidē protulit carū. vt noſcas referre carū pri
mus mordia rerū. Cicero in arato. Seſſit iam vero clinata eſt vngula vehemens. vbi nota
Uehemēs ſimplex clinata quo Cicero in eo opere identidē vtitur. hos imitatus eſt Horati. in
Ae ante m. vltima epi. dicēs. vehemens ⁊ liq̄dus puroq̄ ſimilim⁹ amni fūdit opes. ꝓpter dictū
Achaeme- Ciceronis verſum malo ſynereſim eſſe q̄ꝫ primo loco anapeſtū. vt fluuiorū rex ⁊c.
nes.

Ae ante m. Achaemenes primus Perſarū rex. vnde Perſe

Achemenides. Achemenide ⁊ achemenij dicūtur. Propertius lib. ij. Non tot achemenijs armāt
ſuſa ſagittis ſpicula. Achemenides comes Ulyſſis: teſte Tortellio per ae diphthō-
achemenij gon ſcribitur in ſcda ſyllaba non cū i achimenides: ergo i ante m ab aliquibus ma-
Adremon. le excipitur. Ouid. iiij. meta. Noſcit achemenidem ⁊c. Adremon Thoantis pater:
chamemellum teſte Tortellio. Chamemellū herba que male camomilla dicitur: vt ait Calepinus
Scribit autē cū ch aſpitato. Calodemon: cacodemon vt demon, Diadema, Eu-
mon, ⁊ Eudemonidas viroꝝ propria. Lacedemon Lacedemonius.
Palemon viri nomen: pylemenes cum y greco viri nomen. Talemeneus viri no-
men qui Troianis auxilium dedit, vt dicit Tortellius.

Oe ante m. Oe ante m. Paroemia. proemiū. Philopoemen viri nomen.

E ante n. E Ante n producitur: vt galenus triſſyllabū: licet cu3 indoctis
aliter dixerit macer. Euenus agenor antenor agareni. vt apud Baptiſtam
in exhortatiōe contra infideles legendum puto. Semen agarenum trinacria non a-
garenicum. niſi dicatur. hic vt in pluſculis a veterum obſeruatione defeciſſe.
Dindymene. i. cybele.

¶ Exceptio.

¶ Corripe compoſita a genos .i.genus veluti protogenes ꝛc. Auſo.in epig.Diogenes obijt non obijt ſed abijt:eadē ratione corripitur Origenes ideo plurimoꝝ decepto. Riga male dixit in Luca. Scripſit.Origenes q̄ nō tenebroſa fuerūt. Idē. Ecce nouū mirū. Diogenes cornua pdit. Mar. Mātile e menſa ſurripit Hermegenes Verg.in buc.Non tulit antigenes.Iuuen̄.Aduocat archigenez .Idem protogenes Aliquis.Corripiunt̄ quoq̧ compoſita a Sthenos cum ſth aſpirato.i. robur.vt Demoſthenes Boryſthenes cum y greco fluuius inſula ⁊ oppiduz. vnde boryſtenide ſcyte ⁊ boryſthenius a.um.⁊ boryſthenis idis. Priſci.in perihe.Hic vbi deſcēdit porrecta boryſthenis vnde. Proper.lib.ij.Sſia ad hibernos lata boryſtenidas. ſic antiſthenes calliſthenes pliſthenes viroꝝ noīa. Hinc antiſthenius caliſthenius. Ouidius.ij.de remedio.Illam pliſthenio gaudia ferre viro. Corripe item cōpoſita ta xenos idest hoſpes vel peregrinus: vt philoxenus.i.hoſpitalis philoxena talis feminā philogenia hoſpitalitas.Ariſtoxenus optimus:hoſpes.nā ariſtos optimus eſt. Axenus inhoſpitalis.polyxena cum y greco priami filia interpretat̄ multoꝝ peregrina a poly cū y greco ⁊ xenus ita dicit Calepinus. Tortelli⁹ aūt a poly ⁊ zene admiranda.hic Calepino libentius accedo.Oui.iij.met Placet achilleos mactata polyxena manes.Proxeneta:in xenium e ante n.dictū eſt. Quare indocte quidā dicit Cum demens vt ſis Ariſtoxenus inepte Qui viuentē aiam diſputat eſſe nihil. Armenia regio.Papi.j.ſyl. Armenia patiens latij iam pontis ⁊ araxes: ſic ceteri preter Rigā ⁊ nōnullos Riga indoctiores:quos male imitat⁹ Petrarcha dixit in.ij.aphrice.vincetur iudea tenax. armenia duplex Placentinus aſpirat harmenia. Iuuen̄. Armeinus zelates ꝛc.Aſenech hebreū nomen. Achemenes .vide ae diphthongon antem. Argetes apollo per ε pſylon Achemenides vide ibidē. Ambenus pprium montis ⁊ viri apud Vale.Flac.lib.vj. Alcamenes teſte Calepi Sculptoris nomen. Ariaſmenus viri nomē.in.vj. Valerij Flac. Amphigenia vide i ante a Alumen⁹ viri nomē in.x.the. Abdenago teſte Sulpi.Anaximenes philoſophi nomē in Sido. ⁊ Ariſtomenes apud Marullū.Sic achellomenus in Pylade.Berenice es.nō p o berenice q̄cq̄d dicat Neſtor authore Antonio parthenio interprete Catulli. Iuuen̄. Deinde adamas notiſſimus ⁊ berenices. In digito factus precioſior fuit egypti regina:⁊ alia herodis filia:⁊ quarūcūq̧ nomen fuerit corripictur: aliqui excipiūt Berenix quod nuſq̧ inueni Berenicis : vide i ante c. Carcenas piſcis eſt in Oppiano. Carmenion viri nomen. Mar.lib.x.Ne te carmenion vocem ſororem.phal.eſt.

¶ Celeneus viri nomen. Clymene phaetontis mater .vide o ante d. Rhodos. Clymenas viri nomē apud Ouid.vj.met. Utrūq̧ per y grecū ſcribitur Clazomene arū. oppidi nomen. Hora.lib.vij. Perſius hic per magna negocia diues habebat clazomenis etiam lites cum rege moleſtas. In Calepi. male dicitur penultimā pduci Cromenon in Pylade. Diadumenus viri nomen. Mart.lib.iij. Hoc tua ſeue puer. Diadumene baſia flagrant.Echeneis.vide echinus e ante c.Eumenis f ria.Sil.li. ij. Eumenis in medios irrumpit turpida cetus. Eumenius viri pprium in.xj.ene. Eumenes tū pducit̄ vt quidā volūt Eurymene aurum cum y greco.Vale.Flac.li.ij Inde ſalutauit eurymenas.Eugenius eugenia : vt amphigenia. Eumenides vir in iij.triſti. Ouidij. Echimenes p mul.in Pylade.Eulimene nympha in eodem.Hebenus ⁊ hebenū arbor.Verg.j.geor.Fert hebenū. ſolis eſt thurea virga ſabeis.Helena vel helene etiā diue Auguſte nomen. lʒ indocti tum velint produci.vide Melenaus.Helenus viri nomē.Ver.iij geo.Hos helenus monitus.Helenū frutex.Herenius teſteq̧ Bebellio. Hyppomenes viri nomen apud Ouidiū in x. met. Hymeneus. Idaſmenus viri nomen.vide i ante d. Idomeneus viri nomen .iij.eneidos.

¶ Iphigenia.vide i ante a.ſic agenius:⁊ eiuſdē originis cetera. Iuuenis.hora.Imberbis iuuenis.Ingeniū ⁊ ingenuus ⁊ ingenitus:⁊ cōpoſita aduena alienigena ꝛc. Ialmen⁹ vir in Auſo. Melpomene n.uſarū vna apd̄ Ver.⁊ alios miſſumenos odio dign⁹ ⁊ diſplicēs:ſʒ diſexapotos dr̄ iucūdiſſim⁹ ⁊ maxime optat⁹. Mar.in apopho. Non e in turba quiſq̧ miſſumenos iſta ſed poterit quiuis eſſe diſexapothos.

¶ Miritenes lapis precioſus. Priſc.in perihe. miritenēq̧ bonū nardi cum reddat odorem. Nyctimene es. puella in noctuā verſa cū y greco in prima ſyllaba. Ouid. ij.meta. Crimine nyctimene noſtro ſucceſſit honori. Potes pro noctua capere

¶ Neriene variatur:teſte Sellio. Oecumenicum per ε.

Genos. Diogenes Origenes. Sthenos Boryſthenes. * Demoſthenes. Eloquum et phamā demoſthenes ac cicerionis. Pliſthenes Armenia Aſenech. Achemenes Achemenides. Ambenus alcamenes ariaſmen⁹ Amphigenia. Berenice Carmeniō Celeneus Clymene Clymen⁹ Clazomene. Diadumenus Echeneis. Eumenis. eurymene Eugenius Hebenus Helena Helenus Hippomenes. Idaſmen⁹ idomene⁹. iphigenia Iuuenis Melpomene. Miſſumenos. miritenes Nictimene.

¶ Olenos ⁊ olenus: vide o ante l. Orchomenus theſſalie mons. vnde orchomenum oppidum et orchomenon fluuius. vnde adiectiuũ orchomenius a. um. Ouid. v. meta. Uſq; ſub orchomenon. Ormenus viri nomen apud Papi. in. x. theba. Ormenis nympha in epiſt. Deianir. ormenium vicus. Ormenius conditor eius in. ix. Strab. Orcomenus o ante c. Par[th]enio. Eraſmus ad Suaguinum. Necnon parmeno vir Terentianus phal. eſt. ſic parr[h]enio.

¶ Poemenis. vide oe diphthõgon ante m. Parthenos cũ th aſpirato. i. virgo: vnde parthenice. Parthenius viri / montis / ⁊ fluuij nomen. Appellatiuum vero ꝓprie eũ ſignificat qui ex ea que virgo nupſit natus eſt: vt dicit Mãcinellus illud Juue. ſat. xij. Mittere lances parthenio factas parthenope in Uergi.

¶ Periclymenus cum y greco in tertia ſyllaba viri nomẽ eſt apud Oui. in. xij. me. Philopomenis vir in Auſo. ⁊ Phonolenides. xij. meta. Porſena Romanorum rex. Mar. lib. j. Urere quam potuit cõtempto Mutius igne Hanc ſpectare manum porſena non potuit. ſic ceteri ferme. Uerg. tamen metri gratia per geminum nn porſenna dixit in. viij. eneid. Necnon Tarquinium eiectum porſenna iubebat accipere Stelenus Telomeneus. Tiſamenes vir in Pylade.

Olenos Olenus Orchomenus Ormeni⁹ ✱ Parmenius. Uer. frigora partheni-os canib⁹ circũdare ſaltus Parmeno Parmenio Poemenis pthenos periclymenus Porſena

¶ Ae ante n amphiſibaena ſerpens. Bolithena piſcis. Balena marina belua Celeno harpyiarum vna ⁊ etiam pleiadum. Celene arum. oppidum phrygie dicitur quoq; ſingulariter celena. teſte Neſto. Celena vrbs. teſte Tortellio. Dracena draconis femina. Encenia ⁊ quicquid eſt a cenos. i. nouus. Hyena cum y greco Lacena. Lacena Murena. Nazarenus. Pareneſis admonitio. ſic apeneos. Proſcenium: quia eſt a ſcena Phocena piſcis.

Aeante n.

¶ Oe ante n. Amoenus amoenitas ⁊ c. apoeninus vt vult Seruius quia a poenis nomen habere putat. Neſtor ⁊ alij per geminũ nn ſine diphthõgo appennius ſcribunt. Buthoenus cum th aſpirato. i. hercules: teſte Georgi. Ualla. Camoena. Caloenum vinum optimum. Lagena ⁊ quicquid eſt ab oenos vt philoenos. ⁊ a cenos. i. cõmunis: vt epicenum. ⁊ a ſcenos. i. funis: vt oxyſcenos. iuncus marinus quaſi acutus funis oxys acutus eſt cum y greco holoſcenos etiam marinus iuncus quaſi totus funis. nam holos totus eſt. Prothenor.

Oe ante n Apoenin⁹ Apẽnin⁹

E ante p.

¶ E ante p. corripitur. vt telephus. elephas.

¶ Exceptio.

¶ Aeſepus fluuij nomen. Hinc aeſepius. a. um. Ualerius Flac. lib. iij. Ampycides petit aduerſis aeſepia ſyluis. Flumina ⁊ equoreas pariter decurrit ad vndas. Ego video in prima habere ae diphthongõ. Neſtor legit vero aſepus: q2 putauit corripi apud Priſcianũ in perihege. Atq; malos lemures qđ pellit murus aſepi. notũ eſt apud Flaccũ ꝓduci. ⁊ opinor neſtorẽ decipi: q2 apud Priſcianũ in oĩbus libris quos vidi etiam diuerſarũ impreſſionũ habet iaſpi non aſepi. ſic. Atq; malos lemures quod pellit munus iaſpi Itaq; quantum ad diphthongon attinet Tortellio ſuffragor. Aſclepius viri nomen grece habet in ſecunda ſyllaba ae: quam in e longum vertimus author eſt Neſtor Macer male variauit.

¶ Joſephus ſimiliter grece ſcribitur per ae quã in e longũ vertimus: teſtib⁹ Neſtore Antonio Nebriſſenſi in quo non optime ſenſit Sulpitius vt in epodo anate cremo muliere ſcrypilo: in quibus tamẽ dicit ſe tritum vſum ſequi: quod verum non eſt ſi de doctiſſimorum vſu loquatur. Inepte itaq; dixit Riga in libris regũ. Inde refert Joſephus ꝙ mira gerens eleazar: Lycepes centauri nomẽ in Pylade. recte ꝓducit

Aeſepus ✱ Priſcia. in per. he. Atq; Nebriſſen. aſepi legit citatq; carmẽ priſcia. Joſephus

¶ Ae ante p. Hypepa orum: cũ y greco Lydie vrbs mõti adiacẽs ab hypo. i. ſub ⁊ epos cacumen: ⁊ vertex. hoc eſt ſub cacumine. Ouid. vj. meta. Orta domo parua paruis habitabat hypepis. Preſepe preſepio is. et ſiq̃d hinc fit aliud apud antiquos diphthõgon habere conſueuit: teſte Neſtore. Palephatus palepelis palepaphia ⁊ ſimilia a pale diu. ⁊ paleos vetus.

ae ante p. Hypepa ✱ Preſepe Uergi l. in buc. quũ ꝓmũ paſtire petent preſepia tauri.

¶ Oe ante p. Hedoeporus viator Hodoeporicũ: id eſt itinerarium hoc eſt liber aliquod iter deſcribẽs. nomen itinerarium Bebelius credit eſſe barbarum licet itinerator verbum nõ ſatis elegãs in Apuleio legat. ⁊ Calepinus ponat iti-

Oe ante p

nerariū.ſi tñ in Hiero.vſq̄ inueniat nō multū dānanero:ſ3 odoeporicū libētiꝰ dixe=
ro.Synalepha.epiſynalepha:⁊ ſi quid ſit ab aloephe aliud per oe diphthōgō an= Synale=
te p ſcribatur teſtibus Tortellio ⁊ Neſtore cum Georgio Valla placentino. pha

¶E ante Q corripitur:vt diequinti diequarti:vel diequinte vel quarte aduerbia temporis contra primitiui naturam corripiuntur:teſte Gellio.li. E ante q
ix.noctium atticarum.

¶E ante R corripitur:vt magiſteriū:Tibulus.Quū mea ride=
bunt vana magiſteria:miniſteriū:bucerus.quarcerus: inferus: ſuperus: poſterus. E ante r.

¶Exceptio.

¶ propria fere producūtur:vt Homerꝰ falcranꝰ cythera orū.Cythere es.i. venus.
Auſoniꝰ.in epyg.Nec bis cincta Diana placet nec nuda cythere.at p Venere Cy
therea cōtra primitiui naturā corripitur vbiq̄ preter q̄ ſemel in faſtis.Vergi.in.j.
enei.parce metu cytherea:manent immota tuorū fata ti...ſic cytherius. Abdera Propria
Acheras Iberus iberia ⁊c.plurima tñ corripiuntur:e quibus multa hic ſubieci. * Home
¶Acheron.Luc.lib.iij.preparat innumeras pupes acherontis adusti portitor ma Hora.En=
le habetur in Calepino id nomen ae diphthongo debere annotari ⁊ eſſe femini.ge. nius ⁊ ſa=
quū ſit maſculini fluuius eſt infernalis.Aſterie aſteris aſterion ⁊ q̄cq̄d eſt ab aſter. piens ⁊ for
i.ſtella.vt aſteriſcus.Bructerus.Bellerophon.Cerberus craterus.Cic.Cremera ca tis ⁊ alter
mere camerius caſperula caſperia.Eucherius.Eleutherius eleutheria eleuthere homerus.
cperie.Glycerie glyceriū.Hiero.hieroſolymꝰ.hieroſolyma:⁊ quicq̄d eſt ab hieros. Cythere
i.ſacer niſi p ſinereſi3 pferat.Manilius hiera ſyracuſas:ſolamisnāq̄ viget.Athe cytheres
nas inſule nomē eſt apud Vergil.eſt triſyllabū ſcda pducta nymphe nomen in.ix. acheron
enei.Quos iouis eduxi luco ſylueſtris hiera.Sil.li.xiiij.hic mitis hierōis opes hic Hiera.
ſancta vetuſta.ſynereſis eſt.Baptiſta in hiercus ſynereſin fecit:⁊ nihilominꝰ corri=
puit dicens in ecloga.x.Unde coit rurſum tandem hiericuncte relicta. Iuuencꝰ hie
remiam dicere aliȷ pars eſſe prophetā.Hyemera.Laberius.Mar.lib.vj.af ... nas li
beri quid ergo non vis pro laberi. Phal.eſt.Merineros viri nomen in.xij.me.Nu=
ceria.Sierus.Proteros loci nomen in.iiij.Martia.
¶Silerius fluuius qui eſt ſiler.Sil.lib.viij.Nunc ſilerus qui nutrit aquis. Cyberius
¶Sigerius.Staberius apud Horatium in.iij.ſat.
¶Tyberis tyberinus tyberius.Horat.ſat.iij.lib.ij.Te tyberi nūerare canis abſcon
dere triſtem extimui vetūs eſt a tyberius:adeo indocte dixit. Sidoni.in.iij. panegy.
¶Capreaſq̄ tyberi.Tripherus viri nomen apud Iuue.ſa.xj.Valerus viri nomē.x. Valerus
eni.Quē tñ haud expers Valerus virtutis auite.Valerius viri nomen.Horat.ſat. Valerius.
vj.Cōtra Luini Valeri genus vnde ſuperbus Tarquinius regno pulſus fuit vniꝰ
aſſis.apocope pro Valeriȷ.Ergo non recte dixit Petrarcha in.iij.li.epi.Inſigne exē Nicerotes
plum Marcuſq̄ Valerius offert.adde dictis.Nicerotes pigmētarū nomē vnde ni= * rhyno=
cerotianum vnguentū appellatur.Mar.lib.x Nimbis ebria nicerotianis.phal.eſt. ceros.
Et ab edos.i.amor cōpoſita:vt phileros otis. ⁊ ab ceros cornu:vt rhynocerosotis. Mart. Et
Aegoceros.Camerinꝰ camerina etheriꝰ ameriū amerinus aptera luceria Aegeria pueri na
Noueriū Treueri ⁊ que non occurrunt plura.Notentur cōpoſita q2 producuntur e ſu3 rhyno
longis vt enimuero.Seuerus ſequens verum : ſed etymologia potius q̄ compoſi= ceretis ha
tio videtur:hinc aſſeuero as.perſeuero as.Papinius.iiij.ſyluarum.Nam ſi ludere bent
grype perſeueras.phal.eſt. Seuerus.
¶Arteria orū pluraliter.Luc.li.iiij.Preterea radit vox fauces ſepe facitq̄ aſperio aſſeuero
ra foris gradiens arteria clamor.dicitur quoq̄ arteria e ſingulariter.Cice.Leduntur perſeuero
tur arterie. Gellius.Arteria eſt conceptaculum ſpiritus naturalis.Quidam nō re Arteria.
cte corripuit vt notat Calepinus.
¶Auſterus apud Horatium ſat.ij.Baptiſterium per η. Cyperus
Cyperus:vide i ante p.Cratera/Cauteria/clyſterium/coemiterium/cantherius cē Cratera.
turia/Chariſteria ſcribuntur per η. Cauteria
¶Dicterium breuiter acuite falſeq̄ dictum.Mar.lib.vj. Omnibus arrides dicte= Dicteriu3
ria dictis in omnes.Sic te conuiuam poſſe placere putas. Galerus
¶Elaterium per η vt ergaſterium.
¶Galerus capitis tegmen.Iuue.ſat.vj Et nigrum flauo crinem abſcondente ga=
lero diminutiuum eſt.galericulus.hinc galerita alauda:a galeri ſimilitudine pro

pter plumam elatam in capite, vide colon O ante L.

Myſteriũ.

¶ Myſterium. Auſonius ad theonem. Accipe congeſtas myſteria friuola nugas.
ſic Ouid. ceteriq̧ monaſterium per u producitur.
¶ Nicetrium. vide i ante c per u vt oenanthera.

Niceteriũ. ✱ Iuuen. et ceromatico fert niceteria collo.
Poderis. panthera. Pſalteriũ. Soteria. Statera.

¶ Poderis veſtis quedam: male dr in Calepino corripi qꝛ teſte Neſtore, cui ſuffragãtur doctiſſimi viri Badius ⁊ Antonius Nebriſſenſis grece ſcribitur per u quã in e longum vertimus: male corripit a Riga. ¶ Pãthera: facile reperies teſtimoniũ. ¶ Pſalteriũ organum muſicum hebraice nablon dic. f. Verg. in ciri. Nõ arguta ſonãt tenui pſalteria chorda. Errauit i hoc vt in pluſculis Arator ad Vigiliũ papã ſcribens. Metrica vis ſacris non eſt incognita libris. Pſalterium Lyrici compoſuere pedes. Preteritum per u vt phaleria.
¶ Soteria. vide o ante t. Seuerus iam dictũ eſt. ¶ Statera. Mar. li. x. Nõ ergo eſt manus iſta: ſed ſtatera. Papi. lib. iiij. ſyl. Repit languida quadrupes ſtatera. phal. ſunt. apud Papi. teſte Domitio ſignificat lignuũ. vnde vincto fune ⁊ alligata mula trahebatur currus a ſimilitudine ſtatere: que eſt inſtrumẽtum quo res ſine bilancibus ponderãtur. Synteresis per u

Trieteris.

¶ Trieteris ſtriũ annorũ ſpaciũ: hinc triaterica facia que tertio quoq̧ anno fiũt ſic dieteris biẽniũ eſt, etos annus eſt. Stat. iiij. theb. Ludic ⁊ atra ſacruz recolet trieteris ophelte. Ver. Audito ſtimulãt trieterica Baccho. Sil. lib. iiij. Edonis, vt pangea ſuper trieteride motu. Trieris teſte Neſtore per u ſcribit ⁊ ꝓducitur nauis eſt triremis cuius prefectus Trierachus dicitur ſcda itidẽ ꝓducta. Thymiaterium per u.

Ae ante r. Megara. Syncer⁹ ✱ Flaccus Syncerũ eſt niſi vas quodcũq̧ infundis acescit.

¶ A ante r. Arcaera currus vndiq̧ clauſus. Arcaeris ſecuris aerea: qua i ſacrificijs vtebant ſacerdotes. ¶ Aphereſis epaphereſis diereſis ſynereſis ⁊ qcqd eſt ab hereſis. ¶ Chimera. ¶ Citheron cũ i latino viri ⁊ montis nomen
¶ Megera furia: at ꝓ Herculis vxore: nec ꝑ ae diphthongon megera: nec per ſecũdam vocalẽ. Megera: ſed per a primã vocalẽ megara dicẽdum eſt teſte Domitio in illud Mar. lib. xj. Tu Megarem credis non habuiſſe nates. fuit Creontis filia.
¶ Machera cum ch aſpirato. i. gladius. ¶ Neera. Procerus: ſyncerus: ⁊ quicquid eiuſdem eſt originis. Phaleterus viri nomen.

Oe ante r.

¶ Oe ante r Pomoeriuz: quaſi poſtmoenium locus eſt intra extraq̧ muros: vbi edificare nõ licet, inepte capitur pro pomario. Luca. Lõga per extremos pomoeria iungere fines.

E ante s.

E Ante S. corripit: vt Epheſus. Notentur cõpoſita obeſus adeſus. Arator. lib. ij. Jam ſermone potens: Epheſi conuerterat vrbem. ſic ceteri docti contra indoctos

¶ Exceptio

Numeri.

¶ Producuntur numeralia quecunq̧ habent e ante ſimus a. um. vt viceſimus ⁊c. Sidonius in pfatione de laudib⁹ Narbonis. Nã qđ carmine pro tuo repẽdo. Hoc centeſima laudiũ tuarũ eſt. phal. ſunt. vide gtm laudium: producuntur omnia a neſos. i. inſula: vt, proconneſus peloponneſus cherſonneſus ⁊c.

Arceſius. Carcheſiũ. Catachreſis. Carceſus. Cabeſus. dioceſis.

¶ Arceſius vlyſſis auus, vide a añ e. ¶ Laertes. ¶ Charcheſiũ cũ ch aſpirato poculum. Valerius Flac. lib. j. Ipſe ter equoreo libans carcheſia patri. ſic ait. Eſonides Eſt ꝗꝫ naualis vel pars ſumma eadẽ ſeruata quãtitate. Catachreſis abuſio ſcribitur teſte Neſtore grece per u ita: vt amphoreſis: teſte Soudano. Carceſus in Valerio Flac. ⁊ fluuij vrbiſq̧ nomen. producitur in ſtrabone. Cabeſus vrbis nomen in. xiij. Strabonis producitur Cineſias perinde apoſiopeſis exegeſis.
¶ Dioceſis: qꝛ teſte Neſtore (cui ſuffragantur Calepinus ⁊ Antoni⁹ Nebriſſenſis cũ ceteris doctis) ſcribit grece cum oe diphthongo in ſcda ſyllaba ⁊ u quam in e lõgum vertimus in tertia ſyllaba ineptiſſime itaq̧ dicitur dioceſis penultima breui
¶ Diaporeſis dubitatio teſte Calepino.

Eccleſia. Etheſie. Saleſus.

¶ Eccleſia grece p u ſcribit: ideo optime dixit Baptiſta. Flumina ⁊ ablutos genitrix eccľia lacte. Eccľiaſtici ſcriptores plurimi hoc nomẽ corripuere: quos nec i hoc nec in pluribus imitandos credo nec ipſum Lactantium aliqui doctiſſimum dicẽtem, Eccleſie paſtor: hubere lacte ſinu. Etheſie. vide e ante s. Epitheſia phorbantis mater in pylade. Eutreſis vrbs in Homero.
¶ Saleſus fluuij ⁊ viri nomen. Papi. iij. ſyl. Et lacedemonij pecuaria culta; Saleſi.

pro viro producitur in.vij. enei.Seneſa oppidum eſt:teſte Soudano.
¶ Haleſus fluuius ⁊ mons non longe ab etna. Colu.lib.xj. Et q̄ Sicanij flores legi Haleſus
ſtis haleſi. p̄ducit̄ p̄ viro.quodā.in.vij.enei.⁊ ix.ij.meta. Herbeſos oppidū prope hy Herbeſos.
blā. Sil.lib.xiiij. Non herbeſos iners. Haleſinus fons. Priſcianus in perihe. hic et Haleſin⁹
haleſinus fons ⁊ mitiſſimus vndis.herbeſus in verg. Itaceſius in.viij.Sil.
¶ Ieſus grece ιησους per η ita:quam literam in e longū vertimus:nec vllam obti Ieſus
net aſpirationē:vide finē primi libri. Prudētius licet er Iſus p̄ Ieſus dixit:id ego
nollem imitari:vt Sile ſub obliqua precioſā p̄derit Iſu .non finit poſitio.vocali in
cōſonantē verſa Ieſu dicere. Lycabeſos cū y greco mōs Atthicus :vide Megaleos Lycabeſos
ante g. ¶ Larneſus: teſte Soudano eſt quoddā oppidū Lyrneſus oppidū phry:
gie Uer.xij.ene. Lyrneſi dom⁹ alta ſolo laurēte ſepulchrū:cū y greco vt q̄ȝ gemino ſſ Lyrneſus
ſcribit̄ Lyrneſſus Theſſalie oppidū. Marpeſus mons pari:vt Serui⁹ inquit.hinc
marpeſius a ū. Uerg.vj.eñ. q̄ ſi dura ſilex aut ſtet marpeſia cautes. Magneſia eſt re Marpeſ⁹
gio ⁊ vrbs ⁊ p̄montoriū: teſte Meſto.hinc magneſij aut magnetes p̄pli. Matheſis magneſia
q̄ vt Nebriſ.ait grece per η ſcribit̄ μαθησις ideȝ dicūt Badi⁹. Calepin⁹ Bebelius Matheſis
⁊ ſenſit Baptiſta mantuan⁹ dicēs. Sunt ſophie p̄tes eſt ingenioſa matheſis. Mata
ratius ⁊ Soudanus dixerūt corripi mathe forſitā authoritate Appolinaris in.ij.pa
ne dicētis. Percurit Matheſin numerus interrogat vmbras. ſȝ is plerūq̄ errauit
p̄pter ignorantiā grece lingue vt per hermolaū p̄bauimus. ideo melius puto p̄du
cendū eſſe hoc nomē cū Baptiſta ⁊c. Megaleſia feſta ⁊ ludi magne dee. Oui.iiij.faſt. megaleſia
Inſtiterā quare primi Megaleſia ludi Urbe forent nr̄a. Maleſus teſtibus Badio ⁊ Maleſus
Bebelio. Mileſius a miletus poſſeſſiuū. Uerg.geor.iij. Mileſia vellera nymphe car Mileſius
pebant. Micaleſos p̄montoriū oncheſti ciuitatis vt ait Lactā.in.vij.the. Papi.vbi micaleſos.
p̄ducitur. Moneſ⁹ viri p̄priū. Sil lib.vij. Eminus hos:gladio ſapharū gladioq̄ Moneſus
moneſum ⁊ morinū.moneſes ae.viri nomen.in.vj.Ualerij Flacci. Myndeſos cum y Moneſes.
greco.vrbs Syrie . vnde myndeſius a.um. Oui.v.meta. Occidit ⁊ celadon mynde myndeſos
ſius occidit aſtreus meneſis : vt vulgo apud Hora.legi⁹ per e in prima ⁊ in ſecun: Meneſis
da ſyllaba:aut per i in prima ſyllaba mineſis vt eſt in Oppiano.teſte antonio mā Mineſis
cinello:fuit viri potentis ⁊ clari nomen. Hora. Ode. vj.lib.iij.car. Iam bis meneſis
et pacoſi manus.verſus eſt alcaicus dactylicus:mineſis per i. Opeſos vide e ante s Opeſos
menſembraicū oppidi nomen eſt. Oneſimus viri nomen interp̄tat̄ vtilis. Oneſis Oneſim⁹
eſt iuuamen vtilitas : ſed inuenio vulgo per e in prima:et ae diphthongon in ſcđa poeſis
ſyllaba enaeſimus Ouid.viij.met. At non letiferos effugit enaeſimus ictus phrone phreneſis
ſis ⁊ prymneſium per η. Poeſis. Hora in arte. Ut pictura poeſis erit. Pleureſis grece
pleuritis idis,dicūt a pleuras.i.latus eſt em̄ laterū dolor. Macer. Coſtaꝝ quā pleu
reſim vocat Attica lingua. Prudentius macro non indoctior corripuit.
¶ Phreneſis Iuue.ſat.xiiij. Cuū furor haud dubius quum ſit manifeſta phreneſis
ideſt furor ⁊ amētia.q̄dā phrenetis legūt teſte. Manci. Mar.lib.iiij. Declamas in fe
bre mathon.hāc eſſe phreneſin. Si neſcis nō es ſanus amice mathō. Seren⁹ licet er
corripuit dicēs. Ex vitio cerebri phreneſis furioſa mouet̄:necū eſt doctiſſimus. Ne ſynteresis.
briſſen.phileſius,in ibide . Ouidij. ¶ Sintereſis:teſte. Neſto.⁊. per t in ſcđa ſyllaba: ſynoeceſis
non cū đ ſcribit̄ dici pōt attētio ſeu cōſeruatio. Non a ſyntherco.i.cōſeruo deriua t. Sperche
Eſt aīe pa q̄ vitijs aduerſat̄:⁊ ſeſe ſemp immaculata cupit a pctō ſeruare Synoeceſis ſiades.
per oe diphthongō in ſecunda ſyllaba.i. cohabitio. p̄ducit̄ teſte Meſto.cum y greco Theume:
in p̄ma ſyllaba:ſic em̄ a ſin.i.con ⁊ oecos domus. Spcheſiades p̄tonymicū a Sper ſus
gelius viri p̄priū p̄ducit̄ ī li. v.met.Oui. Theumeſus mōs apđ thebas.hic Theu: Theoreſis
meſius frequēs in Papi. Theoreſis cū th aſpirato,i.cōtēplatio:p̄ducit̄ teſte. Meſto Titareſus
re.Theome contemplari. Telmeſis vide t ante đ Cnidos. Termeſus in perihegeſi Uageſus
¶ Titareſus fluuius quem orchum etiam dicunt. Luca.lib.vj. Defendit titareſos
aquas male legebat̄ cytharoedus:vt notauit Antonius Sabellicus. Uageſus per
primam vocalem ante g in.x.Sillij.

Ae an̄ s. Anapaeſtus . anaeſum herba anchaeſa vaſa caelata q̄

circūcidendo fiat: ipſumq̄ celare hinc dictum eſt đ in.l.verſo Clytēneſtra mulieri[s]
p̄priū Dioceſarea.a Ceſare.vt noceſarea. Epheſtion viri nomen. Paleſtra paleſtri Ae ante s
ta paleſtina.⁊ apud Priſcianum in perihegeſi.maſeſylū populi.nomen.

Oe ante s argiroeſa:teſte Tortellio vrbs aetolie. Oe ante s

E ante t paracletꝰ

E Ante t producitˀ: vt ortygometra.i. coturnix vel mater ortygum .i.coturnicũ: vt tetygometra cicade genus. interpretatˀ Cicadarũ mater Tetrix cicada eſt: meter mater: qđ per u ſcribitˀ teſte etiã Neſtore. Paracletus teſte cũ ceteris doctis philelpho a paracleo.i.hortor: rogo. cõſolor: vnde paracletus cõſolator đr. Bapt. Mãtua .in agone Margarete ſumit pro angelo quodã dicẽs. Cui nomen paracletus erat deſcendere mandat. Multi inepte corripuerunt paraclitus: qꝛ ſcribitur grece per ei diphthongũ παρακλειτοσ nos autẽ vertimꝰ ei diphthõgon in e longũ: vt ευκερια ſic paracleitos paracletus. nõnunq̃ tñ ꝓpter euphoniã vertimus ei in i longũ: vt thaleia thalia author Seruius in illud Vergilij. Noſtra nec erubuit ſyluas habitare thalia: muſa. ⁊ grece ait thalia: nã latine thalea debuit dicere: ſicut κυθερ α cyterea: ſed ꝓpterr euphoniã cõtempſit ius regule et ideo in grecitate permãſit hec Seruius. Quãobrẽ Tortellius ait per e paracletus quidẽ dicendũ fuiſſe maluerũt tñ noſtri paraclitus: vt idẽ ſit ſonus apud nos q̃ fuit apud grecos. Et forte ꝓpter euphoniã ſic agapitus dixere nõ agapetus. Propterea vir doctiſſimus Curius Lãcilotus ait. paraclitus mera eſt oſtentatio vt brabiũ nõ brauiũ Gaſparũ / Hamilcarũ ⁊c. vtut eſt penultima ꝓduceretˀ tñ: lꝫ Prudẽtius ⁊ alij multi corripuerũt. Nec đr cum y grego a clitos .i.inſignis paraclytus. Nã vt ait Philelphus in.xiij.li.epiſt. Si hoc nomẽ vſq̃ inueniretˀ: ſignificaret infamẽ: aut preter famã. nã para aliqñ ſignificat preter ⁊ diminutionẽ repreſentat, Clytos famã ⁊ inſignem: vñ inclytus: hoc autẽ dictu abſurdũ ⁊ impiũ eſt de ſpũ ſancto. ¶ Curetes ſine claſſici authoritate ne corripias. Notentur e correptis compoſita: vt pedentum in quinto Lucretij. Impeto: impetus: ⁊ ſimilia que corripiuntur.

Theton

¶ Exceptio.

* pietas

maro Inſignem pietate virũ tot adire labores impulerit

¶ Corripe denoiatiua in etas: vt pietas ſatietas: varietas: ⁊ cõpoſita a metron menem. tron dimetron ⁊c. ⁊ a theton cum th aſpirato in pma dũtaxat ſyllaba.i.poſitã vt ſyntheton aſyntheton antitheton epitheton: figurarũ noia. Agonotheta.i.certaminis diſpoſitor. latine munerariꝰ đr. aleotheta aliter poſita. Perſiꝰ. Crimina raſis librat in antithetis doctas poſuiſſe figuras laudatur. Argenetes Aſynthetos per e pſylon. ¶ Arete.i. virtus penultimã corripit. vtimur in q̃buſdã ↄpoſitis vt panaretus viri nomẽ. Anaxerete mulieris nomẽ. hoc interp̃tatˀ tutrix ꝟtutis illud ꝓ oẽm ꝟtutẽ ↄtinẽs: quo noie dictꝰ eſt liber Jeſu filij Syrach. Hier. in ꝓlogo ſup pabolas Salomonis. Fertˀ vt panaretus Jeſu filij Syrach liber. Mar. li. vj. Quũ peteret ferã media iam nocte matellã Arguto madidꝰ pollice Panaretꝰ Spoletina data eſt: ſꝫ quã ſiccauerat ipſe. Oui. xiiij. met. Viderat a veteris generoſam ſanguine teucri Jophis Anaxaretẽ humili de ſtirpe creatꝰ. Achete cicadarũ ſpecies arguta per e pſylon ⁊ Actiꝰ viri nomẽ in Sido. Aretalogus: teſte Mãcinel. in illud Juue. ſat. xv. Riſum fortaſſe q̃buſdã mouerat: vt mẽdax aretalogꝰ. in mare nẽo. Hunc abijcit ſeua dignũ veraq̃ charibdi đr ab arete.i. ars ꝟtꝰ: ſmo: oro: ratio: ꝟbum. ſtudiũ. Eſt itaq̃ iactãs ꝟtutẽ: tum ſuã: tũ alienã: ac fabuloſus ⁊ garruloſus. Neſtor cõtra Domitiũ negat ab arete dici: q̃ eſt ꝟtus: ſꝫ deducit ab aretos.i.placitus Tortelliꝰ. legit aretelogus: vt ſit oro: veluti mẽdax eſt ⁊ ſmo: q̃ Arete vxori Alcinoi dirigebatˀ: ſꝫ nugatˀ Tortelliꝰ: qꝛ vt Neſtor docet ex Apollonio ⁊ homero grecis poetis. Areta e. vel aretes. p Alcinoi vxore primã ſyllabã ⁊ tertiã ꝓducit. ¶ Arethuſa cum th aſpirato nympha in frontẽ ſui nois verſa: vel in fluuiũ potius. Oui. v. me. Cur ſis arethuſa ſacer fons. ¶ Acenetꝰ pedagogi nomẽ interp̃tatˀ: teſte Mãci. ſine cõitate ab a.i. ſine ⁊ cenetes.i. cõitas. ꝓpriã cũ ſpectabat vtilitatẽ. Juue. ſat. vij. Diſcipuli cuſtos premordet Acenetꝰ ipſe. ¶ Aſchetos cũ th aſpirato eq̃ nomẽ in. vj. the. Papi. Archetypus a. um. cũ th aſpirato ⁊ y greco i. exemplaris: vt ſit archetipũ vetus exemplar veluti qđ ipſe author fecit: ad cuius ſimilitudinẽ conamur ſimilia efficere: ſic dicimꝰ. Archetipus liber: aſchetypa vaſa ⁊c. ab archeos id eſt antiquus: vetus teſte Mancinello: ⁊ typos forma archeos tñ penultimã ꝓducit alij deducunt ab archos id eſt princeps: vt ſit pricipalis forma. Juue. ſat. ij. Et iubet archetypos pluteũ ſeruare cleanthas. ¶ Amethyſtus lapis cõtra ebrietatẽ valẽs. Calepinꝰ vult hoc nomẽ ſcribi cum th aſpirato in tertia ſyllaba: ⁊ y greco atq̃ cum th in vltima ſyllaba ab a .i. ſine: ⁊ methyſtis id eſt ebrius vel methe.i. ebrietas. Neſtor dicit vltimã ſyllabam eſſe ſine th ab a.i. ſine ⁊ methyſos.i. ebrius. hinc amethyſthinus, vel amethyſynus. Neſtor carpit Tortellium qui dixerat hoc nomẽ in tertia ſyllaba habere i lati-

arethuſa

aſchetos . achetypꝰ

amethyſtꝰ

Mar. Quũ potes amethyſthinos trientes.phal.eſt. Prudentius in pſycoma-
chia. Sardonicem pingunt:amethyſtina pingit iaſpis. ¶ Archetius viri nomen. Vergi archetius
lius ene.xij. Ferit enſe grauem Thymbreus oſirim arche cyium mneſteus. Epulo
nem obtruncat. Achates. ¶ Arneticus apud Macrum.
¶ Calpetus viri nomen. Ouid.iiij.faſt. Et tuus eſt idem Calpete factus auus.
¶ Capetus viri nomẽ. Oui.xiij.met. Clarus ſubit ecce latino Epit⁹ ex illo.poſt hũc Calpetus
capetuſq; capyſq; Chalet⁹ cũ ch aſpirato viri nomẽ apud Papi.lib.ix.the. Chryſe Chaletes
dẽtũ cũ ch aſpirato ⁊ y greco:vt chryſos.i. aurũ ⁊ vas aureũ vł i auro ligatũ chry Chriſen-
ſolctũ ſiue quod eſt auro ligatũ. Mar.in fine vj.li. Ponũtur ſemp chryſendeta Calpetiano. detum.
Siue foris ſeu cũ coenat in vrbe domi. Calpetian⁹ viri nomẽ:vide Chryſendetum calpetia
chremetaon viri proprium apud Papi.vij.theb. Phylea falcato chromin et chro- nus
metaona curru. ¶ Cynetes cũ y greco tertie declinationis muſca minutiſſima lōg; Cynetes
cruribus in capite habẽs roſtrũ:quo perforat pellẽ hoīs naſcit̃ ex humore:⁊ iuxta
aquas abundat.corripitur teſte Calepino. Cercetij populi in Priſcia.
¶ Darcetis femina in piſcem verſa. Ouid.iiij.met. Cogitat ⁊ dubia eſt de te Baby- Darcetis
lonia narret Darceti:quã verſa ſquamis velantibus artus. Stagna paleſtini cre-
dunt coluiſſe figura:vetũs eſt ⁊ corripitur ſimiliter in.vij.theba. Eictria in.j. Stra.
Epipetrum ⁊ epimetrum per epſylon.
¶ Eteretes.i. Cretenſes. Sil.xiiij.moenibus Eterectum nõ fauſta ad prelia minos. Eteretes
¶ Eetion.vide e ante e. Eicthuſa heſperetuſa ⁊ lampetuſa in Pylade. Feretrius. Feretrius
Juppiter a fero:aut ferio:vt docet Propertius lib.iiij.vbi poſt multa dicit. Hinc fe-
retri dicta eſt ab ara ſupba Jouis apocope eſt pro feretrij. Feretrũ a ferẽdo capil⁹ quo
mortui efferuntur vel etiã in capitoliũ captiui perinde ac mortui. Seruius ⁊ Var- Feretrum
ro dicũt pharetrũ eſſe grecũ ⁊ pinde per ph aſpiratũ ſcribi.nã greci pheretra vo-
cant aurũ argẽtũ:gẽmas:principũ imagines: hoſtiũ:ſpolia.⁊c.q̃ in pũpa ferebant.
Sil.v. Dona ioui portet pheretro ſuſpenſa crueto. Idẽ ante ſyphax pheretro reſi-
dens captiua pmebat lumina. Ver.eñ.xj. Sed venit in mediũ pheretro Pallante re
poſto pcubuiteq; ſup neutrã opinionẽ iprobãdã cenſeo. Hicetaõ viri nomẽ.vide in Hicetaon.
primĩ a añ e: Jaſi⁹ ergo i.iij. Jliados. Homeri recte dixit Nicola⁹. Bello pſtãs Hi- Herpeta
cetaõ. Herpeta morbus apud Macrũ Hecatebeletes ⁊ halict⁹ p epſylon.ſit hoc tñ hipetaon
tetraſyllabũ p ſyneresim penul.long.⁊ eretic⁹ p epſylon ſcribit. Hipetaon viri pro- Heluetij.
priũ. Valerius Flac.li.vj. Et nũc magnanimos. Hipataona geſſimonũq; nũc arimẽ Japetus
nolbũq; notat. Heluetij ppl'i. Mãtuanus in exhortatione cõtra infideles. Heluetij iapetides.
tibi dura acuũt venabula ⁊ enſes. Japetus viri ppriũ. Oui.in.j.met Quã ſat⁹ iape Lapetie
to mixta fluuialib⁹ vndis ⁊c. ¶ Japetides.vide a ante p. Lãpetie eo.ſolis filia. Pro Lucetius
pertius li.iij. Pauerat hos phoebo filia lãpetie. Lucetia Venetie oppidũ teſte Sul Maccetes.
pitio in illud Lucani lib.ij. Tu quoq; cõmiſſe nudatã deſeris arcẽ. Scipio lucetie. Magete
Lucetius lingua thuſca iouẽ ſignificat:q lucẽ dat q nomẽ apud Ver.ſolũ legit teſte maſſage
Seruio in illud eñ.ix. Luceciũ porte ſubeuntẽ ignesq; ferentẽ:ſed hic viri nomen eſt tes
¶ Maccetes e.vel macceta ae.i.macedo. Stat.in achil Quo maccte ſua tela ciẽt quo meretri
turbine ceſtũ. Magete ſcythie ppl'i apud eũdẽ in.ij.achil. Maſſageta e.vel maſſage- Nemeta
tes ae. Sciticus ppl's. Sil.li.iij. Nec q̃ maſſagetẽ mõſtrãs feritate parẽtẽ. Meretrix Obſtetrix.
notũ eſt:vt meretricor. Nemeta fontis nomẽ. Mar.lib.j. Et nemeta que vincit niues Orete.
Jamb.dimeter.hic primus pes dactylus eſt.neptea herba in Sereno. Phaeton.
¶ Obſtetrix ab obſtando:vide Pacumeius in u añ m. Orete ppl'i apud Priſ.in pi * mart.
hegeſi.poſt hos cercetij quos iuxta arenũ altis. Fluctuat equorib⁹:necnõ oretẽq; fe Audaci q̃-
roces. Phaeton:vide a ante e. pleureticus in Macro.pareneticus p epſylon. Phae ſt⁹ de phae
tuſa phaetõtis ſoror. Ouid.ij.me.plãgorẽ dederat equis phaetuſa ſororũ maxima tõte pater
hoc Tortel.male p oe ſcribit phoetuſa. Penetro cũ ſuis notũ eſt. Pharetra. Oui.ij. phaetuſa.
met. Eruit hic hũero pharetrã lẽtoſq; tetendit arcus. Pheretrũ dictũ eſt in feretrũ penetro.
Pyretrũ cũ y greco herba apud Macrum. Palpetus viri nomẽ.x.theb. Phlegeton pyretrum.
fluuius infernalis ſemp ardens. Clau.in.j.de raptu Proſerpine. Aequora gurgiti palpetus.
bus Phlegetõ pluſtrat an elis. Peucetius. Oui xiiij.met. Peucetioſq; ſinus me- phlegeton
ſapiaq; arua relinquit.ſed regius puteolos legit Pometij orũ vel ſingulariter po peucetius
metia e. Jtalie oppidum:vide i ante n. Jnuus. Suffetius aliqui per t ſcribũt mul pometij
ti per c.vide ſuffecius e ante c. ſpleneticus in Macro. Taygetus
¶ Taygetus ⁊ taygete vide a ante .i. ¶ Temetũ rectius pducit:qr apud Juuena- thelctuſa.
lem quidam duxerat nõ deduxerat legũt. Theletuſa mulieris ppriũ. Martialis.

lib.viij. Si Theletuſa venit ꝓmiſſaqꝫ gaudia portat. Trieteris deterie. trietericus
Trieteris. dietericus: vide e ante r. Triquetra Sicilia a figura nã triquetrus triãgularis eſt.
triquetra Sil.li.v. Hic Aetna cohors triqtris quam miſerat ous. Tyraſagetes. vide a ante g.
¶ Uegetus a vegeto as. teſtimonia facile occurrent. Uenetus venetie venetia. ſic
viri nomẽ Uenetus. vnde hec deriuata dñr vt ab heſperus veſperus apud Martia.
Uegetus. ⁊ alios nec auſim ꝓducere. Uenetia cũ Petrarcha in.iij.lib.epl'arũ dicẽte aterqꝫ Ue
Uenetus. netia mundus Neſtor tamen ꝓpter tot breues Petrarche ſuffragat̃. Uietus varia
* Juue. tur ⁊ eſt naturalibus deſtitutus viribus: a vieo es. Luc.lib.iij. nec ſupra caput eiuſ
contẽtuſqꝫ dem cecidiſſe victum. Ueſtem ſentimus. Hora.in epodo. Ode.xij. Quis ſudor vietis
illic vene ⁊ qꝫ malus vndiqꝫ membris Creſcit odor.
to duroqꝫ Ae añ T. agraetius: teſte Agraetio. Cynaetha cum y greco ⁊ th
cullo. aſpirato caprae nomen. Diaethus hiſtoricus cum th aſpirato. teſte eodem. Dicta
Uietus. cenãdi locus eſt ⁊ victus a diaeto male i. viuo ⁊ cõuerſor. Dieta eſt quoqꝫ eſt iudicij
Ae ante t. locus Nam dieteo. i. iudico: vt arbiter. Dietarij q̃ diete fuiũt. Dietite. i. arbitri. indo
cti dietam putant eſſe vnius diei iter. Melanchetes canis nomen interpretatur ni
gram iubam habens. Chetem cum ch aſpirato iubam dicimus. melã nigrã. Ouid.
iij. met. Prima melanchetes in tergo vulnera fecit. Menaetus aquile ſpecies. Nie
tus fluuij nomen. Panetius philoſophus Philetas poeta. Panetolium etolie, ma
De añ T ximus mons tanqꝫ totam continens Aetoliam.

De añ T. Coloetia: Damoetas viri nomen. Menoetius: vnde
menoetiades. Orotes e. ſardiũ p̃fectus: propoetides. Deucalion. Polypoethes. piri
E ante U. thoi filius. Timoetes priami filius. Timoetas viri nomẽ teſte Tortel.

E Ante U ꝓducitur. vt paraſceue preparatio a paraſceuaſo
i. preparo non vt indocti dicũt a para: ſcena primam corripit tantum: ideo (vt
notauit Neſtor) male dixit Riga in Luca. poſt paraſceuem lux que ſequitur phari
ſeos. vbi ſecunda in phariſeus male corripitur: quia rectiſſime ſcribitur gemino ſſ
phariſſeus. Beneuentum oppidi nomen compoſitione noſcitur et per compoſitionẽ
Longeuus diphthongon obtinet. Iſteuones. Bapt. corripit.

¶ I ante conſonanteis in Medijs.

I ante B. I Ante b corripitur: vt Delibutus contra multos: vide e an
te l Senſibilis corripitur a Lucretio. Alia in bilis a verbis quarte: vt ipm
ſenſibile: volunt variari. Sed melius dicit Aldus. Nomina in bilis ⁊ bun
dus a ſupinis formata penultimã ſupini imitari. vt deletũ delebilis ſcitũ ſcibilis:
cubitum cubilis. petitum petibilis. notum nobilis volutum volubilis: ſolutũ ſolubi
lis: ſititum ſitibundus: que producuntur. Contra corripiuntur territum terribilis:
moritum moribundus: ſtatum ſtabilis: qđ Priſcianus cõtra primitui naturam di
cit corripi: quia ſtatum a ſto putat produci.

I ante c.

¶ Exceptio.

Felicis. ¶ Oribaſus nomen. canis. vide lelaps e ante l. interpretatur mõtes aſcendens. Nã
Hora.j.ſ. oras mons eſt: beno. i. aſcendo. ⁊ ita videtur produci contra regulam de i in compo
Felicẽ aie ſitione. Perrhibia mulier in Pylade.
bãt acitus I Ante c corripitur. vt Epicurus: quod Petrarcha in ſecun
cuꝫ qlibet do.lib.epiſto. Ad Guilielmũ Ueronenſem male produxit. Orichalcum in ar
illealaric⁹ te Horatij: licet grece per ei diphthongũ ſcribat̃ teſte Politiano lib.j.epiſt. Aedicu
claudian⁹ la. Juue.ſat.viij. Si quis in aedicula deus vnicus. Notentur e longis deducta feli
de bello in cito cornicula cornicor radicitus.
alaricũ ſcd
nunqꝫ tm

¶ Exceptio.

mauoreſcõ ¶ Produc ex barbaris deducta noia in icus qualia ſunt pluria Gotthorũ Uãdaloꝝ
traxit i ar Germanorũ. ⁊ alioꝝ barbaroꝝ noia apđ veteres latinos vir repta: vt Hẽric⁹ vlric⁹
cũ res ala Alaric⁹ lederic⁹ lodouic⁹ athanaric⁹ Rodoric⁹ Gẽſeric⁹ ⁊c. q̃ nõ minus ꝓducenda
rice tuas ſũt qꝫ Jacob⁹ Joſeph⁹ adam⁹ ⁊c. lꝫ nõnulli male auſi ſũt corripe. Clau.in.vj. ꝯſula
In icus tu Honorij. En alaricus ait nõ qual' nup ouãtem vidimus. Mãtua. in exortatione
contra infideles. Hẽrice ſilebo finis. verſus eſt. Philelphus in decima ſcdc. Qui. fi
nem in vita nullũ nec rebus agendis, Conſtituit Frederice ſibi ratione carere Arbi-

nox. Neſtor ſcribit. Foedericus per oe diphthōgō in pma ſyllaba a foedus: ⁊ ideo
dicit penultimā corripere. Bebelius credit foedus ⁊ ido dici. Ego facile crediderim
Fredericus dici ex barbaro frederic. Nebriſſen. vult ſimiliter Theodoric⁊ penulti. Frederic⁹
lōga dici a theodoric. Ego puto ⁊ ſi Gottorū regis nomē fuerit: a greco Theodor⁹ Foederic⁹
vel theodoros deduci: vt a gallus gallicus ⁊c. ⁊ proinde penultimā corripi: lʒ libro Theodori
viij. dicat Sidonius Theodorice tue manus rogant. phal. eſt. vt in laudi. Narbo. cus
Theodoricus amat ſibiq̧ fidū. Aduerſos pbat ante p tumultus: in quibus ſynereſi
vſus eſt. Que aūt e latinis aut grecis deducunt ppria in icus corripiunt: ideo male
doctoribus intelligit illud Alexādri. In pprijs icus pducit: vt fredericus. Corripiun
tur itaq̧ hec ⁊ longe plura Mylicus: melicus ruſticus: monicus: ibicus: euthicus/
gnitolicus/ Stoicus/ vrbicus/ Gallicus/ Germanicus/ dominicus/ garricus/ attic⁹/
perſicus/ getulicus/ Ponticus/ ⁊c. Teſtimonia facilima inuentu ſunt: lege ſi dubi-
tes Neſtorem. Mar. lib. viij. Qui ppter cenā ruſticeccdo cocum: hic Ruſticus viri
pprīū. ideo pro diui Dionyſij ſocio turpiſſime pducit. At pulchre ſunt differentie
(inquiet aliquis) Ruſticus arua colit Ruſticus ad ethera ſcandit. Eſt helena mere
trix: crucis inuētrix ſit helena. Equora ſunt maria eſt vgo materq̧ maria. Cur nō
itidem recipitis hos verſiculos? Donat⁹ eſt doctor ſed donatus datus extat. Urba
nus eſt ſanctus: vrbanus habet honeſtus. Mobile felicis: fixū ſibi felicis optat. Si
has ⁊ ſimiles mille nugas effutiuiſſet greciſm⁹ aliqs: vel Alexāder: iam eſſent bar-
baris tanq̄ Delphica oracula. adeo tenaciter inherent ſemel male recepta. Profe-
cto he nuge etiā viros alioqui doctiſſimos in errorē duxere: veluti Guaguinū cum
quodā nō indoctiore dicentē. Sic me (crede) cui verſus dūice leuarūt: vt ſolet egro
tos dū venit alma ſolus potuiſſet recte dicere Macine ad macinū eū ſcripſit Que-
tūc lōgis ſunt pducunt: vt amiec. i. victoria. Philonicus ſtratonicus olympionices
polynices hipponic⁹ ⁊c. q̄ ſunt fere virorū ppria: vt Theſſalonica oppidi. cū th aſpi Theſſalo-
rato vt Theſſalus. Claud. lib. ij. in rufinū. Tāgebat macedō fines muroſq̧ ſubibat. nica
Theſſalonica tuos. Papi. lib. v. theb. Cōmēdat honorē Frontis ⁊ oblatā polynicis
munere grato. Loricā. fit a poly. ideo in ſecunda y grecū ſeruat: pduc vndecūq̧ eſt polynices
berenice. Iuue. ſat. vj. Grandia tollunt cryſtallina: maxima rurſus Myrrhina dein Berenice
de adamas notiſſimus ⁊ berenices. In digito factus precioſior. ¶ Berenicis idis. berenicis
oppidum. Sil. lib. iij. Affuit vndoſa cretus berenicide miles. ſic Eunica ⁊c.
¶ Amicus inimicus ⁊ que hinc fiunt. Perſius. Es modicus voti preſſo lare: dulcis Amicus
amicis amicio hinc nō eſt: ideo corripitur: vn̄ amictus ⁊c. amycus viri pprium cū Amycus
y greco naturalr corripit. Uergil. Nunc amyci caſū gemit. frequens eſt in Ualerio
Flacco: nec corripit ad differentiā appellatiui amicus eſt eū hoc latinū: illud gre
cū a grecis nr̄is amicus nullā rationē hn̄tibus pculdubio ſemp correptū: vt ab Ho
mero ⁊c. nā eiuſmodi differentiā ponere ſapit neſcio qd triuiale quale inter ruſti-
cus cōe ⁊ ruſticus pprīū barbarie primipili excogitarunt: q̄ res doctiſſimos quoq̧
decepit: vt frequēter notaui. Ergo ſi quiſpiā ab amicitia nomē aut cognomē naſci-
ſceret is amicus penultima longa diceretur: veluti in multis factū tam longis q̄ Anticus
breuibus: veluti. Ruſticus/ Seuerus/ Maximus/ Barbara/ Regina ⁊c. Apricus.
¶ Anticus producitur: vt poſticus/ apricus/ apricari/ ſole gaudens/ ⁊ ſole gaudere Apricari
Perſius ſat. v. Cicer ingere large. Rixanti ppronā vt flora lia poſſint. Aprici memi Apicius
niſſe ſenes. ¶ Apici⁹ viri pprīū. Mar. li. iij. De nullo quereris: nulli maledicis apici Aricia
¶ Aricia hinc arin a. iij. vrbs Italie. Uerg. vij. ene. Uirib⁹ inſignē que mr̄ Aricia Eq̄colus
miſit. Hora. vl. epi. Emptor aricini quondā verentis ⁊ arui. Aequicolus. vide ae di Caicus
phthōgon ante q. ⁊ ſine diphthonho. Eq̄colus vide ibidē: Bellicanus in Auſonio:
¶ Caicus fluuius. Oui. in. iij. de arte. Queq̧ bibunt: vndas myſe caice tuas. p mon Craticula
te ſilr pductū legi: ⁊ p viro apud Uerg. enei. j. Caici quoq̧ ppri ſunt germanie. Lu Canicula
ca. j. Et vos crinigeros bellis arcete caicos. ¶ Craticula a cratis diminutiuū. Mar.
in apo. Parua tibi curua craticula ſedet ofella. Petrarcha male corripuit in ſte Ne Claiuculs
ſtore dicens craticulam ⁊ gemino fecundum martyre buſtum. Canicula. Perſius. Cuticula
Sed quid agis ſiccas inſana canicula meſſes Iandudum coquit. ſic ceteri. Caprific⁹
¶ Clauicula neſcio an vſq̄ corripiat. producit certe a Germanico in arato. Qualis
ferratos ſubicit clauicula dentes. Cuticula. Iuue. ſat. xj. Nr̄a bibat vernū cōtractat Cunicul⁹
cuticula ſolem. Perſius. Semper ⁊ aſſiduo curata cuticula ſole. ¶ Caprificus q̄ a
ficus eſt. hinc caprificari caprificatio ⁊c. Perſius. Rupto iecore exierit Caprific⁹. Ca
p ruſici ſunt etiam caniculares dies. ¶ Cuniculus: vide u ante n. ¶ Coryceus certe

corripiť vt pꝫ in o añ r. Priſci.tñ in pṙhegeſi auſus eſt ꝓducere. Cutic⁹. Cõuitiuꝫ a vicis dictum in quibus plurimũ fit: vel a vocũ multitudine (vt feſto placet) quaſi cõuotiũ. Mar. li. iij. Lis erit ingenti faciet conuicia voce. hinc cõuiciari verbũ. Ceruical cętrico. ſoeticul⁹ meretricula ex primitiuis noſcunť. Embric⁹ teſte Sul. Eqcol⁹ vide eqcolus erica herba p ei diphthongõ. Febricito neſcio an veterũ qſq꜄ corripuerit: notaui nuper ꝓductionẽ apud Mar. li. xj. Febricitatẽ l aſiabit ⁊ flentẽ. ſcazõ eſt. quare cũ Macro nõ corripiã donec correptio ex veterũ aliquo nota fuerit. Fulica videť apd Sei. ꝓduci: cũ reliqs corripiã. Febriculoſus ꝗꝫ ꝓduciť. ergo ⁊ Febricula vt opinor. vide e añ b febris. Fuſciculus vir. in. ij. Mar. ¶ Formica. vide a añ d cicada. Grenicõ fluuius in Pylade. ¶ Junices ꝓduciť p cremẽtũ: qꝛ puto ſinglare eẽ iunix ⁊ ſunt iunices iuuẽce adhuc tenere etatis q̃ vitule eſſe deſierũt. Perſius. Tot tibi quũ inflãmas iunicũ omẽta liqueſcãt. Labicum ⁊ labicus labica: vide a ante b.
¶ Lorica. Ouid. iij. met. Loriceq꜄ modos ſquamis defenſus ⁊ atre Duricia pellis.
¶ Lectica lecticula. Mar. libr. ix. Dat tibi ſecuros vilis lecticula ſopnos Peruigil in pluma Catul⁹ eſſe iacet. ſic eſt in libris quos vidi Neſtor tñ legit tegeticula. Lumbricus vermis terrenus a lubricitate dict⁹. Seren⁹. Lũbrici ꝗꝫ terreſtres naſcẽtur olino. Macer lumbricos vẽtris hãc ſepe bibẽdo necabis. Lacerpitiũ: vide a ante g.
¶ Marica mater latini. Verg. vij. eneid. Hunc fauno ⁊ nympha genitũ laurẽte marica. Accipimus ⁊ etiam oppidi nomen vt dicunt Lucani interpretes in illud lib. ij. Per regna marice. eſt finis verſus.
¶ Matricida neceſſitate quadam apud Auſonium vt dictu m eſt.
Mauricius viri proprium iuſtiſſimi. Martialis libr. v. Probitate marcos: equitate mauricos. Scazon eſt.
¶ Myrica cum y greco in prima humile virgultũ naſciť in Jtalia. alio noĩe dicitur tamarica. Ver. Non omnes arbuſta iuuant humileſqꝫ myrice.
¶ Mendicus ⁊ verbum mendico as. vide Tetricus e ante t.
¶ Multicium veſtis. Juue. ſat. ij. Quero an deceant multicia teſte: nonnulli per t. multitium ſcribunt. ⁊ dicitur a multis ⁊c.
¶ Naſica viri nomen. Horat. ſat. xv. Filia naſice metuentis reddere ſolum. Naſica etiã vrbs Jndie eſt. at per ei diphthongon. Nauſicaa fuit Alcinoi filia. vide a ante a. Meſſica teſte Priſcia. Nouicius: ſed multi per t nouitius ſcribunt. Juue. ſaty. iij. Tetrumq꜄ nouitius horret porthmea.
¶ Numitius viri ⁊ fluuij nomẽ recti⁹ ꝓduciť tetraſſyllabũ eſt nõ (vt quidã putãt) triſſyllabũ. Numicus. Ouid. me. iiij. Jnfreta flumineis vicina numici⁹ vndis: ſic recte tredecimi eñ. author ex Oui. dicit. Vicina numicius vndis. Ver. eñ. vij. Tyrrhenum ad Tyberim ⁊ fontis vada ſacra numici pro numicij apocope. vt apud Hora. in. xix. epi. Brũduſiũ numici melior via ducat an appi. at l alia ep̃la apd eũdẽ vetus eſt. Nil amiraci ꝓpe res eſt vna numici. Nutrico as. ꝓduciť ab Eraſmo, dicẽte: atq꜄ eadẽ tell⁹ ſucco nutricet eodẽ: Pedico nomẽ ⁊ verbũ a pes pedos. i. puer. in Papeis dꝛ hr̃e p̃mã ſyllabã q̃ eſt in penelope ergo penelope in p̃ma videť hr̃e ae diphthõgon. Mar. pedicať oros fellat linus: olle qd a te. Jdẽ cõciſis natib⁹ nõ eſt pedico marit⁹. ¶ Palic⁹ ethnic⁹ deus fuerũt aũt palici duo: quoꝝ mr̃ Thalia ex Joue grauida metu Junonis optauit ſibi terrã dehiſcere. qd factũ eſt: ſꝫ tpe part⁹ rurſus exhibiti ſunt filij: quos ob id palicos dixere. de qbus pulchre Macrobius in. v. lib. ſat. Dicunť aũt palici a palin. i. rurſus ⁊ ᵏin venire. author Serui. l. ix. eñ. Oui. xv. met. Stagna palicorũ rupta feruentia terra. Sil. Et qui pñtes domitãt per iura palaci
¶ Poſticus. Perſius. Poſtice occurrite ſanne.
¶ Pudicus. Ouid. Lis eſt cum forma magna pudicitie.
¶ Phericus: ⁊ prodicus. vt quidam volunt.
¶ Poenicopterus. vide o ante n. Pluricus vir in Baptiſta.
¶ Periculum. Ouid. iiij. met. Quantaq꜄ vitarit narrare pericula geſtit.
¶ Pediculus a multitudine pedũ vermiculus capitis nec a pes. i. puer dꝛ ptra mltos: qꝛ prima corripiť: hinc pediculoſus ꝓ quo apud Mar. ineptiſſime legiť piculus: vt cũ Nebriſſenſi ſentio qui in nominato libro attulit hunc verſum. Et mẽti domiuus pediculoſi. quẽ magno labore qſiui: qꝫ ſuis legerẽ. Mar. tñ hũc verſum nõ aiaduerti: tandẽ repperi in lib. xij. hinc menti dñs periculoſi: vbi legi dꝫ. Hinc menti dñs pediculoſi. phal. eſt. Subijciã totũ poene epigrãma: ne qs dubitet pediculoſi venuſte. periculoſi vero inſulſiſſime legi.

Coricus
Cõuiciuꝫ.
Ceruical
Embricus
Eqcolus
Febricito.
Febriculoſus.
Junices
Labicum.
Lorica
lectica.
Lũbricus.
Marica
matricida
maurici⁹
myrica
Medicus.
mendico
Naſica.
* martia. Gaudet in effoſſis habitare cuniculus antris.
Nouicius
Numici⁹
Pedico
Palicus
Poſticus.
* Horat. Atria ſuã tẽꝫ poſtico falle clientem.
pudicus
phericus
phoenicopterus
periculuꝫ.
Pedicul⁹

¶ De importunis baſiatoribus.

Tantum,dat tibi Roma Baſiorum.
Poſt annos modo quindecim reuerſo.
Quantum Leſbia nos ledit.Catullo.
Te vicina rota te piloſus.
Hircoſo premit oſculo colonus.
Hinc inſtat tibi textor inde fullo.
Hinc ſutor modo pelle baſiata.
Hinc menti dominus pediculoſi.
Hinc deſſoculus τ inde lippus.
Iam tanti tibi non fuit redire.

Poenultimum verſum pueris indignum reliqui. Rubrica
non auſculto Domitio qz a tricis ✱ Perſius.
¶ Petriculoſus.i.moleſtus a petris dictū nomē. Rubrica.vide u ante r. Nō ſecus
dici putat: Mar.lib.iij. Res petricoſa eſt cotile bellus homo. Iuue. Paula ac ſi oculo
Maſurius. Redimiculū τ ſi quid aliud in iaculum eſt a verbis quarte. rubricū di
tim qui longa domi ridimicula ſumūt. Saticulus Campanie pplſs.vide arūci a añ rigat vnū
r:aut Seticulus. Sophopichion. Catul. Dij magni ſophopichiō diſertū Othonis redimicu=
caput,oppido pupillum. Phaleucij ſunt.alij legunt holopbichion qđ interpretaꝰ to lū ſaticulꝰ
tus cubitalis:nam piſchis cubitus eſt.alij ſalapentium atqꝫ alij aliter. Sophop.
¶ Siticula ſiticuloſus. Hora.in epodo.ode.iiij. Siticuloſe apulie. Iambicus dime= chion
ter primus pes iambus eſt:qz pyrrichiū nō admittit ratio carminis in prima regio Siticula
ne ſed nec vſqꝫ:qz vltima cuiuſqꝫ eſt cōmunis ſyllaba verſus. Manifeſtū eſt qđ dico ſiticuloſus
ex priapeis non ſturnus mihi graculuſve raptor Aut,cornix anus aut aquoſus an Sopnicu
ſer Aut coruus nocuit ſiticuloſus phaleucij ſunt. ¶ Sopniculoſus. Mar.libro.iij. loſus
Sopniculoſus ille porrigit gelires. Scazon eſt.
¶ Tegeticula:vide i añ c lectica. Triuicus pagus Italie.vide a añ p. Apulia. Tibi tegeticula
cem patet. Vaicus viri nomē. Sil.li.j. Stantē p muro:τ mutantē mēbra vaicū. Va= Triuicus.
ticanus variaꝰ Mar.li.j. In vaticanis cōdita muſtacadis. Iuue.ſat.vj. Et vaticano Hora.j.ſer.
fragiles de monte patellas. Hora.j.car.ode.xx. Reddere laudes tibi vaticani mon= ſat.v.
tis imago.ſat.cū,adonitu. Petrarch.inepte etiā primā corripuit dicēs ad bñdictum. Nūqꝫ cri=
diceris τ clauſtro Vaticani corpus humandū. In multis iam dictis q̄ videnꝰ pna= pſimus ni
turā corripi.vt canicula cuniculus craticula clauicula ſiticuloſus pediculoſus τc. ſi n vicina
malle veterū authoritatē,ſeq̄ q̄ grāmaticorū pcepta.ſi qs tñ hec corripuerit tolerabi triuici
tur ſi in ceteris vetuſtatē inuiolatā cuſtodiuerit. Vmbilicus. In priapeis. Ne quicqꝫ Vaicus
ſibi puſſet vmbilicū.phal.eſt. Hora.in epodo.ode xiiij. Ad vmbilicū ducere. Uſus eſt Vatican⁹
iābicus dimeter. Vepicus:qz a picus eſt. Sil.viij. Vepicus quondā venerabile nomē Vmbilic⁹.
ab alto ſaturno. Viticula vitis. Ver.in diris. Dulci nāqꝫ tumet nondū viticula bac Vepicus
cho. Vrtica vide o ante s:roſa. Veſica vel venſica a vento:vt Capro.placet.vide pe= Viticula
pedi in preteritorū geminatione. Vſtica mons in ſabinis τ inſula iuxta Siciliā:atqꝫ Venſica
in ea vrbs. Hora.lib.j.car.ode.xvij. Valles τ Vſtice cubantis Leuia perſonuere ſa= Vſtica.
xa.duo ſunt verſus p:ior iambi.hypercatalecticus:ſecūdus alcmanius dactylicus
tetrameter. Veronica producꝰ:teſte Laurentio Valla. I ante d.

I. Ante,d corripitur.vt preſidium.τ cōpoſita biſidus triſidus reciduus perfidus a fides:ſed a fido infidus pducꝰ. Notētur e longis cōpoſita:occido:trucido:a cedo:cōſidero:τ deſydero:deſyderiū:τ pprium Deſiderius: Hor. Tu quid ego τ populus mecum deſyderat audi.reliquorum teſtimonia facile occurrent. Catul. Cum deſyderio meo nitenti.phal.

¶ Exceptio.

¶ Producꝰ in ido denominatiua qualia ſunt formido libido cupido tam p cupiditate q̄ pro deo amoris. Myrmidū corripiꝰ etiā ſi myrmido dicaꝰ:qz de latinis intelligim⁹ quoꝝ gtūs in inis deſinit. Producꝰ maſculinū in ides ab eus.vt pelides achilides phoronides pmethides neoclides dexanthides coronides theſides Thytides.τc. Ab us vo pauca pducūꝰ vt ly gurgides belides (vt Neſtor vult) Bacchides,bacchides is.viri pprium corripiꝰ a Riga dicēte. Alcim⁹ hoc ſpacio rediēs cū bacchide pugnat. Reliqua patronymica in ides nō ab eus corripiūꝰ pter forſā pauciſſima.corripe itaqꝫ pamides Iapetides τc. Oui.lib.vj.faſt.nul'a coronides cā doloris ait.a Coroneus. In.ij.met.nō eſt coronide legendū ſ coronides.ſꝫ coronida in actō Ido coronides.

a coronis. Cũ iuuene homenio vidiſſe coronida narrat hoc eſt coruus dicit ſe vidiſſe
coronida amicã phoebi cũ iuuene quodã Hemonio: hi ablatiui Theſeide ⁊ Phoro
nide nõ ſunt a maſculinis in des: ſꝫ a ntis in is q̃ penultimam gti ſẽp corripiũt ſiue
ſynereſis ſit ſiue nõ: ſiue ab eius fiant ſiue aliũde: vt phoronis idis .i. io, de qua me-
minit Oui. ab phoroneus: vñ maſculinum penulti. longa phoronyde. Theſeis idis.
vt Aeneis idis. poema de Theſeo ⁊c. Oui. in ibin. Vtq; lycurgidẽ iactauit ab equore
natum. Ver. Belide nomẽ palamedis ⁊c. Belides plurale corripit: q̃ a belis ides
Abydos ¶ Abydos vel abydus cũ y greco Aſie vrbs. Ver. j. geor. Pontus ⁊ oſtriferi fauces
Acidia tentantur abydi. hinc abidenus a. um. ⁊c.
¶ Acidia .i. ignauia inertia tediũ: qd' per e acedia rectius dici potuiſſe: vide a ante c.
Aphidas viri nomẽ in. xij. meta. acidalus fons in orchomeno veneri ſacer. vñ Ve-
Acidalius nus acidalia d': hinc acidalius a. um. i. venereus. Mar. li. ix. Nomẽ acidalia meruit
qd arundine pingi. Ariſtoteles in. ij. triſtiũ. Alcides .i. Hercules. vide e ante p. Tlepo
Alybides. lemus: ab alceus patronymicũ eſt: vt archanides ⁊ Licorides plura. Alybides cũ
y greco in ſcda ſyllaba populi quidã vnde priapus dictus eſt a lybida: Ver. in. cop-
pa. Huc alybida veni: feſtus iam ſudat aſellus.
Calidon. ¶ Calidon vel per e potius caledõ ſylua britannie vt docet Omnibon⁹ in illd Luc.
Chelidon vj. Vnda Caledonios fallit turbata Britãnos. penultimã gti corripit: quã pducit p
Chelido- y grecũ calidõ qd ſecundẽ corripit. ⁊ eſt aetolioꝝ vrbs. Ver. Quod genus aut Lapi
nia this tm̃ aut calydone merẽte. Chelidon onis penulti. gti correpta .i. hirũdo: vñ di-
cta eſt herba chelidonia quã oculis eſſe salubrẽ oſtẽdere dũ venenatis pulloꝝ ocl'is
illa medent' macer dũ alterũ recte ponit: alterũ maculat dicens. Indeq; nomen hꝫ
Chelidonia nãq; Chelidon d'. hec volucris Grecorũ more vocari. Lõge libẽtius ſe
quar doctiſſimũ. Columellã. lib. xj. dicẽtẽ. Purpureeq; chelidonie: pingues narisce.
Serenũ quoq; dicẽtem. Sepe chelidoniã cũ ſucco lapatis addes. eſt q̃ꝫ chelidonia
lapillus pcioſus ⁊ q̃dam regio eadẽ ſemp quãtitate retẽta. Priſcianus in perihe.
Crepida Partib⁹ extremis Pãphili claudit': iſtro. Atq; chelidonie rupes cingunt' eodẽ. Cre-
pida licet a grecis pducat' tamen latini quos ſequemur qui latine ſcribere volum⁹
Dauides tantum corripiunt: vt Perſius ⁊c.
Elegidiuz ¶ Dauides .i. Dauid iudeoꝝ rex Fortunat⁹. De magno magn⁹ Dauides ſcripta
euripedes reliquit. Euclides. Sido. in laudib⁹ narbonis. Euclides ſpaciũ ſciens olimpi. phal.
※ Verg. in eſt. Mar. lib. v. Ducẽta clamat coccinat⁹. Euclides. Scazon eſt. Elegidiũ diminuti-
buc. iuue uum ab elegia: vt epiſtoliũ eb ep'la. Perſius. Nõ hic eſt illas Acri ebria veratro nõ
nes aliuꝫ ſi ſiqua elegidia crudi dictarũt pceres: euripides vtrobiq; cũ i latino: teſte geor. Val.
te hic faſti Placen. Sido. ad foelicem Orcheſtã quatit alter eripidis. ⁊ in laudibus Narbonis
dit alexis Ceſſiſſent Sophocles ⁊ euripedes. phaleucij ſunt. in Gellio etiã corripitur. ideo va
Frigidul⁹ riatur. ⁊ euridas vir pducit' a Callimacho. Faſtidio faſtidiũ vtrunq; eſt in. ij. eclo-
Formido ga Vergilij apud quẽ (niſi codex mẽdoſus ſit vt eſſe ſuſpicor) in ciri. frigidul⁹ cõtra
Iuue. In primitiu naturã pducit': hinc magno generata Ioui frigidula ſacra. notat hoc Ba
gremio ma dius. ergo vt frigidus ita frigidulus tm̃ corripe. Formido as. verbũ notũ de noĩe di-
tris formi- ctum eſt. Godofridus aut godofredus viri nomen. Iſidius ab iſis i ante o. Io.
dat ruſtic⁹ ¶ Lacydes per y grecũ viri nomen teſte Calepi. dicẽte Heraclides corripi: qd Bebeli
infans. us vult pduci quod placet. Meridies dictũ eſt in regula cõpoſitionis de i. Neſide
godofrid⁹, ppl'i in perihegeſi. Poſides ſpadonis nomẽ. Iuue. ſat. xiiij. Vt ſpado vincebat capi
Iſidius tolia noſtra poſides. Poſi teri ppl'i apud Priſci. in Dionyſio. Phaſides viri⁹ nomen
Lacydes ſcio produci: lꝫ teſtimoniũ mihi exciderit. Pherecydes cũ y greco poeta grec⁹ phi
Meridies. riaſi interiit. Seren⁹. Sed qs nõ paueat pherecydis fata tragedi. Qui nimio ſudo-
Neſide re fluenti aĩalia terra eduxit in turpi miſerũ q̃ morte tulerũt. Poſtridie ⁊ pridie cõtra
Poſides Sulpitiũ ⁊ plures: q̃ aut neſcierũt: aut dubitauerũt harũ dictionũ mẽſus: ego itaq;
Poſideri primus hãc rem enucleabo ex oratore celeberrimo Quintiliano: cuius v̾ba in lib. ix.
Phaſides: de cõpoſitione hec ſunt. Creticus eſt initijs optim⁹. Qd precatus a dijs immortali
Pherecy- bus ⁊ clauſulis. In conſpectu populi romani vomere poſtridie. hic ſtridie eſt Creti
des cus .i. amphimacrus pes ex breui inter duas longas. q aũt. creticus ſit amphimas
poſtridie. crus patet ex eodem libro vbi d'. Medias inter longas breuis facit amphimacrũ
Pridie. ſed frequentius eius nomen eſt Creticus. ⁊ ex Apuleio prima apologie oratione
Thucydi- vbi hic eſt iambicus trimeter. Conuerritorem pridiane reliquie vbi reliquie ſingula
des re eſt. piſide. vide i ante s polyphides in pilade. Quotidie variatur.
¶ Thucydides in ſecunda ſyllaba producitur in Catalectis corripitur in Auſo.

Vectidiu·
¶ Vectidius viri nomen. Perſi. Queſieris noſtin vectidi ꝑdia cuius: ꝓ vectidij per J ante f.
apocopen. ¶ J ante f. non inueni niſi in compoſitis que corripiunt: vt ſeniſactor: lȝ
Arator produxerit. Aliſe producitur: multi aliphe ſcribunt: vide a ante l.

I Ante g corripitur vt corrigia male ꝓductũ ab Aratore: vi- J ante g.
de a ante m calceamẽtũ/mitigo/leuigo/clarigo/litigo/porrigo ṽba q̄ om-
nia ab ago: vt mitte ago clarũ: ago litem: ago porro vel procul ago ⁊c. Pro-
ſtetur e lõgis ꝯpoſita: vt affligo/infligo: ꝓfligo etiam prime verbũ: infrigido refrige-
ro infigo depygis ⁊ philopygiſta: vide i ante g pyga. bene profecto dixit Petrar-
cha in .i. aphrice. At coeptum primo profligatumq̄ ſecundo: eſt bellũ male autẽ di-
xit Macer Et ſic ſub dio prius infrigidata bibatur.

¶ Exceptio.

¶ Producunt in Jgo noia: vt porrigo morbus ⁊ minutus furfur. Juue. ſat. ij. Grex Jgo
totus in agris Vni⁹ ſcabie cadit ⁊ porrigine porci. Siligo inis. tm̄ femi. gñis: vt re Siligo
cte docuit Badi⁹ nr̄ ꝯtra Sinthenũ: male dr̄ in Calepino corripi. Juue. ſat. v. Sed
tener et niueus molliq̄ȝ ſiligine fact⁹. Idẽ. Tot medicaminib⁹ cocteq̄ȝ ſiliginis of-
fas. Mar. li. ix. Jlla ſiligineis pingueſcit adultera cunnis. Falſus itaq̄ eſt verſicul⁹
Si bona ſit ſiligo veniet bonus inde ſiligo ſic origo lolligo ṽtigo vligo fuligo caligo Auriga
Auriga e. ⁊ ṽbũ aurigor aris. Oui. ij. met. Hic ſit⁹ eſt phaetõ curr⁹ auriga paterni Caligo
¶ Caligo as. obſcurus ſum. Verg. ij. ene. caligat nubem eripiã ⁊c. Ideo Petrarcha
hallucinatur in .vij. Aphrice dicens. Eſt mihi propoſitũ qm̄ calligantia mũdo. Lu Caſtigo
mina ſunt propius veſtris accedere terris. Calliga autẽ: ⁊ hinc verbũ caligo corripi ✱ Juue.
notiſſimum eſt Caſtigo in Juue. ⁊ alijs Triſtibus
¶ Diapiga nõ ex ruta medicamẽtuȝ apd̄ Macrũ de ruta. Ex hac antidotũ nõ pan obſcen̄ ca
cis vtile cauſis cõficitur: medici dicũt diapigan illud. Piganon in greca lingua: ſtigas tur
q̄ ruta vocatur. Faſtigiũ rei ſummitas. Juue. ſat. iij. Ex humili magna ad faſtigia pia cuȝ ſis
rerum extollit quoties voluit fortuna iocari. hinc faſtigiare verbum. Diapiga-
¶ Fatigo. Verg. Terga fatigamus haſta ⁊c. Jn. ix. eñ. Inſtigo notũ eſt. ¶ Leſtrigo non.
nes Jtalie ppl̄i quondã: quoꝝ rex antiphates fuiſſe dr̄. hinc leſtrigonius a. uȝ. Sil. Faſtigiuȝ
lib. vij. Littora caiete Leſtrygonioſq̄ȝ receſſus. Tibul. lib. iiij. Inculto adijt leſtry- Faſtigo.
gonas antiphatẽq̄. Sido. ad felicẽ. ⁊ leſtrigonij famẽ tyrãni: ſic ceteri ideo idẽ mi- leſtrygões
nus docte dixit ad maiorianũ Leſtrygones nos eſſe putat mõſtrũq̄ tributũ. ſcribit Origanuȝ
autẽ per y grecũ in ſcd̄a ſyllaba ⁊ ae diphthongon in ꝑma correptione: ne Sidoniũ
imiteris. ¶ Origanũ herba nõ grece ſcribit per ei diphthongõ q̄ in e lõgã vel in i lõ
gã vertit: itaq̄ origanũ correptis prima ⁊ tertia: ſcd̄am ꝓducit: vt ex grecis poetis quadrige.
Nicandro ⁊ atheneo docet Geor. Merula ꝯ Calderinũ: qui teſte etiã Nebriſſen. ma ✱ Ver. in
le legit apud Mar. li. iij. depoſui ſolas affert ꝓtinus ingẽs Inter lactucas origanũ geor. vt cũ
q̄ liber: q̄ recta lectio ẽ oxygarũ. i. acutũ garũ vt pote ex aceto, ⁊ olco cũ quo lactuce carcerib⁹
ſumũtur ⁊ eſt periphraſis principij coene. Macer igit̄ male dicit origani vires ⁊c. ſeſe effude
¶ Preſtigie. Capel. corripit: Prudentius producit. re q̄drige.
Quadrige produci notum eſt: vt vbige. Salpiga.
¶ Salpiga ſerpentis nomẽ. Luca. li. ix. Quis calcare tuas metuat ſalpiga latebras Vectigal.
¶ Vectigal. Hora. i. ſermo. Jurgatur verbis ego vectigalia magna. Veſtigo.
¶ Vectigal. Hora. i. ſermo. Jurgatur verbis ego vectigalia magna.
¶ Veſtigo as. ⁊ veſtigiũ. ſic inueſtigo perueſtigo. Ver. in more. Veſtigatq̄ focuȝ ⁊c. J ante l.
¶ Veſtigo as. ⁊ veſtigiũ. ſic inueſtigo perueſtigo. Uropygiũ. in. iij. Martia. Jli in vetõ
Sedulius in fine per ſyncopã voſtigis ꝓ veſtigijs dixit. Uropygiũ. in. iij. Martia.

I Ante l corripitur. vt conſilium peſtilẽs herſilia inquilinus.
Verg. vigili populi ⁊ alij a breuibus vocatiui quos rõne accentus min⁹ opi
nor nõ corripi cõtra Sulputium donec ex fide digno cõtra me proferantur teſtimo-
nia. Oui. in priapeis, Si pauper mihi ſit vel inquilinus. phal. eſt. Martia. li. x. Pro
pudor. Herſilie ciuis ⁊ aegerie. Hora. li. i. car. ode. xxiiij. Nulli flebilior q̄ tibi. Ver.
et alibi. Adducere ſitim tẽpora. Vergi. Aſclepiadea ſunt: ideo teſte etiam Neſtore
nõ recte dicit Arator. Publica libertas ſanctiſſime papa vigili aduenit. nã vigilius
a vigil dr̄: ⁊ proinde corripitur. ſic baſilius corripitur vt opinor: velati baſilius viri
proprium apud Juue. Mantuan⁹ tñ vocatiuũ baſili ꝓduxit forſan propter dictuȝ
Verulani ego tñ nõ auſim imitari. Notent̄ e longis ꝯpoſita. vt primipilus dux qua
dringentorũ militũ in prima acie: ſiue quiuis Centurio prime cohortis. hinc primi
pilaris. Eraſmus. Primipilari duce quo triũphãt. Argiletũ locus Rome ab argi-

morte dictus. Mar. lib. j. epig. Argi nēpe ſoles ſubire letum. phal. eſt. Cōpillo ſuppi
lo expilo oppilo a greco ṽbo pileo. i. cōplano ⁊ equo: p diripere ⁊ ſurripere: nā qui
diripiūt domū vel ꝗd aliud: videnť rem equare ac ꝯplanare. nā quo pacto pulchrius
oppillare domū cōplanaueris ꝙ ꝗdꝗd in ea eſt auferendo. Lucr. li. vj. Fluctibꝰ aduerſis opi
Expillo lare oſtia cōtra. i. occludere. Ouid. xiiij. met. Expi atq; genis oculos. i. deripit: ſpoli
at aūt eſt hic pilos extrahere. vñ expilare hereditatē vel ſupellectilē: vñ eſt titulus
Compilo de crimine expilate hereditatis. Cice. Si ſocium ſpolias erariū expilas. Hor. ſat.
j. Jā ſatis eſt. ne me criſpini ſcrinia lippi. Cōpilaſſe putes ṽbū nō amplius addā.
Depilo. F Jndocti capiūt p colligere. Que a ṽbo pilo. i. pilos extraho fiunt. corripiūtur. vt de
pilo. Martia. Cui preſtas culum quem Labiene pilas. Jdem lib. ix. Quū depila
tos chreſte culeos portes: Scazō eſt. Notenť geminata cordila agilla Pompillus
Pompilla Monaſillus pugillares agillinus Catillus ⁊c.

¶ Exceptio.

Jle. ¶ Producunť ſubſtātiua in ile: ⁊ noibꝰ formata in ilis: vt homile: caprile: ſuile: eq
Jlis. le: quintilis: ſextilis: aprilis: teſtis ſi a teſta vlꝫ legať: at p th aſpiratū ⁊ y grecū in
* Aprilis ſcđa ſyllaba. Teſtylis: mulieris nomen corripiť. Uer. *Teſtylis: ⁊ rapido feſſis meſſo
Ouidius ribus eſtu ⁊c. Senilis virilis: ſic etiā cubile: ſedile: ancyle: mātile: ſubtilis. et vndecū
iiij. faſt. ce ꝙ eſt exilis at corripiť. Quintilius viri nomē lꝫ a quintilis videať deduci Corripe
ſar in apri aūt que in atilis deſinūt: fluuiatilis: aquatilis: ⁊ a verbis vel participijs in tilis: ſi
li qđ tuea lis xilis vt ſolitilis textilis ſeſtilis nexilis ſutilis fertilis: miſſilis: ſic neutrū miſſile
ris habes docilis vtilis: ſic amicabilis ⁊c. Cum parilis humilis dapilis. Lucre. li. j. diuidere
⁊ noctes parileis agitare diebus quidā inepte pduxerunt. Lucanus li. vij. Spar
gitur in numerum diuerſis miſſile votis
Aſylum ¶ Aſylū cū y greco locus ꝯfugij ſcribiť teſte Neſtore vnico l a ſylao. i. ſpolio rapio
aufero: violo: ⁊ a pˢmitiua pticula: q̃ inde auferri neminē: licet. Aſyla ſunt oīa dei tē
pla ⁊ p principale priuilegiū quedā loca pphana. Tortellus vult etiā vnico l. ſcri
bi ⁊ cū Seruio ⁊ ſyro. i. traho deducit r in l verſo: qđ in pleriſq; videmus vt peller
pellucidus intelligo. Juue. ſat. viij. Nomē ab infami gentē deducis a ſylo: hec opi
Aſilus nio placet: lꝫ nō ignorē Placentinū gemino ll aſyllū ſcribere ab a pˢmitiua pticula
Aſilas ⁊ ſyllo. i. rapio vñ petroſyllū herba deduciť. ¶ Aſilus vnico l. ⁊ i nr̄o: vt Neſtor ait
Aſili. quo teſte quidā gemino ll aſyllus ſcribunt inter q̃s eſt Georg. Ual. volatile eſt pnū
dictū tabanꝰ: ⁊ oeſtrꝰ vl' oeſtrū. vide de diphthōgō ia ñ s oeſtrꝰ. ¶ Aſilas e cū vnico l.
⁊ i. nr̄o teſte Neſtore viri nomē. Uer. lib. x. Corynecū ſterniť aſilas. ¶ Aſiliꝰ viri nomē
Achilus Juue. ſat. j. At palum gemit vxor aſili. Sunt q̃ꝫ aſili ppři. Sil. lib. viij. Quis eſis re
allophylꝰ. gnator erat fluuioq; reliqt nomē: ⁊ o ſeſe ppꝛos tū dixit aſillos. ¶ Achilus qđ pere
quoq; recte diceref a chelus đr ſine labijs. nā χειλοσ labiū eſt per ei diphthongon
¶ Allophilus. i. alienigena: pduciť teſte Neſtore q̃ recte dixit in hoc errauiſſe Rigā
in aurora dicentē. Crinē: q allophylis hoſtibꝰ ille datur. Errauit quoq; ante hunc
vt in idolū paraclytꝰ ⁊ pluſculis doctiſſimꝰ aliođ poeta Prudētiꝰ dicēs Allophilos
ſegeteſq; cremat: ſic callida vulpes: ſic Mātuanꝰ. Jn quibus elato ſternebat vulne
re ſanſon. Allophylos: malāq; manu vibrabat onagri Compoſito facit ne credam
hos mutādos. Fit eñ ex allo. i. aliud ⁊ phylō cū y greco. i. gēs genꝰ natio: vñ ēt pam
phylia regiōis nomē q̃ multū populoſa eſt. Stat. j. ſyl. Huc quoq; pq; nomē tenuit
pāphylia meſſes: vide i añ o chelidonia. Allophyli in ſacris ſunt philiſtei: nec đr a
Abyla. philos. i. amicus: vt indocti ſopniant. Abyla cū y greco p metatheſim qr greci ali
Acillus ba dicūt teſte Calepino. variatur: ⁊ eſt Hiſpanie mōs acilius viri nomē. Juue. ſat.
auſilenus. iiij. Proximus eiuſdē pperabat acilius cui. male ꝟo Petrarcha in li iij. epi. Uelut
auſilena apiusalter Aciliuſve forē. vbi etiā prima male pducitur. Auſilenꝰ viri nomē auſile
Atilius na mulieris nomē. Catul. Auſilena bone ſemp laudātur amice. pˢus eſt apđ eundē
Cobylum Tilius viri nomē in Mar. Calepinus dicit p piſce quodā pduci etiā atillꝰ. Agylēꝰ
Cōchiliū apolo in Horatio. atillꝰ teſte Bebellio Cobylū p y grecū. vide o ante p. Jnopus Co
Crocodilꝰ chylū vel cochyleis cū y greco in ſcđa ſyllaba. Juue. ſat. iij. Horū ego nō fugiam co
chylia. Crocodilus vnico l teſte Neſtore cōtra Gaſparinū belua Nili. ſcribitur gre
ce p ei diphthōgō. Juue. ſat. xv. Aegyptꝰ portēta colat: crocodilō adoret. Eſt q̃ꝫ egy
pti oppidū penultima ſilr pducta. ¶ Cōdyloma pducitur apđ Macrū cū y morbꝰ
quidā vide (ſi Celſo careas) Calepi. ait aūt macer. Uſū currat etas ⁊ condylomata
ſoluit. ¶ Creopylus in Strabonis. xiiij. Duilius viri nomē Silli. lib. vj. Exuuias
marti doniq; Duilius alto. Ante omnes merſa poenorum claſſe dicabat.

¶ Eriphile: vide e ante heriphile Foenilia e: ſimiliter pducit. Galilea variatur a Juuenco de pductione. Inde Galileā repetēs ſaluatoꝛ Jeſus Jncil'o. in Lucre. Lucilius vnico l: video ſcribi, ⁊ plures ante me excepeꝛūt. Perſius. Sicuit Lucil' vrem ⁊c. ſi quis contendat gemino ll Lucillius debere ſcribi non multum repugno Manilius ⁊ manilia: vide e ante n. Maſſylia cū y greco in ſecūda ſyllaba vrbs Libye: teſte Seruio. hinc maſſylus a. um. Sil. lib. iij. Quin ⁊ maſſyli fulgētia ſigna tulere. Idem li. ij. Hic medius iuuenum maſſyle gentis in agmen. Maſylianus cū y greco in ſcda viri propriū. Mar. lib. iiij. Quum ſis improbior maſylianc. phal. eſt. ſcribitur hoc nomen vnico s. q2 prima coꝛripit. vulgo tamen per erroꝛem aliter ſcribit. At maſſilia gemino ſſ ⁊ per i noſtrum vtrobiq; vrbs. Narbonenſis Gallie: coꝛripit: ⁊ vulgo inepte marſilia dicitur. Luca. lib. iiij. Maſſiliam delere vacat.

Eryphile. Foenilia Galilea Lucilius Jncilo' Manilius Manilia Maſſylia maſylian'

¶ Oileus viri nomen, vñ eſt patronymicū oilides. Uer. Furias Aiacis oilei. Sene. in medea. Fulmine, ⁊ ponto moriēs Oileus ſap. eſt. Proper. li. iiij. Victoꝛ oilide rapemunc ⁊ dilige vacē. Odilia mulieris ꝓpriū apud Eraſmū. Occilo pducat: vt incilo. phylia vide i ante l allophylus Pantilius viri nomen. Hoꝛat. lib. j. ſat. vlti. Men moueat cimex pantilius. aut crucier ꝙ vellicet abſentē demetri'. Petilia vrbis nomen. Sil. lib. xij. Fumabat ꝟſis incenſa petilia tectis. hinc petilianus tam ꝓpriū ꝙ appellatiuū. Mar. lib. xij. petilianus delicatus in regnis. Scazon eſt. Phaſilis: aut per e potius phaſelis. nomen oppidi. Luca. lib. viij. Auſus adhuc vilis ⁊ primū parua phaſilis. Palilis vide a añ l pales: notū eſt. vt virilis: gētilis ⁊c. ſic ſubtilis exilis Rutilius variat' vide u añ t. ¶ Seruilius viri nomē. vt ſeruilia mulieris variat. ſed pductio eſt frequētioꝛ. Sil. li. v. Interea rapidas aderat ſeruilius armis. Seruilia eſt pductū in .x. ſat. Juue. coꝛripit Seruilius ab Horatio in vltima ſat. Si memini. Uarius cum Seruilio balatrone. Sextilus viri nomē. Martia. libro. ij. Ex iſtis nihil es, fateoꝛ ſextile: quid ergo es. Triphylis in martiale. Trocoilos auis regul' teſte Calepino. Uenilia Turni mater. Uerg. lib. x. Cui pilumnus auus: cui diua venilia mater. Ueſpertilio in carmine de philomela: vt in primo Strabo.

Oileus Occillo Pāphilia Phaſilis ✱ Exilis. Uer. in moreto. Cruribus exilis ſpacioſa et pdiga glata. Rutilius. Seruilius Sextilis Triphilis Uenilia

I Ante m coꝛripitur. vt ſpecimen. Patrimus: matrimus quidam volunt produci Ego vero coꝛripi, donec ex veteribus aliud conſtet quibus non inuitus credere ſolet Politianus. qui in prime cēturie capite. lviij. hec coꝛripit dicens, Concelebrando choꝛos: verum hec ſit patrima pꝛoles: matrimaq;: at nupte genibus Junonis ad arat in oꝛanto.

I ante m. Patrimus Matrim'.

¶ Exceptio.

¶ Producito a time. i. honoꝛ compoſita. vt theotimus: polytimus viroꝛum nomina Catullus cuius carmina puto non extare preter paucos ꝟſus apud Gellū ⁊ Crinitū, Aufugit mi animus credo: vt ſolet ad theotimū. Mar. li. xij. Feſtinat polytimus ad puellas theotim' ⁊ alterius nomē viri. Thimote' vt theodoꝛ' ⁊ Dorothe' interpꝛetatur dei honoꝛ Polytimus a poly cum y greco interpꝛetat vir magni honoꝛis vel eſtimationis. Eſtimo verbū vndecūq; eſt coꝛripitur. Produc item verbalia in ime vel mentū a verbis quarte: vt lenimē rudimētum pauimentū experimentū cū diſcrimen lz a ꝟbo tertie diſcerno (⁊ vt nōnulli notauerūt) detrimentū. Eraſmus de fuga vite humane. Detrimenta nocēt age iam melioꝛa ſequamur. Uerg. lib. xj ene. Dura rudimēta ⁊ nulli exandita deoꝛū. quapꝛopter non auſim imitari mantuanū dicētem. Poſt igitur tantoꝝ opeꝝ, experimēta laboꝝ. Juue. verre pauimentū ⁊c. Si ād extenſione ſyllabe e barbaris fiat notet. vt ioachimus Cōſiderato e longis deducta vt diſcrimino as appꝛime. Oblimo as. illimis. ſublimis. elimino as. Hoꝛa. ſat. ij. Bonā deperdere famā: Rem pr̄is oblimare malū eſt vbicunq; ⁊ inquinare abſumere ⁊c. ſic apō Claudianū in. iij. de raptu ꝓſerpi. Luxus ⁊ humanas oblimat copia mētes. Hoꝛa. ad Toꝛqua. Ne fidos inter amicos ſit q̄ dicta foꝛas eliminet. Oui. iij. met. Fons erat illimis nitidis argēteus vndis. Idem in. j. meta. Os homini ſublime dedit celūq; videre iuſſit ⁊c. Alimenus viri nomen. in. x. theb. Papi. Achimedes philoſophus. Capel. lib. vj. Archimedea aſtrificante manu. hic vocalis nō interimit qđ ſepius apud Capellam reperio quem velim imitari. poteſt etiam cum terentiano coꝛripere.

Theotim' Imē ⁊ tū Oblimo Archimedes Ariminū

¶ Ariminū oppidi nomen. Luc. lib. j. Vicinūq; minax inuadit ariminum ⁊ ingens errauit in hoc vt in alijs plurimis petrarcha. hinc ariminēſis. vide o ante l. folia.

¶ Alimon viri nomen. vide Cice. i ante c. Adimātus viri nomē apud Oui. in ibin.

¶ Amimone es, fons ⁊ mulier. Properti. lib. ij. Teſtis amimone latices quū ferret.

Alimon Amimone

ĩn aruis. Cõpreſſa ⁊c. arimathia. vide l ante a. Adrimachides in. ix. Silij. Enthymema argumẽtatiõis ſpẽs cũ th aſpirato, ⁊ y greco. Iuuena ſa. vj. Torqueat enthymema, nec hyſtorias ſciat oĩs. Epithima teſte Calepi. Ephymeris vel p e potiꝰ in ſcõa ſyllaba ephemeris. i. diarũ: hoc eſt libellus in quo acta quotidiana cõtinẽt, nã ephimeros q̃tidianꝰ eſt ab epi. i. de, vel ſupra, ⁊ himera dies. ſic amphimeros ephimerinos. Propertius. lib. iij. ⁊ ponit duras inter ephimeridas. Iuue. ſat. vj. Cernis ephimeridas. Opimꝰ a um. Uerg. enei. j. Senitor tũc bellus opimã ⁊c. Epimiꝰ viri nomen apud Hora. ſat. iij. libro. ij. Opimianum vinum apud Martialem.

Epithima

ephemeris vl' ephimeris

Opimus

Opimius.

Pentimemeris

Quadrimus

¶ Pentimemeris multi dicũt: ſz in ſcõa ſyllaba rectius ſcõa vocalis ponĩt: ⁊ in tertia vocalis tertia ſic: pẽtemimeris. vt in. ij. li. diximus. Auſo. ad theonem. Iſtos compoſuit phaleucus olim. Qui pentemimerim tenent priorem.

¶ Quadrimus. Mar. xij. Quadrima nigri nec corona pulei. Scazon eſt.

I ante n.

Itiner.

Luſcinia.

I Ante n corripitur: vt itiner Manilius. lib. j. Fecit et ignotis itiner cõmertia terris. Ergo quidam in plurali itinera imprudenter producit Claudianus in. iiij. conſulatu honorij. Inquinat egregios adiuncta ſuperbia mores. Iuue. Quorũ cophinꝰ fenũq ſupellex. Luca. pargeminis chiron ⁊ idem quod carcinos ardens idest cancer. Martia. lib. vij. Luſcinio tumulum ſi theleſina dedit. Nõ ſequar igitur Philelphum in. ij. vij. dicentem. Nec culices elephas pia nec luſcinia coruos philomela eſt. Corripe item Papi. lancino ciſcino falcinum lenocinor ſuccinor dominus ⁊c.

¶ Exceptiones quatuor ſunt.

Ina

Ine

Sagina.

Aſina

Apine.

✳ Mart. ſunt apine triceq ⁊ ſi quid vilius iſtis

¶ Prima exceptio eſt. Producũtur deſinẽtia in ina vel in ine

vel in ae: vt rapina nerine horoine adraſtine. Sagina. Iuue. ſat. iiij. propera ſtomachũ laxare ſaginis. Propertius. lib. iiij. Qui dabit imũde venialia farra ſagine. Propertius. lib. iij. Parua ſaginati luſtrabũt cõputa porci. In hac re Calphurnius ſiculus a veteribus defecit quem hic imitandũ nõ credo: ait itaq in quarta ecloga. Ut quoq turba bono plaudat ſaginata magiſtro. hic decenit Fauſtum in ecloga contra Balbum. Sola reſumebat pingui ſaginata por[illegible]

¶ Demuntur l[illegible]

Carine

Euphroſyne.

Eleemoſyna

¶ Aſina e. vel aſine es: oppidũ. Lu. li. viij. Quas aſine cautes ⁊ q̃s chios aſpirat vndas. Apine arũ res viliſſime ⁊ apina oppidũ. vide i ante c. Trice. Bucina notum eſt Carina ae. vel carine es. ſz aliq̃d p a in ſcõa ſyllaba dicẽdũ eſſe catane volũt Sicilie oppidũ eſt. Sil. xiiij. Tũ catine nimiũ ardẽti vicina typhoeo. ¶ Caſina plautina corripiẽ ſemp in plauto. Euphroſyne vel euphroſyna: ſic eleemoſyna ⁊ vtrũq p y grecũ ſcribiẽ p̃ue nomẽ mulieris: ⁊ vniꝰ grãrũ nomẽ. Femina notũ eſt. Felſina i Iuue. Fiſcina naſſa ex iũcto vimineo. Col. lib. xj. Preſſaq flamcola rũpaẽ vicina calta. Fuſcina tridens. Mar. Fuſcina dẽte minax nexu fuit anchora curuo. Gauſapina veſtis q̃dã Mar. Mẽſe vel auguſto ſumere gauſapinas. Lamina notũ eſt. machina vide a añ c ¶ Mnemoſyne vide e añ m. mutina ae. oppidũ. vide a añ l pharſalos. ¶ Nundine notũ eſt. ¶ Patina in. ij. ſat. Perſij. Pagina in. v. eiuſdẽ. Proſerpina: vide o ante ſ. Ruſpina vrbs Aphrice. Sil. libro. iij. Queq pcul cernit non equos ruſpina fluctus. Sophroſyna cum y greco mulieris propriũ. Sarcina per c literaz vnde ſarcino as verbum ſatis notũ eſt. Sariſma p s lrãm in ſcõa ſyllaba vmbrie oppidũ Plauti patria vñ ſarcinas atis. Sil. li. viij. Uel raſtris laudante camers his Sarcina diues lactis. ¶ Statina ae. vel ſtantinae arũ: inſula in littore campano. Sta. circa finẽ lib. iij. ſyl. Aenarieq lacus medios: ſtatinaſq renatas. Sibina telũ quoddam. Ennius apud Feſtũ. Illirici reſtant ſiccis ſabiniſq fodẽtes. Squatina nomen ſpicis teſte Stoa. ¶ Trutina e. Trotino as. Perſius. Caſtiges trutina ⁊c. ¶ Xerãpeline natura mobile eſt. vt gauſapina Femininũ maſculini regulã ſeruat: vt domina aſina fidicina.

Femina

Fiſcina

gauſapia.

Lamina.

Mnemoſyne.

Mutina.

Nundine.

Pagina

Pacina.

pſerpina

Ruſpina

Sophroſyna

Sarcina.

Statina.

Sibina

Trutina.

¶ Secunda exceptio.

Propria.

Ariminuz

¶ Propria fere pducunẽ. vt Leuinus. lupinꝰ alnnũ alpinꝰ vginis mulieris nomẽ in. xiij. li. ſil. Sic vginiꝰ gabinꝰ. Charinus cõtra quedã aliq̃d doctiſſimũ. Mar. li. iiij. q̃re nõ habeas carine purũ phal. eſt. ſic carphinia cebrinia matrinia gabinia: ⁊ que piſciũ ſunẽ Coracinꝰ echinus: ⁊ herbe nomẽ ſtapilinꝰ. Uolſcini leontini ⁊c. gentilia ¶ Tolluntur hinc quedã ex prima exceptione nota. vt ruſpina ⁊c. cũ his Ariminuz

videi ante m. Alemonin⁹ vt quidā notarūt.arſinoe mulieris nomen apud Flaccū
lib.v.Alcino⁹apud.Mar.⁊ alios Albinouam⁹ apđ Hora.Celin⁹ p ae diphthōgon
aut vt aliī hñt per i.Celinus viri nomē. Sil.lib.vij.Celin⁹ arreti tyrrhenis ortus in
ous.Cimin⁹ cum y greco in prima ſyllaba a cymenone.i. fluctuare ⁊ eſtuare.eſt la
cus ⁊ mons Hetrurie. Verg. lib.vij.ene.hi ſoractis habent arces flauiniaq; arua. et
cyminicū monte lacum lucoſq; capenos. Sil.lib.viij. Stagna tenent cymniq; lacū.
Euxinus pducitur tñ in perihegeſi.axenus nō euxinus legēdū eſt.vide e ante n.⁊e
nū.Carinus.vide pfationē totius opis vbi de ꝓprijs loquimur.fuſcin⁹ duplex;Ita=
lie lacus vnus marſorū:alter volſcoꝝ.Sil.lib.iiij. Viridi quē fuſcinus antro nutrie
rat.Fulginia vrbis nomen in eodē lib. Fuſcinus viri nomē.Iuue.ſat.xiiij. Plurima
fuſcine ſūt ⁊ fama digna ſiniſtra.ſic legit Neſtor.Nōnulli legūt plurima. ſunt.fuſci
ne ⁊ phama digna ſiniſtra.Fruſino vide u ante s.Gallicinus viri nomē. Sido.lib.
viij.ſancti ⁊ gallicini manu oſculata. phal.eſt.Geſſominus viri nomen . vide e ante
t hypetaon.Hebrinus viri nomē.Sil.xiiij.Troianuſq; hebrin⁹ ſtrictis q̄ noia muris
Herminius viri nomē in.xj.ene. Lycini⁹ viri nomē cū y greco in.j. Hora. Tōſorily
cino ⁊c.Matin'ſſa loci nomē apud Mar.li.iiij.Morinus.vir ⁊ gens gallica.q̄vulgo
morenēſis đr. Sil.Et morinū pugnas eris ſtridore ciennē. Verg.eñ.viij.Extremiq;
hoim morini rhenuſq; bicornis.Myrinus cuz y greco in prima ſyllaba viri nomē.
Mar.in xenijs.nuper quum myrino peteretur miſſio leſo.

¶ pachinus(licet Priſcia.corripiat)ſolum produces.vide a ante c.

¶ Stertineus viri nomen.apuđ Hora. ſic ſtatineus corripi quidam notauit.

¶ Scatinia rectius pducitur : vide a ante t.Sardinia regio. Mar.li.iiij.nulla fata
loco poſſis excludere cuū mors. Venerit in medio tybure ſardania eſt. Petrarcha
male producit in ſecundo aphrice. Trinacrie ⁊ craſſo diues ſardania celo. Tarqui
nius viri nomen. Ouiđ .ij.faſt. Hoc cupiunt.fratres tarquiniuſq; pater . aliquando
eſt triſyllabum tarquinus :⁊ tum producitur. Manilius li. v. Aut brutum atq; pa
trem tarquinium ⁊ horatia facta.

¶ Titunius cuiuſdā medici nomen : vt vult Bebelius. Taurominū. mons aſperri=
mus in Sicilia ſup quem ⁊ oppidū taurominū eſt. hinc taurominita ⁊ taurominu=
tanus.Luca.lib.iii.Tauromunitanam vincunt feruore caribdim.Errauit igitur te=
ſtectiā Baptiſta pio. Apollinaris : ⁊ id quidem in eodem noie bis dicēs . Vel tau=
rominitana qđ charibdis. phal.eſt Torini quidā populi.Valeri. Flac.lib.vj.mel=
lis honor torinis dicta ſua mulctra ſatarchen. Ticinus a doctis pducit̄ tñ.vide i
ante c.Utinū oppidi nomen teſte Neſtore. Vatineſſa.vide a ante t.Aſinius viri pro
prium etiam corripitur. vt amphinoe Callinous phinous barcino harmes aſtyno=
us xpinitus cotinuſa antinous chorineus ⁊ plura ſine dubio.

¶ Tertia Exceptio.

¶ producuntur deriuatiua in inus a.um.vt peruſinus venuſtin⁹ feſcenius ⁊c.Fe
ſcenio vrbs campanie.vnde vſus feſcennini:qui in nuptijs canebant : quos alij a fa
ſcino dici putant.q2 incantamenta arcere putāt: ⁊ ſic contra primitiui naturā pro
duceretur .Seneca in medea.Excute ſolēnes digitis marcētibus ignes Feſta dicax
fundat conuiuia feſcenınus. verſus eſt ſpōdaicus matuta.i.aurora:vñ matutinus
veſper veſpertinus:iuſtus iuſtin⁹ vnde iuſtinian⁹ qđ cū philelpho.nollē corripere
vt vulgus ineptū dicens Dat Gallienus opes.⁊ ſanctio iuſtiniana. Auguſtus Au
guſtinus elephantinus muſtellinus formicinus ouin⁹ mediaſtin⁹ candeſtinus q̄
duo ab aſtu vrbe deducunt̄.in quib⁹ alexāder. Sulpiti⁹.Tortellius cū multis hal=
lucinantur,eſt itaq; clandeſtin⁹ occultus. quaſi clam de aſtu hoc eſt vrbe.Mediaſti
ni vident̄ dici a medio vrbis famuli viliſſimi : qui in medio ſunt nutus oim obſer=
uātes vt oibus pareant quos hodie lignarios ⁊ bacularios dicim⁹ . vide Calepinū
q̄ multa de hoc bene dicit. Lucre.lib.j.Oportet naturā clandeſtinā cecāq; adhibere
Idem lib.ij.ſignificāt clandeſtinos cecoſq; ſubeſſe . Manilius lib.j. Et clandeſtinus
ſurgentia fraudibus arma:ſic cum ceteris.Silius. Horati⁹ ad Villicū. Tu media
ſtinus tacita prece rura petebas.Lu.lib.xvij. Villicuz Ariſtocratē mediaſtinū atq;
bubulcum. ¶ Demuntur hinc.

¶ Craſtinus diutinus ſerotinus perēdinus pſtinus hornotinus ptinus quatinus
⁊ q̄ hec duo aduerbia ſunt: ⁊ que fiunt a noibus materiarum lapillorum vel gem=
marū.vnguentoꝝ:odorū colorūq;.vt gauſapinus ſaginus oleaginus cedrinus ada

Alemoni=
nus
Arſinoe
Alcinous.
Albinoua
nus
Celinus
Cyminu
Carinus.
Fulcinus.
Fulginia
Fruſino
Gallicin⁹.
geſſomin⁹
Hebrinus
Hermini⁹
Lycinius.
matineſſa
Morin⁹.
M rinus
Pachyn⁹
Virgili.
Preſtattri
nacrij me=
tas luſtra=
re pachini
ſterincas
ſtatineus
Scatinia
Sardinia.
Tarquius
Taurotni
num
Torini
Ticinus

Inus ī de
riuatiuis

clādeſtin⁹
mediaſti=
nus.

Saginus.
Oleagin⁹.

Adamantinus Propertiꝰ Colchis flagrãtes adamantina ſubiuga tauros Criſtallinꝰ amaracinꝰ amigdalinus. Serenus Fert amigdalineſuccus nucis eſſe bibendus Smaragdinus Crocinus.

manthinus:ianthinꝰ:hiacintinꝰ amethyſtinꝰ criſtallinꝰ amaracinus amygdalinꝰ bõbicinus byſſinus carbaſinus mythinꝰ: Murrha gẽma vñ fiunt vaſa murrhea vł murrhina.teſte Beroaldo.crocinꝰ glaucinꝰ praſinꝰ ſmaragdinꝰ ſandicinus ſpadicinus onychinus:tyriantinus xerãpelinus. Corripe itẽ hiccine cũ chimerinos oporinos therinos carinos:vide i ante m Chimerinos. Marti.libr.ix. Et turbata breui queſtus cryſtallina vitro. Myrrhina ſignauit:ſepoſuitq; decẽ:ſic.idem cum ceteris frequẽte:male ideo dixit Riga:Cryſtallina fuit facta feneſtra decens. Male quoq; hũc imitatus eſt Petrarc dicẽs in iij.aphrice. Hanc gorgonis ora Cryſtallinꝰ hũs clipeus tegit inq; tenebris. Lucre.lib.ij. Sicut amaracinũ blandũ ſtacteq; liquorem. Idẽ alibi. Deniq; amaracinũ fugitat ſus ⁊ timet omne vnguẽtum:ſic in adagio nihil cũ amaracino ſui.ab amaraco herba vnguentaria. Idẽ in ij.lib. In quo iã genere in primis adamãtina ſaxa. Prima acie conſtãt ictus cõtẽnere ſueta. Propertius. lib.iij. Colchis flagranteis adamantina ſubiuga tauros. Hor.in.j.car.ode.vj. Quis martẽ tunica tectũ adamãtina.aſclep.eſt. Ergo indocte dixit Petrarcha libro.ij.epi. ad Bernardũ Reutenenſem. Vox adamantina eſt:calamꝰ quoq; ferreꝰ omneis prõptus ad inſultus.dicere potuiſſet vox adamãtea eſt.⁊c.vt Ouid.vij.meta. Ecce adamanteis vulcanũ paribus efflant. Et ſic penultima per ae diphthongon ſcribitur. Prudentius in pſycomachia. Has inter ſpecies ſmaragdina gramine verno. Male aũt Riga in lib. Heſter, Seq; ſmaragdinus miſcet vtriq; color. Male quoq; Gualterus in arte poetica dicẽs. Luce ſmaragdina vel ſyderis inſtar ocelli. Catullus. Fulgebat crocina candidus in tunica. Mar.lib.ix. Pallia donauit glaucina coſme tibi. Idem lib.x. Quum potes amathyſtinos trientes.phal.eſt. Sidonius in propentice Narciſſos hiacyntinoſq; flores.phal.eſt. Ouid.meta.x. Annua prelata redeunt hiacynthina põpa. Perſius. Hic aliquis:cui circa humeros hiacynthina lena eſt. Alij qui legunt ianthina lena eſt:vt Britannicus:qui ſi eo cõmento voluerit hyacinthinus produci ei,nõ credimus ſine veterũ teſtimonio:neq; eñ Alexandrũ nequam dignum puto imitatione in compluſculis:veluti vbi dicit Pelle hiacynthina celi color eminet alti. Jacobus Soudanus vt diceret tñ pduci teſtatus eſt apud poetas qui videñ corripere:legi debere hiacynthius a.um. Mar.libr.viij. Femineum lucet ſic per bombicina corpus. Idem.lib.j. Vilis contaminat vnco vrbica liagonicus tyriantina bardo cuculus. Idem. Coccina formoſe donas ⁊ ianthyna moeche. Verg. Quñ tibi pocula ponam fagina ⁊c. Idem.ij.geor. Truditur e ſicco radix oleagima ligno. Serenus. Fertur amygdaline ſuccus nucis eſſe bibendus.

Aginor Acynacis Architriclinus. Triclinium. hexaclios.

Quarta Exceptio.

Aginor.teſte Calepino verbum prime deponens.i.vilia negocior. Aginator qui paruo pretio ceu lucro mouet. Acynacis cũ y greco in ſcđa ſyllaba gladius perſicꝰ. Vale.Flac.lib.vj. Inſignis manicis inſignis acynace dextra. Architriclinus magiſter triclinij qui cenationi preeſt oia curãdo.⁊ đr a cline.i.lectus:ſuper quẽ diſcũbiñ vñ hixaclinos:⁊ q̃cq̃d hinc eſt pducitur. Manilliꝰ.lib.v. Nunc iam luxurie pars ⁊ triclinia templis Concertãt. Ideo menduz eſt apud Vergiliũ in coppa. Triclinia vmbroſis frigida arundinibus.aut per ſyncopam triclina legendum eſt.

Caminus. Catinum Cyminum *Cyminꝰ p lacu aut ethrurie. mõteq; corripitur Ver. vij.ene. Et ciniciũ mõte lacũ luscoſq; capenos. Couinus Deſtinatꝰ. Deſtino Echinus. I ante p.

Caminus fornax nõ infumibulũ:vt indocti tradunt nota eſt productio.

Catinum:vide a ante g,la ganũ. Cyminũ vel y greco in u verſo cuminum. Perſius Et pallentis grana cimini. Couinus currus Britannicus apud Mar.lib.xij.

Deſtinatus pducitur neceſſitate,quadam a Juuena.ſat.iiij.dicente. Et dñi gladijs iam deſtinata:ſed olim prodigio par eſt in nobilitate ſenectus. Alij corripiunt vt deſtino ⁊ obſtinatus ſem.p. Verg.in.ij eñ. Et me deſtinat aris. Hora.ij.car.ode antepe. Rapacis orchi ſine deſtinata:verſus eſt iambicus trimeter catalecticus. Catullus. Sed obſtinata mente perfer:obdura. Scazon eſt. In Juuenale quidam feſtinata legunt. Deſtinatus ergo ſolum corripe. Echinus vtcunq; capias.vide e ante c. Feſtinus feſtino. Selaſinus cetagelaſinus. Inquilinus Meriticinum. Opinor inopinus opinioſomnino. Paſtinaca/propino/popino/puluinar/puluinus.ſupinare ſupinus Sagino ſalinum. Techines. Tintinabulum in Juuenale.

I ante p corripitur:vt antiphus viri nomẽ.ſic antipho adoleſcentis nomen apud Terentium. Sunt qui dicant antiphos produci. Ego teſtimonium deſidero. Statius.ix. Thebaidos. Sternit hyona chromis chremin antiphꝰ antiphon hyſeus.

¶ Exceptio.

Caliphe.hinc aliphan⁹:vide a añ l.Caiphas variaṫ.Iuuẽcus.Pulchra caiphae
collucet atria ſedis. Sedul.li.v. Protinus ad triſtes caiphae,deducit edes.Coliphiũ
vide o ante l.Enipeus vel eniphe⁹.vide e ante n.Eurip⁹ interpretatur irrequietus
mare eſt inter.Boetiã ꝛ euboeã qḋ fluit refluitqꝫ:fuit hoc noie phs q̃dã eadẽ quanti
tate ſeruata.Luca.lib.v.Euripuſqꝫ trahit curſum mutantib⁹ vndis.Sido.in laudi
bus narbonis.eurip⁹ ſibi machinã tetẽdit.phal.eſt.euripedes variaṫ a Terentiano
¶ Manipius producitur tñ teſte Mart. Capella.quẽ Ferertus imitatur qḃ⁹ credo
donec correptio liqueat.lꝫ Seruius author ſit variari in illud.xj.enei.Tu voluſe a=
mari volſcorum edice maniplis edice pro edic.
¶ Obſtipus pa.pum.obſtipo as conſtipo :: cetera a ſtipo pas.vide in primis i añ p.
¶ Obſtipus pa.pum.obſtipo multum ſilẽs metuẽti.Quidã geminãt pp.vt notat Ne
Horati.Stes capite obſtipo multum ſilẽs metuẽti.Quidã geminãt pp.vt notat Ne
biſſenſis.Racipalis.vide a ante c.Seriphos vna cycladũ ſeriphũ oppidum eſt.Pa=
pinius in.j.ſyl.Cyclades hinc ſprete miconoſqꝫ humiliſqꝫ ſeriphos.
¶ I ante q producitur:vt antiqu⁹ obliquus q: ab equus eſt exci
pitur ſiliqua.vnde verbum ſiliquare:vide a ante n.ganeo.Aliquis aliqñ vtiqꝫ reli=
quis reliquie vndiqꝫ:ſiquid ab his fit corripiemus.
¶ I ante r corripiṫ:vt anticyra.Hora.Nauiger anticyram almy
rotes.i.marinus. Mart.libro.x.Cide ſtare putabis almyrotem.phal eſt.Ephyre es.
id eſt cocynthus ſcribitur cum y greco teſte Neſtore.Ouiḋ.in epi.Medee.hic ephy
rem bimarem ſcythia tellus illa niuoſa.Omne tenet qua ponti plaga leua iacet.In
his nonnullos erraſſe cõperies quiſquis grãmaticorum volumina diligenter diſcu
ties.Notentur compoſita:ſuſpiro:nimirum ꝛc.

¶ Exceptio.

¶ Kegyra vrbs teſte Volaterrano lib.x.
¶ Apyrinum cũ y greco in ſcḋa ſyllaba:vide u ante b tuber.ſũt aũt epyrina poma
quedã.Archimagir⁹ coquorũ princeps.arcos p̃nceps eſt ꝛ magirus cocus. Iuue.
ſat.ix.Finxerẽt pariter librari⁹ archimagir⁹.nec ḋr a machera:vt Ugutio ſopniat.
¶ Almyria in Baptiſta.Abiron quidã recte pduxuit .Buſiris deus quidã gentiliũ
vide s ante ſ thraſius.Butyrũ cũ y greco interp̃tatur bouis caſeus.nã tyros caſeus
eſt:a grecis pducit teſte Neſtore:latini variãt Ualgi⁹. Lac niueũ butyrũqꝫ nouum
cũ melle comedit.hũc ſecuti ſũt Macer ꝛ Serenus.Egnatius molliqꝫ ſubacta bu=
tyro.Sidoni.ad Catullinũ.Infundes acido comã butyro.phal.eſt.Becchyres in pe=
ribegeſi.¶ Colyrium cum y greco in ſecunda ſyllaba medicamentum oculorum ꝛ
apud Columellam etiam ventris.Horat.ſaty.v.hic oculis ego nigra meis collyria
lippus Illinire.Callianira in Baptiſta.
¶ Coſira vide o ante s.Camiros vrbs grecie habet ei diphthongon pductionẽ oſtẽ
dit Neſtor ex Homero.Cypirus vide e ante p.
¶ Cocyra cum y greco inſula Dalmatie ediaceus.Luca.libro.ij.In portus Corcy=
ra tuos ſeulena paratur.Cercyra cum ſecũda vocali in prima ꝛ y greco in ſecunda
ideſt corynthus producitur teſte Neſtore.
¶ Deianire mulieris nomẽ.Ouiḋ.ix.meta.Nomineſſi qua ſuo tandem peruenit ad
aures.Deianira tuas quondam pulcherrima virgo.
¶ Deliro delirus:perdelirus producuntur tñ.vide i ante r lira ꝛ lyra.
¶ Epyrius a Neotericis variatur.Empiricus empiria vel potius empiricus per ei
diphthongon u grece ſcribimus.
¶ Epirus epirotum:vide e ante r.Equiria.Ouiḋ.iij.faſto.Altera gramineo ſpecta=
bis equiria campo.Enchiridium per ei diphthongon:vt gaſterochire.
¶ Ilaria Leucippi filia quam pollux deperijt:ſoror eius phoebe dicebatur:quam
Caſtor amauit.Propert.li.j.Non ſic leucippis ſuccendit caſtora phoebe.Pollucem
cultu nõ Ilaria ſoror.ita legit Beroaldus:quidam tñ libri habent thelaria per th
aſpiratum Ianira in Pylade.Magirus vide archimagirus.Lairus viri nomen a
lair.Ideo recte dixit Riga teſte Neſtore.Mẽte leui ſplendet curata nata lairi.No=
tauit hoc Neſtor Ithyrie populi dicuntur etiã y greco in u verſo Iturei:vide u an
te r.Niſyrus in.x.Strab.
¶ Oſiris o ante ſ.¶ Papyrus cum y greco,hinc Papyrius ꝛ papyrianus.Iuuenis.

Aliphe.
Caiphas.
Coliphiũ.
*Iuuen.
Luctãtur.
pauce co
medũt col=
liphia
pauce
maniplus
Obſtipus.
Racipalis
ſeriphos.
I ante q
Siliqua.
I ante r.
Apyrinus
Archima=
girus
Buſiris
Butyrum.
Collyrium
Coſira
Cypirus
Corcyra
Cercyra.
Deianira
Delirus
perdelir⁹
Epyrius
Equiris
Ilaira.
Lairus.
Niſyrius.
Oſiris.
Papyrus.
Papyria=
nus.

Papyrianus. creſcit multa dãnoſa papyro. Marti.lib.viij. Heu bñ q̃ nũc papyriane anne faceret
man⁹ ſereni.phal.ſũt. Manil.lib.j. Cõditor vt pyrri p bella papyri⁹ vltor Petoſiris
Papyri⁹ aſtrologi nomẽ. Juue.ſaty.vj. Nulla videt̃ aptior hora cibo niſi quã dederit peto-
Podaliri⁹ ſiris. Podaliri⁹ medici nomẽ apd̃. Ouid. in fine.ij. de arte amãdi. Philiri⁹: vide i añ
Rabirius. l. Rabiri⁹.viri nomẽ. Mar. li. vij. Aſtra poluq̃ tua cepiſti mẽte rabiri. Ramir⁹ i Ba
pti. Saphir⁹ lapill⁹: vide e añ r beryll⁹. ❡ Semiramis idis Nini vxor. Ouidi.iiij.
Saphir⁹. met. vbi d̃r altã Coctilibus muris cinxiſſe ſemiramis vrbẽ. ❡ Stantyra cũ y greco
Semiramis. orum pl̃ tm̃ vrbs. Oui j.triſti. Saltus ab hac terra breuis eſt ſtãtyra petẽtib; ſic hñt
plurimi libri ſed Neſtor legit tẽthyra cũ aſpiratione i ſcd̃a ſyllaba qd̃ nomẽ dicit
Stantyra variari: pductio iam ptʒ de correptiõe. Juu. ſat.penul. Qui vicina colunt vmbroſe
Thelaira. tenthyra palme. pter dubiã lectionẽ malle cũ Juuenale corripe. Tẽthyra iam di
Vechires ctum eſt in Stantyra Telaria in Jlaira. Vechires cũ ch aſpirato ppli. Priſc. in pe
rihegeſi. Bizeres primi iuxta quos terra Vechirum.

Jantes. I Ante s corripit̃: vt acriſius viri nomen. Oui. iij. meta.
An ſatis acriſio eſt. Notẽtur geminata: vt phariſeus teſte Georg. Val.
Juuẽcus. Ecce phariſei ſadduceiq̃ doloſi. idẽ alibi. inde ſadducei tali
cinxera latratu. Riga/ Sedulius ⁊ plures male corripiũt phariſſe⁹ no-
tentur e longis: vt achryſos holochryſos flores in Baptiſta.

❡ Exceptio.

❡ Amethyſus: vide e ante t. amethyſtus aliſium in. viij Strabo.
Amethiſ⁹ ❡ Amphiſa vrbs Phocidis. Luca. lib iij. Phocaicas amphiſa manus ſcopuloſaq̃
Amphiſa. cyrrha. Amphryſos. vel us. fluuij nomen vide i ante u. ſperchius
Amphyſ⁹ ❡ Amphiſus dryopes. Sillius apd̃ Naſonẽ in. ix. met Anchiſes nomẽ ex Vergilio
Anchiſes. notiſſimũ Aruiſiũ chij pmontoriũ: vnde aruiſius a. um, Vergil. in daphnide. Vina
nouum fundam calathis aruiſia nectar. Aniſon vrbs põti teſte Calepino. Aloſius
Cãbyſes. Bapti. Aphrodiſius teſte Stros.
Cariſian⁹. ❡ Cambyſes pater Darij dictus Nabuchodonoſor. Luca lib. x. Cambiſes lõgi po
Cariſius. pulos peruenit ad eũ. ❡ Cariſianus viri nomen ergo etiã cariſius: q̃ ſe hʒ: vt Ju
Criniſus. lius Julianus Quintilius Quintilianus: vbi poſſeſſiua trãſierũt in propria. Mart.
Cephiſus. lib. vj. Nil laſciuius eſt cariſiano. phal. eſt. ❡ Criniſus fluuij nomen. Verg. v. eneid.
Cogiſãtra. Troia criniſo conceptum flumine mater quẽ genuit. ❡ Cephiſus: vide e ante p. Co
Donyſa. giſantra. ſed multi per e cogeſantra dicũt: vide o ante g. ❡ Donyſa: vide o ante n.
⁎ Vergil. Dionyſius bacchus ⁊ vir: vide i ante r. Syrus: hinc dionyſeus a. um. cuius ſecũdã
bacchãtã- contra aliorũ morẽ videt̃ mihi pduxiſſe. Sil. lib. iij. Ac Nebuſſa Dionyſeis concita
q̃ iugis na thyrſis. Habet y grecum in tertia ſyllaba. ❡ Diuiſi diuiſum diuiſio. ❡ Eliſa Dido
xon viridẽ vnico ſ teſte Neſtore. Ouid. in epi. Nec cõſumpta rogis inſcribar eliſa ſicheo. Clau-
q̃ donyſã. dianus cõtra oĩm morẽ corripuit. ideo ipſum non imitabor dicẽtem in primo libro
Dionyſi⁹. cõtra Rufinuʒ. Jnuadit muros: eliſa notiſſima dudũ tecta petit. ſed forſan locus eſt
Eliſa. mẽdoſus. ❡ Eliſeus pphete nomẽ. Sido in eucharaſtico pduxit dicens. Quiq̃ du-
Eliſeus. plex quodã veniſti in pectus eliſei. Hic ſincereſi vſus eſt. ❡ Sauiſus notum eſt he
Heliſſos. liſos pro quo multi legunt illiſſos: fluuius attice regionis. Papi. iiij. theba Quos pi
Lariſa. gra vado longia tacenti lambit ⁊ anfractu riparum incuruus eliſos. Jdẽ xij theb.
Lariſſa. Celant gelicos criſpis heliſo amores: helizabeth variat̃. Laliſos in. xiij. Stra.
Laliſio. Lariſſa vnico ſ teſte Neſtore vrbs actolie. Stati⁹ ij. the. poſt habita eſt lariſa iugis
Moyſes. Lariſſa aũt gemino ſſ eſt theſſalie oppidum. hinc lariſſeus a. um. Luca. lib. vj. Atq̃
Ocriſia. olim lariſſa potens. ❡ Laliſio onager adhuc paruus. Martia. in xenijs. Dum tener
Paradiſ⁹. eſt onager ſolaq̃ laliſio matre. Paſcitur hoc infans: ſed breue nomẽ habet. ❡ Mel
chiſedech Neotericí variant. ❡ Moyſes. Sedulius. Clarum vide moyſen. Ocriſia
mulieris nomen. Ouid. vj. faſto. Namq̃ pater Tullius. Vulcanus: ocriſia mater.
❡ Paradiſus etiam vrbis nomen. Sidonius lib. vij. Jam te te circunſtant paradiſi
militia facti. hinc maſculinum eſt.

Jantet. I Ante t corripit̃. vt cõditio. Mart. lib. ix. Accipe ⁊ hoc mu
nus cõditione mala Natalicius ſaturnaliti⁹ precoriti⁹ ⁊c. Jdem lib. vij. Ad
natalitias dapes vocabar. phal. ẽ. prochita iſula. Ammodites ſerpẽtis no-
mẽ nauita orbita ⁊c. Adytũ cum y gr. co licet greci producãt ſit Calepino credim⁹.
Verg. ij. eneidos. Jſq̃ adytis hec triſtia dicta reportat. ſic ceteri. ❡ Polymit⁹ a. um.

ſes ſyllabas corripit teſte Neſtore cōtra Rigā dicentē in geneſi. Que polymita fuit Polymit⁹
oſculis dando pri: ſic monomita dimita trimita. Eſt aūt veſtis polymita varioꝝ colo
ꝝ. polymitarius q̄ polymita facit: hexamita ſex colorum ꝛc. Idem dicit Calepinus
Mitos cū i nro line aſpiratione filū eſt qd liciū dr. poly cum y greco multū Mythos Mitos.
aūt cū th aſpirato ꝛ ſilr cū y greco fabula dr ꝛ priorē pducit. Capella li.ij. Nūc ergo Mythos.
mythos terminat inſilūt. Iābicus eſt trimeter archilochi⁹: hoc ꝛ plurima alia meū
dūtaxat añ me ceteri oīno in his ꝛ aliis vel errauerūt vel dubitauerūt. Alphita viri, p:
pūnum neophyt⁹ proſelytus blāditie: lꝫ ex blāditū deducat. Lecythus ꝯ Alex. Sul
pitiūqꝫ qꝛ corripit ab Homero.viij.odiſſe. teſte Neſto. Fundit⁹ ꝛc. notent ex gñalib⁹ Lecyth⁹
nota vt laceſſitū ēt lꝫ ptm tā laceſſiuꝫ qꝫ laceſſiui ſit architect⁹: cū mar. tm̄ corripito. architect⁹

¶ Exceptio.

¶ Producunt deriuatiue forme greca in itis ꝛ ites ꝛ ita: vt leuites leuitis: ſamari Itus.
tes ſamaritis idis, moabita moabitis idis, anachorita eremita margarita: lꝫ quidā Cerritus.
Chriſtianoꝝ corripuerint, paleſtrita mēphitis taurominita ꝛ hinc taurominitanus Recuti⁹.
vt ſamarita ſamaritan⁹: tomita tomitanus: ſybarita vñ ſybariticus: haſbyta haſby ✻ Perſi⁹
tes: gētile nomē: ſic haſbyte es, mulieris nomen. Gadites gadita gaditis gaditanus Labra mo
Oceanis idis. argitis andronitis ꝛc. Producunt qꝫ in itus hmōi noīa e noībus for: ues tacit⁹
mata auritus auitus pritus mellitus, recutit⁹ maritus. vñ maritare. Cerritus gemi recutitaqꝫ
no rr teſte Neſtore q̄ſi cererit⁹. i. inſanit⁹ ꝛ cereris ira vexatus Hora.ſat.xiij. Cerritus ſabbata
fuit an cōmot⁹ crimine mētis. Claudis. Cōcutit ꝛ glebas fecūdo rore maritat. Ser: palles.
uitus vt ſeruitū corripit. Ex dictis liquet Sedul.in li.iiij. Preterienſqꝫ vie dn̄s loca Titus
ſamaritane: nō recte ſamaritanus a.um. corripuiſſe: nec Sido. recte corripuiſſe tau: Patritius
rominitanus, vide i añ n in ſcđa exceptione. ſic puidēdū ne corripiamus abderites ✻ Perſi⁹
abderitanus ꝛc. Producunt noīa a vbis in tius veluti ſuppoſititius arreptitius con Uos o pa
mētitius fictiti⁹ ſurreptitius ꝛc. a noībus corripiunt vt pritius. Mar.li.v. Hermes tritius ſan
ſuppoſititi⁹ ſibiipſi. eſt phal. ſic in argumēto menechmorū. Hic fuerat autē ille ſur: guiſquos
reptiti⁹, iābicus tri. archilo. ſic in plogo eiuſdē fabule. Adoptat illū puerū ſurrepti: viuere fas
tiū: ſilr eſt iambi. trime. archilochius. Hec ꝛ ſilia caute ꝯſideranda ſunt: vt tanaitic⁹ eſt.
atanais idis. vel atanaites. ꝛ hoc atanais. Sidoni⁹ in..ij. paneg. Caucaſus ꝛ ſcyti: Itim.
ce, potoꝛ tanaiticus vnde. Produc qꝫ in itim adu erbia a noībus viritim. Sil.lib.xvij. Aqtania.
Luctatroꝝ micat ꝛ p̄ſens aſtare viritim Creditur. Noīa lapidū in ites: qꝛ deriuati: Aconitū.
ua ſunt: ex doctis liquet pduci: veluti pyrites thonites actites ſelenites: que apud Amphitrī
Priſcia. in perihege. leguntur. Eadē rōne pducunt ſorita vel ſorites argumētationis te.
ſpecies: vide q̄ añ r. Aquitania regio Gallie cuius populi aquitani ſunt. Tibul.lib.j. Archites
hunc fore aquitanas poſſet qui fundere gentes. Auſo. etiam corripuit. vel a.
¶ Aconitū herba venenifera. Oui.j.met. Lurida terribiles miſcent aconita nouer: Amithō.
ce. Amphitrite es. neptuni vxor: p mari ponit: vt in eodē lib. Margine terrarū por: Agapit⁹.
rexerat amphitrite. Architas phs. Prop.lib.iiij. Me creat archite ſoboles babylo: aphrodite
nius orops. ideo teſte Bapti. ꝑ io. indocte dixit, Sido. in.j. paneg. Quicqd anaxime Alithyia.
nes: euclides: archita: zenon: archeſilas: chriſippus: anaxagoraſqꝫ dederūt Amitho
ne Sappho phaoni. Uilis amithone: vilis mihi candida cidno Agapitus: qꝛ grece Berytus.
per ita ἀγαπητος ſcribitur: ideo rectiſſime dicendū fuerat agapetus: teſtis eſt Ual: Corytus.
la in Ioannē. Anitia mulieris nomen: ergo etiā anitius. Auſo.lib.j.epig. ante qua: Catamy:
ter plenū cōſumpſit anitia luſtrū. Aphrodite vel a. i. ven⁹ ab aphros. i. ſpuma ex aq̄ thus.
nata putabat. pducit vt reliqua in ites ita ꝛ ita a noībus formata. Alithyia nym: Cocytus
phe nomen a grecis pducit tm̄ lꝫ Theodulus corripuerit: inepte pfecto vt multa ✻ Uer.vj.
alia inter que eſt protoplaſtus cuius primā pduci liquet ex elegantiſſimo hymno eñ. Cocyti
Pangelingua gl'oſi prelii certaminis. Alites e. ppli nomē. vide Ballonoti o ante n ſtagna al:
Berytus vide e añ r. Camarite ꝛ calonites ppli in dionyſio. Cotytaris in theocri: ta vides
to. Corytus vide o añ r. at corythus cū y greco ſilr: ſed cū th aſpirato oppidi nomen ſtygiamqꝫ
corripitur: ſic Neſtor cōtra Tortelliū qꝛ ſine aliq̄ aſpiratione cū i nro coritus p oppi paludem.
do ſcribi voluit Uerg.eñ.vij. Hic illū coriti tyrrhena a ſede profectū Coritha ac. vel Caſtriti⁹
corithe es: equi nomen: vide o añ r. Catamithus cū i noſtro ꝛ th aſpirato in vltima
ſyllaba puer quo q̄s abutit, a cata. i. p mithon p̄ciū: q̄ſi p p̄cio vel mercede. Auſo. in
epig. aut Iouis Eliſij tu catamith⁹ eris. Cocythus: vide o añ c. Caſtriti⁹ viri nomē.
Petrarcha pducit dicens. Si dulcis ager libertas aim Marcus caſtritius armet.
¶ Corbite teſte Calepino naues ſunt onerarie q̄ in ſummo malo p ſigno corbes ha Corbite.

Damaſithon. Ebaſita. Eritus. Fortuitus Gallita. Galerita. Hermaphrodit⁹. Hyarbita. Haſbyte. Heraclit⁹.

bere ſolebāt. Plaut. Tardiores ꝙ̄ corbite. ſunt etiā in trāquillo mari. Damaſithon viri nomen apud Ouid. in Ibin. Ebaſita mel ex arundinibus. vide e ante b. Eritus Sido. ad felicem. Muſas ſat venerabiles Eriti. phal. eſt. viri nomen eſt. Eriſiton in Ouidio. Fortuitus a. um. variatur. Papin. xij. theba. Aequa ⁊ fortuito ducte quater aggere pinne. Hora. lib. ij. car. ode. xv. Nec fortuitū cernere ceſpitē. verſus eſt alcaicus: dactylicus. tui ſecūdus: pes eſt iābicus. Gallita mulieris nomen apud Iuue. ſaty. xij. Galerita. i. alauda. vide colon o ante l: nec mirū. fit eñi a Galerus galeritus vir in Propert. Hermaphrodit⁹ Mercurij ex venere filius Hermes mercuri⁹ aphrodite venus. Mar. lib. x. Odit amatrices hermaphroditus aq̄s. Hiarbyta viri nomē vide i ante m Tymogenes. haſbyte mulieris nomē apud Silliū. prius hꝫ y grecum in p̄ma ⁊ poſterius in ſc̄da ſylla. Heraclitus ph̄i nomen. q̄ grece ſcribitur per ei diphthongon ηρακλειτος teſtibus Hermolao Barbaro: ⁊ Joanne Bapt. pio cum ceteris doctis vt Calepino ⁊c. nec authoritate carent. Lucretius ſyllabarie ſtructure obſeruātiſſimus. vt ait Baptiſta. Pius. is inquā in p̄mo lib. ait. Heraclitus init quorum dux agmina prim⁹ adducit Pius apud Sido. vbi huius noīs meminit carmē grecū in quo heraclitus ꝑducit. Sido. in. j. paneg. Quicq̄d Pythagoras / Democritus Heraclitus: defleuit: riſit: tacuit. ita legit Pius: q̄ ꝯiunctio q̄ (quā Hermolaus Barbarus hic perperā offen dit) eſt tollenda q̄ppe quū nō legat̄ in bonis exemplaribus. ⁊ [illegible] ſupervacanea ſit: aſyntheto venuſtius ⁊ modificatius decurrente. Fefell[illegible]nt igit̄ Hermolaū barbarū (quē ſecutus eſt Aelius Nebriſſenſis) bonarū literarū [illegible] tamen praua exēplaria. Hamerochita vide a ante m. Ilithya vide i ante a. Idolothytus cum th aſpirato ſequēte y greco dici pōt idolo immolat⁹ vel ſacrificatus. ⁊ melius ponit̄ in neutro genere idolothytū. ꝑducit̄ teſte Neſto. Inuit⁹. a. um. ſic inuitare. nota ſunt. Irrito. prorito as. Verg. lib. x. Irritatq̄ virū telis. i. laceſſit ⁊ prouocat: ſed irritus. i. non ratus corripitur. ⁊ verbū hinc factū irrito as. de quo vulgatur hic verſiculus. Irritat euacuans: irritās prouocat iras. Luſitania Hiſpanie regio. Sil. lib. iij. Hos viriatus agit: luſitanūq̄ remotis Extractū luſtris ⁊c. Mauritania in. iiij. Manilij. Mephitis terre putor ex aquis ſulphuratis ⁊ corruptis. Hinc adiectiuū mephiticus a. um. Vergi. lib. vij. Seuam exhalat opaca mephitim. Miſitius viri nomen. Mar. lib. iij. Quum peteret patrie miſitius arua rauenne.

Ilithya. Idolothytus. Inuitus. Inuitare. Irrito. Luſitania Mephitis Miſitius. Nouitius Niciteriū. Nutriti⁹. Odites. Ophites. Orite. Onytes. Orithya. Paraclit⁹. Pāpitius. Polites. Pituita. Potitius. Polygitō. paralytic⁹ Scriblita. Therſites Valitudo.

¶ Nouitius. vide i ante c q̄ per c aliqui ſcribunt: quum rectius per t exaret̄. Niciterium vide i ante c. Nutritius: q̄ a longo ſupino deriuatur. ideo recte dixit Architrenius Languida ſenities Veneris nutritia tractat.

¶ Odites viri nomen. v. meta. Ophites: q̄ deriuatiuū eſt in ites. Orite vide o ante r. Orithya. vide i ante a. Onytes vir. xij. eneid. Paraclytus: vide e ante t. paracletus. Pāpitius viri nomen in euchariſtico Sido. Polites viri nomē apud Papi. vij. the. Pituita vide in primis i ante t. Potitius viri nomen. Verg. eñ. viij. Letiq̄ minores Seruare diem primuſq̄ potitius author. pampitius vir in Sido.

¶ Polygiton viri nomen. Auſo. Thermarum in folio ſi quis polygitoma vidit.

¶ Paraſitus paraſitater ⁊ verbum paraſitor aris. Iuue. Ad cenam quoties paraſitus venerit infans. Dicitur a para. i. ad vel iuxta ⁊ citon. i. cibus vel frumentum. ſitcia id eſt ſagina. nam paraſiti ſunt adulatores qui diuitum menſas vent[illegible] gratia ſequuntur. Paralyticus cum y greco in tertia ſyllaba ſolutis neruis homo [illegible] ab Aratore producitur. Surgens paralytice dixit Vectorem compone tuū. melius corripictur: vt hippolytus ⁊c.

¶ Scriblita vide i ante b. Therſithes ac. viri nomen apud Iuue. ⁊ alios. Valitudo quidā hic excipiunt: ſed per e rectius ſcribitur valetudo a valeo vt dicit Georg. Valla Placen. lib. xiij ca. xij. de denominatiuis. Hora. Gratia / phama / valetudo / contingat abunde. Mar. Manilius lib. j. Queq̄ valetudo veniat: cōcordia quāta bella facit. Veliternus in. xiij. Sillij.

✻ Nebriſſenſis hoc. Flacci carmē in teſtimoniū affert. Dura valitudo ſi cideret ceu tarda ſenectus

I ante u. Niniue. ſymbriniū

I Ante u producitur: vt [illegible]aliua conniueo. Perſius. v[illegible] b ni ſi conniues. Male autem Nebriſſenſis per diligentiam in preteritis dicit. In xi precereunt hec frigeo cōniueoq̄. Sic deriuo. Duo corripiunt: vt niniue vrbis nomen: ⁊ Symbriniū p̄ y grecum in p̄ma habens flumen apud equicolos qui ſunt ſupra tybur: ⁊ adhuc retinent nomen: vt Marſus ait in illud Sil. lib. viij. Symbriuio raſtriſq̄ domant equicola rura. Rediuiuus ſecundam ſyllabam corripit.

O in medijs.

O ante b

¶ O ante b corripitur.vt Tabrobane in peribegeſi:licet bapti‑
ſta Mantuanus in quodam loco produxit. Canobus.

¶ Exceptio.

✱ Octo‑
¶ Jacobus iobus:october vtrobiq; ⁊ canobus.vnde canobita:nunc canop⁹ ⁊ cano ber.mar.
pita dicim⁹ teſte Quin.j.de inſtu.orato.Catul.Grata Canobitis incola littoribus. Octobres:
Petrarcha.in.iiij.Aphrice.Unus vtrobiq; eadē mēs,permanet ⁊ frons.Longobar‑ agere intiat
di producitur a Mantuano in exhortatione contra infideles Jobus q2 fit ex Job:⁊ calendas.
Jacobus ex iacob.Ambobus duobus ſatis patent. O ante C.

O ante c corripitur.vt apocope:quia grece per o micron ſcribi‑ Ocus ipro‑
tur ideo Erravit in figuris Alexander dicens.qd ſini tollit apocopa dat paragoge prijs
ſed excuſat in figuris.Notētur e lor   negociū p̄ ſoco ſuffoco ⁊c.q̄n quidē q̄n cūq; Ocinium.
varient:vt q̄n at.q̄nq; tn̄ p̄ducā vt voicq;.p̄duc q̄z p̄pria in ocus e barbaris: qua‑ Ocinor
lia ſunt Jodocus guinnocus ⁊c.at q̄ greca ſūt corripiunt veluti ladocus demodo latrocinor.
cus ⁊c.p̄duc quoq; deriuatiua in occiniū ⁊ ſi qua ſunt ſilia.cū verbis hi‑ deriuatis lenociniū.
aut p̄tra veluti patrocinor latrocinor lenocinor.Horat.ſat.iij.li.j.Quū dicas eſſe pa‑ P̄ociniū.
res res furta latrociniis ⁊ magnis p̄ua mineris Falce reciſurū ſili te. Oui.ij.de ar‑ tyrociniū
te.Sine latrociniū ſub imagine calcul⁹ ibit.Manili.lib.v.Et lenocinium vite p̄ncq; Jānociue.
voluptas.Oui.j.triſt.Cauſa patrocinio non bona maior erat.Mani.lib.j.Nec tyro macrobi⁹.
cinio peccet,circūq; ferat.Exit⁹ epitrit⁹ quartus in Lippio.Jānocius viri nomē p̄‑ triechala.
ducitur in Phil.Macrobi⁹ puto corripi per rl'am de oi compoſitione greca.Petrar
cha tn̄ di; ⁊ in.ij.li.epiſto.ad cōniciatorē.Parua eno collapſa ſui monumenta Ma
crobi obſtentat.Triochala producitur in.xiiij.lib.Silli.

O ante D corripitur.vt exodus. O ante d

¶ Exceptio.

¶ produc deriuatiua greca in odes.⁊ cōpoſita eb ode.i.cant⁹ veluti geodes.i.terre‑ In odes.
nus.capnodes.fumoſus.thiodes.Sulphureus.melodes ⁊ rectius forſan per oe di
phthongon meloedes veluti melocdia.⁊ melodia.Et eſt meloedes dulcis carmina
canens poeta.Sido.li.ix.Proculus Meloedes inſonare pulſib⁹.Jābicus trimeter
hilorodus hilaris cātor.ſic palinodia:ſic pſodia:ſed per oe diphthōgon pſoedia Hilarod⁹.
recti⁹ dicit:vt rectius pſalmoedia dr q̄ pſalmodia.Philelp.in nona quinte.Liber palinodia.
eris ſatyra:ſies palinodia:meme Steſichori facies.Eſt aūt cōtrarius cantu a palin
it rurſus.hinc eſt adagiū palinodiā canere.Epodos p̄tra Sulpitiū.nā tritū abuſum
nō vſum ſequit .nā(vt recte ait Neſtor grece per ω mega ſcribit.Authoritatē a ne Epodos.
ſtore omiſſā ego ſufficiā.Auſo.in epigrā.Dactylicos elegos choriambū carmē epo
dos ſocci ⁊ coturni muſica Carpētis iponc tuis nā tota ſuppellex Uatū piorū char‑
thea eſt.dr ab epi ⁊ ode.carminis gen⁹ eſt,de quo videbis apud Horatij interpretes
Exodiū hinc mōs eſt:ſed ab ero.i.extra ⁊ odos.i.via exerita aſpiratione:vt in perio‑ Exodium.
dus ſyncreſis argyripus ariſtippus ⁊c.Eſt enim exodium ab exodus inminutum
⁊ ſignificat exitū actionis.i.cantū vel ridiculū aliqd vel geſtū quē hiſtriones in ſine Botrodus
comedie vel tragedie vel etiā ſcene,cuiuſq; exibēt.vt populo riſum moueāt:id quod Cuſtodio.
quotidie fieri videmus a barbaris.nec aliud vr̄ mihi voluiſſe Iuue.in.vi.ſat.dicēs ✱ Marti.
Urbicus exodio riſum mouet atellane Geſtibus Autoneos ⁊c.multi crediderūt ab i cuſtodit;
ode deduci:nōnulli quibus ipſe ſuffragor ab exodos.Exodijs precipue in atellanis ⁊ aptis le‑
vtebantur.Neſtor vult etiā exotationez ſignificare ab Exodrazo.ideſt erogo multa bis ſemper
dicit neſtor:vide ſi libet.nos quantitatem rite docuimus. liminibus
¶ Botrodū:Celtiberie oppidū.Mar.libro.xij.Botrodū plateāq; celtiberis.phal.eſt. peccas
Cuſtodio is.vt cuſtos odis.cuſtodia. Erodius
¶ Erodio vel erodius auis per ω ſcribitur teſte Neſtore.Emoda de oppidi nomē. Erodio
Ualerius Flac.lib.vj.Jungit opes emoda ſuas rus ſigna ſecuti a patre.Emodus Emoda
mōtis nomē vide.Colis o ante l.Slycerodes:in melodes patet. Emodus
¶ Herodes Perſi a.Herodis venere dies.Hierode ſacri cantores:patet vt Melo‑ Herodes
des at Herodotus corripitur herodiō ⁊ herodianus: vt herodes. Laodocus
¶ Laodocus.vide a ante o.

Nebrodes
Orodes
thermodō

¶ Nebrodes monticuli nomē ex quo naſcit̄ himera. Silli.xiiij. nebrodes gemini nutrit diuortia fontis. Orodes viri nomen. Verg.x.enei. Jacet altus orodes Rapſodia per ω mega. ¶ Thermodū cū th aſpirato fluuij nomē eſt. Ver.enei.xi. Quales threicie quū flumina thermodōtis. hic Seruiꝰ ait thermodoon ⁊ p ſyncopā thermodon Ego vero nondū inueni verſum in quo neceſſario ſit tetraſyllabū: nā ꝑdictꝰ verſus eſt ſpondaicꝰ: ideo nūq̄ dixero ſcdam corripi. Priſcianꝰ in perihe. Inter amazonidas thermodō martius amnis. eodē modo Ouid. vt videre potes in halys: a ante l. Sil.lib.ij. Thermodōtiaca munita in ꝑlia pelta. Idem libro viij. perſtrepit ⁊ tellus ⁊ amazonius thermodon. ¶ O ante f non inueni ſi inueniatur volunt corripi.

O ante G
Syllogiſmus
Bagogus
octoginta.
Toloſtobogi.

O ante g.

O Ante g corripitur: vt Syllogiſmꝰ: a Sidonio indocte productū dicente in.j.panegyrico. Que vel Ariſtoteles partitus membra loquendi Argumentoſis dat retia ſyllogiſmus. Author huius rei eſt Hermolaꝰ Barbarus: vt in prefatione vidimus Technologus de artibus loquēs hunc ineptū vulgus artiſtā vocat. ¶ Produc agoge .i.ductio vnde iſagoge ſynagoga paragoga pedagogus ⁊c. quibus adde Bagogus viri nomen teſte Soudano. Octaginta facile occurret.

O ante L.

¶ Toloſtobogi teſte Hermolao in.v. Plinij.cap.xxxij.

¶ O e ante l corripitur: vt neapolis: ⁊ quicquid eſt a polis.i.vrbs Conſolor autem producitur. vt ſimplex ſolor.

Bybliopola
Pharmacopola
Dicolon
Aetolia.
Capitoliū
Cymolus.
Scolophꝰ
Idolon.
* Miror ait Nebriſ Seduliuz virū aliōq doctiſſimū idola breui aſſe cum in ſuo paſcha li dixit idola dilexit ſimili nāmore furētes.

¶ Exceptio.

¶ Producuntur deducta a poleo.i.vendo qualia ſunt bybliopola librorū venditor byblios cū y greco in prima.i.liber: pharmacopola myropola medicamentorū ⁊ vnguentorūq̄ venditor. ſic ichthyopola lachanopola ⁊c. Mart. in apopho. de Lucano. Sūt quidā qui me dicūt nō eſſe poetā. Sed q̄ me vendit bybliopola putat. H[or].ſa. ambubaiarū collegia pharmacopole. Produc ſiſr monocolō dicolō tricolon, ⁊ c. a colō ideſt membrū. vide in primis o ante l. Errauit in his Nebriſſenſis. ¶ Aetolia aetolꝰ ⁊ quicq̄d hinc eſt. Ouid. in.iij.amorū. nec tanti calydon nec tota aetolia tanti. Verg. eñ.xj. Non erit auxilio nobis aetolus ⁊ arpi. Horat. epi.xix. aetolis onerata plagis mendoſe legitur aetolijs. Sil.lib.xiij. aetolos interfuit haud ignobile nomen mendoſe, vulgo habet̄ aetolidas ſʒ ita Marſus legat ꝓ appulis quibꝰ Diomedes impſuit aetolus. Statiꝰ.vj.theba. ergo vbi luctādi iuuenes aloſa citauit. Sēia terrificos hūeris aetolꝰ amictꝰ Exuitur. De Tydeo loquitur Diomedis patre. ¶ Acolytꝰ nō ꝓhibitꝰ ſine ipedimētō p ω mega. ¶ Capitoliū. vnde capitolinꝰ. tā ꝓpriū q̄ appellatiuū. Ouid.xv.met. Fruſtraq̄ erit illa minata, Seruitura ſuo capitolia nr̄a ca[..]po. ¶ Cymolus cum y greco vrbis nomē. vñ Cymolius a.um. Ouid. vij.meta. Hinc hūilē miconō creoſaq̄ rura cymoli. Floreteq̄ cythnō: ſcyron planāq̄ ſeriphon. hic n in cythnō liq̄ſcit. cimolis cemoles p ω mega. ¶ Scolophꝰ dictum eſt in reā delo in cōpoſitione ꝓducit̄ teſte Neſtore apō theocritū in ꝑmo edilio. ⁊ interꝑtatur terre tumulus. Sea eſt terra: lophos, ho tumulꝰ. Idolū q̄ grece p ω mega ſcribit̄: vt doctiſſimi quoq̄ teſtāt̄. ⁊ (vt Neſtor ait) ꝓducit̄ ab Homero.xxiiij. Iliados. Baptiſta mātuanꝰ i panegyrico Roberti. Verū etiā qui vana ſacris idola ꝓphanis. Et flagitis coluere deos. grece hʒ ei diphthongō in ꝑma ſyllaba p ſyllabas dnq̄ idololatra dicendū eſt multi Chriſtianorū in his defecerunt a lingua greca. Alexāder Idola dicta dei. Et Riga in libris numerorū In terā ſcām deus impat idola tolli. Et Arator libro.j. idola tot Rome mūdo collecta ſubacto. ¶ Iollas viri nomē opinor ll geminare. At iole es: mulieris nomē corripit̄: vt Hieroſolyma: lʒ Petrarcha auſus ſit ꝓducere nā corripit̄ vt ſimplex Solymi. ¶ Mauſolus vir cuius ſepulchrū mauſoleū dr vide cares a ante r. ¶ Mediolanum. Auſonius Et mediolani mira oia copia rerū ¶ Neobole mulieris nomē: dr aūt a neos.i.nouꝰ ⁊ bolos p ω mega.i.gleba vel fundus dicit hoc Mācinellꝰ in illud. Hora.lib.iij. Ode xij. ſtudium aufert neobole lipa rei nitor hebri: Vſus eſt ionicꝰ a minori habens.iiij. ionicos a minori. Phonolenides xij.met. ¶ Pactolꝰ fluuiꝰ. vide durius u añ r. ¶ Phicolus viri nomen a phicol teſte Nebriſſenſi. ¶ Preſtolor (vt Bebeliꝰ Soudanuſq̄ cū alijs multis volunt) Riga i vita Criſpini ⁊ Criſpiniani, Non preſtolatur habitum priuatio per quem. ſic Sulpi-

Mauſolꝰ.
mauſoleū.
Mediolanum
Neobole.
Pactolus.
Preſtolor.

nus in quē ait Badi⁹. Et ſubolanus preſtolor clauſ&qꝫ pola. ideo nō imitabor eum
qui dicit pſtolor interdū meditor&qꝫ exordior atqꝫ ordior Calep. niſi liber mendoſus
ſit: voluit corripi. tu producito tantū. Subſolanus ventus pducitur q̄r dicitur, ſic
q ſole oriente ſubnaſci videtur. Timolus vide regulam poſitionis.

O Ante m corripitur: vt ptolomeus. a Petrarcha male pro- O ante m.
ductū. Hebdomas. Riga in Daniele. Septem ſic annos hebdomas vna facit
Idē alibi male dicit. Septima lux celebris hebdomada ſeptima feſtis.

¶ Exceptio.

¶ Produc noīa neutri gn̄is: veluti amomū: cinamomū. vt ptz ex greco v̄ſu quem ex
Dionyſio citat Neſtor apud Mar. lib. vi. vbi quidā male hn̄t. Nō ſemper caſia cina Axioma.
momoqꝫ legi dꝫ. Qn̄ ſemp caſiaqꝫ cinamoqꝫ phal. eſt. abdomē axioma. i. enunciatio
ſcribit enim grece p ω mega. iō nec in hoc nec in pluſculis imitabor Capellā dicentē
lib. iiij. aduenit & ſcholicū pſtruit axioma. Tolle hippomanes Sidonium epitoma
vt ſodoma epitome ptotom⁹: & q̄cq̄d eſt a tome. i. iciſio. Notēt ꝯpoſita e lōgis agno
men ignominis ignominia: &c barbaris deducta: abeſalom⁹ eſromus &c. anomalis
anomal⁹ p ω mega. Cenomani apō iuniores tm̄ inuenio: q̄ variant. Suaginus. Ah cenomani
fruſtra obloqueris Cenomani pn̄cipis aulā ibis &c. Baptiſta ꝯtra infide. Cenomani
acres & nō ignobile ſemē Euganei veter; & gens ātiq̄ liburni. Carni & medoaci q̄rū
cognomina fuat flumē &c. Cinamon⁹ p ω mega, auis Ithome es. cū th aſpirato arx Ithome.
meſſenie vrbſ teſte Neſtore: lꝫ nōnulli libri p. i. ithone habeāt nō ithome. iiij. theba.
planaqꝫ meſſene mōtanaqꝫ nutrit ithone. Ithom⁹ cū th aſpirato mōtis nomē: quē
alij ithonū alij ithymū cū y greco i ſcda vocāt: ſꝫ optimi & correctiſſimi codices hn̄t
Ithomū apō Catullū in argonau. qō tibi ſi ſceti ꝯceſſerit icola ithomi. Ibidē. Uiuge Ithom⁹. ſ
nāqꝫ ſimul cultricē mōtis. Ithomi. Geometra p ω mega: vt ſalome teſte Bebelio.

O ante n.

O Ante n producit. vt Hieronymus cōtractis duab⁹ breuib⁹ O ante n.
in vnā longā: vt ſit in monichus. ſiquidē interpretat ſacrū nomen. Politian⁹.
Terti⁹ agonijs ſatur ille Hieronimus vndis. Cōcionor q̄r ſit a concio onis. noīe pſo-
na lꝫ pſono v̄bū corripiat. Obſoniū: & pinde v̄bū obſono vel or. ꝯtra Sulpitiū plu
reſqꝫ. Hora. in. ij. ſat. libro. j. Oia cōductis coemē obſonia nūmis. ſic Iuue. Mar. &c. Obſoniū.
Antiphona cōtra indoctos: qō patet ex ſilr ꝯpoſitis euphonia ſymphonia q̄r phone Obſonor.
i. vox ſcribit grece per ω mega Horat. in arte poetica. Ut gratas inter menſas ſym Antiphōa
phonia diſcors. Et aūt antiphona vox reciproca duob⁹ choris alternatim canenti-
bus. Ergo vt recte notauit vir doctiſſimus Antoni⁹ Nebriſſenſis. nō docte ſatis Si
doni⁹ corripuit phonaſc⁹ in morte Claudiani lib. iiij. epiſt. pſalmorū hic moderator
et phonaſc⁹ phal. eſt phonaſc⁹ autē is dr qui pnūciatiōis eſt magiſter & vocis mo phonaſc⁹.
derator. a. phoneo. i. loquor. Trigon⁹ tetragon⁹ a gon⁹ & q̄cq̄d eſt agonia. i. angul⁹ Trigonus
nam grece per ω mega ſcribunt. Mercus Mani. lib. ij. Eſt q̄cunqꝫ tn̄ dicūtur ſigna tetragon⁹.
trigona. ſic alibi ſepe: ideo nō imitabor Auſoniū Gallū a latinis interiꝫ deficientem
vt in his libris manifeſte declaro: vt quū de numero ternario dicit. per trinas ſpēs
trigonorum linea currit: nec ſequar Capellā in. ij. lib. dicētem trigonus recurret. cir hipponax
culuſqꝫ torqueat. Eſt iambicus trimeter. Iuue. Antoni gladios &c. apocope eſt. Ine Ex obliq̄s
pte autē Petrarcha in. iij. epi. lib. Antonius Marcuſqꝫ pium &c. ¶ Hipponax poe corre ptis.
te nomē: vn̄ carmē hipponactiū dr. Rufinus vtitur hipponax hoc metro ſepius au- Orinatius.
thor. Notent obliqui: nā alij producunt alij corripiunt. Producūtur quidem Crotō ✱ Meoni⁹
onis. trigon onis & in cremētis declarata. Marti. lib. iiij. Seu lentū ceromateris tre Naſo. Fo
pidū ve trigona: Uariant oriō aegeōqꝫ aū enucleata, corripiūtur v̄o plurima: vt di tiamenio
xi veluti theuton onis. vn̄ theutonici. Calepin⁹ pncipiū aſpirat. Biſtō onis. vn̄ biſto gaudēt de
nia & adiectiuū biſtoni⁹ a. uꝫ. Agmō onis. vn̄ agmonides patronymicū & viri nomē bella refer
apō Oui. in. iiij. fa. Cicū onis. Thracie pp̄ls. Mygdō onis. cū y greco. vn̄ mygdonia ri.
regio Macedō onis. vn̄ macedonia regio auſon onis. vn̄ auſonia & auſoni⁹ ppū et
appellatiuū. Chelidon onis. vn̄ chelidonia Paphagō onis. vn̄ paphagonia. Thele
gō onis. meō onis. vn̄ meonia Peon onis. vn̄ peonia regio & herba. aemō vel hemꝫ
vn̄ hemōis vl' emonia recti⁹ ſine aſpiratiōe aragō onis. vn̄ aragonia. Lingon onis Pepon
vn̄ lingonia lingonic⁹. Talia ſūt innūera. nō rl'a ſꝫ authoritate noſcenda Pepō onis
iam corripitur a Philelpho in tertia none. Spūs accrepit⁹ peponū ficoſqꝫ recentes

¶ Exceptio.

Phonos cōpoſitis. tiſiphone nebrophonos
Gony in cōpoſitis. Aponus. aut. onoe aphronitrū apolloni⁹. Atronius. Arſinoe. Aconituz
* Ouidi⁹ Luridaterribiles miſcent aconita nouerce.
Alcyone: ballonoti. Coctōnuz. Chione a chiō.i.nix. eurymene Epimone. Erichthonius. Heſione Hermione Halcyone Hippona Hilonome harmonia Ilioneus. Ilione. Ionium Leuconia mandoni⁹ meriones. Micone vł os. Motrona.

¶ Corripiunt̃ a phone vel phonos qđ ſignificat cedē: vt Thiſiphone vna furiaruꝫ ab vltione mortis dicta nā tiſiꝫ eſt vltio vel poena. Ouid.iiij.m. Thiſiphone canos vt erat turbata capillos Mouit. Nebrophonos canis nomen interpretat̃ ceruoruꝫ occiſor. Nebris ceruus eſt. vide ac añ l Lelaps. Perſephone.i. proſerpina ⁊c. Corripe quoq; cōpoſita a gony.i.genu vel genus ⁊ fili⁹ foet⁹ vt Cryſogon⁹ aureus filius Antigon⁹ aduerſus ⁊ cōtrari⁹ fili⁹ ſic antigone ērigonē ⁊c. Iuue.ſa.vj. Sūt q̄ Chryſogonū cātare vetent viri nomē eſt. Aponus Venetie vicus iuxta Patauium Liuij patria. Mar.lib.j. Cenſet̃ Apona Liuio ſuo tellus. Scazō eñ adiectiuū eſt Aponus a um. Lucanus.lib.vij. Colle ſedens aponus terris vbi fumifer exit Argonauta in Mar. Autonoe es. Cadmi filia. Ouid.iij.meta. Saucius ille tñ fer opē matertera dixit authone. Aphronitrū p regulā gñalē de o in cōpoſitis vt pedonomus ſardonix ſꝫ hic breues due in vnā coeant. chironomos ⁊ plura. Marti.in apo. Spuma vocor nitrū dicor ⁊ aphronitrū abrotonū per o micron, vt andromitis. Apolloni⁹ rhetoris nomen apđ. Mar.lib.v. Ante ſalutabat rhetor apolloni⁹: ita habent: libri q̄s vidi: ſꝫ cū Calde. Neſtor apollodorus legat: qđ mihi nō ſit veriſimile qꝛ hoc nomē a Mar. producit̃ li.j. apollodoro plaudit imbrifer nilus. Scazō eſt q̄re inepte dixit Macer. Dicit apollodor⁹ ꝙ pellere poſſet abortū itaq; apđ Mart. diuerſi ſūt rhetores apollodorus ⁊ apolloni⁹ apollodoꝝ rhetorē vel poetā. Mar. laudat apolloniū deridet ⁊c. al̃r dixit Bap. Tu q̄ꝫ celeſtes imitās apollonia nymphas. Atroni⁹ viri nomē.x. ene. vide e añ ꝫ Nealces. arcione mulieris nomē apđ Luc. li.x. Atonitrū vide i añ r Arona apđ Auſoniū. Alcyone ſine aſpiratiōe teſte cū Merula Neſtore ⁊ ſi cuꝫ aſpiratione p̄ncipij Tortel. ſcribi recti⁹ putet mulier eſt ⁊ auis: q̄; etiam hec alcionis đꝛ ⁊ alcedo, multa dixit Neſtor. Ouid.xj.me Incubat alcyone pēdētib⁹ equore nidis, idē cacicis in ore nulla niſi alcyone eſt. Ballonoti vł bellonoti ppł'i. Sido.in.ij. pane. Ballo not⁹ rugus Burgūdio. veſtis: alites ſic apud vale. Flac.lib.vj. Coctōnuꝫ ſꝫ pł'r magis đꝛ coctona orū. ⁊ ſūt fici q̄dā Mart. Paruaq; cū canis venerūt coctona prunis. Carēton⁹ in Auſo. celoniū ⁊ ceronis ſilique ſpēs p o micrō. Chione meretricis nomē. apđ Mar. freq̄uēs Dionyſi⁹ variat̃. Duiona in Auſonio. Eurymone mulieris nomē cū y greco iiij.meta. Epimone figure nomē teſte Calepi. Erichthonius interp̄tat̃ lis terre: eris lis eſt: chthc nos cuꝫ ch ⁊ th aſpirat̃ in vna ſyllaba terra đꝛ. hinc Chthonius viri nomē apud Ouid.xij.meta.q̄ in meta.ij.ait. Pallas Erichthoniū p̄lē ſine matre creatā Clauſerat acteo texta eo.vimine ciſta, edonis vt Sidōis in cremētis ptꝫ Elionides in Ouid. Geryones meli⁹ corripitur. ¶ Heſione mulierꝫ nomē. viij.eñ. Hermione mulieris nomē. Mar.lib.iij. Dic mihi q̄d ſimile ē Thais ⁊ hermione Hermiona vero vrbs in mari egio vt dicit Calderinus ſine dubio pdu. Verg. in ciri hinc ſinus hinc ſtratio cōtra patet hermiona. Halcyone vide alcyone heledona per o micrō. ¶ Hippona vide in.ij.lib. regulā de re in compoſitis hiconus. Hylomone es. ppriū mulieris apud Oui.xij .meta. abſtulit hylomone ⁊c. cum y greco. Harmonia. vide i ante a. ¶ Harmonicus cōmune ⁊ proprium.

¶ Ilione⁹ viri nomē apđ Ver. freq̄uēs vt Iliōe mulieris nomē. Iconiū p o micron.

¶ Ioniū vide i ante o Ionia variatur: a Manilio corripitur: ab alijs producitur.

¶ Leuconia a leuon.

¶ Mādonius viri nomen cuius ſocius ceſo fuit. Sil. libro iij. Mandonius ppl'a: domitorq; inſignis equoruꝫ. Imperitat ceſo meriones. vide e ante r. ¶ Micone es. vel myconos i: cū y greco vna cycladuꝫ vide i ante p Seriphos. matrona fluuij nomen vide e añ q. Sequana pro muliere mariata notū eſt produci. mammona. mauonix vtrunq; ponit Verulanus. amazor o .ium in Horatio.

parctoniū Palctronium. pānonia.

¶ Pleione atlantis vxor vide i an tea peliades paretonio oppidū ⁊ port⁹ aegypti. hinc paretoni⁹ a um i .aegiptius. Sil. lib. iij. Quaſq; paretonio glomerarit littore turmas. peletroniū oppidū: vñ paletronius cōmune ⁊ ppriū vide u ante p. Erydupus p cōneſus in Dionyſio poteſt etiā poſitu pduci. pānonia regio: forſitan a viri noie panō pānonis hinc pannonius pannonicus panonis idis. Sta.v.ſyl. An iuga pānonie: mutatoreſq; domorū. Sauromatas quaties. Idē.j.ſyl. pānoniuſq; ferox.

¶ Phoemonoe vide oe ante m. Santonus in Lucano. Typhona dea in Prudentio

O ante p.

O Ante P corripitur: vt Antropos parce nomē. Iope puelle nomen. At Ioppe portus ⁊ vrbs poſitu producitur teſte Tortellio.

Exceptio.

Antropos.i.homo:grece per ω mega.in ſcda ſyllaba ſcribit.hinc vtimur anthropophagi cũth aſpirato in ſcda ſyllaba holes ſunt humana carne victitantes.Abãthropos inhumanus.Apanthropia inhumanitas.Antropophormite:heretici qui deũ in ſua eſſentia mẽbra habere putãt vñ antropophormitica heresis.Miſantropus hoim oſor:q̃ hoim congreſſionẽ fugit.miſos odiũ eſt:miſogyneia mulierũ odiũ. Aſopus a ſopiũ vide a ante ſ.Eſopus.Hora.Filius eſopi.Aloperea in perihegeſi Eulopus ⁊ Enopus in Lippio. Cleophas viri apoſtolici nomen:q̃ teſte Souda no grece per ω mega ſcribit.Canopus aſtrũ ⁊ Aegypti vrbs:vñ Canopita.Proper.lib.iij.Scz inceſti meretrix regina Canopi Una philippeo ſanguine aduſta nota. Capella lib.viij.cõtra veterũ authoritatẽ ſolus auſus eſt corripere(minime in hoc vtm pluſculis imitandus)dicens.Ignoto canopos ſeſe infert fulgidus aſtro.Nec petcſt accẽtus grecus inuare:rõne cuius Sulpitius cũ nõnullis alijs inepte credit ſyllabã natura breuẽ poſſe interdũ pduci:vt in Verg.⁊c.an audebunt epiros corripere:audebunt opinor ſed rem ſine veterũ authoritate edũt.ideo eiuſmodi grãmaticis minime credo.Conopeũ a Conops vt in crementis dictũ eſt.ſed hoc addendum eſt:conopiũ penul.breui etiã.dici.vt dedaleum ⁊ dedalium.Proper.lib.iij.Foedaq; Tarpeio Conopia tradere ſaxo.hic Beroaldus ait Conopeũ genus retis ſiue tentorij ad culices arcendos:quibus plurimum vtũtur aegyptij.aliqui libri male habẽt Canopea.Canopus aũt Menelai claſſis gubernator ſimiliter producitur:quia in de prius dictũ volunt. Crotopus argiuorũ rex.Papi.theb.j.Perquirens nři tecta haud opulenta crotopi.Creopilus ⁊ Cedropa per ω mega.vt creophagi Creopola. Europa mulier ⁊ terre pars.vide a añ e paſiphae.Epopeus nauta in delphinum verſus a Baccho.Ouid.iij.met.ſiarũ portator Opopeus.Glaucopis in Capella ſileucopis ⁊c.Hyſopus,vel um.vide in primis hydrepiſis hydropicus.vide cremẽta Hydrops is. Inopus fluuij nomen.Vale.Flac.Tum fugit omne.Cobyli latus et fatis tibi typhi negatũ Partheniũ añ alios:triuic q̃ credit annis Fidus ⁊ inopi maſterna gratior vnda.vbi mendoſe inopie teſte Hermolao in primum caput ſexti libri pli.de naturali hiſtoria. Jopas cythaređi nomen.Verg.j.enei.Cythara crinitus Jopas perſonat aurata.ſcribit vnico p teſte Tortellio.Leucopetra.Priſc in perihegeſi.Ad Leucopetram longiſſima rura tenẽtes loci nomen.interpretat alba petra. Lycopeus in Theocrito.Metopen rupis nomẽ interpretat frons.Priſc.in perihe. pro merito Staij criu dixere mecopon.Oropus vir ⁊ vrbs per ω mega.vt Oropion. Proſopos.i.perſona.Proſopopeia perſone fictio.Mart.lib.vj.Comoedi tres ſunt ſed amat tua Paula luperce Quatuor ⁊ cophon paula proſopon amat.i.occultam perſonã.multa dicit Merula.Pyropus lapis.Ouid.lib.ij.meta.Clara micante auro flammaſq; imitante pyropo.Rhodopis meretricis nomen teſte Xebelio.Sinopeos.cum i noſtro vrbs cappadocie.hinc ſinopis idis.terra quedã rubea:⁊ ſinopica rubica apud Uictruuium lib.vij.Hieronymus in hieremia.Facit la quearia cedrina: pingitq; ſinopide.interpretes q̃d ſit explicant.vt in annota.docuit Beroalde.Valeri.Flac.lib.v.Aſſyrios cõplexas ſinus ſtatopima.Sinope nympha prius ſinopeus viri nomen.Oui in.j.de pon.Nõ doluit patria cynicus pcul eſſe Sinopeus.Legit cũ ſedes attica terra tuas.Sciope es.ſilentium:hinc apoſiopiſis Mart ad Marie thalamos.famulam miſerie ſiopen.ſiopclus taciturnus. Theophilus theophila theophorus naturaliter corripiunt.vt Theodorus ⁊c.aliqñ tñ producunt:q̃ h conſonãtis vim interim putatur obtinere.Marti.vij.hec eſt illa tibi promiſſa Theopila cani.vetũs eſt a canius.Idẽ lib.x.Inter ſplendophorũ theophorũq;.phal.eſt.

Margin: Antropos · Cleophas · Canopus. · Conopeũ · Crotopus. · Europa. · Ver.j.ene. · europa ata · q̃ aſia pul · ſ⁹ nec plus · ra gerentẽ · Epopeius · Hyſopus. · Inopus. · Jopas. · Leucopetra. · Metopon · proſopos · Pyropus · Sinope. · Sinopis. · Sinopeus. · Siope. · Theophilus. · Theophorus.

O ante q corripitur ſi inueniat.producitur vero alioqui.Lucre.lib.iij.Incolumis q̃uis alioqui candidus orbis:ſic Hora.ſaty.iiij.lib.j.Si quis erat dignus deſcribi q̃ malus aut fur.q̃ moechus foret aut ſicarius aut alioqui. Famoſus multa cum libertate notabant:vtroq; producitur:q̃ ablatiuus eſt vel ex hoc aduerbiũ.Precoquus autem corripitur,vt coquo.Mart.in xenijs.Uilia materis fueramus precoqua ramis.ſic alloquor vt loquor ⁊c.

Margin: O ante q. · Alioqui.

O ante r corripitur.vt roboro as.promõtoriũ.Ouidius.xv.metamor.Inde legit.capreas promõtoriumq; Minerue.

Margin: O ante r.

Exceptio.

¶ Producunt deriuatiua a lõgis. vt maiorianus. viri proprium apud Sido. Adoreus olorinus ⁊ deriuatiua in orius a. um. ⁊ orus a. um. vt ſonorus: conſiſtoriũ apud Sydoniũ in laude Narbonis: pretorius: ſenatorius: q: a pretoris ſenatoris gtis fiunt.

Doron. Appollodorus. Caſſiodor⁹ Iſidorus, Heliodor⁹ Theodor⁹ Diodor⁹. Achore⁹. Authores

¶ Producunt cõpoſita a doron. i. palmus vel donum cõtra indoctos: inter quos eſt Macer: veluti Apolodorus/ Iſidorus/ Caſſiodorus/ Heliodorus: ideo male dicit Pantheon: corpus Heliodori fodiunt abeuntq́ latenter. vbi in gtõ Heliodori ter peccant ineptiſſime. Juue. ſat. vj. Conſortis dãno tñ rapit Heliodorus: ſic Eudora/ Pãdora/ metrodorus/ tetradorõ/ pentadoron ⁊c. Juue. ſat. vij. Artẽ ſcindẽs Theodori. Clau. Nil iam Theodore relictum eſt. Sido. in. iij. paneg. Tu Theodore venis quoniã pietate propinqui. Idẽ corripuit licẽter Theodoride in quo eum nõ imitabor: q: in multis veteribus defecit. Auſo. in epig. Languẽti Marco dixit Diodorus aruſpex. At vitã nõ plus ſex ſupereſſe dies. Uerg. iij. eñ. nã Polydorus ergo mar. Artemidorus amat. Calliodorus arat ⁊c. ⁊ cõpoſita a choros. i. locus vt anachorita en chorius ⁊c. ¶ Achoreus cũ eu diphthongo poſt ch aſpiratum viri nomẽ. Luca. li. viij. Pellere corere domus quos inter achore⁹. Anemoria in i añ a. Authores p n cõſonantẽ añ th aſpiratũ viri nomẽ. Uer. eñ. x. Herculis authorẽ comitẽ qui miſſus ab argis Heſerat euandro alorus vrbs in. viij. Uolat. azorus vel um ⁊ azoricũ in eodẽ

Aurora. Cytorus.

¶ Aurora notũ eſt. Oui. Eurus ad aurorẽ ⁊c. Adoria in Auſonio. Cytorus cũ y greco ſine aſpiratione mõs aſie minoris teſte Solino: nõ Macedonie europee vt contra Seruiũ docet Beroaldus. eſt etiã phryxi filius: vñ Cytorũ oppidum nomẽ accepit. Uerg. ij. geor. Etiuuat vndantẽ buxo ſpectare cytorũ. Cneorus per ω mega.

Crocior⁹.

¶ Crotiorus viri nomẽ in quinto Ualerij Flacci prima ſyllaba correpta. Pius legit Cytiſorus. ¶ Cepacorus in Bap.

Chryſoloras.

¶ Chryſoloras apud philelphũ in quinta p̃rime correptis prima ⁊ ſecũda nõ recte ſi a Chryſos. i. aurum deriuetur.

Cyborium Diores.

¶ Cyborium cũ y greco in prima. Hora. lib. ij. car. ode. vij. Cyboria exple funde capacibus. verſus eſt alcaicus dactylicus.

¶ Diores viri nomẽ. Uer. enei. v. Regius egregia priami de ſtirpe diores. Helorus fluuius e pachino fluens inter ſaxa. ideo clamoſus dicitur. Sil. lib. xiiij. Clamoſus helorus. Finis eſt hexametri. Helorus etiã vrbis nomẽ eſt teſte ptolomeo. Dioryx. Dioryche Dioria per ω mega.

Lycoras. Lycoris. Lycore⁹. Lycorias. Meteor⁹.

¶ Lycoras viri nomen/ Calphur. eclog. vij. O piger o durior iam durior are lycora cum y greco. Lycoris idis. nomẽ mulieris cũ y greco in p̃ma. Mar. lib. viij. Ingeniũ Galli pulchra lycoris erat. ¶ Lycoreus cum y greco ⁊ eu diphthongo vñ lycorides actũs lycorea p̃ducitur apud Papi. in. vij. the. Lycorias etiã cũ y greco in p̃ma gtõ adis p̃ducit̃ apud Uer. iiij. ge. Nymphe nomen eſt. Lycorica vrbs in. ix. Stra. Leonora in Bap. ⁊ Lymnoria in eodẽ. meteorus a. u͞z. i. ſublimis ſuſpẽſus ſubleuat⁹. vñ meteora orũ. libri quidã ariſtotelis vbi de rebus in aere ſuſpẽſis ⁊ accenſis agit meteorolog⁹ q̃ de hm̃oi reb⁹ tractat: ſcribit̃ per ω mega teſte Calepi. manthicoras per ω mega.

Oporinos ✱ Martia. Et darct autũn⁹ mihi nomen oporinos eſſent. Pelorus. Peloris. Riſamori. Sertori⁹. Sicomor⁹ Trichora. O ante ſ.

¶ Oporinos: vide i ante m chimerinos. Pelorus mons. vide a añ c. pachinus. Pelorus viri nomẽ apud Sil. lib. xvj. Peloris dis. piſcis. Mar. lib. x. Et fatuam ſumma cenare pelorida menſa. ¶ Riſamori Celtiberie ppl̃i vt ait Domitius in hũc phalenciũ. Mar. lib. iiij. Tutelãq́ choroſq́ riſamorũ: ergo ſyncopa eſt riſamorũ ntũs ſit riſami. Sertorius viri nomẽ. Luca. lib. ij. Quinq́ feros mouit Sertori⁹ exul. Iberos. ¶ Sycomorus cũ y greco arbor interp̃tat̃ ficus fatua. ſycos cũ y greco ficus eſt: moros fatuus: vñ morio ſycos autẽ primã producit: ergo etiã ſycomorus ⁊ Sycophanta. Mar. Quadraginta ſecat qui dicit ſyca merice. i. ficos diuide.

¶ Trichora orum: ſunt edificia tribus pinnis ſurgentia teſte Domitio in primum ſyluarum Papinij: vbi p̃ducitur. Theorema, theoreſis ⁊c. per ω mega.

¶ O ante s p̃ducitur: vt metamorphoſis quia teſte Nebriſſenſi per ω mega. ſcribitur: vt antiptoſis teſte Mancinello. Ioſeph apud Iuuencum: a Riga male correptum.

¶ Exceptio.

Ambroſia Ambroſi⁹

¶ Ambroſia ⁊ ambroſius: interpretat̃ immortalitas vel immortalis quod dei proprium eſt. ab a. i. ſine brotos mortalis. in euphonie cauſa interponit̃. Martia. Iuppiter ambroſia ſatur eſt: ⁊ nectare viuit. Iuue. ſat. vj. Accipis vxorem de qua citharedus Echion Aut glaphyrus fiat pater ambroſiuſve Choraules: ſic apud Uale

leriū Flaccū lib.iij. Ambroſius viri nomē aut cognomen apud Fauſtū. Cynoſura: s Cynoſura
in ſcd̄a ſyllaba ſuat cū y. greco interpretat̄ canis cauda cynos canis eſt ura cauda Scnoſus.
ēt aūt ſtella minor. Luca.lib.viij. arctophilas ppior mari ſynoſura feret. Eboſita: Leucoſia.
vide ante b. Eiremoſyna. Ennoſigeus neptunus: q̄z terrā cōcutit. Enno.i. quatio. pādroſos.
gea eſt terra. Iuue.ſat.x. Ipm cōpedib⁹ qui vicerat Ennoſigeum. Scnoſus Epiri Petoſiris.
fluuius Luca.libro.v. Aut geneſum nunc ſole niues nunc imbre ſolute precipitant. ✻ Iuuena.
¶ Leucoſia inſule nomen corripit̄ a Sillio libro.viij. Ouid.xv.meta. Leucoſiāq̄ pe Nulla vi=
tit. Mnemoſyne vide e ante m: vt mnemoſynon. meleboſis in pylade. det aptior
¶ Pandroſos puelle nomen ſecunde declinationis apud Ouid.in.ij.met. Pandro= hora cibo
ſos atq̄ herſe ⁊c. Petoſiris: vide i ante r. Pandoſia in vj. Strabo. niſi quam
¶ Sympoſiū: vide o ante t. Sympotes. Sophroſyne ⁊ Euphroſyne: q̄z grece per o dederit pe
micron ſcribuntur. Syracoſius: vide a ante c. toſiris
¶ Theodoſius/ Mātuanus quodam in loco produxit Claudia. corripit duabus pri ſympoſiū
mis ſyllabis per ſineresin in vnā longā cōtractis. vt libro.j.in Ruffinū. Quas celo Sophroſy
Iuppiter arcet Theodoſius terris en aurea naſcitur etas. ſic idē alibi ſemper. Sic ne.
quoq̄ Sidoni⁹ in.ij.panegy. Ex quo Theodoſi⁹ cōia iura fugato reddidit autho= Euphroſy
ns fratri. Claudianum referas baptiſte Theodoſia vrbs in.vij. Strabo. ne.

O Ante T producitur: vt aptoton diptoton monoptoton ho Theodo=
moeoptoton ⁊c. Aptoſis.i.caſus ꝯtra Verulanum: quia ſcribuntur grece per ſius.
ω mega teſte doctiſſimo viro Antonio Mancinello: cui mecū aſtipulātur doctiſſi= O ante t.
mi grammatici Calepinus Badiuſq̄: Deltoton in Manilio contra quendam. Li= aptotō ⁊c.
thoſtrotos vel lithoſtroton cum i latino in prima ſyllaba: ⁊ th aſpirato in ſecunda Lithoſtro
ſyllaba a lithos .i. lapis ⁊ ſtrotos ſine aſpiratione vlla .i. ſtratus per ω mega teſte tos.
Neſtore d̄r pauimentū lapideum: nec fit ex greco lithos ⁊ latino ſtratō contra Tor
tellū nec d̄r lycoſtratos: vt inepti legūt in euāgelio: q̄z hoc ſi vſq̄ reperiretur ſigni=
ficaret luporū exercitū: nam lycos per y grecū lupus eſt: ſtratos exercitus. Scriptu
ra itaq̄ recta eſt/ ⁊ ſedit ꝓ tribunali in loco q̄ d̄r lithoſtrothos contra Vgutionē. ma
motrectū ⁊c. Varro. Citrum: aurum: miniū: emblema: aut litoſtroton aſpiciebatur

¶ Exceptio.

Herodot⁹.
¶ Corripe ꝯpoſita a dotos.i.datus: vt herodotus eudotus zenodotus q̄ ſunt viro= Antidotū.
rum propria. Antidotū cōtra venena medicamentū. Auſo.in epig. antidotuz ſumet
qui ſociata bibet. Sidonius in laude Narbonis. Torrēs Herodotus tonans Ho=
merus. phal.eſt. Teudotus apud Ouid.in ibide. ſic Theodotus. ſympotes.
¶ Corripe a greco potes.i.potor: vt ſympotes compotor oenopotes. hydropotes ar Archipo=
chipotes ⁊ q̄cq̄d eſt tale aliud. Marti.lib.j. Miſo mnemona ſympotē procille. phal. tes ⁊c.
eſt.i. odi memorez cōpotorē o Procille. ſic ſil'is deriuationis noīa habentia o ante s
vt ſympoſium conuiuium. ſympoſiarcha princeps vel dominus conuiuij. Archipo
ſita. Idem. Sympoſiaſtes conuiuator.
¶ Notentur per regulā gñalez de o in cōpoſitis nota. veluti prototomus leucho
thoe zelotypus dorotheus timotheus Tymothoe Ipothoe Hippothous. Acrota.
¶ Acrota viri nomen. Ouid.xiiij.meta De quo remuluſq̄ ferox. Acrota ſunt geniti abrotanū
¶ Abrotanū herba. Luca.li.ix. Abrotanūq̄z longe naſcētis cornus cerui. Ballono Deiotar⁹
ti vide o añ n. Caprotinus.i. ſtercorari⁹ teſte Suidano. Deiotarus. vide Racipolis
a ante c. Euronotus q̄z fit a notus: vt oſtrogothus ⁊ veſogothus a gotus. Golgotha Onocrota
apud diuum Ciprianum in carmine de cruce. Hippodates in Ouid. Meſopotamia lus.
per omicron. Onocrotalus auis quedam Martialis lib.xj. Turpe rauennatis gut=
tur onocrotali. Odotheus in Claudia.
¶ Sibotes viri nomē. Vale. Flac.lib.vj. Suſtulit ⁊ gladio ſibotes ferit vltima teli.

¶ O ante u raro inuenio: preterq̄ꝫ in ꝓpriis apud Chriſtianos
tñ inuenta: vt Ludouicus Seneueſa que penultimā ſolum producunt Clodoueus
in epigrammate quōdam in hyſtoria Francorum qua Suaguinus compoſuit vl=
timam ſolum corripit Cōtrouerſia variari volunt. Sidonius corripit. V ante b.

V Ante b corripitur. vt lugubris. Horati. lib.ij.carmi Ode.j.
Qui gurges aut q̄ flumina lugubris. alcaic⁹ dactylic⁹ eſt delubrū vt q̄dā vo
lunt. Sed Aldus vult tantum ꝓduci. quod tutius eſt donec correptio inueniatur

ambubaie Anubis.

¶ Exceptio.

Inſuber Saluber

¶ Ambubaie tibicine lingua Syrorū. alij dici volunt ab am circū quaſi circū baias locū amoeniſſimū verſari ſolite. Horat. ſat. ij. ambubaiarum collegia pharmacopole anubis ꝛc. vel idis interpretat canis fuit aegyptiorum deus ꝛ (voluit) mercurij cognomen. Neq; a nubes dr vt ſopniat Ugutio. Uerg. Oigenūq; deum monſtra ꝛ latrator anubis. ¶ Inſuber teſte Bebelio. Badiocq; amnis eſt. Cōnubiū variat vt dictum eſt ¶ Corruba in Colu. Saluber contra ineptos. Alexander. Silueſter celeber acerq; celerq; ſaluber. Ouid. in. iij. libro de arte amandi. Ut faueas ceptis phoebe ſaluber ades. Solubilis ꝛ volubilis etiam producuntur per regulam quam poſuimus in medijs in i ante b. Ouidius. paſſibus ambiguis fortuna volubilis errat.

U ante C
Uolucris
⁜ Uergili. Et matutini volucrū ſub culmine cāt⁹.

U Ante c producit. vt pannucius: ſambucus: ꝛ ſabucus nam Serenus ait. Conuenit eptenere radix decocta ſabuci. Patucius id eſt ianus a patendo apud Oui. in. j. faſt. Māduco apud Lucil. vt recitat Marcel.
Exceptio. Uolucer volucris tamēſixum q̄ mobile: vt apud Philippum viri nomē Petrucius: ſed Marulus producit: ꝛ credo per t Petrutius citius ſcribi. Enucleo: bardoculus: educare corripim⁹, qz e breuibus ſunt.

U ante D

U ante d producitur: vt teſtudo: notentur e breuibus: diſpudet repudiū. i. ob rem pudendam recuſatio Seneca in Medea. Repudia thalamis quo virum linquis modo eſt iambicus trimeter. Tripudium apud Catul in galliambo Erudo erudio eadem de cauſa corripiuntur. Contudi alibi dictum eſt. Dryude aut druide corripitur a Lucano. ¶ U ante F in ſimplici non reperio: ſi vſq̄ eſt dicunt

U ante F

corripi: vt carnufex venuſte pro carnifex.

¶ U ante g producit: vt lanugo. Sanguiſuga a nullo docto corripitur qz a ſugo: notentur e breuis: vt congugium.

U ante L

¶ U ante l corripit: vt ſingulus a. um. vnde ſingulatim ꝛ ſingillatim. i. p ſingula q̄ius hexametrū nō ingreditur: nō apō lucretiū mēdoſe legit ſingulatim p ſingillatim veluti lib. ij. Ne ſingilatim corpuſcula q̄q; vapores idē. libr. iiij. Nec ſingillatim poſſunt ſecreta videri. at ſine n ſigillatim a ſigillū eſt. vt rem princeps ſigillatim mādauit inquirere. notent̄ gemiata vt catullus lucullus antullus

Culullus Cucull⁹

pactulus culullus vas cucullus veſtis clauis q̄ cuculus ſepius dr. Marti. q̄uis p plures cuculus cantauerit annos. Hora. ſat. vj. Compellens ſepe cuculum.

In ulis.

¶ Exceptio.

Dulos Hieroduli ꝛ ſilia Bule in cō poſitis. Thraſibulus. Cleobul⁹. Apulia Amulius. Adulor. Adoleſcēs Julus. ⁜ Uergili. Julus a magno de miſſum nomen Julo Periculus Torcular.

¶ Produc noia deriuatiua i ulis: qualia ſūt tribulis contribulis edulis curulis ſic eduliū. Hora. ſat. iiij. lib. ij. Uinea ſūmittit capreas nec ſemper edules ꝛc. Producuntur a dulos. i. ſuus qz grece per ou diphtōgō ſcribit. vt hieroduli: philodul⁹: theodul⁹ pſeudodul⁹: nā pſeudul⁹ iminutū eſt nō ꝯpoſitū. hieroduli ſūt ſacrorū miniſtri ꝛc. Produc q̄z ꝯpoſita a. bul⁹. i. cōſiliū: vt hec ꝑpria cherobul⁹ archibul⁹ paſibul⁹ paſa. i. ois thraſibul⁹: cleobulus. Auſo. in epig. Arma ſupucheris q̄ tranſibule tua Sido. in. j. panegy. Lindie q̄ cleobule canis modus optim⁹ eſto. Baptiſta pius affert hexametrū grecum vbi ꝑducit. Metron men Cleobulos olindios eipen ariſton id ſic trāſfert. Optima mēſura eſt cleobul⁹ lindi⁹ inſit. ¶ Aculeol⁹ ꝑducit in Martiale. Apulia: vide a ante p. ſed appulus corripitur. Amuli⁹ viri nomē. Oui. iij. faſt. Hoc vbi cognouit cōtemptor amulius equi. Adulor qđ veteres adulo ulas dixere. Auien⁹ in arato. vetuſte locut⁹ eſt dicens. Cerulus accedēs diri loca flumine adulat: Aduleſcēs p adoleſcēs p u vt vpilio opilio. Notauit id ante me Politianus. ꝗ putaueram me primū locū vbi ꝑducit notauiſſe. Uer. in. ciri. At leuis ille de⁹ cui ſemper aduleſcentū Queritur ex oi verborū iniuria dicto verſus prior eſt ſpondaic⁹. At ij Geor. Ac dū prima nouis adoleſcit frontibus etas. Getulia in Z a pri. ꝛ recte. qz p ou diphthongon ſcribit. Getulia getulus: vide ae diphthōgon: ante t. Julus vide finē libri primi. Peculiū vnde peculiaris. Uerg. Nec cura peculi. Portulaca: vide a añte ¶ Parul⁹ ꝛ epulis timores quidam per ou diphthongon.

¶ Torcular. Riga. in Luc. Erexit turrim: torcular fodit in illa: propter hūc minime authoritatis virū Neſtor voluit ꝑduci. Sulpi. vō qz a torcul ſitum: vult corripi. ſic Ferettus veluti ſpeculū ſpecular: his libentius credo q̄ Petro Rige q̄cquid vſq̄ dicāt. Priſ. Tortel. ꝛ Anto. Nebri. Tromuli⁹ vir in fauſto. zabulōes a Juuēco variat

V ante m.

¶ V ante m producitur. vt legumen argumentum.

¶ Exceptio.

documētū

monumentum: Monumē

¶ Corripiunt̄ noīa in mentū a verbis ſcōe documentū, mocumentū/ monumentum: tum

tentiqua in quibus u pro i locatur: veluti decumus: ⁊ manifeſto e breuibus deduꝫ decum⁹ ⁊c

cta vt a tumeo contumax cōtumelia. Ouid. j. met. Et documenta damus qua ſimus cōtumelia

origine nati. Verg. vj. ene. Illa hec monumenta reliquit. Mar. lib. ix. Sed tu ſyllaba

contumax repugnas. phal. eſt. Hora. in epo. ode. xj. Nec cōtumelie graues. iamb. di.

¶ Autumo vndecūꝗ ſit Autumat hec ppl'os hec magnos formula reges. hoc dicit Autumo

Hora. ſat. iij. libro. ij. Nigidius figulus voluit eſſe a prepoſitione ab ⁊ verbo eſtimo. columella

Automedon nō autumedon dr: licet ita nōnulli dicant autor Tortellius. Columen:

¶ Columella viri nomen ⁊ apud veteres appellatiuū p ſeruo maioris dñi: vt doꝫ Cucuma.

cet merula apud. Martia. lib. xj. afferentē illud Lucilij. Lucilli Columella hic ſitus cruſtumiū

metrophanes. pentameter vſus eſt: ⁊ eliditur s in ſitus. Columen hinc, incolumis. i. Cruſtume

ſanus. Sil. lib. xv. Auſonij columen regni. Iuue. Incolumi Troia priamus veniſſet rum

ad vmbras. Cucuma vide u ante c. Otacili⁹. Cucumis. Ver. in coppa. Et pēdet iun Cruſtūeri.

co ceruleus cucumis. Cruſtumiū oppidi nomē apud Sil. lib. viij. ⁊ fluuij nomen apō Emolumē

Luca. ij. vide Metaurus e añ t. Ab oppido dicunt̄ cruſtumia poma. Verg. lib. ij. Geꝫ tum

orgi. Cruſtumijs, ſyrijſꝗ pyris grauibuſꝗ volemis. Cruſtumerū ⁊ pluraliter tātum Irrumo

cruſtumeri orum. teſte Seruio oppidi nomen. vide atina. a ante t. ✳ Incoluꝫ

¶ Emolumentum. i. fructus ⁊ vtilitas. Iuue. ſat. iij. Honeſtis nullus in vrbe locus mis. Iuue.

nulla, emolumenta laborum. Incolumi

¶ Irrumo as. inhoneſte rei verbū ab in ⁊ rima, teſte Merula. vel in ſtruma vt vult Troia paꝫ

Calderi. Mar. li. ij. Que faciat duo ſunt, irrumat aut futuit. Incolumis vide columē mus veniſ

¶ Lucumo viri nomen. vnde, lucumedi ⁊ lucumenes Thuſci. Auſonius ad Theo ſet ad vmꝫ

nem Antiey tamꝗ bibas Samij Lumonis acume... bras

¶ Pactumeius pueri nomen. Horati. in. epo. ode xvij. Tuus venter pactumeius ⁊ Lucumo.

tuo cruore rubros, obſtetrix pānos lauit: Sunt Iambici trimetri. Aldus legit partu pactume

meius pro fecundus. Poſthumus pprium, ⁊ appellatiuū. ſic phoſtumianus. poſtꝫ ius

humius. Mart. Dic mihi cras iſtud poſthume quando venit. poſthum⁹

¶ V ante n producitur. vt Lacuna: ſed corripitur albunea vide V ante n.

e ante a. ⁊ albunea car in Baptiſta. V ante p.

¶ V ante p corripitur. vt Centurupe oppidum Sicilie. Sillius Arupinus

¶ Exceptio. Erigdup⁹.

xiij. Necnon e vertice largo Centurupe. marſupiū.

¶ Arupinus. Tibul. lib. iiij. teſtis arupinus ⁊ pauper natus in armis ppl'i nomen. V ante r.

¶ Erigdupus viri nomen. Ouid. xij. met. Vecte pelethronius macharens in pectus Iturei.

adacta Strauit erigdupū: memini ⁊ venabula condi. ¶ Marſupiū. Prudenti⁹ pſy

co. Tineis etiam marſupia crebris exeſa: ⁊ virides obducta erugine nummos.

V ante r corripit̄. vt Iturei ppl'i Syrie malefici. Vergi. ij georgi.

bona bello Cornus itureos taxi torquentur in arcus. Boudanus male credidit ituꝫ

rei primam pducere. Hetruria vide e añ t. ergo indocte dixit Petrarc. in. vj. aphrice.

Hetruriceꝗ latus ſpacioꝗ breuiſſima Gorgon. Penuria contra quendam vide oediꝫ

phthongon ante n. mxurum apud Terentianum producitur tantum.

¶ Exceptio.

¶ Corripe vba meditatiue forme: ⁊ in urio ſitis veluti dicturio luxurio. ⁊ quod ſile Vrio

eſt vñ luxuries ries ⁊c. eſurio eſuritio ⁊c. ſed pduc ligurio is. abligurio ſcaturio cuꝫ Ligurio

curio qō vide in u ante c. Horat. ſat. iij. libro. ij. Puer vnctis tractauit. calicē manib⁹

dum furta liguri. Auſo. in epig. eunus Syriſcus inguinū liguritor, ſcazon eſt. Ligu

rire pprie teſte Donato in eunuchū Teren. eſt elegāter ⁊ more ſemū multum faſtidio

ſuauiora ꝗꝫ deguſtare a ligy. i. ſuaue apō grecos. hinc abligurire ⁊ abliguritare

autor priapeorū Cūni vermiculo ſcaturientes. phal. eſt. recte itaꝗ Prudētius. ait pe

tra dr iuſſu potū largita ſcaturit alanus ⁊ matheus cū pluribus inepte corripiunt. Scaturio.

¶ Anxuras, iuppiter apud campanos: qr illic imberbis iuuenis colebat̄. quaſi ſine

raſura. a ſine eſt: xyreno rado n litera euphonie cā interponitur. Ibidem colebatur.

Feronia. ſcilicet Iuno adhuc virguncula. poteſt quoꝗ dici ab aneu. i. ſine: ⁊ xyꝫ Anxurio.

ros nouacula. Verg. vij. eneid. Quis iuppiter anxurus arms preſidet ⁊ viridi, gau

dens feronia luco. hinc Anxur oppidum anxuro Joui dicatum. Amuratus in Baptiſta Arcurius teſte Bebelio.

Bituriges. Camurus. Ceturupe. Centuria. Centurio. Lemures. *Hora. ij epigr. Nocturnos lemures portentaq; theſſalarides. Lemuria. Liguria. Ligurius. mamuri⁹ Maſuri⁹ palphuri⁹ Purpura Sabura. Satura. Saturea. Saturo. tugurium Vulturi⁹

¶ Bituriges: vel bituri populi Gallie in crementis. Saxo onis.
¶ Camurus .i. curuus. Auienus in ara. Sic camuris arder protractibus haud tibi ſignis perquirenda aliis, ſic. Ver ceteriq;. Ceturupe: exẽplũ fuit in u ante p. Centuria. Centurio onis. ſic vt ego puto. Decurio. ideo nõ docte ait vir aliod peritiſſimus Sedulius in hymno. Orat ſalutẽ ſeruilo Flexus genu cẽturio. Jãbici dimetri ſunt Mar. Encolpus dñi cẽturionis amor. Perſius. His aliquis de gente hircoſa centurionum. Sido .in.iij. panc. Non tibi centurias aurum populare parauit.
¶ Lemures vide e. ante p. Aeſopus: lz lemuria pduces. Oui. faſto. v. Ritus erat veteris nocturna lemuria ſacri: dicebãt primo remuria a Remo romuli fratre vt Ouidius ait: inde r in l verſo lemuria. Erant aũt quedã quiritiũ viſiones. Luxuria iam dictũ eſt. Liguria vt ligus vel ligurrio: ſic viri pprium. Liguri⁹. Mar. li. iij. Circa te ligurine ſalitudo. phal. eſt. ¶ Mamurius viri nomẽ variaẽ: correptionẽ vide a añ m. Properti. lib. iiij. At tibi mamuri forme celator adhene. hinc mamurianus cõmune ⁊ ppriũ. mercurius notũ eſt. maſurius iuriſconſulti nomen. Perſius. Excepto ſi qd maſuri rubrica vetauit. Bebelius teſtaẽ grece dici μανσουριοσ Mauſurius per ou diphthongon: ideo ſecundã ſyllabã apud atheneũ pducit: quocirca nõnulli legunt excepto qd mãſuri rubrica vetauit. Eſt aũt apocope p maſuriũ vel manſuriũ Melanurus in Ennio. Lippius tñ ſemp producit. Phalphurius viri nomẽ. Juue. ſat. iij. Si quid palphurio ſi credimus armillato. Purpura. Jdẽ. Purpura vendit Cauſidicum. Sabura viri nomen. vide a añ b. Satura oppidũ apud Sil. lib. viij. Satrea herba eſt ſingulare prime vel plurale ſcde. quidã putant eſſe tymbrã ſed falluntur: vt liquet ex xi. lib. Columelle dicentis. Et ſaturea tunc referens tymbreq; ſapore. Mar. lib. iij. Sed nihil eruce faciunt bulbiq; ſalacea. Jmproba nec proſũt iam ſaturea tibi. nomen ſumptũ: eſt a petulcis ſatyris: vt canit Macer. Saturo as. vt ſatur ſaturi. Saurio vide a ante t. Tuguriũ Verg. Pauperis ⁊ tuguri congeſtum ceſpite culmen. Vulturius ⁊ vulturis is .i. vultur. Catullus ſuſcitat ⁊ cano vulturiũ capita. Ennius. Vulturis in ſiluis miſeram mandebat homonem.

V ante ſ.

¶ V ante S. producitur: vt meduſa creuſa.

¶ Exceptio.

Blãduſia. Brũduſiũ. Canuſiũ. Caduſij. Ebuſus.

¶ Blanduſia ae. regiuncula ſabinorum vbi erat Horatij agellus. Hora. lib. iij. car. ode. xiij. O fons blanduſie ſplendidior vitro aſcle. eſt Brunduſiũ Jtalie oppidũ. Hora. ſaty. v. Brunduſiũ longe finis carteq; vieq; Canuſiũ Jtalie oppidũ: hinc canuſius ⁊ canuſinatus. Hora ſa. v. lib. j. Nam canuſij lapidoſus aque nõ ditior vrna. apocope pro canuſij. Juue. ſaty. vj. Paſtores ⁊ ouem canuſinã vlmoſq; falernas. Mar. lib. ix. At canuſinatus nr̃o ſyrus aſſere ſudet. Caduſij: vide a ante d. Ebuſus viri nomẽ Verg. xij. ene. Venienti ebuſo plagãq; ferenti occupatos flãmis. Ebuſus inſula variatur: ſed rectius corripitur: qz in perilegeſi vbi dr: hinc frangitur equore ebuſos. Plura ſũt ↄtra veterũ authoritatẽ nimis licẽter vſurpata. vt ſepe indicaui. Jtaq; rectius imitabimur Silliũ Jtalicũ dicentẽ in lib. iij. Jãq; ebuſus phoeniſſa mouet: artabus arma. Hieruſalẽ neoterici variant: melius pducitur. Peruſinus contra primitiui naturã. nã peruſia hetrurie oppidũ pducit. Prop. lib. j. ſi pruſina tibi patrie ſint nota. ſepulchra Jtalie duris funera tpibus. Mar. li. iiij. Turgẽtiſq; lacus peruſieq; phal. eſt. Syracuſius nõ corripit: ſed ſyracoſius. vide a añ e. nec ſyracuſe variaẽ contra quendã. Venuſinus a venuſia Daunorũ colonia variaẽ. Juue. ſat. j. hec ego nõ credã venuſina digna lucerna. Hora. ſat. j. lib. ij. Nã venuſinus erat finẽ ſub vtrumq; colonis. Juue. ſaty. vj. Malo venuſinã ꝙ te cornelia mr̃. Gracoꝝ voluſius viri nomẽ Juue. ſaty. xv. Quis neſcit voluſi Bithinice qualia demens Aegyptus portenta colat. vocatiuus eſt. Voluſus viri nomen vide i ante p. Maniplus.

Peruſin⁹. ſyracuſi⁹. Venuſi⁹. Voluſius. Voluſus.

V ante t. Preputiũ. Confuto. Refuto.

V Ante t pducit: vt acutũ preputiũ. Juue. ſaty. vj. Jmpatienſq; mete pauet ⁊ ppuna ducit. Arator lib. ij. ppuria ferro circũcide libens ⁊ federa necte ſuperna. Male aũt Riga. Nato ppuriũ mox aufert ſephora dicens Cõfuto refuto ↄtra imperitos. Verg. li. xij. quid cetera dicet Jtalia ad mortem (ſi te fors dicta refutet) prodiderim: natam et connubia noſtra parentẽ. Sidonius ad felicem. Noſtre terepſichores iocum refutans, phal.

eſt Lucre. lib.ij. Ne fingere motus. Obliquos videamur ꝛ id res. vera refutet. Idē
lib.iiij. An ↄfutabūt nares oculi q̄z vincēt. notent̄ e breuib⁹ ↄpoſita: vt cōcutio: pcu
ſio recutis⁹ obrut⁹: veluti ſicuti neuter. qd̄ per ſinereſim diſſillabū eſt in Claudi.

¶ Exceptio.

¶ Arbutus arbor: vnde arbuteus a.um. Ouid.j.meta. Arbuteos foetus mont̄ ana Arbutus*
ꝗ fraga legebant. Calluſtrutia in Collumella. *Verg.in
¶ Defrutum. Papi.iiij.ſyl. Dulci defruta vel lutoſa ceno.phal. eſt Diuturn⁹ a.um geor. Et q̄
Ouid. in ibin. Corpore luſtrauit non diuturna ſuo. At comparatiuus diutius pro vos rara ſ.
ducitur a Verg. in diris vbi dicit̄. Iſtius atq̧ vtinā facti mea culpa magiſtra. pri viridior e=
ma fore: letho mihi vita diutius eſſet: ꝗ̄ mea non vllo moreretur tpe fama. Diuti git arbut⁹
nus a um. pducitur a Prudentio. Minutius viri nomen. Sil.lib.vij. Si factis non vmbra.
dum minuti te cauta probare Erudijt fortuna meis. Defrutuz

V ante u corripitur: vt Pacuuius viri nomen. Mar.lib.xj. At

Diuturn⁹
tonius q̧ legis terrai frugiferai. Acti⁹ ꝛ q̄cquid pacuuius q̧ vomūt. Perſi⁹. Sūt q̄s Diutinus
pacuuius q̧ ꝛ verrucoſa moret̄ antiopa Petrarcha nullā ꝑpriorꝫ rōnem habēs in Minuti⁹
docte dixit in ortu Marci Iunioris.lib.epi.iij. Sin ardua rura videre pleridūq̧ au V ante u.
dire modos. Pacuui⁹. Almā ſignet iter Marcus. Lanuuiū oppidū latij vide a ā Pacuui⁹
n hinc lanuuius, a.um. p quib⁹ in Catul. ꝛ Propertio ineptiſſime legit̄ Lauiniū ꝛ
lauinus Author eſt Philelphus: Beroaldus in Propertiū. Veſuuius in Baptiſta.
Et tm̄ de primis medijs q̧ ſyllabis per dei noſtri Ieſu xp̄i gr̄az dixiſſe ſufficiat: nūc
eodem duce de vltimis vt poterimus acutiſſime ꝛ breuiſſime dicemus.

¶ Vltimarum ſyllabarum quantitas.

¶ An in vltimis.

A Declinatum breuia: ſed protrahe ſextum
Et quintum cuius rectus producitur: ꝛ mna.
Producunt noſtri quedam muliebria greca
In recto: vt tegea. ſine teſte nihil volo tale.
Non declinatum produc. ita cum quia demptis
Et puta non verbo. Sinta melius loco longum.
Poſtea ꝛ vltra leges cū cōtra curta licenter. Eia breue eſt. Fl: c. *Vltima

vltima ſyllaba va
¶ Vltima ſyllaba noſcit̄ poſitu: vt poſt: aſt: eſt amant diphtōgo vt heu muſae.
Loquimur de de rijs modis
vt a declinatū corripitur vt muſa arma noiatiui ꝛ vocatiui caſus. cognoſci t̄
Si nomen poetice ꝗ aduerbio
clinatione, per caſus non, per tpa que ↄiugatio dicit̄. Nouim⁹ ꝛ qui te transuerſa tuentib⁹
ſumat̄: nois quantitatē ſeruat. Verg. in buc.
Ab hac regula
hircis: pro tranſuerſe. aliud eſt ſi penitus fuerit aduerbium: vt vna.
tollūtur ablatiui: qr pducunt̄. vt muſa mea lecta. et vocatiui a noiatiuis pductis
veluti aenea anchiſa atla: teſtis eſt Seruius in illud Ver. Clamaſſent vt littus hy
la hyla omne ſonaret. Ver.iij.ene. Coniugio anchiſa veneris dignate ſupbo. Eiuſ
modi vocatiu⁹ in a ab es: rarus eſt in pma declinatione: qr pōt noia tiuus in a deſi
nere ꝛ ita vocatiu⁹ corripi. De vctō. Hora. in ſaty. Ne q̄s humaſſe velit aiacez atri Ora.
da vetas. Cur de noiatiuo. Propertius. Non ita dardanio gauiſus atrida triūpho
Verg.x.eñ. Aenea vigila ꝛ velis immite rudētes. Ouid. met.iiij. Tps atla veniet ꝛc.
ablatiuus ora videt̄ corripi apud Sil. Italicū lib.iij. at puer obſeſſe gnat⁹ in ora ſagū=
ti. Bis ſenos lune nōdū ↄpleuerat orbes. Petr⁹ mari⁹ ait in ora .i. in regione Sagū=
tina. Ego aūt opinor ora eſſe acti caſus plis nūeri ab os oris ꝛc. ꝛ ita ſenſ⁹ eſt. puer
gnat⁹ in .i. ad hoc eſt iuxta ora Sagūthi obeſſe .i. nat⁹ ꝓpe Sagūthū. Vna mono=
ſyllabū cuiuſcūq̧ caſ⁹ ſit pducit̄: teſte. Sul. mallē poeticū teſtimoniū. ad diſſillabū
mina normā cuſtodit Geometra: poetaplaneta: ꝛ ſi ꝗ̄s vctōs tm̄ corripim⁹ ꝗlz geo
metres poetes: planetes ꝛc. legāt qr ab es vctm̄ i a nullū corripim⁹ ſine latini poe=

m

A in neõ greco.

te teſtimonio. ¶ A in ntõ greco feminini gñis ꝗ nr̃is corripit̃: ſ; illi ꝓducunt: velut Scilla. Medea Lerna ꝛc. quoſdã tñ ntõs nr̃i ꝓduxerũt ad imitationẽ grecoꝝ: ſic tñ vt aliqua ceſuraꝝ locũ habeat: ideo nihil tale ꝓducemus ſine authoritate: idq; faciemus rariſſime: q2 poterunt in e terminari: vt tegea vel tegee nemea vel nemee. Sta. iij. theb. Dat nemea comites. ibidẽ. Non tegea non ipſa deo vocat altre felix. Cillene. Idem in vj. Te plãgeret argos. Te nemea tibi lerna comas. Lariſſa ſupplex. Iterũ in. iiij. Quos pilos ꝛ dubijs malea vitata carinis. Oui. in epi. Mittit hypermeſtra de tot modo fratrib9 vni. Cicero in arato. Electra ſteropeq; ſimulq; ſanctiſſima maia Iuuẽcus. Non maria genitrix. non fratrũ nota ꝓpago eſt. A in oib9 per caſum nõ declinatis ꝓducit̃: vt clama fruſtra ꝑterea ſupra Luca. lib. ij. Fruſtra

Fruſtra.

✳ Q2 Hora. j. ſer. nõ quia mœcenas lydoꝝ q̃cq̃d etrurios incoluit ꝛc.

ꝗ rogatus. apud Iuue. nõ aduerbiũ fruſtra: ſed nomẽ fruſtra legendũ eſt. ꝯtra Neſtorẽ ſic in ſaty. iij. Quod nudũ ac fruſtra rogantẽ nemo cybo: nemo hoſpitio: tectoq; iuuabit. in Auieno corripit̃ Ima vehunt celi luxit dum fruſtra frequenter libentius ꝓduxero. Corripiũtur aũt ita ꝛ q2. vt notũ eſt. Bebelius dicit q2 a Nemio ꝓduci: ceteri corripiũt quos ſequemur: puta aduerbiũ. Perſius. hoc puta nõ iuſtũ eſt. Numeralia in ginta rectius ꝓducunt̃: nam vbi videntur corripi Nebriſſẽſis credit mendã eſſe: veluti apud Mar. li. xij. Sexaginta teras quũ limina mane ſenator pro ſexagena. Et apud eundẽ Mutua ꝙ nobis ter quinquaginta dediſti pro quinquagena. Et apud Iuuena. Quadraginta dedit Graccus ſeſtertia dotẽ ꝓ quadragena hec dicta Nebriſſenſis ſi vera ſũt oportebit multos poetas emẽdare: nam triginta videt̃ corripi apð Manil. vide a añ d q̃dra. Sulp. etiã credit hec ſolũ produci. Neſtor aũt variari: ſ; teſtimoniũ ei9 friuolũ eſt: q2 ex Macro. dicẽte: De folijs eius triginta recẽtia tolles. Eadẽ ablt̃ũs tñ ꝓducit̃ vide in lib. j. circa ſynalephã. Verg. j. eñ. Triginta magnos voluẽdis menſib9 orbes. vij. eñ. Triginta capitũ fetus enixa iacebit. Petroni9 arbiter. Sanguine Romano ſexaginta triũphos. Produc q̃ ꝑterea: interea: antea poſtea: contra: vltra: bis tñ inuenio contra corripi. Lucre. lib. j. Ne forte hec per ſe cogã nos ꝯtra fateri. Marc9 manili9 lib. ij. Contra iacet cancer patulã diſtent9 in aluũ Iune. Vltra ſauromatas ꝛc. Seren9 licẽter corripit. Cura nihil ꝓdeſt: nec dicitur vltra cicatrix. Poſtea frequens eſt apud Ouið. ꝛ ſemp corripitur ſ; volũt eſſe orõnẽ veluti primo faſtoꝝ. poſtea mirabar cur nõ ſine litib9 eſſet ille dies Antea in. j. eñ. nõ aduerbiũ vel coniũctio eſt. ſ; actũs ab anteus viri ꝓpriũ contra quoſdã: vt recte docet. Seruius grãmaticoꝝ princeps. Ah vah ꝓducito ſolum. Eia. Valerius Flaccus corripit ꝛ alleluia: Sidonius.

Ver triginta magnos voluẽdis menſib9 orbes Idẽ in. vij. triginta capitũ fetus enixa iacebit.

Contra. Vltra. Poſtea.

¶ E in vltimis.

E breuia. Prime produc et nomina quinte.
Cum natis: addes pluralia cuncta ſecunde.
Iunge doce et ſocias: monoſyllaba longa repono.
Incl[illegible]atiuas preter. Mẽ ale cum bene dempto:
Omnia produces a[illegible]uerbia ſiqua ſecunda
Preſtiterit. Summiq; gradus abuerbia queuis.
Sunt ferme atq; fere producta: quibus dabis obe.

E in vocatiuis ꝛ ablatiuis tertie.

¶ E corripit̃ vt docere Ganymede oreſte hercule achille virgile ꝛ ſiles veti et abliti tertie cõtra Aeliũ Nebriſſen. ꝛ alios plurimos. Mar lib. v. Cur mitis apro reſpicis ore iouẽ. de ganimede loquor. Perſius o ſi ſub raſtro crepet argẽti mihi ſeria dextro Hercule. pupillũ ve vtinã quẽ proxim9 heres Impello expungã. Prop. lib. iiij. Quinq; tuas proauis fregit Achille domos. Mar. li. ij. Humane facis herme nõ ſupbe. ꝓhal. eſt Ouið. j. triſt. Fecerũt furie triſtis Oreſte tue vbi aliq̃ hñt oreſta. nuſq; certe eiuſmodi abliti ꝛ veti tertie declinationis ꝓducunt̃ q̃cq̃d dicãt Sulp. et Ferettus, atq; ipſe denuq; Priſci. etẽm hi oẽs vno argumento eoq; adeo infirmo tutant̃ ſe Luc. lib viij ſignaq; ab euphrate cũ ꝑthis capta ſequentẽ. id inquã valde debile ẽ q2 (vt Neſtor ait) euphrates ae: p̃me declinationis eſſe põt vel euphrates is. tertie vel euphrate es. teſte Calepino. Adde ꝙ ceſure licẽtia locũ habere poſſet: vt apud Vergilium in grauia et apud Ouið. Nil opus eſt morte pro me: ſed amore fideq; Et Tibulliũ. ꝛ canis arente terreat arua ſiti. ita dicit ſe legiſſe in emẽdatiſſimis co[illegible]

dicibus Sebellius adducēs quoq; illō ex moreto. Et referat clauſa q̄ puidet oſtia claue. Sic defendi poteſt illud Lucretij. Ambiub⁹ aut tabe mēbroꝝ ambuſta vacillent. nā apō veteres tabe extra ceſurā nuſq̄ pducit̄: ideo nō variari ſʒ corripi tātū dixero. Luca. lib. viij. Tabe fouēs buſtū. Itē lib. vj. Tracta dureſcunt. tabe medulle ſic ceteri. Ceſure aūt licētia ⁊ ſi vitāda ſit frequēs. iuxta illud Terentiani Nec tāta in metris veniat cōcedit̄ vti nō eſt tñ penit⁹ refugiēda ſi parce fiat in magnis operib⁹: etiā ſi in vocalē deſinat: vt iā patuit: multo ſūt magis in pētemimeri ſi in conſonātē deſinat: vt pʒ ex lib. j. noſtro. nō pigebit pluſcula teſtionia afferre. Vergi. Si pereo manib⁹ hoim periſſe iuuabit. Idem eſſe trahebatur a tēplo adytiſq; minerue. Luc. iiij. Ethiopūq; teris alieno gurgite cāpos. Iterū Ver. Emicat eury al⁹ ⁊ munere let⁹ amici. Sil. Palladiobet/ vmbrat⁹ tpa lauro. hora. Ne q̄s hūaſſe velit adiacē atrida vetas cur. Oui. Atq; vtinā viuat ⁊ nō moriat̄ i illis. Idē. Et. qua tu biber/ hac ego pte bibā. Idē. mētis inops rapit̄ vt q̄s audire ſolem⁹. Idē. arte leuis curr⁹ arte regēd⁹ amor. Ver. nō te nulli⁹ exercēt numinis ire. Proper. Nunc tu ſiue legis vmbroſe flumina ſylue. ſic mlta alia leges ēt in alio carminis gñe: Hora. Angulus ridet vbi nō hymeto. Saphi. ē. vt apō eūdē. Docte ſmōis vtriuſq; lingue. Ide q̄ ſi q̄cq̄d arat impiger Appul⁹. Aſclepia ē. Ergo vt ſummatʒ dicā ablti ⁊ veti tertie in e deſinētes tñ corripiunt̄: vt hermogene Ariſtotele ⁊c. Eufrate in Luca. vel prime declinatiōis eſt vel ceſure licētia excuſat̄. E in prima ⁊ q̄nta declinatiōe in quocūq; caſu repent̄ pducit̄. vt pa aſcene. āchiſe. vetūs ⁊ abltūs: ſpecie die re. hinc hodie p̄ die poſtridie q̄tidie q̄re. Oui. j. met. Officioq; pedū nymphe ōtēta duoꝝ igit̄ nam dr̄ nymphe/es. vl̄ nympha ⁊c. Oui. viij. met. Cūq; pheretiade ⁊ hyantheo iolao. Iō in docte dixit. Sido. i epital. Polemij. Tu mitylene ſatus cognoſcis Pittace tps. Lucali. j. Heſperiā calpe ſummoue iplcuit atlāte. abltūs ē a ntō calpe es. qō nomē mūtis vrbis ⁊ inſule ē. ſʒ de mōte loquunt̄ fere poete. Pro eodē dr̄ hec calpes huius calpis p tertiā: teſte Seor. Valla [Placēti. noli. xxxj. ca. xxj. ⁊ hic abltūs calpe corripitur apud Ruſum feſtuʒ. vide Titā i añ t. Et apō Iuue. xiiij. ſat. Aequora trāſilūt: ſed lōge calpe relicta. Placet hec Placētini opinio magis q̄ pſc. ⁊ alioꝝ q̄ putauerunt apō Iuue. eſſe ſyſtolen. Produc q̄ʒ pluralia in e: vt cepe tēpe mele. Catul. Cōfeſti pe neos adit viridātia tēpe Tēpe q̄ ſilue cingūt ſup impēdētes. Secōs verſus eſt ſpondaic⁹. Valeri. Flac. li. viij. Cerneret ⁊ tēpe viridi luctātia fumo. Horat. lib. j. car. ode. xxj. Vos tēpe totidē tollite laudib⁹. aſcle eſt. Quiō. j. met. Sylua vocant tēpe p q̄ penē⁹ ab imo ⁊c. Sil. lib. xj. ſubito emicuere p vndas Ad murimur cete toto exultātia pōto. Lucre. li. ij. Ne tu forte putes ferre ſtridētis acerbū horrorē cōſtare elementis leuib⁹ eq̄ ac muſea mele p chordas organicaq;. idē i eod. Et cygnea melle phebea q; dedala chordis Carmina ōſimili oppſſa rōne ſilerent. Mar. Capella a melos in plurali mela ptulit dicēs li. ij. Tu vatū mela dulcib⁹ camoenis. phal. ē. hec qualia cūq; mea ſūt q2 de his añ me null⁹ meminit: vt neq; de multis aliis qō vehementer miror. de noibus quinte notiora ſunt teſtimonia: q̄ que a nobis pbentur. Martia. lib. j. Cenares hodie procille mecū. phal. eſt. Idem alibi. Vxorem quare locupletem ducere nolim. Queritis: vxori nubere nullo mee. Auſonij liber mēdoſus eſt hoc die mercatus cras citharoedus eris: p hec ere mercatus aut oia mercatus. ¶ Fames nunc terite: eſt: olim fuit quinte. vt Selli⁹. lib. viij. docuit. hinc māſit abltūs fame quē corripere potes: productio tñ eſt frequētior. Tibul. lib. j. Ipſa fame ſtimulante fures Ouidius. viij. meta. Iamq; fame patrias altiq; voragine ventris attenuerat opes. Ver. enei. vj. obijcit ille fame rabida tria guttura pandens. ¶ Producitur omnis ſecunda perſona vocis actiue: ſingularis numeri preſentis temporis: ſecunde cōiugationis: imperatiui modi vt doce mone ⁊c. q; autē caue frequētius corripi q̄ produci in oi fere poeta inueniat̄: ideo eſt: quia olim cauo vido fulgo ⁊ alia quedam dicebant per tertiam: nunc fulgeo video caueo per ſecundam dicimus a tertia tamen alique perſone manſere. nā caue quilibet corripere poteſt: adeo eſt frequens. Hora. Vade vale caue ne titubes mādataq; frāgas. Oui. j. triſt. Tu caue defendas. Propertius. Tu caue ne triſti cupias pugnare puelle. Cicero in arato. Hoc caue te ponto ſtudeas committere mēſe. ſic ceteri. Perſius. Sed quid opus teneras mordaci radere vero auriculas: vide ne ſis maioꝝ tibi forte Limina frigeſcant. Cato. Hoc vide ne ruſuʒ leuitat/ crimie dānes. ſic ſcato p ſcateo quidā dixere lucre. lib. v. ⁊ ptiʒ pleno ſcatere atq; erūpere cāpo. Valedico ēt hāc ob cām variat̄. Oui. j. triſt. ſepe valedico ruſus ſum multa locutus. In eodē. Idq; quod ignoti faciūt valedicere ſalteʒ

Tabo.

✱ Producit̄ die in gtō antiq. Vergi. in Seor. vſus eſt dicēs libra die ſoniq; pares vbi fecerit horas.

Noia] in e pue q̄nte mitylene.

Calpe

E plurale

Tempe

Cete.

Mele.

Die

Fame.

Doce ⁊ ſimilia.

Caeu.

Vale.

¶ Monoſyllaba ꝓducunt: vt me te ſe de hic demũtur cõiunctiões encletice: q; ve;
Monoſyllaba. ne: ⁊ in cõpoſitis quiſq; nõne ⁊c. Que nomẽ ⁊ verb interiectio ꝑ diphthongõ ꝓducũ
Me⁹ Ver. tur vt ne ꝓ vtiq; ⁊ certe ne ꝓhibẽdi ꝓducit. vt etiam in cõpoſitis neqs neqñ. Sylla
meme ad dice adiectiões nõ dictiões monoſyllabe ſũt: ſʒ vltie dictionũ ſyllabe iõ corripiũtur
ſum q̄ feci veluti huiuſce illice tute tuapte. Lucre. lib. j. Accipe ꝑterea que corpora tute neceſ-
in me con- ſe eſt. ¶ Producunt aduerbia in e ab adiectiuis ſcdē delinationis ſiue ꝯparẽtur ſi-
uertite fer- ue nõ: vt pie egregie cq̃ ꝓpere ſũme eximie ⁊c. Tibul. lib. j. Quid ve pie dũ ſacra co
rum. lis pureq; lauari. Te nemini ⁊ puro ſecubuiſſe thoro. Ideo nõ ſatis docte pie corri-
aduerbia pit in hymno de diuo Laurẽtio. Intuli celo pie laureãdũ. Sap. eſt. Iuue. Attic⁹
in E. eximie ſi cenat, laut⁹ habet. Ennius. Egregie cordatus hõ. Vale. Flac. li. v. Dixerat
aſt illi ꝓpere mõſtrata capeſſunt limina a ꝓper⁹ a. um. qđ ſepe leges. Sic ꝓduces
apprime. Ver. aut correptiõis grã apprima ꝑ a dixit vt torua ꝓ torue. Flos apprima
tenax autor eſt ſerui⁹: ſʒ refraget. Neſtor corripiũtur tñ bñ ⁊ male atq; mage ꝓ ma-
gis. Ouid. Nõ bene ꝯueniũt. Idẽ putat male ſemel ꝓduxiſſe. vt in. j. de arte. Sepe
Male. male dixit ⁊c. id verũ nõ eſt q2 mane legẽdũ ẽ a manco: ſʒ ꝑ mẽdoſos codices decepti
* Ouid. plurimi aliter legerint nõ ſine peruerſitate ſenſus lege itaq; ſepe mane dixit quum
nam male iã ꝓperat achilles: ipſa achillis amica ſepe dixit achilles mane cũ achilles ꝓpera-
qđ ſuades ret, ad bellũ Troianũ ⁊c. impreſſio aldina vt q̃dã alie mane hʒ non male: aduerbia
vtinã bñ ſuperlatiui grad⁹ vnĩcuiq; ſiũt ꝓducunt. vt maxime. minime: ſʒ ꝓ nõ ſumat fortiſſi-
cogere poſ- me poeniſſime a poene qđ corripit. Propti⁹. Sic erepta mihi poene puella mea eſt
ſes. apđ Ouid. vbi poene vr̃ ꝓduci poni legẽdũ ẽ teſte Bebellio ꝯtiguos poni ſcipio ma-
gne tuis. ¶ Aeq; ꝓducit tñ. Hor. n. j. epi. aeque paupib⁹ prodeſt locupletibus aeq;
Aeque. aeq̃ neglectũ pueris ſenibuſq; nocebit. ſũt q̄ male credãt corripi in. vj. Thebaidos
vbi eq̃ eſt prepoſitio ẽ: ⁊ cõiũctio q̃. Debitus eque tuo venit hec iniuria voto. i. ⁊ hec
iniuria venit e tuo voto. Produc. fere ferme ⁊ ohe vide vocalẽ añ vocalẽ. Iuue. Mo-
Ferme bilis ⁊ varia eſt ferme natura malorũ. Idẽ. Nulla fere cã eſt in qua nõ femina litẽ
Mouerit. Auſonius ſemel corripiet Bacche vocatiu⁹ ſeu poti⁹ interiectio bacchã-
tis ꝓduci inuenit. hora. lib. iij. Vſq; ad mala citaret iõ bacche mõ ſumma voce ⁊c.

¶ I in vltimis.

I longum pono: vocitãtem contraho terne:
Sepeq; grecorum ternum: minoidi teſtis.
Sed niſi ſiue quaſi: mihi ibi ſibi vbi variabis.
Et tibi iunge cui tantum breue moli locatur.

Vocatiu⁹ tertie. ¶ I ꝓducit. Mar. lib. viij. q; vellẽ fieri meus libellus. phal. eſt. Corripit ꝟo cũctus
Pari. oui. in epl'a helene abelli gerãt aliũ tu pari ſpama. dtũs tertie. tertie vocatiu⁹. Ver. O crudelis Alexi nihil mea carmina curas. Mirabar qđ moe-
ſta deos amarilli vocares. Oui. Nõ tibi ſic dices phylli ſequẽdus erã. Pa. Achil.
j. Quo rapis ingẽtẽ magni chironis alũnũ Femineis nerei dolis Sulpitius male
credidit h vltimã in nerei ꝓduci: q2 ſic ꝓduceret ꝑme i dolis: qđ manifeſto falſũ ẽ
corripite itaq; ſine vlla exceptiõe oẽʒ vocatiuũ tertie. vt pari thety. theti themi. ⁊c.
Datiuus tertie grecus corripi inuenit potes etiã ꝓducere vt teſtat. Geor. valla lib.
xxxviij. ca. xxiij. Papi. j. achil. Palladi littore celebrabat ſciros honorũ forte diem.
Catull⁹ đ coma berenices. Luce aũt cane thetyi reſtituor. Valle. Flac. li. ij. ꝑ duas
Palladi. ſyllabas thety. in datiuo extulit dicẽs. vndae. Quaʒ thety repoſita dies glaucoq; re-
Tethydi. poſitã Solib⁹ ⁊ canis vrebat luna pruinis. Catul. i argo. Tũ thetidi pater ipſe iugã-
Tethy dũ pelea ſenſit hic datiuus ꝓducit. hbidẽ. Morte ferox theſeus qualẽ minoidi lu-
Minoidi ctũ obtulerat mẽte immemori. Sabin⁹ in epl'a demophoõtis ad phillidã. Phillidi
Phyllidi. demophoon patria dimittit ab vrbe. Propertius. Tindaridi poterant gaudia ferre
ſua Eiuſmodi datiuos a genitiuis creſcẽtibus Ald⁹ credit non poſſe ꝓduci niſi rõ-
Quaſi. ne ceſure variabis in litera poſita inter q̃ niſi quaſiq; rectius corripiunt. Cui ſepi⁹
monoſyllabũ eſt. Aliqñ diſſyllabũ eſt variat. Ouid. Et quaſi diſcedens oſcula ſũma
Niſi. dedi. Lucre. li. ij. Et deuicta q̃ſi cogat ferre paliq;. Rurſus in arato. vt nec curua q̃-
ſit declinet cornua nec tũ. meli⁹ corripit. q2 ceſure licẽtia videri põt: vt apđ Sidoniũ
in epitalamio Polemij. Sint tñ penituſq; niſi nihil eſſe ꝓbent. Peritiſſimi tñ grã-
Cui. matici adeo, refugerũt ceſure licẽtiã. vt ꝑ pncipiũ tertij pedis ſepe ꝓbauerint, q̃titã-
tes veluti. Cõiũctio Anchiſa veneris dignate ſupbo ⁊c. Oui. Si niſi q̄ facit poterit
te digna videri. Nulla futura tua ẽ: nulla futura tua ẽ. Corripito. libẽti⁹ q̃ſi ⁊ niſi: de
cui aliqđ diximus i. j. li. Mar. li. xij. Et credit cui poſt humilia diues. phalẽ. Poſthu-

milia a poſthus deductum:femine nomen eſt.Idem lib.xi.Collatus cui gallus eſt priapus.phal eſt.Capel.lib.i.Et cõpar ſtudio ſed cui terreus Ortus propoſitũ in ſy dera tendere.duo ſunt aſclepiadei verſus.Idẽ in eodẽ lib.Cui pandit aula tonantis. verſus.eſt anapeſtic⁹ dimeter catalecticus.De reliquis teſtimonia facile occurrent Ouid.Moly vocãt ſuperi.author priapeoꝝ.Quo cur moly vocat mẽtula moly fuit Moly. Eſt herbe nomen. Epy.Ferettus dicit variari Pompilius teſte Bebelio dicit varia ri indeclinata gũmi nauci.Ego teſtimonia poetaꝝ veterũ deſydero.Melo.i.mel cor ripitur in compoſitis:vt melimela.Lucre.lib.ij.Sicuti quadrupedũ dixit.niſi liber mendoſus eſt.Corripitur vti in compoſito aduerbio vtiq̃.

O in vltimis.

O.

O commune datur.Produc monoſyllaba iungens
Cum terno ſextum:Atq̃ aduerbia nomine nata.
At variabo cito cum ſedulo mutuo crebro
Seroq̃.fit curtum modo ſolum:ſed breuiari
Ergo pro cauſa non vult.Produco quaterno
In caſu nomen fit cuius in us genitiuus.
O patrij produc:variaq̃ gerundia vera.

O variatur:vt cato leo apollo agamenno.licet grece in on per ω mega ſcribãtur. Scribo ꝛc.verba.ſed Seruio teſte ſcio neſcio ego ꝛ duo ſolũ corripi untur.ꝛ in his pfecto(vt cum Seruio ſentio) correptio eſt melior.Ego tñ interim p ducitur.Verg.in diris.Auſus ego prim⁹ caſtos violare pudores.Auſo.Sicut ego ſolus me q̃z pauperior.idẽ ego.ſeparor vn⁹ ego ſz ptẽ ſumo minorẽ.Neſtor plura teſti Ego. monia affert:ſz ſuſpecta.Prop.li.iiij.Tuſcus ego tuſcis orior nec penitet inter pſia volſcinos deſeruiſſe focos.correctiſſimi libri hñt thuſcus ego ꝛ tuſcis.idẽ in.ij.Fra ter ego tibi ſum filius vnus ego.Emẽdatiores libri hñt.Frater ego ꝛ tibi ſum filius vnus ego.Oui.in epi.Sed qd ego reuoco:dictis his omen abeſto.aliq̃ libri hñt.Sz qd ego hec reuoco.ſic eñ legit Aldus.ꝛ dicit apud Papi.legi:ſed qd ego hec feſſoſq̃ optatis demoror vndis?Sic alij libri forte mẽdoſi ſunt.ergo cum Aldo ſolũ corripe Producũt n tñ monoſyllaba:vt ſto do ſio o p prepõ ꝛ interiectio.Producũt tñ dti ꝛ ablti:vt dño meo amato tydeo:quẽ dtñ:niſi menda ſit p tydi:vt orphi p orpheo corripuit Papi.viij.the.dicẽs.Uos preda ruẽti tydeo.In Sido.iij.paneg mẽdoſe le git.Jam tybrim tremuere meũ me teutono iuncto p teutone.q᷑ recte teutoni ꝛ teu tones dicim⁹.Producunt tñ aduerbia ex noibus ducta:vt tanto quãto falſo mani feſto primo:qḋ tñ corripit apud Aratorẽ:vt ꝓo coniũctio apud Ual.Flac.ꝛ Silliũ Variant aũt cito ſedulo mutuo crebro ſero ꝛ pfecto:teſte Sul.ſed modo tñ corripit Cito etiã vix pductũ repies veluti homo:ambo ꝛ duo teſtimonia correptionis faci le occurrẽt.Sta.i.the.Sero memor thalami meſte ſolatia mortis phebe paras Idẽ quomodo. i.ſyl.Pectora ſero videt.Tibul.Heu ſero reuocat amor ſeroq̃ iuuentas.Quomodo Ergo. aduerbiũ corripi inuenio.Mar.li.x.ad Caiũ.Quicqd hñt oẽs accipe quõ das.Idez Grecũ in o lib.iij.Quũ ſi tam paup quõ cecus amat.Ergo p cauſa veluti illius ergo tñ pduci tanto. grãmatici oẽs teſtant:aliq̃ variat Auguſtus.Ergo ne ſupmis ꝛc.Hor.Nil tãti eſt ✳ Clio. ergo fungar:vice cotis acutũ ꝛc.Grecũ in o faciẽs gtm in us pducit tñ o in ntõ dtõ Oui.Non actõ abltõ.vt dido:clotho:argo:clio:drymo:xanto:alecto.echo:hero:ſappho.Verg. mihi ſũt vi lib.iiij.geor.Drymoq̃ xantoq̃ ligeaq̃ philodoceq̃:primũq̃ rõne ceſure pducit:ve ſe clio ciuit luti liminaq̃ lauruſq̃ dei.Pectorib⁹ inhians aſpirantia ↄſulit exta.Luca.Dũ ſan q̃ ſorores. guis inerat ꝛc.quod notandũ magis q̃ imitandum eſſe diximus.Neſtor dicit more ſeruãti pe greco illi facere poſitionem.Sil.li.iij.At nõ dabat vltra.Clotho dura lacus Neſtor cudes valli dicit ſe apud Lactãtiũ reperiſſe recitatũ hunc verſum.Clotho colũ baiulat Lache bus aſtra ſis net:ꝛ Atropos ocat.Sine dubio verſus eſt ineptus ab imperito aliquo Lactantij tuis. libris adiectus:q᷑ baiulo primã pducere alibi oſtendimus ꝛ clotho grece per ω me Clotho. ga in vltima ſcribit:vt ſappho quare ineptus eſt verſus.Quid niſi laſciuũ cantauit Sappho.

ſappho puellas. Ouid. in .ij. de remedio. Me. certe ſappho meliorē fecit amice. Iun⁹ variat q2 latinū eſt. Stūs in o ꝓducit tm̄: vt apollos apollo. androgeos androgeo' athos atho ⁊ ſimilia per tertiā declinationē atticā. Verg. Androgeo galeā ⁊c. Idem Geor. j. ꝓpter ſequentē vocalē corripit: actm̄ atho: teſte Neſtore. Aut atho: aut rhodopē ⁊c. Variabis gerūdia q̄ verbi conſtructionē ſeruāt. Productio tn̄ eſt frequētior. Adiectiua aūt gerūdia tm̄ ꝓducunt: q2 no[m]a ſunt nō verba. Verg. Cantando in illū ⁊c. Iuue. ſaty. iij. Plurimus hic ager morit vigilando: ſed illū Languorem peperit cibus imperfectus: ⁊ herens ardenti ſtomacho. Tibul. lib. iij. Aufer ⁊ ipſe meum pariter medicando dolorē. Mar. lib. ij. ad zoilum. Felicē cenā zoile dando tuā. ita legit Tibulli interpres Bernardus Veronenſis: ſed minus recte vt opinor: q2 libri quos ego vidi longe aliter habent in meliore ſenſu: vt mihi videt: ſic Felicem fieri credis me zoile cena. Felicē cena zoile deinde tua. Alphius auitus apud Priſcia. libr. viij. Spatiando paulatim trahit. Eſt iambicū dimetrū. Auſo. de ſtudio puerili. Et melicos lyricoſq3 modos prefando nouabis. Verg. in catalecto. ſi Verg. ſit author. Sepe audendo mare ⁊ vincere ſepe hyemen. Calphurnius ecloga. ix. Formoſior Ida Dicor ⁊ hoc ipſum mihi tu narrare ſolebas Purpureas laudando genas ⁊ lactea colla. Sedul. lib. j. Sperando tepeſcit. ſic eccleſiaſtici ſepiſſime.

V et B.

V et B.

* Iuueñ. Dūmō nō pereat me die q noctis ab hora.

V ſemper produc. B contrahe. Barbara deme.

V ꝓduc vt Ieſu. B corripit: vt ab ob. Ver. Arma virūq3 cano troie qui primus ab oris. Sedul. ꝓduxit: q2 ſequit h que cōſonantis vim aliq̄n credit habere. qd notādū eſt no[n] [i]mitandū. ait ergo in lib. iij. Ab hac ergo pedē retro faciamus ⁊ arctū. Corde pe[ni]tus iter: ſic nō imitaberis ſikt cauſa defenſum in eodē lib. Virjhūilis ⁊c. Barbara in b ꝓducunt. teſte Nebriſſen. vt Iob Iacob aminadab qd peñ. longa latine amínadabus effert. teſte eodē. Iuuēcus. Hoc Iacob etem puteo cū ꝑle bibebat. Georg. Val. Placen. lib. xxxviij. ca. xxv. dicit tu in cōpoſito tumet corripi a Lucre. dicēte. Tumet a nobis ⁊c. ſed fallit (vt opinor) Placen. q2 libri q̄s vidi hn̄t tutemet in meliore ſenſu. Lucre. lib. j. Tutemet a nobis iam quouis tp̄e vatū Terriloq̄s victus dictis diſciſcere q̄res. Caſu memoratu tm̄ ꝓducunt q̄cq̄d q̄dā dicāt: vt cornu ⁊c. in oī caſu.

Tumet. Tutemet.

C.

C in vltimis.

C produc. preter nec donec. Sed variabis

Hic bene pronomen. Fac verbum iungimus iſti.

C ꝓducit vt ſic. Verg. iij. enei. Sic oculos ſic ille manus ſic ora ferebat. Mart. lib. vij. Sic ad lethcas niſi Neſtore ſerior vndas. Nō eat: optabis quē ſupeſſe tibi. idem ſemel corripuit: vt: lib. ij. ad ſextū. Ex[ſi]ccū ſic vt audiā ſuſurrat. phal. eſt. nō auſim im imitari: q2 ſemel tm̄ ⁊ forſan mendoſe corripitur: veluti ac (vt Bebelius notat) apud Papi. in. iij. the. Sed gelidis ac inertibus euo. puto mēdā eſſe ꝓ ⁊ ideo: ac ſolū ꝓducunt. Corripiunt aūt nec donec. Mart. lib. iij. Quāta nec in libycis debuit eſſe iugis. alibi apd eūdē. Nec armata man⁹ hydre morſura fuiſſet: mēda eſt ꝓ nō armata ⁊c. vt apd Sil. lib. viij. Celicolū mr̄i nec hoc habitata ꝑuinis. mēda eſt ꝓ nō. Sil. lib. v. Donec abūdanter diffuſo ſanguine late ꝓcubuit moriēs. Hic aduerbiū ꝓducit tm̄: ⁊ a veteribus diphthōgo ei annotabat heic. Valla in Matth eū dicit ſe id antiquo marmore notaſſe. Verg j. eñ. Poſt habita coluiſſe ſamo hic il. i⁹ arma. Hic ꝓnomē variatur: ſed rectius corripit: variari teſtatur. Ser. in illud. viij. eñ. Eſt hic eſt anim⁹ lucis cōtemptor. Idē in buc. Et vitula tu dignus ⁊ hic ⁊ quiſq̄s amores ⁊c. Idem in ij. ene. Hec finis Priami fatorū: hic exitus illū Forte tulit. Hora. Stultus ⁊ improbus hic amor eſt digniuſq3 notari. Mar. hic eſt quē legis ille quē requiris. phal eſt Ouid. Phillidis hic idē tenereq3 amaryllidis ignes. Idē. xij. meta. Aſt ego dum pa rat hic armis nudare tacentē. Regius corrigendū credit hicce q2 Priſcianus ⁊ Donatus dicūt hic pronomē corripi: aduerbiū produci. mihi placet: propter iam dicta cū Seruio hic pronomen variari. Mataratius ⁊ Ferettas ex Priſciano credūt pronomen hoc variari: q2 in vetuſtis libris apud Verg. hocce erat alma parens legitur quod ꝓductionis grā factū autumant. Mar. lib. v. Conſequor hoc vt me nec timeas nec ames. Ouidius. j. faſto. hoc ego pro vobis hoc vos orate coloni. Sed ad hic reuertor vt correptionem oſtendam. Vergilius eneid. iiij. Solus hic inflexit ſenſus

* Hec Iuue. ſaty. x. Quiſquis adeſt ſocio cur hec in tp̄e duret. Hic aduerbium.

animūq labantē. Idē.in.vj. Hic vir hic eſt tibi promitti quem ſepius audis. ¶ Fac
contentiones grammaticoꝝ faciūt vt Badius dixit variari. ſic Bebelius ꝗ3.nam
Sulpitius vult produci tm̄:teſtimonio Ouidij in.j.de remedio Durius incedit fac
ambulet oē papille Pectus habēt tumide faſcia nulla tegat. Vbicūq vero produci
videtur ipſe legendū dicit face pro fac. At Neſtor Aelius Nebriſ.ꝛ nicola⁹ Ferett⁹
dicunt fac corripi tantū:q2 fit a face vbi a corripit:vt ſic fac.ꝑ face:veluti fer ꝑ fere.
apud Oui.teſte Feretto vbi Sulpi.putat ꝑduci corripit:q2 ita legit Ferett⁹ duri⁹
incedit fac obābulet. Neſtor aūt Rigā carpit:q2 ꝑduxerat fac. dicens in geneſi. Tu
prior egreſſum fac ꝛ coniunx tua nati. Ouid.in.iij.de arte,mille fac eſſe iocos turpe
eſt neſcire puella. Idē.in epiſt. Proteſilai. Et dicet referat arma fac iſta Ioui. Idem. Fac mani
phyli fac expectes demophoonta tuū. Auſo.in epig. At tranſire iube:vel fac vtrūq feſte pro
parem. Martia.lib.v. Signa rarius aut ſemel fac illuc.phal.eſt.ſic in multis alijs ductum.
locis nec veriſimile videt oēs libros eſſe mendoſos.poteſt itaq corripi. ſemel nota
ni manifeſto produci. Ouid.in.j.de arte amandi. Hos fac armenios:hec eſt dancia
perſis. Hormida corripit in Sidonio: Hac in ſereno ꝑducitur:quem imitare donec
ex vetere poeta probetur corripi ꝛ tum variabis.

¶ D ꝛ T.

D ꝛ T.

D breue ponatur: ceu T.niſi ſyncopa fiat.

¶ D Corripit:vt apud Bogud. Sic noīa in t vt caput amat docet ⁊c. corripiūt tm̄
lʒ Capella dixerit variari. Ego ſine poetaꝝ veterū teſtimonio nihil credo grāmati
cis:iō nūq ꝑduxero:ꝛ at caput legit ⁊c. niſi fuerit ſyncopa ꝛ tūc certe libentius cor- * Quid
ripuero:lʒ ꝑducētē non multū reprehendero:vt fumat ꝑ fumauit. obit pro obiuit ⁊c. Iuue.ſa.x.
que producuntur quidē:ſed nūq extra cenſurā. Vergi.in.x. Audijt ꝛ celi genitor ⁊c. Hinc cau-
At Ouid.iij.met. Pro fontibus ille lacuq interijt. at vos ꝑ fama vincite vr̄a. idem ſas habue
iiij.faſt. Nox abijt oriturq aurora;palilia poſcor. Idem.li.ix.meta. Nō abijt apte ⁊c. re q̄d illo
Iuue. Quis neſcit aut quis nō vidit vulnera pali. Oui.iiij.met.ardu⁹ in nubes abijt ciue tuliſ-
ꝛ in equore ſummo vmbra viri viſa eſt. Horat.ſaty.ix. Quū graui⁹ dorſo ſubijt onus ſet
incipit ille. Iuue. Magnus ciuis obit:ꝛ formidatus othoni. Verg.lib.ix.eñ. Sceptra Iuue.ſat.x
palatini ſedēq petit euādri. pro petiuit.qd ante mendoſe legebatur:vt bene docet Clodo ſed
Politianus in miſcel.ca.lxxj.ꝛ eſt verſus ſpondaicus. Cui ſententie male refragat vterq pe-
Nicola⁹ Ferett⁹ argumēto nimis friuolo vſus credēs ſcʒ euāder primam poſſe cor rit i orator.
ripere:q2 Seruius dicit propria variari. qd falſū eſſe cōtra Seruium manifeſto de vtrumq.
claraui. Et ſi aliquo modo id foret verū:tn̄ nō dixiſſet Seruius in ꝓprijs etiā regu- Perit pro
las gn̄ales ꝯfundi hoc eſt nō ꝯcederet in ꝓprijs poſitionem corripi veluti Anchiſes perijt.
aut diphthongō vt autolicus autone eutycus euander eneas eacus eagrus. miror Petit
Ferettū hoiem alioqui doctiſſimū tam pueriliter erraſſe:ſed multi carpendi ſtudio
hallucinātur. plura ſyncopata aliqñ etiā ſine ſincopa inuenies ꝑducta:ſed nūq ni
ſi vbi aliqua ceſurarū adeſt. Ergo ꝯſiliū meū eſt vt alibi nō ꝑducant q2 ſimilia inue Volup
nimus etiā vbi t nō eſt. Hora.lib.j.car.ode.iij. Perrupit acheronta Herculeus labor
aſclepiadeū eſt. Verg. Pectorib⁹ inhiās ſpirātia ꝯſulit exta. Valeri⁹ Flac. Sed qua
lis ꝛ quanta viris inſultet enyo. Verg. Munerib⁹ tibi pāpineo grauidus autumno.
Floret ager. Ergo tutior eſt etiā in ſyncopatis correptio. Volim corripiebatur nūc in
terimit In h ad vocales pertinent:vt vah ah q̄ ꝑducūtur.vt dictū eſt. In p vnicum
eſt vetus vt volup.i.voluptas.ꝛ ꝑducit q̄dq̄d dicāt ceteri. Enni⁹ apō Gelliū lib.xij.
cap.iiij.quo cū mlta volub ac gaudia clāq palāq. ꝑducit quoq Ioſeph:vt cetera
barbara:q̄ extenſione ſyllabe fiunt latina aut greca penultima longa:teſte Nebriſ-
ſēſi veluti alaric iſabel Leonor Guiomar ⁊c.vnde alaric⁹ iſabella leonora guioma-
ra ⁊c. Dauid cū Prudentio ꝑducito.lʒ quidā corripiūt.vt veſperus volunt ꝑduci.

¶ L.

L breue fit. Cum ſol ſal nil.tolluntur hebrea.

¶ L corripit.vt hannibal hiempſal mel fel. Producunt ſol ꝛ nihil cū ſal. Oui.ij.me.
Vlterius ſpatiū medio ſol altus habebat. Hora.ad auguſtū.nil intra eſt:oleā nil ex
tra eſt in nuce duri. Iō errauit inter neotericos poetas doctiſſimus dicens. Q2 ſcit
in occulta turpe nil eē domo.nihil aūt corripit. Perſi. Gigni de nihilo nihil in nihi
lū nil poſſe reuerti. Hebrea ꝑducunt:vt cū alijs docet Nebriſſenſis veluti michael
iſrael michol phicol ⁊c. Eraſmus. Virginitas nitor argēti ſapiētia ſal eſt. ſic Papi-
nius ꝛ Auſonius. Tanaquil hetruſcum producitur teſte Capella.

¶ N.

N produc. Demas an:in ⁊ prolem:tamen atq̃.
Forſitan ⁊ forſan viden:huic conformia iunges:
Quod dat inis curtum eſt velut on:quod tertia neſcit.
Corripitur quartus quando breuis vltima recti eſt.

On tertie

¶ N. ꝓducit̃. vt hymen titā delphin:⁊ oīa nomīa tertie in on quia grece per ω mega ſcribūt:nec apō veteres poetas,quibꝰ fides hñda eſt illud o corripiūt niſi dēpta n litera in o deſinat vt cato leo agamēno apollo ⁊c.nec refert an genitiuꝰ in ontis deſinat an in ontis penultima longa an breui. Nec facit fidē Sidonitis q̃ corripuit lacedemō:vide e ante d.nec hūc ſecutꝰ Baptiſta Mātuanꝰ,dicēs. Extulit aduerſū celebres lacedemō athenas. Nec capella in dictione ammon. vide a ante d.adon.nec arator li.j.dicēs. Hic fuerat ſimon ille magus. ⁊ li.ij. Quid tūc demō agit ne plures itē Neoterici fidē faciūt:q hi oēs,a puritate lingue latine interim aberrarūt. Mecū in hac opinione eſt doctiſſimus vir Nicolaus Ferettꝰ Uerg .j.eñ.ſarpedō vbi tot ſimois correpta ſub vndis. Oui.iij.met. Acteon ego ſum:dñm cognoſcite veſtrū. Idē. lib.vj.quē ſibi pēdio:opibuſq̃ viriſq̃ potētē. Hora.in arte.ꝑfidꝰ ixiō:io vaga triſtis oreſtes. Oui.in ibin.vt macedō icta eſt rapidis cū cōiuge flāmis. Sic ꝓcor etherei vindicis igne cades:ꝓpriū eſt mulieris:vñ macedoniā di tā putāt. In his certe penultima gti corripit̃ ⁊ tñ on nti apō veteres poetas nūq̃ corripit̃. Mar.ꝑter aq̃s helicō ⁊ certa lyraſq̃ ſororū manilꝰ. At ꝓcyon oriēs quū iā viceſima cācro ē.errauit in hoc noīe dupl̄r Bapti.mātuanꝰ.vide o añ c.ꝓcyon. Uer.in bu. Formoſum paſtor corydō ardebat alexim. Et alibi. Cōpulerātq̃ greges corydō ⁊ thyrſis in vnū. Idē Te coridon o alexi trahit ſua quēq̃ voluptas. Seruiꝰ inq̄t don o a antibachius ſed o breuis eſt ꝓpter vocalē ſequētē:quaſi dicat Seruiꝰ dō o a:ex natura ſ vocaliū eſt antibacchiꝰ.i.ille pes ex duabꝰ lōgis ⁊ breui:ſꝫ q aduerbiū o hic ꝓpter vocalē corripit̃ ideo fit dactylus.quo circa errant Tortel.⁊ Calepi.in dictiōe tribrachus.dicentes Tribrachꝰ pes eſt ex tribꝰ breuibꝰ ſyllabis vt te corydō o alexi vbi dō o a tribrachꝰ eſt:quū vocalis añ vocalē breuis fiat dicere debuiſſent dō o a dactylus eſt. Mirū eſt tātos viros tā pueriliter erraſſe. Sed obijciēt forte mihi. Erotiō puelle nomen.mar. lib.v. pallida nec nigras horreſcat erotion vmbras. Idē.li.x. Hic feſtinata requeſcit erotium vmbra vulgo tituli ita habētur.de herotiōte puella epitaphiū.herotionis ⁊ ꝑ tertiā declinationē declinat hoc nomē calderinꝰ dicēs mar.nomē finxiſſe a ſuauitate amoris q eros erotio amor eſt. Ego puto Calderi.decipi:⁊ quotq̄t illi ſuffragātur. Nā opinor erotiō ſine aſpiratione lꝫ aliter vulgo fiat eſſe ſcōe declinationis vt ilion glycetiō planeſiō ⁊ alia multa:q̃ ſepius apud latinos in um deſinūt vt Iliū phileniū glyceriū.⁊ in menechmis Erotion. Martialis aūt in grecitate ꝑmāſit:q carmini magis cōueniebat erotiō q̃ erotiū in deriuatione nihil errauit Calderinꝰ.

Erotion.

on gti pluralis.

¶ Omne igit̃ nomē in on tertie ꝓducat̃.ꝓduc etiā oēm genitiuū puralē cuiuſcūq̃ declinationis fuerit.vt logō cimmerion epigrammatō. Tibul.libro .iiij. Cimmerion etiā obſcuras acceſſit ad oras. Noiatiuus eſt cimmerij cuius gtūs ſecūdum latinā formā,eſt cimmeriorū.ſecūdum grecam cimmerion. Sunt aūt cimmerij populi:quibus eſt aer caliginoſiſſimus.hinc eſt adagium cimmerie tenebre.

* An coniunctio interrogatiua. Iuue. accipit et madide facies dicet an hulcus

¶ Tolluntur a regula an in cū prole dein exin ſubin ꝓin:tñ attamē forſan forſitan An vide a añ t.ater.hinc an ne. Claudianus. Anne ego terrigenas ⁊c. Reliqua facile occurrēt:addā hoc Ouidij a Uerulano citatū. Nec tamen emendādo labor q̃ ſcribere maior nota gerundium.

Uiden et ſimilis.

¶ Uiden ⁊ q̄cūq̃ ꝑ apocopen ne habēt:vt men ꝓ mene ten ſcin vin ain ſatin egon nemon dixin ⁊c. Lꝫ Sulpitiꝰ velit men ⁊ ten ꝓduci:necnon variari.⁊ Seruius cum Lactantio dicat viden naturaliter ꝓduci:lꝫ Uer ⁊ Papini.corripiāt. Seruius quidē in illud Eñ.vj. Educet viden vt gemine ſtent vertice criſte. Uiden inq̄t naturalr̄ lōga eſt. Breuē tñ eā poſuit:ſecutus Enniū. Lactātius ꝓ in illud Papi.x. Thebaidos dedi:viden vt iugulo ꝯſūpſerit enſem. Uidē inquit ſyllaba cū naturaliter lōga ſit:tñ eam corripuit ſecutꝰ authoritatē Maronis,mecum ſentit. Nicolaus Feretꝰ Tibullus. Si vereare precor viden foelicius extis. Ego itaq̃ credo in oibus naturā īterrogatiui ne ſeruari:⁊ oēs eiuſmodi dictiōes corripi:donec ex veteribꝰ poetis cōtrariū cōſtet. Corripe en habēs inis in genitiuo:vt pectē crimē ⁊c. Manilꝰ.li.iiij.

An inis.

Crimen vbiqꝫ frequens ꝛ laudi noxia iuncta eſt. hoc eſt cõtra doctiſſimum quen dam credẽtẽ nuſqꝫ reperiri noxia ſubſtantiuũ. Idẽ in eodẽ libro. Quinetiam infelix virtus ꝛ noxia felix. ꝛ male cõſultus preciũ eſt Corripit̃ ꝗꝫ in on ſcde declina. qꝺ la tini in on vertere ſolẽt. vt erotiõ iliõ peliõ barbitõ ꝛc. Oui. Ilion ꝛ tenedos ſimoiſqꝫ ꝛ xanthus ꝛ ida. Idẽ in eplis. Pelion in Tyriã trãſfert felicius orbẽ. Luca. Pelion opponit radijs naſcẽtibꝰ vmbras Corripit actũs cuius nti vltia corripit̃: vt medeã maian ꝛ ſimilia: a ntõ in a: menelaõ orpheõ priamõ iacobõ: ꝛ ois aliꝰ actũs io n ab os vel us correpto: parin ibin ityn thetin ꝛ thetyn: lꝫ aliq̃ dicãt vltimã ꝑduci, tñ: q̃ thethys etiã legit̃ vltimã corripere: vt docebo in is. Papi. vij. the. Nãqꝫ ferunt ra ptã patrijs eginã ab vndis. Idẽ ſcdo achil. Quid ſi nũc aliquis patrijs raptur ab oris Deidamiã eat. Oui. i ibin. Strymonie matres orpheon eſſe rate. Idẽ in epiſt. Tu fore tam lentũ iuſta mencla on in ira. ꝛ geminos fratres tyndareũqꝫ puta. idẽ. vij. met. Pocrin habet dixit in eodẽqꝫ. Tãtaqꝫ nox animi eſt ityn huc acceſſi te dixit. Idem in ibide. Et fletu madidis ibin adite genis. Papi. in achil. ꝛ thetyn. ꝛ comi tes ꝛ quos ſuppreſſerat ignes Accuſatiui a longis noĩatiuis producuntur tantũ: vt enean anchiſen helenen ꝛ reliqui ab as, es: ꝛ e: de quibus oĩbus nimis frigide ꝛ in certe loquuntur Verula. ꝛ Nebriſſen. Ouid. Aeneam animo nocte dieqꝫ refert. idẽ. Reſpice laertem vt iaꝫ ſua lumina condas. Priſcia. in perihegeſi. Europen Aſie ta nais diſiungit ab oris. Oui. in. vj. met Fecit ꝛ aſterion aquila luctante teneri. Ideꝫ. in epiſto. deianire. mittor ad alcident coniuge cõſcia mentis. Litera ſi cõiũx deia nira ſua eſt. ſic ceteri quoquot ſunt fide digni. ideo nõ recte dixit Sulpi. hec varia ri. Sidoni. in grecis plerũqꝫ errauit vt ſepe oſtendimus. vt nunc erat in accuſatiuo alciden dicẽs in prefatione tertij panegyrici. Nec que cadmeis pariens alcyden in oris ſuſpendit triplici nocte puerperiũ. Martia Te fingente nefas pyladem odiſſet oreſtes. Quidã tñ aliter legũt vt ſido Excuſent. Hymen ꝑducunt̃ licet vltima gti Hymenis corripiatur. Catul. Hymen o hymenee hymen ades o hymenee.

On ſcde. — Actũs in u — * Propertiꝰ. hyrſim ꝛ attritis: daphnim arundinibus. — En ꝛ an accuſatiuiſo ſi. — Hymen.

R

ER.

A breuies. Produc cuius patrius eris.
Addito iber aer ether. Sit celtiber anceps.
Vt cor: non longum melius. Producito tantum:
Cor far lar fur nar par: vix prolem breuiabo.

ER corripit̃: vt mulier pr̃ mr̃ hector neſtor licet a grecis ꝑducãtur πατηρ μητηρ ητορ ꝛc. teſte Neſtore: q: videndũ eſt q̃d latinis placuerit: nõ q̃d greci fecerit ſiquidẽ the. Nõ ora virũ nõ pectora flectit Imber atrox rectoſqꝫ tenẽt in menia vultus. ſic velimꝰ latine ſcribere. Oui. j. me. Inferias dederat cũ fribꝰ hector ianes. Papini. x. Ver. ceteriqꝫ. in hoc errauit Alexãder. Ver. in etna Purpureoqꝫ rubẽs ſurgat iubar aureus aſtro Mar. li. j. Ecce vir ẽ nũq̃d paula negare põt. Et lib. ij. Stãdia ꝟba vbi ſunt: Si vir ecce nega. Oui. j. me. De grege nũc tibi vir ꝛ de grege natꝰ habendus. ceſure licẽtia eſt. Ver. Hic vir hic ẽ, ꝛc. ſic reliqui: quo circa nolim imitari Petrarchã hoc nomẽ admodũ ſepe ꝑducentẽ: vt in tertio aphrice. Hec tibi cura dat̃ vir optie: nã tibi ſmo dulce eſt. Ouid. xv. meta. Et paulũ blandita ſer has fidiſſime dixit. Pro ducunt̃ noia in er habentia eris penul. longa in gtõ: vt Crater character clyſter ꝛc. que greca ſunt oia p̃ter ver veris. Oui. ver erat, externũ. Manil. lib. j. Crater ꝛ dupli ci cẽtaurꝰ imagine fulget. Idẽ li. v. vltima pars magni cũ tollit̃ ore leonis. Crater auratis ſurgit ſtellatꝰ ab aſtris. vulgo mẽdoſe legit̃ Crater ꝛ auratis ꝛc. Propriꝰ lib. iij. Ante fores tẽpli crater antiſtit auro Libatũ fundẽs i tua ſacra meruꝫ. Luca. lib. vj. Si tibi durus iber. aut ſi tibi terga dediſſet. Cãtaber exiguis aut longis teu tonus armis. Iber, i, hiſpanus. Iberes in armenia ſunt. Vale. Flac. lib. v. Quos nec iber aut tuta ſuis aurora pharetris Suſtinet. Celtiber variat̃. Nã Priſci. li. vij. ait vnicũ nomẽ ſcde declinatiõis ꝑducere er: qꝺ eſt Iber cũ ſuo ꝯpoſito celtiber: de cor reptiõe ſatiſfacit Mar. dicẽs. li. x. Ducit ad auriferas q me ſalo celtiber oras. iõ nõ male dixit Alexãder. Celtiber atqꝫ lacer. dr. ꝗꝫ celtiberus penulti. longa. Catullus ad Egnatiũ. nunc celtiberus celtiberia in terra. Sca zõ eſt. Verg. lib. vj. Largior hic campos ethere lumine veſtit. Ouidius ſexto metamorphoſeos. Audiat hoc ether

Imber. — Crater. — Iber. — Celtiber. — Ether.

⁊ ſi deus vllꝰ in illo eſt.ſic ceteri. Lucretī.lib.v.Inde mare/inde aer/inde ether igni fer ipſe.Uide etiã A ante E. Multi credũt aera Claudiano licenter corripi in ꝓmo de raptu Proſerpine dicẽte.Lucidus vmbroſo miſcebitur axis auerno:ſed vt recte
Aer. docet Calepinus mẽdoſe legũt: ⁊ pulchrũ poete ſenſum peruertunt:qꝛ axis nõ aer legenduꝫ eſt.Aer itaqꝫ nũqꝫ corripit̃ a doctis Correctius corripit̃ qꝛ ſemel tm̃ inuenio ꝓduci.Ouid.in epiſto.Saphus. Mole meũ leuibꝰ cor eſt violabile telis. Idem v.meta.Inqꝫ cor hamata percuſſit arundine ditẽ. Idẽ.quinto triſtiũ. Strangulat incluſus dolor atqꝫ cor eſtuat intus. Ibidem. Molle cor ad timidas ſic habet ille ꝓces
Cor. Idẽ in.j.de pon. Cõfiteor miſero molle cor eſſe mihi. Auſoni.in epig.Qui reminiſco putat ſe dicere poſſe latine. Hic vbi cõſcriptũ eſt:faceret cor ſi cor haberet.Nota ꝑ
Cur. nomẽ hic:hic produci. Mar.lib.x. Donate vroꝛ cor arũdine fixit acuta.ſic ceteri.Ho
⁎ Ouid. Cur opus affectas ambitioſe nouum. ratius.Cur ego ſi nequeo ignoroqꝫ poeta ſalutor. Ouid.j.faſto.Añ deos hoi qd̃ ꝯciliare valere.Far erat ⁊ puri lucida mica ſalis. Idẽ. v. faſto. Exagitant ⁊ lar ⁊ iuba diana fures. Peruigilãtqꝫ canes ꝑuigilantqꝫ lares. Turba diana.i.canes.qꝛ diana eſt venatrix. Perſiꝰ.Fur es ait Pedio.Uergiliꝰ in.vij.Sulphurea nar albus qua fõteſqꝫ velini.Ualeriꝰ Flac.lib.j.Par oneri clauoqꝫ capax.Silliꝰ.xiiij. Par oẽs ſimul
Far. ira rapit.Catul.ad Leſbiã. Ille mihi par eſſe deo videt̃.Sap.eſt.Uerg.in etna.Nã
Lar. ꝓpe nature par eſt violẽtia ſemp.Lucre.in.j.Hec ſoliti ſumus vt par eſt euenta vo-
Nar. care.idẽ dices de compoſitis. Horat.ſat.iij.lib.ij. Ludere par impar eqtare in arun-
Par cum ſuis cõpoſitis. dine,longa.idẽ.Ut matrona meretrici diſpar erit atqꝫ.Sic ceteri,qui puritatem illa lingue latine veterẽ obſeruarunt.Quo circa vix imitabor Auſoniũ galluꝫ de ternario numero dicentẽ. Tris primus par impar habet mediũqꝫ ſꝫ ipſe ⁊c. nec. Auienũ dicentẽ.Diſpar erat fragili ⁊ ſolidi cõcordis motus.Ouid.in põto.Hei mihi qꝫ diſpar eſt locus illo getis:nec ſequar Petrarcham.in.vij.aphrice dicentem.Eſt alium
Linther. timuiſſe par eſt ab origine rerũ.bebeliꝰ ait.Impar.Caius Suetonius Tranquillus corripit preter morem. Tibullus.lib.ij.Exiguus pulla per vada linther aqua. grece tamen ſcribitur per u vt pater:hir volunt produci grammatici quidam.
As.

As

As produc.Sed adis que dant patrio breuiantur.
As adis. ⁎ Pallas. Et tertie quarto.vates bonus Helias inquit.

Oui.vt vidit vultus pallas in amne ſuos. Arcas. As in actõ tertie. ⁎ Marti. Ad matrẽ fugiet ꝑentheus ad menadas Orpheus.

As.ꝓducit̃ vt foras Hora.ne fidos inter amicos ſit q̃ dicta foras eliminet. Bebeliꝰ dicit a Lucretio corripi. Corripiunt̃ tãtum oia noĩa tertie:quoꝝ gtĩs in adis vel ados deſinit. Perſiꝰ. Hoc natat in labris ⁊ in udo eſt menas ⁊ atys Hora.i arte Pythias emũco lucrata ſimõe talentũ. Ouid.vj.met. Pallas anũ ſimulat: ſic ceteri: Oui.ij.meta.Arcas adeſt ter qnqꝫ ferens natalibꝰ annos.Capella lib.j.arcas in thalamos venire iuſſus.phal.eſt.habẽs in ꝓma regiõe trocheũ:in qua re imitatꝰ eſt catullum id ſepicule facientẽ:vt in ꝓmo carmine. Quare habe tibi quicquid eſt libelli Qualecũqꝫ quidẽ ora per viroꝝ q̃ res plures decepit. Corripe quoqꝫ actm̃ pluralis numeri tertie declinatiõis. Mart.li.ix. Phineas inuites apher ⁊ oedipodas. Papi.xj.the. Uota deis caeco:nec erynnias ore rogaui:ſꝫ libri fere habẽt erymnas ꝑ ſyncopã:⁊ ſic ꝓducit̃:vt dicit Geor. Ualla. Placẽtinus lbi.xxxviij.ca.xxix.Ouid.in epi. In te fingebam violẽtos troas ituros. Perſi. Philidas hypſiphylas vatum ⁊ plorabile ſiquid. Uerg. Permixtos heroas ⁊ ipſe videbit̃ illis. Idẽ. Aonas in montes vt duxerit vna ſoroꝝ. Idem.x.eneid. Indulgent vino vertũt crateras anhelos. Auſonius ⁊ Baptiſta Mantuanus corripiunt Helias. Uide i ante A.

Es.

Ponitur es longum.pluralia corripe greca.
Que creſcunt.velut es deſum penes inquies ad de
Cum neutris.Et ſi patrio eſt penultima curta
Tene tolle ceres aries paries abies pes.

¶ Es ꝓducitur.vt anchiſes dares ꝛc.contra Mar.Capellã qui falſe ait.es in grecis corripi:vt anchiſes.Vergi.v.enei.Anchiſes alacris palmas vtraſq; tetendit.facile occurrent plura teſtimonia.in.j.lib.Silliũ mẽdoſe chremes ꝓ chromis legit Tũ frõte in chremes intonſam ꝛc.Tu legito Tũ frontẽ chromis intõſam vibrante capillo Septus ꝛ horrẽtes effingẽs crine galeros.In hac re errauit Sido.teſte viro doctiſſimo Joãne Baptiſta pio.vt lib.viij.epi.Aut quo tu latiũ beas Horati Alceo potior lyriſtes.ipſo.phal.eſt.vt in laudi.Narbonis.Siue aeetes ꝛ inclytus iaſon.Vltimã in his corripi ſyllabã iudicamus.cũ proꝫ menſui modulorũ diſſentaneũ:qꝛ p η grece ſcribuntur ποιητης ψαλτης λυριστης αιητης ꝛc.poetes/pſaltes/lyriſtes/aeeſtes ꝛc.

* Perſius ſat.iiij. Dinomachꝰ ego ſũ:ſuffla ſum cãdidus eſto. Lyriſtes. Aeetes. Es pl'is.

¶ Corripiuntur autẽ oĩa greca pluralis numeri tertie declina.creſcẽtia in ſingulari:veluti demones vaſcones britones:ꝛ oĩa ab n.peanes delphines ſirenes ꝛ q̃cũq; additione ſyllabe faciunt gtĩ ab n.¶ Oĩa ab er producito:vt preſteres crateres.

* Iuueñ. ſat.iij. Aut ſtratocles. aut cũ molli. Demetriꝰ. Emo.

¶ Omnia ab or penultima genitiui correpta:vt hectores caſtores.At latina ſunt ar bores marmores.¶ Oĩa ab as antis vel adis:vt gigãtes arcades.¶ Oĩa ab es etis penultima longa preter inquies locuples:qꝛ latina ſunt:vt lebetes tapetes daretes magnetes cretes.¶ Oĩa ab is vel idis vel entis vel ios aut eos vel ys yos:vt pyrides iaſpides erynnies:ſed lapis ꝛ cuſpis latina ſunt.¶ Omnia ab os ois vt heroes troes ꝛ a ceros:vt rhinocerotes.ꝛ eros vt philerotes.¶ Oĩa ab us odis ꝛ untis:vt tripodes opuntes.Quedã ex abs ybs aps ops:vt arabes calybes lelapes dolopes cyclopes hydropes ꝛc.Opes autẽ latinum eſt:vt dapes.¶ Oĩa maſculina ab ax:vt thoraces:ꝛ quecũq; habent gis:vt leleges ꝛc.preter rex grex remex lex coniunx frux Sunt alia quoq; de quibus nõ eſt certa ꝛ͂a vt cares cilices ꝛc.quoꝝ tñ nõnulla latinoꝝ more ꝓduci cernes.id nunc̃ ꝓmiſero ſine authoritate:adeo rara eſt ꝓductio:ꝛ tam frequẽs correptio.Papi.the.iij.Nocturneq; gemunt ſtriges ꝛ feralia bubo.Dãna canens.Ver.xij.ene.Jam viro rutuli certatim ꝛ troes ꝛ oẽs.Idem.Troes agunt ꝛc.Idem.x.ene.Archades inſuetos acies inferre pedeſtres.Luca.libr.j.Pugnaces pictis ꝓhibebant lingones armis.Iuue.Quo nec terribiles cimbri:neq; britones vnq̃.Idem in.xv.ſat.Vaſcones (vt fama eſt) alimẽtis talibus vſi.Claudia.in.iij.de raptu Proſerpine.Jam celum titanes hñt.Verg.ene.v.At procul in ſola:ſecrete troades acta.Ouid.x.meta.Vrniſq; vacarũt Belides:inq; tuo ſediſti ſiſyphe ſaxo.Properti.Tũc me vel tragice vexetis erynnies ꝛ me.Sic cyclopes nereides delphines ꝛ cetera:que oĩa puto melius corripienda eſſe.nam apud Iuuena.ſaty.vij.Stantibus oenophoꝝ tripodes armaria ciſtas:ceſure licentia videri põt.At longa ſunt gades ſyrtes carides:qꝛ nõ creſcunt.Verg.Quid ſyrtes aut ſcylla mihi quid vaſta carybdis profuit.Qui tamen corripuit tygres.¶ Es a ſum corripi:ab edo ꝓducitur authore Priſcianus.Ouid.j.meta.Quiſquis es hoc poteris mecum conſidere ſaxo.Verg.Huc ades o formoſe puer.Ouid.Nec potes in verſum tirrcani more venire ꝛc.Hora.Quẽ penes arbitriũ eſt ꝛc.Inquies cõtra naturã primitiui authore Priſcia.ex Probo:quẽ ſecutus Alexander dixit.Inquies eſt curta:tamen etis erit ſibi longa Mallem poeticum teſtimoniũ:quia Probus multa dixit a nullis poetis obſeruata:vt pes corripi.Et ideo Bebelius recte dixit inquies melius produci.

Striges. Es verbũ Penes. Inquies.

¶ Corripiunt noia neutri gñis:vt hippomanes cacoethes ꝛc.author eſt Georgius Valla Placentinus lib.xxxviij.ca.iij.Iuuenalis ſaty.vij.Tenet inſanabile multos Scribendi cacoethes:ꝛ egro in corde ſeneſcit:ita dicit ſe in antiquo codice Longobardis exarato literis legiſſe lingue latine columen Angelus Politianus pro quo inepte legitur cacoethos nihili dictio:vtpote nec latina nec greca.Mancinellus Iuuena.interpres ſic ait.Cacoethes neutri gñis tetraſyllabũ eſt.cacon malũ eſt.ηθος per η.i.ethos per e longũ mos dicitur.ſed εθος per e tenue.i.ethos per e breue conſuetudo dicitur.Vide plura in e ante t.¶ Corripiuntur noia tertie in es penultimã genitiui corripientia vtpote que itis etis aut idis penulti.breui obtinent:vt miles teres deſes ꝛc.Hora.Hec ſeges ingratos tulit ꝛ feret oĩbus annis.Verg.xiij.eñ.Diues inacceſſos vbi ſolis filia lucos.Vergi.in.vj.ene.Obuius armato ceu quũ pedes iret in hoſtem.Verg.de viro bono.Securus mundi inſtar habens teres atq; rotundus.Non credo teres produci:licet id teſtetur Ferettus.Interpres corripitur licet Baptiſta quodam in loco videatur producere.At ſolum producuntur ceres abies paries aries:et pes cum ſuis compoſitis.Vergilius.Flaua ceres alto ne quicq̃ ſpectat olympo.Martialis libro tertio.hic farta premitur angulo ceres omnis.Scaon eſt.ſic ceteri (licet Ferettus putet variari) niſi forte Boetius libro tertio.Ode

Es neutri generis. cacoethes Es breue tertie. Ceres.

prima. vt noua fruge grauis ceres eat. Verſus eſt ithyphallicus cōſtans dactylis tribus ⁊ pyrrichio: ſed fortes elicitur. vt in palus apud Hora. ⁊ in cerneres apud Capellā li. vi. dicentē. Hic igit̃ furue oculos ſplendeſcere noctis. Cerneres: ex auro vt ſacra flamma micat. Ego hoꝝ nihil imitari auſim. Preterea nimia frequens eſt apud Capellā vocalis an̄ vocalē nō interēpta. Ver. in buc. Populus in ſyluis: abies in mōtibus altis. Idē i opuſculis. Quā fixā paries illos ſeruababat in vſus. Luca. Extruitur q̄d nō aries impellere poſſit. Verg. in. iij. geor. Pes etiā ⁊ camuris hirte ſub cornibus aures. Feſtus in arato. Deſuper aurige dexter pes iminet aſtro. Proper. li. ij. Que nūq̄ ſupra pes inimic⁹ eat. Hora. ſaty. iij. Oīs magna loquēs mōs ſit mihi mēſa tripes ⁊ Cōcha ſalis puri. Iuue. ſaty. vj. Hinc ſtomacho bilis nā pes argēte⁹ illis. Oui. v. met. Nec pes ire pōt intra quoq̄ viſcera ſaxum es. Luca. in. j. Prim⁹ in obliquū ſonipes opponit̃ amni. Verg. ene. iiij. Stat ſonipes ⁊ frena ferox ſpumātia mādit. Idē in. x. Tollit ⁊ abruptū quadrupes: ⁊ calcibus auras verberat. ſic ceteri quotquot puritatē lingue latine inuiolatā cuſtodiere. lʒ probus voluerit pes corripi: cui quātūuis vetuſto grāmatico ſine veterū teſtimonijs poetaꝝ nihil credim⁹: ⁊ multominus Alexādro Gallo. Nec fidē facit Auſonius gall⁹: hic eñ lʒ optime multa dixerit q̄dā tñ ꝯ veterū authoritatē nimis audacter aut ex induſtria: aut ꝑ ignorantiam dixit vt libros nr̄os plegēti ptʒ. olim itaq̄ Auſoniū imitari dicentē de numero ternario. Qui bipes et q̄drupes foret e tripes oīa ſolus Terruit aoniā volucris leo ⁊c.

✳ Abies Iuue. ſaty iij. ſarraco veniente abies atq̄ altera pinum.

Pes.

Is.

¶ Is.

Is breuio verum plurales protrabo caſus.
Iſq̄ quod in patrio mutatur in itis ⁊ inis:
Aut entis. Tethys vario. Glis vis quoq̄ nomen.
Cum verbo longum eſt: veluti perſona ſecunda.
Protrabitis quoties itis plurale reponit.

✳ Iuuen. ſat. iij. ſpōſus leuis adhuc nō fili⁹ autez pudicus.

✳ Vergil. dorſum im mane mari ſummo treis aur⁹ ab alto.

Is ſingulare longum Tethys.

¶ Is corripit̃. Mar. lib. x. Donaui tñ in quis amico milia quinq̄. Quis bis mis tis gti antiq̄ ⁊ teſte Feretto cis prepoſitio: q̄d recte obſeruauit Petrarcha dicēs in. iiij. Aphrice. Flenda Ciſalpinis iam gallica rura colonis. Oui. Quiſq̄s es hoc poteris ⁊c. Idem. Cōſtituit menſes quinq̄ bis eſſe ſuo. Manili⁹ etiā producit. Correptio eſt melior. Ouid. Hectora q̄ſq̄s is eſt ſi ſum tibi cura caueto. Producito oēm caſum pluralē in is. Ver. d̄s an̄ ora patrū ⁊c. Idē. Ois vt tecū meritis ꝑ talibus annos Exigat. Eiuſmodi actōs doctiſſim⁹ q̄ſq̄ per ei diphthongō ſcribit. Dn̄s poeamatis ſardis ſyrtis gadis pluralia: quorū meminit Geor. Valla Placentinus. lib. xxxviij. ca. xxxj.

¶ Producunt̃ noia in is q̄ penulti. longa faciunt gtm̄ creſcentē in itis vel in inis vt lis dis ſānis ſalamis. aut in entis ⁊ ſimois. pyrois opois. Oui. Lis eſt cū forma magna pudicitie. Idem in epiſt. Penelopes. ac iubat ſimois: hic eſt ſigeia tellus. Oui. interea volucres pyrois eous ⁊ ethon. vide vocalē o an̄ i. Priſc. vult etiā ꝑduci tethys ⁊ multa ſimilia: in quib⁹ teſtimonia poetaꝝ deſidero. Nā vnicus Vergilij verſus quē ſolū ꝓ ꝯfirmatione opinionis ſue Priſcian⁹ hʒ. mihi non ſatiſfacit in. j. geor. Teq̄ ſibi generū tethys emat oībus vndis. nā Vergilius ſimiliq̄ loco ceſure licētia aliq̄n magnifice vſus eſt. Eſto tñ producat̃ vnicū nomē tethys nō cōtinuo. idē dixeris de ithys athys chelys capis ⁊c. Concedamus itaq̄ nōnihil grāmaticis ⁊ tethys pro Oceani vxore produci pmittam⁹: nō extra ceſurā tñ: alioqui corripimus ꝓ Oceani vxore. nā aliud nomē tethis cū i latino notū eſt corripi tñ. Corripit̃ itaq̄ prius nomen ab Ouid. in. v. faſto. Et latus oceano quiſq̄ deus aduena iunxit. Tethys ⁊ extremo ſepe recepta loco eſt. Feſtus in arato. Eſt chelys illa dehinc ⁊c. Oui. xiiij. met. Sed capys ante fuit.

Glis.

Vis.

¶ Producito glis ⁊ vis ſiue nomē ſiue verbū cū ſuis: vt ſis proſi vis. q̄uis vteruis quiuis. Oui. Vis ea ſi verbi eſt cur non ego veiouis edem ⁊c. Verg. Quāuis elyſios miretur grecia campos. apud Senecā de prouidentia diuina Ardua prima via eſt: q̄uis ⁊ mane recentes. Inepte vulgo habetur e q̄uis ⁊c. Hor. Quilibet argylla q̄duis imitabit̃ vda. Idem. Non cuiuis homini cōtingit adire corinthū.

Mēphis.

¶ Mēphis (ne quiſq̄ te fallat) corripitur. Habet eñ mēphios in gtō: no(

male Sedulius credidit:qui cū Baptiſta errauit)mēphitis.ſed a mē phis eſt men phitis adiectiuum.Tibul.lib.j.Te canit atq; ſuū pubes miratur oſirim Barbara mēphitem plangere docta bouem,Genitiu⁹ eſt mēphitidis.Sedulius non recte ait libro.iiij.Tempore moſis carminibus vanis quidā mēphitis in oris.Signa dabāt Mart.lib.vij.Nec te roma minus q̄ tua mēphis amet.Idem lib.viij.Iam tacet'co rum barbara mēphis opus.ſic in.xj. Silij. Ais corripitur a Sidonio in epithal. polemij.Pelence Bia pluris ais eſſe malignos.Perſi⁹.Hūc ais hūc ⁊c.Aliqui ain pro ais ne:apud Perſiū legūt.Ego puto corripi licet al videatur quartā olere.Pro ducūtur ſecūde perſone ſingulares qñ plurales habent itis penultima longa vt ſis ſis velis ⁊c.Mart.Neſcis heu neſcis domine faſtidia Rome.Ouid.xiiij.met.Deci dit timido poſcis ignoſcere fratri.Verg.j.geor.Aſſis o tegec fauens.Ouid.Tu q̄z ac proſis intra tua clauſtra iacenti .Martia.Eſſe velis oro ſerus conuiua tonantis Propertius lib.ij.Nō audis ⁊ verba ſinis mea ludite quū iam.Ouid. Triſtis abis oculis abeūtem proſequor vdis.Idē in.j.faſtorū.Da mihi te placidum dederis in carmina vires.Valerius Flaccus lib.v.Aſtiteris impune trabes.Tibul.lib.iiij.Re ſpueris etiam phoebo gratiſſima dona.Horatius ode.vij.libro.iiij.Cuncta manus audias fugiunt heredis amico.Que dederis animo.Ibidem producitur occideris. hec preterita eſſe volunt:⁊ in plurali produci dederitis ⁊c.Secus eſt de futuro.Ho ratius dixerit egregie Vergilius.Iuueris auxilio.Neſcis quidā male crediderunt corripi ab Ouidio in epiſtolis.vbi in optimo ſenſu ⁊ correctiſſimis codicib⁹ in pri ma perſona neſcio legitur.ſic neſcio an exciderint mecū loca:venimus illuc. Apud Propertium quoq; nō dormis in ſecunda perſona:ſed in tertia dormit in bono ſen ſu legendum eſt teſte Feretto ſic:in ſecundo lib.Et ſoror ⁊ cū qua dormit amic ⁊ ſi mul.apud eundē lib.iiij.nutrit in tertia perſona leges.nō nutris licet vulgo ita ha beatur.Te ſcelus accepto thraſis polyneſtoris Auro Nutrit in hoſpitio non poly dore pio.ſic quidā libri habēt.non Et ſcelus accepto ⁊c.q̄ lectio plures decepit. Et apud Iuuenalē legēdū eſt poſcis a poſco vt doctiſſime docet Badi⁹nō poſcis a poſ ſū contra Mācinellū ⁊ plures.ſic ſat.v Tāti ne iniuria cene.Tā ieiuna fames quum poſcis honeſti⁹ illic Et tremere:⁊ ſordes fratris mordere cāni.Geor.Val. li.xxxviij. vultis perimi:vt in palus apud Horatiū ſed predicta placēt.Vide oro acutiſſimā Badij interpretationē ⁊ videbis poſcis a poſco legēdū nō(vt legit Mancinellus) poſſis a poſſum.Ex his liquet Rigā/Seduliū/Aratorem pluresq; grauiter erraſſe. Riga in Luca.Dū venis in regnū Chriſte memento mei.Arator li.vj. Niſi diligis inquit cernere quem potis es:fratrem quē cernere nō eſt neſcis amare deum.Idem nullaſq; volens contingere mēſas Eſuris ad facinus.Idē.Aduenis incluſo ſolue re vincla gregi.Sedul.Peruenis ad Chriſtū nō Chriſtus peruenit ad te.Auianus fabulator nō imitādus.Siue decus buſti ſeu velis eſſe deus. Licet autem venis excuſari poſſet:quia olim veno in tertia dicebatur: tamen quia apud doctiſſimos non reperitur in vſu:idcō mand... ipsā ſed imitabor Vergiliū dicentē in.ij.eneī: expectare venis vt te poſt multa... Item ſeu dextra leuaq; velis occurrere pu gne.Errauit cum Aratore Petrarcha corripiens venis.ſentis neſcis:⁊ plura qui bus ſuperſedeo.Eadem ratione producitur ab Auſonio Faxis

Neſcis

Dormis.

Nutris.

Poſcis

*Veno i tertia cōiu gatiōe olī repertum.

Ais.

Is ſecūde perſone

¶ Os.

Os produc.patrius breuis eſt:compos:⁊ impos:

Os ſcz oſſis pr...os:rectos breuiato,ſecunde.

Os recti pro...quoties tibi patrius o dat.

Os.

Os in grō

¶ Os producitur.Perſius.At tuus iſte nepos olim ſatur anſerinis extis.Sidoni⁹ male corripuit.vide pronepos in regula de pre in,cōpoſitis. Ouid .vij.meta. Auro Heros Aeſonius potitur.Idē.viij.Doleo q; minos hoſtis amanti eſt. Verg. Tros ait enea ⁊c.Corripitur quecūq; grūs in os :nō ſolū ados abbas cōtra quoſdam. Nec credo Georgio Valle Placētino:q̄ dixit eiuſmodi grōs variari:quia ſemper corre ptos inuenio:ſi quis aliter inuenerit apud veteres poetas oſtendat:⁊ cedemus per ſolos grāmaticos nihil pbauerit. Oui.j.meta. Arcados hinc ſedes ⁊ in hoſpita te cta tyranni Ingredior. Papi.viij.theb.Thydeos haſta ru. Ouid. Faſt.v. Pars cre dit eſſe Thethyos has neptes Oceaniq; ſenis , Mar Lib.ij. Peleos ⁊ Pami.tran

ſit vel Neſtoris etas. Idẽ lib.iiij. Ille magis ludit qui ſcribit prandia ſeui. Cereoſq;
Compos — aut cenã crude thyeſte tuã. Ouid.j.de arte amandi. Quod rogat illa timet: qđ non
Os. — rogat: optat vt inſtes. Inſequere & voti poſtmodo cõpos eris. Aldus cũ nonnullis
*Verg. — aliis male dixit pduci cõpos impoſq;: necnõ teres: vt in es pbaui: ſed nemo tã dili-
Virginis os — gens qui nõ aliqñ erret. ¶ Os oſſ s: qđ ſcimus ex adiectiuo hinc deducto exos.i.ſi
habitumq; — ne oſſibus. Lucre.li.iij. Exos & exanguis timidos perfluctuat artus. Os oris pdu-
geres & vir — citur. Ouid. os homini ſublime dedit. corripit oẽ nomen in os ſcđe declinatiõis: vt
ginis ar- — ſamos ſynodos diphthongos leſbos lemnos logos melos chaos epos argos &c.
ma. — Ouid. in epiſ. Leãdri. Soluere in ſpeculis ois abydos erat. Idẽ. Nonienis aete re-
Exos. — gia lemnos erat. Verg.vj.enei. Et chaos & phlegetõn loca nocte ſilentia late.
Os ſcđe. — ¶ Producunt aut noia q̃ per tertiã declinationem atticã faciũt gtm in o. vt Andro-
geos athos cos apolos demoleos nicolcos. Ver.ij.eñ. Androgeos offert nobis ſo-
Androge- — ciã agmina credens. Neſtor ait ſi androgeus dixiſſet verſus nõ ſtaret: id negat Mã
os. — cinellus dicens eiuſmodi os longũ in us lõgũ verti: vt apud Ouid. Viueret Andro
geus vtinã. Ceterũ Seruius in illud Vergi. Georg.ij. Caſtance fagos ornuſq; inca-
nuit albo flore pyri. dicit hic gos produci aeolico more: naz ſi fagus dixiſſet: verſus
nõ ſtaret. Aeoles certe per omega ſepe ponunt o & contra: nos nihil eiuſmodi ſine
Athos — veterum poetarum teſtimonio immutabimus: ſed inuẽtis hic libẽtiuſq; inuenien
dis vtemur. Valeri. Flac. lib.ij. Cõgeminat quã primus athos & pontus & ingens
thraca palus. Verg. eñ.xij. Quantus athos aut quãtus eryx. Seruiꝰ vult hic athõ
legi qr ſi athos legeretur: verſus ſtare nõ poſſet vt ipſe putat: ſed fallitur teſte Ne
ſtore qr omnes codices athos habent: & optime. Scribitur enim grece per omega
αθωσ quod genitiuũ faciat atho. Seneca in Medea Hemonias ille cõtulit. peſtes
athos. Iuue. Velificatus athos: & quicquid grecia mendax. Genitiuus atho eſt in
appollonio & theocrito: vt Neſtor declarat accuſatiuꝰ eſt atho vel athon. Atho qui-
dem apud Ver.j.geor. Aut Atho aut Rodope. vbi atho corripit o propter ſequen
tem vocalẽ. vt alibi. Sub ilio alto. nec athon legi poteſt: qr producitur teſte Neſto-
re. Eſt autem apud Ouid. ex quo quantitas haberi nequit. Meta.xj. nec leuius q̃
ſi quis athon pindũq; reuulſos. Dicitur quoq; athõ onis: nõ vt credidit Priſcia.
athos onis & eſt mons Macedonie. cice.li.iiij. de republica. Quid ergo illa ſibi vult
abſurda exceptio: niſi quis Authonẽ pro monumẽto vult penitꝰ efficere. Pau. ad
Titũ.c.vlt. zenã legiſperitũ & Apollo ſollicite premitte: vt nihil illis deſit. Accuſa-
tiuus eſt ab apollos pro apolona ab apollõ. Idẽ ad Corinthios.j.ca.j. Ego quidẽ
ſum Pauli: ego apollo. hic genitiuus eſt. Idem ca. vltimo. De apollo autem fratre
Us. — notũ vobis facio. ablatiuus eſt ab apollos. Barbari vt Mamotrectus: ceteriq; pu-
tauerunt in dictis locis apollo nomen eſſe indeclinabile.

¶ Us.

Us correpta datur. Monoſyllaba cum genitiuis
Terne vel quarte produc: numeriq; ſecundi
In quarta primum quartum quintumq;: & in ʒris
Dum vel ytis patri is vel in udis & ontis: odiſye:
Aut quintus ſit in a: longus tum rectus habetur.
*Ius. — Ergo produces venerabile nomen Jeſus.

mar. i. ius — ¶ Us corripitur vt tempus pecus intercus. Producũtur vero monoſyllaba vt rus
ofallax at — thus ius mus. Hora. ſaty.iij. Proſcripti regis rupili pus atq; venenũ. Iuue. plus
q; inficiat- — aloes q̃ mellis hz. produc etiã genitiuos tertie: vt e lius didus. Ver. Fatidice mãtꝰ
tor camus — & thuſci filiꝰ amnis: & gtõs quarte: & in plurali eiuſdẽ declinatiõis ntm accuſatiuũ
& vctm. Oui. Adde manꝰ in vincla meas meruere cathenas. Producit us in noia
tiuo ſingulari: vbi genitiuꝰ terminatur in utis vel in udis vel ʒris penultima lõga
Hora. Virtꝰ eſt vitiũ fugere & ſapiẽtia prima. Stultitia caruiſſe. Ouid.j.met. Mox
etiã fruges tellus inarata ferebat. Et li.ij. Alma tñ tellus: vt erat circũdata ponto
Ver. Fata obſtant triſtiſq; palus inamabilis vnda. Hora. Sinteremit. aut ſyſtolem

i

fecit dicēs in arte. Regis op[illegible]ſq; diu palus aptaq; remis. idem fecit Capella lib.vj. dicēs. Interriuata[illegible]marmore tellus erat. Neutrū imitabimur: q2 doctiſſimi eos in hoc nō imitātur. Siſe eſt vbi gtūs deſinit in untis. vt ceraſus. op9 amath9 ſipus trapezus p̄phicus oppidoꝝ aut locoꝝ noīa. Ver. lib.x. eſt amath9. eſt celſa mihi paphus. atq; cythera. Greca q3 a/pus ꝓducūt: q2 p ou diphthōgō ſcribūt. vt Sciopus tirp9 melāp9 oedip9. iō dicit Seoꝛ. Val. placē. li.xxxj.c.xxij. Oedipodes poeticū eſt: q2 Oedip9 ꝓpter breuē inter duas lōgas dicere nō licuit: Et tñ vbi ou diphthōgus in omicrō vertit: vt Erracoſius orion. ſic polypos ꝓ polypoys: ⁊ a polypos coripitur polypus: vt viſū eſt in o añ l. Androge9 in p̄cedenti lectione patuit: Produc quoq; vbi vetūs in u deſinit: q2 ſilr p ou diphthōgon grece ſcribit. verg. lib.ij. eñ (lz Donat9 penthe9 legerit) Pāthus othriades: arcis phoebiq; ſacerdos. Sic. q2 p ou diphthōgon ſcr[illegible]. doctiſſimi ꝓduci teſtant dulciſſimū dei noſtri nomen Jeſus.

Finis libri tertij.

Artis Verſificatorie Liber iiij. De accentibus ⁊ pūctis

Joānes Deſpauterius Niniuita venerabilib9 ſacerdotib9 Jacobo Bueno ⁊ Euſtachio Scoto Haſebrotanis: morib9 ⁊ doctrina p̄clariſ: ⁊ Paſcaſio Valcrauio Hōdiſcotano: muſico excellentiſſimo: xp̄i ſacerdoti/vite probitate inſigni. S. P. D.

De accentibus punctiſq; libellū vobis nūcupatū deſidero amici candidiſſimi: non eo quidē aīo vt ſperē per hūc vr̄o honori aut fame q̄cq; additū iri: ſed vt meū in vos non vulgarē amorē ꝓpat faciā: ⁊ ipſi libello contra male feriatos oīs politioꝛis doctrine contēptores comparē vos patronos minie ꝓletarios. Neq; em̄ me latet hūc libellū multis diſplicituꝝ ſiquidē ſenes valde indignant dedoceri. ⁊ ꝯtra ſuū abuſū aliq̄d a nobis dici ferūt egerrime. Nuſq̄ vero tam inſigniter errant q̄ in accentib9: veluti hoc opuſculū plegētib9 patebit. Nolim eccl'aſticū cantū immutari: qñquidē conſecratis vtendū eē Fabius recte admonuit: at in his q̄ legunt potius q̄ cantatur q̄lia ſūt euāgelia/ep̄le/lectiones/oꝛoneſq;/q̄s rectū accentū ſuari vetuerit: preterq̄ plane indoctus. Deridebor (inquiet aliq̄s) ab indoctis. ſi recte ꝓnunciare voluero. Jacobus/Simonis/Jeſus/Paraclitus/Maria/ruſticus/helena ⁊c. Ad iſtud ſi oēs veremur: actū eſt de lingue latine inſtauratione: quā tam ardēter cupio: vt ne pili quidē fecerim ab aſellis bipedib9 nihili fieri: dum doctiſſimis placere me intelligā Valete: ⁊ Niniuitā veſtrū alio culpante/defendite. Ex Bergis diui Winnoc i Calendis Maij. Anno ſalutis ſupra milleſimū quingenteſimū: vndecimo.

Senes dedoceri indignant

* Noſtri ſeculi homines circa vocū accentus turpiter laſſi ſunt

Accentus eſt certa lex ſiue regula ad eleuandā deprimēdam ve ſyllabā vniuſcuiuſq; particule oꝛonis accōmodata. Accētus trēpartit9 eſt acutus/grauis/circūflexus/ Acut9 quidē quo ſyllaba eleuat vt es/ſux. Grauis quo ſyllaba deprimit: vt penultima ⁊ vltima in dominus. Circūflexus eſt quo ſyllaba eleuata deprimit. vt dos. Hūc hoim inſcitia nō ratio aliqua in tantas tenebras depulit: vt nemo ſit hodie q̄ illū aut enūciet. aut aliquo enunciatū auditu percipiat: ſenſuq; dijudicet a Priſciano et quotquot ante Priſci. fuere: diligenter docet. Accentū aūt moderatū quem Alexander barbariei aſſertoꝛ intulit doctiſſimi execrantur: ideo hunc ad Gothos relegamus
Accētus a grecis ꝓſodia d̄r. ꝓs. i. ad: odo/cano latine d̄r vocis nota: voculatio moderamentū: ⁊ faſtigiū tenoꝛiſq;. Quoties aūt de accētu loquimur per excellētiā acutū circūflexū ve intelligim9: quē predñantē principalēq; appellamus Eſtq; i qualibet dictione cuiuſcūq; lingue vnicus accētus p̄dominās. Ceteros graues diximus

Accentuum regule quinq;.

Prima regula. Omnis dictio monoſyllaba naturaliter breuis licet poſitione producatur acuitur. vt ſum es eſt. nux/nix/fax.

Secūda. Monoſyllaba dictio naturaliter ꝓducta circūflectit vt dos ros res ſpes. vbi naturaliter produci non conſtiterit: ad acutum confugito.

Tertia. Diſſyllaba dictio cuius prioꝛ ſyllaba tantum naturaliter producitur: circūflectit prioꝛem. vt nominatiuus ara. alioqui prioꝛem acuet vt ablatiuus ara. Item ara: eſtis. reges. ⁊c.

Polyſylla-ba dictio.

Quarta polyſyllaba dictio cuiꝰ penultima producit̄: vltima vero corripitur circūflectit penultimā: vt romanus. qꝫ ſi vltima ꝓducat̄: acuet penultimā: vt ſacerdos. Athene. ¶ Poteſtas ⁊ cetera, q̄ penultimā nō naturaliter: ſed poſitione ꝓducūt: eandē acuūt: nō circūflectūt. nā circūflexus ſemper eſt in ſyllaba naturaliter longa. ¶ Polyſyllaba dictio hic dr̄ que plures ſyllabas ꝙ duas continet.

Quinta. Polyſyllaba dictio cuiꝰ penultima corripit̄: añ penultimā acuit: vt affatim acuit teſte Gell. lib. vij. ca. vij. Sophia philoſophia mulieris ſcatebra volucris: ⁊ reliqua naturaliter correpta. Deprōpte ſunt he regule ex Capella: ex Priſciano: ⁊ doctiſſimis quibuſqꝫ: vt reliqua que ſequuntur omnia.

¶ Exceptiones a dictis regulis ſex.

Interrogatio

¶ Prima exceptio eſt. Interrogatio accentuȝ mutat: quia vltima interrogationis ſemper acuitur. vt egone. Quis furor o ciues.

Diſtinctio vel dr̄ia. Ergo pro cauſa circū

¶ Scd̄a diſtinctionis gratia mutat̄ accentꝰ: vt vna aduerbiū vltimā acuit ne videatur eſſe nomē. Sic pone ꝓpoſitio vel aduerbiū: ſic eo alio illo falſo ſedulo repēte palam porro forte ea aliqua ⁊c. vltimā acuūt duȝ aduerbia ſunt ne putēt̄ eſſe nomina vel verba vel ꝓnoīa vel participia. Alias aduerbiū vult Priſcianus in vltima circunflecti differētie cauſa. Ergo pro cā ⁊ puta aduerbiū eadē rōne vltimā acuunt: vt Sarpedon qñ habet ſarpedōtis: ⁊ Per o nomē nymphe: ꝓ calceamento vero regulam ſeruat: vt ſarpedon onis: ſic cuiꝰ ntūs vltimā acuit ad differentiā gti cuius: ſic circū prepoſitio: ne actūs eſſe putet̄: de hoc nōnihil in ſequentibus dicā. Menas et Lenas nti viris ꝓpriȷ vltimā acuūt. ne putent̄ acti plurales. Has differentias in Tortellio ⁊ Priſciano inuenies: nolim ipſe nouas fingere.

Conciſio vergili ⁊c.

¶ Tertia. Cōciſio accētū mutat. ideo vocatiui in i ſecūde declinationis facti per abſciſionē us ſyllabe penultimā acuūt: vt Vergili / Ouidi / Mercuri h[illegible]ē fere oīm grāmaticoꝝ doctrina: cui tñ refragatꝰ ē Nigidiꝰ Figulꝰ vir ſui ſeculi (preter vnū Ciceronē) oīm eruditiſſimꝰ. Is vocandi caſum Valeri in antepenultima acuebat. vt teſtat̄ Aulus Gelliꝰ lib. xij. noctiū atticarū. Nōnulli tamen vt dicit Gellius dictum hoc Nigidij irridebant: ſed forſitā imperitiores: ideo dicit vir vndecunqꝫ doctiſſimꝰ Antonius Nebriſ. tñ Nigidio tribuo vt libētius velim cum eo me errare: ꝙ cuȝ oībus grāmaticis verū dicere aſtipulat̄. Nebriſſenſi Bebelius nec diſſentio.

As ꝓ atis Noīa gentilia in as Noſtras. Veſtras. quodā mō gētilia ſūt Authore. anton. neb.

¶ Noīa tertie in as: q̄ in atis oliȝ deſinebāt: vltimā circūflectūt vt oliȝ penultimā. In conciſis ſemꝑ videndū eſt quis accētus fuit ante conciſionē, vt aquinas arpinas toloſas latinas nr̄as veſtras cuias: ⁊ ꝓpriūm viri anxias: vt pater ex Tortellio. Olim dicebant cuiatis ⁊c. nam cuiatis ꝓ cuias in Plauto leges. ¶ Conciſa quoqꝫ ſūt donec ꝓ donecū: quod in plauto legit̄: adhuc huc illuc iſtuc: illic iſtic hic duc dic fac: exin ꝓin: ſubin, dein ꝓ adhucce hucce illucce ⁊c. duce dice ⁊c. ꝓinde ⁊c. huic diſſyllabū ſcd̄am acuit. Conciſa quoqꝫ ſunt petit pro petiuit fumat pro fumauit ⁊c. de quo Serui. in ij. enei. ibi. Ceciditqꝫ ſuperbum Iliū. ⁊ oīs humo fumat Neptunia troia: ſic ait poetice tēpus pro tēpore. vt in ij. enei. ꝙꝗ animus meminiſſe horret luctuqꝫ refugit. aut certe natura rei expreſſit. Naȝ ruina in breui fit: fumus vero lōgo permanet tpe. Naȝ qđ ait ꝓbus circūflectēdā ſyllabam vt ſit fumat pro fumauit: non ꝓcedit: qr pone tñ verbum in vltima hȝ accentū vt ſignificet retro: hec ille. Mecenas viri nomen. Priſcianus in libello de accētibus ſimiliter dicit vltimam circunflectere: quia olim nominatiuus fuit mecenatis.

Trāſpoſitio Prepoſitionū ⁊ coniūctionuȝ accentus.

¶ Quarta accentū tranſpoſitio mutat veluti omnes prepoſitionum coniunctionūqꝫ ſyllabe. dū preponūtur, grauētur. Nā Quintilianus in primo teſtis eſt: ꝓpoſitionē ita debere caſui iungi: vt diſſimulata dictione ſub vno accētu cum ea enūcietur: vt veluti in vna dictione vna tñ ſyllaba ſit acuta: vel circunflexa veluti apud Verg. in iiij. eneid. Que circū litora circum piſcoſos ſcopulos. quidam tamen voluerunt in circum vltimā acui: ne actūs videatur: vt ait Fabius cui hanc differentiā non placuiſſe: dicit Nebriſſenſis. ¶ Prepoſitio autem penitus poſtpoſitam predictas accētuum regulas cuſtodit: ita vt monoſyllaba acuatur: diſſyllaba in priore accentū habeat. Verg. ene. v. Tranſtra per ⁊ remos. Idem. vij. ene. Decus imperiūqꝫ latini. Te penes. Idem dicendū quū prepoſitio ꝓ voce ſūpta nomen eſt veluti. Ad que pars. Que ſunt prepoſitiones accuſatiui caſus. ad apud ante ⁊c. Eſt tñ teſte Priſciano quando prepoſitio poſtpoſita grauat̄ oībus ſyllabis. vt ſi, inter

regens rectũq; ponatur.aut inter determinans ⁊ determi natũ:veluti virtutem pro-
pter imꝑatoris.Te ꝓpter euntẽ.Una eſt ꝑrepõ q̃ poſtpoſita oĩno grauat̃ lz ſit mono
ſyllaba:⁊ eſt cum:quã Nebriſſenſis dũ poſtponit̃ encleticã.i.inclinatiuam vocat:qꝛ Cum.
vt he tres cõiunctiones encletice q; /ve/ne:ipa ꝑpõ cũ poſtpoſita grauat̃:⁊ ꝓcedẽtẽ q;.
ſyllabã alioq̃ grauandã eleuat vel acuit:vt mecũ tecũ ſecũ nobiſcũ vobiſcũ in quibus Ve.
nõnulli ꝑuerſe cũ acuũt:ſic Ceſar papaq;:ꝓprie cõiterve.Adeo ne furis:Qui cũ Ne.
ĩ vltimã acuit:qꝛ eſt interrogatio.Ubi aũt manifeſta eſt cõpoſitio encletica accẽtũ
ꝓcedẽtis ſyllabe nõ mutat:vt deniq;:vtiq;:itaq;:vndiq;:ſine:hiccin.vbiq; aũt in ſc̃da
accẽtũ ſeruat:qꝛ eãdẽ ꝓducit.ſecus eſt de in cõpoſitis vt codicili noueni deniq;.Au-
fert l̃ras tecũ itaq; velociter.Fruiꝰ vtiq; latino gaudent:lz mihi hac ſegete frui vtiq;
pleraq; vtraq;.lz cõpoſita ſint nti etiã aut acti aut vcti caſus nihilominus accẽtũ in
penultima retinẽt nõ rõne aliqua ſz ꝑuilegio quodã vt ait Nicolaus Ferettus.

❡Quinta.Cõpoſitio q̃nq; accentum variat:vt compoſitio eſſe Cõpoſitoꝝ
noſcat̃ nõ oratio.itaq; hec exceptio particula eſt ſecũde exceptionis.ergo (vt Gelli. accentus.
docet lib.ij.ca.xvij.) Cice.dixit fieri nõ natura:ſed inſtituto quodã vt indoctus dica- ✳ Aduer-
mus prima breui.Inſanus ꝓ ꝓpria ꝓducta.Sic idẽ Gel.dicit aduerſum accentũ ha ſum in pri
bere in prima ſyllaba.Sic teſte Ser.in illud Verg.lib.vj.Quiſq; ſuos patimur ma- ma ſylla-
nes exinde ꝑ amplũ Mittimur Elyſiũ exinde vna ps orõnis eſt:⁊ in tertia a fine accẽ ba accentũ
tum hz.licet penul.longa ſit.qꝺ ideo factũ eſt vt oſtderet̃ vna ps eſſe orõnis:ne ꝑpo habere di-
ſitio iungeretur aduerbio qꝺ vitioſum eſſe nõ dubiũ eſt.hec Serui.an̄q̃ Gel.dixit at cit Gelliꝰ.
tentim aſt penultimã acuere lz penultima longa ſit.Et poſt Seruiũ Priſc.in.xv.lib.
vult eadẽ rõne tertiã a fine acui ſubinde:exinde:deinde:ꝓinde:perinde:aliq̃n:neq̃n: ✳ Exinde
hucuſq; alonge:delõge:deinceps:dũtaxat:ſiniſtrorſum:deorſum:q̃propter:enimuero ſubinde:a-
quinimo:nimirũ.Meminit huius rei Valla lib.ij.in ꝓinde:ſubinde ⁊c.Gel quoq; ex liq̃n ⁊ id ge
aduerſum tertia a fine acuere dicit teſte Tortel.Nicolaus Feret.vir doctiſſimus ho nus voces
rum ſententiã approbat:quã improbandã eſſe non credo:quũ Cic.Gel.Ser.Priſcia. cur in ter-
pluresq; huius rei ſint authores.⁊ cũ videamus Ciceroni placuiſſe Inſanus tertiã a tia a fine
fine acuere:licet penultima longa ſit:qꝺ egre ferimus accentũ quantitati interim re accentum
pugnare:nã apud Cic.corripi eſt grauari:ꝓduci vero acui:veluti apud Tortel.di- habeant.
centem vnius primã corripere in hoc Vergiliano.Nauibus (infandũ) amiſſis vniꝰ
ob irã.Producere vero in hoc.Unius ob noxã ⁊ furias aiacis oilei.Hic obiter admo
nendũ videtur de cõmuni ſyllabarũ accentibus.In liqueſcentia ſi fuerit ꝓſa ſolam
correptionẽ recipimus:in vnius ſolus illius ⁊c.ſolã productionẽ:ſed in alterius ſo-
lam correptionem.In reliquis vulgatiorem doctorũ vſum.Que dicta ſunt de ſubin
de alonge ⁊c.valde diſplicent viro vndecũq; doctiſſimo Aelio Antonio Nebriſſenſi Tenus
⁊ Bebelio.Badius in Alexandrum id ſolum admonuit.Peritiores accentum in pe-
nultima his in dictionibus dumtaxat apprime aliquãdo ⁊c.de apprime omnino aſſen
tior.de reliquis iam ſententiã tulimus.ſi tamen quis contrarium malit nõ aduerſa-
bor.Cetera compoſita vt ſimplices dictiones regulas de accentibus antepoſitas cu-
ſtodiunt.Ideo antepenultimã acuit interea loci:teſte Priſciano in accentibus.ne vi
deatur eſſe oratio.ſic hactenus quatenus aduerbia:teſte Seruio:in illud Hac cele-
brata tenus.vbi vero oratio eſt:ſingule partes ſuum accentũ ſeruant vt pubetenus
cruretenus:hic teſte Seruio tenus accentum in priore retinet contra indoctos qui
pubetenus tanq̃ vna dictio ſit ineptiſſime proferunt.Nihilominus pro tamen:vna
dictio eſt:⁊ antepenultimã acuit.vt paulominus pro fere:quomodo pro qualiter:ſic
inſuper interea poſtea veruntñ ⁊c.vt Paulominꝰ cõſummauerũt me in terra.Pau Paulomi-
lominus habitaſſet in inferno anima mea hic paulominus dictio vbi vero nihilomi nus.
nus paulominus orationes ſunt ſingulis partibus ſinguli accentus dantur:ita vt
prior in minus tunc acuatur.ſic accipitur paulominus hic.Minuiſti eũ paulominꝰ
ab angelis.Amo te paulominus q̃ fratrẽ.Nihilominus amo te q̃ meipſũ.ſic orõ
nes ſunt multo magis nullomodo ⁊c.Nõnulla tamen ſunt compoſita vbi ſecunda Suaueru
pars propium accentum ſeruat:vt fit in orationibus:veluti teſte Priſciano lib.viij. bens.
compoſita a facio vbi non mutatur in i:vt calefacis tepefacis.⁊ ſimiliter in compo- Archico-
ſitis a fio vt tepefis.Adduntur a Feretto ſuauerubens vſucapio:⁊ ab alijs benepla quus non
ceo fideiubeo viginti duo vicecomes ⁊ plura nec mirum:quia orationes potius vide latina ſed
ri poſſunt q̃ compoſite dictiones:verũtamẽ in multis doctorum vſus omnes ratiũ- barbara
culas exuperat.Archicoquus:quod a Soudano hic additur barbarum cenſemus vox eſt.

Grecorum accentus.

¶ Sexta. Idioma id eſt lingue ꝓprietas accentum mutat. Nam vnaqueqꝫ lingua habet ꝓpriũ atqꝫ ſuũ. Nam ſm̃ latinoꝝ regulas anthropos ⁊ epyros penultimã acuerent: qꝛ ꝓducitur. hanc tñ apud grecos graue habent. E cõuerſo ſimois. qꝛ penultimã corripit: añpenultimã ſm̃ latinoꝝ reglas acueret: quã apd̃ grecos graue hꝫ acuta penultima: ⁊ ita in grecis plerũqꝫ q̃titati cõtrarius eſt accẽtus. De grecis itaqꝫ ab oĩbus fere hec daẽ regula. Si dictiones grece cũ literatura greca ſermoni latino miſceãtur accentũ grecum ſeruãt. Seruius in illud .j. ene. Ubi tot ſimois correpta ſub vndis ⁊c. nomen inquit integrũ eſt. hoc eſt cum greca literatura ad nos tranſit: vñ ſuo eſt accentu proferendũ. Nã ſi eſſet latinũ in antepenultima haberet accentum: qꝛ ſecunda a fine breuis eſt. Idem dicit de periphas in illud ij. eñ. Una ingens periphas ⁊ equorũ agitator Achilles. Idem in illud quarti eñ. Ipſe deum tibi me claro demittit olympo. ſic ait. Accentus ſane grecus tunc poteſt eſſe ſi ſit greca declinatio vt o olympos o olympus. nam latine olympi facit. Idem in illud primi Geor. Caſtorea eliadum palmas: epyros equarũ. dicit hic epyros omnino grecum eſſe ⁊ proinde primã acuere licet penultima ſit longa: ſic ſarpedon ontis. dicunt primam acuere: qꝛ grece declinatur ſarpedon onis penultimã acuere qꝛ latine declinatur. Nicola. Ferettus dicit ntm̃ diploma primã acuere: licet penultima ſit longa: qꝛ nomen eſt penitus grecũ: in genitiuo mutaẽ accẽtus ꝓpter declinationem latinã. De greco accentu ſepe loquitur Seruius ene. x. ait. Trocheũ declinatio latina eſt: vñ etiam penultima hꝫ accentũ in ſingulari. In plurali vero quia trophea dicimus vt greci: nec aliud mutilamus erit accentus in antepenultima. Sic

paraclit⁹.

cyclopum in ſecunda accentuꝫ habet: qꝛ latina declinatio eſt: at in acc̃o cyclopas qꝛ grece dicitur: accentus in prima eſt lꝫ ſecũda ꝓducatur. author eſt Seruius in verſum illũ. xij. eñ. Exulat Etneos vidit cyclopas Ulyſſes. Cyclopes aũt ſecundã acuit vt ſit latina declinatio. Androgeo atho ⁊ ſimiles in o genitiui vltimã acuũt. Laurẽtius Ualla in illud Joãnis. Paraclitus aũt ſpũſſanctus quem pater mittet in noie meo. ille vos docebit oĩa. ſic ait. Paraclitus contra vſum noſtre lingue in antepenultima hꝫ accentũ quũ penultima eius ſit longa: vt ſit in agapitus ⁊ eleiſon que grece cum n ſcribunẽ. Ex oĩbus iam dictis puto oẽm fere in quãtitatibus errorẽ emanaſſe.

Inerudit penultimã dictionis idolũ corripiũt: cũ ꝫ o mega ſcribaẽ

Nam grece lingue parũ periti crediderunt: vt apud latinos ſit: accentũ quantitatibus ferme concordem etiã eſſe apud grecos. Itaqꝫ audientes accentũ a grecis locari in harum dictionũ penultima. Theologia: Ariſtoteles: phantaſia: chirurgia melancholia: vſia: cathegoria: proſodia ⁊ multarũ aliarum (in quibus penulti. corripi docuimus) ob eam rem crediderunt penultimã produci. Contra ⁊ in anthropos paraclitus: idolum ⁊c. greci antepenultime dant accentũ. crediderunt indocti penultimam corripi. In qua re miſerabiliter decepti ſunt: qꝛ hac rõne poſſemus corripere penultimã in epyros ⁊ cyclopas eãdẽqꝫ producere in ſimois. Preterea vt maneat accentus grecus: neceſſe eſt eandem manere ſcripturam ⁊ quantitatẽ que fuit apud grecos. Idem dicunt Diomedes ⁊ Capella ⁊ Seruius Priſcianuſqꝫ. Ergo Ariſtoteles / Diogenes / Origenes / Idolon / Paraclitus / Lydia / Aſia / Arethuſa / Creuſa: et quicquid prius Seruius dixit. Trophea: ⁊ ſilia grecũ accẽntũ minime habebũt: qꝛ vel ſcriptura mutaẽ vel q̃titas. Etenĩ Ariſtoteles in vltima ſyllaba nõ e hꝫ ſꝫ u: nec trophea ae diphthongon noſtrã: ſed ai grecã nec paraclitus dicunt ſed paraclitos: ⁊ noſtri in ntis prime corripiũt: illi ꝓducũt.

Nemes ✠ Ouidi⁹ His eliſa iacet moles nemea lacertis.

Que autem a latinis ꝓducunẽ pauciſſima ſunt. vt Nemes. Tegea ⁊c. ⁊ hec tñ latinũ accentũ rectius cuſtodire precepit Nicolaus Ferettus. Apud grecos autem vbi vltima longa eſt: ſepiſſime accẽtus in penultima etiam ſi breuis fuerit locatur: vbi vero vltima corripitur fere accẽtus eſt in antepenultima: licet penultima producatur. Propter dicta quoqꝫ notum eſt grecũ accentum non ſeruandum eſſe in Jacobus Simois Maria Hyſopus ⁊ plura: vt male voluit Regius ꝓpter hec verba Quintiliani in primo dicentis. Mihi autẽ placet latinam rationẽ ſequi quoad patitur decor. Et paulopoſt. Qui grecam figurã ſequi mallet: nõ latine quidẽ ſed citra reprehenſionẽ loqueẽ. hec Fabius vbi Raphael Regius ſic loquiẽ. hinc vero manifeſte colligiẽ quoſdã qui alijs doctiores videri volũt male ſentire qui Mariam Sophiam et ſimilia acuta a fine tertia proferunt: quiqꝫ Jacobum Hyſopum Paraclitum Simonem ⁊ huiuſmodi ſecunda a fine acuta proferunt quũ ipſi maiori dignũſint caſtigatione: vt qui veram ſynceramqꝫ pronunciandi greca noĩa morem rationẽqꝫ corrũpant. nam grecis noĩbus greci accentus ſunt aſ

prouenit ex Fabij ſnia. hec regi⁹. Cui Nebriſ⁹ .ii. li. de abuſione lingue latine ī dictio
ne Maria oino refragaṫ: vt noſtri recte ꝑmo q̄ſ fabi⁹ ait. Mihi aūt placet latinā rō=
nem ſeq. Secūdo q̄ nō dicit grecis grecū accētū oino dari debere: ſed ſolū ait poſſe ijs
grecū accētū dari citra rephēſionē ꝛc. Jō vt tandē cōcludā, placet mihi opinio aelij
Antonij Nebriſ. ſic de hac re diſſerētis. Sʒ q̄m accētus greci non mō nobis incogni
ti ſunt verū etiā apd̄ illos p ſingulas ꝑpe dictiōes diſpargunṫ. neq̄ȝ in vnā quandam
obſeruationē reduci poſſunt quoties nobis accētus greci rō nō ꝯſtiterit etiam ſi lite
ratura greca ſit: latinis illū regulis moderabimur: hoc ei p̄ceptū multo cauti⁹ atq̄ȝ
ꝓuidēti⁹ ē ꝛ min⁹ erroꝛi obnoxiū q̄ ſi lr̄atura ꝛ greca ſimul ꝛ latina fuerit (qd̄ in ple
riſq̄ȝ dictionib⁹ repit) accētu poti⁹ latino vtemur q̄ties greca latinis miſcem⁹ vt buc
colica georgica teſte Ser. in ꝓemio buccolicoꝝ apd̄ grecos in fine hn̄t accentū: apd̄
nos in tertia a fine. nā vt in vltia ſit latinitatis vetat rō: in pēultia nō ſit latinitatis
effecit rō. Jā de noib⁹ grecis in ia terminatis q̄cūq̄ȝ apd̄ illos p iota ſcribūṫ meo ſane
mētis, accētu nr̄o dicet nō eſſe ꝓferenda aīt penul. ſ. acuta quum penul. ſit breuis vt
theologia ꝛc. e cōtratio in illis q̄ penul. ꝓducere docuim⁹: eandē acuēt vt latria ꝛc.
ꝛ ſi cuncta barbaries in nos ꝯiuret impetūq̄ȝ faciat quam vnico rōnis clypeo facile
depellere poſſum⁹. Jnuenim⁹ greca q̄dā cōtra latinitat rōnē circūflectere vltimam
vt in gtis plr̄ib⁹ in on. vt epigrā. cimeriō ꝛ in aduerbijs in os hyꝑbolicos ironicos ꝛc.
ꝛ hec tn̄ oia quoties latino ſermoni miſcētur: ꝛ precipue ſi fiat latinis literis. poti⁹
latino accētu moderāda ſunt q̄ȝ greco. Jdē dicit Capel. ꝛ inter Neotericos non pe=
nitēd⁹ author Geor. Val. Placen. lib. xxxiij. ca. vlt. Nec aliter ſēſiſſe videṫ: mihi Lau.
Val. in Matheū vbi dicit a vulgo male penult. acui in his Andreas. Timotheus.
proſelit⁹. Euronot⁹ lechyt⁹ anathema. ſymphonia. ſicera. idē a butyrū. ce rinus.
chryſtalin⁹. adamātin⁹ cophinus Origenes. Aeneas. de quo in actis aplicis. Phile
monē vt palemonē. Sarpedonē Canonē. Cōtra ꝓo male penul. grauari in his. Si=
monē Joſeph⁹ Jacob⁹ Sidonē lʒ in deriuatiuo corripiat ēt. idolū idoliū idolotytū
brauiū ꝛ ſi media lr̄a vulgo ſcribatur. Orty gometra eucharistia cinomya latria ido
lolatria ſex ſyllabarum: nō vt pleriq̄ȝ ſcribūt ꝓnūciātq̄ q̄nq̄ȝ Beronica. Theſſaloni=
ca ātiphona characteres. ſtater ſ. Erem⁹ cui male apponiṫ aſpiratio. Arri⁹ ſicut da
rius. ſinapi. hyſſopū: idumea: iturea: ceſarea lʒ de hoc dubitari pōt: in ſagena pauci
peccāt. hec valla, de q̄bus q̄dā ſētiam⁹ ſuis locis manifeſtauim⁹. vt aut greca latinis
admiſta, latino accētu moderam⁹ ita etiā barbara vbi ꝓpri⁹ accēt⁹ nō ꝯſtiterit. nā
cū ōis dictio aliq̄ accētu regaṫ nullū peregrinis recti⁹ ꝓbabim⁹: vt opinor: q̄ȝ latinū de
his Diomedes, Donat⁹ Priſ. ceteriq̄ȝ hāc regulā tradidere. Jn pegrinis ꝟbis ꝛ bar=
baris noib⁹ vl̄ iteriectionib⁹: nulli ſit certi accēt⁹. Interiectiōes ei teſte Donato vo=
ce incog ... nō plane expſſa ꝓferūt: ꝛ p cōmotū affect⁹ q̄litate ꝯfunduṫ: nō accen=
tib⁹ neq̄ ... rtis aſtringi. Ex dictis pʒ Alexādri regulā lōge a ꝟitate abhorrere oīs
barbara vox non declinata latine accētū ſup extremā ſeruabit acutū. vt abel baal:
Efron. ꝛc. id certe falſum eſt nā ꝯſulam⁹ inq̄t nebriſſenſis quēuis hebraice lingue
mediocriter peritū ꝛ cōperiem⁹ tertiū quodq̄ȝ ꝟbū apd̄ illos (ēt ex ijs q̄ latinam de=
clinationē admittere nō pōt) accētu acuto in penultia, atq̄ȝ etiā in aīpenultia nōnū
q̄ȝ ꝓferri debere Jtaq̄ȝ cū dicimus abel accentu in fine acuto: nō grece ꝓferimus: q̄
apd̄ illos in fine grauaṫ: nō latinū: q̄ nullū nomē latinū niſi corruptū: ꝛ niſi monoſyl
labū in fine acuit: nō hebraice. q̄ illi Abel acuta pꝛima proferūt. Jgiṫ nulla harum
linguarū quib⁹ eccleſia vtiṫ. ſed ſuo hoc eſt ab ignorātia nato accētu iſti ꝓnūciant:
quū ꝓferēdū ſit Abel accētu in pꝛima: vt hec oia in penultia abiſai: abimelech: beizel
lai: Barſabee. carnaiʒ. Celeth. Caſſeu Eſau: Ezel: Engaddi: ephrata: ephraiʒ: edrai
Eleazar: gomer: heber: Jezabel: Jſboſeth: Jared: iaphet: Jſſai: Luza lamech: mala=
dai: mathuſalem: miphiboſeth: phares. Ramathaſale. Sophtim: Thannata. Tana
thaiʒ ylai: zarā ſic alia ꝑpe innumera: q̄ ſi extēſiōe ſyllabe formā induāt latinā aut
grecā penultimā corripiēt teſte Nebri. vt eleazar eleazarus. abel abelus, Noe noe⁹.
Jacobed iacobeda mulieris nomē. Jd ſumme notandū ē q̄ rl̄a eſt hec vna quanti=
tatū generalis ne putes nos inſufficiētes: q̄ abelus, Jacobeda, mathuſalemus ante
nō excepim⁹ in ſpecialib⁹ regulis. Jn tertia q̄ʒ a fine nōnulla accētū ſeruāt minime
decliata, vt nabuchodonoſor. Jonatā: oſāna: mahalelel: gomorra: togorma: ita dicit
Nebriſ. lʒ quantitati accēt⁹ repugnet id qd̄ in grecis ſepe fieri docuim⁹ poſſum⁹ tn̄
Gomorra quū declinaṫ latinū accētū dare. Jn fine accētum ſeruant apd̄ hebreos (vt

✳ Nomīa greca in ia exeuntia q̄ accētu ꝓferēda ſūt

barbaroꝝ accentus

interiectio nū accent⁹

hebraicoꝝ accentus

✳ Nomīa ī tertia a fi ne ſyllaba accētu ſer= uantia.

idē ait) Adā: Abrahā: Jacob: Joſeph. Phicol: Nathā: Michaelē plura ꝗ extēſione ſyllabe: vbi latinā ꝗ grecā ve formā induūt penultimā ꝑducūt. vt adamꝰ: ꝛ alibi ſatis declarata. Laurē. Valla in Mattheū oſtendit ſibi nō placere Alexādri de hebreis traditionē dicens. De hebreis nihil dicere habeo: niſi hoc vnū: mirari me cur pleraꝗ eorū quū nos tum vero greci accēti acuto in fine ꝓnūciāt: ego ſuadeo oībus hebreis: vbi ratio hebrea nō cōſtiterit latinū accētū adhibere potius ꝗ̄ ſcōm peruerſam theopagite doctrinā: nec hebree nec grece nec latine proferre.

¶ De clauſularum punctis vtilis doctrina.

Punctū eſt ſignū ſegregans intellectū: ꝛ ſpiritū recreās ꝓlatoris. Dixit admodum pulchre id Auſoni. Diſtinctio ſenſum auget ꝛ ignauis dant interualla vigorem: ꝛ em̄ vt in ſermonis ductu neceſſe eſt fieri quaſdam ſilentij diſtinctiones: tū vt auditor intelligat clauſularum diuerſitatē: tum etiam vt is qui loquitur: captatio ſpiritu maiori acrimonia pronunciēt: idē quoꝗ faciamus oportet in ſcriptore vt per quedam ſigna cōfuſionem illam diſtiguamus.

* Eruditi colo ꝛ commate ꝯtenti ſunt.

Puncta ſiue note quibus eruditi oēm cōtextꝰ ambiguitatē diſtingūt: ſunt commata ꝛ cola. Nā ꝗ quas appellāt periodos virgulas ꝛ parētheſes addiderunt nullos hn̄t authores: e contrario ſacre ſcripture libri: colo ꝛ commate contenti ſunt: Id colligit Aelius Antonius Nebriſſēſis vir acutiſſimo ingenio ex verbis diui Hieronimi in eſaie ꝓlogo dicentis. Sed quid in Demoſthene ꝛ Tullio ſolet fieri vt per cola ſcribantur ꝛ cōmata ꝛc. coma eſt quod per duo pūcta deſignat̄ quoties orationis tractꝰ eo ꝑuenit: vbi ōrō cū verbo aut aliquo vim verbi obtinēte finit̄: ſꝫ tn̄ aliā quādā orationē ſibi adiungi deſiderat: vt Niſi dn̄s cuſtodierit ciuitatē: Cōma dr̄ a copto verbo greco quod ē incido: vn̄ latine pōt appellari inciſum: qꝛ loco ſuo incidit̄ ōrō. ſcribit̄ aūt gemine mm cōma: ꝛ apud poetas cōmata ſunt ceſure: vt pētemimeris ꝛc. vbi aūt ſcd̄s pes partē ōronis terminat colō eſt. Sꝫ vt ad ꝓpoſitum ſufficit:

Comma

Colon

Colō eſt cuius nota pūctū eſt: ꝛ ponit̄ vbi clauſula finitur: atꝗ quieſcit: vt niſi dn̄s cuſtodierit ciuitatē fruſtra vigilat qui cuſtodit eā. Jta ſunt interim duo aut tria cōmata: vnicū ſolū in oratione perfecta. Primū cōma ſolēt vocare punctū ſuſpēſiuum quod volūt eſſe ſimplicē virgulā vt: mors ꝛ addit̄ quietis gratia. quod nos aūt comma diximus geminū punctū vocāt: vt mors obituſꝗ: vltimā orationis partē periodo claudūt. qd̄ colon diximus. afferunt alia multa nobis cū nebriſſenſi cōma ꝛ colon ſufficiūt. Sūt tn̄ quedā loca: in quibꝰ neſcias an ōrō ꝗ ſequit̄ a ſuperiori dependeat vt dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Hoc loco cōma vł colon poteſt eſſe. Colon etiā ponimꝰ inter ſingulas ōronis ptes ꝗ ꝑ particulā aut diſſolutū ſine cōiunctiōe aduertūt vt grāmaticꝰ. Rhetor: geometres: pictor aliptes. ¶ Cātat amat laudat noſtros mea Roma libellos. ¶ Effecte grauiter cito neqter euge beate. ¶ Parenteſim plurimi nūc ponūt nec veſter mihi inutilis. Ea ē ſētētia īterpoſita duabꝰ ſemilunulis clauſa vt Cōſtitit an̄ domū (neꝗ ei ſuccedere tectis fas hꝫ) ꝛ peſtes extrema cuſpide pulſa. Ꝑtermittere ꝟo nullo modo pūt inqt nebriſſenſis qd̄ video qntiliano exactiſſimo harū rerū iudici placuiſſe: vt quoties dictio eſſet ambigua: vel ſignificatiōe vel declinatiōe vel mutatiōe in aliā ptē ōronis ambiguitas illa ſupimpoſitio apice tolleret̄ Eſto exēpli grā: occide ſi hꝫ apicē in ꝑma ſyllaba: ſignificat in ea eſſe accentū ꝑdn̄antē ꝛ tū interficio ſignificat ſil. muſa cū apice ſup vltimā ablatiui tm̄ caſua eſt pone cū apice ſup ſcd̄a ꝓpoſitio vel aduerbiū eſt. alioqui verbū eſſe manifeſtum eſt nota interrogatiōis atꝗ exclamatiōis cū interrogatiōe vbi aptꝰ fuerit minime preteriti velim ꝛ eſt virgula ſupra pūctū: vt qd̄ ꝓdeſt hōi ſi vniuerſū mūdū lucret̄ anime vero ſue detrimentum patiat̄/ Sn̄ia eſt mitiſſimi dn̄i nr̄i Jeſu Chriſti: cuius grā hoc opuſculū exegimus: per cuiꝰ miam: poſt hoc exiliū vitā ſperamus eternā.

Parentheſis

occido penulti. lōgā hꝫ ꝛ ſignificatiterficio ꝛ interduꝫ breuē ſignificatꝗ ꝓco

¶ Libri quarti finis.

¶ Quintus liber eſt de varijs Carminum generibus cui ponitur Centimetrum.

¶ Joannes Deſpauterius Niniuita. Martino Dorpio Naldiceno eloquentiſſimo theologie baccalaureo oratore ꝛ poetice artis doctiſſimo. atꝗ Jacobo pape ſummo Inſulēſis Ludimagiſtro: poete ditiſſima vena predito. S. P. D.

ALtimum artis verſificatorie nr̄e libellū qui eſt de varijs carminū gn̄ibus
vobis idcirco dicaui Dorpi ⁊ Papa amici ornatiſſimi:vt ꝯ omneis poeta
rum oſores:hūc tutaremini. qđ nō difficulter fore cōfido:q2 poetice habe
mini ⁊ eſtis doctiſſimi. Tu quidē mi Dorpi apđ Louanīēſes in Lilio nr̄o
facile prim⁹ q̄ſtū ad elegātiſſimū ſcribēdi moꝫ ꝗ tā ꝓſam ꝗ̄ carmē. Sūt et
alij viri vndecūꝗ doctiſſimi in Lilio nr̄o.vt Jodocus letus ⁊ Nicolaus Buſceducē
ſis cum alijs multis:in quoꝝ honorē iam olim aliqđ parturio. Quis cōparari au=
ſus fuiſſet p̄ceptori meo Joāni Raetſhouē quem mors nuper intercepit.qđ aſſidue
cogito:quidnā magiſtro meo hūaniſſimo ⁊ theologo ſummo nō adeo indignū dica=
re poſſem. Heu crudelia fata. O dolor dolor:iam lubet flere:ſed ip̄s vetat:q2 orare ꝓ
defunctis q̄ flere ſalubrius eſt. Ego ſpero preceptorē meū ꝓbatiſſime vite virum in=
ter ſupos iam letari. Sed ad te redeo Jacobe papa amiciſſime:quē Inſulēſes viri
ſapientiſſimi:ꝗn̄ aliquot annos magnis p̄cibus ⁊ bonis ſtipēdijs ad Inſulenſem iu
uentutē moderandā aduocatum.nō iniuria te plurimi faciūt:⁊ tuū iam nomen per
Galliā,Germaniāꝗ maxime doctrine tue copioſiſſimū p̄bet argumentū.quid vbis
opus:ipſa carmina tua q̄ tu ſis liquido indicāt:q̄ ob hāc rē potiſſimā laudare ſo=
leo:q̄ ditiſſimā ⁊ dulciſſime fluentē ingenij tui venā pre ſe ferunt:nec q̄cꝗ niſi hone
ſtum ⁊ ſanctū cōtinent.nēpe laudes ⁊ honeſtatis refertiſſima epigrāmata. Placuit
tibi nimirū aureū. Bapt. Mantua.ſnia. Tunc helicona bibes caſtilꝗ rigabere lym=
phis Si venus:in vſu nō erit vlla tuo. Agite ergo amici doctiſſimi Deſpauterium
vr̄m:ſi iniuſte rep̄hendi ſenſeritis/defendite. Ego carminū gn̄a q̄dā etiā a nōnullis
grāmaticis(quoꝝ opa extāt)hactenus recte declarata ꝓ virib⁹ enucleare tētabo:
ſi prius Seruij grāmaticoꝝ principis cētimetrū p̄miſero:nō omiſſa illius epl̄a nēpe Carminū
multa minime ſpnenda ꝯtinet:q̄ declarari lati⁹ ſic pn̄t. Carmina varios a reb⁹ noia noia ab au
ſortiunt̄. Vel ab authorib⁹ ⁊ inuentorib⁹ frequēter re vtētibus:vt alcaicū ab alceo: thoribus.
ſapphicū a ſappho:archilochiū ab archilocho:hipponactiū ab hipponacte:pinda
ricū a pindaro:anacreontiū ab anacreonte:aſclepiadeū ab aſclepiade:bacchilidiū a
bacchilide:ſteſicorīū a ſterſichoro:homericū ab homero:alcmaniū ab alcmane:ibi=
ciū ab ibico:ariſtophaniū ab ariſtophane:phaleuciū a phaleuco ⁊c. Vel a materia: A materia
vt heroicū q̄ heroū.i.illuſtriū viroꝝ res geſte cū laude ſcribunt̄. Tragicū quo heroū ✠ Nota.
calamitates enarrant̄:elegū vel elegiacū quo res flebiles canunt̄:quales ſunt ama= Verſ b⁹ i=
torū ⁊ mortuoꝝ nenie:bucolicū quo res paſtorice erarant̄:georgicū quo agricolarū pariter n ē
cure enodant̄.lyricū qđ ad lyrā canit̄:vt ſunt ea gn̄a q̄bus modis ꝯtit̄ Nota.ſatyri= tis q̄rū no=
cū quo hoīm vitia taxant̄:ſic comicū ⁊c.de de q̄bus oībus in.x.lib grāmatice ſue Frā nia.poſt ēt
ciſcus Niger ex Diome.⁊ alijs ſcripſit pulcherrime.vel a frequētiori pede vt anape incluſa eſt
ſticum dactylicū ⁊c. Vel a pedū numero:vt ſenariū. Vel a ſcanſionis mēſuris vt mo voti ſentē=
nometrū hn̄s vnicā mēſurā dimetrū:trimetrū:tetrametrū:pentametrū:hexametrū. tia cāpos.
In iambicis trochaicis ⁊ anapeſticis duos pedes vnicā mēſurā conſtituunt. In re= A frequen
liquis ſinguli pedes ſingulas mēſuras faciūt ideo monometrū dimetrū ⁊c.a pedū nu tiori pede.
mero dici voluīt. Vel a certo pede vt ſpōdaicū cuius q̄ntus pes ſpōdeus eſt ⁊c. Vel a A pedum
ſyllabarū numero vt hendecaſyllabū cōtinēs ſine interēptione vndecim ſyllabas:vt numero.
phaleuciū ⁊ ſapphicū. Duodecſyllabū vt aſclepiadeū. pētaſyllabū Adonicū. Hepta A certo pe
ſyllabū glyconicū. A numero vſuū vt monoſtichō ſi vnic⁹ eſt:diſtichō:tetraſtichon de.
hexaſtichon:eptaſtichō:ogdoaſtichō.vbi octo ſunt:decaſtichō ⁊c.ſtichos verſus d̄r. A ſyllaba
vel a pfectione vt acatalecticū vbi nihil deeſt nihil abūdat. A defectu vt catalecticū rū numero
cui vna deeſt ſyllaba. Brachycatalecticū cui plures deſūt ſyllabe. Ab abundātia A pfectio=
vt hypermetrū cui ſupeſt ſyllaba:ſꝫ q̄ a p̄ncipio vſus ſequētis excipit̄. Hypercatalecti ne vel defe
cū vbi ſupat ſyllaba:vel ſyllabe etiā nuſꝗ interempte.vel a carminis gn̄e vt monoco ctu a car=
lon.i.vnimēbre:qđ vnico gn̄e cōſtat:vt eneis Vergiliana. Dicolon bimēbre duob⁹ minis gn̄e
gn̄ibus ꝯſtans vt ſapphicū cū adonico.tricolon trimēbre eſt.triū gn̄ꝝ carmen vt ex Ab rediū=
Aſclepiadeo ⁊ pherecratio cū glyconico ⁊c.vel a nūero redeundi.vt diſtrophon vbi di numero
poſt ſcđm vſum ad primū genus redimus:vt in el gūs.ris.i.bis.ſtrophe.i.cōuerſio A vitio pe
Triſtrophon vbi poſt tres verſus. Tetraſtrophō vbi poſt quatuor verſus ad primū dum.
genus redim⁹. Vel a vitio:vt acephalū qđ primū pedē illegitimū hꝫ:vt fluuiorū rex
Eridanus. Hoc mutilū ⁊ truncū etiā d̄r. Procephalō qđ in p̄mo pede vnū tp̄s plus
iuſto hr̄e videt̄:vt inſule Jonio in magno quas dira celeno:ſꝫ vocalis an̄ vocalē ta=
cit vt prim⁹ pes videat̄ eſſe dactyl⁹. Lagaꝝ ſeu laxū vbi in medio.i.inter principiū
⁊ finē pes nothus admittit̄:vt cōgredior fer ſacra pater ⁊ concipe fedus licet ceſure

licentia videri poſſit. Trūcatū vel myurū quo ꝯ heroica legē.in.vſ.regione iābū cōtinet: vt mortē cōtēnunt laudato vulnere gete. hec ⁊ ſcazōtes ⁊ ecades appellat Diomedes cuius libri dili gēter lectitādi ſunt. Hipmetrū iam dictū eſt. Grauidū qḋ ſyneresim patiṫ. vt nec quo cētimanū deiecerat igne tiphoea. Nunc armatur eo. Inanecui⁹ ſyllaba in duas p dieresim ſcindiṫ. vt accipe Pōpei deductū carmē ab illo. Spōdaicū dcm̄ eſt. Inter hec ſi due breues ꝓ longa ponanṫ: ſimphoneſis dr. Coloſſuz ſiu colobrū ſeu ſolutū qḋ ꝓſa orone ꝓcedit: vt dono ducite: docꝙ volētib⁹ cū magnis dijs

Aſperum. Aſpu3 qḋ horret ictur(: vt niſee ſpiocꝙ thaliacꝙ cymodoceꝙ. ¶ Hypozhythmū in quo ſinguli pedes termināt dictionē: vt carmē doctū femina ſimplex condere neſcit. Cacophonū qḋ vocaliū aſſiduitate; ſqlet. vt Inferniꝙ lac⁹ eeꝙ inſula circes. Et aulai in medio ⁊c. vel cōſonātiuz. vt tute tite tati. ⁊ equocū cui⁹ vltie ſyllabe: ſiles ſunt. vt exiret mēres fraterna grata; malis lis.

✱ Hemiſtichium. Hemiſtichiū qḋ ſemiplenū eſt. vt huc curſus fuit. Uitia notāda magis ꝙ imitāda eſſe frequenter admonui ſi qd videbiṫ ſitu nō idignū poſt. Seruij cētimetrū vt potero; paucissimis declarabo. valete amici optimi. Bergis apud diuū Sunnocū. nonis Maij. Anno ſalutis Chriſtiane. M.D.xj.

¶ Mauri Seruij Honorati grammatici centimetrum.

¶ Clariſſimo viro Albino Maurus Seruius grammaticus S.P.D.

TIbi hūc libellū pretextatoꝛ vez decus vrbis Albine deuoui. Nam licet patriꝰ auiꝙ (qbus maximā reuerentiā lr̄e debent) quotidie vrgeris exēplo ibiꝙ paſceſcas: quo velut ad muſarū ſacra venitur nō tā̄ celo ſuo tm̄ numina ꝓferūtur: ſed ſepe humiles vicos ac vilia pauperum tecta ſubierunt. Quare laboꝛis mei velim faueas voto indulgeas audacie ꝙ ſi ſecus ceſſerit in cupiditatē deuotionis interpretaboꝛ euentum placēdis lꝫ audacter non tñ indignanter. Hunc libellū qui volucrit centimetrū noiabit. Tot em̄ metroꝝ gn̄a digeſſi. qn̄ta potui breuitate: rōnē omittens quoꝙ quidē qḋ naſciṫ ex gn̄e q̄ ſcāſionis diuerſitate cedaṫ q̄ res plus cōfuſionis ꝙ vtilitatis hꝫ.

✱ Loca paria ⁊ impa ria que dicuntur. Sed lectoꝛi hec gn̄alr̄ ſunt ſciēda. Finalē ſyllabā in oibus metris idifferēter accipi. Solutionē eſſe quū ꝓ vna lōga ſyllaba due breues ponunṫ. Loca impaꝛia dici primū tertiū quintū: ⁊ inde paria ſcdm̄ quartū ſextū. ⁊ deinde pētemimerim eſſe quū poſt duo pedes ſequiṫ ſyllaba q̄ partē oronis terminat. Heptemimeri vero quū poſt tres pedes ſilr̄ ſequiṫ ſyllaba. Terti⁹ trochaicus eſt cu3 poſt duos pedes ꝑfectos finita parte oronis trocheus remanet. Trochaicus qrtus quū definitione eadem tenet quartū locū trocheus. Catalecticū dici cui vna ſyllaba deeſt. brachycatalecticū cui due. hypcatalecticum cui vna ſyllaba ſupeſt. Acatalecticū vbi nihil plus minuſve eſt in verſu q̄ legitimo fine clauditṫ. Monometruz: dimetrū: trimetruz: tetrametruz; dici verſuz a numero pedū: In iābicis trochaicis anapeſticis metris verſus per pedes duplices cōputari. In ceteris metris p pedes ſimplices. metra vel a pedibus noia accipe: vel a reb⁹ q̄ deſcribunṫ: vel ab inuētoꝛib⁹: vel a frequētatoꝛibus: vel a numero peduz. Eaꝙ octo eſſe pncipalia metra. Iābicuz trochaicum: dactylicum: anapeſticum: choꝛiābicum: antipeſticum: ionicuz a maioꝛe: ionicuz a minoꝛe de quibus carptim tractabimus eligentes ea que ad palmam lyre ducit voluptas.

✱ Metra pricipalia octo ſunt. METra iambica locis imparibus qnꝙ recipe pedes poſſunt. Iambū tribrachū ſpondeū: dactylū: anapeſtū. Locis aūt parib⁹ tm̄ iābū vel tribrachuz: ⁊ apud comicos frequēter anapeſtū: ita tñ vt multaꝝ breuiū iūctura vitet. Sed ex pluribus metris aliq vſui tradēda ſubiecí. Ariſtophaniū metrū cōſtat monometro hypcatalectico: vt eſt hoc. Ualles p imas. Euripidium cōſtat dimetro brachycatalectico. vt eſt hoc. Dee dec⁹ meū. Anacreōtion ꝯſtat dimetro catalectico: vt eſt: Reſolue baccha crines. vel ſic. Diſſolue bacche crines. Archilochium cōſtat dimetro acatalectico: vt eſt hoc. Serena lux micat polo. ¶ Alcaicum cōſtat dimetro hypcatalectico. vt eſt hoc Amāt venena parricide. Alcmaniū cōſtat trimetro brachicatalectico: vt eſt hoc. Spenis decoꝛos vginis thoꝛos. Hipponactiū cōſtat trimetro catalectico: vt eſt hoc. Mea renidet in domo lacunar. ⁊ hoc doctis thaliavatib⁹ fauebat. Archilochiū cōſtat trimetro achatalectico: vt eſt hoc. Martem fatigat pdigus vite furoꝛ. Hypponactium conſtat trimetro hypercatalectico. vt eſt hoc. Paup poeta neſcit hic antra muſaruz. Anacreontiū cōſtat tetrametro hypcatalectico. vt eſt hoc. Amoꝛ puelle triſte pectus immoderate fatigabat. Ariſtophaniū ꝯſtat tetrametro brachycatalectico: vt eſt hoc Marcent lucerne: ſol ꝓpinquat: non tñ vacas. ariſtophaniū alteruz cōſtat tetrametro acatalectico. vt eſt hoc. Ludos amat puella nobilis pudicos ⁊ leues. Anacreontiū ꝯſtat tetrametro catalectico. vt eſt hoc. Portū petēs aup relaxa vela ſolue malo ⁊

Metra trochaica principaliter conſtant trocheo: locis tñ imparibus hos reci-
piunt pedes trocheū: ⁊ nõnũꝙ dactylũ. In locis vero paribus cum his q̃s trochaica.
ſupra memorauimus: ſpondeum: anapeſtum dactylum. Sed ex pluribus. xiij. vſui
tradenda ſubieci. Pancratium conſtat monometro hypercatalectico vt eſt hoc. Au
thor optimus. ¶ Ithipallicum conſtat dimetro brachicatalectico: vt eſt hoc. bacche
iunge tigres. Euripidum cõſtat dimetro catalectico: vt eſt hoc. vultur altius volat.
¶ Alcmanium conſtat dimetro acatalectico, vt eſt hoc. Fiſtula canit ſubulcus. Bac
chilidum conſtat dimetro hypercatalectico: vt eſt hoc Floribus corona texit. Sa-
phicum conſtat trimetro hypercatalectico: vt eſt hoc: Res pater Iuppiter ⁊ deorũ.
¶ Sotadicũ cõſtat trimetro acatalectico: vt eſt hoc. Ite poma ferte vitã portet alter
Saphicũ cõſtat trimetro hypcatalectico: vt eſt hoc. Splendet aurũ gẽma fulget for
ma ſꝫ placet. ¶ Sotadicũ cõſtat tetrametro brachycatalectico; vt eſt hoc. Thracicũ
nefas te narrat cãtitãs hirũdo. ¶ Archilochiũ ꝯſtat tetrametro catalectico: vt ẽ hoc
Tolle thyrſos: era pulſas iã lieus aduenit. ¶ Hyponactiũ cõſtat tetrametro acata
lectico. vt eſt hoc. pelle tonſis terga põt. vel a tẽde: iã pgamus. ¶ Anacreõtiũ cõſtat
tetrametro hypcatalectico: vt eſt hoc. parce tã camena vati parce iaꝫ mee veſanie.

Metra dactylica pncipal'r cõſtãt dactylo: recipiũt tñ ſpõdeũ ⁊ iterdũ vltimo lo
co trocheũ: ſꝫ ex pluribꝰ vñ viginti vſui tradẽda ſubieci. Adoniũ conſtat dime
tro catalectico: vt eſt hoc. Fũdite fletus. ¶ Hymeniacũ cõſtat dimetro acatalectico: Dactylica
vt eſt hoc. tybia pſonet. ¶ Archilochiũ cõſtat dimetro hypcatalectico. vt ẽ hoc Sar
ruia venit auis. ¶ Alcmaniũ cõſtat trimetro catalectico, vt eſt hoc. Tũdite pectora
palmis Simondium conſtat trimetro acatalectico: vt eſt hoc. Indue pallia ſerica.
¶ Alcmanium conſtat trimetro hypercatalectico. vt Lurida brachia cur retegis.
¶ Archilochiũ cõſtat tetrame. cata. vt eſt hoc. Ergo decẽs comulas religato. Alcma
niũ alterũ cõſtat tetrame. acatale. vt eſt hoc. Ergo decẽs comulas religa tibi. Alcma-
niũ cõſtat tetrametro hypcatalectico. vt eſt hoc. Uita q̃eta nimis caret igenio. Steſi
choriũ cõſtat pẽtametro catalectico: vt ẽ hoc. martia cede deo tua carmia phoebo. Si
monidiũ cõſtat pẽtametro acatalecti: vt eſt hoc. parthenopeꝰ erat puer Arcadie de-
cus. Cyriliũ cõſtat pẽtametro hypcatalectico, vt ẽ hoc. pulchra puella comas ãbit
ſibi palmitibꝰ. Heroicũ cõſtat exametro catale. vt eſt hoc. Uulnera: bella: tube: nũero
condunt homeri. Bucolicũ cõſtat hexame. catale. ita vt q̃rtꝰ dactylus termiet partẽ
orõnis. vt ẽ hoc. ruſtica ſylueſtri reſonat bñ fiſtula cãtu. Ibiciũ primũ cõſtat hexam.
acata. vt ẽ hoc. Sydera pallida diffugiũt face territa luminis. Alcmaniũ cõſtat hex.
hypercata. vt ẽ hoc. alma venꝰ paphõ igredit: roſa luceat ex adytis. Steſicoriũ ꝯſtat Anapeſti-
heptame. cata. vt ẽ hoc. aeacides iuuenis traxit hectora plãgite pergama tros. ibi ca.
ciũ ſcḋm ꝯſtat hex. ca. vt carmia docta thalia canet: pperãtius huc ades o puer. ibiciũ
tertiũ ꝯſtat hepta. hyp. vt ẽ hoc. verſiculos tibi dactylos cecini puer optie q̃s facias.

Metra anapeſtica pncipal'r ꝯſtãt anapeſto: recipiũt tñ frequẽter ſpondeũ raro
pceleumaticũ. apud comicos aũt hñt dactylũ: ſepiuſq; vltia quũ ſuper ẽ ſyl
laba in duas ſoluit breues: ſed ex pluribꝰ. xiij. vſui tradẽda ſubieci. Itimiũ ꝯſtat mo
nometro: vt eſt hoc. Calidũ iubar ẽ. Choricũ cõſtat monometro hypca. vt ẽ hoc. ani
mus male fortis. Ariſtophanium ꝯſtat dimetro brachicatalectico. vt eſt hoc. venit
optia calliope. Pindaricuꝫ ꝯſtat dimetro catalectico. vt eſt hoc. Fuge mollia iã the
lamonide. Alcmanium ꝯſtat dimetro hypcata. vt eſt hoc. tremulũ mare melliflua
nitet aura. Archilochiũ ꝯſtat dimetro acatalectico: vt eſt hoc: aditũ veneris fuge ver
go ſagax. ¶ Partheniacũ cõſtat dimetro catalectico: vt ẽ hoc. aditũ veneris fuge ver-
go. Pindaricũ cõſtat dimetro brachicatalectico: vt ẽ hoc. mediũ rapido mare tybris
adit flumo. Alcmaniũ cõſtat trimetro acatalectico: vt eſt hoc. Date pierides mihi car Choriam-
mina dactylicoꝝ. Steſicoriũ cõſtat trimetro acatalectico: vt ẽ hoc. Latet i thalamo bica.
tibi virgo decẽs veneris. ſpẽ. Simonidicũ cõſtat trimetro hipcatalectico. vt ẽ hoc. tuba
terribili pcul ere ſonat clypeũ cape miles. Alcmanicũ cõſtat tetrametro brachyca
tal. vt eſt hoc. ſua mũera fert venus alma roſas iuueni nitido cynare. Ariſtophaniũ
cõſtat tetra. catalectico. vt ẽ hoc. date vina mihi: date ſerta iuuat date tpa tota lyeo
¶ Metra choriãbica pncipal'r cõſtãt choriãbo: vex quo durꝰ ſuo pede claudãt ac
cipiũt i fine ãphibracũ vel bacchiũ. Sꝫ ex mltis metris hec q̃tuor vſui tradẽda ſub
ieci: ariſtophaniũ cõſtat monometro ⁊ ãphibracho ſiue bacchio: vt ẽ hoc. purpureo ti
rãnꝰ. Saphicũ cõſtat trime. ⁊ ãphibracho ſiue bacchio: vt eſt hoc. Dulciſoe pierides

verſifico fauete. ¶ Anacreōtiō cōſtat dimetro ⁊ āphibrachoſiue bacchio: vt eſt hoc Verg. mantua quē creauit. Calimachiū cōſtat tetrametro ⁊ amphibracho ſiue bacchio. vt eſt hoc armipotēs mars genitor romulide da veniam precamur.

Anapeſtica. Metra anapeſtica principaliter cōſtant antipeſto. verū ſepe prima pte quam iābū tenēt: ſpōdeū libēter accipiūt. Sꝫ ex pluribꝰ quatuor vſui tradēda ſubieci. Peanicū ꝯſtat trimetro brachycatalectico: vt eſt hoc. Fauni ſemideū numē adeſt. ¶ Anacreontion conſtat trimetro catalectico vt eſt hoc. Curas mitigant dona lyre. Alcmaniū conſtat trimetro acatalectico: vt ē hoc. Infandū tetigit ſydera carmen magice vatis. Alcaicum conſtat tetrametro brachycatalectico vt eſt hoc Mocenas atauis lydia quos fert genite.

Jonica a minore. Metra Jonica a minore pncipaliter cōſtant ionico ſuo ac raro alterius pedis patiunt̄ acceſſum: ſꝫ ex pluribꝰ ſex vſui tradēda ſubieci. Timocratiū conſtat dimetro catalectico. vt eſt hoc. Roſa veris ſpecimē. ¶ Anacreontiū cōſtat dimetro acatalectico. vt eſt hoc. Sapiētes deus audit. Anacreōtiū alterū ꝯſtat trimitro catalectico. vt eſt hoc. Fuge virgo: fuge munus veneris. ¶ Saphicū ꝯſtat trimetro acatalectico. vt eſt hoc. Sonat alta trabe fixus tibi nilꝰ. Phaleuciū cōſtat tetrametro catalectico. vt eſt hoc Tibi veris fero donū ſola qō dant veneri: Alcmaniū ꝯſtat tetrametro acatalectico. vt eſt hoc. Timor omnis docet artes. timor auget bona mentis.

Jonica a maiore. Metra Jonica a maiore pncipaliter cōſtant ionico ſuo verum, ⁊ diiambū ⁊ ditrocheū non recuſant. Solutionē patiēter admittunt. Sed ex pluribus tria vſui tradenda ſubieci. ¶ Hipponactiū cōſtat dimetro brachycatalectico: vt eſt hoc palmā cape victor. Pharaxiliū conſtat trimetro brachycatalectico: vt eſt hoc. Fortis iuuenis ſume coronā. Sotadicū cōſtat tetrametro brachycatalectico. vt eſt hoc Victor cane tempus fugit intēte labor.

Elegiacum. Reliqua deinceps metra non ea lege qua ſupiora repetimus. Illa ſciꝫ velut cōfuſa digeſſi: hec velut diſperſa collegi: ſed ex compluribus. xxv. vſui tradenda ſubieci. Ithyphallicū tetrametrum cōſtat tribus dactylis ⁊ pyrrichio: vt eſt hoc. q̄ ſerere ingeniū volet agrū. Pherecratium cōſtat ſpondeo dactylo ⁊ trocheo vt eſt hoc. Reges purpura mōſtrat. Glyconicū ꝯſtat ſpondeo: coriambo ⁊ pyrrichio. vt eſt hoc. Odi partheniū nemus. Aſclepiadeū conſtat ſpondeo ⁊ duobus coriābis ⁊ pyrrichio: vt eſt hoc. O ⁊ preſidiū ⁊ dulce decus meū. ¶ Alcaicum cōſtat ſpondeo tribꝰ coriābis ⁊ pyrrichio: vt eſt hoc ꝓfuſa aeacides procubuit ſub paridis manu. Elegiacum conſtat pētemimeri prima heroica ſcda dactylica: vt eſt hoc. mocret diffuſis [illegible] elegia comis. ¶ Eulogicum cōſtat primo pede diſſyllabo qcūqꝫ ſit ⁊ quatuor dactylis. vt ē h. ſappho cōpoſuit male caſtra poemata. ¶ Miurū cōſtat ita vt heroicū ſꝫ pyrrichio claudit̄ vt eſt hoc: mortē cōtēnunt laudabo vulnere gete. priapeū cōſtat glyconico ⁊ pherecratio: vt eſt hoc Heleſpontiacū tuus numē ꝓtegit hortus. phaleuciū cōſtat ſpōdeo dactylo ⁊ tribꝰ trocheis: vt eſt hoc. Iſthmos diuitibꝰ ſupbit vndis. Saphicū cōſtat trocheo: ſpōdeo dactylo ⁊ trocheis duobꝰ: vt ē hoc. Faune nympharū decꝰ ⁊ voluptas. ſaturnū cōſtat dimetro iābico ⁊ ithyphallico. vt eſt hoc. Iſis errat orbē cornibus ꝓfuſis. Archilochiū cōſtat perthenia cho ⁊ ithyphallico: vt eſt hoc. Remeat vir ab arce tyrāni vultibus cruētis. Aenilologiū cōſtat dactylica ⁊ iābica pētemimeri. vt eſt hoc. Carmina bella magis vl' i ſonare. Alcaicū cōſtat pētemimeri dactylica ⁊ duobꝰ trocheis: vt eſt hoc. Luna rubēs zephiros ꝯminat̄. ¶ Alcaicū alterū ꝯſtat pētemimeri iābica ⁊ duobꝰ dactylis vt eſt hoc Carmē relaxat Tedia pectoris. Archilochiū cōſtat tetrametro buccolico acatalectico. ithyphalico tribꝰ trocheis. vt eſt hoc. Linea paſtor tibi cōcidit in profūda ponti. ¶ Galliābicū cōſtat dimetro iābico acatalectico ⁊ anapeſto vel ſpondeo cum duobꝰ iābis: vt ē hoc Tenera recriſpat aura tremulo ſinu freti. Archilochiū conſtat pentemimeri dactylica ⁊ dimetro iābico vt ē hoc. Sydera cūcta micat decore leuis aureo. Archilochiū alterū cōſtat dimetro iambico pētemimeri dactylica: vt eſt hoc. Dulci lyeo dedit tympana iā quantiū. Heroicū quotics ſonꝰ vltime ſyllabe ſilis eſt ꝓcedētis. vt eſt hoc. Exercet mētes fraternas grat [illegible] malis lis quum ꝓ extreme ſylla be metri ſūt eedē equocūe. ¶ Reciprocꝰ heroicꝰ i ſotadico quotics ad finē ſcanſus

Reciprocꝰ heroicꝰ. ſotadicū facit: vt ē hoc Ire cupis ſirus mala vites ſopitiz queſo ſopita vites mala rus ſi cupis ire. Reciprocꝰ iābicus elegiaco eſt, quoties a fine ſcāſus elegiacuꝫ facit vt ē hoc. Micāt nitore tecta ſublimi aurea. aurea ſublimi tecta nitore micāt. ¶ Euripalicus verſus eſt quū ſba ꝑut proſequunt̄ ſyllabis creſcūt. vt eſt hoc. Rem tibi conceſſi doctiſſime dulciſſimorum

¶ Seruant Centimetri. Finis.

Artis verſificatorie Joannis Deſpau terij Niniuite Liber quintus.

Heroicū hexametrū homericū vocat

Ultoplura ſunt carminum gñã ꝙ̃ in centimetro ſuo digeſſit Seruiꝰ qđ eū minime latuit. Nã teſtat ſe dicturū: ea tñ q̃ in vſu ſunt Siqđez rariſſime apud poetas leges pceleumatica/peonica/moloſſica/cretica/antibacchia/bacchiaca/ſcoliaca/epitrita: q̃ tamen ſi noſſe libebit/ exgito librū nouū Frãciſci Nigri: apud quē hec pulchre elucidantur. Ego nūc ea demū pſequar qbꝰ vſi ſūt Catullus/ Hora. Marti. Capel. Boet. ⁊ Auſoniꝰ pluribꝰ vti nō phibeo dū ...is puꝰ ſe ſatis exercuerit adulescens.

Monocola.

Elegiacū

Etſi omne ferme carminis genus monocolon id eſt ſimplex ⁊ vni mēbro ſine alio genere eſſe poſſet. non facile tamē monocolis vtendū cenſeo niſi apud authores idoneos inueniant. Ea vero hic ſubijci hoc ordine Heroicum hexametruz: q̃ heroū res geſte cū laude deſcribūtur: vt a Uergilio eneis. a Facco argonautoꝝ ⁊c ab homero Achillis ⁊ Ulyſſis vñ Homericū dr̃. Carmine ex iiſdē pedibus ſcribuntur ſatyre ⁊ alia plurima. ſed nō tãto apparatu ⁊ põpa vt heroū geſta. veruz de heroico in lib. j. diſputatū eſt. Scđo pētametrū elegiacū monocolon lectū eſt. Capella lib. ix. ſine alterius gñis admixtione ponit vigintiocto pētrametros ꝟſus. ⁊ Uergil. Sic vos nō vobis ⁊c. De ſcãſione ſatis diximus li. j. q: fit ex primis duobꝰ vel dactylis vel ſpondeis vel alternis tertio ſpōdeo tm̄. de quo Fabius li. ix. de compoſitione ſic ait. Eſt em̄ in ipſa diuiſione verborū latens tempus: vt in pentametri medio ſpondeo qui niſi alterius verbi fine: alterius initio cõſtet: verſum nō efficit.

Adonicū.

Adonicū monocolon eſt apud Boetiū libro. j. Nubibus atris. Cōdita nullū Fūdere põt Sydera lumen ⁊c. Cõſtat dactylo ⁊ ſpōdeo vl' ex Seruij cētimetro dactylo ⁊ trocheo q: eſt dactylicū dimetrū catalecticū ſ3 q3 vltia ſyllaba cuiuſcūꝙ ꝟſus eſt cõis idõ pa͂ꝝ refert an vltimū pedē ſpōdeū eſſe dicamꝰ an trocheū.

Aſclepiadeum.

Aſclepiadeū monocolon inuenit. Hora. Mecenus atauis edite regibꝰ. Idē Exegi monumentū ereꝑ͂ēniꝰ. Itē donarem pateras grataꝙ cōmodis. Cōſtat ſpōdeo duobꝰ choriãbis ⁊ pyrrichio vel ſpōdeo ⁊ dactylo cū finali ſyllaba ⁊ dactylis duobꝰ vt dixi in lib. j. Capella ꝑter oim̄ ꝯſuetudinē primo loco dactylū adhibuit in ſcđo. lib. dicens. Atꝙ reum rabido abſoluere pectore. ſic alibi ſepius.

Saphicū.

Sapphicū hendecaſyllabū cõſtans trocheo ſpondeo dactylo ⁊ duobus trocheis monocolon eſt apud Boetiū libro. ij. Nomimꝰ quãtas dederit ruinas. Et alibi. bella bis quinis opatus annis. vbi tñ in fine totius carminis vnicum adiecit adonium ſydera donat. Sic Seneca frequēter in choris/ vbi ſolet poſt multos verſus ſapphicos mutare i anapeſticos vel iambicos. Idē ſemel in Hecuba. dedit ſecūdo loco dactylum dicēs. An ferax varij lapis caryſtos.

Glyconicū

Glyconiū vel glyconicū conſtat primo pede ſpondeo: aliquãdo etiam trocheo vel iãbo ⁊ duobus dactylis vel choriãbo ⁊ pyrrichio. Spondeus in prima regione apud Horatiū ſemper eſt niſi ſemel ode. xv. libri primi. Ignis illiacas domos de iambo in prima regione. Puelle ⁊ pueri integri apud catullū: quem imitatus Marullus Trachaniota poeta elegantiſſimꝰ huic generi in prima regione nō obhorruit paſſim date tam iãbū ⁊ trocheū ꝙ̃ ſpond. ū. adde publica ciuium. ad ꝗ̃ tot populoꝝ opes. Fatemur bone Laſcares. Iugo aut multiparam ſuam: ſic idē ſepiſſime reperit hoc genꝰ monocolō apud Boetium in carminibꝰ quoꝝ initia ſunt Quē phebi radiis ꝗ aue felix q̃ potuit boni. Quođã poeticꝰ attulit qđ mūđ' ſtabilis fide in qbꝰ primꝰ pes ſemꝑ ſpondeꝰ eſt niſi in quarto carmine libri: q̃nti, vbi bis iãbū eſt. vt Nihil motibꝰ ⁊ plicat. Notis ſubdita corpoꝝ. Et ſemel trocheus vt Alterūꝙ legēa iter At in carmie. iij. li. iij. Uela nerity ducis pmꝰ pes ſp eſt trocheꝰ ꝑter vltimū ꝟſiculū. Mētis vulnere ſeuiūt. niſi ꝗs legendū putet mētis hulcere ſeuiūt. In eodē dactyl hoc carmine legēdū eſt. Hic lupis ſupadditꝰ. non vt vulgo hr̃ ⁊ nup. hūc verſ. cū ſcilicet cum. quꝰ Ferꝛ dū parat hululat. vbi tribrachus vel anapeſtus eſt p dactylo qđ nollem imitari: quia forſan mendū eſt aut metri gratia hullulat per geminum li dixit.

Archilo. dacty

Archilochiū dactylicū cõſtans dactylico buccolico tetrametro eſt tribus dactylis vel ſpõdeis vl' alternis ⁊ quarto pede tm̄ dactylo patrem oīa

tionis finiente. ⁊ trib⁹ trocheis eſt monocolon apud Boetiū li.v.car. Quā varijs terras aīalia pmaneāt figuris. Scāde/Quā vari.is ter.ras ani.malia.pme.aut fi.guris. Tolle quartā a fine ſyllabā habebis hexametrū ſic: Quā varijs terras aīalia per me figuris. nō tñ hoc ſp fieret: qz quarta ſyllaba ablata q̄nta deſinit interdū corripi vt apd̄ Hora.ode.iij.li.j.in hoc verſiculo. Soluit acris hyems grata vice veris ⁊ fauoni: notabis aūt plura fuiſſe mendoſa ante Badij diligentiā vt apud Boetiū vbi legebat prececiſſe legēdum eſt. Hec preceſſiſſe ſolo veſtigia greſſibuſq; gaudent vbi etiam q̄ coniunctio inepte fuerat ablata. Alij hoc genus vocant phaleucium.

Alcaicum dactylicū

Alcaicū dactylicū cōſtās pētemimeri i.bico ⁊ duob⁹ dactylis. i.

hñs primū iābū vel ſpōdeū ſz ſepi⁹ ſpondeū ſcōm pro ſolū iābuz. hinc manet ſyllaba ptēoſ cenis finiēs quā ſequunt dactyli duo monocolō ē apd̄ Claudianū in epithalamio Honorij ⁊ Marie. vt princeps coruſco ſydere pulchrior. de iābo q̄ rar⁹ in pma regione. Hora. Fauete linguis carmina nō pri⁹. Syllaba ſuperās ſemp lōga eſt. niſi rariſſime: ⁊ tñ rōne ceſure pducit: quā cauebis vt maxime poteris. Hora. Anguſtam amice pauperiē pati. hoc Alcaicum vocant dactylicum trimetrū acatalecticū.

Alcaicū. Choriābicum.

Alcaicū choriābicū cōſtās ſpōdeo; tribus choriābis ⁊ pyrrichio

ideoq; pētametrum: monocolon eſt apud Catullū. vt Alphene immemorat vnanimis falle ſodalibus. ⁊ apud Hora.ter. vt Tu ne queſieris ſcire nefas quē mihi quē tibi. Nullā Uare ſacra vite prius ſeueris arborē. O crudelis adhuc ⁊ veneris muneribus potens. Dicitur ab alijs phaleucium hexadecaſyllabum.

Jābicum dimetrum

Jambicū dimetrū archilochiū acatalecticū: monocolō eſt apud

Auſoniū ad Theonē. vt aut aſſit interpres tuus aenigmatū q̄ cognitor. Fuit meorum quiſi tibi Cadmi nigellas filias Melōis albā paginā. Notaſq; furue ſepie Gnidios q; modos pdidit. Recipit hoc genus (vt cētimetro viſum eſt) locis iparibus iambū ⁊ tribrachū: apud lyricos ⁊ hymnographos raro alios pedes q̄ diſſillabos habet: ⁊ in hymnis ſenſus ſemp in quatuor vſiculis pficit. Sedul. A ſolis ortus cardine: ad vſq; terre limitē: Chriſtū canam⁹ principē: natū maria vgine. Miror qua authoritate Politianus hymnū ita fecerit: vt quouis loco quēuis diſſillabū pedē locaret preterq; in fine vbi ſemp iābus initiū hymni eſt. O virgo prudētiſſima. Quam celo miſſus gabriel ⁊c. De pyrrichio in ſcdo amore deū rapuit. nō auſim id imitari: nec illud. Tu ſtellis comā cingeris. Nec illud. Tu ſtella maris diceris ⁊c.

Phaleucium.

*Catull⁹ metri legē deiduſtria in hēdecaſyllabis p̄uaricat⁹ ē ponēdo p̄māſyllabā carminis breuē cum requireretur pducta vt in his duob⁹ vſib⁹ ⁊ m[u]ltis alijs ambo mea dulcis Ipſitilla me delitie mei lepores vñ deriſuz a quibuſdaz ſui tpis catullum tradunt q̄ iābū in hēdecaſyllabo poneret

Phaleucium cōſtat ſpōdeo ⁊ dactylo ⁊ trib⁹ trocheis. monoco-

lon eſt frequēter apd̄ Catullū martialēq; ⁊ apd̄ Boetiū ſemel in li.j. dicētē. Quiſq; cōpoſita ſeren⁹ euo. ſz i hoc carmine multa ſcriptorū vitio ſunt corrupta vt recte animaduertit doctiſſim⁹ Badi⁹. veluti hic. Fatū ſub pedib⁹ egit ſupbū pterit vel alioſimili. Et verſū funditus agitādis eſtū. p attitātis vel exigētis. ⁊ Quid tñ miſeros ſeruos tyrānos pferos. Catu. in hoc verſu nō ſeruat ordinē. nā pma in regiōe ponit etiā iābū: qd̄ alij imitari noluerūt: vt notauit plini⁹. nec abhorruit in pria regiōe trocheū vt alibi vidimus: ſz ⁊ tribrachū ſemel apud eūdē legi in prio loco. vt Camerū mihi peſſime puelle de iābo. Meas eſſe aliqd̄ putare negas. Et acris ſolet incitare morius ⁊c. De trocheo in primo carmine. Quare habe tibi q̄cq̄d eſt libelli. Qualecunq; q̄dā ora p virorū. rariſſime in hac re ſequētes imitati ſunt Catullū, vt Boeti⁹ lib.iij. ſemel q̄s illos igit putet beatos: ⁊ plures vt opus noſtrū plegētī lıq̄bit tamē tanti Catullianū poema facio vt nō putē reprehendēdū, qui hūc ſequit. Accedit in dictū Michaelis trachaniote Marulli cōſtātinopolitani poete feſtiuiſſimi: quē petrus Crinitus nō vulgaris doctrine vir imo Gellius noſtri tpis alter: abſolutū in ſuo genere eſſe tradit. Nā vt beat⁹ Rhenan⁹ teſtat vſq; adeo fuit antiquitatis emulus: vt priſcis illis ſeculis principes latine lingue viros nō mō nō adequarit. ſz longo poſt ſe interuallo reliq̄rit: Jo inquā Marull⁹ nihil verit⁹ eſt catullū in omnibus imitari id qd̄ ex ſingulis illis epigrāmatis cognoſcere licet: ideo phaleucijs in prima regione plus centies dat tam trocheos q̄ iambos. Uerum ne prolixitate diſpliceam ſatis fuerit pro omnibus vnum illius epigramma ad Neeram.

Salue nequitie mee. Neera.
Mi paſſercule: mi albe turtur ille,
Meum mel: mea ſuauitas meum cor,
Meum ſuauiolum: mei lepores.

Tene viuere ego queam relicta?
Te ne ego ſine regna, te ſine aurum?
Aut meſſes arabum velim beatas?
O prius peream ipſe: regna ⁊ aurum.

Catullũ ego cũ Marullo nõ verebor imitari: parce tñ. Alibi. Et niſi manifeſta perne gamus. ꝓducit ſcd̃am in niſi. nõ male: qr diximꝰ variari lȝ raro ꝓduci: vt ego. qđ iaȝ patuit apud Marullum ꝓduci. Idẽ ait de ſuo amore. Ipſe ego iam quis ſim neſcio aut vbi ſim. hic o breuis non interimitur: quod rariſſime imitandum eſſe docuimus.

Anacreontium.
¶ Anacreõtiũ dimetrũ catalecticũ cõſtãs anapeſto duobus iã bis ⁊ ſyllaba: monocolõ eſt apud Boetium lib. iij. Habet hoc voluptas oĩs. vbi tertio loco ſpõdeũ dedit: qđ alibi vix inuenies. ſȝ ſemp iãbum: vt Stimulis agit furẽtes ⁊c.

Jambicuȝ Trimetrũ.
¶ Iãbicũ trimetrũ archilochiũ acatalecticũ: vt dimetrũ ⁊ tetra metrũ: locis imparibꝰ: vt ex Seruio pȝ recipi iãbum tribrachũ ſpõdeum dactylicũ vel anapeſtũ. locis autẽ paribꝰ tm̃ iãbuȝ vel tribrachũ: ⁊ apđ comicos freqũẽter ana peſtũ: ita tñ vt multaꝝ breuiũ iunctura vitet. De comicis plura dicerẽ, niſi ſcirẽ car mina comica ꝑpulchre tradita eſſe a Priſciano: cuiꝰ opuſculũ Plautinis comedijs vnacũqȝ Doctiſſimꝰ Jo. Bapt. Pius ꝓpoſitũ curauit. Si te cõmode cõpoſitio delectet Cum Plauto ⁊ Terẽtio diligẽter ꝑlegito opuſculũ Priſcia. de metris comicis ⁊ ea q̃ doctiſſimus Badiꝰ añ Terẽtij comedias collegit ꝓnotamenta. In lyricis ⁊ hymnis raro alios pedes q̃ iãbum ⁊ ſpõdeum repies: aliqñ etiã alios ⁊c. Horatii. iãbico tri metro archilochio monocolo ſemel vſus eſt. Jamiam efficaci do manus ſcientie.

Scazõ vel iambicuȝ hipponactium.
¶ Scazon ſiue iãbicuȝ trimetrũ hipponactiũ hoc ſolũ differt ab archilochio: qđ hoc in ſexta regione ſumit iãbum dũtaxat. illud vero ſemp ſpõdeum ideoqȝ ſcazon dr: vel choriãbus. i. carmẽ claudũ. In hoc tm̃ gñe obſeruãdum eſt ne quintus pes alius ſit: q̃ iãbus. Docet hoc Terentianus: vt apud Aldum eſt videre. Frequẽtiſſime monocolon eſt. vt in prefatione Perſiana. Nec fonte labra ꝓlui caballino. Martia. Appollinarẽ conueni mecum ſcazon Boetius. Hec quũ ſuperba verte rit vices dextra. Non reformidat ſcazon locis imparibus anapeſtum dactylum ſpõ deum tribrachum: nec locis paribus tribrachum. Catulus ⁊ Martia. ſepe hoc gene re vtuntur. Horatius autem nunq̃: ⁊ comici raro.

Jãbicus ſeptenariũ
¶ Jambicum ſeptenarium addens iambico tribracho acatale ctico amphibrachum monocolon eſt apud Catulum. Cinaede thalle mollior cunicu li capillo. Alij vocant iambicum tetracatal.

¶ Sapphicũ choriambico conſtat choriãbo trimetro ⁊ amphi bracho ſiue brachio: vt dulciſone pierides verſifico faucte. Inuenies tale monocolõ in. ij. li. Martiani Capelle. Choriambicũ aliud cõſtat tribus choriãbis ⁊ duobus tro cheis: vt celſus equo phoenicea veſte nitens ibat arcas. Choriambicuȝ huic affine conſtat duobus choriambis ⁊ tribus trocheis ⁊ ſyllaba: ⁊ eſt monocolon apud Ca pellã. Leta honoris meritis aſtra virgo concipis. archilochiũ aſclepiadeuȝ conſtat ſpondeo ⁊ tribus choriambis: vt Annuum cardo rotat dum ferimur ſolliciti. In leta vocalis non interimitur: quod minus ſepe fit in Capella.

Anapeſticum archilochium.
Anapeſticũ archilochiũ dimetrũ acatalecticum conſtat quatuor pedibus: qui optime ſunt anapeſti: pñt tñ etiã eſſe dactyli vel ſpondei in quocũqȝ lo co: ita etiã vt aliquando nulli ſint anapeſti: ⁊ nihilominus verſus anapeſticus dici tur: nunq̃ tamen inuenies omnes dactylos aut ſpõdeos: neqȝ bonum fuerit multos verſus ſine anapeſto cõtinuare. vtit hoc monocolo valde ſepe in tragedijs Seneca ſed fere vbi chorus loquitur. cui etiã dat ſapphica vel aſclepiadea: reliquis iambica dat trimetra acatalectica archilochia raro triſyllabos pedes admittentia. De ana peſtico apud Senecam in Hercule furente ſit hoc exemplum. Turbine magno ſpes ſollicite hic ſtatim ſequit. Et congeſto paup in auro. vbi nullus eſt anapeſtus: qđ in hoc gñe apud Senecã frequentiſſimũ. Ex dictis ſequit Boetium recte vſum hoc gñe in carminibus quorũ initia ſunt O ſtelliferi cõditor orbis. Quantas rerũ flectat habenas. Si vi celſi iura tonantis. Quenã diſcors federa rerum. Boetius. i. carmi. vnicũ adonicũ admiſcuit. Crimẽ iniqui. vt in fine. iij. car. lib. v. addere partes memi niſſe vbiqȝ decet vltimã ꝓſua eſſe cõem: ideo quartus pes dactylꝰ eſt nõ amphima

✱ Verſus dr interdũ anapeſticꝰ etiã ſi nulli ſint anapeſti.

crus hic Noīcs quatimur fortune ſalo. Nec vſq̈ in hoc gñe apud Boetiū trocheus admittitur. Nā illud Totis fratris obuia flāmis, mendoſus eſt pro totis fratris ⁊ obuia flammis: nā coniunctionem illā ⁊ ſenſus ⁊ verſus exigit.

Anapeſticū partheniacum. ¶ Anapeſticū partheniacū dimetrū catalecticum cōſtat tribus anapeſtis ⁊ ſyllaba ⁊ eſt monocolō apud Capellā lib. ij. Caput artibus inclyta virgo. Boetius ſeruato ſemp in tertia regione anapeſto locat in primo ⁊ ſcđo loco anapeſtos vel ſpondeos vel, hos volumus mixtos vt. v. car. li. ij. Felix nimiū prior etas. et. v. car. lib. iij. Qui ſe volet eſſe potentē. Notabis aūt in anapeſticis catalecticū dici verſu3: vbi vna vel due ſyllabe deſūt. Brachicatalectici: vbi pes iteger abeſt. Exēplū pmi: hic eſt dimeter catalectic⁹. fuge moenia iā thelamōide. abeſt vnica ſyllaba. ſi̾r hic. Adytū vener̄ fuge ꝟgo. abſunt due ſyllabe a dimetri pfectione brachicatalectici exēplū eſt. Uenit optima caliope. hic integer anapeſt⁹ abeſt a dimetri pfectiōe id ſpeciale ē in anapeſticis iō bñ notādū eſt. Ferett⁹ dicit anapeſticū optimū q̄ ſingulos pedes h3 ptē orōnis finiētes: qđ in reliq̄s eēt vitioſū: ſ3 id authores raro obſeruant.

*Catalecticus. ꝟſ⁹ q̄s in anapeſticis dr ⁊ quis brachicatalecticus.

Dactylicū archilochium. ¶ Dactylicū archilochiu3 tetrametrū catalecticū cōſtat quatuor dactylis ſyllaba minus. vt virgo decēē cumulas religato. ſ3 tertio ſemp dactylo pmus ⁊ ſcđs pñt ēt eſſe ſpondei. monocolō ē hoc genus ſemel tm̄ apđ Boetiū vt car. ij. lib. v. Puro clarū lumine phoebū Melliflui canit oris Homerus ⁊c. Hoc gen⁹ iter anapeſticos verſus habet̄ anapeſticum. vt in anapeſtico archilochio dictū eſt. Jdeo Perottus nō recte dicit Boetiū ſepi⁹ hoc gñe vſum: veluti car. vj. lib. iiij. Si vis celſa iura tonantis. car. iij. lib. v. Quenā diſcors foedera rerū. Nā anapeſticos eſſe verſus ex ſequentibus liquet. Ueterē ſeruāt ſydera pacem. Non ſol rutilo concitus igne ⁊c. Cauſa reſoluit quis tanta deus Ueris ſtatuit bella duobus.

Jonicu3 a minore. ¶ Jonicū a minori phaleuciū tetrametrū acatalecticū conſtans qtuor ionicis a minore. monocolō eſt apđ Capel. li. iij. Uenerādos mihi fatus reuerēdoſq̈ ſecuta referā iuſſa pedē atq̈ illicet. exorſa ſilebūt. ¶ Jthyphalicū dactylicu3 tetrametrū acatale. cōſtat tribus dactylis ⁊ p yrrichio. monocolō eſt apud Boe. li. iij. Qui ſerer̄ igenuū volet agrū Liberet arua pus frutib⁹. vbi idocte legit̄ fructib⁹. Jn pmo ꝟſu re p ſynalephā abſumit̄. iō male dixerūt q̄dā pmū ꝟſū eſſe hypcatalecticū.

Jthyphalicū dactilicum.

Alcmaniū dactylicū. ¶ Alcmaniū dactylicū tetrametrū hypcatalecticū conſtat penthemimeri dactylica. i. duob⁹ dactylis vel ſpondeis aut alternis ⁊ ſyllaba: inde ſequitur neceſſario dactylus ⁊ ſpōdeus. monocolō eſt apud Boetiū lib. j. Heu q̄ p̄cipiti merſa pfundo. Et apud hymnographū. O q̄ glorifica luce coruſcas.

Angelicū ſteſichoriū. ¶ Angelicū Steſichoriū heptametrū a nuncij celeritate dictū: cōſtat duob⁹ trocheis: duob⁹ iābis: trocheo: dactylo: trocheo: recipit tm̄ pmo loco etiā ſpōdeū. Tale eſt monocolō apđ Catul. O colonia q̄cupis pōte ledere lōgo meminceris ſemp vltimā ꝟſus eſſe cōēm. de ſpōdeo in prima regione ibidē. Jnſulciſſimus eſt hō nec ſapit pueri inſtar. hic hō ſcđam pducit: q2 pyrrichius hic nō recipitur.

Galliābicum. ¶ Galliābicū metrum ex duobus galliābis. quorū primus habet pyrrichiū: ⁊ duos trocheos cū ſpōdeo: vt eſt hoc. Stimulatus vt furēti. Alterū conſtat pyrrichio trocheo ⁊ duob⁹ pyrrichijs: vt eſt hoc Rabie vagus anim⁹. Interdu3 tm̄ prio loco ſpōdeū inuenies: ⁊ in ſcđo iābū atq̈ tribrachū. Tali monocolo vſ⁹ eſt Catullus de berecynthia ⁊ aty. vt Sup alta vect⁹. Athys celeritate maria. Jn ꝟſu autē Deuoluit iſte acuto ſibi pōdera ſilicē ꝟtit primū u cōſonās verbi deuoluit in vocalē ⁊ in bonis libris iſte legit̄ nō lactes. ſ3 Antoni⁹ parteni⁹ ita offenderit aliq̄n etiā in primo loco trocheū inuenies: vt tympanū tubam cybelle tua mater initia. vbi initia manifeſto primā corripit. legito diligenter ipſum Catullū: ⁊ plura reperies.

Trochaichū archilochium. ¶ Trochaicū archilochium tetrametrum catalecticum conſtat octo pedib⁹ minus vna ſyllaba. h3 locis impar. bus trocheū. reliq̄s etiā ſpondeum. Tali monocolo vſus eſt hymnograph⁹ elegātiſſ m⁹ in laudē ſalutifere crucis. Pange lingua glorioſi pliū certaminis. Jn verſiculo aūt Agn⁹ in cruce leuat̄ imolādus ſtipite. mendū eſt ab ignaris poetice cōmiſſum multis flagris pniandū: q2 rō carm inis ⁊ ſenſus exigit vt legat̄ in grō Agn⁹ in crucis leuat̄ immolād⁹ ſtipite. i. agn⁹ imolādus leuatur in ſtipite crucis. Notauit id añ me Antonius Nebriſſen nolo furtiuis

plurimis notabilitari hymn⁹ de venerabili ſacramēto.de diuo Nicolao:ꝺ catherina ꝟgine.ꝺ tēpli ꝺdicatiōe:ꝛ plurib⁹ alijs diuis.ad.cui⁹ carmis imaginē facti minime carmia ſūt poeta mediocri digna.Sūt eni͂ a poetice idoctꝭ facti ꝫ alioq̄ ꝛ doctiſſimis ꝛ ſctiſſimis:q̄lē diuū thomā ad̄natē fuiſſe nemo inficiat.Terentian⁹ grāmatic⁹.teſte ꝑiſc.i declinatiōnib⁹ li.vj. Seſcuplos vl'vnā vincer alteri⁹ ſingulū h alteri⁹ penul. ꝓduxit:qꝛ ſext⁹ pes h iāb⁹ eē neq̄t teſte ꝑriſc.ſꝫ dꝫ eſſe ſpōde⁹ vl'troche⁹ vt pꝫ apud Mar.Capel.lib ij. Scande celi tēpla ꝟgo digna tanto federe.Te ſocer ſubire celſa poſcit aſtra iuppiter.Utit̄ hoc gn̄e nō ponēs niſi hos duos ꝟſiculos Capella inter caſariter poſt varia ſemꝑ carminū gn̄a valde delectabiliter vt apud eū videre licet.

*Alteri⁹ penul. ꝓducta apō terētianū.

¶ Jābicū anacreōtiō dimetrū catalecticū cōſtat primo pede iā ꝺ vel ſpōdeo dactylo tribracho vel anapeſto. ſcdo iābo vl'tribracho. ṫtio vt ꝑmo ꝛ vnica ſyllaba. ſꝫ triſſyllabi pedes huic gn̄i ꝑraro admiſcēdi ſūt vt diſſolue bacche crines.vtit̄ hoc monocolo capella lib.ij.legito capellā ꝛ diligentiā noſtram laudabis hymn⁹ baccho dictus a marullo agendū canite patrē thesp.adeſ mihi bromiū eſt carmen anapeſticū acatalecticū recipiens ſcdo ꝛ tertio loco etiā iābū ꝛ reliquos pedes quos anapeſticis tribuit Seruius cētimetro cū tribracho At finē facio:quia monocola quibus vſi ſunt lingue latine principes iam ſatis enucleaui.

Jambicū anacreonſtion.

¶ Diſcola diſtropha.

Diſcola ſunt ex duobus gn̄ib⁹ mixta carmina:diſtropha vbi poſt duos ꝟſus fit ad primū genus reuerſio. Poſſunt ſine dubio excogitari vel reperiri plures carminū mixtiones q̄ hic collegimus.ſꝫ nos eas dūtaxat diligēter conquiſiuim⁹:quas placuiſſē vidim⁹ Catullo/Horatio/Martiali/Boetio ceteriſq̄ lingue latine:delitijs.carminū itaq̄ monocoloꝝ diſtrophoꝝ ſubiecim⁹ hic mixtiōes.xxvij.

¶ Heroicū preponitur pentametro elegiaco. Marullus nec te terruerit peregrini nomen inane.Crede mihi nulla eſt terra aliena viro.

¶ Heroicū alcmanio vel vt alij volūt:archilochio dactylico tetrametro catalectico ꝑponit̄.hora. laudabūt alij clarā rodō aut mitylene aut epheſū bimariſve corinthi. Cōſtat ſcd̄s ꝟſus trib⁹ dactylis ꝛ trocheo:nā ſi herēt adhuc ſyllaba eēt tetrameter acatale:nec moueat te vltia in corinthi:qꝛ vltia ꝟſus ē cōis. ſꝫ aūt quēuis ex trib⁹ ꝑmis pedib⁹ eē ſpondeū ꝺū nō ſpōdei oēs:vt videbis ex odi.horatij q̄rū ſūt initia.Laudabūt alij ꝛc. Te maris ꝛ terre.ꝛc. Quid tibi vis mulier ꝛc. vt tn̄ bn̄ dicit Ferett⁹ tres ꝑmi pedes rariſſime ſūt alij q̄ dactyli:verū nō mētiti ſumus vt liquet ex his ꝟſibus. Igneſ aut theſſala tēpe Triſtitiā viteq̄ laborꝭ ꝛc. At quod rarius eſt Menſorē cohibēt archita Ceterū qꝺ rarū eſt raro decet imitari.

¶ Heroicū: preponitur archilochio dactylico dimetro hypercatalectico conſtanti duobus dactylis ꝛ ſyllaba.Hora. Diffugere niues redeunt iam gramina campis Arboribuſq̄ come.

¶ Heroicū ꝑponitur iābico archilochio dimetro acatalectico cū dactylica pentemimeri. Hora. Horrida tēpeſtas celū cōtraxit ꝛ imbres Niueſq̄ deducunt Iouē nūc mare nūc ſylue.iambicū dimetrū eſt. niueſq̄ deducunt iouem. vbi primus ꝛ ſcd̄s pes pn̄t eſſe iābi vel ſpōdei.ſcd̄s ꝛ quartus tm̄ iābi pentemimeris dactylica eſt duo dactyli ꝛ ſyllaba: veluti nūc mare nūc ſylue. vbi ſylue teſte ēt ꝑiſc:ꝟſus gr̄a triſſyllabū fit:ceterū miror grāmaticos Seruiū/Diomedē ꝛ quotquot hactenus fuerint hoc genus inter dicola locaſſe.Nā videtur mihi optime poſſe poni inter dicola triſtropha/ſic Horrida tēpeſtas celum contraxit ꝛ imbres Niueſq̄ deducunt Iouem Nunc mare nunc ſylue.

Dactylicū dimetrum hypercatalecticum.

Nō qua mouear ꝛ ſt:qꝛ optime queunt ſeparari iābicū dimetrū archilochiū acatalecticū ꝛ pētemimeris dactylica ſiue dactylicū archilochiū metrū hypercatalecticū et qꝺ magis eſt q̄ſi iābicū hic ꝑ ſe ſit integer ꝛ ſolus ꝟſus vltimā breuē hꝫ qꝺ in alijs nō notaui vbi q̄d nō ꝑ ſe ꝟſus pars eſt:id pꝫ in his ꝟſib apū Horat. Leuare diris pectora ſollicitudinib⁹ Findūt ſcamādri flumina.lubric⁹ ꝛ ſimois. P̄terea opinionē meā vſ iuuare doctiſſim⁹ poeta Deſideri⁹ Eraſmus Roteroda.qꝛ carmen qꝺ Seruius dixit cōpoſitū ex pētemimeri dactylica ꝛ iābico dimetro. vt eſt hoc.ſydera cūcta ꝛ i. cāt decore lucis aureo ipſe Eraſm⁹ diuidit vt ſit dicolō diſtrophō vt in epitaphio Joānis okegi muſici ſummi:cuius initium eſt. Ergo ne conticuit.

Vox illa quondam nobilis.
Aurea vox okegi?
Sic muſice extinctum decus.
Dicage dic fidibus. Triſtes apollo nenias ꝛc.

¶ Deſinit aūt totū carmē Eraſmi in ꝑmū genus ſic . numina cur violas? Certe carmē Horatij nihil ab h̄ differt niſi ordīe. qꝛ h̄ ꝑtemimer̄ dactylica ꝑponit̄. apd̄ Hora. poſtponit̄: nō vr̄ idē de vtroq̧ dicēdū: ſꝫ q̄d obeſt id ſolū eſt ꝙ epodi natura hec vr̄ vt ſit ex duob⁹ tm̄ gn̄ib⁹ ita vt ſcd̄m ſit breui⁹ priore: tn̄ vltima oda eſt monocolos.

* Heroicū iambico dimetro catalectico pre poſitum. ¶ Heroicum non inuenuſte Eraſmus Roterodamus prepoſuit iambico dimetro catalectico: qd̄ anacreontium eſt vt in monocolis dixi.
Carmē eſt ad Guilielmum copum.
Unica nobilium medicorum gloria cope.
Seu quis requirat artem.

Heroicum iambico dimetro acatalectico archilochio ꝑponitur Horatius. Mollis inertia quur tantam diffuderit imis.
Obliuionem. ſenſibus Idem. Nox erat ꝛ celo fulgebat luna ſerena
Inter minora ſydera. Iambicum dimetrum vide in monocolis.

¶ Heroicum iambico trimetro acatalectico archilochio (cuius compoſitio in monocolis patet) preponitur. Hora.
Altera iam bellis teritur ciuibus etas.
Suis ꝛ ipſa roma virib⁹ ruit. Si velis Horatiū imitari iābicū h̄ ex ſolis iābis conficies nec tn̄ inepte fecerit q̄ alios pedes dederit ſm̄ doctrinā a nobis in monocolis datā. Nā Eraſmū imitari nō indecoꝝ cēſeo preſertim vbi ꝯtra veterū inſtituti[illegible] nihil peccans, de Britannia hoc gn̄e pulcherrimū carmē ſcripſit cuius initium eſt.
Si iactare licet magnorum munera diuum.
Sibiq̧ veris fas placere dotibus.

Heroicū dactylico alcmanio tetrametro acatalectico ꝑponitur. Boetius.
Tunc me diſcuſſa liquerunt nocte tenebre.
Alcmaniū Luminibuſq̧ prior rediit vigor.
¶ Dactylicū alcmanium tetrametrū acatalecticū conſtat. iiij. dactylis: pn̄t tn̄ tres eſſe ſpondei: dum quartus ſemper ſit dactylus: ſed raro ſunt tres cōtinui ſpondei:
Aſclepiadeum. imo apud Boetium id nunq̄ fit.

Pherecratium. Aſclepiadeū pherecratio ꝑponit̄. Boeti⁹. Si quātas rapidis flatibus incitus pontus verſat arenas pherecratium cōſtat ſpondeo dactylico ſpondeo: vt pontus verſat arenas. Boeti⁹ videt̄ ſemel principio anapeſtū dediſſe. vt Sitis ardeſcit habendi: ſed doctiſſimus vir Badius ſuſpicatur ita emendandum. Uis ardeſcit habēdi cui vtiq̧ ſuffragor.

Aſclepiadeum. Aſclepiadeū iābico dimetro archilochio acatalectico preponitur iambicum dimetrū. vide in monocolis Boetius in hoc genere ſemel vſus eſt.
Aſclepiadeum. Heu heu q̄s miſeros tramite deuio.
Abducit ignorantia.

Saphicū Saphicum hendecaſyllabū glyconico preponitur: vtrunq̧ vide in monocolis. Boetius.
Cum polo phebus roſeis quadrigis.
Lucem ſpargere ceperit.

Glyconicū Glyconicum aſclepiadeo preponitur: vtrunq̧ in monocolis habetur. Horatius.
Sic te diua potens cypri.
Sic fratres helene lucida ſydera. Utitur hoc genere duodecies, odarum initia ſunt Sic te diua potēs cypri mr̄ ſeua cupidinū. Donec grat⁹ eram tibi q̄tū diſtat ab inacho. Feſto q̄d poti⁹ die. Intermiſſa ven⁹ diu quū tu lidia telephi. Et thure ꝛ fidibus iuuat vox paupis ibi intactis opulētior q̄ me bacche rapis tui. quē tu melpomene ſemel. marull⁹ h̄ gn̄e vſus cepit patrie regiōi iterdū iābū vł trocheū imitat⁹. vt dixi

mus) Catul. vt in pncipio.iiij.lib. Ipſe dux patare chori. Jane vatis amortui. Ipſe roboꝛa hñt genas. Ipſa ſibilia frondiũ. Idẽ in hymno cuius initiũ eſt. Saturni cele bres dies adſunt ⁊ reſonant cũcta mero ſimul. ibi hi ſunt pſiculi. Larga nectaris atici pigebat dare ſtrenuo. Pater progenus dedit. Quis ⁊ pauperiẽ pati. ſic alibi ſepius. Protulit ibidẽ per ſinereſim abitm̃ eodẽ in his verſibus. Eodem magnanimo patre Jouis rhee. Eodẽ coniuge maximo. Quãuis aũt Catulli authoꝛitas minime ſit ſpernenda: tamen in prima regione glyconicis rariſſime dabis iambum vel trocheum ſi apud latinos Lyricoꝛum principem Hoꝛatium imitari volueris.

✱ Eodem per ſinereſin.

Archilochium dactylicũ tetrametrũ: cuius cõpoſitio liquet in monocolis: preponitur archilochio alteri cõſtãti pentemimeri iambica in duobus pedibus quoꝛũ prioꝛ eſt iambus vel ſpondeus: ſcõs iambus tm̃ huic ſupereſt ſyllaba longa partem orõnis finiens: quam in eodem verſu tres trochei ſequuntur dum memineris vltimam verſus eſſe communem. vt trahunt⁊ ſic. caſi machine ca. rinas. Hoꝛa. Soluitur acris hyems grata vice veris ⁊ fauoni. Trahuntq; ſiccas machine carinas.

Archilochiũ dactylicũ tetrametrum.

Choꝛiãbicum ariſtophanium monometrũ cõſtans choꝛiambo ⁊ bachio: ſiue amphibraco; veluti purpureus tyrãnus preponit alcaico vt Diomedes vel vt alij volunt ſapphico conſtanti: Epitrito ſecũdo duobus choꝛiambis ⁊ bachio. vt te deos o. ro ſybarim. cur properas amando. Ferettus dicit prius genus aliquãdo anapeſtum pro bachio habere: quod ex Hoꝛatio probari nequit qui vnicam oden hoc genere ſcripſit.

Choꝛiambicũ ariſtophanium monometrum.

Lydia di... omnes Te deos oro ſybarim Cur properas amando.

Arc...ochium acatalecticũ conſtans amphimacro ⁊ duobus iambis non ebur: nequ au: reum: preponitur iambico hipponactio trimetro catalectico: conſtanti quinq; iambis ⁊ ſyllaba recipiente tamen locis imparibus ſpondeum ⁊ tribrachum: in paribus etiam tribrachum vnicum in vnico verſu, vt mea: reni. det. in domo lacu. nar. Scripſit Hoꝛatius hoc genere vnicam oden.

archilochium acata.

Non ebur neq; aureum.
Mea renidet in domo lacunar.

Jambicum trimetrum archilochium preponitur iambico dimetro archilochio: vtrũq; eſt acatalecticum: vide monocola. Scripſit Hoꝛa. h... genere primam oden epodi: ⁊ que ſequuntur per oꝛdinem nouem. prima eſt hec.

Jambicũ trimetrũ archilo.

Jbis liburnis inter alta nauium.
Amice propugnacula
Sic Martialis.
Uir celtiberis non tacende gentibus.
Noſtreq; laus Hiſpanie.

Jambicũ trimetrum archilochiũ acatalecticũ preponit archilochio alteri vel (vt quidã volũt) ſapphico cõſtanti pentemimeri dactylica. i. duobus dactylis ⁊ ſyllaba longa: quã ſequit iambicũ dimetrũ archilochiũ acatalecticũ, de quo in monocolis dictũ eſt/veluti. Scribere verſiculos amo. re per. cuſſum. graui. Hoꝛatius vſus eſt hoc genere ſemel. Pecti nihil me ſicut antea iuuat.

Scribere verſiculos amoꝛe percuſſum graui.
Syllaba ſuperans rõne ceſure poteſt (lz natura breuis) pduci: vt liquet ex his verſiculis. Jnachia farere ſituis honoꝛẽ decutit. Arguit ⁊ latere petitus imo ſpũs. Libera conſilia nec cõtumelie graues. Sed foꝛte nõ inepta quis dixerit hoc genus eſſe tricolon eadem ratione qua ante vſi ſumus in illo: hoꝛrida tempeſtas ⁊c. ⁊ tum oꝛdinarem ſic. Pecti nihil me ſicut antea iuuat Scribere verſiculos.
Amoꝛe percuſſum graui.

✱ Syllaba que rõne ceſure ſuperat pduci põt lz breuis natura ſit.

Jambicum trime. archilo. acat. de quo ſatis dictum eſt preponitur elegiaco pentametro. Boetius.

Quamuis fluente diues auri gurgite
Non expleturas cogat auarus opes.

Scazon ſiue iambicum trime. hypponactium acatalecticum preponitur iambico dimetro archilochio acatalectico patet vtrumq; in monocolis

Martia.libro primo.
Verona docti ſyllabas amat vatis.
Marone felix Mantua eſt.

Anacreontium dimetrum.

ANacreontium dimetrum catalecticum iambicum conſtans tribus pedibus ⁊ ſyllaba:quorum primus eſt ſpondeus iambicus vel anapeſtus nec male(vt opinor)dactylus,vel tribrachus.ſecūdus iambicus nec inepte(vt opinor)tribrachus tertius autem vt primus:licet rectius diſſylabos pedes iambu ſcꝫ vel ſpondeum admiſeris:hinc,ſupereſt ſyllaba/ſic.Quiſquis volet. peren.nem, Preponitur id genus pherecratio ex ſpondeo dactylo ⁊ ſpondeo.Boetius.
Quiſquis volet perennem.
Cautus ponere ſedem.

archilochiū dactylicum.

DActylicum archilochium dimetrum hypercatalecticum cōſtans duob⁹ dactylis ⁊ ſyllaba preponitur iambico dimetro archilochio acatalectico.De quo Eraſmus.
Ergo ne conticuit
Vox illa quondam nobilis.

PHaleucium hendecaſyllabum quod in monocolis patet preponitur Alcmanio vel(vt alij volunt)archilochio tetrametro acatalectico cōſtanti dactylis duobus ⁊ duobus trocheis.vſus eſt eo genere Boetius ſemel.
Quamuis ſe tyrio ſuperbus oſtro
Comeret ⁊ niueis lapillis.
Perottus hic pro dactylo reperiri aſſerit trocheū:id ex Boetio colligi nequit.

* Saphico phaleuciū ꝑponit

PHaleucium dictum ſapphico preponitur. Boetius id fieri oſtendit in decimo carmine lib.iij.vbi in principio tribus phaleucijs vnicum ſubiecit ſapphicum/ſic.
Huc omnes pariter venite capti
Quo falla pligat improbus cathenis.
Terrenas habitans libido mentes.
Hic erit vobis requies laborum.
Poſt hec inchoatur genus,de quo locuti ſumus.nam phaleucio ſubijcit alterne ſapphicum.
Hic portus placida manens quiete
Hoc patens vnum miſeris aſylum.
Perottus male credit eſſe monocolon/vt. Quiſquis compoſito ſerenus euo.
Docuit iſtud rectiſſime doctiſſimus Badius.

* Phaleuciū pentametro elegiaco prepoſitum.

PHaleucium dictum pentametro elegiaco preponitur.Boetius libro quarto.
Quid tantos iuuat excitare motus.
Et propria ratum ſollicitare manu.

Pherecratium.

ALcmanicum dactylicum trimetrum hypercatalecticum cōſtans tribus pedibus heroici verſus ⁊ ſyllaba:ita tñ vt aliquis ſit dactylus preponitur pherecratio ex ſpondeo/dactylo.ſpondeo nonnunquam in prima regione anapeſtum admittenti Boetius libro tertio.
Omne hominum genus in terris.
Simili ſurgit ab ortu.
Vnus enim rerum pater eſt.
Vnus cuncta miniſtrat ⁊c.non autem vnus qui cuncta miniſtrat. Leguntur in hoc genere plures mende vitio imperitorum:quarum nōnullas diſertiſſimus Badius ſua diligentia depulit.

Alcmaniū

¶ Alcmanium dactylicum tetrametrum acatalecticū conſtans quatuor pedibus:quorum quartus tantum dactylus eſt:dum memineris vltimam verſus eſſe communem:reliqui ſunt dactyli vel ſpondei vel hi vt volumus mixti preponitur id genus,iambico dimetro archilochio acatalectico:de quo in monoco-

is diximus Boetius.
Sunt etenim penne volucres mihi:
Que celſa conſcendant poli.

Rochaicum alcmaniū dimetrū acatalecticum conſtãs quatuor trocheis: recipiens etiã apud Boetiū in ſecundo loco ſpōdeū preponitur pherecratio ⁊ ſpondeo vel anapeſto ⁊ dactylo ⁊ ſpondeo vt Cernas ferret tyrannos. Anapeſtū autem Boetius noue dedit: vt Soliū culmine reges ⁊c. Utitur Boetius eo genere ſemel tantum. Quos vides ſedere celſo Soliū culmine reges. Trochaicum.

Dicolon triſtrophon.

Icolon tiſtrophon eſt carmē ex duobus diuerſis generibus vbi poſt tertiū quemq̧ verſum fit ad primū genus reuerſio Tale carmen vnicum apud Horatiū reperio licet inter monochola ponatur a Diomede ⁊ Perotto pluribuſq̧. Mecum eſt Badius in oden hanc Horatiū qđ exemplum huius rei vnicum eſt. Miſerarum eſt neq̧ amori dare ludum, Neq̧ dulci mala vino lauere aut ex
Animari metuentes patrue verbera lingue.

Duo primi verſus ſunt ionici a minori trimetri ſaphici acatalectici conſtantes ex tribus Ionicis a minore tertius quiſq̧ verſus eſt Ionicus a minore alcmanius acatalecticus conſtans. iiij. ionicis a minore vt animari ⁊c. Si quis hoc monocolon vocandum contenderit: Ille idem dicere cogetur de iambico trimetro cū dimetro ⁊ de multis aliis que ab omnibus inter dicola iure locantur.

Diuidūtur in hoc carmine ab Horatio ꝑpluſcule dictiones vt examinari: lauit Bellerophonte. ideo teſte Acrone rectius dici nūerus videtur ꝙ metrum Acron quoq̧ id ſotadicū appellat: quot ait Fabius non pedū ſed ſenſus fine concluditur fortius eñ aliquid incompoſitum poteſt eſſe ꝙ iunctum ⁊ bene collatum. vt ſota deorum ⁊ callimachion: vt quorūdam in oratione ſimili pene licentia laſciuientiū Idcirco admonendū cenſuit: vt ad firmius etatis robur huiuſmodi verſus reſeruarentur: nam hac compoſitione ſemel vſus eſt Horatius.

Dicolon tetraſtrophum.

Dicolon tetraſtrophon carmē eſt ex duob⁹ generib⁹ vbi poſt quartū quemq̧ verſum fit ad primū genus regreſſio Talis, genera ſubiecit hic quatuor.

Aſclepiadei tres gliconico vni preponuntur. vtrunque genus in monocolis patet. Hora.lib.j.car.ode.vj.
Scriberis vario fortis ⁊ hoſtium.
Victor meonū carminis alite.
Quam rem cūq̧ ferox nauibus aut equis. Miles te duce geſſerit. Scripſit eius generis odas nouem: que diligentibus facile patebunt.

Sapphici tres adonico preponuntur. Hor.lib.j.car. ad auguſtum. Iam ſatis terris niuis atq̧ dire. Grādinis miſit pater ⁊ rubenti dextra ſacras iaculatus arces Terruit vrbem ſcripſit hoc genere ſex et viginti odas quas facile internoſces. Poſſemus quoq̧ (vt prius notaui ex dictis Boetij) tribus phaleucijs vnicū ſapphicū ſubiicere veluti. huc omnes pariter venite capti ⁊c. Gliconici.

Gyconici tres conſtantes in primo loco tam iābo vel trocheo vel ſpondeo ⁊ duobus dactylis vel coriambo et pyrrichio ꝑponuntur vni pherecratio ex primo pede iambo vel trocheo: vel ſpōdeo: ſecūdo aūt dactylo ⁊ tertio ſpōdeo. Tale eſt Catulli ſeculare carmen ad Dianam Diane ſumus in fide.
Puelle et pueri integre. Diane pueri integri.
Puelleq̧ canamus. Olatonia maximi.
Magna progenies Iouis.
Quam mater prope deliam.
Depoſiuit oliuam.

Hic antique à depono depoſiui preteritũ facit per iui penultima lõgo ⁊ poſt ſonãtum ſyllabum fecit non ſonãtium. Preterea hypermetros duos fecit: vt Saltuũqꝫ reconditoꝝ. hic rum ſyllaba exundat: ſed a principio ſequẽtis verſus abſumitur qui eſt Amniumqꝫ ſonatum. Alter verſus eſt. Sancta nomine Romulique. hic qꝫ ſupat: ſed a principio ſequentis verſus abſumitur. Antiquam vt ſolita es bona. hic notabis in hypmetris vltimã ſyllabã verſus eſſe eam que ſtatim precedit ſyllabaꝫ ſuperfluam: ⁊ ideo eam eſſe cõmuneꝫ ac ſi vna ſyllaba ſuperaret. id liqdo patet ex his iam dictis. Antonius Parthenius dicit hic nullam carminis obſeruari ratione͂ qꝺ certe falſum eſt. ſiquide͂ hoc genus ſuauiſſimũ eſt legitimã carminis rationem pulcherrime cuſtodiens. Id tamen ego non ex gramaticis: ſed multa diligẽtia per me Chriſto duce tande͂ intellexi. Uſus eſt hoc gñe ſemel Marullꝰ in hymno ad Jouem

✠ Depoſiui preteritũ ãtiquũ verſꝰ vltia ſyllaba q̃ fit in hypmetris.

Benigne optime Juppiter.
Qui tuo nitidum ethera
Ambis igne beato.

¶ Ponit in prima regione trocheũ iambũ vel ſpõdeũ eodem modo vt Catullus vt fertilis dare dextra Glebas ſeminibus rudes. Laudes ⁊ benefacta ⁊c.

Anacreontij.

Anacreontij dimetri catalectici tres conſtantes anapeſto duobus iambis: ⁊ ſyllaba veluti: Age. cun. cta. nu. ptia. li. preponũtur vni coriambico tetrametro ſaphico ꝯſtanti tribus coriãbis et bacchio vel amphibracho: vt Om̃e nemus cuꝫ fluuijs Om̃e canat pfundũ vſus eſt hoc gñe Claudianꝰ i epithalamio Honorij Auguſti ⁊ Marie

Age cuncta nuptiali redimita vere tellus.
Celebra thoros herilis.

¶ Omne nemus cum fluuijs Omne canat profundum. Hoc dicolon vt quod ſtatiꝫ preceſſit ⁊ quod mox ſequitur ipſe per diligentiam meam primus inter grammaticos quos noui elucidaui: vt facile cognoſcet ſiquis alioꝝ ſcripta relegerit. Epithalamium eſt: nuptiale carmen in quo Claudianus diuerſis gñibus vtitur. Primo quidem. Alcaico monocolo. cuius initium eſt. Princeps corusco ſydere pulchrior Secundo Anacreontio cum ſaphico coriambico: cuius initium eſt. Age cuncta nuptiali. quo genere etiam Sidonius vſus eſt. Tertio Anapeſtico dimetro monocolo Cuius initium eſt. Soluas galea fulgere comas. Quarto aſclepiadeo monocolo. Cuius initium eſt. Attollens thalamis idalium iubar. Sed omnium venuſtiſſimũ eſt Catulli epithalamiũ a nullo hactenus qꝺ ſciam elucidatum noſtro marte nunc primum enodandum de ratione carminis loquor. Nam reliqua pulchre declarat. Parthenius initium carminis de quo loquor eſt collis o heliconij.

Epithalamium

Glyconici.

¶ Dicolon pentaſtrophon.

Glyconici quatuor ꝯſtantes in prima regione trocheo ⁊ rariſſime ſpõdeo: in ſecũda vero choriambico: in tertia pyrrichio. vel aliter in ſecũda ⁊ tertia regione dactylis i iobꝰ ſic: collis o heliconij: vel ſic col lis o heliconũ preponũtur vni Pherecratio: cuius primus pes eſt trocheus: ⁊ rariſſime ſpõdeꝰ ſcðs dactylꝰ. tertiꝰ aut ſpõdeꝰ ſic. O hymẽ hymenee. De ſpõdeo in prima regione. Pherecratij tria inuenio exempla hec ymẽ o hymenee. non abſcondis amorem. Exercete iuuentam. Ceteri Pherecratij apud Catul. in Epithalamio ſumunt primum pedem trocheum Glyconici in hoc epithalamio ſolum. xiij. leguntur habẽtes primo loco ſpondeũ: ceteri trocheum in primo loco: ſz hi tredecim ſunt. Pro qua turpia perſequens. Complexum ſed abit dies Feſcenina locutio Deſertum dñi audiens. Luſiſti nucibus libet. Jam ſeruire Thalaſſio Unguẽtate labris marite Pretextate puellule. Uos vnis ſenibus bone. Subducat numerũ prius Qui veſtri numerare vult. Torquatus volo paruulus. Sorducam tibi numeꝝ prius Qui veſtri numerare vult. Torquatus volo paruulus. Sordeam tibi villice ſed verſus ille vnguentate labris marite: hypermeter eſt: quia ſic ſcãditur: vnguen. tate la. bris mari. hinc ſupereſt ſyllaba te in vocalem deſinens quam ſequentis verſus initium perimit. vt vnguentate labris marite Abſtinere: ſꝫ abſtine ſic paulo poſt. Soli cognita: ſed merito iſta non eadem licent: ⁊ ante Flameum video venire. Ite concinite in modum. ¶ Epithalamij initium hoc eſt.

Collis o Heliconij
Cultor vranie genus.

Qui rapis teneram ad virum.
Virginem o hymenee hymen.
Hymeno hymenae.

¶ Hinc ad prius gen⁹ fit regreſſio ⁊c. ne vnq̄ negligas vltimā cuiuſq; verſus eſſe ✗ Diphthōgū atq; in hypmetris vltimā dici eā in qua pfecta ſcāſio finit. Notabis aūt quaſ thōgus aſ dam mēdas fuiſſe in hoc epithalamio. Nā q̄dā libri hn̄t. O cubile quod omine Cā vocale; in dido lacteo pede ⁊c. Alij ſo ſic O cubile quod oīb⁹ cādido pede lacteo aliter enī grecis eliſo nō ſtat verſus preterea vbi habetur. Ille puluis erichrei: lego erithrei vel erithri ſi qn̄ corripi ne diphthōgo vt ſtet verſus (niſi quis dixerit in grecis diphthongon ante vocalē tur. interdū corripi) vt eſt phaetōti⁹. Conopius ⁊ plura dn̄r aliq̄n p phaetōteus ⁊c. vt alibi late vidim⁹: ita puto poſſe defendi hic erithri⁹ penultima breui p erithre⁹ penultia lōga. Itē nōnulli alij libri hn̄t: multa milia luſuū: alij ſo ludere: vt vicē nois ſuppleat: ego aūt lego multa milia luſuū. vt ſit p ſyncopā luſu; diſſyllabū p luſuū triſſyllabo. Pluſculi in hoc epithlamio ſunt ſſus intercalares. i. melioris auſpicij cā repetiti vt hi ſunt Hymē o hymenee. Cōparier auſit pdeas noua nupta. Concubine nuces da. O hymen hymenee. Carmē hoc eſt lōgē pulcherrimū ſi q̄s tale ſcribere velit ediſcat dictū Catulli epithalamiū. vſus eſt hoc gn̄e Marul⁹ in laudibus Sene. Mater nobiliū nurū. Antiq̄ ſoboles remi Sena delitie Itale ſeu liber poſitū loci Cōuallesq; beatas. Verū lōge epi⁹ dat pmo ſpōdeū q̄ Catullus. Et certe opinor in pma regiōe tā Glyconici q̄ pherecratij poſſe locari tā ſpondeū q̄ trocheum. Verſus intercalares

¶ Angeli Politiani Monodia in Laurētiū medicem ſcripta eſt i genere dicolo pētaſtropho. Nā tres pmi verſiculi ſūt iābici dimetri archilochij ex ſolis diſſyllabis pedib⁹: quorū prim⁹ eſt iāb⁹ ſpōdeus vel trocheus. ſcds eſt trocheus iāb⁹ vel pyrrichius. tertius vt prim⁹. quart⁹ tm̄ iāb⁹. quart⁹ ver⁹ cū quinto eſt iābicus monometer hypercatalecticus habēs primo loco ſpondeū trocheū vel iābū: ſcdo vero iābu; trocheum vel pyrrichiū hinc ſupeſt ſyllaba: mallem tn̄ verſus eſſe ſcdm legē prius datā: q: Politian⁹ i hymnis ſuis id ſolū obſeruauit: vt ſint. iiij. pedes diſſyllabi: ita vt tres ſint indifferēter quicūq; diſſyllabi dū quart⁹ ſit iāb⁹ vt pt; i hymno cui⁹ initium eſt. O virgo prudētiſſima. Idē factitaſſe videt mihi i hac monodia ſuauiſſima

Quis dabit capiti meo aquam? quis oculis meis
Fontem lachrymarum dabit?
Ut nocte fleam.
Ut luce fleam
Sic turtur viduus ſolet.
Sic cynus moriens ſolet.
Sic luſcinia conqueri.
Heu miſer miſer.
O dolor dolor.
Laurus impetu fulminis
Illa illa tacet ſubito.
Laurus omnium celebris.
Muſarum choris.
Nympharum choris
Sub cuius patula coma
Et phebi lyra blandius.
Et vox dulcius inſonat.
Nunc muta omnia.
Nunc ſurda omnia. Monodia

¶ Poſt hec repetit pncipiū. Quis dabit capiti meo vſq; laurus impetu fulminis Eſt aūt monodia lugubris cantus quem ceteris fluētibus ſola prefica canere ſolebat in defunctorum funeribus. *flentibus*

¶ Tricola tetraſtropha.

Tricola tetraſtropha ſunt carmina ex tribus diuerſis. gn̄ibus vbi poſtquartum quemq; verſum ad primum genus reuertimur huius generis carmina inuenio duo. Aſclepiadei duo vni pherecratio cu; glyconico prepoſiti

Aſclepiadei duo preponuntur vni pherecratio cū glyconico de quorum pedibus ſatis dictum eſt Horatius.

Quis multo gracili puer in roſa.
Perfuſus liquidis vrget odoribus
Grato pyrra ſub antro?
Cui flauam religas comam.
Huius generis Ode apud Horatium ſunt adhuc ſex quarum initia ſunt
Dianam tenere dicite virgines.
O fons blanduſie ſplendidior vitro
Quid fles aſterie quem tibi candidi
O nauis referent in mare te noui
Alcaicum Uitas in mulco me ſimilis chloe.
Audiuere lyce dij mea vota dij

ALcaici duo cõſtantes in prima regione ſpõdeo nõnũq̃ iambo in ſcđa iãbo tm̃ ⁊ ſyllaba partẽ orõnis finiẽte quã ſequuntur dactyli duo preponunt vni verſui iãbico dimetro archilochio hypcatalectico cõſtãti in primo loco iambo vel ſpondeo: in ſcđo iãbo tm̃: in tertio ſpõdeo: in quarto tm̃ iãbo. hinc ſupeſt ſyllaba: ſequit quartus verſus q̃ eſt alemanius dactilicus tetrameter acatalecticus cõſtans duobus dactylis ⁊ duobus trocheis apđ Horatiũ nõ inueni alios pedes in his verſib⁹ q̃cq̃d aliq̃d dixerint memineris vbiq̃ vltimã verſus eſſe cõem. Exẽplum apud Horati. eſt frequẽs ſiquidem hoc genere ſcripſit Odas xxxvij. Que ſtudioſis facile patebunt nobis vnice initiũ exempli gratia ſubiecisse ſufficit.

Odi prophanum vulgus ⁊ arceo.
Fauete linguis: carmina non prius.
Audita muſarum ſacerdos.
Uirginibus puerisq̃ canto.

¶ Finis.

Joannis Deſpauterij Niniuite in aduerſarium Recriminatio.

BErgis tuus erã Theſeus tuus pylades: ſcis q̃ impenſe te amauerim. Ut primum abij: totis me viribus nulla laceſſitus iniuria vituperare et carpere nuſq̃ deſtitiſti: quo ipſe doctior widereris. Utq̃ tuum potius ludum adulescentes bergenſes ⁊ vicini q̃ meũ peterent: dediſti noiatim ɔtra me diſcipulis cõcluſiunculas pagatim templorũ valuis affigendas. demũ (q2 vbi hec reſciui per epl̃am violate te amicitie argui minatus me aliq̃n par pari relaturũ) ſubito in libellos meos annotationes edidiſti inſulſiſſimas: veritus ne prior errata tua diſſeminarem. Quum Bergis agerẽ: rogatus a me vt errata mea veſtigares cygno nigro rariora eſſe iuraſti. nũc te ais in libellis meis errores querere vt aquaꝫ in mari. Non vides glorioſiſſime nebulo tuo te gladio cõfodi? Si opera mea erroribus ſcateant: cur reiectis ceteris ipſa taꝫ diu (et anteq̃ inter nos contractum foret amicitie quicq̃) diſcipulis legiſti et legis. Exprobras mihi oculi orbitatem polyphe. ũum nuncupas aliaq̃ id genus conuitia ingeris tibi impudentiſſimo ſcurre non mihi dedecori futura: polyphemus ſum ⁊ Euphemus. laudant diligentiã me
Mulciber am itali / Galli / germani Scis Bebellium ita ad me ſcripſiſſe. Iſtud mi deſpaute-
Alexãder ri apud me teſtimonium obtinuiſti quod palam potes predicare vt nemo vnq̃ iu-
defenſus dicio meo melius ⁊ exacti⁹ ſcripſerit de quãtitate. ne credas te olim inter alios habẽdũ q̃ inter Cacophemos: zoilos: cherilos: criſpinos: Bauios ⁊ alios id gen⁹ edẽtulos latratores. Sꝫ ad annotationes redeo. Mulciber alexãder dixit eẽ ſcđe declinatiõis habereq̃ in gtõ mulciberi. aſtipulat huic Sulpiti⁹ cũ plurib⁹. Nebriſſẽſis quẽ imitat⁹ ſum negat mulciber vt ſcđe eſt: creſcere in gtõ: et legit in Cicerone mul-
Nonalis ciberi: ⁊ ſi q̃dã libri mulcibris et forſaꝫ bñ hñt: dixi tñ ſepius eſſe tertie declinatiõis nũc Nebriſſẽſeꝫ ⁊ me ⁊ te erraſſe ⁊ Alexãdrũ bene dixiſſe reperio. Capella li. j. Ur-
Ora. na que vertex mulciberi dicebatur. Et lib. vj. Deuorante mulcibero.

¶ Quid de nonalis garris ſopnolente ⁊ lethee cerbere? Ignoras Torrẽtini tui definitionem eſſe: noualis eſt ager qui renouatur ſemine? Et recte profecto Torrentinus renouatur eñi proprie quod intermiſſum iteratur. In Ora. Lancilotũ viruꝫ do

ciſſimū:pluresq́ʒ ſuffragatores habemus. Necdū aliter docentibus herbam porri-
gimus quū etiam apud Liuium impreſſiones optime vt Badiana pluresq́ʒ nō lo-
co ora habeant. Diſcrimen inter cruſtū ⁊ cruſtā ex Torrentino mutuati ſumus ⁊
raro infringit. ¶ Dictionū ſignificātias:in prima parte grāmatice noſtre nō adeo Cruſtum.
ſuperſtitioſe queſiuimus cōtenti eas ex Sulpitio Badio cum Sinthenio Torren-
tino ceteriſq́ʒ boni nois grāmaticis:ſine magno ſtudio accipere. Oſtende ſi potes
quē q́ʒ melius nobis Genera/declinationes/⁊ reliquas dictionum accidentias enu-
cleaſſe. Oſtēde quicq́ʒ ſcitu neceſſarium omiſiſſe. ¶ Quid vociferaris de ſique neque
nunque ecque? Nonne hec clarius q̄ tu declaraui in Syntaxi in regimine parti-
tionis? Vide obliuioſe Lallator ibi queſtiunculā/Quō differūt nominatiui ⁊ accuſati
ui que vel qua. Euge annotator nobili ſcʒ ob hec nugamenta corona donande.
¶ Ad Syntaxin venio:in quā nocturno diurnoq́ʒ ſtudio vix tandē tres annotatio
nes tam friuolas:vt puero ſint indigne:inuenire quiuiſti. ¶ In tam lapſum me fa-
teor non inſcitia verum incuria quadā ⁊ animaduertētia:qḋ ex p̄cepto noſtro facile in Aſt.
tellexiſſes:niſi vt momo quum in me nihil carpēdū vidiſſes:vmbrā ⁊ ſoleas vellica
re libuiſſet. Hec incuria doctiſſimo cuiq́ʒ plerūq́ʒ obrepit. In dictione licentia ſi do-
ctos conſulueris nihil nos nō optime dixiſſe cōperies. ¶ Aſt procul dubio poeticū eſt
vt in Senenſem Badius noſter rite docuit. Nec obeſt Gelliū in proſa vſurpaſſe:q̄
ſemel tm̄:⁊ Gellius/Apuleius Sidonius ſcriptores ſūt omnigeni:poetice in proſa
plerūq́ʒ loquentes. En minutias:en quiſquilias in Syntaxin noſtram tanto ſudore Inarime.
collectas. Euge annotatorū ſimia. ¶ In ſticologiā noſtram apinas tricas ⁊ ſi quid
vilius iſtis:collegiſti circiter viginti. Nā quid dicā de Inarime:paraclitus latur'
polytus incepiſti apud Auſoniū/ieci apud Boetiū. Quatuor apud Ciceronem. mo
noecus apō Enniū parochia:acinacis in ħs certe vix quicq́ʒ eſt annotatu dignum
Etenī ſi ego erraui:Vergilius nō magis peccauit in dictione inarime q̄ latini vni-
uerſi in proconſul propretor ⁊c. Verū Aldū allucinatū nō Vergiliū manifeſte docet
Daniel Caietanus in decimā Senece tragediā:vt mirum ſit argū tuum ita cecuti-
re. De paracletus ⁊ paraclitus in e ante t. nemo dicet me non pulcherrime doctiſſi-
morum opiniones enucleaſſe. Quid latras rupice magiſtelle? Laturus Vergilius
ceteriq́ʒ producūt tantum: Nec in Ciri laturum leges:ſed relatu vt Badius noſter
optime declarat veluti noſtris in annotationibus videbis. ¶ Quid de iambico car
mine ſentiam:in ſticologia noſtra ſatis patet. Auſonium nō ego ſed chalcographi
corruperunt. Nā priuſq̄ annotationes tue fuerunt mihi viſe hunc locum:in arte
mea correxi:vt oſtendi. M. Guilielmo Rouerio Tiletano Cortracenſis iuuentutis
moderatori probo ⁊ perdocto. Is Cominū fuit:quum tuas annotationes huc ferre
bat ingenuarum artium profeſſor Franciſcus Laurentius:vtriq́ʒ vt primū veniās
acceperam oſtendi in meis annotationibus ſiquid boni collegeras:me id ante no-
taſſe:te vero ex meis impuriſſime triū literarum homo ⁊ effrōs plagiarie ſurripuiſ
ſe. nam Horatiū cum Aldinis prenotamentis:⁊ Sillium mihi commodaſti:in qui-
bus notaui que furatus es de Naca:hedile dolopis:pactumeius ⁊c. Si negaueris
tuis te libris conuincā ⁊ teſtimonio Jacobi Villici doctiſſimi:qui Sillium Hora-
tiūq́ʒ tuū ad me portauit:huic ⁊ excellenti decretorū doctori. M. Balduino braeta
oſtendi apud Sillium dolores non dolopis legendū eſſe. Et nuper Bergis vt primū
dixit mihi Henricus vulpes in genitiuo dolopis. ne abs te carpi confeſtim coram
multis declaraui:quo pacto id ex me furatus eſſes vtq́ʒ Sillius de nullo dolope:
ſed tantū de iſalce:Hannone:⁊ appio loqueref contra Neſtorem. vides ne q̄ mani
feſti furti teneris? Nō te pudet cornicula meis plumis ornari. Nullū hacten' chal
cographum adeo diligentē noui:quin interim dictiones pro dictionibus inuerterit
⁊ male impreſſerit:itaq́ʒ in opere meo proterit ſuppoſitū eſt iecit:alioqui nec latini
tatis nec metri ratio ſeruaretur:id minime vidiſti talpec baubator. Ergo nō fetum Boetius
ſub pedibus egit ſuperbum nec iecit legendū eſt fetū ſub pedibus:terit ſuperbum. emaculat'
¶ At Priſcianus ſoluit eſſe triſſyllabū eſſe teſtat:in hoc Catulli phaleucio. Qui zo- ✳ Soluit
nam ſoluit diu ligatam. ita ego cū Quintiano ⁊ pleriſq́ʒ aliīs dixi Gaudet ⁊ clauſo triſſyllabū.
eſſe triſſyllaba in his. Verboſa gaudet venus loquelā:ſi linguā clauſo tenes in ore:
at reperitur quater aut quinquies hoc loco ſpondeus: Non inficiamur. Verum tā
licēter vt nemo in hoc Catullum imitetur. Magna putas te laude dignū q̄ paucos
pedes licenter vſurpatos notaſti quos nec Seruius nec Priſcianus nec diomedes.

notare curauit. Qui ſoli mihi vitio vertis in quo nemo eſt hactenus reprehenſione
Quatuor. dignat⁹: quatuor Cicero corripit remotione t litere. vt Martialis fare⁹: alioqui re
liqui poete id nomẽ aliquãdo corripuiſſent: quater fit a quatuor: vt ofella ab offa.
Scio Aldũ aliter ſentire: nec multũ repugno: nec in verba eius iuro. Quotidie ſci=
res a quot ꝛ dies fieri: ſi vnq̃ primũ Quintiliani de inſtitutione oratoria librũ legiſ
Quotidie. ſes. Quid gãnis inepte grãmatiſta ꝛ verſificatorcule? Nõne vt quotãnis: ita quoti
die dicimus. Quid de ãnio ſentiã in annotationibus meis videbis. Ego cum Stra
bone ꝛ Seruio ceteriſq; latinis: ꝛ grecis monoec⁹ grecũ eſſe ſcio. Anni⁹ cũ Talmu=
Monoec⁹. diſtis iudeis ex mon ꝛ arco cõflatum eſſe ſine vllo authore ſopniauit. At de hoc ali=
as plura. vt de parochia ꝛ paroecia acinaciſq; in quib⁹ nullos bonos authores te
callere oſtẽdis veluti ꝓpediez in annotationibus noſtris videbis. ¶ In tenuiore
Tenuior apud ſtatiũ nõ me intelligis: nam volo u cõſonantez fieri: vt in tenuia ſinuatis. id
apud Pa eſt vero per ſyneresim collidi: vt in aluearia. Ortus ꝛ inſtantẽ cornu tenuiore vide=
pinium. bat luna die Catull⁹ omnino corripi docuit alioq; excepiſſem. Egregiam vero lau
dem ꝛ ſpolia ampla reportas diligẽtia tua due tandẽ dictiũcule arti noſtre adie=
cte ſunt Dimerminus ꝛ Ideus. Poſt annotatiões conſcius eorꝫ que in te reprehẽ
di: ne pre .. eniã exemplo diui Auguſtini dicis te quedam retractare: q̃ ipſe te docui
Dimerni ingratiſſime diſcipule. vt iã ex epiſtola mea ꝓmulgata patet. ꝛ Tullicus noſter no=
nus. uit: ꝛ cõſcientia tua teſtat̃. Si mea furari nõ veritus es: quid mirũ que a me didici
ſti ſi diſſimules? Hec ſunt que in nugas tuas dicenda putaui: q2 ſcriptũ eſt reſpon
Idus de ſtulto iuxta ſtultitiam ſuaꝫ ne ſibi videatur ſapiens. Non equidez dignũ te pu=
to qui cum diſceptem. Ceterum tacere nolui: vt haberent mei lectores quo te cete=
roſq; canes meos confutarent. Cominij ſeptimo Iduũ Nouẽbriũ anno. M. D. xiij.

F I N I S.

Jo. Badius Lectori. S.

Habes lector ſtudioſe verſificatoriam ſeu ſticologiam Joannis Deſpau terij Niniuite: cum Apologia ſiue recriminatione in aduerſariuꝫ quã inuitus feci vt imprimerẽ: coactus tamẽ iuſtiſſima ratione: nam cũ ille contra decretum patrum ꝛ preſcriptũ Chriſtianũ iam duos quaſi diffa matorios libellos curauerit Sandãui imprimẽdos: indignũ viſum illis non reſpondere: preſertim cum ꝛ poſſet ꝛ deberet. Nam quia de multis rebus literarijs Grammatici certant: ꝛ adhuc ſub iudice lis eſt: iniquum eſt bonos authores ſecuto vitio dare q̃ non omnis: preſertim cum fere meliores certe vetu ſtiores ſequatur. Nam quis ſane mẽtis de inarime non potius Vergilio Lucano q̃ Aldo credat aut de monoeco non potius Seruio ꝛ omni grece ſcientium ma gis q̃ Annio Viterbiẽſi. At voluerit rẽ literariã iuuare potuerit id humanius feciſſe amice admonẽdo: aut meliora edendo. nunc vero cum etiã laudi dandã carpat vt q̃ innocuus tum viderit ꝛ dinouerit nõ literarij ſtudij iuuãdi: ſed hois fame eleuan de gratia ſcripſiſſe videtur quod ſi fecit nihil magis cõtra ſpem fecit. Nam q̃d her culi Juno et Laurentio Vallenſi caſtigatores eius id Deſpauterio zoilus eſt. Cuꝫ enim intanto opere tã paucula ea ꝫ auide vellicet: quis nõ ꝛ auctoris gloriã ꝛ ope ris auctoritatem maiorem ex eo cenſeat: ſed viderit ipſe: vellem certe ꝓ ea qua vtrũ q̃ proſequor charitate in gratiam redeant ꝛ ſe Chriſtianos agnoſcãt memores illis ſe perfectos ingenijs erudiendis: quibus mores boni q̃ litere culte magis ſint ne ceſſarij.

¶ Vale.

¶ Excudebat Lugduni Theobaldus Paganus.
Anno. M. D. xxxvi.